

دهزگای توێژینه‌وه‌و بلاوکردنه‌وه‌ی موکیریانی

بو فویندنه‌وه و داگرتنی سه‌ره‌به‌هه کتێبه‌کانی دهزگای
موکیریانی سه‌ردانی مانیپهری دهزگای موکیریانی به‌...

www.mukiryani.com

PDF4Kurd

بو په‌یه‌ندی..

info@mukiryani.com

MUKIRYANI
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

برایانی کارامازوف

(۲)

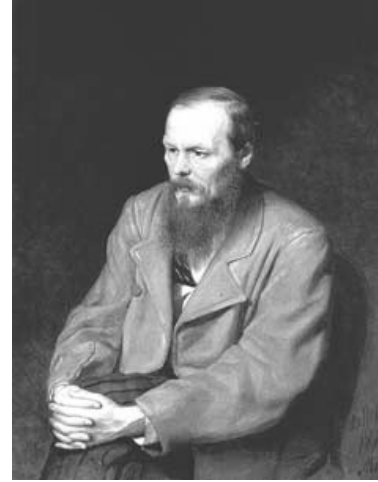
برایانی کارامازوف

(۲)

فیودور داستایفسکی

وهرگیرانی
ئهمین گهردیگلانی

دەزگای تووژینهو و بلاوکردنهووی موکریانی

● **برایانی کارامازوف (۲)**

● نویسنی: فیودور داستایفسکی

● وەرگێرانی: ئەمین گەردیگلانی

● نەخشەسازی ناوہوہ: گۆران جەمال رواندزی

● بەرگ: ئاسۆ مامزادە

● پیتچنن: شاسەنەم

● ژمارە ی سپاردن: ۱۳۵۹

● نرخ: ۱۵۰۰

● چاپی یەکەم: ۲۰۰۷

● تیراز: ۱۵۰۰

● چاپخانە: چاپخانە ی خانى (دهۆك)

زنجیرە ی کتیب (۲۶۶)

هەموو مافیکی بۆ دەزگای موکریانی پارێزراوہ

مالپە: www.mukiryani.com

ئیمەیل: info@mukiryani.com

ناوەرۆك

بەرگی دووهم

كتیبي ههشته م: مینا ٦٠٣

كتیبي نۆهه م: لی پرسینه وهی سهره تایی ٧٣٥

بهندی چواره م

كتیبي دهیه م: منداله ورکه ٨٤٠

كتیبي یازدهه م: نیوان فیودورویچ ٩٢١

كتیبي دوازدهه م: حوكمی ناهه ق ١٠٧٩

پاشینه ١٢٣٩

کتیبي هشتم

میتا

(1)

كۆزما سامسانۆف

بەلام ديميتري فيودورويچ، نەيدەزانی گرووشنكا چوۋە بۇ كۆي و بەجاری تووشى شلەژان بوۋبوو و ئارا و قاراي لى ھەلگىرابوو، نەشىدەزانی گرووشنكا كاتى بالگرتن بەرەو ژيانى تازە، دوايىن سلاۋى خۆي بەجى ھىشتوو و «فەرمان» ى داۋە بە ھىچ شىۋەيەك ئەو يەك سەعاتە خۆشەويستىيە لەبىر نەباتەو.

لە ماۋەي ئەو دوو رۆژەدا وا كەوتىبوۋە ژىر گوشارى پۆحى و خەيالى ناخۆش لەوانەبوو بەھۆي تاويایى مېشكەو لە پى بکەوي. ئەو ھەش دواتر خۆي گىزايەو. ئاليووشا نەيتوانىبوو بەيانيى رۆژى پىشوو بىدۇزىتەو، و ئىوانى براشى ھەر ئەو رۆژە لە مەيخانەكە چاۋى پىي نەكەوتىبوو. دەرو جىرانەكانىشى لە سەر داۋاي خۆي راستيان نەدەگوت چۆن و كەنگى ھاموشۇ دەكات. ئەو دوو رۆژە ۋەك خولخولە بە ھەموو لايەكدا ھەلسوۋرا بوو و ۋەك دواتر خۆي گوتى «لەگەل چارەنوسم كەوتىبوۋمە كىشە و ھەلمدەدا خۆم دەرباز كەم.» تەنانەت چەند سەعاتىش بۇ بەرپۆۋەردنى كاريكى خىرا ۋەك باي شەمال لە شار چوۋبوۋە دەرى، چونكە چاۋ ھەلگرتن لە سەر گرووشنكاى بۇ تاقە سەعاتىكىش پى تامل نەدەكرا. ئەو ھەشى دواتر بە تىرو تەسەلى گىزايەو و بە دەليل و بەلگەو سەلماندى. بەلام ئىستا تەنيا دەچىنە سەر باسى پووداۋە بنەپرەتتەكانى ئەو دوو رۆژە سامناكە، چونكە نىشاندەرى كارەساتىكى ترسناك بوو و زۆر لە ناكاو بە سەريدا كەوتىبوو. ئەگەرچى گرووشنكا بەراستى ماۋەي سەعاتىك بە دل و بە گيان خۆشى ويستىبوو، ھىندى جارىش زۆر دلرەقنە و بى بەزەبىيانە ئازارى دەدا.

لە ھەمووشى خراپتر ئەو بوو نەيدەزانی گرووشنكا چ خەيالىكى لەسەردايە. زال بوون بە سەريشىدا بە زۆرى يان بە خۆشى مەحال بوو: كەوي نەدەبوو. ئاكامەكەشى ئەو بوو بە توورەيى پووي ۋەردەگىرا و دەرپۆيشت. مېتيا ئەو ھەشى بە باشى بۇ دەركەوتىبوو. ھەستىشى پىكردبوو، بە راستىش ھەر وابوو، دەيزانى كە گرووشنكاش تووشى كىشەيەكى دەروونى ھاتوو و واسەرى لىشىۋاۋە و زەينى ئالۆز بوۋە خۆشى نازانى چەدەكا. ھەر بۆيە بە دللىكى شكاۋەو بۇ دەركەوت كە گرووشنكا دەبى ماۋەيەك لە ئەو و لە ئەشقە ئاگرىنەكەي بىزار بوۋىن. پەنگە ھەرواش بوۋىن، بەلام نەيدەزانی گرووشنكا بۇ ئەۋەندە پەرۋش و دلەدوايە. لە دللى خۆيدا ئەو پىرسىيارە پىر ئازارەي بەخۆي و فيودور پاولوۋويچى باۋكىيەو پىۋەند دەدا.

لەگەل ئەۋەشدا جىي خۆيەتى سەرنج بەدەينە راستىيەكى حاشا ھەلنەگر: بە تەۋاۋى باۋەرى كىردبوو كە فيودورپاولوۋويچ دەيەھوي گرووشنكا بە دەست بگرى. وي دەچى ئەو داۋايەشى كىردىن، بەلام ھەرچى دەكرد نەيدەتوانى باۋەر بكا كە ئەو پىرە تۆلازە بە ھىۋايە بە سى ھەزار پۆبل بە ئامانجى خۆي بگا. مېتيا بە ناسىنى گرووشنكا و تىگەيشتن لە خوۋخەدى بە ئاكامە گەيشتېوو. ھەر بۆيە جاروبار بەو يەقىنە دەگەيشت كە تەۋاۋى پەرۋشى و دلەخورپەي گرووشنكا ئەۋەيە نازانى كاميان ھەلبىزىرى و كاميانى زياتر بە قازانجە.

سەيرە لە ماۋەي ئەو چەن رۆژەدا بۇ جارىكىش بە بىريدا نەھاتىبوو كە كۆنە مېردەكەي خەيالى گەرانەۋەي كىتوپرى ھەيە. يانى ھەر ئەو كەسەي كە شوپىنىكى زۆر نەخس و ناپىرۆز لە سەر ژيانى گرووشنكا دادەنى و ئەو خاتونە بە دلەخورپە و پەرۋشىيەكى زۆرەو چاۋەروانى بوو. لە راستىدا ماۋەيەك بوو گرووشنكا لەۋ بارەو گويى خۆي لى خەۋاندبوو و ناويشى نەدەھىتا. لەگەل ئەۋانەشدا، مېتيا خەبەرى ئەو نامەيەي بوو كە مانگىك لەمەۋبەر گەيشتېوو دەستى و لە زمانى خۆشى بىستېوو. ھەتا رادەيەكىش دەيزانى ناۋەرپۆكى نامەكە چىيە. گرووشنكا جارىك بە بىزارى پىشانى دابوو، بەلام بەۋپەرى سەرسوۋرمانەو بۇ دەركەوتىبوو كە گرنگايەتتەكى ئەوتۆي پى نادا. باسكردنى

ئەوھش كە بۇ ئاوا بوو، زۆر دژوار بوو. واديارە ترسى دوژمنايەتى و كيشەى خۆى و باوكى لە سەر ئەو ژنە وای بەستبوو، كە نەيدەتوانى بىر لە شتىكى بەسام بكا تەو. ھەرچۆنىك بوو، بېراى نەدەكرد خوازىنى كەرىك دواى پىنج سالل خۆ شاردنەو، ديسان قوت بىتەو، چبگا بە سەرھەلدانى ترووسكەى ئوخژن و ئوقرە گرتن. جگە لەوھش، لە يەكەمىن نامەى ئەو ئەفسەرەدا كە مېتكا چاوى پىي كەوتبوو، ئاماژەيەكى زۆر كورت و تەماوى بە رەقىبە تازەكەى و چاوپىكەوتنى كرابوو. نامەكە زۆر بەتام و خۆى و پېر لە ھەست و سۆزى ئاشقانە بوو. دەبى سەرنجبدەين كە گرووشنكا دواين دىرەكانى نامەكەى لە مېتيا شاردەو كە بە پوونى باسى گەرانەوھى كەردبوو. لەگەل ئەوھشدا، زۆر دواتر وەبىرى ھاتەو، لەو ساتەدا ھەستى بە پەستىيەكى بىئىختيار كەردبوو لە پوخسارى گرووشنكا، كە ئەوھش لەبەر ون بوو سىيرىيەكەى. گرووشنكا داوتر باسى نىوانى خۆى و ئەو رەقىبەى بۇ مېتيا نەگىرايەو. ھەر بۆيە وردە وردە بە تەواوى ئەو ئەفسەرەى لەبىر چووبۆو. ھەستى دەكرد ھەرچىيەك لە داھاتوودا پووبدا و بارودۆخەكە بە ھەرلایەكدا بشكىتەو، شەرى نىوان خۆى و باوكى نزيكە و بەر لە ھەموو شتىك، دەبى بېرىارى لە سەر بدرى. بە دلئىكى شكاوھو سات لە دواى سات چاوەرۋانى بېرىارى گرووشنكا بوو، لە سەر ئەو باوھەش بوو كە لە ناكاو بەھۆى پالئەرىكى كتوپرەو، وەرەست دەگەرئى. لە ناكاو پىيدەلئى: «بمبە لەگەل خۆت، ھەتا ھەتايە ھى تۆم،» ھەموو شتىكىش تەواو دەبى. ئەویش داگىرى دەكا و لەگەل خۆى دەبىا بۇ ئەوسەرى دنيا. ئاخ، ئەو كاتە لەپۆھ لەگەل خۆى دەبىا. زۆر دوورى دەبا، ئەگەر نەبىا بۇ ئەوسەرى دونياش، بۇ دوورترىن شوئىنى پووسىيە دەبا. ئەو كاتە مارەى دەكات و بە ناوئىكى خوازراوھو لەگەل ئەو دا مال و ژيان پىكەو دەنئىن. وا خۆيان شرت و گوم دەكەن ھىچكەس پىيان نەزانى. لىرە و لەوئى و لە ھەركوئى بن. ئەو كاتە، ئاخ، ئەو كاتە. ژيانئىكى تازە دەستپىدەكەن! ھەموو ساتىك بە گوپ و تىنەو خەون بەو ژيانە جىاواز و شىرىنەو دەبىن كە «پېر لە سەربەرزىيە» («دەبى پېر لە پاكى و سەربەرزىش بى») تىنووى ئەو پاسان و نوئى بوونەوھىە بوو. لەدەست ئەو

زەلكاوه گەمارە وەزالە ھاتبوو كە بىئىختيار بە ناخىدا پۆچووبوو، وەكو زۆربەى خەلكىش لە بارودۆخىكى وادا، زىاتر لە ھەموو شتىك پىئوخۆش بوو شوئىنى نىشتەجى بوونى بگۆردى. ئەگەر لەبەر خاترى ئەو خەلكە نەبوايە، ئەگەر لەبەر خاترى ئەو بارودۆخە نەبوايە، ئەگەر لەو شوئىتە تووك لى كراوھ دەرباز بووبايە و دوور كەوتبايەتەو. - وەك تازە لەدايكبووبى وادەبوو، رىگايەكى نوئى دەگرتە بەر. ئەوھ بوو ئەو شتەى كە ئىمانى پىي ھەبوو و ئوقرەى لى بېرىوو.

بەلام ئەم تاسەمەندىيە دەبوو ھەلىكى لەبارى بۇ بېرەخسى، يانى ئەو گرتە بە خىر و خۆشى چارەسەر بكرى، شتىكى دىكەش ھەبوو، يانى كۆتايەكى جىاواز و سامناك. يان كتوپر لەوانەبوو، گرووشنكا پىبىلى: «بېرۆ وازم لى بىنە، ئىتر لەگەل فىدۆرپاولوويچ پىكھاتووين و دەمەوئى شووى پىبىكەم و تۆم ھەر ناوئى» - جا ئەو كاتە... بەلام ئەو كاتە... بەلام مېتيا نەيدەزانى ئەو كاتە چى دەقەومى و ھەتا دواين سەعاتىش نەيدەزانى. پىويستە بە قازانجى ئەو ئەمەش بلىن. قەستىكى دىارىكراوى نەبوو، پىلانى جىنايەتىكىشى دانەرشتبوو. تەنيا كارى چاوەچاو كەردن و سايەدبوون بوو لە نىوان ئەو رەنج و ئازارەدا و ھەر لەو كاتەشدا خۆى بۇ ھەلىكى لەبار ئامادە دەكرد. يانى چارەسەر بوونى چارەنووسى بەخىر و خۆشى. لە راستىدا ھەموو بىرۆكەيەكى دىكەى لەخۆى دەتاراند. بەلام بۇ كۆتايەكى ئاوا دلەراوكىيەكى جىاواز سەرى ھەلدا، گىرو گرتىكى تازە و لەناكاو، ھەرۋەھا نەخس و گرپووچكە ئاسايى بەر بىنگى پىگرت.

ئەگەر گرووشنكا گوئىشى «من بۇ تۆ باشم، بمبە لەگەل خۆت،» چۆن دەيتوانى لەگەل خۆى بىيا؟ پارە لە كوئى بىئى؟ ھەر لەو كاتەدا بوو تەواوى ئەو سەرچاوەى داھاتانەى لەلایەن فىدۆرپاولوويچەو، وەك كۆمەگ خەرجى سالانىك بوو بەردەوام دابىن دەكرا، لىئى ھەلبىرى. ھەلبەت گرووشنكا پارەى ھەبوو، بەلام مېتيا لەوبارەو زۆرى خۆى بە پۆحزل دەزانى و دەبوىست لە سەر خەرجى خۆى بىگوزىتەو و چاوى لە دەستى ژنەكەى نەبى. ھەرۋەھا بە

غرووریکى پیاوانه وه ژيانى هاوبه شى پیکینى. نهیده توانى بیریشى لی بکاته وه که رۆژیک چاوى له دهستى گرووشنکا بى و ته نانه ت بیزی له بیر لیکردنه وه که شى هه لدهستا. ئەو راستییه ناشارمه وه و لیره دا ناشمهه وئ شیکه مه وه، ته نیا ئە وهنده ده لیم له و کاته دا هه لوئستیکی ئاواى گرتبوو. له وانیه هه مووشى به شیوه ی ناراسته وخۆ و بی ئیختیار بووبی و به هۆی هه لگرتنى ئەو سى هه زار رۆبله ی کاترینا ئیوانا وه که وتبیته بهر چزووی نهینى ویزدانى خۆی. ههروهک دواتر خۆی باسیکرد له و کاته دا هه ستى وابوو: «ده رهق به یه کیان مرۆفیکى هه رزه و خویری بووم و دیسان ده رهق به ئەوی دیکه شیان هه روا ده بم. هه ر کاتیکش گرووشنکا ئە وه ی بۆ ده رده که وئ، مرۆفیکى ئاوا خویری و هیچو پووچ به هیچ نازانى» که وایه چبکا و وو له کوئ کات. چۆن ده روویه کی بۆ ده کریته وه و ئەو پاره دوا برا وه ی وه گیر ده که وئ؟ به بی ئە وه ش هه موو شتیکی له کیس ده چوو و کاره که ی سه ری نه ده گرت، «ئە ویش ته نیا به و هۆیه وه که پارم به دهسته وه نه بوو، به جارئ تووشى شه رمه زارى ده بووم.»

با ئە وه ش له پیشدا بلیم که میتیا، رهنگه زانیبیتیشى پاره که ی چۆن وه گیر ده که وئ، ههروه ها ده شیزانى له و کاته دا پاره که له کوئیه. لیره دا له وه زیاتر له سه ر ئەو مه سه له یه نارۆم. چونکه دواتر روون ده بیته وه. به لام گرفته سه ره کییه که ی هه رچۆنیک بى ناچارم ئامازه یه کی پیکه م، ئە ویش هه لگری ئەو راستییه که بۆ وه دهسته ینانى ئەو پاره یه که به شوینه که ی ده زانى و هه قى خۆشى بوو بیستینى، سه ره تا ده بوو ئەو سى هه زار رۆبله ی کاترینا ئیوانا بداته وه. - ده نا «ده له دزیکی هیچو پووچم و نامه وئ ژيانى نوئ وهک مرۆفیکى هه له و هه رزه ده ستپیکه م.» که وایه بریاریدا بۆ دانه وه ی ئەو سى هه زار رۆبله ی کاترینا ئیوانا خو به ئاو و ئاوردا دا و زه مین و زه مان بشله قینى. له دوا یین ساته کاندایه بریارى سه رکى دا ئە ویش دواى ئاخافتنه که ی له گه ل ئالیووشا، دوو رۆژ پیشتر، له سه ر شارئ، عه سرى ئەو رۆژه ی که گرووشنکا سووکایه تى به کاترینا ئیوانا کردبوو، میتیا دواى بیستنى ئەو قسانه له زمانى ئالیووشا، دانى پیاوابوو که مرۆفیکى هیچو پووچ و خویرییه و داواى لیکردبوو

ئە وه به کاترینا ئیوانا بلی، هه له بت «ئە گه ر زانیت ده بیته هۆی دلدانه وه ی.» ئەو شه وه دواى هه لبران له برا که ی، وهک شیت و هاری لیها تبوو و هه ستیکردبوو «دزی و کوشتوبر» چاکتره له وه ی «نه توانم ئەو قه رزه به کاترینا ئیوانا بده مه وه. به چاکترى ده زانم هه موو به دز و پیاوکۆژم بزنان، رۆیشتن بۆ به ندیخانه ی سیبیریا م پی باشتره له وه ی کاترینا ئیوانا بلی: «فریویدام و پاره که می دزی، که لکی له پاره که م وه رگرت، تا له گه ل گرووشنکا تى ته قینى و ژيانىکی تازه و پر له شادى و خۆشى ده ستپیکه! ناتوانم ئەو کاره بکه م!» میتیا له کاتیکدا لیوی خۆی ده کړوشت، ئەو بریاره ی دا، له وانیه جاروباریش پیو ابوو بی شیتبووه. به لام هه ر له و کاته دا کیشه و هه رای ساز کرد...

سه یریش ئە وه یه، پیاو پنی وابوو به جارئ هیو ابراو بووه - چونکه بۆ په یدا کردنى پاره یه کی وا هیچ شانسیکی نه بوو - زۆریش به هیوا بوو که ئەو سى هه زار رۆبله وه ده ستدینى و به پنی خۆی بۆی دیته مالى، ههروهک له ئاسمانه وه بۆی دابارئ. ئەمه ش راست نه قلى که سانیکى وهک دیمیتى فیو دوروویچه، که هیچ کاریکیان به پاره نه بووه، جگه له هه له خه رجى و به ئاودادانى مال و میراتیک که پنیان برا وه و هه ر نازانن پاره چۆن په یدا ده بی. دوو رۆژ له مه وه بهر، دواى ئە وه ی له ئالیووشا هه لبرا، خه یالیکى تال و پر له نا هومیدى زه ینى داگرت و تووشى ئالۆزى و شله ژانیکى رۆحى بوو. هه ر له بهر ئە وه ش بوو له رپوه بیرى له کاریکی شیتانه کرده وه. رهنگه بۆ که سانیکى وهک ئەو بارودوخیکى ئاوا، بهر له هه موو شتیک تووشى بیر کردنه وه له و جۆره پیلان و کرده وه مه حال و بی بنه مایه یان بکا و به گونجاوترین ریگه چاره شى بزانی.

له ناکاو بریاریدا بچی بۆلای سامسانوف، هه ر ئەو بازرگانه ی پاریزه رى گرووشنکا بوو. «پیلان» یکى پی پیشنیار بکا و به هۆی ئە وه وه ته واوى ئەو گوژمه پاره یه ی پیوستییه تی یه کجی لی وه رگری. گومانى له پر بایه خ بوونى پیلانه که ی نه بوو. ته نیا دل له دل دانى ئە وه بوو که سامسانوف چۆن ده روانیته پیلانه که ی. ئەگه رچی میتیا ئەو تاجره ی به رواله ت ده ناسى، به لام ئاشنا یه تى له گه لى نه بوو قه تی قسه له گه ل نه کردبوو. به لام به هۆیه کی نامه علوممه وه، له میژ

بوو له سهر ئه و باوهږه بوو كه ئه و پيره خه ره فاوه كه پني له ليوى گوږه، رهنه گه ئيستا رازى بي گرووشنكا بكه ويته بارو دوڅيكي ئابروو مه ندانه وه و له گه ل پياويك زه ماوه ند بكا كه «بوى ببيته يار و پشتيوان.» له سهر ئه و باوهږه ش بوو كه نه ك يارمه تيبه كي باشى ددا. له ربي ده مگو، يان رهنه گه قسه ي كتوپري گرووشنكاوه كه جاروبار له ده مى دهر ده چوو، كه سامسانوف ئه وى له فيودورپاولوويچ پي باشتره و پيوايه شوو به و بكات به قازانجى ٠٠ه تي. رهنه گه زوربه ي خوينه رانى رومانه كه م پييان و ابى ديميتري فيودوروويچ زور خاوو خليچكانه خوى نشان داوه، كه به هيواي يارمه تيبه كي ئاوا بووه و ويستوييه ژنه له پاريزه ركه ي بستيني. هر ئه وهنده ش وهبير دينمه وه كه ميتيا رابردووى گرووشنكاى به يه كجارى له زه ينى خويدا سرببووه. ئه و رابردووه شى به چاويكى دلسو زانه دده ي و به وپه رى ئه شق و كولو كوه به و ئاكامه گه يشت كه سازبوونى گرووشنكا و دهربرينى هه ستي خو شه ويستي و رازى بوونى سه رچاوه ي خولقانى گرووشنكا يه كي نوييه و ديميتري فيودوروويچى نويش هه رچى خويزيبه تيبه وه لاي ناوه و سهر تا پاى گه و رهي و ماريغه ته. له يه كتر ده بوورن و ژيانكي تازه و شيرين ده ستيپيده كه ن. به لام ديميتري به چاويك له كوزما سامسانوفى دهروانى كه شوينكي نه خسى له سهر رابردووى گرووشنكا داناه، ئه گه رچى گرووشنكا قه تي خو ش نه ويستبوو و ئيستا ش دلى له داوى ئه شقى رابردوويدا بوو، له پياوه تي كه وتبوو و وه ك ده لين وشكاوى هاتبوو. هه ر بويه ميتيا به چاوى پياويك ته ماشاى نه ده كرد و هه موو خه لكى شار ده يانزاني لانكه شكاويكه و به س. پيوه نديشى له گه ل گرووشنكا گوږاوه و پيوه نديى ئيستا يان پيوه ندييه كي باوك و كچانه يه، زور له ميژه هه ر به و شيوه يه بووه.

وله حاسل ميتيا له و باره وه ساويلكه ييه كي زورى له خو نيشاندا، چونكه له گه ل هه موو خراپيه كانى، مروفنيك بوو هيچى له دلدا نه بوو. بو سايلوحييه كه شى هه ر ئه وهنده به سه كه به ته واوى پنيواوو كوزماى پير عومرى پيره مه ريكي ماوه و سادقانه توبه له رابردووى خوى و پيوه ندييه كانى له گه ل گرووشنكا ده كا

و گرووشنكاش دوست و پاريزه ريكي سهر له پيناوى جگه له و پيره پياوه بي ئازاره ي ئيستاى له دنيا دا نيه.

دواى ئاخافته نه كه ي له گه ل ئاليووشا، شه و نيوه شه و له سهر ريگا چاوى ليكنه دنا و سه عات ده ي سه رله به يانى رورى دوايى له مالى سامسانوف بوو و دوايى له پيشخزمه ته كه ده كرد، هاتنه كه ي راگه ييني. ماليكى دووقاتى زور كو ن و گه و ره و خه فه بوو. وه تاغى تايه ته ي خزمه تكارانيشى هه بوو. له قاتى خواروودا دوو كورى خاوه ن ژن و مالى سامسانوف و بنه ماله كه يان و خوشكه پيره كه ي و كچه شوونه كردوو كه ي، ده ژيان. دوو كه س له نوو سياره كانى له ژوورى خزمه تكاراندا ده ژيان، كه خاوه ن ژن و مال بوون. ژوورى خزمه تكارانيش و قاتى خوارووش زور پر خيزان بوون، به لام پيره پياو قاتى سه وورى بو خوى دانابوو و ته نانه ت ئيزنى به كچه كه شى نه ددها بچيته سه ري و له گه ليذا بژى. ئه گه رچى كچه كه ي خزمه تي ده كرد و كاتى هه ناسه سواربوون و نه خو شى و هه ركاتي ك بانگى بكردبايه ناچار بوو به هه له داوان وه سه ر كه وي.

قاتى سه روو وه تاغى گه و رده ي هه بوو و رواله تيكي ته واو رازاوه يان پيوه ديار بوو و به شيوازيكى له باوكه وتووى بازرگانانه رازيندرا بووه، له بن ديواره كانى كورسيه ي دريژوكه ي دارين به ريز داندرا بوون. چلچراى شووشه يى و ئاوينه ي غه ور گرتوو به ديواره كانييه وه هه لواسرا بوون. هه موو ئه و وه تاغانه خالى و خولى بوون و كه سيان لي دانه دنه يشت. چونكه پيره هه ر له وه تاغيكي چكوله دا ده ژيا و كلفه تيكي پيرى له چكه به سه ر و كورپيكي له دالانه كه له سه ر كورسيه يه ك داده نيشتن و هه ر كاريكي ببوايه بو يان نه جامده دا. پيره پياو لاقوقولى وه ك خيگه ماسى بوو و نه يده توانى به ريذا برؤا. جاروبار له سه ر كورسيه چه رمينه پيچكه داره كه ي هه ليان ده ستاند، ئه ويش كاتي ك كه كلفه ته كه ي ده چوه ژير پيلي و دوو سي جار نه مسه ر و نه وسه ري ژووره كه ي پيده كرد.

كاتي ك كه هه والى هاتنى «سه روان» يان پيدا، نه يويست چاوى پنيبكه وي، به لام ميتيا پيدا گريى كرد و ديسان كورده ي نارده وه سه ري و گو تي بلئ سه روان ميتيا هاتوه. سامسانوف له كورده ي پرسى: قه لافه تي چونه؟ مه سته؟ خو شه ري

به‌دهسته‌وه نیهه؟ کورپه گوتی: مه‌ست نییه، به‌لام نارواته ده‌ری. پیره پیاو دیسان پی‌خوش نه‌بوو چاوی به چاوی بکه‌وئ. به‌لام میتیا پی‌شبینی ئه‌وه‌ی کردبوو بویه قه‌له‌م و کاغه‌زی له‌گه‌ل خزی هینابوو، به‌خه‌تیکی خوش ئه‌م وشانه‌ی بۆ نووسی: «سه‌بارت به‌مه‌سه‌له‌یه‌کی زۆر گرینگ، سه‌بارت به‌ئاگرافنا ئه‌لکساندرفنا هاتووم» به‌کورپه‌دا بۆ پیره پیاوی نارده‌سه‌ری.

سامسانۆف دوا‌ی تو‌زی مات بوون، به‌کورپه‌ی گوت میوانه‌که به‌ریته ژووری میوانداری و پیریژنی نارده‌ خوارئ تاکو کورپه‌ لاهه‌که‌ی خیرا بنی‌ریته‌سه‌ری. کورپه‌، لایکی بالابه‌رز و به‌هیز بوو، سه‌ر و ردینی شه‌ش تیخ تاشیبوو و به‌شیواز و مۆده‌ی فه‌ره‌نگی جلو‌به‌رگی پۆشیبوو. ئه‌گه‌رچی باوکی هه‌میشه‌ په‌سته‌ک له‌به‌ر و ریش بوو. کورپه‌ هه‌ر خیرا به‌ده‌نگی باوکییه‌وه‌ چوو و خۆی کرد به‌ ژووره‌که‌یدا. ته‌واوی ئه‌ندامانی بنه‌ماله‌ به‌ ترس و له‌رزوه‌ چاویان له‌ سامسانۆف ده‌کرد و که‌س نه‌یده‌و‌یرا قسه‌ له‌ قسه‌یدا بکا. پیره پیاو له‌ ترسی «سه‌روان» نه‌بوو که‌ ناردی به‌ دوا‌ی کورپه‌ مل‌که‌له‌که‌یدا، (چونکه‌ ترسه‌نۆکی له‌ زاتیدا نه‌بوو). ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو، ئه‌گه‌ر پیویست بوو شایه‌دیکی هه‌بی. کورپه‌که‌ی و کورپژگه‌ خزمه‌تکاره‌که‌ چوونه‌ بن پیلی و به‌له‌قه‌له‌ق هینایان بۆ وه‌تاغی میوانداری. دیار بوو هه‌سته‌یکی کونچکاوانه‌ شله‌ژاندوویه‌تی و چاوره‌وانی شتیکه‌. ژووری میوانداری که‌ میتیا له‌وئ چاوره‌ی بوو، وه‌تاغیکی گه‌وره‌ و به‌رژوه‌ند خوش بوو و دل‌ت نه‌ده‌هات بییه‌ ده‌ری. دوو ریزی په‌نجیره‌ تیدا بوو و دیواره‌کانی به‌ردی مه‌رپه‌ر و سی چلچرای گه‌وره‌ش به‌ دیواره‌که‌وه‌.

میتیا لای درگا‌که‌وه‌ له‌ سه‌ر کورسیله‌یه‌کی چکۆله‌ دانیشتبوو. بی‌سه‌برانه‌ چاوره‌وانی چاره‌نووسی خۆی بوو. کاتیک پیره‌پیاو له‌لای درگا‌که‌ی ئه‌وه‌به‌روه‌ وه‌ده‌ر که‌وت، میتیا خیرا قرچه‌پی هه‌ستا و به‌هه‌نگاوی پته‌و و نیزامیانه‌ به‌ره‌و‌پیری چوو. میتیا جلو‌به‌رگیکی ریکوپیک و کۆله‌ بال‌ته‌یه‌کی له‌به‌ردا بوو، هه‌موو دوگمه‌کانی داخستبوو. ده‌سنگی‌شی ره‌ش له‌ ده‌ستدا و کلاوی تاسه‌یی له‌سه‌ردا، هه‌روه‌ک سی رۆژ له‌مه‌وه‌به‌ر که‌ هات بۆ حوجره‌که‌ی پیری کلێسه‌، پیره‌پیاو قورساخ و قیتوقۆز راوه‌ستا‌بوو، میتیا هه‌روا که‌ ده‌چوووه‌ پینشی

هه‌سته‌یکرد ناخی پیره‌پیاو ده‌خوینیته‌وه‌ و تینی گه‌یشتبوو. میتیا که‌ چاوی به‌ روخساره‌ په‌نه‌ماوه‌که‌ی سامسانۆف که‌وت واقی ورم‌ا. لچه‌ ئه‌ستوره‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ی دیکه‌ شو‌ر بووبووه‌ و ده‌نگوت کولیره‌یه‌. به‌ بی‌ده‌نگییه‌کی قورساخانه‌وه‌ کر‌نۆشینی بۆ میوانه‌که‌ی برد و داوا‌ی لیکرد له‌ سه‌ر کورسیله‌ی ته‌نیشته‌ قه‌نه‌فه‌که‌ دانیشی، خوشی هیزی دابوو سه‌ر باسکی کورپه‌که‌ی و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌به‌ر ژانی جه‌سته‌ی نالاندی، به‌ ئه‌سه‌پایی له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌کی رووبه‌رووی میتیا دایان‌نیشاندا. میتیا که‌ زانی بۆته‌ هۆی زه‌حمه‌ت و ئازاری ئه‌و پیره‌ خاوه‌ن و یقاره‌، سووکوچرووکی خۆی بۆ ده‌رکه‌وت و هه‌ستی به‌ په‌شیمانی کرد.

پیره‌پیاو له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌جپی خۆی دانیشته‌، به‌ له‌بزیکی جیددی و توند و راشکاوانه‌، به‌لام به‌ ئه‌ده‌به‌وه‌، گوتی: «کاک‌ی خۆم چ کاریکت پیمه‌؟» میتیا داچله‌کی، هه‌ستا سه‌رپی، به‌لام دیسان دانیشته‌وه‌. پاشان به‌ ده‌نگیکی به‌رز و تووره‌ و راوه‌شاندنی ده‌ستی، که‌وته‌ قسه‌. دیاربوو تووشی ته‌نگه‌ هاتوو و که‌وتۆته‌ گیزاویکه‌وه‌ چنگ بۆ په‌له‌پووشینکیش ده‌با و ئه‌گه‌ر هیوا بر‌او بی‌ ناماده‌ی نوقم بوونه‌. سامسانۆف هه‌ر به‌ دیتی هه‌ستی به‌وه‌ کرد، ئه‌گه‌رچی روخساری وه‌ک داوه‌لیک وشک و بی‌جووله‌ مابوو.

– هه‌زهرتی کۆزماکۆزۆویچی به‌ریز، بیگومان له‌ کیشه‌ی نیوان من و فیودۆرپاولۆویچی باوکم ئاگاداری، که‌ ته‌واوی میراته‌که‌ی دایکمی داگیر کرد و له‌ چنگی ده‌ره‌ینام. ته‌واوی خه‌لکی شاریش ئه‌وه‌ ده‌زانن... چونکه‌ لی‌ره‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه‌ شتیکیان که‌وته‌ سه‌ر ده‌م... وه‌ک ده‌هۆل ده‌نگه‌داته‌وه‌... له‌وانه‌یه‌ له‌ زمان گرووشنکاشت بیستب... داوا‌ی لی‌بووردن ده‌که‌م، له‌ زمانی ئاگرافنا ئه‌لکساندرفنا... ئاگرافنا ئه‌لکساندرفنا، خاتونیک که‌ له‌ راده‌به‌ده‌ر ریزم بۆی هه‌یه‌...

میتیا ئاوا ده‌ستی به‌ قسه‌کرد و هه‌ر له‌ یه‌که‌م رسته‌وه‌ زمانی که‌وته‌ ته‌ته‌له‌ کردن. وته‌کانی وشه‌ به‌ وشه‌ دانارپیزینه‌وه‌، ته‌نیا ئاماژه‌ به‌ خاله‌ گرینگه‌که‌ی ده‌که‌ین. گوتی: «سی مانگ له‌مه‌وه‌به‌ر به‌په‌له‌ (میتیا به‌ تاییه‌ت ئه‌م وشانه‌ی

- ببووره پۆله گیان ئیمه مامه لهی ئاوا ناکهین.

میتیا له ناکاو ههستیگرد بهری پیتی دهرزی ئاژن دهکن.

به بزیهکی سارد و سپروه، منجاندی: «ئهی قورپی کوئی به سه رما کهم، جه نابی کوزماکوزوویچ؟ پیموایه ئیتر من لیم قهوما - بروام پیتکه قوربان.

- ببووره، کاکه...

میتیا که له جینی خۆی وشک بووبوو، له ناکاو گۆرانیکی له ئەدگاری پیره پیاودا ههستیگرد و وهخۆ هاتهوه.

سامساتۆف له سه رهخۆ گوتی: «گوییگره کاکي خۆم ئەو جوره مامه لانه بۆ ئیمه نابێ. دادگا ههیه. وهکیل هه ن - ئەوه گیره وکیشه ی به دواوهیه. به لām ئەگه ر پیت خۆش بێ، که سیک ههیه دهتوانی بچی بۆ لای.»

میتیا به زمان تیکه ل هاتنه وه گوتی: «ئهک له بهرت مر م! له کوئی هه؟ خودایه زۆر شوکور. کوزماکوزوویچ تۆ فریشته ی نه جاتی.»

- له م شاره نییه، یانی ئیستا لیره نییه. لادییه که مامه له ی دار و ته خته دهکا. ناوی "لیاگافی" یه. له پاره که وه له گه ل باوکت له سه ر ئەو دارستانه ی چیرماشنیا چه نه چه نیانه و له سه ر قیمه ته که ی یه ک ناکه ون، په نگه بیستیتیت. ئیستا - گه راوله ته وه و له ئیلینسکو، نزیکه ی هه شت فرسه خیک له چاپارخانه ی ولوفیاوه دووره. له گه ل قه شه پیکه وه ده ژین. سه باره ت به مامه له ی دارستانه که و بۆ ئەوه ی بیرورای من بزانی نامه یه کی بۆ نووسیم. فیودوریا ولوویچ ده یه وه ی خۆی بچیت و چاوی پیتی بکه وئ. بۆیه ئەگه ر به ر له باوکت بچی و ئەو پیشنیاره ی به منت کرد به ئەوی بکه ی له وانه یه...

میتیا به شله ژاوی و جوریک نه شه ی کتوپره وه، په ربیه نیو قسه کانی: «به خوای فکری چاکه! ئەو ئەو که سه یه وا من لپی ده گه رپم. مامه له که بیان سه ری نه گرتوه و باوکم قیمه تیکی زۆری له سه ر داناوه، ئیستا ئەو قه باله و به لگانه ی بۆ به رم و بزانی بۆته خاوه نی ئەو ملکه، له خۆشیانا پیتی وه عه رز ناکه وئ. هه، هه، هه!»

میتیا دای له قاقای پیکه نین و سامساتۆفی داچله کاند. به زمانیکی چه ور و گه رموگوره وه نه راندی: «له ده ورت گه رپم کوزماکوزوویچ، قه تم ئەو چاکه یه ی تۆ بۆ نادریته وه!»

سامساتۆف سه ری داخست و گوتی: «چاکه ی چیم کردوه قسه ی وا مه فه رموو.»

- به لām تۆ نازانی له چ ته نگزیه کت رزگار کردووم. ئاخ، له دلمی دابوو بپم بۆلای تۆ کاره که م راست دینی... ئەو ده رۆم بۆ لای ئەو قه شه یه! زۆرت سپاس ده که م.

- کاکي خۆم سپاسی ناوی.

- زۆر به په له ده چم. بمبووره به و حاله وه تووشی زه حمه تم کردی. قه تم ئەو چاکه یه ت له بیر ناچی. ئەوه قسه ی پیاویکی رووسییه، کوزماکوزوویچ پیاویکی رووسی.

دیمیتری ویستی دهستی پیره پیاو بگری و ماچبیکا. به لām له ناکاو ههستی به بریقه یه کی فیلاوی کرد له چاویدا. دهستی کیشا دواوه، به لām له بهر ئەو درپۆنگیه له دلوه خۆی لومه کرد و له به رخویه وه گوتی: «هی ئەوه یه نه خۆش و ماندووه.»

هاواریکرد: «له بهر خاتری ئەو! له بهر خاتری ئەو کوزماکوزوویچ! خۆ ده زانی له بهر خاتری ئەوه.» زایه له ی دهنگی له ژووره که دا دهنگی دایه وه. کپنوشیکی برد و وهرسووپا، به ههنگاویکی پته و بئ ئەوه ی ئاوڤ بداته وه، پۆیی بۆلای درگاکه. له خۆشیانا ده له رزی.

له دللی خۆیدا گوتی: «خه ریک بوو به جارێ له نیو ده چووم، فریشته ی نگابانم نه جاتی دام.» بازرگانیکی وهک سامساتۆف (ئهو پیره پیاوه به ریز و قورساخه)، رینوینی کردووم، بۆیه... بۆیه دلنیام کاره که م به دهسته وه دی. به له ز وه ری که وت. «بۆ ئیواری ده گه رپمه وه، هه تا شه وئ کاره که م ته واو ده که م.» هه روا که به ره و ماله که ی خۆی ده رپویشت به سه رسورمانه وه پرسیی: «بلئی پیره پیاو به که ری زانییتیم؟» هه لبه ت له وه زیاتر بیرى لینه کرده وه، جگه له وه ی پیشنیاری

«بازرگانىكى ئاوا» كە سەرى لە مامەلە دەردەچى، ديارە لياگافىش دەناسى (چ نازناويكە!) ديارە كارەكە سەر دەگرى. بلى پيرە پياو بە كەرى نەزانيى؟
بە داخەوہ گریمانەى دووہەم راست بوو. ماوہيەك دواى رووداوہكە، سامسانوفى پير، بە پىكەننەوہ گوتبووى چاكم «سەروان» بە كەر زانى.

سامسانوف پياويكى سارد و سر و خوين تال و بە تيروتانە بوو و وەك مار بە ھەموو كەسيەوہ دەدا. بلى پوخسارى ھەلەشە بووى «سەروان» يان برواى ئەم لاوہ «گەوج و ھەلەخەرچە» سامسانوفى وا ليكردى ئەو پيشنيارە بكا، يان بە ھوى بەخىلى بردن بەو رەقىبە تۆلازەى كە ئاوا ھاتووہ و داواى پارەى ليدەكا؟ - جا كام خەيالان شوينى لە سەر پيرەپياو دانا، ناتوانم بيليم.
بەلام ھەر لەو كاتەدا كە ميتيا لە ھەمبەريدا راوہستا بوو و ھەستى دەكرد ئەژنوى دەلەرزى و وەك شيت و نەفام دەيگوت لە نيو چووم. ھەر ئەو كاتە پيرەپياو بە رقىكى ئەستورەوہ چاوى ليكرد و برياريدا بيكاتە مەلحەكە. كاتيک ميتيا رويشتبوو، كۆزماكوژوويچ لە داخانا لەرزىبوو. بە كورەكەى گوتبوو جاريكى ديكە نەھيلى ئەو سوالكەرە سەر بەم مالمەدا بكاتەوہ. تەنانەت نەھيلى بيته ھوشەش، دەنا...

ھەرپەشەكەى خواردەوہ. بەلام تەنانەت كورەكەشى كە زورجار بە توورەيى ديىبووى، لە ترسانا لەرزىبوو. سەعاتىكى تەواو دواى ئەوہ، پيرەپياو لەبەر رقى زور جينگلى دەدا و دەلەرزى. ھەتا ئىوارە سات لە دواى سات خراپتر دەبوو و ناردیان بە دواى دوكتوردا.

(۲)

لياكافى

ناچار بوو بە چوار نال بەرەو مالى قەشە بروا و پارەى نەبوو كرى ئەسپەكانيش بدا. چل كۆپكى پىبوو، تەنيا ئەوہندە، تەواوى ئەو پارەيەى لە دواى ئەو ھەموو سالە پر لە ناز و نيعمەتە بوى ماپوہ، ھەر ئەوہندە بوو! بەلام سەعاتىكى دەستى زيوينى كۆنى لە مالى ھەبوو، كە ماوہيەكى زور بوو لەكار كەوتبوو. سەعاتەكەى برد بۆ دوكانىكى نيو بازار كە خاوەنەكەى جوويەك بوو، بە شەش رۆبل فرۆشتى. ميتيا لە خۇشيانا ھاوارى كرد «قەت چاوەروانى ئەوہم نەدەكرد.» (ھەر وا شاد و بە نەشە بوو.) شەش رۆبلەكەى نايە گيرفانى و بە ھەلەداوان رويشتەوہ بۆ مالى. سى رۆبليشى لە خاوەن مالمەكەى قەرز كرد. ئەوان ھىندەيان خۇشەدەويست كە ھەر لەرپوہ، ئەو برە پارەيان پيدا، ئەگەر داروئەداريشيان ئەوہندە بوايە ھەر پىيان دەدا. ميتيا لە خۇشيانا پىي وەعەرز نەدەكەوت. پىيگوتن ھەر ئەمرۆ چارەنووسى مەعلووم دەبى. پاشان بە پەلە پەليكى ھيوا براوانەوہ تەواوى پلان و رووداوہكەى لاي سامسانوفى بۆ گيرانەوہ. ئەندامانى ئەو بنەمالەيە زوربەى راز و نەھىيەكانى ميتيايان دەزانى، ھەر بۆيە ئەويان بە كەسيكى دلفراوان دەزانى و پۆز و دەماریان پيوہ نەدەدى و وەك كەسى خويان چاويان ليدەكرد.

ميتيا، كاتيک ئەو نو رۆبلەى وەدەستكەوت، ناردى بەدواى كابرايەكى ئەسپەواندا، تاكو بيا بۆ چاپارخانەى ولؤفيا. ھەر بۆيە ئەم راستيە لەبىرى خەلك نەچۆوہ «نيوہرۆى، رۆژى بەر لە رووداوہكە، ميتيا تەنانەت پارەيەكى

قەلبى نەبوو، سەعاتەكەى فرۆشتبوو و سى رۆبلىشى قەرز كردبوو، بۇ ھەموو ئەوانەش شايدەدى زەق و زىندووى ھەبوو.»

با بىمە سەر باسى ئەو راستىيە؛ دواترىش دەردەكەوى بۇ ئاوا دەكەم. ئەگەرچى زۆر ھىوادار بوو لە دلى خۇيدا دەيگوت «ھەموو تەنگو چەلەمەكانى» ژيان وەلاچوو. كاتى لە چاپارخانەى ولۇفيا نزيكبۇو، بىرى لەوہ كردهوہ بللى گرووشنكا چاوى منى لى دوور بى چبكا؟ ھەر بۇيە گيانى بەو خەيالە وەلەرزىن كەوت. نەكا ئەمرۆ گرووشنكا بىر بار بدا و بىروا بۇلاى فىوڈورپاولوويچ. ھەر بۇيە مېتيا بى ئەوہى خەبەرى پېيدا رۆيشتبوو، خاوەن مالاكەشى راسپاردبوو ھەر كەسىك لىنى پرسى، پىتى نەلەين لە كوئىيە، كاتى عارەبانەكە وەرپى كەوت، دووپاتى كردهوہ: «حەتمەن دەبى ئەمشەو بگەرېمەوہ. ھەر چۆنىك بى لياگافى لەگەل خۆم دىنم بۇ ئىرە... تاكو قەبالەكە ئىمزا بكا.» مېتيا بە دلەكوتىوہ ئاوا بىرى كردهوہ، بەلام مخابن خەونەكانى نەھاتنە دى.

لە چاپارخانەى ولۇفياوہ نىوېر رۆيشت و بەجىي ھشت كىلۆمەتر دوازە كىلۆمەترى رى بىرې و درەنگ گەيشتى. كە گەيشتە ئىلېنسىكۇش قەشە لە مالى نەبوو. رۆيشتبوو بۇ گوندىكى ئەو دەوروبەرە. كاتىك مېتيا ھەر بەو ئەسپە شەكەت و ماندووانەوہ گەيشتە ئەوى و چاوەروانى ھاتنەوہى قەشە بوو، ھەوا تارىك داھات.

قەشە، گرده پياويكى بەحەيا و دلۇقان بوو، لەرپوہ پىنگوت كە لياگافى جاران لەلاى ئەو دەماوہ و ئىستا لە «سۇخاى پۇسيولوك» و شەوانە لە مالۇچكەى جەنگەلبان دەخەوى، چونكە لەوى خەرىكى كرىنى دار و كارىتەيە. مېتيا پىداگرانە لەبەر قەشە پارايەوہ بىيا بۇلاى لياگافى و «ئەو كارە خىرەى دەرھەق بكا و نەجاتى بدا» قەشە دوای تۆزى بىر كردهوہ رازى بوو ھەتا سۇخاىپۇسيولوك لەگەلى بچى. دىاربوو ئەويش ھەستى كونچكاوى دايگرتووہ. بەلام نىوچاوانەكەى نەيھىنا و قەشە وای بە چاك زانى بە پىيان برون. چونكە ھەتا ئەوى ھەر كىلۆمەترىك دەبوو يان نەدەبوو. مېتياش رازى

بوو و بە ھەنگاوى پتەو و خىرا وەرپىكەوت. وا دەرپۇيشت قەشەى بىچارە دەبوو بە دوايدا ھەلى. قەشە پىر نەبوو، بەلام مرؤفئىكى زۆر وريا بوو. مېتيا لەرپوہ نەخشە و پلانەكەى خۇى بۇ ئەويش باسكرد و بە تىن و تاوہوہ سەبارەت بە لياگافى پرسىاريدەكرد. لە رىگا ھەر قەسەى كرد، قەشەش پرسىارەكانى مېتياى بە «نازانم، ئاخ، ناتوانم بىلېم، بلېمچى، چووزانم» وەلام دەدايەوہ. مېتيا كاتىك باسى كىشەكەى خۇى و باوكى كرد كە لە سەر مىرات لىيان پەيدا بووبوو، قەشە زۆرى پى ناخۇش بوو، چونكە بە شىئوہيەك پشتى بە فىوڈورپاولوويچ بەستبوو. لەگەل ئەوہشدا بە سەرسورمانەوہ پرسىى بۇ بە گورستكىن دەلەين لياگافى، گوتى ئەگەرچى ناوى راستەقىنەى لياگافىيە، بەلام كەس بەو ناوہ بانگى ناك، چونكە زۆرى پى ناخۇشە و بە دلېيەوہ دەگرى. مېتياش دەبى وشيار بى و بە ناوى گورستكىن بانگى نەكا، «دەنا»، قەشە لە كۆتاييدا گوتى: «مامەلەكەتان سەر ناگرى. چونكە گوئ ناداتە قەسەى ئىوہ.»

مېتيا بۇ چەن ساتىك تووشى سەرسورمان بوو، پاشان گوتى سامسانوف ئەو نىوہى بەسەردا برپوہ. قەشە بە بىستنى ئەو راستىيە لە خىر و بىرى مەسەلەكە گوزەرا. ئەگەرچى وا باشتىر بوو ئەو دىرپۇنگىيەى خۇى بدركىنى. يانى ئەگەر سامسانوف ئەوى بۇلاى ئەو لادىيىيە ناردبى، كە لياگافى پىدەلى، مەبەستى ئەوہ بووہ سەر بخاتە سەرى و بىكاتە مەلحەكە و بە كەرى بزانى. بەلام مېتيا دەرھەتى بىر كردهوہى «لەو قۇرپاتە» نەبوو. بە ھەنگاوى پتەو و خىرا رى دەپىئا و كاتىك گەيشتە سۇخاى پۇسيولوك، تىگەيشت نەك كىلۆمەترىك و كىلۆمەتر و نىو، بەلكو لانىكەم سى كىلۆمەترىان رى برپوہ. ئەو قسانە تا رادەيەك تووشى پەرۇشىيى كرد، بەلام وەرپووى خۇى نەھىنا.

چونە نىو مالۇچكەكەوہ. كابراى جەنگەلبان دۇستى قەشە بوو، ئەو لە بەرىكى مالاكەدا بوو، گورستكىنىش لەوبەرەى دىكە. يانى لە بەرى لاي رىرەوہكە كە تۆزى خاوين و خۇشتىر بوو. چوونە ئەو وەتاغە و مؤمىكيان ھەلكرد. ژوورەكە زۆر گەرم بوو. لە سەر مېزىكى دارىن سەماوهرىكى

كوژاوه داندرايوو، كه شه فيكيش به چهن په رداخه وه، بتريبه كي به تالي «پوم» و بتريبه كي نيوه و دكا، له گهل توژيكيش ورکه ناني له سهر بوو. ميوانه كه له سهر چرپايه ك خوي راكيشابوو و كوته كه ي گرموله كردبوو و به جيي بالنج نابويه ژير سهر ي و پرخه پرخي ژورره كه ي داگرتبوو. ميتيا له جيي خوي مات بوو.

به شله ژاوييه كي زوره وه گوتي: «دهبي خه بهري كه مه وه. كاره كه م زور زهرووره. به هله داوان هاتووم و دهبي ههر نه مرؤش بگريمه وه.» به لام قه شه و جهنگه لباڼ بیدهنگ راوه ستا بوون و هيچيان نه دهكوت. ميتيا چوه پيشي و دهيوست خه بهري كاته وه. زوري هه ولدا، به لام نه يتواني له خه وي هه ستيني. ميتيا گوتي: «مهسته. خودايه گيان، چبكه م؟ دهبي چبكه م؟» بي سه برانه قولي دهكيشا و رايدته لگاند. لاقى كيشا، سهر ي گرت و هه ليهينا، باوه شي پيدا كرد و هه ليستانده سهر قوون. له گهل نه وه شدا، دواي هه ول و ته قه لايه كي زور، ته نيا تواني نه و كابر مهسته و ليپكا، جنيو بدات و ته پوتوزيان لي هه ستيني.

قه شه ودهنگ هات: «واچاكه توزي دهست راگري، چون دياره حالي باش نيه.»

جهنگه لباڼيش هه ليدايه: «له به يانويه وه خه ريكي خوار دنه وه يه.»
ميتيا گوراندي: «خودايه گيان! خوزگه ده تزانى نه م مه سه له يه چهنده م بو گرينگه و چهنده هيو ابر او م!»

قه شه دووپاتي كرده وه: «به په له نابي، واچاكه تا به ياني دهست راگري.»
- هه تا به ياني؟ شتي وا ههر نابي! مه حاله!
ناهوميني و ايليكر دبوو دهيوست ديسان ئاوقاي كابر ا بيته وه، به لام بوي دهركه وت كه لكى نيه و دهستي لي هه لگرت. قه شه هيچي نه گوت، جهنگه لباڼي خه والووش خه مباري دنواند.

ميتيا به هيو ابر او ي گوتي: «ژيان ديوته چ به لا و به دبه ختبييه ك بو پياو دروست دهكا.» تكتك ئاره قه له پوخساري دهچورا. قه شه به دهر فته تي زاني

و زور ماقوولانه به ميتياي گوت، نه گهر له خه ويشي هه ستيني، مه ستبييه كه ي هه روا ده ميني و ناتواني قسه بكا. «كاره كه ي ئيوه ش گرينگه، بويه واي به باش ده زانم هه تا به ياني دهست راگرن.» ميتيا شاني هه لته كاند و قه بوولي كرد.

«باوه به مؤميكه وه ليتره ده بم، با له كاتي خويدا قسه ي له گهل بكه م. ههر له خه و هه ستني ئيتر خه مم نيه.» به كابر اي جهنگه لباڼيشي گوت: «پاره ي مؤمه كه ت دهده م، كربي نه مشه ويشت پشتگوي ناخه م. ديميتري كارامازوفت له بير نه چي. به لام باوه نازانم تو چ ليپكه ين. له كوي ده خه وي؟»
«من ده پومه وه بو مالي.» چاوي له كابر اي جهنگه لباڼ كرد و گوتي: «نه سپه كه ي نه و وهرده گرم و ده پومه وه بو مالي. ههر ئيستا وهر ي ده كه م، خودا حافيز. هيو ادارم سه ركه وتوو بي.»

هه رواشي كرد. قه شه له خوشي نه وه ي دهر باز ده بي گه شابوه. سواري نه سپه كه ي جهنگه لباڼ بوو و تبي ته قاند. نه گهر چي به خه مباري سهر ي راوه شاند و له خوي پرسى بليني گه ياندي نه و هه واله به دوسته سايه چه وره كه ي، فيودور پاولوويچ، له سهر شاني نه و بي يان نا، «چونكه ئاخري ده زاني و مه سه له كه به گويي ده گاته وه، رقي هه لده ستني و ئيتر خير و يارمه تي نانيري.» جهنگه لباڼ به خو هه لكراندي خوي كرده وه به ژورره كه ي خويدا، ميتيا به دياربييه وه دانيشت، تاكو خوي گوته ني «له كاتي خويدا» قسه ي له گهل بكا. دلله راوكي و په روشي وهك ته مومژيكي چر دهوري ته ني. خه ميكي قورس و جه رگبر! دانيشتبوو فكري ده كرده وه، به لام بيري بو هيچ لايه ك بر ي نه ده كرد. مؤمه كه داييسا و سيسركيك جريكه ي ده هات؛ له و ژورره گه رمه دا دهنگي وا له نزيكه وه ده هات، ئيتر تامل نه ده كرا. ميتيا له ناكاو باخه كه ي هاته وه بير، ريگاي پشت باخه كه و درگاي مالي باوكي كه به شيويه كي رازاوي دهكريته وه و گروهشكا به هه لداوان خو ده كا به ژورريدا. ميتيا له سهر كورسيه كه قرچه پي هه ستا و ليوي خوي گه ست: «تراژيديايه!»

بئ ئىختيار پۇيى بۆلای لياگافی و چاوی له ئەدگاری بری. کابرا، لادنییهکی بهلهباریک و چل سالان دهبوو. پوخساریکی دریژۆکه و تووکه سهری لوول و کهتانی. ریشیکی دریژ و باریک و مهیلهوسوور. کراسیکی کهتانی شین و جلیسقهیهکی رهشی له بهردا بوو. زنجیریکی زیوین به گیرفانی جلیسقهکهیدا شۆر بووبۆوه. میتیا به رقیکی ئەستوروهه تیپروانی. به تایبهت تووکهسهره لوولهکهی، له بهر هۆیهکی نادیار بووه هۆی شلهژانی. ئەوهی له ههموو شتیک شوورهیتر بوو، دیمتری ئاوا بهپهله و ههلهداوان هاتبوو و پشتی له ههموو شتیک کردبوو، بهلام ئیستا شهکهت و ماندوو له پشت سهری گه مژیهکی ئاوا دانیشتبوو که تهواوی چاره نووسی ئەوی له دهستدا بوو، بهلام ئەویش بئ خهه و خهیاڵ له دنیاى خویدا بوو و پرخوهۆری پۆژه پنیهک دهرویشت و دهتگوت له دنیایهکی دیکه وه هاتوه. میتیا گوراندى: «داخ له دهستی چاره نووسی موقرباز» وهک شیت و هار دیسان ئاوقای کابرای لادیی بوو، دهیویست له خهوی ههستینی. به هیژ و قهوهتی باوهشی پیدا کرد و ههلیستانده سهر قوون، رایوه شاند و تهناهت به زللهش لییدا، بهلام دواى پینچ دهقیقه ههولدان، هیوا بر اوانه گه رایه وه سهر کورسیله کهی و دانیشت.

میتیا گوراندى: «گه وجیهه تییه، گه وجیهه تییه!» ههروهها شتیک وایلیکرد بشلئ: «به راستی شووره ییه!» ژانه سهری کردبوو. له خۆی پرسى: «باشتر نییه وازی لیینم. بگه پیمه وه؟ وهلامی خۆی دایه وه نا، ههتا بهیانی راده وهستم. به ئانقهست نارۆم. بۆچی هاتووم؟ به چی برۆم؟ خو به وشه وه رى دهرناکه م. له و گه وجیهه تییه!»

ژانه سه ره کهی ئوقره ی لیبری. به ئەسپایی له سه ره عه رزه که دانیشت و دهسته وئه ژنۆ سه ری نایه سه ره پشتی دهستی و دواى چهن وه نه وز و خه ونووچکه خه وی لیکه وت. نزیکه ی دوو سه عات یان زیاتر خه وت. له بهر ژانی سه ری خه به ری بۆوه. ژانه که ی هینده زۆر بوو له وانه بوو له حه ییه تا بقیزینی. دهتگوت به کوتک له لاجه سه ری راده کیشن و ته پله سه ری ژانی ده کرد. ماوه یه کی زۆری پیچوو تا بۆی دهرکه وت چیی به سه ره هاتوه.

ئاخری بۆی دهرکه وت وه جاخه که دوو که لی کردووه و ژووره که ی پر کردووه و خه ریکه ده خنکی. کابرای لادییش هه روا پرخو هۆر خه وتبوو. مۆمه که که وتبووه پرته پرت و خه ریک بوو ده کوژایه وه. میتیا هاواریکرد و به ره ته لدان له رپره وه که وه به ره و ژووری کابرای جه نکه لبان هه لات. جه نکه لبان خیرا له خه و راپه نی. به لام که بیستی وه تاغه که ی دیکه دوو که ل دایگرتوو، سه ری له میتیا سوورما و زۆر به که مته رخه می گویندا مه سه له که، ئەگه رچی هه ستا و له گه لی رۆیشت.

میتیا وهک شیت و ماخولیا هاواری کرد: «مردووه، ئەو کابرایه مردووه!» من قورپی کوئ به سه رما که م؟»

ده رگا و په نجیره کانیا ن کرده وه و سه ری دوو که ل کیشه که شیا ن لابر د. میتیا سه تلئیکی ئاو له دالانه که هینا، سه رتا سه ری خۆی خووساند، پاشان گوئی په رۆی پهیدا کرد و له ئاوه که ی هه لکیشا و نایه سه ر نیوچاوانی لیاگافی. جه نکه لبان سه باره ت به مه سه له که هه روا که مته رخه م و سه رسارد بوو. کاتیک خه ریکی کردنه وه ی په نجیره که بوو، به مپرومۆچی گوئی: «ئیتیر خه مت نه بی دوو که له که ده روا.» له نته ریکی بۆ میتیا به جی هیشت و رۆیشته وه بۆ ژووری خه وتنه که ی. میتیا نیو سه عاتیک به دهوری لیاگافیدا هات و په رۆی ته ری به سه روچاویدا هینا. بریاریشیدا هه تا به یانی نه خه وئ. به لام هینده شه که ت و هیلاک بوو، کاتیک بۆ حه سانه وه دانیشت، بئ ئیختیار چاوی قوچاو، له سه ر ته خته که خۆی راکینشا و له حه وت سالان راست بۆوه. دره نگانیک خه به ری بۆوه. نزیک سه عات نۆی به یانی بوو. خو ر به دوو په نجه ره چکۆله که ی وه تاغدا تیشکی رژاند بووه ژوورئ. لادیی سه ر ئالۆز له سه ر چرپاکه ی دانیشتبوو و کوته که ی له به ردا بوو. سه ماوه ره که ده کولا و بتریه کی دیکه له بهر ده می بوو. بتریه که ی دوینی ته واو بوو بوو. بتریه تازه که ش نیوه ی زیاتری خالی کرابوو. میتیا گورج هه ستا پی و تیگه یشت لادیی مه لعوون دیسان مه سه ت، مه سه ت و سه رخۆش. چاوی پی زه ق بوو و ماوه یه ک تیپراما. لیاگافی ئارام و فیلبازانه چاوی لیده کرد، روانینیکی

تەوساوی و تەننەت جۆریک بەزەیی پیداهاتنی پر لە سووکایەتی - یانی میتیا وای ھەستدەکرد. ھەلات بۆلای.

- ببوورە، پەنگە ناوی... منت... لەو جەنگەلبانەیی ئێرە بیستیی و باسی مەسەلەکەیی بۆ کردبیتتی. من سەروان دیمیتیری کارامازۆفم، کوپی کارامازۆفی پیر کە دەتھەوی دارستانەکەیی لیبکری.

لیاگافی، ھیدی و ئەرخەیان گوتی: «دروپە!»

- درو؟ فیۆدۆرپاولوویچ دەناسی؟

لیاگافی بە توندی گوتی: «فیۆدۆرپاولوویچ و مالوویچ ناناسم.»

«لەگەڵ ئەو دەتانیھەوی مامەلەیی دارستانەکە بکەن، بەلای دارستان، تکتا لیدەکەم گوینگرە، وەرەو سەر ھۆش. باوہ پاول ئیلینسکویی ھینامی بۆ ئێرە.»

میتیا بە ھەناسەپرکێوہ درێژەیی پێدا: «نامەت بۆ سامسانۆف نووسیوو، ئەویش منی نارد بۆلاتان.»

لیاگافی بە سەرساردی گوتی: «د - درو دەکەیی!» میتیا ئەژنۆی سەر بوو.

- بەخودا بە راستە، ئیستا وەختی گالتە و گەپ نییە! وادیارە مەستی. بەلام خۆ دەتوانی قسە بکەیی و تیبگەیی... یان من ئەقلم پارسەنگ ھەلەدەگری! - تۆ تەلەکەبازی.

- بیکە بۆخاتری خودا! من کارامازۆفم، دیمیتیری فیۆدۆرۆویچ کارامازۆف. پێشنیاریکم ھەییە بۆتان، پێشنیاریکی پر قازانج... زۆرت بە قازانج، سەبارەت بە دارستانەکە!

لیاگافی دەستیکی بە ریشیدا ھینا و گوتی:

گریبەستی مامەلەکەت ئیمزا کردووہ و بە خوێری دەرچوووی. تۆ خوێری و ھیچوپیوچی!

میتیا، لە ھەییەتا دەستی خۆی ھەلەدەگولۆفی، ھاواریکرد: «دلیابە بە ھەلەچوووی.» لادییی دیسان دەستیکی بە ریشیدا ھینا و لە ناکاوی فیلبازانە چاوی زیت کردوہ.

- نا، بروات پیناکەم، ئەگەر راست دەکەیی نیشاندە: ئەو یاسایەیی ئیزنی

سەرەرۆیی و فیلی پیدای کامەییە؟ دەزانم تۆ ھیچوپیوچی! تیبگەیشتی؟

میتیا خەمبار و ھیواپراوانە کشایە دواوہ و ھەرۆک دواتر خۆی گێرایەوہ دەتگوت، «ئاسمان بە سەرمدا پروخا.» لە ناکاوی تیشکک لە زەینیدا درەوشایەوہ، «تروسکەییەک لە میشکی دام و لە ھەموو شتیک گەیشتم.» واق ورموانە لەجیی خۆی پراوہستا و لەخۆی پرسی: «بەلای ناخیرم ئاقل و وریام، چۆنم ئەو گەوجیبەتییی نواندووہ خۆشم نازانم. نزیکەیی بیست و چوار سەعات بە خوتەخوت بە دەوری ئەم لادیییە بەدەفەردا ھاتم و پەرۆی تەرم بە سەرچاویدا ھینا، جا ئەوہ گەوجیبەتی نییە چییە؟»

- ناخر ئەو کابرایە مەستە، خۆ ھۆشی لایخۆی نییە. لە ئیستاوہ ھەتا ھەوتووہک دەست لە خوارنەوہ ھەلناگری، بۆ لەخۆرا لێرە مەحتەل بم؟ لەوانەییە سامسانۆف بە ئانقەست بۆ ئێرەیی ناردبیتم! ئەگەر گرووشنکا؟... ئاخ... خودایە چ کاریکی بیجیم کرد!

کابرای لادییی دانیشتبوو و چاوی لیدەکرد و لە بنەوہ زەردەیی دەگرت. میتیا لەوانەییە رقی لێھەلگری و پۆژیک ئەو گەوجە پیاوہ بکوژی. بەلام ئیستا خۆی وەک مندالیکی بیدەسەلات دەھاتە بەرچاوی. بە ھیناوشی چوو بۆلای کورسیلەکە، چاکەتەکەیی ھەلگرت و بیئەوہی زمانی بگەرئ، لەبەری کرد و پۆیشتە دەری، کابرای جەنگەلبان لە ژوورەکەیی خۆی نەبوو، کەسی لێنەبوو. پەنجا کوپکی لە گیرفانی دەرھینا و بۆ کرپی شەوی و مۆمەکە لە سەر میزەکەیی دانا. کاتیک لە مالمەکە ھاتە دەری، ھەر چوار دەوری دارستان بوو.

بیئەوہی بزانی بۆکووی دەچی، بەلای راستیدا بروا یان بە چەپدا، وەرئ کەوت. دوی شەو کاتی لەگەڵ قەشە بە ھەلەداوان ھاتن، سەرنجی رینگاکەیی نەدا. ھەستی تۆلەیی دەرھەق بە کەس لە دلدا نەبوو، تەننەت سامسانۆفیش. بە تۆلە ریبەکی باریکدا ھەنگاوی دەنا. گێژ و چەواشە. بە «بیرۆکەیی چەواشە»وہ، بیئەوہی سەرنجیدا و بزانی بۆکووی دەچی، ملی ریبی گرتبوو. ئەوہندە شەکەت و بیھیز بووبوو مندالیکیش دەیتوانی لە عەرزەیدا. بەو

حاله شه‌وه، هه‌رچۆنیک بوو له لێره‌واره‌که چوو ده‌ری. ده‌شتیکی به‌رین، جار هه‌گه‌نمی دروینه‌کراو، هه‌تا چاو هه‌ته‌ری ده‌کرد ده‌شتیکی کاکه‌به‌کاکه‌. هه‌روا که ده‌رۆیشه‌ پێش، له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی: «چ ناهومیدییه‌ک، چ کوله‌مه‌رگییه‌ک ده‌وری ته‌نیوم!»

چاوی به‌ بازرگانیکی پیر که‌وت که‌ عاره‌بانه‌یه‌کی به‌کری گرتبوو، میتیا به‌ هه‌لاتن چوو هه‌ر پێگاکه‌یان و پرسپاری لیکردن. ده‌رکه‌وت که‌ بازرگانه‌ پیره‌ش ده‌چی بۆ ولۆفیا. دواي تاویک مشتومر، میتیا سوار بوو، دواي سی سه‌عات گه‌یشتن. له‌ ولۆفیا میتیا له‌رێوه‌ ئه‌سپی به‌کری گرت تاکو بیبه‌نه‌وه‌ بۆ شاری. ورده‌ ورده‌ هه‌ستیکرد برسییه‌تی خه‌ریکه‌ برستی لیده‌برێ. هه‌ر له‌ کاته‌دا که‌ ئه‌سه‌په‌کانیان به‌ خامووت و هیلینگه‌وه‌ ده‌به‌ست، هیلکه‌ و ته‌ماته‌یه‌کیان بۆ ساز کرد. له‌ چاوترووکانیکیا قه‌رتی لێبری، نانیکی گه‌وره‌ و سۆسیسیک و سی په‌رداخ و دکاشی پێدا کرد. دواي خواردنه‌که‌، هیزی هاته‌وه‌ به‌ر و به‌ره‌و شاری وه‌رێ که‌وت. به‌ عاره‌بانه‌چییه‌که‌ی گوت به‌ پرتاو برپا. له‌ ناكاو پلانیکی تازهی دارشت. «پلانیکی نه‌گۆر». ده‌بوو هه‌رچۆنیکه‌ ئه‌و «پاره‌ نه‌گه‌تییه‌» به‌ر له‌ ئیواره‌ وه‌ده‌ست بێنی. به‌ له‌بزیکی پر سووکایه‌تی گوراندي: «بیری لیکه‌وه‌، بیری لیکه‌وه‌ بۆ سی هه‌زار پۆلی بی‌قاییله‌ت ژیانی مروڤیک له‌ نێو ده‌چی! ئه‌مرو‌یه‌کلایی ده‌که‌مه‌وه‌.» ئه‌گه‌ر بیرکردنه‌وه‌ له‌ گرووشنکا و پێشهاتی چاوه‌روان نه‌کراو له‌ گۆرپیدا نه‌بوايه‌، له‌وانه‌بوو به‌ ته‌واوی هه‌ست به‌ شادی بکا... به‌لام بیرکردنه‌وه‌ له‌و ژنه‌ شوخوشه‌نگه‌، به‌رده‌وام وه‌ک چه‌قۆیه‌کی تیژ دلی تواتوا ده‌کرد.

گه‌یشتنه‌ شاری و میتیا له‌رێوه‌ به‌ هه‌له‌داوان پۆیی بۆلای گرووشنکا.

(۳)

کانکھی نالتوون

ئه‌مه‌ هه‌ر ئه‌و دیداره‌ بوو که‌ گرووشنکا به‌ مه‌ترسییه‌وه‌ بۆ پاکیتین و ئالیووشای باسکرد. گرووشنکا راست له‌و کاته‌دا چاوه‌روانی «پاسپارده‌» بوو. دلی هه‌سه‌یه‌وه‌ که‌ ئه‌و پۆژه‌ و پۆژی پێشوی نه‌چوو بوو بۆ دیده‌نیی. هیوادار بوو که‌ «خودا کاریک ده‌کا هه‌تا لێره‌ نه‌پوا، میتیا نه‌یه‌ت،» به‌لام میتیا وه‌ک مووت لێ هه‌لپروژاندی لێ په‌یدا بوو. پاشماوه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ش ده‌زانین. گرووشنکا بۆ ئه‌وه‌ی له‌ کۆل خۆی کاته‌وه‌، خیرا پێشپاری پیکرد له‌گه‌لی بچی بۆ مالی سامسانۆف. جیگایه‌ک که‌ خۆی گوته‌نی هه‌تمه‌ن ده‌بی بچی «بۆ ئه‌وه‌ی به‌ حیسابه‌کانی سامسانۆف رابگا.» کاتیکیش که‌ میتیا له‌گه‌لی چوو، گرووشنکا له‌به‌ر ده‌رگای مالی سامسانۆف پێی گوت سه‌عات دوازه‌ بیه‌وه‌ به‌ دوایدا و بیاته‌وه‌ بۆ مالی. میتیاش به‌و قسه‌ و به‌لینه‌ ته‌واو گه‌شایه‌وه‌. ئه‌گه‌ر گرووشنکا له‌ مالی سامسانۆف دانیشی، ناتوانی بچی بۆ مالی فیوڤرپاولوویچ، بۆیه‌ له‌رێوه‌ گوتی: «ئه‌گه‌ر درۆی نه‌کردبی.» به‌لام پێی‌وابوو گرووشنکا درۆ ناکا.

میتیا له‌و جو‌ره‌ مروڤه‌ دلپیس و خانه‌گومانانه‌ بوو، که‌ دوور له‌ خۆشه‌ویسته‌که‌یان هه‌موو جو‌ره‌ بیر و خه‌یالیکی ترسناک له‌ میشکیاندا دینن و ده‌بن، بیریش ده‌که‌نه‌وه‌ چیی به‌سه‌ر دی و چۆنیان خه‌یانه‌ت پێده‌کا. به‌لام له‌ کاتی دلشکان و دلنیا بوون له‌وه‌ی که‌ هاوسه‌ره‌که‌یان خه‌یانه‌تی پیکردوون، به‌ تووره‌یی ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆلای؛ به‌ چاو لیکردنی و دیتنی پوخساری گه‌شاوه‌ و لێوی به‌زه‌ی، وه‌ک گۆل ده‌گه‌شینه‌وه‌ و گومان و دلپیس و ده‌لا ده‌نین و

لەبیریان دەچیتەو، بە شەرمەزاری و خۆ لۆمە کردنەو، پەشیمان دەبنەو. میتیا دواى ئەوێ لەبەر درگاگە لە گرووشنکا ھەلبێرا، بەپەلە رۆیشتەو، بۆ مالى. چونکە ئەو پۆژە کارى زۆر مابوو بەرپۆشەى ببا! بەلام ھەستى بە دلنیاى دەکرد و تۆزى بارى دللى سووک بووبوو. بېرۆکەيەک لە زەينىدا شەپۆلى دەدا: «ئىستا دەبى بچم بۆلای ئىسمىردياکوف و ھەرچۆنیکە لى دەركيشم کە دويشەو لەوێ چى روى داو و گرووشنکا چوو بۆلای فيودورپاولوويچ يان نا؟» بەر لەوێ بگاتەو، مەزلەکەى، گرى گومان و دلپىسى دلە بىقەرارەکەى ھەلدەچۆقاند.

گومان و دلپىسى! پووشکين گوتەنى: «ئەتيلو خانەگومان نىيە، سەرتاپا باوەر و متمانەيە.» ئەم وتەيەش بە تەنيا نىيە، بۆ ئەوێ روانگەى قوللى ئەو شاعيرە مەزنەمان بۆ دەركەوئى. گيانى ئەتيلو لەبەريەک دەچى، تەواوى روانگەى سەبارەت بە ژيان رەش دادەگەرئى. تەنيا لەبەر ئەوێ ئامانجەکەى لە نيو چوو. بەلام ئەتيلو دەستى نەکرد بە خۆ داگرتن و سەرتاتکى و سيخۆرى کردن. ئەو سەرتاپا متمانە بوو. بە پىچەوانە، بەر لەوێ بىر لە بىرۆکەى فيلاوى بکاتەو، دەبى بە دژوارى دنەى بدەى و ئەو کارەى پىبکەى. خانە گومانى راستەقىنە وانىيە. ھىتانه بەرچاوى شوورەيى و سووکايەتى کە مرۆقى دلپىس بە بى، ئازارى وىژدان، قەبوولى دەکا، مەحالە. لەگەل ئەوانەشدا، ھەموو مرۆقە خانەگومانەکان خويى و ھىچوپوچ نين. بە پىچەوانە، کەسيک کە سۆز و خۆشەويستى لە ناخى دايە و خاوەنى ئەشقىکى پاکەو زۆرىش لەخۆ بوردوو، لەوانەيە لە ژير مېزدا خويان بشارنەو، بەرتيل و سميل چەورانە بە خويىترين کەس بدن و بە شوورەيىترين شيوە خۆ لە خەلکى داگرن و سيخۆرى بکەن.

ئەتيلو نەيدەتوانى لەگەل بيوەفایى ئاشت بىتەو. نەک ئەوێ توانايى لىبوردنى نەبى، نا، نەيدەتوانى خۆى لەگەليان ئاشت بىتەو. ئەگەرچى رۆحى وەک رۆحى مندالىک بىگەرد و بەرى لە رق بوو. سەبارەت بە دلپىسى راستەقىنە، مەسەلەکە ئاوا نىيە. ھىتانه بەرچاوى ئەو خالە زۆر دژوارە کە

دلپىس چۆن دەتوانى خۆى ئاشت بکاتەو و چاوپۆشى بکا. لە چيش دەتوانى خۆشبى! ئەو مرۆقانەى خانەگومانن بۆ لىبوردن لە زۆر کەسانى دیکە رۆح سووکترن، ھەموو ژنانيش ئەو دەزانن. دلپىس دەتوانى ھەر لەرپۆە بەخشەر بى، (ھەلبەت جارى وايە دواى شەر و قرەيەکى زۆر) دەتوانى زۆر جار خەيانەتى سەلمىندراوئىش، ئەو ماچوموچ و ژوانانەى ديتوويەتى، چاوپۆشيان لىکا و لىيان بىوورئى. بە مەرجىک بتوانى جۆرىک خۆى قانع بکا کە «ئەمجارە دوايىن جار» دەبى. رقىبەکەشى لەو پۆژە بەدواو خۆى شرتون بکا و برۆا بۆ ئەوپەرى دنيا. يان خۆى دلدارە خۆشەويستەکەى دەبا بۆ جىگايەک کە ئەو رقىبە ترسناکە تخونى نەکەوئى. ھەلبەت ئەو ئاشتىيەش لە سەعاتىک زياتر ناخايىنى. چونکە ئەگەر پۆژى دوايى شرت و نيش بى، رەقىبىکى دیکە دادەتاشى و دلپىسى لىدەکا. بەلام ئەشقىکى ئاوا بەکارى چى دى کە مرۆق دەبى بەردەوام کيشكى بدئىرى. بۆ ئەشقى چىيە وا پياو ئەو ھەموو ئاگادارى لىدەکا. بەلام مرۆقى خانەگومان ھىچ کاتىک لەو ناکا. بەلام بەو حالەشەو کەسانىکى زۆر رۆحزل و دل فراوان لە نيوياندا ھەلدەکەون. ديسان شايانى باسە، ھەر ئەم مرۆقە دل فراوانەى خويان لە نيو دۆلاب و کەلوکوندا دەشارنەو و خويان دەگرن و دەيانەوئى سەر لە کاروبارى ھاوسەرەکەيان دەرھىتن. لەوکاتەشدا تىدەگەن کە لە نيو گۆمى شەرمەزارىدا ئەوق بوون و ھەست بە پەشيمانىش ناکەن.

میتیا ھەرکە چاوى بە گرووشنکا کەوت، گومان و دلپىسى لەبىر چۆو و لەرپۆە متمانە و دلنیاى گيانى داگرت، لەبەر ئەو ھەستە شەيتانىيەش بە توندى خۆى سەرکۆنە کرد. بەلام تەنيا ئەو خالە سەلمىندرا کە عەشقى ئەو سەبارەت بەو ژنە زۆر لەو ئەوينە بەرز و پىرۆزتر بوو کە خۆى بىرى لىدەکردەو و بە ھىچ شيوەيەک پيوەندى بە ھەوا و ھەوەسەو نەبوو. بە ھۆى «لەشە نەرمونۆلەکەى» گرووشنکاشەو نەبوو، کە بۆ ئالىووشاى باس کردبوو. بەلام لەگەلکو گرووشنکا دوور کەوتەو، میتیا کەوتە ژير تەوژمى

گومان و دلپسی و هموو جوړه فیل و خه یانه تیکی دهینایه بهرچاوی خوئی و ههستی به چزووی ویزدانیش نه کرد.

هر بویه کلپهی دردونگی و گومان بهر بویه گیانی. هرچونیک بوو نه و دهبوو رانه وهستی. یه کهم کاریک که دهبوو بیکا نه و بوو، لانیکه م وامیکی که م ماوه و هرگری. نو رۆبله ی تهنیا به شی خه رچی ریگا که ی کردبوو. نه وهش هه موو که س ده زانی که م رۆف به بی پاره ناتوانی هه نگاو هه لینیته وه. به لام له نیو عاره بانه که دا بیری کردبوو له کوئی ده توانی پاره وه گیرخا. دوو ده مانچه و فیشه کلغه که ی هه مابوو، هه تا نه و کاته ش له هیچ کوئی به بارمته ی دانه نابوو. چونکه هوگریه کی زوری پییان هه بوو و ته واوی مال و سامانه که ی له لایه ک و ده مانچه که شی له لایه ک.

له مه یخانه ی مترۆپولیس، ماوه یه ک له مه و بهر له گه ل کارمه ندیکی لاو ئاشنا بوو بوو و بوئی ده رکه و تبوو نه و لاوه زور هوگر و تامه زرۆی تفه نگه. نه و کورپه ده مانچه و شه شللول و خه نجه ری ده کپی و به دیواردا هه لیده واسی و نیشانی دۆست و ئاشناکانی خوئی ده دا. پوز و هه واوی پیوه لیده دان و شاره زاییه کی باشی له شه شللولدا هه بوو. میتیا به بی راره ستان، رۆبی بۆلای کورپه و پیشناری پیکرد که له بری ده رۆبل، ئاماده یه ده مانچه کانی به بارمته له لای دانی. کارمندی لاو که له خویشیانا پیی وه عه رز نه ده که وت، هه ولیدا پیی بفرۆش. به لام میتیا قه بوولی نه کرد، هه بویه کورپه ده رۆبلی پیدا و به قه لسی گوتی: هیچ شتیک هانم نادا به هره و هرگرم. پاشان وه ک دوو هاوړی له یه ک هه لبران. میتیا به په له بوو، به هه شتاو به ره و مالی فیودورپاولوویچ رۆیشت و له ریگای پشته وه چوو ه نیو باخه که وه، تا کو به زووترین کات چاوی به ئیسمیر دیاکوؤف بکه وی. نه م راستییه له وه وه سه رچاوه ده گری که سی چوار سه عات بهر له و رووداوه ی که دواتر باسی ده که م، میتیا فلسیکی نه بوو و حازر بوو بۆ ده رۆبل پر بایه خترین ملکی خوئی. ده مانچه و فیشه کلغه که ی. به بارمته دانی. نه گه رچی سی سه عات دواتر بوو به خاوه نی هه زاران رۆبل... به لام وا باشه جاری باسی نه و رووداوانه نه که م....

له زمانی ماریا کاندرا تیفنای بیست که ئیسمیر دیاکوؤف زور نه خو شه. ماریا کاندرا تیفنا جیرانی مالی فیودور پاولوویچ بوو. هه والی فی لیه اتن و چوینه تی کی که وتنه نیو هه ماره که وه. هه روه ها باسی دل خورپه ی فیودورپاولوویچیشی کرد دوا ی رۆیشتنی دوکتوره که. هه روه ها پییان گوت که نیوانی برای هه ر نه و رۆزه سه ر له به یانی به ره و مؤسکو وه ری که وتوو. دیمتری فیودوروویچ له دلی خویدا گوتی: «که وایه بهر له وه ی من بگه می، به سواری له ولوفیاوه تیپه ریوه.» به لام سه باره ت به ئیسمیر دیاکوؤف و نه خو شییه که ی زور دلته نگ و په رۆش بوو. له دلی خویدا گوتی: «جا له مه وله ولاوه چیبکه م؟ کی نیگابانیم بۆ ده دا؟ کی هه والم بۆ دینی؟» به تامه زرۆبی له ژنانی ده پرسی دوتی عه سر چاویان به شتیک که وتوو یان نا. نه وان تیگه یشتن که به دوا ی شتیکه وه یه و ده یه وی سهری لیده ره یتنی، بویه ته واو دلنیا یان کرد که هیچکه س نه هاتوو و نیوان شه وی له مالی نه بووه؛ «هه موو شتیکیش ئاسایی بووه.» میتیا که وته گیژاوی خه یاله وه. نه مرۆ حه تمن ده بی کیشک بدی ری، به لام له کوئی لیره یان له بهر ده رگای مالی سامسانوؤف؛ بریاریدا چاوی به سه ر هه ردوو لاوه بی. هه ر له و کاته شدا... وه بیری هاته وه ده بی نه و پیلانه تازه ی له ریگای گه رانه وه له سه فه ره که ی دایر شتبوو، به ریوه به ری. دلنیا نه بوو به ده سستییه وه دی یان نا. به لام نه ده بوو لی راره ستی. میتیا هاته سه ر نه وه ی سه عاتیک وه خت بۆ نه و کاره ته رخانیکا. «له و سه عاته دا له هه موو شتیک ئاگادار ده بم و کاره که یه کلایی ده که مه وه. جا نه و کاته، هه ر خیرا ده چم بۆ مالی سامسانوؤف، ده پرسم بزائم گرووشنکا له وییه یان نا و هه ر خیرا ده گه ری مه وه بۆ ئیره. هه تا سه عات حه وت لیره ده بم، نه و کاته دیسان ده چمه وه بۆ مالی سامسانوؤف بۆ نه وه ی گرووشنکا به رمه وه بۆ مالی. نه وه ش بریاره که ی بوو.

به پرتا و رۆیشته وه بۆ مالی، خوئی شت و سه ری داهیتا و، جله کانی شه ی کیشا. خوئی پۆشته کرده وه و رۆبی بۆ مالی مادام خو خلاکوؤف. حه یف که هیوا یه کی زوری به و خاتوونه بوو و ده یویست سی هه زار رۆبله که له نه و

قەر ز بكا! ئەمجار، لە ناكاو دۇنيا بوو كە ئەو خاتونە دەست بە پۈويەو نانى. ئەگەر ئاوا ھەستى بە دۇنيايى دەكرد، وەك دەشلىن ھەردووكيان قورى كۆلانىكن، بۆيە لە پىشدا نەچوو بۆلای ئەو و مىلى لەبەر سامسانۆف خوار كرىووە كە نەيدەناسى. چونكە ھاوشانى ئەو نەبوو نەيدەزانی چۆنى قسە لەگەل بكا. بەلام راستىيەكەى ئەو ھەيە مادام خۆخلاكۆف بە باشى نەناسىبوو، مانگىك بوو چاوى پىي نەكەوتبوو، دەيزانى مادام خۆخلاكۆف چاوى بەرايى نادا بىيىنى. چونكە ھەر لەو كاتەو بووبوو دەزگىرانى كاترىنا ئىوانا، مادام خۆخلاكۆف رقى لىيىوو. لەبەر ھۆيكە لە ناكاو ئارەزووى كرىدبوو كاترىنا ئىوانا واز لە ئەو بىيى و شوو بكا بە «ئىوان فىدورۆويچ كە لاويكى جوانچاك و جوامىر و خويندەوار و خاوەن ئەدەب و ئاكارىكى بى وئىنەيە.» رقى لە ئاكار و ھەلسوكەوتى مېتيا بوو. مېتيا پىي پىكەنىبوو و گوتىبوو مادام خۆخلاكۆف بەقەد دل بە دىيى و لە سەرەخۆيەكەى بى فەرھەنگ و دواكەوتوو. بەلام ئەو پۆژە لە نىو فائىتونەكەدا بىرۆكەيەكى سەير بە زەينىدا ھاتبوو. «ئەگەر ئەو ئەوئەندە تامەزرۆيە لەگەل كاترىنا ئىوانا زەماوئەند بكا.» دەشيزانى ئەو سەبارەت بەو مەسەلەيە ئاوا كەم جىكەلدانەيە - «بۆ دەبى بۆ سى ھەزار پۆبل دەست بە پۈومەو بى؟ ئەو پارەيە توانايى ئەو ھەم دەداتى واز لە كاتيا بىم و بە يەكجارى لىي دوور كەومەو. ئەو ژنە شوخوشەنگ و بەناز و نووزانە، ھەر ئەوئەندە لە شتىك ھەلپىچن، ئىتر دەستبەردارى نابن و بۆ گەيشتن بەو مەيل و مگىزە خۆ بە ئاو و ئاوردا دەدەن. ئىتر بۆ ئەو كارە پارەيەكى وا ھەر ھىچ نىيە، چونكە زۆر دەولەمەندە.»

بەلام پىلانەكەى ھەر ئەو پىلانەى پىشوو بوو. يانى دارستانەكەى چىرماشىنا بدا بە مادام خۆخلاكۆف، ئەويش نەك وەكو مامەلەيەكى پىر قازانچ چاوى لىبكا وەك ئەو پىشنىارە بە سامسانۆفى كرىدبوو، بۆ ئەوئەش نەبوو ئەو ژنە سەر تەماح بخا و بەجىي ئەو سى ھەزار پۆبل، ھەوت، ھەشت ھەزار پۆبل قازانچ بكا، بەلكو وەك بارمتەى ئەو قەرزە قەبالەكەى لەلا دانى. ئەو

خەيالە تازەيە خستبوويە شادى و قلەسەما، ھەر خووخدەى وابوو ھەركاتىك بىريارى دەدا كارىكى دلخوازي خۆى سەركەوتوانە ئەنجامىدا، ئاوا لە خۆشيانا بالى دەگرت. زۆر بە تامەزرۆيى بەرەو مالى مادام خۆخلاكۆف وەپى كەوت، لەگەل ئەوئەشدا كاتىك لە پلىكانەكانى مالى ئەو ژنە وەسەر كەوت، ترسىك لە دلى نىشت و ئەژنوى لەرزى. لەو كاتەدا تىگەيشت - وەك پۆژىش لىي پۈون بوو - ئەو دەويىن ھىوايەتى و ئەگەر بە دستىيەو نەيەت چارەيەكى نامىيى جگە لەوئەى «كەسىك بكووژى و تالانى بكا بۆ سى ھەزار پۆبل.» كاتى لە زەنگى دەرگاكەى دا، سەعات ھەوت و نىو بوو.

سەرەتا وەك ئەو دەچوو ناوچاوانەكەى ھىنابىيى. ھەر ھەوالى ھاتنەكەى راگەياندىرا، لەرپۆە بانگيان كرىدە ژوورى. پىيوابوو «چاوەروانى بوون،» ھەركە پىي نايە ژوورى ميواندارى، خاتونى مالى خىرا ھاتە ژوورى و گوتى چاوەروانى بوو.

- چاوەرپىت بووم! چاوەرپىت بووم! ئەگەرچى، ئەو جۆرەى خۆت دەلىيى ھىچ ھۆيكە نەبوو كە پىموايى دىي بۆ دىدەنىم. وەلحاسل چاوەروانت بووم. دىمىترى فىدورۆويچ، ناھەقت نىيە سەرت لە غەريزەى من سوور بىيى، بەلام ئەمرو لە بەيانىيەو لە دلى دابووم دىي.

مىتيا كە بەلارەو لارەو دەيوست دانىشى گوتى: «خاتون، بەراستى جىي سەرسوورمانە، بەلام بۆ مەبەستىكى زۆر گرىنگ ھاتوومەتە خزمەتتان... يانى سەبارەت بە مەبەستىكى زۆر زۆر گرىنگ، خاتون... تەنيا بۆخۆم و... بى ئەوئەى كات بەفپرو بچى...»

- دىمىترى فىدورۆويچ، دەزانم بۆ كارىكى زۆر گرىنگ ھاتووى؛ باسى ئىلھام و كەرامات لە گورپىدا نىيە. وەبىر ھىنانەوئەى كۆنەپەرستانەى مەبەستىكى مۆجزەئاساش نىيە (سەبارەت بە باوہ زووسىما ھەوالت پىگەيشتوو؟) ئەو مەبەستىكى بىركارىيە: دواى ئەو ھەموو پۈوداوى بە سەر كاترىنا ئىوانا ھاتوو، نەتوانى خۆ لە ھاتن بپوئىرى؛ نەتوانى، نەتوانى، ئەويش يەقىنىكى بىركارىيە.

- مادام، راستییه کانی ژيانیکی راسته قینه، هەر ئه وه یه و بهس. به لام ئیزن بفرموو عه رزت بکه م که...

- دیمیتری فیودوروویچ، گالته ناکه م، راسته قینه یه که. ئیستا ئیتر لایه نگری سه رسه ختی راستیم. زۆرم مۆجزه دیوه. بیستووته باوه زووسیمه مردووه؟
«نا، مادام ئه وه له توی ده بیستم.» میتیا تۆزی سه ری سوورما. ئالیووشای هاته وه بیر.

- شهوی رابردوو، بیهینه بهرچاوی خۆت...

میتیا په ریه نیو قسه کانی: «مادام، ناتوانم بیر له هیچ شتیک بکه مه وه، زه نیم به ستوویه تی. تووشی بارو دۆخیکی زۆر تالوتوون هاتووم، ئه گه ر یارمه تیم نه دهی به ریوی ده رده چم، بمبووره ره شوکیانه ده دویم، سه رم لی شیاوه...»

- ده زانم، ده زانم عه جمانت لی هه لگیراوه. چاره یه کی دیکه ت نییه و هه رچیت ده وی پیمبلی، تیتده گه م. ماوه یه کی زۆره بیر له چاره نووست ده که مه وه. دیمیتری فیودوروویچ، خستوومیه ته ژیر چاودیری و زۆرم بیر لی کردۆته وه... بروام پیکه، دیمیتری فیودوروویچ، من پزیشکی به ئه زموونی رۆحی تووم.

میتیا هه ولی دها به ئه ده ب بی، گوئی: خاتوون، ئه گه ر ئیوه پزیشکی خاوه ن ئه زموون، منیش نه خو شیکی خاوه ن ئه زموونم، هه سته که م ئه گه ر له م لایه نه وه بیر له چاره نووسم ده که یته وه، کاتی له نیوچوون وه فریام دی، هه ر بویه ئیزنم بده لانیکه م باسی ئه و پیلانه تان بۆ بکه م که بۆ ئه وه ئاوا روو هه لمال دراوانه هاتوومه خزمه تتان... هیوای گه وره و گرانه ئیوه ن... خاتوون هاتووم تاکو...»

- مه یلی، ئه وه زۆر گرینگ نییه. به لام یارمه تی، تۆ یه که م که س نیت که یارمه تیم داوه. هه تمه ن ناوی ئه و کچه ی پوورزامت بیستووه، مادام بلیسمۆف. میرده که ی وه رشکه ست بوو، خۆت گوته نی «به ریوی ده رچوو.»
پیشنیارم پیکرد ده ستبکا به په روه رده کردنی ئه سپ، ئیستاش کاره که ی

به ده سته وه هاتووه و هه سته وه ته وه. دیمیتری فیودوروویچ، سه رت له په روه رده کردنی ئه سپ ده رده چی؟

میتیا هه سته سه ری و بجه برانه گوراندی: «مادام، هه ر باسی مه که، نا، من سه رم له و شتانه ده رناچی و ئه وه کاری من نییه. مادام، تکات لیده که م گویم بۆ رادیره و دوو ده قیقه ئیزنم بده ی هه موو شتیکت بۆ باسده که م، ته واوی پیلانه که ی خۆمت پی ده لیم که هه ر بۆ ئه وه ش هاتووم. چونکه ده رفه تم بۆ نه ماوه ته وه.»

میتیا، هه ستیکرد مادام خۆخلاقۆف ده یه وه ی دیسان ده ستبکاته وه به قسه کردن، ده نگی هه لیتا و به و هیوایه ی قسه که ی پنبیری، هاواریکرد: «زۆر به په له م. له بهر ناچاری هاتووم... هیوای گه وره و گرانه توی، به وه په ری ناهومیدییه وه په نام بۆ ئیوه هیناوه و سی هه زار رۆبلم پیویسته به قه رز بده نی، بارمه یه کی زۆر باشیشت له لا داده نیم، بارمه یه کی جیی متمانه! به لام ئیزن بفرموو عه رزت بکه م...»

«دوایی باسی ئه وه م بۆ بکه، دوایی!» مادام خۆخلاقۆف به ده سته ئاماژه ی کرد بیده نگ بی. «ده زانم ده ته وی بلی چی، پیشتریش پیمگوئی. بریکی بی قابیله تت پاره ده وی، سی هه زار رۆبل، به لام ده توانم زۆر له وه زیاترت بده می. دیمیتری فیودوروویچ یارمه تیته ده م، به لام ده بی گویم بۆ شل که ی.»

میتیا دیسان هه ستایه سه ری و به تینوگورپکی ئاویتیه ی شادییه وه هاواری کرد: «مادام، گه وره یی له هه قی مندا ده که ی! خودایه گیان، زۆر شوکور. نه جاتت دام، پایویکت له مه رگیکی دلته زین، له گولله، نه جاتدا... هه تا ده مره له بیرم ناچی...»

مادام خۆخلاقۆف به بزیه کی شیرینه وه چاوی له میتیا بریبوو، گوئی: «زۆر له سی هه زار رۆبل زیاتر، یه کجار زیاترت ده ده می!»

- یه کجار زیاتر؟ به لام من ئه و هه موو پاره یه م پیویست نییه. ته نیا ئه و سی هه زار رۆبله چارنووسسازم پیویسته و ده توانم له هه مبه ر ئه و گوژمه

پارەيەدا، لەگەڵ سەپاس و پىزانىنى لە پادەبەدەر بارمته دانىم. پيشنيارى پىلانىكتان پىدەكەم كە...

مادام خۇخلاكوڧ زال و لەخۆدەرچوو قسەكەى پىبىرى: «دىمىترى فيؤدۆرۆويچ، بەسى كە. قسەكراو بىرايەو. بەلئىندا نەجات دەم، نەجات دەدەم. ھەر وەك چۆن بلىسمۆڧ نەجاتدا، ئاوا تۆش نەجاتدەدەم. بىر و رات سەبارەت بە كانگەى ئالتون چىيە، دىمىترى فيؤدۆرۆويچ؟»

- سەبارەت بە كانگەى ئالتون؟ خاتون قەتم بىر لە شتى وا نەكردۆتەو. - بەلام من بەجىي تۆ بىرم لىكردۆتەو. يەكجار زۆرىشم بىر لىكردۆتەو. لە مانگى رابردووو تۆم خستۆتە ژىر چاوەدىرى. كاتى لەم دەورووبەرانەو تىدەپەپىت، سەد جار زياتر بىرم لىكردۆتەو و بە خۆم گوتووە: ئەو راسە ئەو پىاو بە توانايەيە كە دەبى بىر و بە دواى كانگەى ئالتون. خودا تۆى بۆ ئەو كارە داناو. شىوھى رەوت و رۆيىنەكەشت دلىاي كردووم، سوڧ دەزانم و بەو ئاكامە گەيشتووم كە تۆ ئەو پىاوھى كە گانگى ئالتون دەدۆزىيەو.

مىتيا بە پىكەنىنەو گوتى: «بە شىوھى رەوت و رۆيىنما، مادام؟» - بەلى، بە شىوھى رەوت و رۆيىنما. حەتمەن حاشاي لىدەكەى كە بە رەوت و رۆيىنى كەسىكدا دەتوانى لە خووخدەى بگەى؟ زانست ئەو بىرۆكەيەى سەلماندووە. من ئىستا لايەنگرى زانست و راستەقىنە خوازىم. دواى ئەو ش مەسەلەى باوہ زووسىما زۆرى تووشى پەروشى كردووم. لەمپوش بە دواوہ راستەقىنە خوازىم و دەمەھوئى خۆم بۆ قازانج و بەرژوھەندى گشتى تەرخانكەم. من ماريچە كراوم. تۆرگنىڧ گوتەنى: «ئىتر بەسە!»^۱ - بەلام، خاتون ئەو سى ھەزار رۆبلەى دەستودلبازانە بەلئىت پىدام، بە قەرز بىمەيە...

مادام خۇخلاكوڧ خىرا قسەكەى پىبىرى: «دىمىترى فيؤدۆرۆويچ، خەمى ئەو تەنەبى، وەبزانە لەگىرفانتدايە. نەك سى ھەزار بەلكو سى ملوئىن. ئەو پىش لە ماوہيەكى زۆر كورتدا. ئەو بىرۆكەيە پىشكەش بە تۆ دەكەم: كانگەى ئالتون دەدۆزىيەو، مال و سامانى زۆر پىكەو دەنىي، دەگەرئىتەو و دەبىتە رىبەر. پامان دەپەرىنى و بۆ شتى چاكتەر رىنوئىمان دەكەى. بۆ ھەموو شتىكى خۆمان بكەينە مشتى جوولەكانەو؟ ھەموو چەشنە دامەزراوہ وشوئىن و بنكەى كرىن و فرۆشتن وەرپى دەخەى. يارمەتى لىقەوماوان دەدەى و ئەوانىش دوعاى بەخىرت بۆ دەكەن. ئىستا سەردەمى ھىلاسنە، حالىيە دىمىترى فيؤدۆرۆويچ. ناوبانگ دەردەكەى و بوونت بۆ وەزارەتى دارايى - كە ئىستا زۆر لە بارودۆخىكى خراپدايە - زۆر پىويست دەبى. بىبايەخ بوونى رۆبل شەوانە ناھىلى خەو بچىتە چاوم. جەنابى دىمىترى، خەلكى لەو رۆوكارەيانم ناگەن...»

دىمىترى فيؤدۆرۆويچ دلى ناخۆش بوو، پەرىيە نىو قسەكانى: «مادام، مادام! رەنگە ئەو ئامۆژگارىيەى ئىو، ئەو ئامۆژگارىيە حەكىمانەتان لە گوئى بگرم و بەكاربىنم، مادام... رەنگە وەرپىكەوم... بەرەو كانگە ئالتون... دىمەوہ و لەوبارەوہ قسەى لىدەكەين... لە راستىدا پىت لىنابىرم، زوو زوو دىم... بەلام ئىستا ئەو سى ھەزار رۆبلەم... ئاخ نازانى چەندە لە تەنگژەدام. ئەو پارەيە رىزگارم دەكا، ئەگەر بتوانى ئەمپۆ... دەزانى چى ئەمپۆ ئىتر دەرفەتم بۆ نەماوہ... ئەمپۆ ھەرچۆنىك بى دەبى...»

مادام خۇخلاكوڧ بە لەبىكى توندوہ پەرىيە نىو قسەكانى: «بەسى كە، دىمىترى فيؤدۆرۆويچ ئىتر بەسى كە! قسە لەوہيە دەچى بە دواى كانگەى ئالتوندا يان نا؛ بە تەواوى بىارتداوہ؟ راست و رەوان جوابدەوہ.»

- خاتون دەستم لىراگرە... ھەر كوئىت پىخۆشبى دەچم... بەلام ئىستا... مادام خۇخلاكوڧ گوراندى: «سەبركە!» ھەستا سەرىپى و ھەلات بۆلاى دۆلابىكى جوان كە چەند چەكەجەى ھەبوو چەكەجەكانى دەكىشايەوہ و بەپەلە بە دواى شتىكدا دەگەرا.

1- تۆرگنىڧ بەو چەشنە مائىلوايى لە ئەدەبىيات دەكا «۱۸۶۲» ھەلبەت ھەتا كاتى مەرگ (۱۸۸۳) درىژەى بە نووسىن دا.

میتیا که وتبووه دلّه کوتی و له دلی خویدا دهیگوت: «سی هه زار پۆبل،
ئویش خیرا... به بی هیچ بارمه و... به وه ده لاین جوامیری! ئه وه یه ژن.
حه یفی زور قسه دهکا!»

مادام خۆخلاقۆف به شادی هه لات بۆلای میتیا و گوتی: «ئه وه تا! خه ریک
بووم له وه دهگه رام!»

سوورپه تیکی زیوینی چکوله بوو به دزوویه که وه کرابوو. وهک ئه وانه ی
هیندی جار به خاچه وه له ملی دهکه ن.

مادام خۆخلاقۆف به رووخوشیی وه دریژه ی به قسه کانی دا: «ئه مه هینی
کییۆفه، له پاش شه هیدی پیروژ باربارا به جی ماوه. بینه با بیکه مه ملت.
به وه وه ده تیرم به رهو ژیا نی نوئ و کاروباری نوئ.» ده زوو هکه ی له ملی
کرد و سوورپه ته که ی له سه ر سنگی میتیا راسته و پاسته کرد. میتیا به
شله ژاوی سه ری داخست و له ژیر بۆینباخه که و یه خه ی کراسه که یه وه
خستیه ژووری.

مادام خۆخلاقۆف ههستی به سه رکه وتن ده کرد و شاد و لیو به بزه له
سه ر جیگا که ی دانیشه وه و گوتی: «ئیس تا ده توانی وه ریکه وی.»

- خاتوون، من به جارێ که وتوو مه ته ژیر کارتیکه ری. به راستی نازانم
چۆنتان سپاس لیکه م... ئه وه هه موو چاکه یه تم بۆ قه ره بوو نا کریته وه، به لام...
خۆزگه ده تزانێ کات بۆ من چه نده به نرخه... ئه وه پارهی که له بهر ئه وه
بوومه ته به رمنه تی ئیوه... خاتوونی هیژا، ئیس تا که ئه وه چاکه گه وره یه م له گه ل
ده که ی و گه وره یی خۆت نیشانده ده ی (میتیا به پی پالنه ریکی کتوپر گوتی)
ئیزن بفرموون به راشکاوی عه رزتان بکه م... ئه گه ر له میژه له وه ئاگاداری...
له م شاره که سه یکم خۆش ده وی... خه یانه تم به کاتیا کردوه... بلیم کاترینا
ئیوانا باشتره... زور ناپیاوانه بی حورمه تیم پیکردوه، به لام چبکه م ئاشقی
ژنیکی دیکه بووم... مادام ئیوه ش په نگه رقتان له و ژنه بی، چونکه ئاگاداری
هه موو شتیکی، به لام به هیچ شیوه یه ک ناتوانم واز له و ژنه بینم. هه ر بۆیه
ئیس تا ئه وه سی هه زار پۆبله...

مادام خۆخلاقۆف به له بزیکێ ته واو لیبراوانه په پیه نیو قسه کانی:
«دیمیتری فیودورویچ، ده ست له هه موو شتیکی هه لگه ره. واز له و شتانه بینه.
به تایبه ت ژنان. ئامانجێ تۆ کانگای ئالتوونه و له وی ژن جیی نییه. دواتر که
ده وله مه ند بووی و ناوبانگت ده رکرد، کچی دلخوازی خۆت له باشترین
کۆمه لگادا په یدا ده که ی. ئه وه کچه ش، کچیکی روو کراوه ی ئه مپۆیی ده بی،
کچیکی خوینده وار و خاوه ن فام و شعوو ر. تا ئه وه کاته مه سه له ی ژنان
چاره سه ر ده کری و ژنی نوئ و ئه مپۆیی سه ره لده دن.»

«خاتوونی به ریز جاری له وه گه پین، باسی ئه وه مه سه له یه هه ر مه که.»
میتیا به نیشانه ی پارانه وه ده ستی لیک هه لپیکا.

- دهنه زۆریش گرینگه، دیمیتری فیودورویچ راست ئه وه شته یه که
پیوستت پیه تی، ئه وه شته ی ئواتی بۆ ده خوازی. ئه گه رچی خۆت لیکیان
ناکه یته وه. من به هیچ شیوه یه ک دژی بزوتنه وه ی ئیس تا ی ژنان نیم.
سه رکه وتنی ژنان و ئازادیی سیاسی ژنان له داها توویه کی نزیکا ئامانجی
سه ره کیی منه. دیمیتری فیودورویچ، خۆشم کچیکم هه یه، له و باره وه خه لک
نامناسن. سه باره ت به وه ش نامه یه کم بۆ ئه شچیدرین² نووسی. ئه وه نووسه ره
زور شتی فیرکردووم، سه باره ت به شاره زایی ژن. هه ر بۆیه سالی رابردوو
وهک نه ناسراویک نامه یه کی دوو دیریم بۆ نووسی: «نووسه ری
خۆشه ویست، له لایه ن ژنیکی مودیرنه وه، ماچته ده کم و له ئامیزت ده گرم،
خۆراگر به...» پاشان ئیمزام کرد «دایکیک.»

پیموابوو به «دایکی سه رده م» ئیمزای که م باشه، له وه ش دوو دلبووم،
به لام ئاخیری قه ناعتم به «دایک» ی وشک و خالی کرد. چونکه زیاتری
جوانیی ئه خلاقێ تیدا یه. له وانه بوو وشه ی «سه رده م» پۆژنامه ی سه رده می

2- م.ئی. سالتیکوف ئه شچیدرین (1826-1889) ته نزنووس و پۆژنامه نووسی رووسی وته بیژی
لیبراله کان و سه رنووسه ری پۆژنامه ی سه رده م، که له 1866 به هوی سانسۆره وه داخرا. ئه وه
رووداوه ش بۆ ئه وه زه بریکی گران بوو. دواتر یادداشته کانی ولاتی باوکی بلاو کرده وه.

وہبیر بینیتہ وہ - بیرہوہریی تالوتوونی سانسور... خودایہگیان، تو چیت له سہردایہ؟

میتیا ئاخری له جیی خوی ہستا و له ہمبہریدا ہردوو دەستی ھەلپیکا و بہ پارنہوہیہکی هیوابراوانہوہ ھاواریکرد: «خاتون! ئیوہ وەگریانم دەخن، ئەگەر لەوہ زیاترم ماتل بکەئ و گەورەییی خۆت...»

- ئەرئ بگری دیمیتری فیودورویچ، بگری، چونکہ ھەستیکی بەرزہ... ریگایہکی ئاوات بۆ کراوہتەوہ! گریان سوکنایی بہ دلت دەبەخشی و دواي ئەوہ بہ شادی کردن دەگەرئیتەوہ. بہ ھەشتاو له سیبریاوہ دیی بۆلام تاکو لەو شادیبەتدا منیش بەشدار بم...

میتیا له ناکاو گوتی: «بەلام ئیزنم بدەییہ، بۆ دوایین جار تکات لیدەکەم، پیمبلئ، ئەو پارەییہی ئەمڕۆ بەلئنت دامئ، پیمدەدەئ؟ دەنا بفرموان کەئ بیئەوہ بۆ وەرگرتنی؟»

- دیمیتری فیودورویچ، کام پارہ؟

- ئەو سئ ھەزار رۆبلەئ بەلئنت پیدام... ئەویش ئاوا دەست و دلبارانہ. مادام خۆخلاقوف بہ سەرسام بوونیکی شینەبییہوہ گوتی: «سئ ھەزار رۆبل، رۆبل؟ ئەیہرۆ کوا، من سئ ھەزار رۆبلم لەکوئ بوو.» میتیا ھەپەسا.

- چۆن ھەر ئیستا نەتگوت؟... گوتت... گوتت وەبزانہ ھەر ئیستا له گیرفانت دایہ...

- ئەیہرۆ، له مەبەستم نەگەیشتی دیمیتری فیودورویچ لەو بارەوہ له مەبەستم نەگەیشتی. من باسی کانگای ئالتوونم کرد. راستە بەلئنتی زیاتر و لەرادبەدەرترم پیدای، ئیستا وەبیرم ھاتەوہ، بەلام من مەبەستم کانگای ئالتوون بوو.

دیمیتری فیودورویچ، بہ شیوہیہکی گەوجانہ گوتی: «بەلام پارہ؟ ئەو سئ ھەزار رۆبلە؟»

- ئەیہرۆ، ئەگەر مەبەستت پارەییہ، ھەر نیمہ. تاقە کۆپکیکیش شک نابەم. لەگەل وەکیلەکەم له سەر پارہ کیشمان لی پەیدا بووہ و لەم رۆژنەدا پینجسەد رۆبلم له میوسوف قەرز کردووہ. نا، نا، باسی پارہ ھەر مەکە. خۆشت دەزانی ئەگەر بشمبواہ پیمنەدەدای. جارئ عادەتم وایہ قەت پارہ بہ قەرز نادەم. چونکہ پارہ بہ قەرزدان یانی له دەستدانی دۆست و ئاشنا. بەتایبەت تو، ھەر ناتدەمئ. بۆیەش قەرزت لەگەل ناکەم چونکہ خۆشمدەوئی و دەمھوئ نەجات دەم. تو پیوستیت بہ شتیکی دیکەییہ، کانگەئ ئالتوون، کانگەئ ئالتوون، کانگەئ ئالتوونت پیوستە!

میتیا گوراندی: «بە جھەندەم، ھەر نامەوئ!» بەھیز و قەوہتی خوی مشتیکی بہ میزەکەدا کیشا.

مادام خۆخلاقوف بہ شلەژاوی ھاواریکرد: «ئەئ پۆ!» ھەلات بۆ ئەوسەری ژوورەکە.

میتیا تفیکی له عەرزەکە کرد و بہ تالووکە له وەتاغەکە ھاتەدەرئ. له ماللەکەش دەرپەری و پئی نایہ سەر شەقام و له تاریکیدا بزر بوو! وەک شیت و ماخولیا ھەنگاوی دەنا و له سینگی خوی دەدا، راست لەو شوینەئ دەدا کہ دوو رۆژ لەمەوبەر له ھەمبەر ئالیووشادا، دوایین جار له تاریکیدا، له سەر ریگاکە تووشی ھات. ئەو لەسینگدانہ و لەو شوینەئ، چ مانایەکی بوو، مەبەستیشی لەو کارہ چ بوو. ئەو شوینە، لەو کاتەدا، رازیک بوو ھیچ عەبدولبەشەرئک نەیدەزانی چییہ و ئالیووشاش ھەر نەیدەزانی. بەلام ئەو رازہ بۆ ئەو مانای ئابرووچوون و شوورہیی بوو؛ مانای لە نیو چوون و خۆکوژی. ئەو بریارەشی دابوو. ھەلبەت ئەگەر نەیتوانیبایہ ئەو سئ ھەزار رۆبلہ بہ کاترینا ئیوانا بداتەوہ، نەتوانئ ئەو شوورہییہ لە سنگی و لەو شوینەئ سینگی دەرھینئ، کہ تووشی ئازاری ویزدانی کردبوو. بریارەکەئ دەبردە سەر و خوی دەکوشت. دواتر سەر لەبەری ماجەرکە بۆ خوینەران روون دەبیتەوہ. بەلام ئیستا کہ دوایین هیوای خوی لەدەستداوہ، ئەم پیاوہ کہ پوالەتەن ئاوا بەھیز دیار بوو، کاتیک چەند ھەنگاویک له مالی خۆخلاقوف

دوور كهوته وه دای له پرمه ی گریان. ههنگاوی دهنه و بی ئه وه ی بزانی چ دهكا و بۆكوی دهچی، به له پی دهستی فرمیسی دهسری. ئاوا به شله ژاوی گه یشته گۆره پانه كه و له ناکاو خوی دا به شتیكدا. دهنگی ناله ی پیریژنیکی هاته گوی كه به عهرزیدا دابوو.

- ئه وه بۆ واده كه ی خودابترگی، خه ریک بوو بمرکۆژی! بۆ چا و له بهر پی خۆت ناکه ی، هیچو پووچ؟

میتیا به و تاریکییه پیریژنه ی ناسییه وه، هاواریکرد: «ئه وه توی!» کلفه تیکی پیر بوو، خزمه تی به سامسانوف دهکرد، میتیا رۆژی پیشوو دیبووی.

پیریژنه ش به له بزیکه ته واو جیاواز گوتی: «کاکه به ریز ئیوه کین؟ به و تاریکه ناتناسمه وه.»

- تو کلفه ته که ی مالی کوزماکۆزوو یچ نیت؟

- با، خۆم، به په له ده مویست بچم بۆ مالی پرۆخوو یچ... به لام ئیستا ئیوه ناناسم.

میتیا كه دلله راوکی به جار ی هۆشی لی بریبوو، گوتی: «خاتونی به ریز، پیم بلێ ئاگرافنا ئه لکساندرفنا ئیستا له لای سامسانوفه؟ چهند سه عات له مه وه بهر هه تا به رده رگا له گه لی هاتم.»

- گرووشنکا! هات به لام دوا ی تاویک رۆیشت.

میتیا گوراندی: «چی؟ رۆیشت؟ کهنگی رۆیشت؟

- هه ر ئه و کاته ی هات. یه ک دوو دهقیقه راوه ستا و رۆیشت. قسه یه کی بۆ کوزماکۆزوو یچ گیرایه وه و وه پیکه نینی خست و پاشان به په له هه لات.

میتیا گوراندی: «نه گبه تی، درۆ ده که ی!»

پیریژنه قیژاندی: «های! های!» به لام میتیا غه یب بوو بوو.

میتیا به پرتا و به ره و مالی گرووشنکا هه لات. کاتیک گه یشته ئه و ی، گرووشنکا به ره و ماکرۆیه وه ر ی که وتبوو، چاره گیک دوا ی رۆیشتنه که ی بوو. فینیا له گه ل دایه گوره ی، ماتریونا، که ئاشپه زیکی پیر بوو، له چیشخانه که

دانشتیبوون، سه روان خوی کرد به ژوو رییدا. فینیا هه رکه چاوی پینکه وت قیژاندی.

میتیا گوراندی: «قیژه قیژ مه که، له کوئییه؟» به لام بی ئه وه ی دهرفه تی قسه کردن به فینیا ی ترس لی نیشتوو بدات، له بهر پیندا سه ری نایه زه وی.

- فینیا گیان تو گیانی مه سیح پیم بلێ له کوئییه؟

فینیا به سویند و حاشا وه گوتی: «نازانم. دیمیتری فیودوروو یچی به ریز، نازانم. ئه گه ر بشمکوژی ئیختیار ت هه یه، به لام ناتوانم پیتبلیم. خۆت چهند سه عات له مه وه بهر له گه لی رۆیشتیه ده ری...»

- ئه و گه راوه؟

- راستت ده وی نا، به خودا نه گه رایه وه.

میتیا هاواریکرد: «درۆ ده که ی. به و ترسه تدا ده زانم له کوئییه.»

میتیا ده رپه ری بۆ ده ری. فینیا له گه ل ئه وه ی نیوه گیان بوو بوو له ترسانا، گه شایه وه که ئاوا به ئاسانی نه جاتی بوو بوو. به لام ده بزانی میتیا له بهر په له په ل فریا نه که وتوو، دهنه سه د رۆحی پینبوا یه رۆحیکی ده رنه ده برد. به لام میتیا به و هه لاتنه کتوپره ی و به و کرده وه چاوه پروان نه کرا وه ی فینیا و ماتریونای تووشی سه رسوورمان کرد. ئاونگیکی برنجی له سه ر میزه که بوو، ده سکا ونگه که ی له نیویدا بوو، ده سکا ونگیکی چکوله ی برنجی، دریژییه که ی بستیک ده بوو. میتیا به ده ستیکی ده رگا که ی کرده وه و به ده سته که ی دیکه ی ده سکا ونگه که ی نایه گیرفانی و هه لات.

فینیا له گه ل ئه وه ی دهستی هه لینا هاواریکرد: «خودایه! ئه و ده یه وه ی که سیک بکووژی!»

(۴)

له تاريكيدا

هەلەهات بۆ كۆي؟ وادياره گرووشنكا «جگه له مالى فيودورپاولوويچ بۆ هيچ كوييهكى ديكه نهچووه! رهنكه هەر له مالى سامسانوفه وه هەلاتى بۆلای ئەو، ئىستا ئەوهى لى پوون بوو. هەموو فيل و تەلەكەكەى ئاشكرا بوو...» هەموو ئەوانه وهك گىژه لوكه له مېشكى هالان. بەرهو مالى ماریا كاندراتفنا نهچوو، «پىويست نهبوو بچى بۆ ئەوى... چوونى ئەوى ریزهيه كيش پىويست نهبوو... چونكه ئەوان به هەلەداوان دەچوون و هەوالەكەيان رادهگەياندا... ماریا كاندراتفنا به ئاشكرا دەستى لهو دۆلاب و دەهۆیهدا بوو. ئىسمير دياكوفيش، بەلى ئەویش، هەموویانیاں كړیبوو!»

پیلانیکى دیکەى دارشت: دەوریکى مالى فيودورپاولوويچ لىدا و له كۆلانهكە تىپەرى، به هەلاتن بەرهو شهقامى ديمىترقيسكيدا گەرا. پاشان له پردى چكۆله پەرييه وه و راست به كۆلانه چۆلەكەى پشتەوهدا رۆيى، كۆلانیكى چۆلوھول كه هاتوچۆي به سەر وه نهبوو، لایەكى تەيمانى جيران باخەكە بوو، لایەكەى دیکەشى نەردە و پرژینى باخەكەى فيودور پاولوويچ بوو. بۆ چوونە نيو باخەكەى باوكى شوينىكى هەلبژارد، واديار بوو هەر ئەو شوينه بوو. وهك دەيانگوت. كه لىزاوتای بۆگەنيو كاتى خۆي پييدا هەلگەرا بوو. ئەم بىرۆكەيهش خودا دەزانى بۆ. بەزەينيدا هات. «ئەگەر ئەو توانييتى لهو نەردانە وهسەرکەوى، منيش دەتوانم.» له راستيدا خۆي هەلدا و هەر لەرپۆه و بە ئاسانى دەستى له لای سەررووى نەردەكە گيرکرد. پاشان چالاكانە پييدا هەلگەرا و له سەر لاتەنيشت دانىشت. لهو نزيكانە، له نيو

باخەكەدا هەمامىكى لىبوو، بەلام له سەر نەردەكانەوه پەنجيرە رووناكەكەى مالى فيودور پاولوويچيش ديار بوو، «بەلى، چرای ژوروى خەوهكەى باوكى نەكوژابۆوه، گرووشنكا له وييه!» به سەر نەردەكاندا بازیدا ئەوديو. ئەگەرچى دەيزانى گريگورى و ئىسمير دياكوف هەردووکیان نەخۆشن و هيچكەس گويى له ترپەى پىي نايى، بەلام به شينوهيهكى غەريزى خۆي شاردهوه، ئارام له جىي خۆي راوهستا و هەستى راگرت. بىدنگيهكى قورس ولاتى داگرتبوو. واديار بوو پیلانەكەى تائيرە به دل بوو. «له هيچ لا خشپەيهك نايه، جگه له ويرهویرى بىدەنگى،»^۳ ئەم دیرە له بەر هۆیهك بەزەيندا تىپەرى. «خودا بكا كەس گويى له تەپەى پىم نهبووى كاتىك به سەر نەردەكاندا بازمد! پىشم وانیه كەس گويى لىبووى.» دواى تاويك راوهستان، بەئەسپايى به سەر گژ و گياى باخەكەدا هەنگاوى ناخۆي له داروبنچكەكان لادهدا. به پىدزكە لاقى دادهنا و گويى له خشپەى بەئاستەمى هەنگاوى خۆي بوو. تا گەيشته بەر پەنجەرەكە پىنج دەقیقهى خایاند. وهبیرى هاتەوه راست له بن دیوارى بەر پەنجەرەكەدا چەند بنجە تووترک و فندقى سپى لىيه. دەرگای لای دەستەچەپى مالهكە داخرا بوو. كاتى تىپەرىن به وردى سەرنجى دابوو. ئاخىرى خۆي گەيانده بنچك و دەوهنەكان و له بنیاندا خۆي هەشاردا. پشوو لى سنگيدا راگرت. لەدلى خۆيدا: «ئىستا دەبى سەبر بگرم، با ئەگەر گوييان له تەپەى پىم بووى دلنيا بن... خودا بكا كۆخين و پشمين لام لى لادەن.»

دوو دەقیقه هەستى راگرت. دلى به پرتا و لىیدهدا، چەند ساتىك له وانه بوو هەناسەى راوهستى. له بەر خۆیه وه گوتى: «وادياره، ئەم دلەتە پىيەم تەواو نايى، ئىتر ناتوانم راوستم.» له بن سىبەرى بنچكىدا چەقىبوو. شهوقى پەنجيرەكە له لای پىشه وهى بنچكەكەى دابوو. ورتەيهكى لىوههات و نەشيزانى بۆ: «ئەو دەنكە فندقه سپيانە چەندە سوورن!» به ئەسپايى و پىدزكە له

3- وهگرىاويكى ناراستەوخۆ له دیرە شيعرىكى پووشكين، له زمان «رۇسلان قولى يۇدميلا» وه. ئەسلى دیرە شيعرەكە ئاوايه: «بىر دەكاته وه... بىدەنگى ويرهویرى دى.»

پهنجیرهکه نزیك بۆوه و له سهر نووكی لاقی خۆی هه‌لینا. چاوی به ژووری خه‌وه‌كه‌ی باوكیدا گێرا. وه‌تاغیكی گه‌وره نه‌بوو، په‌رده‌یه‌کی سوور كرده‌بوو به‌دوو به‌شه‌وه. فیو‌دۆرپاولوویچ به‌وه‌په‌رده‌یه‌ی ده‌گوت «چینی» وشه‌ی «چینی» له‌زه‌ینی دیمیتری ده‌رپه‌ری و له‌ دل‌ی خۆیدا گوتی: «گرووشنكا له‌ پشت په‌رده‌كه‌یه.» چاوی له‌ فیو‌دۆرپاولوویچ كرد جله‌ خه‌ویكی هه‌وریشمین و ڤی ڤی له‌به‌ردا بوو. كه‌ میتیا ئه‌وه‌ی پښتر نه‌دیوو. به‌نه‌ خوینیکي هه‌وریشمینی گولنگه‌ داریشی له‌ نیو‌قه‌دی به‌ستبوو. كراسیكی خاوین و جوانی كه‌تانیی به‌ دوگمه‌ی زیڤینه‌وه له‌ به‌ردا بوو، له‌ به‌رۆكی ئاوه‌لای جله‌ خه‌وه‌كه‌یه‌وه دیار بوو. فیو‌دۆرپاولوویچ ئه‌وه‌ په‌رۆ سووره‌ی له‌ سه‌ری پڤچابوو كه‌ میتیا دیتبوی.

میتیا له‌ دل‌ی خۆیدا گوتی: «چۆنی خۆی ڤازاندۆته‌وه و نه‌خه‌وتوه.» باوكی له‌ نزیك په‌نجیره‌كه‌ ڤاوه‌ستا. له‌وه‌ش ده‌چوو نوقمی بیر و خه‌یال بئ. له‌ ناكاو سه‌ری هه‌لینا، تۆزئ هه‌ستی ڤاگرت، كه‌ زانیی هه‌یج خه‌شپه‌یه‌ك نایه، چو بۆلای میزه‌كه‌ و له‌ تۆنگه‌له‌كه‌ نیوه‌ په‌رداخیکي براندی تیگرد و نای به‌ سه‌ریه‌وه. پاشان هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لكیشا و ساتیک ئارام ڤاوه‌ستا. به‌ شله‌ژاوی ڤویی بۆ به‌ر ئاوینه‌ بالانۆینه‌كه‌. به‌ ده‌ستی ڤاسته‌ی په‌رۆ سووره‌كه‌ی تۆزئ له‌ سه‌ر نیو‌چاوانی هه‌لكیشا و چاوی به‌ برین و هه‌لتۆقیوییه‌کانی ته‌ویل و لاجانگیدا گێرا كه‌ هه‌شتا چاك نه‌بووبونه‌وه. میتیا له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: «به‌تاقی ته‌نیا، دیاره به‌ ته‌نیا.» فیو‌دۆرپاولوویچ له‌ ئاوینه‌كه‌ دوور كه‌وته‌وه، له‌ ناكاو هاته‌ به‌ر په‌نجیره‌كه‌ و چاوی له‌ ده‌ری كرد. میتیا خه‌را به‌ره‌و تاریکی خوشی. «له‌وانه‌یه‌ گرووشنكا له‌ پشت په‌رده‌كه‌ بئ.» به‌ دل‌گوشراوی بیركرده‌وه: «ڤه‌نگه‌ ئیستا خه‌وی لیکه‌وتبئ.» فیو‌دۆرپاولوویچ له‌ په‌نجیره‌كه‌ دوور كه‌وته‌وه. «بۆ دیتنی ئه‌وه‌ له‌ په‌نجیره‌كه‌وه ده‌روانی، كه‌وايه ئه‌وه‌ له‌وی نییه. ده‌نا بۆ له‌خۆڤا چاو له‌ تاریکی ده‌برئ. ئارواقارای لی‌هه‌لگیراوه.» میتیا خه‌را گه‌ڤایه‌وه جیگاكه‌ی پښسووی و چاوی له‌ نیو‌ وه‌تاغه‌كه‌ بری. پیره‌پیاو وا دیاره هیوابراوانه، له‌ پشت میزه‌كه‌

دانیشتبوو. ئاخری هه‌نیشکی له‌ سه‌ر میزه‌كه‌ دانا و ڤوومه‌تی ڤاسته‌ی نایه‌ سه‌ر له‌پی ده‌ستی. میتیا به‌ وردی و تامه‌زۆیی چاوی له‌ سه‌ر هه‌لنه‌ده‌گرت. دیسان دووڤاتیکرده‌وه: «به‌تاقی ته‌نیا، به‌ ته‌نیا! ئه‌گه‌ر گرووشنكا لیڤه‌ بوايه، وا نه‌ده‌بوو.» سه‌رسام بوون له‌وه‌ی گرووشنكا له‌وی نییه، خه‌میکی سه‌یر و گه‌وجانه‌ دل‌ی داگرت. هه‌ر له‌ڤیوه‌ دل‌خۆشیی خۆی دایه‌وه: «مه‌سه‌له‌ ئه‌وه‌ نییه‌ كه‌ لیڤه‌ نییه، به‌لام مه‌سه‌له‌ ئه‌وه‌یه‌ لیڤرون نییه‌ لیڤه‌یه‌ یان نا.» میتیا دواتر وه‌بیری هاته‌وه‌ له‌و ساته‌دا زه‌ینی له‌ ڤاده‌به‌ده‌ر ڤووناك بوو، له‌ هه‌موو شتیکیش ده‌گه‌یشت. به‌لام دل‌ه‌ڤاوكی و خه‌م و دڤدۆنگی جار له‌گه‌ل جار زیاتر دل‌ی داده‌گرت. «بلی لیڤه‌ بئ یان نا؟» ئه‌وه‌ گومانه‌ ڤر له‌ سه‌ره‌ته‌ دل‌ی داگرت و له‌ ناكاو بڤیاریدا، ده‌ستی برده‌ پښی و به‌ نه‌رمی له‌ شووشه‌ی په‌نجیره‌كه‌ی دا. هه‌ر ئه‌وه‌ جوڤه‌ی له‌گه‌ل ئیسیمیر دیاكۆف قه‌راری دانا، دوو جار هیواش و پاشان سی جار به‌ توندی، ته‌ق. ته‌ق. ته‌ق. كه‌ ماناكه‌شی ئه‌وه‌ بوو، «گرووشنكا لیڤه‌یه‌!» پیره‌پیاو داچله‌کی، سه‌ری هه‌لینا و به‌په‌له‌ ده‌رپه‌ری و هات بۆبه‌ر په‌نجیره‌كه‌. میتیا به‌ره‌و تاریکیه‌كه‌ خوشی. فیو‌دۆرپاولوویچ په‌نجه‌ره‌كه‌ی كرده‌وه و ملی كیشا ده‌ری.

به‌ سه‌رته‌یه‌کی له‌رزۆك گوتی: «تۆی گرووشنكا؟ تۆی؟ له‌كوئی فریشته‌كه‌م، له‌كوئی؟ تینوتاو وه‌ هه‌ناسه‌بڤکئی خستبوو.

میتیا بۆی ده‌رکه‌وت «به‌تاقی ته‌نیا.»

پیره‌پیاو دیسان به‌ نه‌رمی هه‌رای كرد: «له‌كوئی؟» زیاتر سه‌ری كیشایه‌ ده‌ری وه‌تا شانی له‌ ده‌ری بوو چاوی به‌ ڤاست و چه‌پدا گێرا. «وه‌ره‌ بۆ ئیڤه، دیارییه‌کی چكۆله‌م بۆ داناوی، وه‌ره‌ با نیشانتی ده‌م...» میتیا له‌ دل‌ی خۆیدا گوتی: «مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ سی هه‌زار ڤۆبله‌یه.» - ئاخ‌ له‌ كوئی؟ له‌به‌ر ده‌رگاكه‌ی؟ هه‌ر ئیستا دیم ده‌یکه‌مه‌وه.

پیره‌ پیاو سه‌ری له‌ په‌نجیره‌كه‌ هه‌نابوو ده‌ری و به‌لای ڤاستدا ده‌یروانی، بۆلای درگایه‌ك كه‌ به‌ره‌و ڤووی باخه‌كه‌ ده‌کرایه‌وه. چاوی له‌ تاریکیه‌كه‌ بڤیوو و هه‌ولی ده‌دا تارماییه‌ك ببینی. ساتیکی دیکه، بئ ئه‌وه‌ی چاوه‌روانی

وہلامی گرووشنکا بی، حەتمەن ھەلەدەھات بۆ کردنەوہی دەرگاگە. میتیا بی، ئەوہی لەجیی خۆی جوولە بکا، چاوی لیدەکرد. لاسەری پیرەپیای و بەرخەبە شۆرەکە و لووتە قەلەنگییەکە، میتیا پێی خۆشبوو کویر بی و نەیبینی. لیوی بە پیکەنینکی تامەزرۆ دەلەرییەو، کە شەوقی چرای ژوورەکە لەلای چەپەوہ لە روخساری دابوو و میتیا دەیدی. رقتیکی ئەستور لە ناکاو دلای میتیای داگرت و خوین بەری چاوی تەنی: «ئێستا ئەو رەقیبە، پیاویک کە ئازاری دەدا و ژیانێ لیتا لکردبوو و وەزالەئە ھینابوو!» ئەم رەقەش ھەر ئەو قینە ئەستور و لەناکاوی چوار رۆژ لەمەوبەری نیو خانەباخەکە بوو کە ئالیووشا لە وەلامی ھەر شەھەیدا گوتبووی: «چۆن دەتوانی بلێی باوکی خۆت دەکوژی؟»

ئەویش گوتبووی: «نازانم، نازانم، رەنگە بیکوژم، یان نەیکوژم. بەداخەوہ لەو کاتەدا، بەو دەمووچاوە قیزەونەییەو، بەجاری ئاراقارام لی ھەلەدەگری. رقم لەو بەرخەبە و کەپوو و چاوانە و ئەو تالەبزە حیژ و تۆلانەییەتی. بیژم لی ھەلەدەستی. ھەر لەو دەترسم، ھەر بۆیە دەترسم وام لی بی نەتوانم خۆم راگرم و...»

ئەو ھەستە تال و قیزەونە ئیتر تاقەتی لی بریبوو. میتیا ئیتر ھۆش و ئیختیاری نەمابوو. لە ناکاو دەسکاوتگەکی لە گیرفانی دەرھینا.

***

میتیا دواتر خۆی گوتی: «لەو کاتەدا خودا خستبوومیە ژیر چاوەدیری.» لەو کاتەدا گریگوری بە نەخۆشی لە پێخەفەکی ھاتە دەری. سەر لە ئیواری دەوا و دەرمانیان پیدابوو، کە ئیسمر دیاکوف بۆ ئیوان فیوڈورۆویچی باسکرد. گریگوری لەشی خۆی بە ماجوومیکی دروستکراو بە ودکا و دەمکراویکی گیایی دامالیوو، ماجوومەکە زۆر بە قەوت بوو، پاشماوہکەشی دواي ئەوہی مارتای ژنی «دووعایەکی تاییبەت»ی بەسەردا خویند و فووی لیکردبوو، خواردبوویەو و خزابووہ جیوبانەکەییەو. مارتا ئیگناتیفناش

قومیکی لیخواردبووہ و چونکە عادەتی بە خواردەنەوہی مەشرووب نەگرتبوو، وەک مردوو لە پال میژدەکەیدا تخیل بووبوو.

بەلام گریگوری، شەوی لە ناکاو خەبەری بووہ و دواي تاویک ھەستا و لە سەر جیوبانەکی دانیشت، ژان و برکیکی تاقەتەر لە پشت و کەلەکەیی گەرابوو. دواي ئەوہی تۆزی دانی بە خۆیدا گرت ھەستا سەرپی و خۆی پۆشتە کردەوہ. رەنگە وەبیری ھاتبیتەوہ، خەوی لیکەوتووہ و مالەکە «لە کاتیکی ئاوا پر مەترسیدا» بەبی کیشکچی ماوەتەوہ، بۆیە تووشی ئازاری ویزدان بوو. ئیسمر دیاکوفیش نەخۆشی کەلەلا و کۆلەکو تراوی کردبوو و لە وەتاغەکی دیکە جوولەیی لیبابوو. مارتا ئیگناتیفناش نەدەبزووت. گریگوری چاویکی لیکرد و لەبەر خۆییەو گوتی: «کوا تۆ قەوت بەو ماجوومە دەشکی ژنەتیوہ.» بە نالە نال ھاتە دەری و گەیشتە سەر قالدەرمەکان. بیگومان دەبویست لە سەر پلیکانەکانەوہ چاویک بە حەوش و بانەکەدا بگری، چونکە بەحال دەیتوانی بەرپیدا بڕوا. ژانی پشت و لاقی راستەیی برستی لیبیبوو. بەلام لە ناکاو وەبیری ھاتەوہ ئیواری دەرگا چکۆلەکی باخەکی دانەخستووہ، ئەو لە وردبینی و مشوور خواردندا بی وینە بوو. پیرەویی لە بارودۆخیکی نەگۆر و خووخدەیک دەکرد کە سالانیکی زۆر دەوامی دینا. بە شەلەشەل و لەخۆ نووسان و تاملکردنی ژان، لە پلیکانەکان ھاتە خواری رۆیی بۆلای باخەکە. بەلی دەرگاگە لە سەر رەقی پشت کرابووہ. بی ئیختیار رۆیی بۆ نیو باخەکە. رەنگە ھەستی بە شتیک کردبی. رەنگە دەنگیکی بیستی. سەری بۆلای چەپ وەرسووړاند و دیتی پەنجیرەیی ژووری ئەربابەکی ئاوەلایە. لەوکاتەدا، چاوی بە کەسیک کەوت لەویوہ ملی کیشابوو و چاوی لە دەری دەکرد.

گریگوری لە دلای خۆیدا گوتی: «ئەو پەنجەرەیی بۆ کراوەتەوہ؟ خۆ ھاوین نییە،» لەو کاتەدا کتوپر چاوی بە شتیک سەیر کەوت لە نیو باخەکەدا، لەدوورەوہ تاپۆییکی دی لە نیو باخەکەوہ ھەلەدەھات. کەسیک بوو بە پرتاوە ھەلەدەھات. گریگوری بی ئیختیار ھاواریکرد: «خودایەگیان!» ژانی پشتی لەبیر

چۆۈە وبە ھەلاتن چوۋ رېئ لەو تاپۆیە بگرئ. ویستی نیۆبېر وەدووی کەوئ و پېشاوېری بداتەو، دیاربوو باخەکەشی وەک لەپی دەستی دەناسی. تاپۆ راکردووەکە رۆیی بۆلای ھەمامەکە. خۆی گەیانە پشستی و ھەلات بۆلای شیشبەندەکە. گریگۆری بیئەوھی چاوی لە سەر ھەلگرئ، ھەموو شتیکی لەبیر چۆۋە و وەدوای کەوت. کاتیک گەیشتە نەردەکان، کابرا خەریک بوو پیندا ھەلدەگەر. گریگۆری - بیئختیار - ھاواریکرد و ھیرشی بۆبرد و بە ھەردوو دەستی لاقی گرت.

بەلئ، دلئ خەبەری پیدابوو. ناسییەو، خۆی بوو، ئەو «دیوہ باوککوژە بوو.»

پیرەپیاو نەرانندی: «ھەئ باوککوژ» وای نەرانند تەواوی جیرانەکان گوئیان لیبوو. بەلام فریا نەکەوت لەوہ زیاتر ھاوار بکات، وەک ئەوہی برووسکە لیبابئ کەوت بە عەرزیدا. میتیا گەرپایەوہ سەری و دانەوی چاوی لە گریگۆری کرد. دەسکاونگیکی بە دەستەوہ بوو، فرییدا نیو گژ و گیای باخەکەوہ. دەسکاوہنگەکە دوو ھەنگاو لەولای گریگۆرییەوہ کەوت، بەلام نەکەوتە نیو گیا و گژەکەوہ، ھەلبەزییەوہ و کەوتە سەر توولە رپی نیو دارەکان، شوینیکی ئاشکرا و بەرچاۋ. تاپۆکە چەند ساتیک لە ژوور سەری گریگۆری چۆکیدا و چاوی لیکرد. سەری پیرەپیاو لە خوینا شەلتان بووبوو. میتیا دەستی برد و بە نووکی قامکی سەری بەلادا خست. دواتر بە روونی وەبیری ھاتەوہ کە زۆری خەم بوو. «بۆ ئەوہی دلئیا بی» کاژەلاکی پیرەپیاوی شکاندووہ یان تەنیا بە زەبری دەسکاوہنگەکە «گێژی کردووہ.» بەلام بە خوڤ خوینی لیدەھات؛ خوینیکی گەرم، لەرپوہ پەنجەئ میتیای خووساند. وەبیری ھاتەوہ و دەسەرہیەکی سپی خاوینی دەرھینا کە بۆ دیدار لەگەل مادام خۆخلاقوف نابووہیە گیرفانی. سەری گریگۆری بە دەسەرەکە پینچا و بە دەستە بئھیز و سەرکەئ ھەولیدا خوینی سەر و پوومەت و لاجانگی پاککاتەوہ.

میتیا لە ناکاو خۆی کو کردەوہ و کەوتە بیر کردنەوہ: «خودایە گیان! بۆ ئاوام کرد؟ ئەگەر کاسە سەریم شکاندی، چۆن بزائم؟» پاشان بە ھیواپراوی گوتی: «ئیسٹا فەرقی چییە؟ ئەگەر کوشتبیتم، کوشتومە...» بە دەنگیکی بەرزیش گوتی: «پیرەپیاو بە رپوی دەرچووی، کەوايە ھەر لیرە لالەخەو بکە!» لە ناکاو گەرپایەوہ بۆلای نەردەکە و پیندا ھەلگەر و بازیدایە کولان و دەر باز بوو. دەسەرە خویناوییەکەئ ھەروا لە مشتیدا گرمۆلە کردبوو، بە دەم ھەلاتنەوہ نایە گیرفانی باخەلئ بالئەکەئ. بە شلەژاوی ھەلدەھات و چەن کەسی ریبوار بەو تاریکە لە سەر شەقامەکە دیتبوویان، دواتر وەبیریان ھاتەوہ ئەو شەوہ پیاویکیان دیتووہ، دەم لە سەر پشت ھەلدئ. دیسان ھەلات بۆلای مالئ ژنەکەئ مارازۆفی رەحمەتی.

ئەو پۆژە عەسر، دواي ئەوہی میتیا لەو مالە ھاتە دەرئ، فینیا ھەلاتبوو بۆلای نازار ئیوانچی درگاوان و سویندی دابوو کە «لەمەبە بەولاوہ رپگا بە «سەروان» نەدا بچیتە ژوورئ.» ئەویش بەلینیدا نەھیلئ. بەلام کاتیک ئەربابەکەئ بانگیکرد بۆسەرئ، چو بۆلای ئەرباب و لەوئ چاوی بە کورپیکی بیست سالان کەوت کە تازە لە گوندەوہ ھاتبوو، کورہی لەجی نازار ئیوانچ دانا، بەلام درگاوانی پینشو لەبیری نەبوو ناوی سەروانی پئبلئ. میتیا ھەلات بۆ بەر درگاکە و لە درگای دا. کورہ ھەر لەرپوہ ناسییەوہ، چونکە میتیا چەند جاری پارە پئدابوو. خیرا دەرگای لیکردەوہ و بە بزەہیەکی شیرین و خولک خۆشانەوہ پپیگوت: «ئیسٹا ئاگرافنا ئەلکساندرفنا لە مالئ نییە.»

میتیا لەجی خۆی وشکبوو و پرسیی: ئەئ چووہ بۆ کوئ، پیرۆخۆر؟»
 - ئەمرو ئیوارە نزیکەئ دوو سەعات لەمەوبەر، لەگەل تیمووتی بەرەو ماکرۆیە وەرپیکەوت.

میتیا گورانندی: «بۆ چوو؟»

- ئیتر نازام، چووہ بۆ دیدەنیئ ئەفسەرئک، کەسیک بانگھیشتی کرد و عارەبانەئ نارد بە دوایدا.

میتیا لەوئ دوور کەوتەوہ و وەک شینت و ھار رپوی بۆلای فینیا.

بريارىكى كتوپر

فینیا له گه ل دایه گه وره ی له چیشته خانه که دانیشتبوو. ئه وان ده یانویست برۆن بخه ون. له نازار ئیوانیچ خاترجه م بوو، بۆیه ده رگا که ی دانه خستبوو، میتیا خۆی کرد به ژووریدا، هیرشی بۆ فینیا برد و دهستی نایه گه رووی.

به رقیکی ئه ستووره وه گوراندی: «زوکه پیمبلی له کوئییه؟ ئیستا له ماکرویه له گه ل کئی ده ژی؟»
هه ردوو ژنه که قیژاندیان.

فینیا له ترسانا وه ک شه قشه قه ده له رزی، به هه ناسه برکی گوتی: «باشه، پیتده لیم، باشه دیمیتری فیودورویچی به ریز پیت ده لیم. هه موو شتیکت پیده لیم، به خودا هیجت لیناشارمه وه. رۆیشت بۆ ماکرویه، چوه وه بۆلای ئه فسه ره که ی»

میتیا گوراندی: «کام ئه فسه ر؟»
فینیا تا ئه وجییه ی بۆیکرا ده نگی هه لینا و به قرخه قرخ گوتی: «ئهو ئه فسه ره ی گرووشنکای ده ناسی، هه ر ئه وه ی پینج سال له مه وه به ر ده ری کرد.»

میتیا دهستی له قورقورپاچکه ی کچه کرده وه: وه ک مردوو، له هه مبه ر فینیدا راوه ستا، سپی هه لگه را، زمانی له گو که وت، به لام چاوی هه موو شتیکی ده نواند، هه موو شتیکی، هه ر له یه که م وشه وه تا ئاخ هه موو شتیکی بۆ ده رکه وت و تیگه یشته. فینیا ی به سته زمان له و کاته دا وا ترسابوو نه یده ویرا چاوی لییکا، چاویشی لییکردایه له بارودۆخیکدا نه بوو که بزانی میتیا تیگه یشته وه یان نا. له سه ر یه غدانیکی دانیشتبوو، هه ر به و شیوه ی کاتی میتیا خۆی کرد به ژووریدا، سه رتاپای ده له رزی و هه ر دوو دهستی به رز

کردبۆوه وه ک ئه وه ی بپارپته وه و داوا له که سی روه به رووی بکا لئی نه چیته پیتی. ده تگوت به و شیوه یه وشک بووه. چاوی ترساو و به مۆله ق ویستاوی له میتیا بریبوو. ئه وه ی له هه موو شتیکی زیاتر توقاندبووی دهستی خویناوی میتیا بوو. له ریگا، کاتی هه لاتن، وا دیاره ئاره قه ی نیوچاوانی سرپوه، بۆیه رومه تی راسته ی و نیوچاوانی خویناوی بوو. فینیا هه ر ئه وه نده بوو گیانی ده رنه ده چوو. دایه گه وره ی فینیا ش هه ستابوو سه رپی و له ترسانا ده تگوت شیتبووه، هۆش و ئیختیاری لیبرابوو و به چاوانی ترس لیئیشته وه وه له میتیا ی ده روانی.

میتیا چه ند چرکه راوه ستا، له ناکاو وه ک ئه وه ی بکه وی و هیزی لیبرابی له سه ر کورسیله یه کی په نا فینیا دانیشته. به لام نه ک بلئی بیری ده کرده وه، ده توانین بلین بی هه ست و زرا و توقیو. له گه ل ئه وه شدا هه موو شتیکی مه علوم بوو: نه قلی ئه و ئه فسه ره ی بیستبوو و له هه موو شتیکی ئاگادار بوو. له گرووشنکای بیستبوو که مانگیک له مه وه به ر نامه یه کی ناردوو. وادیاره مانگیکی، مانگیکی ته واو ئه و مه سه له یه به دزیی ئه وه وه له گوریدا بووه و فینیا ته نیا له بیری کۆنه میرده که یدا بووه و ئه می هه ر به پیاویش نه زانیوه و بیری لینه کردۆته وه! به لام چۆن، چۆن بیری له م نه کردۆته وه؟ ئاخه ر بۆ ئه و ئه فسه ره ی ئاوا به ئاسانی له بیر بردبۆوه؟ خۆ گرووشنکا پیتی گوتبوو به لام ئه م بۆ هه میه تیکی نه دابوو یه و له بیری چوو بۆوه؟ ئه مه پرسیاریک بوو وه ک رمووزن له هه مبه ر میتیدا قوت بووبۆوه. به ترسه وه چاوی له و دیوه زمه یه ده کرد و له ترسانا وشک بووبوو.

به لام له ناکاو، وه ک مندالیک به ئارامی و نه رمونیانی ده ستیکرد به قسه کردن. چاوی له فینیا بریبوو، ده تگوت هه ر له بیریشی نییه تاویک له مه وه به ر ئه و کچه فه قیره ی چۆن ترساندوو و ئازاری داوه. زۆر به وردی ده ستیکرد به پرسیار کردن له فینیا، ئه و پرسیارانه ش له و بارودۆخه رۆحییه ی ئیستایدا جیی سه رسوورمان بوو. کچه چاوی زه ق کردبۆوه و چاوی له دسته خویناوییه کانی بریبوو. به شیوه یه کی سه رسوورپه نهر و خیرا

وہلامی پرسیارہکانی دەدایەوہ. دەتگوت تامەزرۆیە ھەموو راستییەکان بدرکێنی و ئەوہی دەیزانی پێیبلێ. وردە وردە تەنانەت بە جۆری تاموچێژەوہ قسەى بۆ میتیا دەگێرایەوہ، بئەوہى بپہەوئ ئازارى بەدا، یان داخ بنیتە سەر دلی، بە پێچەوانە تامەزرۆ بوو گەرەترین خزمەتى پێیکا. تەواوی ڕووداوەکانی ئەو ڕۆژەى بە وردی بۆ گێرایەوہ. دیداری ڕاکتین و ئالیووشا، کیشک دیرانی خۆی، ڕۆیشتنی گرووشنکا و لە پەنجیرەوہ سەر دەرھینانی و بە ئالیووشای گوتبوو سلاوی میتیا بگەینى و پێیبلێ «قەتى لەبیر نەچى کە تاقە سەعاتیک خۆشم ویستووە.» میتیا بە بیستنى ئەم قسەى، لە ناکاو زەردەىکى گرت و گەشایەوہ. ھەر لەو کاتەدا فینیا بئەوہى بترسى گوتى:

- دیمیتى فیدۆرۆویچ، چاوە لە دەستت کە ھەمووی خویناوییە!

میتیا لە ناکاو وەلامى دایەوہ: «ئەرى.» بە وردی چاوی لە دەستى خۆى کرد و لەرێوہ لەبیری چۆوہ، تەنانەت پرسیارەکەى فینیاش. دیسان لە دەریای بیدەنگیدا نوقم بوو. لەو کاتەوہ خۆى کردبوو بە ژووریدا، بیست دەقیقە گوزەرابوو و ئەو ترسەى پێشووی نەمابوو، بەلام دیاربوو بریارىکی تازە و لێبراوانە سەرتاپای داگرتووە.

فینیا دیسان ئاماژەى بە دەستى کرد، گوتى: «قوربان، چىبوو، بۆ دەستت خویناوییە؟» دلسۆزانە قسەى لەگەل دەکرد. دەتگوت لەو خەمەى میتیادا خۆى بە شەرىک دەزانی و لە دلەوہ ھەستییەدەکا. میتیا دیسان چاوی لە دەستى کردوہ.

لەگەل ئەوہى بە شیوہىکى سەیر چاوی لە فینیا دەکرد گوتى: «فینیا ئەمە خوینە، خوینى مرۆف، بەلام، خودایە بۆ، بۆ ڕژاوہ؟ بەلام... فینیا... لێرە نەردەىکى بەرز ھەى.» (جۆرىک چاوی لە فینیا دەکرد کە دەتگوت دەپہەوئ مەتەلۆکەىکى لى داھینى.) «نەردەىکى بەرز، کە چاوە لیکردنەکەشى پیاو دەتوقینى. بەلام سبەینى بەیانى، کە خۆر ھەلات، میتیا بە سەر ئەو نەردەىدا بازیدەدا... فینیا، نازانى کام نەردە دەلیم، بەلام گوئى مەدەى... سبەینى بۆت دەرەکەوئ... بەلام ئیستا خودا حافیز. ئیتىر خۆم تى ھەلناقوتینم. وازیلیدینم،

دەزانم چۆن وازى لى بینم. کەیفى خۆت بکە، مایەى ژیانم.. سەعاتیک خۆشت ویستم، میتینکا کارامازۆفت ھەمیشە ئاوا لەبیر بى... ھەمیشە میتنکات بیدەگوتم، لەبیرتە؟»

ئەو قسانەى کرد و لە ناکاو لە چیشخانەکە چووہ دەرى. ئەو ڕۆیشتنە کتوپرەى میتیا، لە کاتى خۆ بە ژووریدا کردن و ئاوقابوونى زیاتر فینیاى شلەژاند.

دواى دە دەقیقەى تەواو، دیمیتى فیدۆرۆویچ ڕۆیشت بۆلاى پيووتیر ئیلیچ پیرخۆتین، ئەو کارمەندە لاوہى دەمانچەکەى لەلاى بە بارمتە دانابوو. سەعات ھەشت و نیو بوو، پيووتیر ئیلیچ چایى عەسرۆژەى خواربووہ، بەلتەکەى لەبەر کردبووہ و دەویست بۆ کایەى بیلارد بچى بۆ میتروپۆلیس. خەرىکبوو دەھاتە دەرى میتیا خافلگىرى کرد. پيووتیر ئیلیچ کە چاوی بە دەمووچاوە خویناوییەکەى میتیا کەوت، بە سەرسورمانەوہ ھاوارىکرد:

- خواہ گیان! ئەوہ چبووہ؟

میتیا بە توندی گوتى: «ھاتووم بۆ دەمانچەکەم، پارەم بۆ ھیناوى. زۆرىشت لى مەمنونم. پيووتیر ئیلیچ، زۆر بە پەلەم، تکایە مەحتەلم مەکە.» پيووتیر ئیلیچ زۆر زیاتر لە پێشوو سەرسام بوو. لە ناکاو چاوی بە چەکەىک پارە کەوت بە دەست میتیاوہ. چونکە میتیا جۆرىک پارەکەى بە دەستى راستى گرتبوو و دەتگوت دەپہەوئ خۆى پێوہ بنوئى، جۆرىکی بە دەستوہ گرتبوو کە ھىچکەس کارى وا ناکا. وپوئىرکەکەى پیرخۆتین کە میتیاى لە دالانەکە دى، دواتر گوتى ھەر بەو جۆرە ھاتوتە ژوورى و پارەکەى بە دەستوہ بووہ و لە پێش خۆیەوہ گرتوویە. بۆیە ویدەچى لە سەر شەقامیش ھەر ئاوا پارەکەى بە دەستوہ بووبى. ھەموو گەلاکان سەد ڕۆبلى بوون و گولیان بە پشتوہ بوو. ئەو قامکانەى گرتبوونى توئۆئیکیان خوئین و قەتماخە پێوہ بوو. دواتر کە سەبارەت بە برى پارەکە پرسىاریان لە پيووتیر ئیلیچ کرد، گوتى ڕادەى پارەکە بەچاوە مەعلووم نەدەبوو. بەلام نزیکەى دوو یان سى ھەزار ڕۆبلى دەبوو، بەلام چەکەىکى گەرە و «درشت» بوو.

سه‌بارەت بە ديميتري فيودوروف و پيش شايەديدا: «ئەو وەك خۆي نەدەچوو، مەست نەبوو، بەلام دەتگوت بە ئاسمانا دەفرۆي و سەيران دەكا. جار ناچارىك مات دەبوو، دەتگوت بىر لە شتيك دەكاتەو و ناتوانى لە سەر بريارىك ساغ بىتەو. بى ئۆقرە بوو، بە شيوەيەكى كتوپر و سەير وەلامى پرسىارى دەدايەو و هيندى جار پەرۆشىي پيوە دياربوو، بەلكو شاد و بەنەشە دياربوو.»

پيووتير ئيليچ كە بە شيوەيەكى نامۆ چاوى لە ميوانەكەي دەکرد، گوراندى: «پيمبلى چيت بە سەر هاتووە؟ چبوو؟ بۆ ئاوا شەلالى خوین بووى؟ لە جىگايەك كەوتوويە خواری؟ چاويك لە خۆت كە!» باسكى گرت و بردى بۆبەر ئاوينەكە.

ميتيا، بە ديتنى دەموچاوە خویناويەكەي خۆي و اقى و پما و گرژ بوو. لەگەل ئەوەي بە تالووكە پارەكەي لە دەستە راستەو دەدايە دەستە چەپى، لە ژير ليووە منجاندی: «قور بەو ناوچاوانەم! هەر ئەمەم كەم بوو،» بەپەلە دەستىكرد بە گىرفانيدا دەسرهكەي دەرھينى، كە دەرھينتا ئەويش خويناوى بوو. (ئەو دەسرهیە بوو كە سەر و چاوى گريگورى پى سربىبوو.) شوينى خاوينى نەمابوو، ئەويش نەك وشك بووبىتەو، وەك تۆپىكى تەر گرمۆلە بووبوو. ميتيا بە توورەيى فریيدا و گوتى:

- بەزىاد نەبى! كوتە پەرۆيەك نيبە... دەموچاومى پى خاوين بکەمەو؟
- كەوايە بريندار نەبووى؟ وا چاكە دەست و دەموچاوت بشۆي.
دەستشورىيەكە ليرەيە. ئاو دەكەم بە دەستتدا.

«دەستشورى؟ زور چاكە... بەلام ئەمە لە كوئى دانيم؟» بە شيوەي و پەرۆشيبەكى سەير ئاماژەي بە گەلا سەد رۆبلييەكان كرد و بە چاويكى پر پرسىارەو چاوى لە پيووتير ئيليچ كرد، دەتگوت ئەو دەبى برياربدا ميتيا پارەكەي لە كوئى دانى.

- بيخە گىرفانت، يا لە سەر ئەو ميژەي دانى، مەترسە ون نابى.

«گىرفانم؟ ئەرى، گىرفانم. باشە...» وەك ئەوەي لە ناكاو لەو ماتى و خۆ خواردنەوەيە هاتيبتە دەرى، گوتى: «بەلام، هەمووى وريئەيە. دەزانى چى، وەرە با لە پيشدا مەسەلەي دەمانچەكان يەكلايى بکەينەو. دەمانچەكانم پى بدەو. ها، ئەوەش پارەكەت... چونكە زورم پيوستى پيبەتى... دەقيقەيەكيش، تەنانەت دەقيقەيەكيش ناتوانم كات بەفيرۆ بەدم.»
گەلايەكى سەد رۆبليى لە چەكە پارەكە دەرکيشا و بۆلاي پيووتير ئيليچى راداشت.

- ئاخەر وردەم پى نيبە باقيبت بەدمەو، لەو كەمترت پى نيبە؟
ميتيا ديسان چاويكى لە چەكەي پارەكە كردهو و گوتى: «نا» وەك ئەوەي برواي بە قسەكەي خۆي نەبى، دوو سى جار گەلاكانى ئەمديوە وديو كرد و ديسان گوتى: «نا، هەمووى سەد رۆبلييە،» ديسانيش بە چاويكى پر پرسىارەو لە پيووتير ئيليچى روانى.

پيووتير ئيليچ پرسىي: «ئەو هەموو پارەيەت لە كوئى بوو؟ راوہستە با ئەو كورە ورويركەيەم بنيرم بۆ فرۆشگەي پلاتينكوڤ، هەتا درەنگانى دووكانەكەي داناخا. - بزائين پارەكەمان بۆ ورد ناكاتەو.» سەرى لە دەرگاكە برده دەرى و هەرايکرد: «ميشا، وەرە بۆ ئيرە!»

ميتيا وەك ئەوەي بىرۆكەيەكى بەزەين گەيشتبى، گوتى: «فرۆشگەي پلاتينكوڤ زور چاكە!» كاتىك كورە هاتە ژوورى. رووى تىكرد: «ميشا گيان، بەغار بچۆ بۆ فرۆشگەي پلاتينكوڤ و بلى ديميتري فيودوروف سى سلاوى دەگەياندى و دەيگوت هەر ئىستا ديم بۆ ئەوى... بەلام كوئى بگرە، گوئىبگرە، بلى بەر لەوەي بگەم ئەوى سى جينم شامپانى بۆ ئامادە بكا و وەك جارى پيشوو بيبچيتەو دەمەهوى بيبەم بۆ ماكرۆيە.» (لە ناكاو رووى كرده پيووتير ئيليچ) و گوتى: «جارى پيشوو چوار جينم برد.» ديسان رووى كرده كورە: «خەمت نەبى ميشاگيان، خۆي دەزانى. سەبركە، كوئى بگرە، بلى پەنير و پاتەي ئىسترازبۆرگى و ماسى سۆل و ژامپۆن و خاويارم بۆ دانى، هەرچيبەكى هەيە بايى سەد رۆبلم بۆ دانى، يان وەك جارى پيشوو بايى

سه دویست رۆبل... به لام راوهسته، بلای میوه و شیرینی له بیر نه چی، هه رمی و شووتی. بلای دوو یان سی، یا چوار دانه، - نا شووتیه کم به سه. نوقل و چوکلیتیسی له بیر نه چی. پینبلی تهواوی ئه و شتانهی جاری پیتشوو بر دم بۆ ماکوویه. بایی سیسه د رۆبل بوو...

واچاکه دیسان به قهه ئه و جارم بۆ دانی له بیرت نه چی میشا، ئه گه ر ناوت میشایه...» دیسان پرووی کرده پیووتیر ئیلیچ: «ناوی میشایه، وانیه؟» پیووتیر ئیلیچ، به په رۆشییه وه گوئی راگرتبوو و چاوی لیده کرد، هه لیدایه: «جاری راوهسته. وا چاکتره خۆت بچی. ئه و نازانی.»

- ئه ری راست ده که ی، میشا گیان دهمه وئ بۆ ئه و کاره ماچتبه کم. ئه گه ر بچی و له بیرت نه چی، ده رۆبلت زه حمه تانه دهمه می. دا هه لای بزانه چده ی. خیراکه... شامپانی له هه مووی گرینگتره. براندی و شه رابی سوور و سپیش، تهواوی ئه و شتانهی جاری پیتشوو کریم... خویان ده زانن ئه و جارهی دیکه چیمکرپوه.

پیووتیر ئیلیچ بیسه برانه قسه ی پیری: «به لام گوئیگره! من پیموایه واچاکه بۆ وردکردنه وه ی پاره بچی و پینانبلای جاری دوکانه که دانه خه ن، پاشان خۆت بچۆ... سه د رۆبله که ی بده یه، با بچی وردی کاته وه. هه لای بزانه، میشا گورج بچۆ و وهره وه!» پیووتیر ئیلیچ ده تگوت به قهستی ده یه وه ی به په له به ری بکا، چونکه کوره ده می بوو بوو به تاقی چرا و به چاوی زه قه وه راوه ستابوو، دیاربوو پاسپارده که ی میتیای له بیر نه ماوه و هه ر حالیش نه بووه. به ترس و سه رسوورمانه وه چاوی له ده مووچاوی خویناوی و قامکه له رزۆکه کانی بریبوو که پاره که ی پیگرتبوو.

پیووتیر ئیلیچ به گرژی و توورپه یی گوتی: «چاکه، ئیستا وهره ده ست و ده موچاوت بشۆ. پاره که یان له گیرفانت نی یان له سه ر میزه که داینی... ئاوه تا، وهره ده ی. بالته که شت دا که نه.»

له گه ل ئه وه ی یارمه تییه دا بالته که ی دا که نی، گوتی:

- چاوکه، بالته که شت هه مووی خویناوییه!

میتیا به شیوه یه کی سه یر و ساویلکانه گوتی: «ئه مه... هیه نییه تۆزی سه ر قۆله که ی خویناوییه، ئه و لاگیرفانه شی ده سه ره که خویناوی کردوه. ره نگه له مالی فینیا له سه ری دانیشتیتم و خوینه که دایدا بچ. چونکه ده سه ره که خووسابوو.» پیووتیر ئیلیچ به مرموچی گوئی گرتبوو، له ژیر لیوییه وه منجاندی:

- ده ی، وادیاره شه رت کردوه. له گه ل کی به شه ر هاتی.

خه ریکی شتته وه بوون، پیووتیر ئیلیچ مه سینه که ی به ده سه ته وه گرتبوو، ئاوی به ده ستیدا ده کرد. میتیا له به ر په له په ل به جوانی سابوونی له ده ستی نه دا (ده ستی ده له رزی، پیووتیر دواتر ئه وه ی له بیر هاته وه.) به لام کارمه ندی لاو پیداکری له سه ر ئه وه بوو، باشته ره سابوون له ده ستی بدا و خاوینی بکاته وه. جار له گه ل جار زیاتر به سه ر میتیادا زال ده بوو. هه ر لیره دا ده بی ئه وه بلیم پیووتیر ئیلیچ لاویکی خاوه ن که سایه تی بوو.

- چاو له نینۆکت که، جوانت نه شور دووه. ئیستا ده موچاوت بشۆ، ئیره ی لاجانگت، نزیک گوچی که ت... جوان ده ستی لیخه ده ته وئ به و کراسه وه برۆی؟ ده چی بۆ کوئ؟ دیوته سه ر قۆلی راسته ت هه مووی خویناوییه.

میتیا چاوی له سه ر قۆلی کرد و گوتی: «وایه، به خوین شه قیله ی داوه.» - که وایه کراسه که ت بگۆره.

میتیا به ساکارییه کی پر له بر واوه، له گه ل ئه وه ی به خاوی ده ست و ده موچاوی وشکده کرده وه و بالته که ی له به ر ده کرد، گوتی: «وه ختم نییه.

هه لیده که م، قۆلم هه لده ده مه وه، له ژیر بالته که دا دیار نابی... چاو لیکه ئاوا!» پیووتیر ئیلیچ به لۆمه وه گوتی: «ده ی پینبلی ئه و کیشه یه چۆن بوو؟ له گه ل کی به شه ر هاتی؟ دیسان وه ک جارانه له مه یخانه؟ دیسان له و سه روانه ت داوه؟ ئه مجاره له کیت داوه... یان ره نگه کوشتییت؟»

میتیا گوتی: «ورینه یه!»

- بۆ «ورینه؟»

میتیا گوتی: «خەمت نەبێ،» لە ناکاو پیکەنی. «هەر ئیستا لە نیو بازار پیریژنیکم تخیلکرد.»

- تخیلکرد؟ پیریژنیک؟

میتیا بە قاقاوێ چاوی لە چاوی پیووتیر ئیلیچ بری و وەک ئەوەی کەر بێ، نەراندى: «پیرە پیاویکیش!»

- نەگەتێ! پیریژنیک، پیرە پیاویک... کیت کوشتووه؟

«لەگەڵ یەکتەر پیکهاتین، شەڕمانکرد و - پیکهاتین. ئەوەندەى لە بیرم بێ، وەک دوو ھاوڕێ لیک ھەلبراين. گەوجیکە... ئەو لیم خۆش بوو... دلنایام تا ئیستا لیم خۆش بوو،... ئەگەر ھەستایەتەو، لیم خۆش نەدەبوو.»

- میتیا لە ناکاو چاویکی قرتاند - «بەلام چاوی دەری، دەزانى پیووتیر ئیلیچ بۆ دەلیم چاوی دەری! خەمت نەبێ! بە جەنەدەم، ھەرکەسیکە چاوی دەری! من ھەر گوێشم لى نییە!»

- بۆ لەگەڵ خەلکی شەڕ دەکەى؟... بۆ وینە ئەو کیشەییەى لەگەڵ ئەو سەروانە لە سەر ھیچووپوچ وەرپیت خست... شەرت کردوو و ئیستا بۆ کەیف و نەھەنگ و رابواردن پەلەتە - خووخدەییەکی قۆرت ھەییە! سى جین شامپانى - ئەو ھەمووئەت بۆ چیبیە؟

«ئافەرىن! ئیستا دەمانچەکانم بدەو. بە شەڕفەم ئیتر وەختم نییە. پیم خۆشە لەگەڵ تۆى خۆشەوێست دەمەتەقى بکەم، بەلام وەختم نییە. پیویستیش نییە، ئیتر درنگە و کاتى دەمەتەقى نییە.» دەستیکرد بە گیرفانىدا و ھاواری کرد: «پارەکانم! کوا پارەکانم؟ لە کویم دانان؟»

- لە سەر میزەکەت دانان... خۆت... ئەوەتا. لەبیرت چۆتەو؟ خۆ لەلای تۆ پارە وەک چلکی دەست وایە. ھا، ئەوەش دەمانچەکانت. سەیرە، سەعات شەش بۆ دە رۆبل بە بارمەتەت دانان، بەلام ئیستا ھەزاران رۆبەلت پییە، دوو سى ھەزار رۆبل زیاترە.

میتیا کە پارەکەى لە گیرفانى پاتۆلەکەى دەئاخنى، بە پیکەنینەو ھەو ھەو گوتی: «تۆ سەرى خۆت، سى ھەزار!»

- ئاوا لیت ون دەبێ. لە سەر کانگای ئالتوون دانەنیشتووی!

«کانگا؟ کانگای ئالتوون؟ میتیا دای لە قاقای پیکەنین و بە پرمەپرم گوتی: «پیرخۆتین، پیتخۆشە بچی بۆ کانگای ئالتوون؟ ژنیک لیرەھە لەرپۆھ سى ھەزار رۆبەلت دەداتى، بەو شەرتەى بچی. ئەو چاکەییەى لەگەڵ من کرد. بۆ کانگای ئالتوون نەماو.» ناوی مادام خۆخلاقوفە، دەیناسى؟»

پیووتیر ئیلیچ بە گومان و دەرڤونگییەو ھەو چاوی لیکرد و گوتی: «نایناسم، بەلام تاريفیم بیستوو و دیتوو شەمە. یانى ھەر بە راستى ئەو سى ھەزار رۆبلى پیدای؟»

- سبەینى لەگەڵ ھەلاتنى خۆر، لەگەڵ ئەو ھى «فیبس»ى ھەمیشە لاو لەگەڵ ریز و پاکى خودا بەرھو تەشق بال دەگرى، بچۆ بۆلای ئەو مادام خۆخلاقوفە و لى پیرسە ئەو سى ھەزار رۆبلى پیداو یان نا. ھەول بدە و تییگە.

- نازانم پیوھندیتان لەگەڵ یەکتەر چۆنە... بەلام چونکە ئاوا لیبراوانە دەلیی، پیموایە بەراستى ئەو پارەییە پیداو. پارەت بە دەستەو ھەییە، بەلام بەجی ئەو ھى بچی بۆ سیبیریا، خەریکی ھەمووی خەرج دەکەى... ھەر بەراست پیمبلى بزائم دەچی بۆکۆى؟

- بۆ ماکروییە.

- بۆ ماکروییە؟ بەلام ئەو نیوھشەو!

میتیا لە ناکاو گوراندى: «سەردەمیک کورە ھەموو شتیکی ھەبوو، بەلام ئیستا ھىچی نییە.»

- چۆن «ھىچی نییە؟» بەو ھەزاران رۆبەلەو ھەو دەلیی!

- باسى ھەزارییەکان ناکەم. بەزیاد نەبن. باسى کەسایەتیی ژن دەکەم.

لەرزۆکە بناغەى دللى ژن

لیوپیژە لە دەھۆ و فیل کردن

لەگەڵ ئولیس ھاویرام، ئەو ھەو قسەى ئەو ھەو.

4- فیبس: ناویکی تری ئاپۆلۆ - خودای رۆوناکی.

- سهرم له قسه کانت دهرناچ!

- بؤ مه ستم؟

- نا، مه ست نئی، به لام خراپتر.

- رۆحم مه سته، پیووتیر ئیلیچ رۆحم مه سته! به لام ئیتر به سه!

- چی ده که ی، ده مانچه که پر ده که ی؟

- ده مانچه که پر ده که م.

میتیا کالانی ده مانچه که ی کرده وه و سهری قوتووی بارووته که ی هه لپچری و به ئارامی بارووتی له لوله که ی کرد به شیشه دایگرته وه. پاشان گولله که ی دهرهینا و بهر له وه ی بیخاته نیو لوله که وه به دوو قامکی گرتی و له بهر چاوی رایگرت.

پیووتیر ئیلیچ به په رۆشی و کونچکاو چاوی لی کرد و پرسیی: «بؤ ئاوا ته ماشای ئه و گولله یه ده که ی؟»

- ههر له خۆرا، ده لیم بزانه ئه گهر بتههوی گولله یه که له میشکی خۆت بده ی،

چاوا له گولله که ی ده که ی یان نا؟

- بؤ چاوی لیکه م؟

«له میشکم راده چی، بویه زور خۆشه چاوی لیکه م و بزانه چۆنه. به لام ئه مه گه وجییه تییه، گه وجییه تییه کی کتوپر» له گه ل ئه وه ی گولله که ی خسته نیو لوله که وه و شیشکوتی کرد، گوتی: «ئیسنا ته واوه. پیووتیر ئیلیچی به رین، قۆریاته، هه مووی قۆریاته، خۆزگه ده ترانی چ قۆریاتیکی شه! ئه گهر هه یه کوتی کاغه زم ده یه.»

- ها ئه وه ش کاغه ز.

- ئه وه نا، کاغه زیکی تازه و خاویتم ده یه. ده مه وی لی بنوسم. پیووتیر

ئیلیچ کوتی کاغه زی سپیی پیدایا. «ئه وه باشه،» میتیا قه له میکی له سهر میزه که هه لگرت و به په له دوو دیری نووسی. پاشان چوارقه دی کرد و نایه گیرفانی جلیسقه که ی. ده مانچه کانیشی نایه وه نیو کالانه که یان، قرته که ی داخستن و به

ده ستییه وه گرت. پاشان به بزهی که ی ئارام و خه یالییه وه چاوی له پیووتیر ئیلیچ کرد و گوتی:

- ئه مجار با برۆین.

پیووتیر ئیلیچ به شله ژاوی پرسیی: «بچین بۆ کوئی؟ نا، جارئ سه برکه... ناکا بتههوی ئه و گولله یه له میشکی خۆت ده ی؟»

- گالته م ده کرد! ده مهه وی بژیم. ئاشقی ژیانم! له و باره وه دلنیا به. ئاشقی فیسی قژ زیرین و تیشکه گه رموگوره که یم... پیووتیر ئیلیچی ئازین، ده زانی چۆن پاشگه ز بیته وه؟

- مه به سته له «پاشگه ز بوونه وه» چییه؟

- ده ست له کۆل کردنه وه. واز هینان له بوونه وه ریکی خۆشه ویست و که سیک که لی بیزارم. هه روه ها ئیزنی خۆشه ویست بوون به که سیکدان که لی وه ره زم - واز هینان و ده سته ردار بوون یانی ئه وه! یانی پیمان بلیی:

«خودا چاکتان بؤ بکا، برۆن به دوا ی ژیان خۆتاندا، برۆن، منیش...»

- تۆش؟

- به سه، با برۆین.

پیووتیر ئیلیچ چاویکی لیکرد و گوتی: «وه للا به که سیک ده لیم نه هیلئ بچی، بؤ ده چی بؤ ماکرۆیه؟»

- ژنیک له و بییه ژنیک، حالی بووی، ئیتر ده مت لیکنی.

- گوئیگه ره، ئه گه رچی زور وه حشی و بی ره حمی، به لام هه میشه خۆشم ویستووی، دلن ناحه سیته وه، خه ممه.

- هاوړی گیان سپاسته ده که م. ده لینی وه حشیم. وه حشی، وه حشی! ئه وه شتیکه هه میشه خۆم ده لیم. وه حشی! ها ئه وه ش میشا هاته وه! خه ریک بوو له بیرم ده چۆوه.

میشا به غار خۆی کرد به ژووریدا، چه که یه کی پاره ی ورد به ده سته وه بوو. گوتی فرۆشگا که ی پلاتینکوف هه موو که وتوونه جمووجۆل. «خه ریکن ماسی و بتری و چایی داده گرن، به زووترین کات هه مووی ساز ده که ن و

دەيپىنچنەۋە. «مىتيا گەلايەكى دە رۆبلىي دا بە پيووتىر ئىليچ، پاشان گەلايەكى دە رۆبلىي تىرى بۇ مىشا فرىدا.

پيووتىر ئىليچ نەراندى: «دەست ھەلگرە! لە مالى مندا ھەقى ئەو كارەت نىيە. خووخدە و ئاكارىكى ناھەز و گەندەلە. پارەكەت ھەلگرە. ھانى. بىخە ئىرەتەۋە، بۇ زايەى دەكەى؟ سەبەينى بەكارەت دى، دلنيام بۇ قەرز كەردنى دە رۆبلى ديسان دىئەتەۋە بۇلام. بۇ پارەكانت ناخەيتە گىرفانى باخەلتەۋە؟ لىت گوم دەبى!»
- ھاۋرى گيان، ۋەرە پىكەۋە بچىن بۇ ماكرۆيە.

- من بۇ بىم؟

- ۋەرە با بە سەلامەتتىي ژيان بترىيەك ھەلدەين! دەمەۋى مەى بنۆشم، ئەۋىش بەتايىبەت لەگەل توتا ئىستا لەگەل تو دانەنىشتوم، وا نىيە؟
- زۆر چاكە دەتوانىن بچىن بۇ مترۆپۆلىس. ھەر ئىستا دەمويست بچم بۇ ئەۋى.

- ۋەختم نىيە. ۋەرە با بچىن لە خەلۋەتتىي دوكانەكەى پلاتىنكوف دەخۆينەۋە. دەكرى مەتلۋكەيەكت لى داھىتم؟

- دايھىنە بزنام چىيە.

مىتيا كوتىك كاغەزى لە گىرفانى دەرھىنا و كرديەۋە و دايە دەست پيووتىر ئىليچ. بە خەتتىكى خۇش لىي نووسرابوۋ: «لەبەر خاترى ژيان خۇم سزا دەدەم، تەۋاۋى ژيانم سزا دەدەم!»

پيووتىر ئىليچ دۋاى خويندەۋەى گوتى: «بەراستى دەبى لەگەل كەسىك قسە بكەم. ھەر ئىستا دەرۆم كەسىك ئاگادار دەكەم.»

- دەرھەتى ئەۋەت ئابى كورى چاك، ۋەرە پەرداخىك ھەلدە. ۋەرە با بپۆين!
فرۆشگەى پلاتىنكوف لە سووچىكى شەقامەكە ھەلگەۋتوبوۋ، دوو سى دەرگا لە مالى پيووتىر ئىليچەۋە دور بوو. گەۋرەترىن سوپەرمارىكتى شارەكەمان بوو و لە بارەى چاكىيەۋە قسەى لە سەر نەبوو. چەند بازارگانى دەۋلەمەند بە شەرىكايەتى دايانابوۋ. ھەرچىيەكت ويستبايە بوويان. ئەۋەى لە فرۆشگەكانى پترزبۆرگ بوو، ئەمانىش بوويان: ھەموو چەشنىك كەلوپەل و خواردەمەنى،

شەرابى «سازكراۋ بە دەستى برايانى ئىلى سۆف»، ميوە و جگەرە و چابى و شەكر و قاۋە و ھتد... سى فرۆشيار و دوو ۋرۋىرەكە كارىان تىدا دەكرد. ئەگەرچى شارەكەى ئىمە فەقىرتر بووبوۋ، خاۋەن زەۋى و زارەكان كۆچىيان كەردبوو و كاروبارى بازارگانى لە كزىي دابوو، بەلام سوپەرمارىكت و فرۆشگاگان رەمىنى باشتريان ھەبوو. كپارىي زياتر روۋى تىكردبوون. كار بەرپۆيەبەرانى فرۆشگاگە تىكرا چاۋەرۋانى مىتيا بوون. سەۋدای سى چوار ھەوتوو لەمەۋبەرى، ھەروا لە بىريان مابوو: ھەموو جۆرە شەراب و خواردەمەنىيەك بايى چەندسەد رۆبلى، ھەموۋشى بە نەغد (ديارە خۇ قەرزى لەگەل ناكەن). لە بىريانە ئەو كاتەش ۋەك ئىستا، مىتيا چەكەيەكى پارەى سەد رۆبلى بە دەستەۋە بوو. بەبى حىساب و كىتاب پىيدا دەدا و بەم دەست و بەو دەست خەرجى دەكرد. بەبى ئەۋەى چەنە لىدا و بىرى لىكەتەۋە ئەو ھەموو شەراب و خۇراكە بەكارى چى دى. تەۋاۋى خەلكى شار دەيانزانى مىتيا ئەو كاتە لەگەل گرووشنكا چوۋە بۇ ماكرۆيە «بە شەۋ و رۆژىك سى ھەزار رۆبلى لە ئاۋ كەدوۋە و دۋاى كەيف و رابواردن ھەتال و بەتال گەراۋەتەۋە.» خىلىكى قەرەچىش (كە ئەو كاتە لە قەراغ شارى چادريان ھەلدابوو). لەگەل خۇى بردبوو. قەرەچىيەكانىش دوو رۆژى تەۋاۋ مەستيان كەردبوو و بە كەيفى خۇيان پارەيان لىھەلكراند بوو، بە دلى خۇشيان شەرابى گرانبايان خواربۆۋە. خەلك ھەموو بە مىتيا پىدەكەنن كە شامپانىي داۋە بەۋ قەرەچىيە چلكن و پلگنانە و شىرىنىي و پاتەى ئىستراسبۆرگى داۋە بە ژنان و كچانى لادىيى، بۆيە ئەۋ ھەلخەرجىيەى مىتيايان كەردبوۋە بنىشتە خۇشكەى سەر زارىان. ئەگەرچى بەرەۋرۋو نەيان دەۋىرا پىكەنن و لەبزيان بگەرئى. چونكە زۆر كارىكى پرمەترسى بوو، پاشملە قسەياندەكرد. بەتايىبەت لە مەيخانە مىتيا خۇى دانى بەۋەدا نا كە دۋاى ئەۋ ھەموو عەبلەخەرجى و پارە لە ئاۋ كەردنە گرووشنكا ئىزنى دابوو «لاقى ماچبكا» بۆيە كۆرى بادەنۆشان زۆرى پىكەنن.

کاتیک میتیا و پیووتیز ئیلیچ گه‌یشتنه فرۆشگاکه، چاویان به عاره‌بان‌یه‌ک کهوت به سئ ئەسپی زه‌نگوله له‌مله‌وه. «ئاندری» ی عاره‌بان‌ه‌چی له‌وئ چاوه‌روانی میتیا بوو. نیو که‌ژاوه‌که‌شی به‌فه‌رش و په‌رده‌پازاندبووه. کاروباری پیچانه‌وه‌ی که‌لوپه‌له‌کانیش ته‌واو بووبوو. ته‌نیا مه‌حتله‌ی ئەوه بوون میتیا بئ، سیایی بدنه‌دهست و پارهی لی‌وه‌رگرن و بیانخه‌نه‌سه‌ر عاره‌بان‌ه‌که. پیووتیز ئیلیچ به‌واق و‌رمانه‌وه له‌میتیا‌ی پرسى:

ئەم عاره‌بان‌ه‌یان به‌و دهموده‌سته له‌کوئ هیناوه؟

. کاتیک به‌هه‌لاتن ده‌هاتم بۆلای تو، تووشی ئاندری بووم و پیمگوت راست بچئ بۆبه‌ر فرۆشگای پلاتینکۆف و له‌وئ چاوه‌روانم بئ. به‌جاری وهدرنگ که‌وتین. جاری پیشوو تیمووتی بردمانی بۆ ما‌کرۆیه. به‌لام ئیستا تیمووتی ژنیکی جادووبازی بردوووه. ئاندری، بلی زوو بگه‌ینئ؟

ئاندری عاره‌بان‌ه‌چی پیاویکی موو زه‌رد و نزیکه‌ی چل سالانه‌ده‌بوو. بالته‌یه‌کی دریزی له‌به‌ردا بوو، که‌په‌نکیکیشی به‌سه‌ر شانه‌وه‌بوو، به‌گه‌رمی وه‌لامی دایه‌وه: «ئه‌گه‌ر زۆر توند رۆیشتیتن، سه‌عاتیک به‌ر له‌ئیمه‌ده‌گه‌نئ، له‌وانه‌یه‌له‌سه‌عاتیکش که‌متر. خۆم تیمووتیم به‌ریکرد. ده‌زانم چۆن ده‌روا. ئەوان له‌پێ ئیمه‌ده‌رناچن. شتی‌وا هه‌ر نابئ، له‌وانه‌یه‌پیشیان بگه‌ینه‌وه.»

. ئەگه‌ر ته‌نیا سه‌عاتیک دوا‌ی ئەوان بگه‌ینئ، په‌نجا رۆبلیت ده‌ستخۆشانه‌ده‌دمئ.

. دیمیتری فیودۆروویچ، له‌سه‌ر گریو‌ناهیلم نیو سه‌عاتیش به‌ر له‌ئیمه‌بگه‌نئ، ئیتر سه‌عاتیک جیی خۆی هه‌یه.

ئه‌گه‌رچی میتیا که‌وتبووه‌په‌له‌و سه‌رحیسابی که‌لوپه‌له‌کانی ده‌بوو، فه‌رمانی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی ده‌رده‌کرد، زۆر بئ جئ قسه‌یده‌کرد و جاری وابوو بۆخۆشی له‌خۆی نه‌ده‌گه‌یشت. پیووتیز ئیلیچ وای به‌باش زانی یارمه‌تیی بدا و له‌وته‌نگه‌یه‌ده‌ربازی بکا.

میتیا فه‌رمانی دا: «بایی چوارسه‌د رۆبلی ته‌واو، له‌چوارسه‌د رۆبلی که‌متر نه‌بئ. راست وه‌ک که‌ره‌تی پیشوو. چوار جین شامپانی، نابئ بتریه‌کی که‌متر بئ.»

پیووتیز ئیلیچ گوراندی: «پیاوی چاک، ئەو هه‌مووه‌ت بۆ چیه‌؟ سه‌برکه‌! ئەو جه‌عه‌یه‌چیه‌؟ چیی تیدا‌یه‌؟ لیم روونه‌بایی چوارسه‌د رۆبلی تیدا‌نیه‌.» میتیا فه‌رمانی دا: «بایی چوارسه‌د رۆبلی ته‌واو، له‌چوارسه‌د رۆبلی که‌متر نه‌بئ. راست وه‌ک که‌ره‌تی پیشوو. چوار جین شامپانی، نابئ بتریه‌کی که‌متر بئ.»

پیووتیز ئیلیچ گوراندی: «پیاوی چاک، ئەو هه‌مووه‌ت بۆ چیه‌؟ سه‌برکه‌! ئەو جه‌عه‌یه‌چیه‌؟ چیی تیدا‌یه‌؟ لیم روونه‌بایی چوارسه‌د رۆبلی تیدا‌نیه‌.» دووکان داره‌کان زمان چه‌وران‌ه‌هه‌لیان دایه‌. ئەم جه‌عه‌یه‌ش بتریی شامپانی تیدا‌یه‌ و «پێویست‌ترین که‌لوپه‌ل» وه‌ک مه‌زه‌و شیرینی و چۆکلیت و هتد. به‌لام به‌شی سه‌رکی شته‌کان به‌جیا ده‌پێچینه‌وه‌و وه‌ک جاری پیشوو به‌عه‌بان‌ه‌یه‌کی تابه‌ت ده‌ینیرن، به‌عه‌بان‌ه‌یه‌کی سئ ئەسه‌په‌دا به‌ری ده‌کین که‌هینده‌به‌پرتاو ده‌روا سه‌عاتیک دوا‌ی گه‌یشتنی دیمیتری فیودۆروویچ ئه‌ویش ده‌گاتی.

میتیا به‌توندی پنداگری کرد که: «له‌سه‌عاتیک زیاتر نه‌بئ! له‌سه‌عاتیک زیاتر نه‌بئ! شیرینی و شه‌گه‌لاتی زیاتر دانین. کچانی ئەوئ بۆ شیرینی و شه‌گه‌لات نه‌ماون.»

پیووتیز ئیلیچ به‌گرژی و شله‌ژاوی گوتی: «شیرینی و شه‌گه‌لات قه‌یناکا، به‌لام چوار جین شامپانیت بۆ چیه‌؟ جینیک به‌سه‌.» پاشان ده‌ستیکرد به‌چه‌نه‌لیدان و داوا‌ی فاکتۆری فرۆشی ده‌کرد. به‌لام ته‌نیا توانیی سه‌د رۆبلی لی‌که‌م کاته‌وه. له‌کو‌تاییدا هاتنه‌سه‌ر ئەوه‌ی باایی سئ سه‌د رۆبلی شتومه‌ک بۆ بنیرن.

پیووتیر ئیلیچ بیریکی تری کردهوه و گوتی: «جا ئیستا چۆنت پی خوشه واکه، به ججهندهم! به من چی؟ پارهی مفتته وهگیر کهوتوه، خودای دهکرد ئاورت تی بهردهدا.»

میتیا دهستی گرت و بردی بۆ خه لوه تیی پشتته وهی دووکانه که. «وهره لیره وه، جهنابی ئابووری زان، لیره وه، تووره مه به. هه ئیستا له گه لم وهره، چونکه مرۆفیکی له بهر دلانی، هه له وجوره که سانهی که من خۆشم دهوین.»

میتیا له پشت میزیکی چکۆله دانیشته که سفرهیه کی سپی له سه ر ا خرا بوو. پیووتیر ئیلیچیش به ره رووی دانیشته. خیرا بتریه کیان شامپانی بۆ هینان. لیتیان پرسین سه دهف مه یل دهکن یان نا. «سه دهفی تازه و بی وینه مان بۆ هاتوه.»

پیووتیر ئیلیچ به تووره یی گوراندی: «به زیاد نه بی، من سه دهف ناخۆم. هیچی دیکه شم پیویست نییه.»

میتیا گوتی: «فریای خواردی سه دهف ناکه وین، منیش برسیم نییه.» پاشان به نه رموونییانی گوتی: «هاورپی گیان، ده زانم به عومراتی خۆم ئه وهندهم هه له خه رچی و کاری بی سه ره وه به ره نه کردوه.»

- کی ئه وهی پی خوشه؟ سی جین شامپانی بۆ لادینییه کان، وه لالا هه ئه وه پیاو له دین دهردهکا!

- مه به ستم ئه وه نییه. باسی نه زمیکی زاتی ده کهم، که له ژیانمی مندا هه رگیز ئه وه نه زمه نه بووه. ته واوی ژیانم لیورپیژ له بی نه زمی و بی سه ره وه به ره یی بووه و که سیک پیویسته نه زمیکی پی بدها. وانیه؟ ئه وه جیناسه وانیه؟

- جیناسی چی، تو خه ریکی ورینه ده کهی!

سپاس بۆ خودای ئاسمانه کان

سپاس بۆ خودای وجودی خۆشم...

ئه م شیعره رۆژیک له دلم که لاورپیژی کرد، شیعریش نییه، فرمیسه که... خۆم دامناوه... هه لبه ت نه ک ئه وه کاته ی ریشی سه روانی گورینم ده کیشا...

- بۆ له ناکاو ئه وت وه بیر هاته وه؟

- بۆ وه بیرم هاته وه؟ گه وجیه تهی! هه موو شتیک کوتایی پیدی؛ هه موو شتیک هاوته راز ده بی. ئه سل و فره ی مه سه له که ئه وه یه.

- ده زانی چی، ئه وه ده مانچه یه م له بیر ناچیتته وه.

- ئه وه ش گه وجیه تیه! مه ی فرکه و بی ری لیمه که وه. من ژیانم خۆش ده وی.

یه کجار زوریش. زور زور حه ز به ژیان ده کهم. تیگه یشتی؟

هاورپی گیان. وهره با به سلامه تیی ژیان دوو په رداخ بخۆینه وه.

ده زانی بۆ له خۆ رازیم؟ من هیچو پووچم، به لام لووت به رز و له خۆ رازیم. له گه ل ئه وه شدا که بیر له هیچو پووچی خۆم ده که مه وه ئازار ده کیشم، به لام هه روا له خۆ رازیم، ته واوی دنیا ته قدیس ده کهم. خودا و ته واوی مه خلووقاته که ی ته قدیس ده کهم. به لام... ده بی بوونه وه ریکی مزیر له نیو به رم، چونکه ده ترسم بخوشی و ژیانمی خه لکی بخاته مه ترسییه وه... برای خۆشه ویست، وهره با به سه لامه تیی ژیان پییدا که یین. چی ده توانی له ژیان خۆشه ویستتر و شیرینتر بی؟ هیچ، هیچ شتیک! به سه لامه تیی ژیان و به سلامه تیی شاژنی شاژنان.

- ئیستا که پیته خۆشه به سه لامه تیی ژیان و شاژنی شاژنانت با بخۆینه وه.

یه کی په رداختیکان هه لدا. ئه گه رچی میتیا شله ژا بوو و ده ست و دل بازی ده کرد، به لام له ناخه وه په رۆش بوو. ده تگوت دل په راوکییه کی تال و تاقه ت پرووکیین له سه ر شانی باره.

- میشا... ئه وه ش میشای تو! میشا گیان وهره بۆ ئیره و ئه م جامه به سه لامه تیی فیسی قژ زیرینی به یانی بخۆوه.....

پیووتیر ئیلیچ به تووره یی گوراندی: «بۆ ئاوا ده که ی؟»

- به تو چی، وام پیخۆشه!

- ئا، ئاخ!

میشا جامه که ی نا به سه ریه وه و کرنۆشیکی برد و دهر په ری بۆ دهری.

میتیا گوتی: «ئه مه ی دواتر وه بیر دیتته وه. ژن، من ژنم خۆش ده وی! ژن چییه؟ فریشته ی سه ر زه وی! دلم گیراوه، زور دلته نگم پیووتیر ئیلیچ. هاملیتت

لەبیرە؟ «زۆر دلتهنگم ئەی هۆراشیوی خۆشەویست، بۆت بەداخ! مخابن ئەی یۆریکی چارەرەش؟» رەنگە یۆریک من بم، بەلێ، ئیستا من یۆریکم. داھاتووش ئەو ڕوون دەکاتەو.»

پیووتیڕ ئیلیچ بە بیدەنگی گویی راداشتبوو. میتیا تۆزی بیدەنگ بوو، چاوی بە سەگیکی چکۆلە ی جوان و چاوپرەش کەوت، لە سووچیک ھەلتووتکا بوو، لە دوکاندارەکە ی پرسى: «ئەو سەگی کێیە؟»

سەگی باربارا ئەلکسیفناہ. لەگەڵ خۆی ھینای بۆ ئیترە و لەبیری چوو بیباتەو. دەبی بۆی بنیڕینەو.

میتیا مات و مەللول منجاندى: «لە گوردان... سەگیکی ئاوام... دیوہ. بەلام ئەو لاقى چەپەى شکابوو... ئەرى پیووتیڕ ئیلیچ دەمەوى لیت بپرسم، تا ئیستا دزیت کردوو؟»

ئەو چ پرسىاریکە؟

مەبەستىکی ئەوتۆم نییە. پیمبلی تا ئیستا گیرفانى کەست بریوہ. مەبەستم پارەى دەولەت نییە، ھەموو کەس دەیدزى، بیگومان تۆش کارمەندى و دزیت کردوو...

جوانەمەرگ بى بۆ قسەت.

مەبەستم پارەى خەلکانى ترە. برینی گیرفانى خەلکى؟ لە جزدانەکانیان، ھا؟
کاتیک نۆ سالان بووم بیست کۆپکم لە دایکم دزى. بە دزییەو لە سەر میزەکە ھەلمگرت و توند لە قولەمیچەم نا.

دەى پاشان چتکرد؟

ناخ، ھیچ. سى رۆژ شاردمەوہ. پاشان ھەستم بە شەرمەزارى کرد، راستیم گوتو دامەوہ بە دایکم.

ئەى دواى ئەوہ؟

زەبرى قامچى. بۆ پرسىارى وادەکەى؟ دزیت کردووہ؟

میتیا فیلبازانە چاویکی قرتاند و گوتى: «ئەرى.»

پیووتیڕ ئیلیچ بە کونچکاوییەو پرسى: «چت دزیوہ؟»

میتیا گوتى: «کاتیک نۆ سالان بووم، بیست کۆپکم لە دایکم دزى و دواى سى رۆژ دامەوہ.» دواى ئەوہ لە ناکاو ھەستا سەرپی.

ئاندرى لە دەرگای فرۆشگاگەوہ ھەرای کرد: «دیمیتى فیوڈورویچ، وەرئ ئەکەوین؟»

ئامادەى؟ ئەو ھاتین! چەند وشەى دیکە و... ئاندریش، کاتى وەرئ کەوتن، پەرداخىکی ودکا پیداکرد.

ھیندیکیشى براندی بەدەنى! ئەو قوتوہ - (قوتوى دەمانچەکان) - بخە ژیر کورسییەکەى منەوہ. خوداحافىز، پیووتیڕ ئیلیچ، ئیمەت لەبیر نەچى، گەردنم ئازاکە.

مەگین تو سبەینى ناگەرییەوہ؟

جاری نازانم.

کابرای دوکاندار وەک کارگ لەبەر دەمى ھەلتۆقى و گوتى: «جەناب حیسابەکەت لەبیر نەچى!»

ھا، بەچاوان، ھەر ئیستا.

چەکەى پارەکەى لە گیرفانى دەرھینا و سى گەلای سەد رۆبلى دەرکیشا و لەبەر دەمى کابرای دوکاندار داینا و بە ھەلەداوان دەرپەرى بۆ دەرئ. ھەموو کاربەریوہبەرانى فرۆشگاگە دەستیان بە سینگیانەوہ گرت و لەگەل دوعا و مالئاواى بەدوايدا ھاتنە دەرئ. ئاندرى، پەرداخىکی یەکبین ھەلداوو و لەبەر پەلەپەل لە گەرووی گیرابوو و دەکوخی. پەرییە سەر فایتوونەکە و لەجیى خۆى دانیشت. بەلام میتیا تازە سوار بووبوو، لە ناکاو بە سەرسوورمانەوہ چاوی بە فینیا کەوت لە ھەمبەریا راوہستاوہ. فینیا بە ھەناسەبرکى پەرییە سەر عارەبانەکە و بە گریانەوہ لە ھەمبەر میتیادا دەستی لیک ھەلپیکا و خۆى دا بە سەر کەوشەکانیدا:

دیمیتى فیوڈورویچ، دیمیتى فیوڈورویچى خۆشەویست و دلۆقان، کارت بە خاتوونەکەم نەبى، تو خودا روحمى پیبکە. من ھەموو شتىکم پىکوتى... ئەو کابرایەش مەکوژە، لە پینشدا ئەو ھات، ئەو ئاشقى خاتوونەکەمە!

ئەو لەگەڵ ئاگرافنا ئەلکساندرفنا زەماوەندی کردوو. هەر بۆ ئەو لە سیبیریا گەراوەتەو. دیمیتری فیودورۆویچی ئازیز، تکتا لیدەکەم، مەیان کوژە!
 پیووتیر ئیلیچ منجاندی: «ئاوا، ئاوا، ئاوا، ئەو تازە تیگەیشتم، کەوا یە ئەو خەیاڵەت لەسەردایە؟ ئیستا بۆم دەرکەوت، چیت لەسەردایە.» پاشان بە دەنگی بەرز گۆراندی بە سەر میتیادا: «دیمیتری فیودورۆویچ، ئەگەر پیاوی، ئەو دەمانچانەت بدە بە من. گویت لێیە دیمیتری؟»

میتیا وەلامی دایەو: «دەمانچە؟ براکەم، مەترسە، لە شار بچمە دەری فریبان دەدەمە نیو زەلکاوێکەو.» دواي ئەو لە سەر جیگاکی دانیشت، گۆراندی: «هەستە فینیا، لەبەر دەمدا چۆک دامەدە. خەمت نەبی، میتیا کاری بە سەر کەسەو نییە، ئەم گەوجە کەرمیشکە ئیتر ئازار بە هیچ کەس ناگەیهنی. بەلام فینیا، تاوی لەمەوبەر ئازارم بە تۆ گەیان، کەوا یە بمبوورە لە منی چارەڕەشی هیچو پوچ خۆش بە... ئەگەر لیشم خۆش نەبی، گرینگ نییە. ئیستا ئیتر بۆ من فەرق ناکا. ئاندری، لێخۆرە، بە چوارنال لێخۆرە!»

ئاندری خەرەزەنگی هەلسووراند و زینگی زەنگولە هەستا.
 - خوداحافیز، پیووتیر ئیلیچ! دواي فرمیسکم پیشکەش بە تۆ دەکەم!...
 پیووتیر ئیلیچ هەروا کە چاوی لە رویشتیان بریبوو، لەبەرخۆیەو گوتی: «ئەو مەست نییە، بەلام وەک شیت و دلووکار هەروا چەقە چەق دەکا.»
 بریاریدا لەوئ بمانیتەو، چاوەدیری پێچانەوێ کەلوپەلەکان بکا. چونکە دەیزانی فیل لە میتیا دەکەن. بەلام لە ناکاو رقی لە خۆی هەستا تفیکی لە عەرزەکە کرد و فرۆشگاکی بەجی هیشت، پاشان بە هەلەداوان رویشت بۆ بیلارد کردن لە مەخانەئە میتروپولیس.

هەروا کە دەرویشت، لەبەرخۆیەو گوتی: «ئەگەرچی مروفتیکی باشە، بەلام زۆر گەوجە. نەقلی ئەو ئەفسەرە، کۆنە میدرەکەئە گرووشناشم بیستوو. چاکە ئەگەر ئەو کابرایە هاتبیتەو بۆ ماکوویە... ئاخ، ئەو دەمانچانە! قیروسیا! خۆ من لەلەئ نیم چاوی دەری. هەرچیەکیان پینخۆشە با بیکەن! ئەئ بلیئ نەقەومئ؟ نا، ئەوانە تاقمئکی جینگزین، هیچیان لە دەست نایە. دەخۆنەو و پیک

هەلەدەپرژین، شەرە دەندووکی دەکەن و ئاشت دەبنەو. وەک مندال وان. مەبەستی لە «پاشگەز دەبەو و واز دینم و خۆم سزا دەدەم» چیبە؟ بلیئ نەئ قەومینئ. لە مەخانەکان و لە کاتی مەستیدا هەزار جار ئەو قسانە دەردەفرتینئ. بەلام ئیستا خۆ مەست نییە. «مەستی رۆحی» - ئەو لاتولووتانە ئاشقی گیان لە سەر دەستی ئەو قسە جوانانەن. کورە چی دەکا با بیکا، بە قەرەقەمەر! خۆ من لەلەئ ئەو نیم؟ پیموا شەری کردبوو، تەواوی دەست و چروچاوی خویناوی بوو. لەگەل کئ؟ لە میتروپولیس هەموو شتیکم بۆ روون دەبیتەو. دەسەرکەشی لە خوینا خوسا بوو... هیشتا لە چەقی ژوورەکەدا کەوتوو... هەر دووک چاوی دەری، بە من چی، خودا جوانەمەرگی کا!»

بە مرومۆچی خۆی کرد بە مەخانەکەدا و دەستیکرد بە یاری بیلارد. یاریبەکە توژی هینایەو سەرخۆ، دەستیک دیکەشی کرد، لە ناکاو بە یەکئ لە هویاریبەکانی گوتکە دیمیتری کارامازوف دیسان بە بریک پارەو پەیدا بوو. خۆم دیم سئ هەزار رۆبلی بە دەستەو بوو، دیسان رویشت بۆ ماکوویە تاکوو لەگەل گرووشنکا رابوویرئ... ئەو هەوالە هەموویانی تووشی واقورمان کرد و دەستیان لە یاری هەلگرت. هەموویان بە سەرسوورمانەو باسیان دەکرد و هەر کەسە و بۆچوونیک هەبوو.

- سئ هەزار؟ یانی ئەو سئ هەزارەئ لە کوئ وەگیر کەوتوو؟
 لەپەستا پرساریان لە پیووتیر ئیلیچ دەکرد. برۆیان نەدەکرد مادام خۆخاکوف ئەو پارەییە پێدابی.

- بلیئ دزی لە باوکە پیرەکەئ نەکردبئ؟
 - سئ هەزار! ئەو ماستە بی موو نییە.
 - ئەو بە عالەم ئاشکرا دەبگوت باوکم دەکوژم. هەموومان بیستوو مانە. باسی سئ هەزار رۆبلیشی دەکرد...

پیووتیر ئیلیچ گوئی راگرتبوو. لە ناکاو خۆی لە پرسیارەکان گیلکرد و بە چاکی زانی بیدەنگەئ لئ بیتی. باسی خوینی دەست و دەموچاوی میتیای نەکرد. ئەگەرچی سەرەتا دەیویست باسیکا.

- دهستی سیئه می یارییه که یان دامه زرانده و ورده ورده مشتومر سه بارهت به میتیا دامرکا. به لام له کوتایی دهستی سیئه مدا پیوتیر ئیلیچ له یاری تاقه تی به سهر چوو، داری بیلیارده که ی دانا و به بی ئه وه ی شیو بخوا له مه یخانه چوو ده ری. کاتی گه یشته نیو بازار، له بهر په روشی له جیی خوی راوهستا و سهری له خوی سورما. بوی ده رکهوت هه وای چوون بو مالی فیودورپاولوویچ له سهری داوه، بو ئه وه ی بزانی پووداویک قه و ماوه یان نا. له بهر خاتری مه سه له یه کی قور - که دلنیا م هه رواش ده بی - دهمه وه ی هه موو ئه ندامانی ماله که له خه هه ستینم و هاوار و هه للا وه ری بخه م؟ به گوری بابیان وه، به من چی، خو من وه کیل و هه قدری ئه وان نیم.»

به خه مباری و دلته نگه به ره و مال بووه و له نا کاو فینیای وه بیر هاته وه. به قه لسی به خوی گوت: «ده بوو چه ند ده قیقه له مه وه بهر نه مه یشتایه بر وا و پرسیارم لییکردایه، ئیتر هه موو شتیکم بو روون ده بووه.» له نا کاو تاسه ی تی گه یشتن له وه مه سه له یه وه ها ناخی ته نی، له نیوه ی ریگادا وه رسوورا و به ره و مالی فینیا، شوینی ژیا نی گرووشنکا ملی ری گرت. گه یشته بهر درگا گه ورده که و ته ق ته ق لینی دا. ته قه ی ده رگا که به وه شه وه کر و کپه وه خوی هینایه وه و ههستی به شه رمه زاری کرد. هیچکس وه لامی نه دایه وه، هه موو خه وتبوون. به دلکی خه م باره وه له خوی پرسی: «بو له خو را دهمه وه ی هه روا قاله قائم وه ریخه م؟» به لام به جیی ئه وه ی ملی ری بگری و بگه ریته وه، به هین و قه وتی خوی ده ستی کرد به لیدانی ده رگا که و بی ده نگه ی ئه و گه ره ک و شه قامه ی شله قاند.

له گه ل ئه وه ی رقی هه ستابوو، هه ر مشتیکه له ده رگا که ده دا و له بهر خو یه وه ده یگوت: «یانی کهس نایه بی کاته وه؟ باشه، خه وی مه رگیش چوو بیته چاوتان هه لئانده ستینم، ئه ری هه لئانده ستینم.» له و کاته دا توندتر له پیشوو وه رگه رایه ده رگا که.

(۱)

«منیش دیم»

دیمیتری فیودوروویچ به پرتاو به ره و ما کرۆیه به ریوه بوو. هه تا گه یشتنه ما کرۆیه نزیکه ی دوا زده کیلۆمه تر یان ما بوو. به لام ئه سپه کانی ئاندری هینده به تاو ده رۆیشتن ئه و مه و دایه یان به سه عات و چاره کیک ده بری. میتیا له خو شیانا ده تگوت بالی گرتوو. هه وا خاوین و فینک بوو، ئه ستیره ی گه ش و گه وره به ئاسمانه وه ده دره وشانه وه. له شه ویکی ئاوا و ره نگه هه ر له و سه عاته دا بوو که ئالیووشا چۆکی دادا و ناوچاوانی نایه عهرزی و وه ک حال لی هاتوو سویندی خوارد «هه تا دنیا به دنیا ه زه ویی خوشبو ی» به لام گیانی میتیا لیورپژ بوو له خه م و ده خورپه، ئه گه رچی زور شت دلی ده رزی ئاژن ده کرد، له و کاته دا ته وای گیانی تاسه و ئه وینی فریشته که ی تیگه را بوو و به ره و رووگه ی ئاواتی ده فری، تا کو بو دوا یین جار چاوی به فریشته که ی روون بیته وه. ده توانم به دلنیا یی ئه وه بلیم، بو تاقه ساتیکیش دلی نه له رزی. ره نگه بروام پینه که ن ئه گه ر بلیم ئه م ئاشقه دل سووتا وه، ده ره ق به و که سه نو ییه، ئه و ره قیبه تازه یه، ئه م ئه فسه ره، که ده تگوت مووت لی هه لپروزاندوو و له پر په یدا بووه، به خیلی له دلدا نه بوو. به خیلی به و ئه فسه ره نه ده برد، به لام هه ر که سیکی دیکه ببوا یه ته ره قی، میتیا له ریوه ره گی غیره تی ده بزوا و دیسان خو ین به ری چاوی ده گرت و په نجه ی به خو ین رمووده ده بوو. به لام هه روا که له ناخی شه ودا ده فری، ده ره ق به پیاویک که یه که م ئه وینداری گرووشنکا بووه، ریزه یه ک رق و ئیره یی و دوژمنایه تی له ناخی خویدا هه ست پینه ده کرد. راستیه که ی هینشتا ئه و کابرایه ی نه دیبوو. لی ره دا خو تی هه لقوتان دنی خوی به کاریکی نابه جی ده زانی و هه قی به گرووشنکا و ئه و ئه فسه ره ده دا. «ئه و یه که م ئه شقی گرووشنکا بووه و دوا ی پینچ سال له بیر نه بردۆته وه. هه ر بو یه له ما وه ی ئه و پینچ ساله دا دلی

هەر له‌لای ئه‌و بووه و من کوا هه‌قی ئه‌وه‌م هه‌یه بمبه چقڵی سه‌ر ریگیان؟ میتیا پاشگه‌ز به‌وه و ریگا چۆلکه! ئیستا من چیم، و چکاره‌م؟ گریمان ئه‌و ئه‌فسه‌ره‌ش په‌یدا نه‌بوایه، بۆ من هه‌موو شتیگ گه‌یشتوته‌ کوتایی...»

ئه‌گه‌ر میتیا ئه‌قڵی بری بکردبایه. ئه‌و وشانه‌ تا راده‌یه‌ک نیشاندهری هه‌ست و سۆزی بوو. به‌لام له‌و کاته‌دا کوا توانایی بیر و ئاوه‌ن هه‌یه؟ پیلانه‌ تازه‌که‌شی به‌بێ هیچ بیر کردنه‌وه‌یه‌ک دارشتبوو. له‌گه‌ڵ قسه‌کانی فینیا ئه‌و پیلانه‌ وه‌ک برووسکه‌ به‌ می‌شکیدا تی‌په‌ریبوو، بێ ئه‌وه‌ی بیر له‌ ئاکامه‌که‌ی بکاته‌وه، ده‌یویست جیبه‌جیی بکا. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئه‌و بریاره‌ تووشی شله‌ژانی کردبوو ئارواقارای لی‌هه‌لگرتبوو: بریاره‌که‌ی هه‌یمانیه‌تی به‌ دلی نه‌ده‌به‌خشی. له‌ پشته‌وه‌شی زۆر شت هه‌بوو ئازاری ده‌دا. تاونا‌تاویکیش بیر کردنه‌وه‌ له‌ حوکمی ئیعدامی خۆی که‌ به‌ ده‌ستی خۆی نووسیبووی، تووشی سه‌رسوو‌پمانی ده‌کرد: «تۆله‌ له‌ خۆم ده‌که‌مه‌وه،» کاغه‌زه‌که‌ش ئاماده‌ له‌ گیرفانیدا بوو؛ ده‌مانچه‌که‌ پر بوو؛ بریاریشی دا‌بوو که‌ به‌یانی رۆژی دوا‌یی له‌گه‌ڵ گزنگی خۆر، «فییسی قژ زیرین» چۆن دیدار بکا. له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌شدا نه‌یده‌توانی خۆی له‌ رابردوو بدزیته‌وه و بیرى ئه‌و هه‌موو شته‌ی له‌ دوا‌ی خۆی به‌جی هه‌یشتوو، ئازاری ده‌دا. به‌ داماو‌ی هه‌ستی به‌وه‌ ده‌کرد و بیرو‌که‌که‌ی له‌گه‌ڵ نا‌هومی‌دی له‌ دلیدا زه‌ق ده‌بوو. له‌و کاته‌دا ته‌نیا بیرى بۆ ئه‌وه‌ چوو و ئه‌و هه‌سته‌ له‌ ناخیدا هه‌لقولا که‌ فه‌رمان به‌ ئاندري‌ بدا عاره‌بانه‌که‌ راگرێ. له‌ که‌ژاوه‌که‌ دابه‌زی، ده‌مانچه‌ پرکه‌ی ده‌ره‌ینی و بێ ئه‌وه‌ی چاوه‌ری به‌یانی بێ، کوتایی به‌ هه‌موو شتیگ بینى. به‌لام ئه‌و کاته‌ وه‌ک برووسکه‌یه‌ک تیپه‌ری. ئه‌سه‌په‌کان وه‌ک با‌ی شه‌مال ده‌فرین و ده‌تگوت «مه‌ودا‌کان هه‌لده‌لووشن» له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی له‌ شوینی مه‌به‌ست نزیک ده‌بوو، دیسان بیرو‌که‌ی گرووشنکا زیاتر گیانی ئابلقه‌ ده‌دا و ئه‌و خه‌یاله‌ ترسنا‌کانه‌ی به‌ سه‌ر گیانیدا سه‌پا بوون و دانه‌چیره‌یان لیده‌کرد، ده‌یتاران‌دن. په‌که‌کو چه‌نده‌ تاسه‌مه‌ندی دیتنى بوو، ته‌نانه‌ت بۆ ساتیک، چاوترووکاتیگ. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بکری له‌ دووره‌وه. له‌ دلی خۆیدا گوتی: «ئیستا له‌گه‌ڵ ئه‌وه. ئیستا بلێ له‌گه‌ڵ ئه‌و، له‌گه‌ڵ یه‌که‌م دل‌داری چبکا و چۆن رایبویری، ده‌مه‌ه‌وی

هەر ئه‌وه‌ بزانه‌م.» ئه‌و ژنه، که‌ ئاوا شوینی له‌ سه‌ر ژیا‌نی دانا‌بوو، میتیا قه‌ت هه‌تا ئه‌و راده‌یه‌ به‌ گری ئه‌شقی هه‌لنه‌قرچابوو، ئه‌و هه‌موو هه‌سته‌ تازه‌ و پر له‌ رازه‌، که‌ خۆشی تووشی سه‌رسامی کردبوو، هه‌ستیگی تیگه‌ل به‌ فیدا‌کاری و له‌ نیو بردنی خۆی له‌ هه‌مبه‌ر ئه‌ودا! له‌ نا‌کاو که‌وته‌ به‌ر هه‌رشى جه‌زم بوون و حال لی‌هاتنیکی پر له‌ خولیا و گوتی: «خۆم له‌ نیو ده‌به‌م!»

نزیگ سه‌عاتیک بوو به‌ چوارناله‌ رییان ده‌بری. میتیا بیده‌نگ بوو، ئه‌گه‌رچی ئاندري‌، پیاویکی سویرقه‌سه‌ بوو، به‌لام زمانی نه‌گه‌را... ده‌تگوت ناویری قسه‌ بکا، ته‌نیا ئه‌سه‌په‌ که‌له‌که‌ قوپاو و تیژتیپه‌ره‌کانی دا‌بووه‌ به‌ر زه‌بری خه‌ره‌زه‌نگ. له‌ نا‌کاو میتیا به‌ ترس و دل‌خوره‌وه‌ هاواریکرد: «ئاندري‌، ئه‌گه‌ر خه‌وتیبتن چبکه‌ین؟»

ئه‌و بیرو‌که‌یه‌ وه‌ک زه‌بریگی کاریگه‌ر ته‌زاندى. پيشتر بیرى له‌وه‌ نه‌کردبوو. - دیمتری فیودورویچ، رهنگه‌ تا ئیستا خه‌وتیبتن.

میتیا وه‌ک ئه‌وه‌ی زه‌رگی له‌ دل راچی، له‌ نا‌کاو گرژ بوو. ئه‌ری راسته... جا بروانه‌ ئه‌ویش چۆن به‌ پرتاو ده‌چی بۆ ئه‌وی... به‌ هه‌ستیگی ئه‌وتوو... که‌ ئه‌وان خه‌وتوون... گرووشنکاش رهنگه‌ له‌وی خه‌وتی... هه‌ستیگی پر له‌ بق و تووره‌یی له‌ دلی هه‌لده‌قولا. بێ‌ئیختیار هاواریکرد:

- ئاندري‌، توندتر! خه‌ره‌زه‌نگه‌که‌ت وه‌کارخه‌! خیراتر لیخوره‌!

ئاندري‌، دوا‌ی توژی بیده‌نگی، گوتی: «رهنگه‌ نه‌شخه‌وتیبتن. تیموتی ده‌یگوت خه‌لکیکی زۆری لێیه.»

- له‌ چاپارخانه‌؟

- له‌ چاپارخانه‌ نا، له‌ کاروانسه‌رای پلاستونوف که‌ ئه‌سه‌په‌کان له‌وی ده‌گورن. میتیا که‌ به‌و هه‌واله‌ چاوه‌پروان نه‌کراوه‌ شله‌ژابوو گوراندى: «ده‌زانم، گوتت خه‌لکیکی زۆری لێیه؟ یانی چی؟ ئه‌وانه‌ کین؟»

- تیموتی ده‌یگوت هه‌موویان که‌سانیکی باش و حیسابین. دوو که‌سیان خه‌لکی شاره‌که‌ی خۆمانن - نازانه‌م کین - دوو که‌سی دیکه‌شیان غه‌ریبه‌ن، رهنگه‌

که سانیکى دیکه شى لیبی. زۆرم پرسىار لینه کرد. تیموتى دهگوت خه ریکى گه نجه فه ن.

- گه نجه فه؟

- به لى. ئەگەر خه ریکى قومار بن، رهنگه نه خه وتبیتن. پیموانییه سه عات له یازدهى لادابى.

- میتیا به رقه سه ستاوى دیسان گوراندی: «ئاندرى، خیراتر! خیراتر لى خورپه!»
ئاندرى دواى ساتى بیدهنگى گوتى: «قوربان، دهکرى پرسىاریکت لیکه م، به لام دهترسم قه لس بى قوربان.»

- دهته وئى چیم لى بپرسى؟

- هه ر ئیستا فینیا خوى به سه ر که وشه کانتا دا و تکای لیکردى ئازار به خاتوونه کهى و ئەو کابرایه نه گه یه نى... ده زانى چى قوربان... ئەوه منم تو ده به م بو ئەوئ... لیم ببووره قوربان. ویژدانم ئازارم ده دا... رهنگه ئەو قسانه گه وجانه ش بن.

میتیا له ناکاو له دواوه چنگى له شانى گیر کرد و شیتانه پرسى:

- تو فایتوونه وانى؟ فایتوونه وان!

- به لى قوربان.

- که وایه ده زانى پیاو ده بى ریگا بکاته وه. تو ئەگەر فایتوونه وانیک ریگا له خه لکی بگرئ و هه ر لى خورپى و خه لک وه به ردا، ده لى چى؟ نا، فایتوونه وان نابى خه لکی وه به ردا. پیاو ناتوانى که س بکا به ژیره وه. پیاو ناتوانى ژيانى خه لکی بخاته مه ترسییه وه. تو ئەگەر که سیکت له نىو بردووه - تۆله له خۆت بکه وه... ئەگەر که سیکت کوشتووه، ئەگەر ته نیا ژيانى که سیکت به با داوه - تۆله له خۆت بکه وه و خۆت له نىو به ره.

ئەو قسانه به شیوه یه کی شیتانه له ده مى میتیا هاته ده رى. ئەگه رچى ئاندرى توشى سه رسوورمان کرد، دريژه ی به قسه دا.

- وایه، دیمیتى فیو دۆروویچ هه ق به ئیوه یه، پیاو نابى هیچکس وه به ردا، یان ئازارى پنیگه یه نى. بوونه وهرانى دیکه ش هه روا، چونکه ته واوى بوونه وهران

خولقاوى ده ستى خودان. ئەسپ بینه به رچاوى خۆت، چونکه هیندیك له خه لک، ته نانه ت له نىو ئیمه ی عاره بانه چیدا، رایان ده دن. به زه بیان له دلدا نییه، به زۆر لییان ده خورن و زیاتر له توانایان کاریان لیده کیشن...

میتیا په رپییه نىو قسه کانى: «له سه ر ئەوه دیا نخه نه جحه نده م؟» دای له قاقای پیکه نین و دیسان چنگى له شانى ئاندرى گیر کرد و گوتى: «ئاندرى ساویلکه، پیمبل بزانم دیمیتى فیو دۆروویچ کارامازوف ده چیته دۆزه خ یان نا؟ بیرورای تو له م باره وه چیه؟»

- کاکى به ریز نازانم، پیوه ندی به خۆته وه هه یه. چونکه ئیوه... چاو لیکه قوربان، کاتیک کورپى خودا له خاچدرا و مرد، راست له سه ر خاچه که وه رۆیشت بو دۆزه خ و تیکرای ئەو تاوانبارانه ی ئازاد کرد که سزا ده دران. شه ی تانیش ده ستیکرد به پرته وبۆله، چونکه پى و ابوو ئیتر دۆزه خ تاوانبار به خۆیه وه نابینى. هه ر بۆیه مه سیح پنیگوت: «بۆله بۆل مه که، چونکه ته واوى به هیزه کانى سه ر زه وى له ئیختیاری تۆدان: حاکم و قازى و ده وله مه ندان، دیسان وه ک پيشوو دۆزه خ پر ده بیته وه هه تا جاریکى دیکه ده گه ریمه وه.» ئەوه ده قى قسه کانى ئەو بوو...

- ئەو سانه ی لادىی! سه رنج راکیشیش بوو. ئاندرى له و ئەسپه ی لای چه په ت راکیشه!

ئاندرى له گه ل ئەوه ی ئەسپى لای چه په ی وه به ر خه ره زه نگ دا، گوتى: «که وایه دیوته قوربان، دۆزه خ بو کینه. ئیوه وه ک مندالیکى چکۆله وان... من ئیوه وا ده بینم... ئەگه رچى توند ته بیعه ت و ئاله دینى، به لام خودا به هوى دلله پر به زه بییه که تانه وه لیتان خۆشده بى.»

- تو چى، ئاندرى تو لیم خۆشده بى؟

- من بو ده بى له ئیوه خۆشیم قوربان، خو هیچ ئازاریکت به من نه گه یاندووه.

5- له ئاییندا ده لاین مه سیحیه ت «دۆزه خ ویران ده کا» of Hell Harrowing هه لبه ت ئەو باوه ره ش له دینى سه ره کیدا نییه و قه شه گه لى سه ده کانى ناوه راست دایان تاشى.

- نا، به جی هه مووان، له جیاتی هه مووان، هه خۆت، لهو رینگا چۆله، له باتی هه مووان لیمخۆشده بی؟ ده پیمبلێ دهی گوندنشینی دلپاک و ساویلکه!
- ئاخ قوربان، ههست به مهترسی دهکهه ئیوه ده بهم بۆ ئهوی. قسه کانت زۆر سهیره.

به لام میتیا گوئی لینه بوو. له بهر خۆیه وه شیتانه دۆعایه کی دهخویند.
- خودایه، به هه موو تاوان و سه رپێچیه کانه وه وه مرگه و مه حکووم مه که.
له تاوانم خۆشبه. مه حکووم مه که، چونکه من خۆم مه حکووم کردوه.
مه حکووم مه که خودایه چونکه زۆرم خۆشده وی. ئه گه به مخه یته دۆزه خیشه وه
هه ر خۆشم ده وی و هاوار ده کهم هه تا دنیا به دنیا به هه ر خۆشده وی... به لام
لیمگه ری با هه تا کوتای هه ر خۆشبوئی... لیره هه ر ئیستا ته نیا پینج سه عات...
تا کاتی وه ده رکه وتنی پڕشنگی به تینی تو... چونکه شاژنی رۆحی خۆم
خۆشده وی... خۆشده وی و له خۆش ویستنی حاشا نا کهم... تو خۆت ئاگات له
دلمه... به پرتاو ده رۆم، له بهر ده میدا چۆک داده دم و ده لیم: «تو مافی خۆته وان
له من بینی و برۆی. خودا حافیز. ئه م قوربانیه ی خۆت له بیر نه چیته وه... قه تیش
له بهر خاتری من دلته نگ مه!»

ئاندری، به خه ره زه نگه که ی ئاماژه ی به پیشه وه کرد و گوران دی: «ماکرۆیه!»
له نیو تاریکیی که مرهنگی شه ودا، پۆلنیک تاپۆی یه کده ست و ره شی ماله کان،
که ده نگوت له ده شتیکی به ریندا هه لکه وتوون، وه ده ر که وتن. گوندی ماکرۆیه
گوندیکی دوو هه زار که سی بوو. به لام لهو کاته ی شه ودا هه موو له خه ودا بوون
و ته نیا تاکوته را چرایه ک سۆله ی ده هات.

میتیا به تینوتاویکه وه گوئی: «ئاندری، بۆ پیشه وه، توندتر لیمخۆره!»
ئاندری به خه ره زه نگه که ی ئاماژه ی به کاروانسرای پلاستۆنۆف کرد که له
نیوه راستی ئاواپی هه لکه وتبوو. دیسان گوئی: «نه خه وتوون.» هه ر شه ش
پهنجیره ی سه ر شه قامی رووناک بوون.

میتیا به دلشادی دووپاتی کردوه: «نه خه وتوون ئاندری، خیراتر! به پرتاو!
زهنگوله کان بزرینگینه وه! با هه موو بزانی من هاتووم. من دیم، منیش دیم!»

ئاندری ئه سپه وه هه ناسه برکی که وتووه کانی به چوارنال گه یانده بهر سه کۆی
پلیکانه کان و رایگرتن. ئه سپه کان ئاره قه یان کردبوو و هالاویان لی هه لده ستا.
میتیا راست لهو کاته دا دابه زی که خاوه نی کاروانسه راکه ده یویست بچی
بخه وی، له سه ر پلیکانه کانه وه چاوی له تاریکی بری بزانی کن هاتوه.

- ئه وه توئی، تریفۆن بۆر سیچ؟

خاوه ن کاروانسه را دانه وی و به وردی روانی، له پلیکانه کان هه لاته خوار
و به شادی و نه شه وه چوو به ره و پیری میوانه که ی.

- جه نابی دیمتری فیودۆرۆویچ، ئیوه ن! به خیر بی؟، چاوم روون بۆه!

ترفۆن بۆر سیچ لادییه کی ساخ و تیکسماو بوو، پیاویکی ده سته و
توندوتۆل. توورپه و توسن بوو، به تاییه ت له گه ل خه لکی ماکرۆیه، به لام کاتیک
بۆنی پاره ی ده کرد، ده گه شایه وه و روو خۆشی وه ک خۆی نه بوو. به شیوازی
رووسی جلوه رگی ده پۆشی. کراسیکی قۆچچه دار و بالته یه کی دریژی له به ردا
بوو. زۆری پاره وه سه ریه ک نابوو. به لام هه روا چاوبرسی بوو و خه ونی به
پاره وه ده دی. زۆربه ی خه لکی گونده که ی هه تا بینه قاقا له قه رز گرتبوو، زه وی و
زاری له مالیکان ده کری، یان ئیجاره ی ده کرد. خه لکی ره شوو پوتی ئاواپیش له
سه ر ئه و زه وییانه کاریان ده کرد و ئاره قه یان ده رشت، به لام قه ت نه یانده توانی
قه رزه کانی پاک بکه ن. بیوه پیاویک بوو خاوه نی چوار کچی گه وره. یه کیان
بیوه ژن بوو و به دوو منداله وه لهو کاروانسه رایه ده ژیا و وه ک کلفه ت کاری بۆ
ده کرد. کچیکی دیکه شی ژنی ئه فسه ریکی نافه رمی بوو، له ژووریکی
کاروانسه راکه دا به دیواره که وه، له نیوان وینه کانی بنه ماله دا، وینه یه کی چکۆله ی
ئه و ئه فسه ره به جلوه رگی نیزامی و سه رشانه وه به رچاو ده که وت. دوو کچی
عازه بیشی له ریوره سمی کلێسه دا جلوه رگی شین یان سه وزیان له بهر ده کرد
که له پشته وه ده چه سپا به له شیانه وه و داوینیکی شوپی هه بوو. جلوه رگی
مۆده ی رۆژیان له بهر ده کرد، به لام رۆژی دواپی که ره ی به یانی هه لده ستان و
ده روژووری کاروانسه راکه یان ده مالی، چلکاوی نیو ته شته کانیان ده رشت و
کاری خاوین کردنه وه ی ئه و کاروانسه رایه له ئه ستۆی ئه وان بوو. تریفۆن

بۆرىسىچ، ئەگەرچى ۋەك بانبانك لە سەر خەزىنە دەخەوت، بەلام ديسان تامەزرۆى ھەلئەكاندنى گىرفانى ميوانە سەرخۆشەكانى بوو، ھەر لە بىرىشى بوو پازدە بىست رۆژ لەمەوبەر لە ماوەى بىست و چوار سەعاتدا دووسەد سى سەد رۆبلى لە ديمىترى ھەلگراندبوو. ھەر لەرئوھە كە بەرھەوپىرى مېتيا چوو بۆنى پارەى كرد و بە زمانىكى چەور و شىرىنەوھ بەخىرھاتنى كرد.

- جەنابى ديمىترى فيودورويچ، بەخىر بىي، پىت لە سەر چاوم دانا!
مېتيا بى سەبرانە گوتى: «سەبركە، تريفون بۆرىسىچ، جارى پىمبلى ئەو لە كوئىيە؟»

خاوەنى كاروانسەرا خىرا تيگەيشت. چاويكى مووقلشەنەى لە مېتيا كرد و گوتى: «ئاگرافنا ئەلكساندرفنا؟ ئەو يىش لىرەيە...»

- لەگەل كى؟ لەگەل كى؟

- تا قىمىك غەرىبە. يەكيان ئەفسەرە و بە شىوھى قسەكردنىدا دەبى لەھىستانى بى. ھەر لىرەوھ عارەبانەكەى نارد بە دوايدا. پياويكى دىكەشيان لەگەلدايە، كە نازانم دۆستىيەتى يان ھاوسەفەرى. جلو بەرگى ئاسايىي لە بەردايە.

- چاكە، بەزميان ۋەرى خستووھ، پارەيان ھەيە؟

- بەزمىكى ھەزارانە! شتىكى وا نىيە پياو كەيفى پى ساز بى، جەنابى ديمىترى فيودورويچ.

- شتىكى وا نىيە پياو كەيفى پى سازبى؟ ئەو كەسانەى دىكە كىن؟

- دوو پياوى دىكەن، خەلكى شارىن... لە چىرنى گەپوانەتەوھ و شەوئ لىرە دەمىننەوھ. يەكيان پياويكى جىيلە و دەللىن خرمى ئاغاي ميو سۆفە، بەلام ناوھكەيم لەبىر نەماوھ... ئەوى دىكەشيان پىموايە خۆت دەيناسى، پياويكە ناوى ماكسىمۆفە. ۋەك خۇى دەللى چۆتە زيارەتى كلېسە. لەگەل ئەو خزمەى ئاغاي ميو سۆف ھاوسەفەرە.

- ھەر ئەو ھندە؟

- بەلى.

- سەبركە، تريفون بۆرىسىچ، گوئىگرە. راست و رەوان پىمبلى: ئەو چى؟ ئەو حالى چۆنە؟

- گرووشنكا، ھەر ئىستا پىش ئىوھ گەيشتە ئىرە. لەگەلئان دانىشتووھ.

- شاد و بەكەيفە؟ پىدەكەنى؟

- نا پىموايە پىناكەنى، دلئەنگ و خەمبار دانىشتووھ. خەرىكە سەرى ئەو كابرا جىيلە دادىتى.

- سەرى ئەو لەھىستانىيە؟ ئەفسەرەكە؟

- ئەو جىيل نىيە، ئەفسەرىش نىيە. ئەو نا، قوربان. ئەو كابرا جىيلەى وا خرمى ئاغاي ميو سۆفە... ناوھكەيم لەبىر چۆتەوھ..

- گالگاتوف؟

- خۆيەتى، گالگاتوف!

- زور چاكە. خوم ھەموو شتىك روون دەكەمەوھ. خەرىكى گەنجەفەن؟

- بەلى قومارىيان دەكرد، بەلام دەستيان لىكىشايەوھ. چايشيان خواردەوھ و ئەو كابرا ئەفسەرە داواى لىكۆرى كرد.

- تريفون بۆرىسىچ، سەبركە، بە قوربانىت بم، سەبركە، خوم ھەموو شتىك مەعلوم دەكەم. ئىستا ۋەلامى پرسىيارىكى دىكەم بدەوھ: ئەرى قەرەچىيەكان لىرەن؟

- ديمىترى فيودورويچ، ئەمجارە قەرەچى و شتى لىننىيە. خەلكى ئاوايى دەريان كردن. بەلام چەن جوولەكەى لىيە تار و دمەك لىدەدەن. دەتوانىن بنىرىن بە دواياندا. لەرئوھ دىن.

مېتيا بەپەلە گوتى: «بنىرە بە دواياندا. حەتمەن بنىرە بە دواياندا. ۋەك جارى پىشوو كچانىش كۆكەوھ. بەتايبەت ماریا. ھەرۋەھا ئىستىپاندىا و ئارىناش. دووسەد رۆبلى دەدەم بە چاۋەشەكان!

- جا بەو پارەيە دەتوانم تەواوى خەلكى نىو دى كۆكەمەوھ. بەلام ئىستا ھەموو خەوتوون. جەنابى ديمىترى فيودورويچ، يانى لادىيىيەكان شياوى ئەو ھەموو خۆشەويستىيەن، تەنانەت كچەكانىشيان؟ حەيف نىيە ئەو ھەموو پارەيە

سهرفی تا قمنیک مروقی گوشت تال و بی ئه دهب بکهی؟ لادییی هه رزه و چه په ل ته نانه ت حه یفه جگه ره یه کیشی بده یه ی! کچه کانیشیان هه موو رشکن و بوگه نن. به لام ده توانم بی ئه وه ی چاوم له هیچ بی کچه کانی خوّم له خه وه هه ستینم. تازه له پیخه فه که یان خزاون، به پیلاقه هه لیان ده ستینم، هانیانده دم گورانیان بو بلین و سه ما بکهن. جاری پیشوو ئه وه هه موو شامپانییه ت دا به وه لادیییه هه چوو پوو چانه، حه یف و خه سارا!

- تریفون بوریسیچ، جاری پیشوو که لیزه بووم، زیاتر له هه زار روّلم به با دا. له بیرته؟

- به لی، به راستی بتسووتاندا یه با شتر بوو. چاکم له بیره. پیموا سی هه زار روّلت له ئاو کرد و رویشتی.

- چاکه، ئیستاش هاتووم ئه وه کاره بکهم، تیگه یشتی؟

چه که ی پاره که ی دهره ینا و له بهر چاوی کابرای خاوه ن کاروانسه را رایگرت. ئیستا گوئیگره و له بیرت نه چی. هه تا سه عاتیکی دیکه شه راب و مه زه و شیرینی و چوکلیت ده گاتی - خیرا هه مووی بیته. ئه وه جه عبه ی لای ئاندرییه، ده بی خیرا بیته نه سهری. جه عبه که هه لچره و شامپانی بو میوانه کان تیکه. به لام ئه وه کچانه، کچه کان ده بی بین بو ئیره، به تاییه ت ماریا.

میتیا گه راوه بو لای عاره بانه که و جه عبه ی ده مانچه کانی دهرکیشا.

- ئاندری، وهره با حیساب و کیتابه که مان بکهین، ئه م پازده روّله کریکه ته. ئه مه ش په نجا روّبل بو ودکا... له بهر ئه وه ی زور به پرتاو هاتی، له بهر دلپاکییه که شت... به لام کارامازووت له بیرنه چی!

ئاندری به ده نگیکی له رزوک گوتی: «قوربان، من ده ترسم. پینج روّلم له کریکه ی خوّم زیاتر بده یه باشه، له وه زیاترم مه ده یه. تریفون بوریسیچ، تو شایه د به. ئه گه ر قسه یه کی گه وچانه شم کردوه بمبووره...»

میتیا چاویکی له سهرتاپای کرد و پرسیی: «له چی ده ترسی؟» پاشان پینج روّلی بو فریدا و گوتی: ئیستا که وای لیها ت، برّو بو جهنده م! وهره تریفون

بوریسیچ بیدهنگ بمبه سهری، ده مه وی چاوم پینان بکه وی، به لام نابی بمینن. له کوین؟ له وه تاغه شینه که ن؟»

تریفون بوریسیچ به خه مباری چاویکی له میتیا کرد، به لام ده سه به چی فه رمانه که ی به روّیه برد و به ره وه سه رسه را رینوینی کرد و خو ی چوو وه تاغیکی گه وره وه که میوانه کان له وه تاغی په نایدا دانیشتبوو. چرای ئه وه ژووهری هینا دهری. پاشان میتیای برده ژووهری و به دزییه وه له سووچیک دانیشاندا. تاکو له ورویه به جوانی چاوی له میوانه کان بی. به لام چاوی لی کردنه که ی زوری نه خایاند، له راستیدا نه یوانی چاویان لییکا، که چاوی پیی که وت، دلی به توندی وه کوته کوت که وت و چاوی له ره شه وه هات. گرووشنکا له سه ر کورسیه ک دانیشتبوو، له په ناشیدا گالگانو فی لای و جوان چاک له سه ر قه نه فه یه ک دانیشتبوو. گرووشنکا ده ستی له ده ستی گالگانو ف دابوو، له وه ده چوو پییکه نی. گالگانو فیش که رهنگی بزراکابوو چاوی له گرووشنکا نه ده کرد. له گه ل ماکسیمو ف قسه یه کرد که ئه ویش به ره و رووی گرووشنکا دانیشتبوو. ماکسیمو ف قاقا پیده که نی. ره قیبه که ی له سه ر کاناپایه ک دانیشتبوو، کابرای غه ربیه ش له سه ر کورسیه کی په نای دانیشتبوو. له گه ل کیشانی قه ننه، خو ی راده ژاند و میتیا ئه وی وه ک پیاویکی قه له وی روو کراوه و کورته بالا هاته بهرچاو، که له وه ده چوو رقی له شتیک هه ستایی. دوسته که ی، ئه وه غه ربیه ی دیکه، ئالیووشا پیی وابوو زور که له گه ته، به لام له وه زیاتر هیچی ده ستنه که وت. هه ناسه ی له سینگیدا کو کرده وه و نه یوانی له وه زیاتر خو بگری. جه عبه ی ده مانچه که ی له سه ر دو لاییک دانا و به دلله کوتیوه، که سهرتاپای جه ستی ده لهرزی و هه ستی به سه رما ده کرد. راست رویش ت بو وه تاغه شینه که. گرووشنکا، یه که م که س چاوی پییکه وت و قیژاندی: «های!»

بەكەم نەویندار، ھەقى بە دەستە

میتیا بە ھەنگاوی پتەو و خیرا، راست رۆیشت بۆلای مێزەكە، بە دەنگیكى بەرن، وەك ئەوھى ھاوار بكا، بە دەنگیكى لەرزۆكەوھ گوتى: «ئاغایان، من... گورگ نیم... لیم مەترسن!» لە ناکاو روى لە گرووشنكا کرد كه خوى بۆلای گالگانوف خوار کردبۆوھ و توند دەستیگرتبوو: «چبووھ؟ بۆ لەخۆرا شلەژاوان... منیش ھاتووم. ھەتا بەیانى لێرە دەبم. ئاغایان ئیجازە دەفەرموون رېیوارىكى رى لەبەر... ھەتا بەیانى لە لای ئیوھ بمینیتەوھ؟ تەنیا ھەتا بەیانى، بۆ دوايین جار، لەم وەتاغەدا؟»

میتیا، روىکردە ئەو کابرا کولەبنەییە قەننەى دەکیشا و لە سەر قەنەفەيەك دانیشتبوو، کاتى ئەو قسانەى کرد، ئەو گردە پیاوھ قەلەوھ بە قورساختى قەننەكەى لە لىوى کردوھ و بە توندى گوتى:

- پانیە، ئیمە لێرە کۆرەكەمان تايبەتییە. ئەوھ ژوورى دیکە ھەيە.

گالگانوف لە ناکاو وەلامى دایەوھ: «ئەوھ توى ديميترى فيودورويچ؟ وەرە لەگەلمان دانیشە. چۆنى، چاکى؟»

میتیا كە بە سۆز و تامەزرۆییەوھ دەستى بۆلای دريژ کردبوو و دەيوست تەوقەى لەگەل بكا، گوتى: «ھاوړى خۆشەويست و بەرپز، چاوم روى بۆوھ بە دیتنت. ھەمیشە تۆم لەبیر بووھ.»

گالگانوف بە پیکەنینهوھ گوتى: «وھى دەستم! بۆ ئاوا دەستم دەگوشى، قامک شكا.»

گرووشنكا، كە زانىى میتیا لەسەرخۆيە و قەستى گێرەوكیشە سازکردنى نییە، بە بزەيەكى نەرمونيانەوھ گوتى: «ئەو ھەمیشە ھەروا تەوقە دەكا.» بە كونچكاوى و لەگەل ئەوھشدا بە دلەخورپەوھ چاوى لە میتیا دەکرد. ھەستى بە شتیک کرد لە وجودى میتیادا و بەراستى چاوەروانى ئەوھى لێدەکرد كە ئاوا بێتە ژوورى و بەو شیوھ قسە بكا.

ماكسيموف لەلای چەپەوھ، بە شیوھيەكى دۆستانە گوتى: «سلاو.» میتیا بەپەلە دەستى لە دەستى ئەويش نا.

«سلاو. تۆش لێرەى! بە دیتنى تۆش چاوم روى بۆوھ! ئاغایان، ئاغایان، من...» (ديسان روى لە کابراى قەننە بەدەستى لەھيستانى کردوھ. دياربوو لە نيو كۆرەكەدا ئەوى بە گرینگترین كەس ھاتوتە بەرچاوى.) «بەپرتا و ھاتم بۆ ئێرە... دەمھەوى دوايین رۆژ، دوايین سەعاتم لەم ژوورەدا، لەم ژوورەدا، رابویرم... شوینیک كە منیش فریشتەكەم... مەتھکردوھ...» بە شیوھيەكى تۆسنانە گۆراندی: «پانیە، بمبوورە، بۆيە بەرەو ئێرە بآلم گرتوھ، بریارم داوھ... مەترسە، ئەمشەو دوايین شەوى ژيانمە! وەرن با بە خۆشى ئەم دۆستايەتى و پیکەوھ بوونەمان شاد بين و مەى فرکەين. ھەر ئیستا شەراب دینن... لەگەل خۆم ھیناومە.» (شتیک ھانیدا كە چەكەى پارەكەى دەرھینی.) «ئیزن بەدەن پانیە! پیمخۆشە گویمان لە گۆرانى و مۆسیقاش بى، يانى وەك جارى پيشوو بە شادى رايبویرين. بەلام كرم، كرمى ناچيزە لە سەر زگ بەرەو دەرئ دەخوشى و ئیتر چاوم پى ناکەویتەوھ. يادى رۆژى شادى و دوايین شەوى خۆم زیندو و رادەگرم.»

ھیندەى قسە لە دلدا بوو، خەريکبوو دەخنكا. بەلام لە قسەى سەير و سەمەرە زیاتر لە دەمى نەدەھاتە دەرئ. کابراى لەھيستانى چاوى لە میتیا و پارەكانى دەستى برى، سەرنجىكى گرووشنكاى دا و بە ئاشكرا تووشى سەرسورمان بوو.

6 - Panie، وشەيەكى ریزدانانە، واتا «گەرەى بەرپز» - كوى وشەكەش «پانوويە» يە. Pan. يانى «ئاغا» و Pani. پانى واتا «خاتون» - دواتر لە رۆمانەكەدا لەكار كراون. ئەم وشانەش لەھيستانىن.

میتیا دیسان گوتی: «ئەگەر ئەو فریشتە شەرمەنە ئیزن بەرموون...»
 گرووشنکا قسەکەى پېپىرى و گوتی: «تۆ زۆر سەیر قسە دەکەى، نا هەقم
 نییه پیکەنیم دى. دانیشە دیمیتىرى! تۆ دەلێنى چی؟ تکات لیدەکەم
 مەمان ترسیتنە... بەلێن دەدەى؟ ئەگەر نەمان ترسیتنى، دلشاد دەبم بە دیتنت...»
 میتیا لە کاتیکدا دەستی هەلەتەکاند، گوتی: من، من و ترساندنێ ئیو؟
 دلنیا بە قەت نابمە هۆى ئازارتان، هەرچیت پێخۆشە بیکە، نابمە کۆسپى سەر
 پیت! لە ناکاو خۆى دا بە سەر کورسییەکەدا و دەستیکرد بە گریان. لەگەڵ
 ئەو هۆى سەرى بۆلای دیوارەکە سووراند و دەستی لە کەمەى کورسییەکە
 وەرھینا، وەک ئەو هۆى لە باوەشى بکا. هەموویان و تەنانەت خۆشى تووشى
 سەرسوورمان کرد.

گرووشنکا بە لەبزیکی سەرکۆنە کەرانهو گوتی: «دەست هەلگرە،
 دەستەلگرە، تۆ مۆڤیکى سەیری! لە مالیش کاتیک دەهات بۆ دیدەنیم هەر
 ئاوا بوو. دەستەکا بە قسەى سەیر و سەمەرە و هەرچی دەکەم تیناگەم.
 پێشتریش جارێکی دیکە ئاوا دەستیکرد بە گریان، ئیستاش ئەو دەستی
 پێکرد! شورەییە! بۆ دەگریی؟» پاشان بە لەبزیکی رازاوى و بە
 توورەبوونیکى کتوپر و پیداکرى لە سەر وشەکان گوتی: «وادیارە بۆ گریان
 بەهانەشى بە دەستەو دەیه!»

«من ناگریم... چاکە، سالا!» میتیا خیرا لە سەر کورسییەکە سوورا و
 دەستیکرد بە پیکەن، جۆریک پیکەنینی وشک کە تايبەتى خۆى بوو،
 پیکەنینیکی سارد و سڕ کە هەموو گیانی لەگەڵیا دەلەرییەو.

گرووشنکا بە لەبزیکی هاندەرانه گوتی: «چاکە، ئاوا باشە... سەرودل
 خۆش بە، سەرودل خۆش. بە هانتت زۆر دلشادم، زۆر دلشاد، گویت لێیە
 میتیا، زۆر دلشادم!» لەگەڵ ئەو هۆى رۆوى لە کۆرەکە بوو، بە شیوہیەکی
 ئاشکرا رۆوى قسەى لەو کابرایە بوو کە لە سەر قەنەفەیکە دانیشتبوو، بە
 لەبزیکی فرمان پیدەرانهو گوتی: «من دەمەهوى ئەویش لەگەلمان بى. ئەو

لە ناخى دلەو دەلیم!» پاشان بە بزەیهکی نەرمەوہ چاوى گرشەى هات و
 گوتی: «ئەگەر ئەو بڕوا، منیش دەروم!»

کابرای لەهێستانى لەگەڵ ئەو هۆى دەستی گرووشنکای ماچدەکرد، بە
 ریزیکى تايبەتەوہ گوتی: «فریشتەکەم هەر فرمانیک بەدا، یاسا هەر ئەوہیە!»
 پاشان رۆوى کردە میتیا و بە ریزەوہ درێژەى بە قسەکانى دا: «پانیە، تکاتان
 لیدەکەم ئیوہش بێنە کۆرەکەمانەوہ.»

میتیا خۆى ئەمبارەوبار کرد و هات مژولیايشیکى حیسابى بکا بەلام
 قسەى بۆ نەهات.

لەجیاتى وتاردان گوتی: «پانیە، وەرە با بخۆینەوہ.» هەموویان دەستیان
 کرد بە پیکەن.

گرووشنکا بە توورەهێى هەلیدایە: «خودایە گیان، پیموابوو دیسان
 دەستپیدەکا.» بە لەبزیکی رازاوى لە درێژەى قسەکانیدا گوتی: «میتیا
 گوئیگرە، هەلبەز دابەز مەکە. کاریکى باشت کرد شامپانیت هینا. منیش چەند
 پەرداخ دەخۆمەوہ، بەلام ئیشتیام لیکوور نابا. لە هەموو چاکتر هانتى خۆتە.
 چاکت کرد هاتى، ئیمە وشک و بیدەنگ دانیشتبووین و پیاو هەستى بە
 غەریبى دەکرد و هەموو گیانمان داگیرابوو... پیموایە دیسان بۆ کەیف و
 نەهەنگ هاتوى! بەلام پارەکەت بنیوہ گیرفانت. ئەو هەمووەت لەکوئ بوو؟»

میتیا هەتا ئەو کاتە چەکەى گرمۆلەکراوى پارەکەى هەر بە دەستەوہ بوو
 کە هەموویان و بەتایبەت لەهێستانییەکان چاویان تێپریبوو. بە شیواوى و
 هەلەپرووکى پارەکانى ئاخنییە گیرفانییەوہ. سوور هەلگەرا. هەر لەوکاتەدا،
 خاوەنى کاروانسەرا لە سەر کەشەفیک، بترییەک شامپانى و چەن پەرداخى
 هینا. میتیا خیرا پریدا بترییەکە، بەلام لەبەر شیواوى نەیدەزانى چى لیککا.
 گالگاتوف لێى وەرگرت و پەرداخەکانى پڕ کرد.

میتیا گوراندى بە سەر خاوەن کاروانسەرادا: «یەکیکی تریش!
 بترییەکی تریش بێنە! هەر وەها لەبیری نەبوو پەرداخەکەى لە پەرداخى کابرای
 لەهێستانى بەدا کە قورساخانە داواى لیکردبوو بەخۆشى ئەو پیکەوہ بخۆنەوہ،

بئى ئەۋەدى لە سەر ئەۋانى دىكە راۋەستى، يەككىن ناي بەسەرىيەۋە. لە ناكاۋ رەنگ و قەلەفەتى گۇرا، ئەۋ حالەتە قورساخانا و تراژىكەى پىۋەدى ھاتبۈۋە ژوورئى، بە تەۋاۋى لە نىۋو چۈۋ، حالاتىكى ساكار و مندالانە بالى بەسەردا كىشا. دەرگوت لە ناكاۋ ئارامبۆتەۋە و موو ناپسىتى. شاد و شەرمن چاۋى لە ھەموۋيان دەكرد. بە پىكەننىكى سارد و سېر و بەردەۋام و خۇگرانەۋە دانىشتىۋو، وىنەى سەگىك كە ھەلەيەكى كىرۋوۋە و تەمىكراۋە و چاۋپۇشى لە ھەلەكەى كراۋە، خەرىكى شادى و كلكەسۋوتى بوو. دەرگوت ھەموو شتىكى لەبىر چۆتەۋە، بە پىكەننىكى شىرىن و مندالانەۋە چاۋى بە ھەموۋياندا دەگىرپا. بەردەۋام بە دەم گرووشنكاۋە دەگرژىيەۋە و كورسىيەكەى لىدەبردە پىشى. وردە وردە خەرىكبوو لەۋ دوو لە ھىستانىيە شتىك ھەلكرپىنى. ئەگەرچى ھىشتا لەۋ بارەۋە دۇنيا نەبوۋبوو. ھەلسۋوكەۋتى قورساخانا و زاراۋەى لە ھىستانىيە ئەۋ كابرەيەى كە لە سەر قەنەفەكە دانىشتىۋو . لە ھەموۋشى گرېنگر، قەننەكەى . سەرنجى راكىشاۋو. بىرىكردەۋە: «دەى چاكە، كارىكى باش دەكا، قەننە دەكىشى.» پوخسارى پەنەمىۋى ئەۋ كابرە لە ھىستانىيە، بە لوۋتى بارىك و سىملى تەنك و بۆيەكردو و پوو ھەلمالداراۋىيەكەى تا ئىستا زەررەيەكى گومان لە ناخى مېتىادا ھەلنەخراند بوو. تەنانەت ئەۋ كلاۋتسكەش كە دەستكارى سىبىريا بوو و تىسكەكانى بە شىۋەيەكى گەۋجانە كەۋتبۈۋە سەر لاجانگى و شانە كرابوو. سەرنجى مېتىاى رانەكىشا. بە حال و ھەۋايەكى شادانەۋە لە درىژەى بىر كىرەۋەكەيدا گوتى: «پىمۋايە لە سەر كىردنى كلاۋى تىسكن خراب نىيە.» ئەۋ لە ھىستانىيەى دىكەش كە جىلتىر بوو، بە شىۋەيەكى جىنگىزبانە و بە چاۋىكى پىر سووكايەتتىيەۋە، چاۋى بە كۆرەكەدا دەگىرپا و گويى راگرتبوو، ئەۋ لاۋىكى كەلەگەت بوو، ئەفسەرى لە ھىستانىيە خىلانە لە سەر قەنەفەيەكى تەنىشتى دانىشتىۋو، قەلەفەتەيان ھىندە پىكەۋە ناتەكوزى دەنۋاند، سەرنجى راكىشا بوو. «ئەگەر بە پىۋە راۋەستى شەش بست نابى.» مېتىا لەخۇرا ئەۋەش بە زەنىندا ھات. ھەروەھا بىرى لەۋە كىردەۋە كە دەبى ئەۋ

جوۋتە ھاۋرپى يەكتر بن. دەشكرى بلىن: «پاسەۋانىيەتى»، بىگومان ئەۋ لە ھىستانىيە زلە لە خزمەت ئەۋ لە ھىستانىيە وردىلە و قەننەكىشە داىە. چونكە جاروبارە ئەفسەرە خرە فەرمانى بەۋ تەژەيە دەدا. كە مېتىا ئەۋەى سىروشتى ھاتە بەرچاۋ.

مېتىا ۋەك گەمالىكى چكۆلەى كەۋى، كەمترىن ھەستى بە خىلايەتى لە دلېدا نەبوو. ھىشتا لە ھەلسۋوكەۋت و قسە بە تۈكلەكانى گرووشنكا ھىچى بۆ ھەلنەكرابوو. تەنبا بە دلەكوتىۋە دەيدى كە گرووشنكا لەگەلى پوو خۇش و دلۇقانە، لىى خۇشبوۋە و لە پەنا خۇيدا دايناۋە. لە خۇشيانا پىي وەعەرن نەدەكەۋت، چاۋى لە گرووشنكا بىرېۋو كە قومقوم شامپانىيە دەخۋاردەۋە. بەۋحالەشەۋە ئاگاي لە بىدەنگ بوۋنى كۆرەكە بوو و بە چاۋىكى پىر چاۋەروانىيەۋە تىدەرۋانين. چاۋە زىتەكانى دەرگوت دەپرسى: «ئاغايان بۆ ئاۋا بىدەنگ دانىشتۋوۋىن؟ بۆ كارىك نەكەين؟»

گالگانۇف، ۋەك ئەۋەى فكىرى مېتىاى خۇندىبىتەۋە، ئاماژەى بە ماكسىمۇف كىرد و گوتى: «ئەۋ قسەى قۇرمان بۆ دەكا و ئىمەش پىدەكەنن.» مېتىا خىرا چاۋى لە گالگانۇف كىرد و پاشان سەرنجى لە سەر ماكسىمۇف كىرسايەۋە. لە ناكاۋىش ۋەك ئەۋەى شتىك بوۋىتە ھۋى گەشانەۋەى، بە پىكەننىكى كورت و وشكەۋە گوتى: «قسەى قۇر دەكا؟ ھا! ھا!»

- ئەرى. باۋەر دەكەى، دەلى تەۋاۋى ئەفسەرانى سۋارە نىزامى ئىمە لە دەيەى بىستدا ژنى لە ھىستانىيان ھىناۋە. قسەيەكى قۇرە؟ مەگىن نا؟

مېتىا ۋەك ئەۋەى حالى لىھاتى، دوۋپاتىكردەۋە: «ژنى لە ھىستانى؟» گالگانۇف تەۋاۋ ئاگاي لە ھەستى مېتىا دەرھەق بە گرووشنكا بوو، سەبارەت بەۋ كابرە لە ھىستانىيەش لە مېشىكى خۇيدا شتىكى لىكدابۋو، بەلام زۆرى گويى بەۋە نەدا، يان ھەر بىرى لىنەدەكردەۋە؛ زىاتر ماكسىمۇف سەرنجى راكىشاۋو. بە ھەلگەۋت لەگەل ماكسىمۇف ھاتبۈۋ بۆ ئىرە. يەكەمجار بوو لەم كارۋانسەرايە چاۋى بەۋ لە ھىستانىيانە نەدەكەۋت. پىشتىرىش گرووشنكاى دەناسى، جارىك لەگەل كەسىكى دىكە چوۋبوو بۆ

دیدەنئی، بەلام گرووشنکا ئەوی بەردل نەكەوتبوو. بەلام گرووشنكا لێرە بەچاوی خۆشەویستی تیی دەروانی: بەر لە هاتنی میتیا، دەستی لە ملی کردبوو، نازی کیشابوو. بەلام گالگانۆف سارد و سڤ و بئەست گویی پیتەدابوو. لاویکی بیست سالانەى تەرپۆش بوو، روخساریکی جوان و دلرفین و قژیکی پڤ و بۆری هەبوو. چاوی شینیکی کال و جوان بوو، نیشاندهری هۆش و وردبینی بوو، کە لەراستیدا زۆر لە تەمەنی زیاتر دیار بوو، ئەگەرچی هیندی جار قسەى مندالانەى دەکرد، بەلام هەستی بە شەرمەزاری نەدەکرد، تەنانت کاتیک کە دەشی زانی قسەیهکی وای کردوو. لە سەر یەك دەکرئ بلین پیاویکی سەیر و بیرەبیرە بوو، ئەگەرچی هەمیشە دۆستانە خۆی نیشاندهدا. جاری وابوو قەلافەتی وەك پیاویکی نەگۆڤ و خیشەسەر دەچوو. چاوی لە پیاو دەکرد و گویی رادەگرت، لە تەواوی ئەو ماوەیەشدا لەو دەچوو لە بیر و خەيالی شتیکی تردا بئ. زۆربەى کات سەرسارد و تەوژەل بوو، جاری واش بوو لەخۆرا توشی دلەخورپە و بئئوقرەیی دەبوو، ئەویش بە هۆی مەسەلەیهکی زۆر ئاسایی و کەم بايەخ. لەگەل ئەوێ بۆ هەر وشەیهك دەنگی درێژ دەکردهو و مەبەستیشی خۆناندن نەبوو، لە درێژەى قسەکانیدا گوتی: لە چوار پۆژ لەمەوبەرەو، یانی لەو کاتەو کە - ئەگەر لە بیرت بئ - ئیوانی برات لە سەر عارەبانەكە خستیە خوارئ، لەگەل خۆم بەملاوبەولایدا دەگیڤم. هەر ئەو رووداوەى ئەو پۆژە بوو هۆی ئەوێ سەرنجی پیتەدم، لەگەل خۆم بردم بۆ دئ، بەلام ئەوئەندەى قسەى قۆڤ کردوو ئیتەر پیم عەیبە لەگەلئ بئ. دەمەوئ ببیەمەو بۆ ناوچەكەى خۆی.

لەهێستانی قەنەكیش روویکرده ماكسیمۆف و گوتی: «ئەم ئاغا، ئەم ئاغانی لەهێستانی هەر نەدیو و قسەیهك دەكا کە بەراستی مەحاله.»

زمانی رووسی زۆر باش دەزانی، زۆر لەو باشتر کە چاوهروانیی لێدەکرا. کاتی وشەیهکی رووسی بەکار دینا، هەمیشە بە شیوێ وشەى لەهێستانی دەریدەبڤ.

ماكسیمۆف گوتی: «بەلام من خۆم ژنیکی لەهێستانی هیناوه.»

گالگانۆف هەلیدایە: «تۆ مەگین لە سوارەنیزامدا خزمەتت کردوو؟ تۆ باسی سوارە نيزامت دەکرد. یانی تۆ ئەفسەرى سوارە نيزام بووی؟

میتیا بە تامەزرۆیی گویی شلکردبوو، لەگەل ئەوئەشدا چاوانی پڤ لە پرسىاری بە هەموویاندا دەگیڤا، لە ناکاو هەلیدایە: «یانی هەر بەراستی ئەفسەرى سوارە نيزام بوو؟ ها! ها!»

ماكسیمۆف رووی تیکرد و گوتی: «نەخیر، نەخیر قوربان، دەزانی چی قوربان، مەبەستم ئەوێه کە ئەو ژنە شوخوشەنگە لەهێستانیانە، قوربان، کاتیک لەگەل سوارەکانی ئیمە، سوارەى مازورکا سەمایان دەکرد... یان کاتیک یەکیان لەگەل سوارچاکیکی مازورکا سەما دەکا، وەك بەچکە پشیلە خیرا خۆ دەخاتە باوئشى، قوربان... بەچکە پشیلەیهکی سپی... دایک و باوکی دادە خانمیش چاوی لێدەکەن و هیچ نالین... خۆیان ئیزنی پیتەدەن... پۆژی دواییش سوارە دەچئ بۆ خوازینی دادەخانم... مەسەلەكە ئەوێه قوربان... دەچیتە خوازینی دادەخانم، هی - هی!»

لەهێستانی کەلەگەت لە ناکاو گوراندى: «ئەم "پان" Lagdak (هیچوپوچ)ه!» لاقى نایە سەر لاقى. میتیا چاوی بە پۆستالە زەلام و چەورەكەى كەوت بەبنی ئەستور و قوراوییهو. لەهێستانییهكە تا رادەیهك چەور و چلكن دیاربوو.

گرووشنكا لە ناکاو بە توڤرەبییهو گوتی: «یەكەم پیالە و بەدمەستی!»

لەهێستانی قەنەكیش بە گرووشنكای گوت: «پانی ئاگریپینا، ئەوێ ئەو جەنابە لە لەهێستان دیتوویە، كچە كلفەت بوون، نەك خاتوونى رەسەن و نەجیمزادە.»

لەهێستانی تەژە بە رقههستاوی گوتی: «دەتوانن لە سەر ئەو مەرج دانین.» گرووشنكا بە رقههستاوی گوتی: «دەلئى چی؟ لینگەرئ با قسە بکا، بۆ دەبئ نەهیلئ خەلك قسەى خۆى بکا؟ لینگەرئ با كۆرەكەمان گەرم كا.»

لهه‌یستانی کلاوتیسکن، به پوانینیکی ماناداره‌وه چاوی له گرووشنکا بپی و گوتی: «پانی، من بۆ نه‌مه‌یشتوو قسه بکه‌ن؟» پاشان قورساخانه خۆی ماتکرد و ده‌ستی‌کرده‌وه به مژلیدانی قه‌ننه‌که‌ی.

گالگانۆف، وه‌ک ئه‌وه‌ی مشتومرێکی زۆر گرینگ له گۆریدا بی، دیسان به‌ دل‌ه‌خورپه‌وه گوتی: «نا، نا، جه‌نابی له‌ه‌یستانی راست ده‌کا، ئه‌و به‌ عومراتی خۆی له‌ه‌یستانی نه‌بووه، که‌وايه چۆن ده‌توانی سه‌باره‌ت به‌وه قسه بکا؟ من باوه‌ر ناکه‌م له‌ له‌ه‌یستان ژنت ه‌ینابی، وا نیه‌؟»

- نا قوربان، له‌ پارێزگای ئیسماڵنیسک، قوربان. به‌لام سواریک ئه‌وه‌ی ه‌ینابوو بۆ پرووسیا، یانی ژنی داهاتوومی له‌گه‌ل دایکی و پووری و ژنیکی دیکه‌ی خزمیان و کورپه‌ گه‌نجه‌که‌ی ه‌ینابوونی. ئه‌و سواره ئه‌وانی راست له‌ له‌ه‌یستانه‌وه ه‌ینابوو و... به‌ منی سپاردن. ئه‌و سواره لاویکی جوانچاک و کورپه‌ خاسه‌ بوو، له‌ گوردانه‌که‌ی ئیمه‌دا ملازم بوو. یانی ده‌یویست خۆی ماره‌یکا، به‌لام په‌شیمان بۆوه. چونکه‌ ژنه‌ شه‌ل بوو.

گالگانۆف ده‌نگی ه‌لینا: «که‌وايه تۆ ژنیکی شه‌لت ه‌ینا؟»

- به‌لێ قوربان. له‌و کاته‌دا ه‌ه‌ردووکیان فریویاندام و باسی ئه‌و نه‌قوستانییه‌یان نه‌کرد. سه‌ره‌تا پیموابوو چه‌لوا ده‌کا، له‌ په‌ستا چه‌لوای ده‌کرد... پیموابوو له‌ خوشیا‌نا واده‌کا.

گالگانۆف به‌ ده‌نگی جیکن و مندالانه‌وه، قیزاندی: «یانی ئه‌وه‌نده دل‌خۆش بوو که‌ شووی به‌ تۆ کردوو؟»

- به‌لێ، قوربان، دوایی بۆم ده‌رکه‌وت، یانی کاتی‌ک که‌ زه‌ماوه‌ندمان کرد، ه‌ه‌ر شه‌وی یه‌که‌م دانپیانا و به‌ گریان و پارانه‌وه داوای لێبووردنی کرد و گوتی: «کاتی‌ک مندال بووم له‌ جۆگه‌یه‌ک بازدا و لاقم شکا.» ها! ها!

گالگانۆف وای دا له‌ قاقای پیکه‌نین خه‌ریک بوو بکه‌وئ به‌ عه‌رزدا. گرووشنکاش پیکه‌نی: میتیا ده‌تگوت پۆن قازت لیداو. ه‌ینده شاد بوو، گوێزی به‌ کلک ده‌شکاند.

گالگانۆف پرووی کرده‌ میتیا و گوتی: «ده‌زانی ئه‌وه‌یانی به‌راسته، ئه‌مه‌یان درۆ نیه‌. با پیتیلیم ئه‌و دوو‌جاری ژن ه‌یناوه. ئه‌وه نه‌قلی ژنی یه‌که‌میه‌تی. ژنی دووه‌میه‌تی. عه‌رزى به‌ خزمه‌تتان ده‌که‌م، هه‌لات، ئیستاش هه‌ر ماوه.» میتیا به‌وپه‌ری سه‌رسورمانه‌وه بۆلای ماکسیمۆف وه‌رسوو‌را و گوتی: «راست ده‌کا؟»

ماکسیمۆف خا‌که‌رایانه گوتی: «به‌لێ قوربان، هه‌لات. ئه‌و ئه‌زمونه تاله‌م تاقیکردۆته‌وه قوربان. له‌وه‌ش ناخۆشتر ئه‌وه بوو له‌گه‌ل پیاویکی فه‌رنسی هه‌لگیرا، ژنه‌ به‌ر له‌ هه‌لگیرانه‌که‌ی هه‌موو ملک و ماله‌که‌می به‌ ناوی خۆی تاپۆ کردبوو، پیتیده‌گوتم: «تۆ خوینده‌واری. له‌بن به‌ر‌دیش ده‌توانی بژیوی خۆت دابین‌که‌ی.» به‌و قسه‌یه‌ش کۆتایی به‌ مه‌سه‌له‌که‌ ه‌ینا: ئوسقوفیکی ریزدار جاریکیان پیتگوتم: "تۆ یه‌کی‌ک له‌ ژنه‌کانت شه‌ل بوو به‌لام ئه‌وه‌ی دیکه‌یانت گورج و گۆل." «هی - هی!»

گالگانۆف که‌ له‌ بنه‌وه ده‌کۆلی، هه‌لچوو: «گوئیگرن، گوئیگرن! ئه‌گه‌ر درۆ بکا - که‌ زۆر جاریش ده‌یکا - بۆ ئه‌وه‌یه سه‌رگه‌رممان کا. با بیکا، خۆ زه‌رده‌ی نیه‌، وانیه‌؟ ه‌یندی جار خۆشم ده‌وئ. مرۆفیکی شه‌رمه‌نه، به‌لام ته‌بیعه‌تی وایه، پیتان وانیه‌ وایه؟ ه‌یندی که‌س له‌به‌ر قازانجی خۆیان خۆ مات ده‌که‌ن، به‌لام ئه‌و ته‌بیعه‌ته‌که‌ی وایه. په‌نگه‌ پیتانوابی خۆی هه‌لده‌کیشی (دوینی له‌ ریگا هه‌ر له‌وباره‌وه مشتومرمان کرد) که‌ "گۆگۆل" "رۆحه‌ مردوو‌ه‌کان"ی سه‌باره‌ت به‌ ئه‌و نووسیویه. ئه‌گه‌ر له‌بیرتان بی له‌و کتیه‌دا وه‌رزێریک هه‌یه ناوی ماکسیمۆفه و نازدیرۆف به‌ قامچی لێده‌دا. ئه‌گه‌ر له‌بیرتان بی، نازدیرۆف به‌ مه‌ستی ماکسیمۆف ده‌داته به‌ر زه‌بری قامچی و برینداری ده‌کا، دوای لیدان و ئه‌و سووکایه‌تییه له‌ لایه‌ن یاساوه مه‌حکووم ده‌کرێ و بپوا ده‌که‌ن که‌ سووره له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و ماکسیمۆفه‌یه و قامچیشی خواردوو! پیتانوايه راسته‌ده‌کا؟

چېچىكوف سەرەتاي دەيەى بىست، سەفەرى دەستپىكر، ھەر بۆيە ئەم مېژوانە يەك ناگرنەوہ. قەت باوہر ناكەم ئەو قامچى خواردى، باوہر ناكەم. ئىوہ دەلېنچى؟»

توورە بوون و ھەلچوونى گالگانوف ھەستپىنەدەكرا، بەلام بەراستى تووشى دلەخورپە بووبوو. مېتياش بى ئەوہى نارەزايەتى دەربرى، قسەكەى ئەوى سەلماند و بە پىكەننەوہ گوتى:

«ئەگەر قامچى خواردى چى!»

ماكسىموف ھەلدايە: «مەسەلە ئەوہ نىيە، بەراستى قامچىم خواردى، بەلام ھەروا...»

«مەسەتت لە «ھەروا» چىيە؟ قامچىت خواردى يان نا؟»

لەھىستانى قەننەكىش، بە ناوچاوانىكى گرژەوہ و بە زمانى لەھىستانى بە ھاوړىكەى گوت: «پانته، سەعات چەندەيە؟»

«تەژەى ھاوړىي لە وەلامىدا شانى ھەلتەكاند. ھىچكام سەعاتيان پىنەبوو.»

گرووشنكا راشكاوانە دەستىكر بە دۆزىنەوہى عەببەكانى و بە توندى گوتى: «بۇ قسە كردن قەدەغەيە؟ دەفەرموون كەس زمانى نەگەرئ چونكە جەنابتان گيانى مەبارەكى دادەگىرئ؟» دەتگوت بۆيەكەم جار شتىك لە زەينى مېتيادا دەبرىسكىتەوہ. ئەمجارە لەھىستانى بە توورەبىيەكى ئاشكراوہ وەلامى دايەوہ:

«پانى، خۇ من دژايەتيم نەكردوہ. كوا، چىمگوتوہ؟»

گرووشنكا قىژاندى بە سەر ماكسىموفدا: «باشە ئىتر، زووكە چىرۆكەكەتمان بۇ بگىرەوہ. بۇ ھەموو مەيموونەكەتان تۇپيوہ؟»

ماكسىموف بە شادىيەكى ئاشكراوہ، لەگەل ئەوہى نەختى نىوچاوانى تىكنا، دەستەوبەجى وەلامى دانەوہ: «خاتون، شياوى گىرانەوہ نىيە، ھەمووى قۇرپاتە. نووسراوہكەى گۇگۇل گىرانەوہى نەقلە و بە كىنايە دەربىرپيوہ، چونكە ئەو ناوانەى لە كىتەبەكەشدايە ماناى تايەتيا نەيە. و بە ئانقەست گۇرپيوەتى. ناوى راستەقىنەى نازدېرئوف بوو. كۇفېشنىكوف ناوىكى دىكە

بوو، پىيان دەگوت ئىشكفۇرئوف. تەنيا ناوى فىناردى ھەر ئەو ناوہى خۇى بوو، چونكە ئەو ئىتالىيى نەبوو، رووسى بوو. مادمۇزىل فىناردى كچىكى شوخ و دەلال بوو، لاقە چكۆلە و جوانەكانى دەتگوت لە قالبدراوہ. مېنى ژۇپىكى گولنكەدارى قۇلەى لەبەردا بوو، دەستىكر بە سەما، بەلام نەك چوار سەعات، تەنيا چوار خولەك، ھەر بەو ماوہ كەمەش ھەمووانى سەرسام كرد...»

گالگانوف گوراندى: «باسى قامچى خواردەكەت بكە، بۇ لىيانداى؟»

ماكسىموف وەلامى دايەوہ: «لەسەر پايرۆن»

مېتيا گوتى: «كام پايرۆن؟»

«ئەو نووسەرە بەناوبانگەكەى فەرەنسا. لە مەيخانەيەك دانىشتبووين و خەرىكى خواردەوہ بووين. بانگەھىشتيان كردبووم. لە پىش ھەمووياندا دەستمكرد بە فرھاويشتن و شىعەرى داشۆرين. «بۇيلۇ تۇى؟ بەو جلوبەرگە قۇرەوہ!» بۇيلۇش لە وەلامدا گوتى: دەچم بۇ بالماسكە، يانى بۇ ھەمام ھى - ھى! زانيم بەوہ تىكچوون، ھەر بۆيە خىرا فرىكى دىكەم ھاويشت، كە ھەموو دانىشتووان بىستبوويان و زۇرىش تەشەراوى بوو:

تۇ سافۇى منىش فائۇنم!

بەلام ئەو داخە كوشتوومى

تۇ رىگاي دەريا نازانى!

ئىتر دانىشتووان بەجارى قەلسبون و بە جنىو و ناونىتە كوړيان كردم. بەلام ناوچاوہكەم ھىتابووى، بۇ ئەوہى تىيەلنمەوہ و تۇزى دلىان چاكەمەوہ، دەستمكرد بە گىرانەوہى حەقايقەتىكى رۇشنىيرانە سەبارەت بە پايرۆن، كاتىك رىگاي نادەن بچىتە ئەكادىمىاي فەرەنسا، لە داخانا ئەم دوو دىرە بۇ سەر كىلى گۇرەكەى دەنووسى:

Gi-git piron qui ne futrien

Pas même academician⁷

7- «پايرۆن لەم شوينتە نىژراوہ، لە ژيانا ھىچى بە ھىچ نەكرد و ئەندامى ئەكادىمىاش نەبوو.»

لەسەر ئه‌وه گرتیانم و چیت خواردووهر ترش و چه‌وه‌ندهر.

ئاخر بۆ؟ له‌به‌رچی؟

له‌به‌ر که‌مال و زانست. خه‌لک ده‌توانن که‌سیک له‌سه‌ر هیچ‌پوچ قامچی کاری بکه‌ن.

گرووشنکا له‌ناکاو قسه‌که‌ی پین‌پین: «ئاها ده‌به‌سیکه‌ن. هه‌مووی قورپاته، نامه‌وی گویم لینی. پیمو‌بوو قسه‌ی خوش ده‌که‌ن.» میتیا واقیکی برده‌وه و له‌پیکه‌نین که‌وت. له‌هه‌یستانیه‌ی که‌له‌گه‌ته‌که، هه‌ستا سه‌رپی و وه‌ک مرؤفیکی خه‌مبار و بیتاقه‌ت ده‌ستی له‌پشته‌وه هه‌لپیکا و ده‌ستیکرد به‌راویچه‌کردن به‌نیو ژوره‌که‌دا.

گرووشنکا، به‌رچه‌وه چاوی لیده‌کرد، گوتی: «ئیتیر ناتوانم دانیشم.» هه‌ستی به‌خه‌مباری کرد. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا بۆی ده‌رکه‌وت له‌هه‌یستانی خریله به‌چاویکی ده‌خه‌زدارانه‌وه چاوی لیده‌کا.

میتیا گوراندی: «پانییه وه‌ره بخۆینه‌وه! ئه‌و پانه‌ی دیکه‌ش هه‌روا! وه‌رن با بخۆینه‌وه.»

هه‌ر خیرا سێ په‌رداخێ هینا پینشی و پریکردن له‌شامپانی.

میتیا دیسان گوراندی: «پانوویه، به‌خوشیی له‌هه‌یستان ده‌خۆینه‌وه، به‌خوشیی له‌هه‌یستانی ئیوه!»

ئهو له‌هه‌یستانیه‌ی له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ دانیشتبوو، به‌خوگرتنیکی قورساخانه‌وه گوتی: «پانییه، زۆریشم پینخۆشه،» خیرا په‌رداخیکی هه‌لگرت.

میتیا به‌پیدارگرییه‌وه گوتی: «ئهو پانه‌ی دیکه‌ ناوی چییه؟ بخۆوه، ئه‌ی به‌ناوبانگترینی به‌ناوبانگه‌کان، په‌رداخه‌که‌ت هه‌لگه‌ه!»

له‌هه‌یستانی خریلانێ گوتی: «پان ویروبلیفسکی.»

پان ویروبلیفسکی، که‌ به‌ده‌م پیاسه‌وه خۆی ده‌له‌قاند، هات بۆلای میزه‌که‌.

میتیا په‌رداخه‌که‌ی هه‌لگرت و گوتی: «پانوویه، به‌خوشیی له‌هه‌یستان!»

هه‌ر‌سیکیان خواردیان‌وه. میتیا ده‌ستی‌دا بتریه‌که‌ و دیسان سێ په‌رداخه‌که‌ی پری کرده‌وه.

پانوویه، ئیستا به‌سه‌لامه‌تی رۆوسیا، وه‌رن پیکه‌وه ببینه‌ براده‌ر!

گرووشنکا گوتی: «بۆ ئیمه‌ش تیکه‌. منیش ده‌خۆمه‌وه به‌خوشیی رۆوسیا!»

گالگانوف گوتی: «منیش.»

ماکسیموف گوتی: «منیش ده‌خۆمه‌وه... به‌سه‌لامه‌تی رۆوسیا، دایه‌گه‌وره‌ی خوشه‌ویست.»

میتیا هاواریکرد: «هه‌موومان! هه‌موومان! تریفون بۆریسیچ، چه‌ند بتریی دیکه‌مان بۆ بینه‌!»

سێ بتریی دیکه‌یان شامپانی له‌وانه‌ی میتیا له‌گه‌ل خۆی هینابووی، له‌سه‌ر میزه‌که‌یان دانا. میتیا هه‌موو په‌رداخه‌کانی پریکرد.

دیسان گوراندی: «به‌خوشیی رۆوسیا! هوررا!» هه‌موو به‌سه‌ریان‌وه نا، جگه‌ له‌له‌هه‌یستانیه‌کان. گرووشنکاش یه‌ک‌بین‌نا‌ی به‌سه‌ریه‌وه. به‌لام له‌هه‌یستانیه‌کان ده‌ستیان بۆ نه‌برد.

میتیا گوتی: «پانوویه، یانیچی؟ ناخۆنه‌وه؟»

پان ویروبلیفسکی په‌رداخه‌که‌ی هه‌لگرت. به‌ده‌نگیکی به‌رز و ئاهه‌نگدار گوتی: «به‌سه‌لامه‌تی رۆوسیا به‌ر له‌سالی ۱۷۷۲^۸ له‌هه‌یستانی گرده‌ پیاو

گوتی: «ئاوا باشه‌!» پاشان هه‌ردووکیان پیکه‌وه په‌رداخه‌ شامپانیان هه‌لدا.

له‌ناکاو میتیا له‌ده‌می ده‌رچوو: «پانوویه، ئیوه‌ گه‌وجن.»

هه‌ردوو له‌هه‌یستانیه‌که‌ به‌له‌بزیکی هه‌ره‌شه‌ ئامیزه‌وه گوراندیان: «پانییه!» وه‌ک که‌له‌شیری لاری هۆمه‌نیان بۆ میتیا برد. پان ویروبلیفسکی به‌تاییه‌ت زۆر

به‌رق هه‌ستاوی و به‌زمانی له‌هه‌یستانی گوتی: «مه‌گین پیاو ده‌توانی ولاته‌که‌ی خۆی خوشنه‌وی؟»

گرووشنکا به‌له‌بزیکی فه‌رمان‌پیدراوانه‌وه گوراندی: «بیده‌نگین! شه‌ر مه‌که‌ن، من تاقه‌تی شه‌ر و کیشه‌م نییه‌!» لاقی له‌عه‌رزێ کوتا. سوور هه‌لگه‌را

8- سالی ۱۷۷۲ له‌هه‌یستان له‌نیوان رۆوسیا و نه‌مسا و پیروسیا به‌شکرا و حکومه‌تی پاشایه‌تی کۆتایی پینهات.

و چاوی زیتە ی هات. ئەو پەرداخە شامپانییە ی تازە خواردییه وە شوینی لە سەر دانابوو. میتیا ئۆقرە ی لێبڕا.

- پانویە، بمبوورن! خەتای من بوو، داوای لێبووردن دەکەم. ویروبلیفسکی، پانیە ویروبلیفسکی، داوای لێبووردنتان لێدەکەم.

گرووشنکا بە رق و توورەیی و لۆمە وە گوتی: «تۆش دەمت لێکنی! بێدەنگ دانیشە، هەقمەق!»

هەموو دانیشتن و بە بێدەنگی لە یەکتریان دەپوانی.

میتیا سەری لە قسەکانی گرووشنکا دەرندە دەچوو، دیسان گوتی: «ئاغایان، من دامەزراندوو. وەرن دەستپێکەین، بۆ ئاوا دەست لە سەر دەست دانیشتووین؟ چیبکەین... با دیسان خۆمان سەرگەرم کەین!»

گالگاتۆف، بە ناقایلی لە ژێر لێو وە منجاندی: «پەککو دەتوانی هەموو ناویکی قۆری لێبێتی، جگە لە سەرگەرمی!»

ماکسیمۆف گوتی: «وەرن گەنجەفە بکەین، قوربان. هەروەک پێشتر دەمانکرد.

میتیا دەنگی هەلینا: «گەنجەفە؟ کەیفی لە لایە! بەلام ئەگەر پانویە...» لە هێستایی قەننە کیش، زۆر بە لەشگرانی وەلامی دایە وە: «پانویە، دوورە.»

پان ویروبلیفسکی گوتی: «راستدەکا.»

گرووشنکا پرسیی: «دوور؟ دوورە یانی چی؟»

لە هێستایی قەننە کیش گوتی: «درەنگ، پانی، مەبەستم ئەو یە درەنگ وەختە.»

گرووشنکا بە توورەیی قیژاندی: «هەمیشە درەنگیانە. هیچ کاریکیان لە دەست نایە. خۆیان بەرەللا و هەرەللان، بۆیە دەیانەوێ خەلکیش وەک ئەوان بەرەللا و هەرەللا بێ، میتیا بەر لەوێ تو بێی، هەر ئاوا قروقە پیمان کردبوو و بە بێزاری چاویان لێدەکردم.»

لە هێستایی خریلانە ی قەننە کیش بە زمانی لە هێستایی گورانیدی: «فریشتە کەم، دیارە لووتمان پێدا ناهینی، هەر لە بەر ئەو یە ماتم.» پاشان

میتیا ی کردە بەردەنگی خۆی و گوتی: «پانییە، من ئامادەم.»

میتیا، پارە کە ی لە گیرفانی دەرھینا و دووسەد رۆبلی لە سەر میزە کە داگرد: «پانییە، دەستپێکە. دەمەوێ زۆرت پێ بدۆرینم. پەری خۆت هەلگرە و لە سەر بانک دانیشە.»

لە هێستایی گرده پیاو بە شیوہ یە کە جیدی و لێبڕاوانە گوتی: «پانییە، گەنجەفە لە خاوەنی کاروانسەرا وەردەگرین.»

لە هێستایی تەژە گوتی: «ئەو زۆر چاکترە.»

میتیا پرتاندی: «لە خاوەنی کاروانسەرا؟ زۆر چاکە، تیگە یشتم، پەری لە و وەردەگرین. پانویە، بژی بۆ ئەو ئەقلەت، تریفون بۆریسیچ، گەنجەفە مان بۆ بێنە!»

خاوەنی کاروانسەرا دەستیکی پەری تازە بۆ هینان. میتیا بەستە کە ی هەلپچری.

ترفون بۆریسیچ سەری لە میتیا بردە پێشی و گوتی: «کچەکان ئامادەن. جوولە کە کانیش عەدوسەدی ئەو یە بە تار و دەمە کە وە بگەنێ. بەلام عارە بانە ی هەلگری کە لوپە لە کان نەگە یشتۆتی.» میتیا هەستا پێ و بە هەلە داوان رۆیی بۆ ژوورە کە ی دیکە تاکو کاروبارە کان وەری بخا و فەرمانی پێویستیان پێیدا. بەلام تەنیا سێ کچ هاتبوون و هیشتا ماریا نە هاتبوو. خۆشی نەیدەزانی چ فەرمانیک بەدا و بۆچی ئاوا بە هەلە داوان هاتوو بۆ ئێرە. هەر ئەو نەندە ی پێگوتن کە دیاری ئەو کچانە - شیرینی و شەگە لات و نوقل - لە جەعبە کە دەرھینن. زۆریش بە هەلە پووکی گوتی: «ودکاش بۆ ئاندری، بۆ ئاندری و دکا، و دکا! سووکایە تیم بە ئاندری کرد!»

لەناکا و ماکسیمۆف، کە بە داویدا هاتبوو دەستی نایە سەر شانی و بە سرتە پێیگوت:

- پینچ رۆبلم بەدە. منیش دەمەوێ پەری بکەم. هی - هی!

- كه يفه! زورم پيخوشه! هاني ئه وه ده رۆبل!

ديسان هه موو پاره كاني له گيرفاني دهرهينا و گه لايه كي به جيى ده رۆبل دهر كيشا. «ئه گهر دۆراندت، وهره وه هي ديكه شت دده مي.»

ماكسيموف به دلخوشي چپاندى به گويدا: «زور چا كه قوربان» ههر خيرا ش به قله سه ما گه رايه وه بۆ وه تاغه شينه كه و داواى لىبوردي لىكردن كه چاوه پروانى راگرتوون. له ههستانىيه كان دانىشتبوون. په رى گه نجه فه يان بلاو كردبووه. دۆستانه و تارا ده كه خو مانه دياربوون. له ههستانىي خريله ديسان قه ننه كه ي داگيرساند بوو و ئاماده ي ده سپى كردن بوو. حال و هه وايه كي قورساخانه ي به خو وه گرتبوو.

پان ويرو بلىفسكى گوراندى: «پانوويه، له سه ر جيى خوت دانىشه.»

گالگانوف گوتى: «من ئىتر يارى ناكه م، ههر ئىستا په نجا رۆبلم بى دۆراندن.»

له ههستانىي قه ننه كيش پىگوت: «ئه م پانه نيوچاوانه كه ي نه يهينا، رهنگه ئه مجاره يان بيهينى.»

ميتيا پرسى: «بانكه كه چه ند بى؟ چه نده تان بى باشه؟»

- پانييه، يارييه كه جياوازه، سه د رۆبل، دووسه د، ههر چه ندت پيخوشه داينى.

ميتيا به پيكه نينه وه گوتى: «ملوئىنك!»

- پان سه روان رهنگه نه قلى "پان پادفيسوتسكى" ت بىستبى!

- كام پادفيسوتسكى؟

- بانكك له وار شو بووه، هه موو هاتوون و له سه ر داراييه كه ي مه رجيان

داناوه. پادفيسوتسكىش دى، هه زار كوته ئالتوون ده بينى، له سه ر داراييه كه يان

شه رت ده به ستنى. بانكدار ده لى: «پانيه پادفيسوتسكى، به قه د نرخى ئه و

ئالتوونانه پاره داده نيى، يان قه ولى شه ره ف دده ي؟» پادفيسوتسكى ده لى:

«قه ولى شه ره ف پانيه.» «زور چا كتره.» بانكدار گه نجه فه دينى. پادفيسوتسكى

ده بياته وه. بانكدار ده لى: پانيه، هه ليگره، «چه كه جه ي ميزه كه ده كيشيته وه و

ملوئىنكى پنده دا.» «پانيه هه ليگره، بردووته وه.» «ملوئىنك له بانكه كه دا بووه.

پادفيسوتسكى ئه لى: «ئه وه م نه ده زانى.» بانكدار ده لى: «پانيه پادفيسوتسكى، تو شه ره فت نايه گره و ئيمه ش هه روا.» بويه پادفيسوتسكى ملوئىنه كه هه لده گرى.

گالگانوف گوتى: «من باوه ر به وه ناكه م.»

- پانيه گالگانوف، پياو له كوړىكى ئاوا پر له پياوى موخته ره مدا شتى وا نالى.

ميتيا دهنگى به رز كرده وه: «وا دياره قومار بازي له ههستانى چاوپوشى له و ملوئىنه ده كا!» به لام خيرا قسه ي خو ي خوارده وه. «پانيه، بمبووره، ديسان خه تامكرد. ئه و له ملوئىنه كه چاوپوشى ده كا. له به ر شه ره فى، له به ر شه ره فى له ههستانى. ديوته زمانى له ههستانى چون ده زانم، ها - ها! وهره، من ده رۆبل له سه ر سه ر باز داده نيم.»

ماكسيموف پيكه نى و گوتى: «منيش رۆبلىك له سه ر بى بى داده نيم، له سه ر بى بى دلله كان. پانيه نووچكاي جوان و ورديله، هي - هي!» په رى بى بى هه لگرت و وهك ئه وه ي قه ستنى شار دنه وه ي هه بى، خو ي ره پكرده وه و به په له له ژىر ميزه كه دا خاچى خو ي كيشا. ميتيا بردييه وه ماكسيموفيش بردييه وه.

ميتيا گوراندى: «ياللا ده ي!»

ماكسيموف كه له خو شى بردنه وه ي ئه و يهك رۆبله پى و ده رز

نه ده كه وت له ژىر ليوه وه گوتى: «من رۆبلىكى ديكه ش داده كه م.»

ميتيا نه راندى: «دۆراندى. دووبل له سه ر هه وت!»

هه وتيش دۆراندى.

گالگانوف له ناكاو وه ده نگ هات: «به سيكه ن!»

«دووبل! دووبل!» ميتيا داوه كه ي كرده دوو به رانبه ر، ههر جار يكيش كه

ده يكرد دوو به رانبه ر، راست له سه ر ئه و په ره ي شه رتى ده به ست، ده يدۆراند.

داوى نيوه راست رىكوپىك بوو.

ميتيا به تووره يى گوتى: «دووبل!»

له هیستانی قه نه کیش گوتی: «پانیه تو دووسه د رۆبلت دۆراندوو. سه دی دیکه ش داده که ی؟»

- چی؟ دووسه دم دۆراندوو؟ که وایه دووسه دی تر! هه مووی دووبل!
میتیا پاره که ی له گیرفانی دهرهیتا و خهریکی دانانی دووسه د رۆبیل له سه ر بی بی بوو گالگائوف دهستی له سه ر دانا و به دهنگیکی زایه له دار گوتی: «به سسه ئیتر!»

میتیا چاوی لی زه ق کرده وه: «مه سه له چیه؟»

- ئیتر به سسه! ئیتر ناهیلیم بیکه ی، مه گین!

- بو؟

- چونکه پیم خوش نییه. دهست له کایه هه لگره. ئه وه پیمگوتی ئیتر ناهیلیم بیکه ی.

میتیا به سه رسوورمانه وه چاوی تیبری.

گرووشنکا به دهنگیکی خه ماوییه وه گوتی: «میتیا، دهست له یاری هه لگره. راسته کا. تا ئیستا زورت دۆراندوو.» هه ردوو له هیستانییه که، به شیوه یه کی توراوانه هه ستانه پی.

له هیستانی وردیله، که به مۆره وه چاوی له گالگائوف ده کرد، گوتی: «پانیه بیت وایه گالته یه؟»

پان ویروبلینفسکی گورانندی به سه ر گالگائوفدا: «تو چکاره ی؟»

گرووشنکا گوتی: «تو هه قت چیه ده گورینی؟ که له شیر ی که مژه!»

میتیا هه ر جار ی چاوی له یه کیان ده کرد. له ناکاو له روخساری گرووشنکا دا شتیکی بو دهرکه وت، هه ر له و کاته دا شتیکی تازه به زه یینیدا هات. خه یالکی تازه و سه یر!

له هیستانی وردیله، له داخانا سوور هه لگه رابوو، تا هات بلن: «پانی ناگریبنا،» میتیا به په له چوو بۆلای و دهستی دا به شانیدا.

- به ناوبانگترینی به ناوبانگان، ده مه وی دوو قسه ت له گه ل بکه م.

- چیت ده وی؟

- له و ژووره ی دیکه، دوو قسه ت له گه ل ده که م، قسه یه کی خوش، زور خوش. به بیستنی دلشاد ده بی.

له هیستانی خریله داچله کی و به نیگه رانی ته ماشای میتیای کرد به و حاله شه وه له رپوه قه بوولیکرد، به و شه رته ی پان ویروبلینفسکی له گه لیدا بی.
میتیا گوتی: «پاریزه ر؟ قه یناکا با بیت کارم به ئه ویشه. ده بی ئه ویش له وی بی. پانوویه، با برۆین ده ی!

گرووشنکا به نیگه رانییه وه پرسیی: «بو کو ی ده چن؟»

میتیا وه لامی دایه وه: «هه ر ئیستا ده گه رپینه وه.»

جووریک باوه ری کتوپر و جه ساره ت له چاویدا دهره وشایه وه. روخساری له گه ل سه عاتیک له مه و به ر که هاته ژووری زور جیاواز بوو. له هیستانییه کانی نه برد بو وه تاغیک که کچان لی کۆ بوو بوونه وه و میزه که یان به شیرینی و شه گه لات و شامپانی چنی بوو، بردنی بو وه تاغی خه ویک که لای دهسته راست بوو. ئه و دیوه ی که سه ندووق و به سه تکه کانی لیداندرابوو. دوو چرپای گه وره ی لیبوو که یه کی کۆمایه ک بالنجیان له سه ر هه لچندرا بوو. مۆمیک له سه ر میزکی چکۆله ی دارین دایسا. میتیا و کابرای له هیستانی له په نای میزیکه دا رووبه رووی یه کتر دانیشن. ویروبلینفسکی ته ژه ش دهستی نایه پشت قوونی و له لایان راوه ستا. له هیستانییه کان کرژ و مۆن بوون، به لام دیاربوو وه دله خورپه که وتوون.

له هیستانی وردیله گوتی: «پانیه، چ فه رمایشتیکت بوو؟»

پانیه، زورتان ماتلناکه م، «پاره کانی له گیرفانی دهرهیتا. «ئه م پاره یه بو تو، له گه ل سی هه زار رۆبیل چۆنی؟ وه ریگره و برۆ به رپی خوتا.»

له هیستانی، سه رسوورماوانه چاوی له میتیا بری. له گه ل ویروبلینفسکی چاویکیان له یه کتر کرد و گوتی:

- پانیه، سی هه زار رۆبیل؟

- پانوویه، سی هه زار، به لی سی هه زار! پانییه گوی بگره، ده زانم پیاویکی ماقوولی. سی هه زار رۆبیل وه رگره و بو هه رکوی ده چی بچۆ. ئه و پان

ویرۆبلیفسکییهش له سهر تو . حالی بووی؟ بهلام خیرا، ههر ئیستا و ئیتر پیتان بیرهدا نایهتهوه. پانیه تیگهیشتی، بۆ ههمیشه دهرووی. ئهوهش دهراکه برۆ دهروی و ئاور مهدهوه. له وهتاغهی دیکه چیت ههیه بوئی دینم، پروپوشیک و بالتهیهکی پهشمی، ههر ئیستا، دهچم بوئی دینم. ئهسپهکانیشتان خیرا بۆ ئاماده دهکن. ئیتر خوداتان لهگهڵ، پانیه!

میتیا به دلنایایی چاوهروانی وهلام بوو. ریزهیهک دوودل نهبوو. کابرای لهههستانی وهک ئهوهی بریاریکی باشی دابن رهنگ و پرووی گهشایهوه.

- پارهی نهغد پانیه؟

میتیا گوئی: «پارهی نهغد پانیه، پینچسهده رۆبل ههر ئیستا بۆ خهرجی رینگه و وهکو بیحانه دهدهمه خزمهتتان، دوو ههزار و پینچسهده رۆبلهکهی دیکهشی سبهینی له شاری، به شهرفهم له بن بهر دیش بۆتان پهیدا دهکههه». لهههستانییهکان دیسان چاویکیان له یهکتر کرد. گرده پیاوهکهیان گرژ بووبوو.

میتیا ههستیکرد چه تیک له کاردایه، بۆیه گوئی: «ههوسهده رۆبل، ههوسهده رۆبل، دهلنی چی؟ ئهویش بهبی ماتلبوون، ههر ئیستا نهغد، دیدهمه خزمهتتان، باشه پانیه. چیهه؟ متمانهه پیناکهه؟ ئیستا ناتوانم سی ههزار رۆبلهکهتان بدهم. ئهگه ئیستا بتاندهمی، لهوانهیه سبهینی بگهڕینهوه بۆلای... ئیستا سی ههزار رۆبلیشم پینیه». میتیا لهگهڵ ههر وشهیهکدا دهتگوت جهرگ و دللی دادهکهوی. به دهنگیکی لهرزوک گوئی: «له شاری ئهوه پارهیهم ههیه، زیاتریشم ههیه. به شهرفهم پارهکهه لهوینیه، شار دوومهتهوه». غرووریکی رۆچی له ناکاو به رۆخساری لهههستانی وردیلهوه رهنگی دایهوه، به تهشهریکهوه گوئی: «دهی چیی دیکهش؟ خهجالهتیش شتی چاکه!» پاشان تفتیکی کردهوه. پان ویرۆبلیفسکییش تفتی کردهوه.

میتیا به هیوابراوی بۆی دهركهوت دهملهپووش ماوهتهوه، گوئی: «پانیه، بۆیه ئهوه کاره دهکهی به هیوای گرووشنکا پارهییهکی زیاتری بهنیو چاوانهوه بی؟ ئیوه جووتیک کهلهشیری نیرهمووکن، ههر ئهوهتان قابیله!»

«ئهوه سووکایهتییهکی گهورهیه!» لهههستانی وردیله وهک چهوهندهر سوور ههگهراپوو، به پرتاو له ژوورهکه دپهروی، دهتگوت تاوانه گوئی له وشهیهکی دیکه بی. ویرۆبلیفسکییش بهپهله به دوایدا هاته دهروی، میتیاش، شیواو و سهر له بهرد کهوتوو به دوایاندا هاته دهروی. له گرووشنکا دهترسا، ترسی ئهوهی بوو پان ههرا و هوریا وهروی بخا. له راستیدا ههرواشی کرد. گرده پیاو خۆی کرد به وهتاغهکهدا و به شیوهیهکی سهیر خۆی خسته بهرپیی گرووشنکا.

به زمانی لهههستانی گوئی: «پانیه ئاگریپینا، سووکایهتییهکی گهورههه پینکراوه!» بهلام گرووشنکا له ناکاو ئاراقارای لی ههگیرا، وهک ئهوهی ژان به جهرگی گهیشتی. قیزاندی: «به زمانی پرووسی بدوی! پرووسی! ئهگه ریهک وشهیه دیکهت لهههستانی لهدهم بیته دهروی، خۆت دهزانی! بهلای ناخیرت پرووسیت دهزانی، ناکا دواي پینچ سال لهبیرت چوو بیتهوه؟» له داخا سوور ههگهرا بوو.

- پانی ئاگریپینا...

- ناوی من ئاگرافنیه، گرووشنکا، پرووسی قسه بکه، دهنا گویت لیناگرم! لهههستانی به ههست و غرووریکی بریندارهوه کهوتبووه ههناسهبرکی. به رقههستاوی و پۆز و ههواوه، دهستیکرد به پرووسییهکی سهروگوئی شکاو: - پانی ئاگرافنا، من هاتووم بۆ ئیره تاکو رابردوو لهبیر بهرمهوه و ئهوهی ههتا ئهمرۆ پرووی داوه بهیهکجاری له یادمدا بیسرمهوه...

گرووشنکا لهجیی خۆی جینگلیکی دا و قسهکهی پینبری: «لهبیری بهریهوه؟ هاتووی بۆ ئیره رابردوو لهبیر بهریهوه؟»

- بهلای وایه پانی، من قرنیس نیم، خاوهن پیاوهتیم، غیرهتی پیاوانه، بهلام کاتیک ئاشقهکانی تۆم دی، چاوم هاته تهپلی سهرم. پان میتیا لهو ژوورهی دیکه پینشیاری سی ههزار رۆبلی پینکردم، بۆ ئهوهی دهست له تۆ ههگرم. بهلام من تفتیک لهناو چاوانی کرد.

گروشنکا شیتانه قیژاندی: «چی؟ پیشنیاری پارهی پیکردی؟ راستدهکا میتیا؟ چۆن ویرات ههلهی وابکهی؟ بۆ من فرۆشیم؟»
 میتیا گوراندی: «پانیه، پانیه! ئەو پاک و بێ تاوانه. من قهت ناشقی نهبووم!
 ئەوه درۆیه...»

گروشنکا قیژاندی: «به چ ههقیق له هه مبهه ئه ودا له سه رم ده که یته وه؟
 ئەوهی منی پاک راگرتووه، که مال و زانایی نه بوو، ترسان له کۆز ماش نه بوو،
 راستییه که ی ئەوه بوو سه رم به رز راگرم و پیتیلم هیچووچی. هه ر به
 راستی پاره که ی ره تکرده وه؟»

میتیا گوراندی: «قه بوولیان کرد، قه بوولیان کرد، به لام دهیانویست سی
 هه زاره که به سه ر یه که وه وه رگرن. به لام من ته نیا هه وسه د رۆلم بۆ
 هه لسه ورا.»

. ئاوا: بیستوو یه تی پارهم هه یه بۆیه هاتۆته وه زه ماوه ندیم له گه ل بکا!
 له هیستانی وردیله دهنگی هه لئنا: «پانی ئاگریبنا، من نه جیمزاده و
 خانه دانم، من - Lajdak نیم، هاتووم بۆ ئیره زه ماوه ندت له گه ل بکه م و ئیستا
 ده بینم گورای، بوویه ته ژنیکی ته ورخراپ و بێ هه یا.»

گروشنکا، به توورهی گوتی: «برۆوه بۆ ئەو جیگایه ی لئوه ی هاتووی!
 ملی خۆت بشکینه، ده نا فه رمانده دم وه ده رت نین. منی گه وج چه نده که ر بووم
 پینج سال شه و و رۆژ عه جمانم نه بووه! هه مووشی له به ر ئەوه بوو،
 رقه ئه ستووری به و درده ی بردم. ئەویش وه ک خۆی نه ماوه. یانی هه ر ئاوا
 بوو؟ ره نگه باوکی بیته! ئەو کلاوه تیسکنه ت له کوئی بوو؟ ئەو که و بوو ئیستا
 بۆته عه له شیش. پیده که نی و گورانی بۆ ده گوتم... منی گه وج و له وج و حه یا
 لئ هه لگی راو چۆن له خۆرا پینج سال خۆم خوارده وه و فرمیسم هه لوه راندا!»

گروشنکا له سه ر کورسیله که ی خۆی به پشتدا خست و هه ردوو دهستی
 به به ر چاوییه وه گرت. هه ر له و کاته دا کچانی گورانی بیژی ماکوویه له وه تاغی
 دهسته چه په وه تیان چریکاند - گورانییه کی شاد و هه وای هه لپه رکی.

ویرۆبلیفسکی له نا کاو گوراندی: «ئیره قه حبه خانه یه! تریفۆن بۆریسیچ، ئەم
 سه لئته حه یا لئ هه لگی راوانه ده رکه با برۆن!»
 خاوه نی کاروانسه را، که گوئی له گالوبوغری میوانه کان بووبوو، پینوا بوو
 شه ر ده که ن بۆیه ماوه یه ک بوو له پشت ده رگا که راوه ستا بوو و سه رتاکتی
 ده کرد. خیرا خۆی به ژووریدا کرد، به بی ئە ده بییه کی سه رسوو رهینه ره وه
 رووی کرده ویرۆبلیفسکی و گوتی:

. ئەو چه قه چه قه ت له چیه؟ ده ته وی گه رووی خۆت بدریئی؟

ویرۆبلیفسکی نه راندی: «هه ی حه یوان!»

«حە یوان؟ پیتیل بزانم تاوی له مه و به ر به کام گه نجه فه یاریته کرد؟
 ده ستیکم په ر پیدای شارده ته وه. به په ری دیاریکراو یاریتکرد؟ ده زانی یاریکردن
 به گه نجه فه ی نیشانه کراو تاوانه و ده توانم به و تاوانه به ره و سیبیریا بتره تینم؟
 چونکه ئەو کاره له گه ل قۆپیکردنی پاره جیاوازی نییه...» ئەوه ی گوتو رۆی
 بۆلای قه نه فه که، ده ستیکرد به پشت قه نه فه که و بالئجه که ی سه ریدا و
 دهسته یه ک گه نجه فه ی هه لئه پچراوی ده رهیتا.

به سه ته گه نجه فه که ی هه لئنا و نیشانیان: «فه رموون، ئەوه ش به سه ته
 هه لئه پچراوه که ی من! له و پشت درگایه راوه ستا بووم و چاوم لئوو
 شاردییه وه و به سه ته که ی خۆی له جیبی دانا - تو مروقیکی گزیکاری!»

گالگانوف گوتی: «منیش دوو جار ئاگام لئ بوو په ری گوری!»

گروشنکا، دهستی لیک هه لپیکابوو و له شه رمانا سوور هه لگه رابوو، گوتی:
 «دارزینه، دارزین! خۆ شه رم و حه یا نه ماوه، خودایه گیان، دیوته کاری به کوئی
 گه شتووه!»

میتیا گوتی: «بیرورای منیش هه روایه!» به لام به ر له وه ی ئەو وشانه ی له
 دم بیته ده ری، ویرۆبلیفسکی، به نیوچاوانیکی مۆنه وه، مشتی بۆلای
 گروشنکا راته کاند و گوراندی:

. هه ی به سه تۆکه ی هیچووچی!

میتیا له پړیوه شالووی بۆ برد، ههردوو دهستیگرت، ههلهینا و بردی بۆ ئه و ژوورهی که تازه لیبی هاتبوونه دهری.

دوای گه پانهوه، ههروا به دهم هانکه هانکه وه، گوتی: «ئهوم له و ژووره له سه ر عه رزه که راکتیشاوه. بۆره که ی خویری هه ولده دا هه ستیته وه! به لام ئیتر ناگه پیته وه، خه یالتان تهخت بی...» تابه کی ده رگا که ی پیوه دا و تابه کی به ئاوه لایی هیشته وه و نه راندی به سه ر له هیستانییه وردیله که شدا:

.حه زه تی مه باره کیش، ئه گه ر زه حمه ت نییه ته شریف بیته بۆ ئیره!

تریفون بۆریسیچ گوتی: «دیمتری فیودورویچی خۆشه ویست، ئه و پارهییه ی پیت دۆراندون لیان بستینه وه. وهک ئه وه وایه دزیان لیکردبیتی.»

گالگانوف هه لیدایه: «من په نجا رۆبله که ی خۆم ناستینه وه.»

میتیا گوتی: «منیش دووسه د رۆبله که ی خۆمیا ن لی وه رناگرمه وه. هه ر نامه ویته وه قه یناکا ئه وان دلایان به وه خۆشه.»

گرووشنکا هاواریکرد: «ئافه رین میتیا! تۆ ده ستودلبازی میتیا!» توره بییه کی ناوه کی به قسه کانییه وه دیاربوو. پانی وردیله، له رقا سووره له گه رابوو، به لام هه روا به پۆز و هه واوه رۆیی بۆلای درگا که و له نگه ریکی گرت، روه ی کرده گرووشنکا و گوتی:

.پانی، ئه گه ر ده ته وئ له گه لم بیی، وه ره، ده نا خودا حافیز.

هه روا که له به ر قین و ده ماری زۆر بای کردبوو، له ده رگا که چوه ده ری و خۆی کرد به ژووره که ی تر دا به وه ده لین مرۆقی خاوه ن که سایه تی، چونکه ئه وه نده له خۆرازی بوو، دوای ئه و هه موو ماجه رایه، هیشتا چاوه روانی ئه وه بوو گرووشنکا شووی پینکا. میتیا ده رگا که ی لی پیوه دا.

گالگانوف گوتی: «ده رکا که گاله ده.» به لام کلله که له پشت ده رگا که وه ته قه ی هات. دیاربوو ئه وان له پشته وه دایانخست.

گرووشنکا بی به زه بییانه گوتی: «تۆخه ی له دلم که وت، چه نده م پی خۆش بوو! هه قی خۆیانه.»

(n)

جەزم بوون

دوای ئه وه به زم و شادی ده ستیپیکرد. سه ما و که یف و خوار دنه وه. به زمه که ش ئازاد بوو و به رگیره وه ی نه بوو. گرووشنکا یه که م که س بوو داوای شه رابی کرد. «ده مه وئ به دلی خۆم بخۆمه وه و وهک جاری پیشوو مه ست و سه رخۆش بم. له بیتره، میتیا له بیتره جاری پیشوو لیره له گه ل یه کتر ئاشنا بووین؟» میتیا به جاری جه زم بوو بوو، به ته واوی هه ستی به نه شه و شادی ده کرد، چونکه به خته وه ری له به ر ده ستی بوو. به لام گرووشنکا جار له گه ل جار ئه وی له خۆی دوور ده خسته وه: «برۆ که یفی خۆتی بۆ بکه. پینان بلی سه ما بکه ن و به زم و شادی وه ری بخه ن. با دار و دیواریش بکه ونه سه ما و هه لپه رکی، راست وهک جاری پیشوو.» له راده به ده ر شاد و دلخۆش بوو. میتیا ش هه رکاریکی پی بسپیرد رایه له لایه ن گرووشنکا وه به سه ر ده چوو و ملی خۆی بۆ ده شکاند. گۆرانیبیژان له وه تاغه که ی دیکه بوون. وه تاغیک بوو تا ئیستا ئه وان لینی دانه نیشتبوون، ژووریکی چکۆله بوو، په رده یه کی که تانیان لی گنیرا بوو و کردبوویان به دوو به شه وه. پشت په رده که ش چرپایه کی گه وه ری لیبوو باریکی دۆشه ک و بالنج له سه ر هه لچندرابوو. هه ر چوار ژووره که ی تابه تی میوانان قه ره ویله ی لی بوو. گرووشنکا لای ده رگا که وه جیی خۆی گرته وه. میتیا کورسیه کی نه رم و خۆشی بۆ دانا. گرووشنکا بۆ سه یری به زم و هه لپه رکی له شوینه که ی پیشووی دانیشتبوو. هه ر ئه و شوینه ی که به که یفی دلی عه یش و نۆشی

کردبوو. ته‌واوی ئه‌و کچانه‌ی هاتبوون، جاری پيشووش هه‌ر له‌وئ
بوون. کورپی جووله‌کان به‌ تار و دمه‌که‌وه هاتبوون، عاره‌بانه‌ی هه‌لگری
شه‌راب و که‌لوپه‌له‌کان گه‌یشتی.

میتیا که‌وتبووه هه‌له‌که‌سه‌ما. هه‌موو جووره مروقتیک خویان به‌ ژووریدا
ده‌کرد. بۆ ئه‌وه‌ی سه‌یری به‌زم و هه‌له‌په‌رکی بکه‌ن، خه‌لکی نیو دئ به‌ ژن و
منداله‌وه له‌ خه‌و هه‌ستابوون، به‌هیوا بوون وه‌ک مانگی پيشوو بچنه‌ سه‌یران
و به‌زم و بۆ ماوه‌یه‌ک به‌ خۆشی رایبووین. میتیا قه‌لافه‌تی هه‌موویانی له‌بیر
مابوو، تووشی هه‌رکامیشیان ده‌بوو و ده‌یناسییه‌وه، ماچوموچی له‌گه‌ل
ده‌کرد. بتری شامپانی هه‌له‌په‌چری و هه‌رکس له‌رپوه ده‌هات، په‌رداخ‌ی بۆ
په‌ر ده‌کرد. ته‌نیا کچان هه‌زیان له‌ شامپانی بوو. پیاوه‌کان رۆم و براندی و
پانچی گه‌رمیان پی‌خۆش بوو. میتیا فه‌رمانیدا بوو نوقل و چۆکلێت بۆ کچه‌کان
دانین و نه‌هیلن سئ سه‌ماوه‌ر هه‌تا به‌یانی بکووژیته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی چایی و
پانچ بۆ هه‌موان ببی و که‌می نه‌هینئ. ورده ورده وابوو به‌ تیکه‌ولیکه،
ده‌تگوت کاسه‌ی قه‌ره‌چی ئاو بردوووه، به‌لام میتیا هینده‌ که‌یف‌خۆشبوو،
هه‌رچه‌نده تیکه‌و لیکه زیاتر ده‌بوو ئه‌و زیاتر ده‌گه‌شایه‌وه و نه‌شه ده‌بوو.
ئه‌گه‌ر لادیییه‌کان له‌و کاته‌دا داوای پاره‌یان لی‌بکرایه، چه‌که‌ی پاره‌که‌ی له
گیرفانی ده‌ردینا و به‌م ده‌ست و به‌و ده‌ست پیدهدان. وادیاره هه‌ر له‌به‌ر
ئه‌وه‌ش بوو تریفون بۆریسیچ به‌ ده‌وری میتیادا ده‌هات و چاوی له‌ سه‌ر
هه‌له‌ده‌گرت. وادیاره ئه‌و شه‌وه به‌ یه‌کجاری وازی له‌ خه‌وتن هینابوو،
ئه‌گه‌رچی بریکی خواردبووه، ئه‌ویش ته‌نیا په‌رداخیک پانچ، چونکه‌ ئاگای له
میتیا و گیرفانی بوو و له‌سه‌ری سایه‌د بوو. کاتیک ده‌هات گیرفانی
هه‌له‌ته‌کینئ، خیرا ناو‌بژیوانی ده‌کرد و به‌ ریز و ئه‌ده‌بیکێ زۆره‌وه هانیده‌دا
«سیگار و شه‌رابی راین» خه‌سار نه‌کا و له‌وه‌ش گرینگتر به‌ پیچه‌وانه‌ی
جاری پيشوو پاره به‌ لادیییه‌کان نه‌دا. زۆریشی رق له‌ لیکۆرخواردنه‌وه و
شیرینی خواردنی کچان هه‌ستابوو. ده‌گوت: «دیمیتری فیودورویچ، ئه‌و

رشکانه چین. ئه‌گه‌ر له‌جیاتی ئیوه بوایه‌م، شه‌پیکم تیه‌له‌ده‌دان، ئه‌وان ته‌نانه‌ت
ئه‌و شه‌په‌ش به‌ شانازی ده‌زانن - هه‌ر شیاوی ئه‌وه‌شن!»

میتیا دیسان ئاندریی وه‌بیر هاته‌وه و فه‌رمانیدا پانچی بۆ به‌رن. به
ده‌نگیکێ نه‌رم و گیراوه دووپاتیکرده‌وه: «ناحه‌زی له‌گه‌ل جوولامه‌وه، پیموا
ره‌نجاندم.» گالگاتوف قه‌ستی شه‌راب خواردنه‌وه‌ی نه‌بوو، سه‌ره‌تا گرنگیه‌کی
ئه‌وتوی به‌و کچانه نه‌ده‌دا، به‌لام دواي خواردنه‌وه‌ی یه‌ک دوو په‌رداخ
شامپانی به‌ ته‌واوی وه‌ نه‌شهی خست. به‌ نیو ژووره‌که‌دا پیاسه‌ی ده‌کرد و
پیده‌که‌نی و تاريفی گۆرانی و مۆسیقاکی ده‌کرد، هه‌موو شتیکی و هه‌موو
که‌سیکی به‌باش ده‌زانی. ماکسیموف، شاد و سه‌رخۆش له‌ گالگاتوف دوور
که‌وته‌وه. گرووشنکاش خه‌ریکبوو سه‌رخۆش ده‌بوو. ئاماژه‌ی به‌ گالگاتوف
کرد و به‌ میتیای گوت: «چ کورپیکي جوانچاک و خوی‌نشیرینه!» میتیاش
هه‌لات بۆلایان و گالگاتوف و ماکسیموفی ماچکرد. زۆری ئاره‌زوو له‌ دلدا
بوو! گرووشنکا هیشتا هیچی نه‌گوتبوو، ویده‌چوو به‌قه‌ستی له‌ قسه‌ کردن
پاریز بکا. به‌لام جاروبار به‌ چاویکی به‌سۆز و لاوینه‌ر له‌ میتیای ده‌روانی.
ئاخري وایلپهات له‌ ناكاو ده‌ستی میتیای گرت و کیشای بۆلای خۆی. له‌و
کاته‌دا له‌ سه‌ر کورسیله‌ی به‌رده‌رگاکه دانیشتیوو.

- چۆن بوو هاتی؟ ها؟ کاتی ئاوا به‌په‌له‌ هاتی!... زۆر ترسام. ده‌تویست من
به‌ ئه‌و بسپیری، ها؟ هه‌ر به‌ راستی ده‌تویست ئه‌و کاره‌ بکه‌ی؟
میتیا سه‌رخۆشانه گوتی: «نه‌مه‌دووست شادییه‌که‌تان لی‌ تیکبده‌م!» به‌لام
گرووشنکا گویی له‌ وه‌لامی ئه‌و نه‌بوو.

دیسان له‌خۆی تاراندا: «چاکه، برۆ که‌یف بکه... مه‌گری، دیسان بانگت
ده‌که‌م.» میتیا به‌ هه‌لاتن رۆیی بۆ ئه‌وسه‌ری ژووره‌که و گرووشنکا گویی له
گۆرانی گرتبوو و سه‌یری سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی ده‌کرد، ئه‌گه‌رچی چاوی له
سه‌ر میتیا هه‌له‌ده‌گرت. به‌لام دواي چاره‌گیک دیسان بانگیکرده‌وه و میتیا به
هه‌لاتن چوو بۆلای.

- وەرە لەلام دانیشه، پیمبلی بزنام دوینی نهقلی منت لهکوی بیست و کئی پیگوتی هاتووم بو ئیره؟

میتیا به شیوهیهکی تیکه‌ل و پیکه‌ل و پچر، پچر هه‌موو شتیکی بو گنراییه‌وه. زور سه‌یر قسه‌یده‌کرد، جار جار گرژ ده‌بوو و له قسه ده‌که‌وت.

گرووشنکا پرسیی: «بو وا تیکده‌چی؟»

- له‌خووه... نازانم... راستت ده‌وی، پیاویکی نه‌خوشم له‌وی به‌جی هیشتووه. ئه‌گه‌ر بلوایه بۆم ده‌سالم له ته‌مه‌نی خۆم پیده‌دا بو ئه‌وه‌ی چاکبیتته‌وه. بو ئه‌وه‌ی بزنام چاکبۆته‌وه!

- ئه‌گه‌ر نه‌خۆشه، هه‌ر بیریشی لیمه‌که‌وه. ده‌ی، سبه‌ینی ده‌تویست به‌گولله له‌خۆت ده‌ی! چه‌نده کورپکی گه‌وجی! بۆچی ده‌تویست خۆت بکوژی؟ من زۆرم مروقی ئاوا نه‌ترس و ئازا خۆشده‌وی. ده‌ی، که‌وايه ئاماده‌ی له‌به‌ر خاتری من هه‌موو کاریک بکه‌ی، ها؟ گه‌وجه‌گیان، یانی هه‌ر به‌راستی ده‌تویست سبه‌ینی خۆت بکوژی؟ نا، ماوه‌یه‌ک ده‌ستراگره، ره‌نگه قسه‌یه‌کت پیتلیم... ئه‌مرو پیتنالیم، سبه‌ینی ره‌نگه. پیت خۆشه ئه‌مرو پیتلیم؟ نا، ئه‌مرو پیتنالیم. چاکه ئیستا هه‌سته برۆ. برۆ خوشی رابویره.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، وه‌ک ئه‌وه‌ی تیگه‌یشتی ئۆقره‌ی لی‌هه‌لگیراوه، بانگی‌کرد. به‌وردی چاوی له‌چاوی بری و گوتی: «بو خه‌مباری؟ خه‌مبارت ده‌بینم... ئه‌ری ده‌زانم دلته‌نگی. پیت وایه ده‌گورپینی و قاقا ده‌کیشی و کچانی لادیی ماچده‌که‌ی، ئیتر تیتناگه‌م، ده‌زانم له‌ناخه‌وه چه‌نده ئالۆز و ناشادی. بیرى لیمه‌که‌وه، برۆ خۆشبه. من زور شادم، تۆش برۆ شادبه، خه‌مت نه‌بی... لیره که‌سیکم خۆش ده‌وی، بزنام ده‌زانی کیه. ئه‌یه‌رۆ چاوی لیکه، جه‌رگه‌که‌م خه‌وی لیکه‌وتووه، مه‌سته.»

مه‌به‌ستی گالگانۆف بوو، به‌سه‌رخۆشی، بو تاویک له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک دانیشت، به‌لام له‌ریوه، خه‌وی لیکه‌وتبوو. خه‌والوییه‌که‌شی ته‌نیا به‌هوی مه‌ستییه‌وه نه‌بوو. له‌ناکاو هه‌ستی به‌دلته‌نگی کرد، یان خۆی گوته‌نی، «تاقه‌تی به‌سه‌رچوو» گورانیی ئه‌وه‌ کچانه به‌جاری خه‌مباریکرد. گورانییه‌که‌ و

خواردنه‌وه‌ی په‌یتا په‌یتای شامپانی ورده ورده خه‌ریکبوو له‌به‌ر چاویان ده‌که‌وت. سه‌ما و هه‌له‌په‌رکیکه‌ش به‌وراده‌یه له‌به‌ر چاوی تالبوو. دوو کچیان خۆیان وه‌ک ورچ لیکردبوو و کچیکی شاد و قۆشمه‌ش به‌ناوی ئیسپانیدا، به‌دارده‌ستیکه‌وه ئاگاداریی لیده‌کردن و ده‌ستیکرد به «رینوینی کردنیان.» «ماریا هۆشت به‌خۆته‌وه بی‌ده‌نا لیدان ده‌خۆی!» ورچه‌کان ئاخری به‌شیوه‌یه‌کی ناحه‌ز له‌گه‌ل پرمووهوری ژنان و پیاوان که‌ تیک ترینجا‌بوون، له‌چه‌قی ژووره‌که‌دا تالانه‌وه.

به‌واقورماوی گوتی: «زور چاکه، لیمان گه‌رین! لیمان گه‌رین! کاتیک

خه‌لک بو شادی و خۆشی رۆژیکیان بو هه‌لکه‌وتووه، بو شادی نه‌که‌ن؟» به‌لام گالگانۆف ده‌تگوت نازای ئه‌ندامی له‌پیسایی هه‌لکشاهه، گرژ و مۆن، خۆی دووره په‌ریز راده‌گرت، و له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یمنجاندا: «ته‌واوی ئه‌وه قورپاته لادییانه، وه‌ک کاری به‌راز وایه. شه‌وانی هاوین که‌ مانگه‌شه‌وه ده‌بی، ئه‌وه جوړه به‌زم و گه‌مانه ساز ده‌که‌ن.» ئه‌وه به‌تایبه‌ت گورانییه‌کی تازه‌ی زور پیناخۆش بوو که‌ هه‌وايه‌کی شاد بوو و پیریزنی به‌قوون هه‌لده‌په‌راند. ئه‌وه گورانییه‌ی باسی پیاویک بوو که‌ ده‌هات به‌ختی خۆی له‌گه‌ل کچیک تاقی بکاته‌وه، بو ئه‌وه‌ی بزانی خۆشیان ده‌وی یان نا:

ئه‌رباییک دی بو خوازیینی:

تاكو بۆی ده‌رکه‌وی کچه

خۆشی ده‌وی و شووی پیده‌کا؟

به‌لام کچان کوا ده‌توانن ئه‌وه ئه‌ربابه‌یان خۆشبوئ:

ئه‌وه زالمانه لیم‌ده‌دا

به‌شوول و قامچی لیم‌ده‌دا

به‌کاری چی‌دی ئه‌شقی وا؟

پاشان قه‌ره‌چیه‌ک دی و ئه‌ویش به‌ختی خۆی تاقی ده‌کاته‌وه:

قه‌ره‌جیک دی بو خوازیینی:

تاكو بۆی ده‌رکه‌وی کچه

خۆشى دەوئى و شووى پىدەكا؟

بەلام ئەوان ناتوانن قەرەجىشيان خۆشبووى:

ترسم هەيه دەرچى بە دز

بىتتە ھۆى خەم و دەردم

داماوم كا و مات و سەركز.

زۆر پياوى دىكەش بۆ تاقي كىردنەوھى بەختى خۆيان دىن، يەكيان سەرباز دەبى:

سەربازىك دى بۆ خوازىينى

تاكو بۆى دەرکەوئى كچە

خۆشى دەوئى و شووى پىدەكا؟

بەلام دەست بە پووى سەربازەكەشەوھ دەنن:

من چۆن شوودەكەم بە سەرباز

كۆلەپشتى لەكۆل دەنى

منىش دەبى وەدواى كەوم

لە چۆل و ھەرد و بەندەنى.

لیرەدا دىرپىكى زۆر ناحەزىيان بە راشكاوى دەگوت، گويگرانى توشى دلەخورپە كرد. گۆرانىيەكە بە خوازىينى بازارگانىك كۆتايى دى:

بازرگان دى بۆ خوازىينى:

تاكو بۆى دەرکەوئى كچە

خوشى دەوئى و شووى پىدەكا؟

دردەكەوئى كە بە ئاواتى خۆى دەگا، چونكە:

بازرگان بۆم دىنى پارە

منىش دەبم بە خاتوونى

ئەم ناوچە و مەلبەند و شارە.

گالگانۆف زۆرى رىق ھەستا. بە دەنگىكى بەرز گوتى: «ئەم گۆرانىيە ئىتر باوى نەماوھ. كى ئەم ھۆنراوانەيان بۆ دەنووسى؟ برىا كرىكارى ھىلاسن و

جوولەكەش بەھاتبايەن بۆ خوازىينى و تاقىكردنەوھى بەختى خۆيان.» پىيى وابوو زۆر دزىوھ و سووكايەتتى پىوھە، بۆيە لەرپوھ گوتى تاقەتم بە سەر چووھ. دواى ئەو قسەيە لە سەر قەنەفەيەك دانىشت و خەو بردىيەوھ. رۆخسارى جوان و چكۆلەى كەوتە سەر بالنجى قەنەفەكە و ھەتا رادەيەك رەنگى پەرىبوو.

گرووشنكا كە مېتياى دەبرد بۆلاى، گوتى: «چاوى لىكە چەندە جوانە. ھەر سەعاتىك لەمەوبەر سەرىم دادىنا، قژى دەللى خەياتەى خاوە، چەندەش پىرە...»

بەنەرمى داھاتەوھ و نىوچاوانى ماچكرد. گالگانۆف خىرا چاوى ھەللىنا. ھەستا سەرىپى و بە شىوھەيەكى تاسەمەندانە پرسىيى ماكسىمۆف لەكويىيە.» مېتيا گوتى: «كەوايە ئەو كەسەى خۆشت دەوئى ئەوھ.» گرووشنكا بە پىكەنىنەوھ گوتى: «گالگانۆف تاوئى لەلام دانىشە. مېتيا، ھەللى ماكسىمۆف بىينەوھ.»

دىار بوو ماكسىمۆف ناتوانى واز لەو كچانە بىنى و تەنيا جاروبار بەپەلە دەچى پەرداخىك لىكۆر بۆخۆى تىدەكا. دوو پىاللەشى پانچ خواردبۆوھ. دوموچاوى سوور ھەلگەرابوو، لووتىشى پەمەيى بوو، چاوى تەر بوو و جوانىيەكى بى تامى پىوھ دياربوو. ھەلاتە پىشى و رايگەياند كە دەيھەوئى سەما بكا.

. كاتىك مندال بووم تەواوى سەما دروست و حىسابى و ئەشرفىيەكانىيان فىرکردم...

گرووشنكا گوتى: «مېتيا تۆ لەگەلى بچۆ، من دەمھەوئى ھەر لىرەوھ چا و لە سەما كىردنەكەى بكەم.»

گالگانۆف بە ساويلكەيىەكى تەواوھوھ رازى نەبوو گرووشنكا لەگەلى دانىشى، گوتى: «نا، نا، منىش دىم و تەماشاش دەكەم.» ھەموويان چوون بۆ تەماشاشا كىردن. ماكسىمۆف دەستىكرد بە سەما كىردن. بەلام جگە لە مېتيا ھىچ

9- شەراب يان عارھقى تىكەل بە ئاوى كەرم و شەكر و لىمۆ و بىبەر و ھتد...

كەس ئافەرىنى پىنەكوت. سەماكەشى تەنیا ھەلبەزدا بەز و ھەلئانە ھەى لاقى بوو لە پىشتە ھە، كە ھەر جارى ھەلدە بەزىيە ھە بە دەست لە ھە لاقەى دەدا كە لە پىشتە ھە ھەلى دەھىنايە ھە. گالگانوف رىزە ھە كىشى پىنەكوت بوو، بەلام مېتيا باوھشى پىداكرد و ماچىكرد.

- بژى، سپاس بۆ ئو سەما جوانەت واديارە ماندوو بووى! لىرە بە دواى چىدا دەگە پى؟ تۆزى شىرىنى مەيل كە. يان جگە رەھەك داگىرسىنە.

- جگە رەھەك قوربان.

- ئەى مەشروب ناخۆيتە ھە؟

- تاوى لە مە ھە بەر پەرداخىكم لىكۆر خوار دە ھە قوربان... شەگە لات نىيە؟

- چۆن نىيە، بارخانە ھەك لە سەر مېزەكە ھە لپژا ھە. چ جورىكت پى خۆشە

بپۆ ھە لپژىرە پۆھەكەم!

- وانىلى، وانىلى ئەگەر ھەبى پىمخۆشە قوربان، تايبەتى پىرە پىاوانە. ھى -

ھى!

- نا براكەم لەو جورە تايبەتە مان نىيە.

ماكسىموف دانە ھە ھە سرتاندى بە گوپى مېتيا دا: «دەلېم ئەو كچە، ماریا

چكۆل ھى - ھى! دەكرى يارمە تىم بەدى لەگەلى ئاشنا بىم؟»

- كەوايە ئاورى ئە ھەلى گرتووى! نا، براكەم، ئە ھە ھاتوو نە سازاى!

- ماكسىموف بە لە بزىكى خاماوى گوتى: «نە بە خوا ئازارى نادەم.»

- باشە، باشە، بەلام دەزانى چى براكەم، ئەوانە تەنیا بۆ سەما و گورانى

ھاتوون بۆ ئىرە. سەگى تىرى بۆ ئە ھاتنەيان، سەبركە بزىنن!... جارى

خەرىكى خواردن و خواردنە ھە بە. پارەت ناوى؟

ماكسىموف بە پىكە نىنە ھە گوتى: «دواتر رەنگە.»

- زۆر چاكە، زۆر چاكە...

مېتيا سەرى گەرم داھاتبوو، چو ھە بەر كە پرە دارىنەكەى ھەوشە، كە بە

دەورى كاروانسەراكە دا لىدرا بوو. ھەواى فېنك تۆزىك ھىنايە ھە سەرخۆ. لەو

تارىكىيە دا راوھستاو بە ھەردوو دەستى سەرى خۆى گرت. بىر و خەيالە

پەپىوھەكانى لە ناکا و گەپانە ھە و لە مېشكى ھەراتن. ھەست و بىرى تىك ھالان و برووسكە ھەكى كتوپر لە زەينى دا و برووسكە ھەكى بەسام و پىر مەترسى! بە زەينىدا تىپەرى: «ئەگەر بىرارە خۆم بكوژم، بۆ ھەر ئىستا ئەو كارە نەكەم؟ بۆ نەچم بۆ دەمانچەكان و بىانھىنم بۆ ئىرە، لىرە، لەم قوژبە تارىك و تنووكە دا كارەكە يەكلایى كە مە ھە؟» نىكەى دەقىقە ھەك، بە دوودلى راوھستا. چەن سەعات لە مە ھە بەر كە بە پرتا ھات بۆ ئىرە، ئە ھە شوورە ھەى بە دوايە ھە بوو، ئە ھە دزىيەى كردبووى، ئە ھە خۆينە، ئە ھە خۆينە!... بەلام لەگەل ھەموو ئەمانەش لەو كاتە دا ئاسانتربوو بۆى. لەو كاتە دا ھەموو شتىك كۆتايى پى ھاتبوو: گرووشنكاي لە دەست دەرچو بوو، ئىتر دەستى لىداشتبوو. ئە ھە ئىتر لە دەستى دەرچو بوو. لەو كاتە دا مەرگ بۆ ئە ھە سانتر بوو؛ دەبوو ھەرچۆنىكە بمرى، چونكە ئىتر ھىچ ھىوايەكى بۆ مانە ھە لەم دنيايە دا نەبوو. بەلام ئىستا؟ ئىستاش ھەك ئە ھە كاتە ھە؟ ئىستا ئىتر تارمايەك، لانىكەم ئە ھە ترسەى لە دلدا نەما بوو؛ ئە ھە ئاشقە ھەق بە دەستەى پىشوو، ئە ھە داھۆلە نەخسە لە نىو چو بوو، ئىتر ئاسە ھە ھە ما بوو. ئە ھە تاپۆ تۆقىنەر و بەسامە بوو بوو شتىكى ھىچەكە و قۆر و خويىرى. بردبووانە ژوورى خەوتن و دەرگاي لە سەر گالە درا بوو. تازە گەپانە ھەى نەبوو. گرووشنكا توشى شەرمە زارى بوو بوو، مېتيا لە چاويدا خويندبوو ھە ھە كە دللى بە چ كە سىكە ھە ھە. ئىستا بۆ بەختە ھەرى لە ژياندا، ھەموو شتىكى لە ئىختياردا بوو... بەلام نەيدەتوانى درىژە بە ژيان بدا، نەيدەتوانى، ئەى ھاوار، خودايە، ئاخ! خودايە ئە ھە پىاوى لاي پەرژىنەكە دام بە ھەزدا، نەمردبى! ئە ھە مووسىيەتە گەورەم لى دوور خە ھە! خودايە! بۆ تاوانبارانى ھەك من زورت مۆجزە نواندو ھە! بەلام ئەگەر، ئەگەر ئە ھە پىرە پىا ھە زىندوو بى، ھەرچۆنىك بى ئە ھە پەلەى شوورە ھە دەسپمە ھە، پارەكە دەبە مە ھە جىي خۆى. دىبەم دەيدە مە ھە، بە ھەر شىو ھەك پەيدايدەكەم و دەبە مە ھە. ناھىلم ھىچ ئاسە وارىك لە ھە شوورە ھە بىنئىتە ھە، مەگىن لە دلدا بىنئى! بەلام نا، نا، چ خەونىكى مەحال و ترسە نۆكانە ھە! ئاخ، ھاوارە لەم من!

لەگەل ئەو دەشتدا ترووسکەى ھىوايەك لەو شەو نووتەكەدا خۆى بە زەينىدا كرد. ھەستا پى و بە ھەلەداوان رۆيشتەو ھە بۆ وەتاغ - بۆلاى ئەو، بۆلاى ئەو فرىشتەى ھىوايەى، كە سەعاتىك ھىچ، تەنانەت دەقىقەيەك ئەشقى ئەو تەواوى پاشماوھى ژيان دىنى. تەنانەت لەگەل ئازارى ئابرووتكانىشدا؟ ئەو پرسىيارە تالە چنگى لە دللى گير كرد. «بۆلاى ئەو، بۆلاى خۆى، بۆ دىتنى، بۆ بىستنى، ئىتر بىر لە ھىچ نەكردنەو ھە و لەبىر بردنەو ھە ھەموو شتىك. تەنانەت ئەگەر تەنيا ئەو شەو ھەش بى، سەعاتىك، يان بۆ چركەيەك!» راست لەو وەختەدا كە لەبەر ھەيوانەكەو ھە رۆيى بۆ سەرسەرا. لووتى بە لووتى تريفون بۆرىسىچدا تەقى. بۆى دەرکەوت كە خەمبار و نىگەرانە و پىئى وابوو بە دواى ئەودا دەگەرئى.

- تريفون بۆرىسىچ، چبوو، لە من دەگەرئى؟

خاوەن كاروانسەرا مات و خەمبار دياربوو، گوتى: نا قوربان. بۆ لە تۆ بگەرئىم؟ مەگىن چوبووى بۆ كوئى؟»
- بۆ وا ماتى؟ خۆ رقت ھەلنەستاو؟ پەلەمەكە، ھىندەى نەماو، برۆى لە جىگاكەت خزىي... سەعات چەندەيە؟
- سەعات سى. رەنگە لە سىش لای دابى.

- ئىتر زۆرى نەماو، وردە بەزەمەكە كۆتايى پىدئىن.

- ئەو چ فەرمايشتىكە قوربان. تا ھەركاتىك پىتان خۆشە، درىژەى پىدەن...

مىتيا بۆ ساتىك لە خۆى پرسى: «چبوو؟» رۆيى بۆ وەتاغىك كە كچەكان خەرىكى سەما بوون. گرووشنكا لەوئى نەمابوو. مىتيا سەرى كىشا پشت پەردەكە - گرووشنكا لەوئى بوو. لە سووچىك، لە سەر سندوقىك دانىشتبوو. سەرى كردبوو سەر قەرەوئىلەى بەردەمى و خۆى كۆم كردبوو. دەگريا و ھەولى دەدا بە دەنگ نەگري، نەو ھەك گوئىيان لە دەنگى بى. كاتى چاوى بە مىتيا كەوت بانگىكرد بۆلاى خۆى، توند دەستىگرت و بەسرتە گوتى:

- مىتيا، مىتيا، نازانى چەندەم خۆش دەويست. حەيفى بۆ ئەو پىنج سالاى خۆشم ويست! نازانم ئەوم خۆش دەويست يان رقى خۆم؟ نا ئەوم خۆش دەويست، ئەو. ئەو درۆيە كە رقى خۆم خوش ويستى و ئەوم خوش نەويستى. مىتيا ئەو كاتە حەقدە سالم تەمەن بوو. لەگەلما زۆر دلۆقان بوو، زۆرىش سەرو دلخۆشبوو. گۆرانى بۆ دەكۆتم... يان رەنگە كچىكى گەمژەى وەك من پىئىابووبى وايە... خودايە ئىستا ئىتر وا نەماو، گۆراو. تەنانەت رەنگى روخسارىشى وەك ئەو كاتە نىيە. تەواو جياوازە. ئەو پياوھى پىنج سال لەمەو بەر نىيە. ھەر كەسىكى دىكە بوايە بەجىي من نەيدەناسىيەو. لەگەل تىموتى ھاتم بۆ ئىرە، لە تەواوى ماوھى رىگادا بىرم لىدەكردەو چۆنى لەگەل بەرەوربووم؟ چىي پىلئىم؟ چۆن چاوا لە چاوى يەكتر بگەين؟ ھۆشم لانەمابوو. كتوپر وەك ئەوھى سەتلىكم ئاوى پىس بەسەردا كەن، داچلەكىم. كە گەيشتمە ئىرە، وەك بەرئىو بەرى قوتابخانە، بە قەلافەتلىكى وشك و پۆز و ھەوايەكى عالمانەو، قسەى لەگەل كردم. ھىندە بە وىقار و دەمارەو لەگەل بەرەوربوو، زمانم لە گو چوو. نەمتوانى لە ئەلفەو ھىمە بى. سەرەتا پىموابوو لەبەر ئەو لەھىستانىيە خۆبەزل زانەى ھاوپى پىي عەيىبە قسەم لەگەل بكا. دانىشتم و چاوم تىبرى، لەخۆم پرسى بۆ ئىستا ناتوانم تەنانەت قسەيەكى لەگەل بگەم. رەنگە ژنەكەى ئاوا وشكى كردبى؛ ئاخىر خۆ دەزانى، منى لەخۆى تاراند، بۆ ئەوھى ژنىكى دىكە بىنى. رەنگە ژنەكەى ئاواى لىكردبى، ئەو ئالوگۆرەى بە سەر ھىنابى. مىتيا، چەندە شوورەيى! ئاخ، مىتيا نازانى ھەست بە شەرمەزارى دەكەم. ھەى نەحلتە لەو پىنج سالا!

دىسان دەستىكردەو بە گريان. بەلام دەستى مىتياى توند گوشى و بەرى نەدا. بە سرتە گوتى: مىتياى خۆشەويست، لە لام بە. بەجىم مەھىلە. دەمەوى قسەت لەگەل بگەم.» لە ناكاو سەرى بۆى لای مىتيا بەرز كردەو. «گوئى بگرە پىمبلى بزەنم كىم خۆش دەوئى؟ لىرە پياوئىكم خوش دەوئى. ئەو پياوھ كىيە؟

دەبى ئەو ھەم پىيلىنى؟» بىزەيەك، پوخسارە شىۋاۋەكەي گەشان دەۋە، چاۋى زىتەي ھات و لەو تارىكىيەدا درەوشايەۋە.

- بروسكەيەك لە دلمى دا و راچەنىم. ھەلۋىەك خۆى بە ژوورىدا كرد. «گەۋجە گيان ئەۋە ھەر ئەۋ پياۋەيە وا خۆشتدەۋى!» دلم ئەۋەي پىگوتىم. تۆ ھاتى و رووناكى لە دلم گەرا. لە خۆم پىرسى: ئەۋ لە چى دەترسى؟ چونكە ھەراسان و بىئۆقرە بوۋى؛ نەتدەتوانى قسە بەكى. لەۋان ناترسى - بۆ دەكرى ئەۋ لە كەسىك بترسى؟ لە دلى خۆمدا گوتىم: لە من دەترسى واديارە، تەنيا لە من. كەۋايە فىنيا بە تۆى گەۋجىلەي گوت سەرم لە پەنجىرە بردۆتە دەرى و بە ئالىووشام گوتوۋە بۆ ماۋەي سەعاتىكم مېتىكا خۆش ويستوۋە و ئىستا دەپۆم تاكو كەسىكى دىكەم... خۆشبوۋى. مېتىا، مېتىا، چەندە گەۋج بووم كە پىمۋابوۋ دۋاى تۆ دەتوانم كەسىكى دىكەم خۆشبوۋى! دەمبوۋرى مېتىا؟ لىم خۆشەبى؟ خۆشت دەۋىم؟ ھا، خۆشت دەۋىم؟

گرووشنكا ھەستا سەرىن و بە ھەردوۋ دەستى شانى مېتىاي گرت. مېتىا ۋەك جەزمبوۋ چاۋى لە پوخسارە پىر بىزەكەي بىرى. لە ناكاو باۋەشى پىدا كرد و دەمى نا بە روومەتتەۋە بە گەرمى ماچىكرد.

«بىمبوۋرە كە ئازارم داۋى! دەمبوۋرى؟ لەبەر دلرەشى و قىن ئازارم دەدان. ھەر لەبەر ئەۋوش ئەۋ دەردەم بە پىرەپىياۋ دەدا و ۋەك شىتم لىكردبوۋ... لەبىرتە رۆژىك لە مالى ئىمە شەرابت خواردەۋە و پەرداخەكەت شكاند؟ ئەۋەم ۋەبىر ھاتەۋە و منىش ئەمىرۋ پەرداخىكم شكاند. پاشان «بە خۆشى دلى ئابروۋتكاۋەكەم» پىكىكم ھەلدا. مېتىا. ھەلۋەكەم، بۆ ماچمناكەي؟ جارىكت ماچكردم و كىشايە دۋاۋە، ھەر ئەۋەندە بوۋ؟ كىشاۋىتە دۋاۋە و گوۋىت بۆ قسەكانم شلكردوۋە. گوۋىمەگرە، ماچمكە، بە كەيفى خۆت ماچمكە. دەي توند ماچم كە، ئاۋا. ئەگەر خۆشتدەۋىم، چاكە خۆشتبوۋىم، منىش دەبمە قەرەۋاشت، ھەتا ئاخىرى تەمەنم قەرەۋاشىت دەكەم. زۆرم پىخۆشە بىمە كلفەتت. ماچمكە، لىمدە، جەزەبەم دە، ھەرچىت پىخۆشە لەگەلم بەك... مافى خۆمە ئازار بكىشم. راۋەستە، سەبركە، ئەۋ كارە ھەلگرە بۆ دۋاىي، جارى...»

گرووشنكا لە ناكاو خۆى كىشا دۋاۋە. «مېتىا، ھەستە برۆين، منىش دىم چۆرى شەرپ دەخۆمەۋە. دەمەۋى سەرخۆش بىم. دەمەۋى سەرخۆش بىم و سەما بەكەم. ئەرى ھەتمەن دەبى سەرخۆش بىم و سەما بەكەم!»

گرووشنكا، خۆى لە چىكى مېتىا دەرباز كرد و چوۋە پىشت پەردەكە. مېتىا ۋەك مەست و ھۆش لىبراۋ ۋەدۋاى كەۋت. لە دلى خۆيدا گوتى: «ھەرچى دەبى با بىي چىش - لەۋانەيە ھەموۋ جۆرە روۋداۋىك بىتە پىشى، بۆ ساتىك ئامادەم تەۋاۋى دىنيا بەدەم.» گرووشنكا، بەراستى دۋاى ئەۋەي پەرداخىك شامپانىيە كىبىن نا بەسەرىۋە، مەستىكرد و زەردە خەنەيەكى شىرىن و پىر شادى روخسارى خەملاند و بە ئارامى لە سەر جىگاكەي پىشۋى دانىشتەۋە. روومەتى دەتگوت دەنكى ھەنارە. لىۋى بوۋبوۋە ياقوۋت، چاۋە گەشەكانى نەرم و مەست. ھەزىكى ئاگرىن لە چاۋىدا شەپۆلى دەدا. تەنانەت دلى گالگانۋى خستە كەلگەلە و رۆيشت بۆلاى.

گرووشنكا بە شىۋەيەكى خۆمانە گوتى: «تاۋىك لەمەۋبەر كە خەۋت لىكەۋتبوۋ ھەستىكرد چۆنم ماچكردى؟ ئىستا مەستم، ھەر ئەۋەندە... مەگىن تۆ مەست نىت؟ مېتىا بۆ ناخواتەۋە؟ مېتىا، ئەۋە بۆ ناخۆيەۋە؟ من مەستم و تۆش تەماتە نەخۆيەۋە...»

من مەستم! قەت ئەۋەندە مەست نەبوۋم... مەستى تۆم... ئىستا مەستى شەرابىش دەبىم.

مېتىا پەرداخىكى دىكەي پىدا كرد و - خۆشى پىي سەير بوۋ - ھەر ئەۋ پەرداخە مەست، مەستىكرد. لە ناكاو مەستىكرد، ئەگەرچى ھەتا ئەۋ كاتە تەۋاۋ ھۆشى لە سەر خۆى بوۋ. ئەۋەي ھەر لەبىرما. سەرە گىژەي گرت، ۋلات لە دەۋرى سەرى دەخولايەۋە. شەشدانگ مەست، بە نىۋ ۋەتاغەكەدا دەگەرا و پىدەكەنى، قسەي لەگەل ھەموۋان دەكرد، بىئەۋەي بزانى چدەكا و دەلى چى. تەنيا ھەستىكى ئاورىن و بەھىز لە دلىۋە دەم بە دەم ھەلدەقولا. «ۋەك پۆلوۋيەكى گەشاۋە لە ناخىدا» - ھەرۋەك دۋاتر گوتى. رۆيشت بۆلاى گرووشنكا و لە پەنايدا دانىشت. چاۋى تىبرى و گوۋى بۆ راگرت... گرووشنكا

زۆر بلې بووبوو؛ له پهستا بانگي همموواني دهکرد. بانگي کچه گوراني بيژهکاني دهکرد. هه رکام له کچهکان دههاتن بولاي ماجيدهکردن، يان خاچي دهکيشان. دهقيقهيهک دواتر رهنگبوو بگري. «پيرهپياوي ورديله»، ئاوا بانگي ماکسيموفي دهکرد، ئهوهشي به رابواردنيکي باش دهزاني. ماکسيموف خيرا هه لدهات بولاي و دهستي «دانه دانه قامکه شووش و باريکهکاني» ماجدهکرد و دواي ماجهکه به ههوايهکي قهديمي که خوئي گورانييهکهي دهگوت، دهستيدهکرد به سهما. که دهگهيشته سهربهندي گورانييهکه به ههموو توانايهوه سهماي دهکرد و هه لدهبهزي.

کووده له دهلي - فس، فس، فس
گویره که دهلي - مؤ، مؤ، مؤ
مراوي دهلي - واق، واق، واق
قازه که ش دهلي - قاغ، قاغ، قاغ
مامر به لاروله نچه
دهچي به رهو سه سه را
دهگارکيني قود، قود، قود!

گرووشنکا گوتي: «ميتيا شتيکي بديهه. دياريه که، شاباش. خوت دهزاني فهقيره. بهسته زمانه سووکايه تبي پيکراوه... دهزاني ميتيا من دهچم بو کليسه، گالته ناکه م، ئاخري روتیک دهچم. ئه مرؤ ئاليووشا شتيکي پيگوتم که ههتا بمينم له بيرم ناچي... بهلي... بهلام وهرن ئه مرؤ با به دلي خومان سهما بکهين. سبهيني دهروين بو کليسه، بهلام ئه مرؤ سهما دهکهين. خه لکينه، ئازيزان، ئه مرؤ دهمهوي ياريه که م، قهيناکا، خو کفرمان نه کردووه! خودا ليمان خوش دهبي. ئه گهر له جيخي خودا بوايه م، له هه موو عالم خوشده بووم: «تاوانباراني خوشه ويست، له مرؤ به دواوه ده تانبه خشم. دهمهوي داواي لي بوردن بکه م: «خه لکاني ئازيز، ئه م کچه گهوجه ببورن.» من بوونه وهر يکم، ته نيا سر و گويم کون کراوه و هيچي تر. بهلام دهمهوي دوعا بکه م. من پياواريکم کردووه به خير. ئه گهرچي دل ره شم، دهمهوي دوعا بکه م.

ميتيا ليتيانگه ري هه لپه رن. کارت به سه ريانه وه نه بي. تهواوي خه لکي دنيا باشن، هه موويان - ته نانهت خراپترينيان. دنيا جيگاي چاکانه، ئه گهرچي ئيمه خراپين، به لام دنيا بي عيهيه. ئيمه چاک و خراپين، چاک و خراپ... وهرن پيمبلين، دهمهوي شتيکتان لنيپرسم، هه مووتان وهرن بو ئيره، دهمهوي ليتان بپرسم: «بو ئه وهنده چاکم؟ دهزانن من چاکم، زوريش چاکم... وهرن، بو ئه وهنده چاکم؟» گرووشنکا ههتا زياتري مهسته دهکرد، زياتري زوربله يي دهکرد. ئاخري رايگه ياند که دهيهوي ئه ويش سهما بکا. به له تر دان له سه ر کورسيه که ههستا، «ميتيا، ئيتر شه رابم مهديهه. شه راب هيمنايه تيم پيتابه خشئي. سه رم له گيژه وه دي. دهمهوي سهما بکه م. ليگه ري با هه مووان بزائن چون سهما ده که م... با بزائن چه نده جوان سهما ده که م...»
ئه و راستي دهکرد. ده سره يه کهي که تاني سپي له گيرفاني ده رهيتا و سووچي ده سره که ي گرت، بو ئه وه ي کاتي سه ماکردن هه لي سووريني. ميتيا به ملاوبه ولادا هه لدهات، کچه کان بيدهنگ بوون و ئاماده بوون به ئامازه يه که ههواي هه لپه رکي بچرن. ماکسيموف، که بيستي گرووشنکا ده يهوي سهما بکا، له خوشيانا قيژاندي و به هه لبه ز دابه ز چووه به رده مي تبي هه لکرد له گوراني:

لاقي ورديله و قهدي باريکه

کلکه چووه که ي چرچ و لوچ بووگه

به لام گرووشنکا ده سره که ي بولاي ئه و راوه شاندي و له خوي تاراند.
- ئه ه! ئه وه ميتيا بو نايه؟ ليگه ري هه مووان بين... ته ماشا بکه ن. ئه وانه ي ده رگايشيان له سه ر داخراوه، بانگيانکه ن... بو ده رگاتان له سه ر داخستون؟
پيتانبلين دهمهوي سهما بکه م. با ئه وانيش بين ته ماشا بکه ن...
ميتيا، به له تر دان و لاره وه لاره وه رو يي بولاي ده رگا داخراوه که و دهستي کرد به ليداني. به مشتي له ده رگا که به ربوو.
- هوي... پادفيسوتسکيه کان! وهرن، ئه و دهيهوي سهما بکا. بانگتان دهکا.
يه کي له له هيستانيه کان له وه لاميدا گوتي: «Lajdak»

Lajdak خۆتى! تۆ له هېستانىيەكى خويړى و هېچوپوچى، گویت لیبوو. گالگانوف به له بزىكى حه كيمانه وه گوتى: «دهست له پيکه نينى له هېستانى هه لگره.» ئه وپيش مه ستبوو.

كورپى چاك، بېدهنگ به! ئه گهر ئه و به خويړى و هېچوپوچ ده زانم، به ماناى ئه وه نيبه كه هه موو خه لكى له هېستانى هه روان. خو تاقه يه ك Lajdak له هېستانى پيكنه هيناوه. كورپى چاك، بېدهنگ به و پرؤ نه قوليك بنى دهمت. گرووشنكا گوتى: «په ككو له و به شه رانه! هه ر ده لئى بنياده م نين. بو له گه ل يه كتر نابنه برادره؟» رويشته پيشى بو سه ما كردن. گورانبييزان ده ستيانكرد به گورانى گوتن. «ناخ، مال و حاله كه م، مال و حاله كه م!» گرووشنكا سه رى خست به پشتدا، زه رده يه كى گرت و ده سه ره كه ي هه لته كاند، له ناكاو سوورپيكي خوارد و له جيى خوى چه قى. له چه قى ژووره كه دا راوه ستا و به دهنگيى ماندوو گوتى: «ناتوانم، هيزم نيبه، بمبورن... هيزم نيبه، ناتوانم... بمبورن.» پاشان كړنو شى بو گورانبييزه كان برد و ئه نجا روى له هه موو لايه كى ژووره كه كرد و ده ستى به سينگييه وه گرت.

داواى لیبووردن ده كه م، به داخه وه ناتوانم...

دهنگى خه لكه كه له ملاولاوه: «خاتون مه ستيكردوو. خاتونى شوخوشهنگ مه ستيكردوو.»

ماكسيموف به پيکه نينه وه به كچه كانى گوت: «خاتون لاکه ي سه رى دئ.»

گرووشنكا به بيوازي گوتى: «ميتيا وهره بمبه... وهره بمبه.» ميتيا، به هه لاتن چوو باوه شى پيدا كرد و ئه و باره خو شه ويسته ي برد بو پشت په رده كه. گالگانوف له دلئى خويدا گوتى: «چاكه، هه ر ئيستا ليره ده روم،» له وه تاغه شينه كه رويشته ده رى و هه ردوو تاى درگا كه ي پيوه دا. به لام به زموره زم له ژووره گه وره كه دا هه روا به رده وام بوو، دهنگى گورانى و مؤسقا هه رواو گوپى شه وى دهرينگانده وه. ميتيا گرووشنكاى له سه ر چرپاكه راكيشا و لئوى ماچكرد.

گرووشنكا به دهنگيى شه كه ت و نارازى گوتى: «دهستم بو نه به ي... باسم مه كه... جارئ نه بوومه ته ژنت... پيمگو تى نه مرم هى توم، به لام جارئ دهستم بو مه به... وازم لیبينه... ئه و هه موو خه لكه ي لیبه، ئه وه تا له بنه و پالمان دان، نابى كارى وابكه ي. ئيره پيسه...»

ميتيا له بهر خويه وه گوتى: «به سه ر چاوا! ئيتر هه ر بيريشى ليتا كه مه وه... ده تپه ره ستم! وايه ئيره پيسه، هه ر عه يبيشه، راسته ده كه ي.» هه روا كه له ئاميزى گرتبوو له پال چرپاكه دا چوكى دادا.

گرووشنكا به گرانى له ژير ليوه وه گوتى: «ده زانم، ئه گه رچى ده عبايه كى هېچوپوچى، به لام ده ستودلبازى. ئه وينه كه مان ده بى ئابروودارانه بى... بو داهاتوومان ئابروومه ندانه ده بى... وهره با دروستكار بين، وهره با چاك بين، ده عبا نه بين، مروفتيكي باش بين... بمبه له گه ل خوت، له گه ل خوت بمبه بو ئه و دوور دوورانه، گویت لیبه؟ نامه وى ليره بم. دهمه وى له و دوور دوورانه...»

ميتيا كه توند له باوه شى گرتبوو، گوتى: «ئهرى، وايه، حه تمه ن! ده تبه م له گه ل خوم، به ره و ئه و دوور دوورانه بال ده گرین... ناخ، ته وای ته مه نى خوم به ساليك ده گورمه وه، به و مه رجه ي له و خوينه ئاگادار بم!»

گرووشنكا به سه رسوورمانه وه گوتى: «كام خوين؟»

ميتيا له بن ليوه وه گوتى: «هيچ، هيچ. گرووشا گيان، تۆ ده تويست دروستكار بى، به لام من دزم. به لام من پارهم له كاتيا دزيوه... شووره ييبه، شووره يى!»

له كاتيا، له و خاتونه؟ نا، تۆ نه تديزه. ده يده يه وه، خوم ده تده مى... ئيتر ئه م هاتوها واره ي ناوئ! ئيتر هه موو شتيك م هى تويه. پاره چيبه، به هه ر شيويه كه ويستان به بايدا ده دين... مروفتى وه ك ئيمه ش چاره نووسه كه ي وايه و ده بى پاره به فيرؤ بدا. به لام واى به باش ده زانم بچين له سه ر زه وى و زار ئيشبكه ين. دهمه وى به و ده ستانه ي خوم زه وييه كه بكيلم. ئيمه ده بى زحمت بكيشين، گویت لیبه؟ ئاليوشا وايده گوت. من گراوى تۆ نابم، ده بمه ژنيكى وه فادار و تا ئاخري ته مه نم كلفه تيت ده كه م. ئيشت بو ده كه م. پيکه وه

دەچىن بۇلاى ئەو خاتوونە بەرپىزە و كېرئوشى بۇ دەبەين، بۇ ئەوھى لىمان
خۇش بى، دواى ئەوھش لەم مەلبەندە دەرۋىن. ئەگەر لىشمان خۇشەنبوو،
ھەر دەرۋىن، پارەكەى بۇ بەرەوھ و دلت بدە بە من... ئەوت خۇشەنوئى، ئىتر
خۇشتەنوئى، ئەگەر خۇشتەنوئى، دەيخنىكىنم... ھەردوو چاوى بە شووژن
ھەلدەكۆلم...

- من توم خۇشەنوئى. تەنيا تۆ. لە سىبىرياش ھەر خۇشەنوئى...

- لە سىبىريا بۇ؟ باشە ئەگەر پىت خۇشە، با سىبىريا بى. بۇ گرینگ نىيە...
ئىمە زەحمەت دەكىشىن... بە رەنجى شانى خۇمان بژىوى رۆژانە دابىن
دەكەين... سىبىريا بەفرى لىيە... شەيداي خىشكىم لە سەر بەفر... دەبى
زەنگولەشمان ھەبى... گویت لە دەنگى ئەو زەنگولەيە؟ ئەو دەنگى زەنگولەيە
لە كوئوھ دى؟ خەلكى خەرىكن دىن... ئەوھ بىدەنگ بوو.

گرووشنكا شەكەت و ماندوو چاوى نوقاند و لە ناكاو خەوى لىكەوت.
ھەر بە راستى دەنگى زەنگولە لە دوورەوھ دەھات. بەلام دەنگەكە راوھستا.
مىتيا سەرى كەوتە سەر سىنگى گرووشنكا. ئەو تىنەگەيشت كە دەنگى
زەنگولەكە راوھستاوھ و بەجىي بەزم و رەزم و گۆرانى، بىدەنگىيەكى كرو
كپ ژوورەكەى داگرتووھ. گرووشنكا چاوى ھەلينا.

- ئەوھ چىيە؟ خەوم لىكەوتبوو؟ بەلى... زەنگولە... خەوم لىكەوتبوو و لە
خەوما لە سەر بەفر سواری خىشكى زەنگولەدار بووم و وەنەوزم دا. لەگەل
كەسىك بووم كە خۇشم دەويست، لەگەل تۆ. لەو دوور دوورانە. تۆم لە
باوھش گرتبوو و ماچمدەكردى. خۆم لە باوھشت توند كردبوو، سەرما بوو،
بەفر ترووسكەى دەھات... خۇ دەزانى شەوانە كە مانگەشەو تريفەى
لىدەبارى، بەفر چۆن بريقەى دى. دەتگوت لە سەر زەوى نىم. خەبەرم بۆوھ
و يارى خۇشەويستم سەرى لە سەر دلم بوو، چەندە شىرىنە...

مىتيا لەگەل ماچكردنى كراس و سىنگ و قۆلى، سرتاندى: «لەسەر دلى
تۆ.» لە ناكاو خەياللىكى غەرىب ھەلىگرت: دىتى گرووشنكا راست چاوى لە
پىش خۇى برپوھ، چاوى لەو نەدەكرد. نا، لە ژوور سەرى ئەوھوھ بە

شئوھىەكى سەير و واقوړمانەوھ چاوى لە خالىك برپبوو. حالەتتىكى ترس و
سەرسوورمان لە ناكاو ئەدگارى گرووشنكاى داگرت. بە سرتە گوتى: «مىتيا،
ئەوھ كىيە چاومان لىدەكا؟»

مىتيا سەرى وەرسووراند و دىتى كەسىك پەردەكەى لاداوھ و تەماشايان
دەكا. واديارە چەن كەس بوون. ھەستا پى و بە توندى رۆيى بۇلاى
ملۆزمەكە.

دەنگىك ھات، نەك بە توندى، بەلكو راشكاوانە فەرمانى پىدا: «وھرە بۇ
ئىرە، وھرە دەى.»

مىتيا چووھ ئەودىوى پەردەكە و لەجىي خۇى وشك بوو. وەتاغەكە پربوو
لە خەلك، بەلام ئەوانەى پىشوو نەبوون. تەزوويەك بە پىشتىدا ھات و
دلەكوتى گىانى وەلەرزىن خست. ھەر لەرپوھ ھەموويانى ناسىيەوھ. ئەو
پىرەپىاوھ كەلەگەتە چوارشانە و يۆنىفۆرم لەبەرەى كلاوى نىشانەدارى لە
سەر نابوو، مىخايىل مارۋويچ، بەرپرسى ئاسايش بوو. ئەو تەرپۆشە
رەقەلەى «ھەمىشە پۆستالى بۆيەكراو لەپى دەكا،» - جىگرى دادوھر بوو.
«ئەويش كرونومىترىكى «Chronomètre» ھەيە چوارسەد رۆبل دەزى،
جارىك نىشانى داوم.» ئەو لاوھ چاويلكە لەچاوھ وردىلەيەش... مىتيا ناوھكەى
لەبىر چووبۆوھ، ئەگەرچى دەيناسى و دىتبووى: ئەويش وەكىلى ماف بوو كە
ماوھىەك بوو ھاتبوو بۇ شارەكەمان. ئەو پىاوھش - ماورىكى ماورىكىيەويچ،
بەرپرسى پۆلىس بوو كە زۆر باشى دەناسى. ئەو چەن پىاوھى دىكەش كە
ھەموويان خاوەنى پلە و پاىە بوون. ئەوانە بۇ لىرەن؟ ئەو دوو كەسەى
دىكەش... خەلكى ماكرۆيەن... تريفون بۆرىسيچ و گالگانوفىش لەلاى درگاگە...
مىتيا گوتى: «ئاغايان بۇ تەشرىفتان لىرەن! ئەمە يانى چى؟» بەلام كتوپر
وھك ئەوھى ئاگاي لە خۇى برابى، بى ئەوھى بزانى چ دەكا گوراندى «تى -
گە - يىشتم!»

لاوھ چاويلكە لەچاوھكە» ھاتە پىشى، چوو بۇلاى مىتيا و بەپەلە و
قورساخانە گوتى: «ئىمە دەبى لىكۆلىنەوھ... بە كورتى، داواتان لىدەكەم

لیره وه وهرن، وهره بۆلای قه نه فه که... پیویسته وه لامی چهن پرسیارمان
بدهیته وه.»

میتیا شیتانه دهنگی هه لیتنا: «ئهو پیره پیاوه! ئه و پیره پیاوه و خوینه که ی!
تیگه یشتم!»

که وته سه ر کورسیله یه کی نزیک خۆی، وهک ئه وه ی قه له می لاقی شکابی.
به رپرسی ئاسایش هات بۆلای میتیا و له ناکاو گورانندی: «تیگه یشتی؟ خۆ
ده زانی! دیوه زمه ی باوک کوژ! خوینی باوکت ده تگری!» سوور هه لگه رابوو،
سه رتاپای ده لهرزی و هۆش و ئیختیاری نه بوو.

لاوی چاویلکه له چاو نه رانندی: «ئه و شته مه حاله! میخائیل ماکرۆویچ،
میخاییل ماکرۆویچ، خۆ ئاوا نابێ!... تکات لیده که م ئیزن بدهن قسه بکه م. به
هیچ شیوه یه ک چاوه روانی ئه وه م لیتان نه بوو...»

به رپرسی ئاسایش گورانندی: «ئه وه شیتیه، شیتی ئاگیان، شیتیه کی
ورینه ئاسا، چۆن توورپه نه بم! چاوی لیکه: مه ست مه ست، له م کاته ی شه ودا
له گه ل ژنیکی سه لیته، خوینی باوکیشی به ده ستیه وه یه... ئه وه شیتیه،
شیتی!»

دادوهر سرتانندی به گوئی به رپرسی ئاسایشدا: «میخاییل ماکرۆویچ،
به ریز گیان، تکاتان لیده که م تۆزی دان به خۆدا بگرن. ده نا ناچار ده بم په نا
به رم بۆ...»

به لام وه کیلی وردیله نه یه یشت قسه کانی ئه و ته واو بی. پرووی له میتیا
کرد و به دهنگیکی به رز و قورسوخ و راشکاوانه گوتی:

- سه روان کارامازوف، له سه ر منه پیتان راگه یینم که ئیوه تۆمه تبارن
به وه ی فیۆدورپاولوویچ کارامازوف، باوکی خۆت کوشتووه، که هه ر ئه مشه و
پووداوه که قه و ماوه...»

ئه و قسه ی دیکه شی کرد و دادوهریش شتیکی گوت، به لام ئه گه رچی میتیا
گوئی له دهنگیان بوو، به لام یه ک وشه یان لی نه ده گه یشت. به چاوی زه قه وه
تییان پامابوو.

سەرەتای کاری فەرمانبەری پێرختین

پیووتیر ئیلیچ پیرختین، که لەبەر دەرگای مالی ژنەکهی مارزۆف، یانی ئەو مالهێ گرووشنکای تیدابوو و بەهیز و قەوەتی خۆی لە دەروازە گالە دراوێکهی دەدا، بەجێمان هێشت. ئەوەندە لە درگاکی دا هەتا لێیان هەلگرت. فینیا که ترسی دوو سەعات لەمەوبەر هێشتا لە دلیدا بوو و لەبەر دڵخورپە نەیدەتوانی بخەوێ، لەگەڵ بیستنی تەقەیی دەرگاکی خەریک بوو دلی بتوقی لە ترسانا، ئەگەرچی بەچاوی خۆی دیتبووی میتیا بە سواری عارەبانە رویشتوو، بەلام پێوابوو ئەو دەستان لە دەرگا دەدا. چونکە هیچ کەسێکی دیکە ئاوا «شیتانە» لە دەرگای نەدەدا. بەهەڵەداوان چوو بۆلای دەرگاوانەکه، که هەستابوو بچی دەرگاکی هەلگرێ. دەستیکرد بە پارێشەوە که دەرگاکی نەکاتەوه. بەلام دەرگاوان دواي پرسیار کردن لە پیووتیر ئیلیچ و ئاگاداربوون لەوێ سەبارەت بە «مەبەستیکی زۆر گرینگ» چاوی بە فینیا بکەوێ، بریاریدا دەرگاکی لێبکاتەوه و پێی بدا بیتە ژووری. پیووتیر ئیلیچ بەرەو چیشخانەکهی فینیا پینویتی کرا. بەلام کچە داوایلێکرد «لەبەر ئەو شک و گومانەیی،» ئیزن بدا دەرگاوانەکەش لەوێ بی. پیووتیر ئیلیچ دەستیکرد بە پرسیارکردن لە فینیا و خیرا لە گرینگترین رووداو ئاگادار بوو. یانی کاتیک دیمیتری فیوودۆرۆویچ بۆ گەران بە شوین گرووشنکادا دەرپەرپوو، دەسکاوانگیکی لەگەڵ خۆی بردوو و کاتی گەرانەوه، دسکاوانەکهی نەهیناوتەوه و بە دەست و پلی خویناوییهوه، هاتۆتەوه. فینیا لەپەستا دەگوت: «خوینی لێدەچۆرا، لێدەچۆرا!» ئەم گێرانەوهیەش تەنیا خولقاوی زەینە ئالۆزەکهی بوو. ئەگەرچی لە راستیدا خوینی لێنەدەچۆرا،

بەلام پیووتیر ئیلیچ ئەو دەسته خویناوییهوهی بە چاوی خۆی دیتبوو، بۆ شتتەوهکهشی یارمەتی دابوو. هەرۆهها، پرسیاریک که دەبوو بریاری بۆ بدا ئەو نەبوو که ئەو خوینە کهنگی وشک بۆتەوه، بەلکو دیمیتری فیوودۆرۆویچ بەو دەسکاوانەکهوه بۆکوێ هەلینگی دابوو. یان وردتر لەوه، بلیی بۆ مالی باوکی چووێ یان نا، لەو مەسەلەیهشدا دەتوانی بە چ ئاکامیک بگا. پیووتیر ئیلیچ لە سەر گەرانەوه بۆ مالی فینیا پینداگری دەکرد و بە مەسەلەیهکیش نەگەیشت قانعی بکا، بەلام ئاخری هاتە سەر ئەو باوەرپی که دیمیتری فیوودۆرۆویچ لە مالی باوکی زیاتر بۆ هیچکوی دیکە نەچوو. کهوایه لەویش رووداوێک قەوماوه. فینیا بە هەلهپرۆوکی و دڵخورپەوه گوتی: «کاتیک گەراوه، هەموو شتیکم بۆ گێراوه و لیمپرسی: «فیوودۆرپاولوویچ، دەستولت بۆ خویناوییه؟» ئەو لە وەلامدا گوتی ئەم خوینە خوینی مروڤه و تازە که سیکم کوشتوو. لەلای من دانی بە هەموو شتیکیا نا و لەپر وەک شیت دەرپەری بۆ دەری. دانیشتم و بیرمکردهوه ئاوا شیتانە هەلات بۆ کوێ؟ پیموابوو دەچی بۆ ماکوویه و خاتوو گرووشنکا دەکوژی. هەلاتم بە دوایدا تاکو لەبەری پیاپییمهوه نەیکوژی. بەرەو مەنزلەکهی هەلاتم، بەلام کاتیک بەبەر فرۆشگای پلاتینکوفدا تپهريم چاوم پینیکەوت خەریکه سواری عارەبانە دەبی و ئەو کاتە خوین بە دەست و پلیهوه نەبوو.» (فینیا سەرنجی ئەو خالەیی دابوو لەبیری مابوو). دایهگەورەیی فینیا تا ئەوجییهی توانی قسەکانی فینیا پشست راستکردهوه. پیووتیر ئیلیچ دواي پرسینی چەند بەرسفی دیکە، لە مالی مارزۆف چوو دەری، ئەویش زۆر شیواو و پەرۆشتر لە کاتی هانتەکهی بۆ ئەو ماله.

سەرراستترین و سادەترین رینگاش بۆ دلنیابوون لەو رووداوه ئەوه بوو بچی بۆ مالی فیوودۆرپاولوویچ و بزانی لەوێ رووداوێک قەوماوه یان نا، ئەگەریش قەوماوه، چیه. دواي ئەوێش تەنیا کار ئەوه بوو بچی بۆلای بەرپرسی ئاسایش و بە پولیس راگەیهنی. پیووتیر ئیلیچ، کاتیک ئەو راستییهی بە خۆی سەلماند که کارەساتیکی وا لەگۆریدایه، لێراوانه بریاریدا ئەو کاره بکا. بەلام شەو تاریکبوو، دەروازەیی مالی فیوودۆرپاولوویچیش وەک دەروازەیی قەلا وابوو، بۆیه ناچار بوو

دیسان تەقوھۆر لە دەرگا بدا. لەگەڵ فیۆدۆرپاولوویچیش ئاشنایەتیەکی ئەوتۆی نەبوو. لەگەڵ ئەوەشدا گریمان دەرگایان کردەو و هیچ رووداوێک نەقەومابوو، ئەو کاتە فیۆدۆرپاولوویچ بەو ئەداوئەتوارەییەو وەرئ دەکەوت لە تەواوی شار قاوی بلاو دەکردەووە که غەوارەیک با ناوی پیرخۆتین، نیوہشەو خۆی کردووە بە مالاکەیدا تاکو بزانی کەسێک کوشتوویەتی یان نا. ئەو کارەش ئابرووچوونی لێدەکەوتەو. پیووتیر ئیلیچ لە هیچ شتێک بەقەد ئابرووچوون نەدەترسا. بەلام ھەستیک کە سەرتاپای تەنیوو، ئەوندە بەھیز بوو، ئەگەرچی بە توورەیی لاقی لە زەوی کوتا و جینۆی بەخۆی دا، دیسان ملی رپی گرت، بەلام نەک بۆ مالی فیۆدۆرپاولوویچ، بەرەو مالی مادام خۆخاکۆف. ھاتە سەر ئەوێ ئەگەر ئەو ژنە حاشا بکا و بلی پارەم بە دیمیتری فیۆدۆرۆویچ نەداو، راست دەچی بۆلای پۆلیس. بەلام ئەگەر بلی من ئەو سێ ھەزار پۆلەم پێداو، دەرۆمەووە بۆ مالی و ھەتا بەیانی بیدەنگەئێدینم.

بەلام بەو نیوہشەووە چوون بۆ مالی ژنیکی خاوەن کەسایەتی و نەناس و لەخەو ھەستاندنی، بۆ پرسیاریکی سەرسورھینەر، لەوانەییە لە چوونی مالی فیۆدۆرپاولوویچ شوورەبیتر بی. بەلام ھیندی جار، بەتایبەت لە کاتیکی ئاوادا بریاری کەسانیکی وردبین و خوینسارد ھەروایە. پیووتیر ئیلیچ لەو کاتەدا خوینسارد و کەمتەرخەم ھەر نەبوو. لە تەواوی ماوەی تەمەنیدا لە بیرى بوو کە چەندەیی ھەست بە بیئۆقرەییەکی پر ئازار کردووە و ئەو ئارواقارا لئەلگیرانە جارلەگەل جار بەژانتر دەبوو و ئەو بە پیچەوانەیی ویستی خۆی، دەرەتاند. لەگەڵ ئەوانەشدا بەھۆی چوون بۆلای ئەو ژنە، بەردەوام لە ماوەی ریگادا جینۆی بەخۆی دا. بەلام ھەروا کە لئوی خۆی دەگەست، بۆ دەھەمین جار پاتەئێ کردەووە کە : «حەتمەن دەبێ لئێ بکۆلمەووە و بە بنج و بناوانی بگەم!» ئاخری وازی ھەر نەھیتا.

کاتیگ گەیشتە مالی مادام خۆخاکۆف سەعات یازدە بوو. خیرا دەرگای ھەوشەکیان بۆ کردەووە، بەلام دەرگاوان، لە وەلامی پرسیارەکیدا کە، خاتوون خەوتوووە یان بەخەبەر، نەیتوانی ھیچ بلی، تەنیا گوتی وەک بزانی خاتوون

ئەم دەمانەئێ شەو دەخەوئێ. «لەسەر پلیکانەکان پرسیار بکە. ئەگەر مادام تاقەتی ھەبێ و دەمی چوونە ژووری دەدا، ئەگەر تاقەتی شێ نەبێ ئەو ھێچ.» پیووتیر ئیلیچ رۆیشتە سەرئ، بەلام بارودۆخەکە زۆریش سادە نەبوو. وروپرکەکی نەدەچوو ھاتنی بە مادام راگەییەئێ، ناچار کلفەتەکی بانگکرد. پیووتیر ئیلیچ بە ئەدەبانە و پێداگرییەو تەکا لیکرد بە مادام خۆخاکۆف راگەییەئێ کە کارمەندیک بە ناوی پیرخۆتین کە خەلکی ئەم شارەییە، دەییھوئێ سەبارەت بە مەسەلەیک بیئە خزمەتی. دیارە مەسەلەکەش زۆر گرینگە دەنا بەو دەرنگ وەختە سەرودلم نەدەگرتن. بە کچەئێ گوت: «راست ئەو قسانەئێ پئی بلی.»

کچە رۆیشت. ئەویش لەبەر دەرگای پێشخانەکە چاوەرپی ما. مادام خۆخاکۆف لە وەتاغی خەوہکەئێ بوو، بەلام وادیاربوو ھیشتا خەوی لێنەکەوتبوو. لە دواي دیدارەکی میتیا ھەستی بە پەرۆشی کردبوو. لە دلێشی دابوو کە ژانەسەر دەکا و ھەمیشەش دواي دلەخورپە و نیگەرانی ئەو ژانەسەرئێ دەکرد و خۆی ئامادە کردبوو ھەتا بەیانی بە ژانەسەرئێ جینگل بدا. بە بیستنی ئەو خەبەرە لە دەمی کلفەتەکی سەرسام بوو. بەو حالەشەووە بە توورەیی خۆی لەو دیدارە بوارد. ئەگەرچی ئەو دیدارە چاوەروان نەکراو، بەو نیوہشەووە، ئەویش «کارمەندیکی دانیشتووی شارەکە» کە قەتی نەدیووە و نایناسئ، بەجاری تووشی کونچکاوییەکی ژانەئێ کرد. بەلام پیووتیر ئیلیچ ئەمجارە وەک کەری کەندەلان پئی چەقاند. دیسان لەبەر کلفەتەکە پارایەو، پەيامیکی تری «بەمچەشنە» بۆ بەرئ: «ئەو دەییھوئێ سەبارەت بە مەسەلەیک زۆر گرینگ قسەت لەگەل بکا، خاتوونی ھێژا ئەگەر رازی نەبێ چاوم پئی بکەوئ، لەوانەئێ دواتر پەشیمان بیئەووە و بە رانی خۆیدا بدا.»

دواتر دەیگوت: «بە سەرئێ خۆم خستە بەرپئی» کچەئێ کلفەت، کە واقورمانەووە چاوی تیپییوو، دیسان بۆ بردنی پەيامەکە رۆیشت بۆلای خاتوون. ئەمجارە مادام خۆخاکۆف دلئ نەرمبوو، تۆزئ بیریکردەووە، گوتی چۆن پیاویکە و بۆی دەرکەوت کە «زۆر تەرپۆش و جوانچاک و جھیلە و لە

راده به دهر به نه ده به» وا چاکه هەر لیڤه دا، له که وانه دا ئه وهش بلیم که (پیووتیر ئیلیچ لایکی ریکوپییک بوو، خوشی ئه وهی ده زانی). مادام خۆخلاقوف رازی بوو چاری پیبیکه وئ، به رگی خوی له به ردا بوو و سه ریپی له پیندا و شالیکی ره شیشی به سهر شانیدا دابوو. داوایان له پیووتیر ئیلیچ کرد بچی بۆ وه تاغی میوانداری. بۆ وه تاغیک که ماوه یک له مه و بهر میتیا لینی دانیشتبوو. مادام هات بۆلای میوانه که ی. به ئه دگاریکی مۆن و چاوی پر پرسیاره وه، بی ئه وهی چاکوخوشی له گه ل میوانه که ی بکا و داوای لییکا دانیشی، له ریوه گوتی: «چیتده وئ؟»

پیخوتین گوتی: «مادام، بمبوره به و نیوه شه وه له خه وم کردن. سه باره ت به مه سه له یه کی گرینگ که پیوه ندیی به ئاشنا هاوبه شه که مان، واته دیمیتری فیودورویچ کارامازوفه وه هه یه، هاتومه خزمه تتان.» به لام ئه م ناوه ی دروست دهرنه برییوو، بۆیه توورهی له پوخساری مادامدا وه دهرکه وت:

شیتانه هاواریکرد: «تا که نگی ده بی له دهستی ئه و کابرا به سامه ئازار بکیشم؟ کاکي به ریز، چۆن ده توانی مزاحیمی ژنیک بی که نایناسی و هیچ ئاشنایه تییه کت له گه لیدا نییه! ئه ویش له ماله که ی خوی و ئاوا درنگ وه ختیش!... خۆتی به سه ردا به سه پینی و باسی پیاوینک بکه ی که سی سه عات له مه و بهر هاتیوو بۆ ئیره، هەر له م ژوورده دا، ده یویست بمکوژی. کاتیکیش رۆیشته دهری وه ها لاقی به عه رزدا دا که هیچکه س له مائیکی ئابروومه ند کاری وا ناکا. کاکي نه ناس، با پیبلیم له سه ر ئه و کاره ت شکایه تت لیده که م. تکایه خیرا لیڤه برۆ دهری... من دایکم... من... من...»

- بتکوژی، که وایه ئه و ده یویست ئیوه ش بکوژی؟

مادام خۆخلاقوف بی ئیختیار پرسیی: «بۆ، ناکا که سیکی کوشتی؟»

پیخوتین لیبرانه وه لامی دایه وه: «مادام، ئه گه ر ئیزن به فرمووی نیو ده قیقه گویم بۆ بگره، به چه ند وشه هه موو شتیکت عه رز ده که م. دیمیتری فیودورویچ ئه مرۆ سه عات پینجی دوانیوه رۆ هات ده رۆبلی لی قه رز کردم، له راستیدا دهمزانی پاره ی پینییه. که چی سه عات تۆ به چه که یه ک گه لای سه د رۆبلییه وه،

نزیکه ی دوو سی هه زار رۆبیل ده بوو، هات بۆ دیده نیم. ده ست و ده موچاوی هه مووی خویناوی بوو، ده نگوت شیته. کاتیک لیمرسی ئه و پاره یه ت له کو ی بوو، وه لامی دایه وه که گوايه تۆ سی هه زار رۆبیل داوه تی، بۆ ئه وه ی برۆا به ره و کانگای زیڤ...»

مادام خۆخلاقوف ئه وه ندی دیکه تووشی له خورپه بوو و رهنگی تیکچوو، دهستی کیشا به روومه تی خۆیدا و هاواری کرد: «خودایه گیان! ناکا باوکه پیره که ی خوی کوشتی! من پاره م پی نه داوه، نا قه ت پاره به که سیکی ئاوا نادم! زوکه زوو، هه لی، خیرا هه لی، ئیتر قسه مه که! برۆ پیره پیاو رزگار که... هه لی بۆلای باوکی... به هه له داوان بچۆ...»

- بمبوره مادام، که وایه تۆ پاره ت پینه داوه؟ که وایه به جوانی له بیرته که پاره ت پینه داوه؟

- نا پیمنه داوه! من چۆن پاره به شتی وا ددهم. چونکه ئه و قه دری نازانی. لاقی به عه رزه که دا کوتا و به توورهی دهرپه ری بۆ دهری. شالاوی بۆ هی نام، به لام من هه لاتم... با ئه وه شت پیبلیم، چونکه ئیتر نامه وئ هیچ شتیکت لی بشارمه وه، تفی لیکردم، تۆ بیری لینکه وه! سووکایه تی کردن به که سیکی وه ک من. ئیستا بۆ راوه ستاوی؟ دانیشه... بمبوره، من... یان واچاکه هه لینی، ده بی هه لینی ئه و پیره پیاو به یچاره یه له مه رگ رزگار که ی!

- ئه گه ر کوشتی پی چی؟

- ئووه ی، خودایه، راست ده که ی! که وایه چبکه ین؟ به برۆای تۆ ئیستا چبکه ین باشه؟

هەر له و کاته دا پیووتیر ئیلیچی خولک کرد دانیشی و خوشی به ره و پووی ئه و دانیشت. به کورتی پیووتیر ئیلیچ، تا راده یه ک رۆشن و به وردی ئه وه ی به چاوی خۆی دیتبووی بۆ گێرپه وه. باسی ده سکاوانگه که شی کرد. ئه و قسانه وای شوین له سه ر مادام خۆخلاقوف دانابوو که له په ستا ده یقیژاند و به له پی دهستی له روومه تی خۆی ده دا...

- بېروام پېكە ھەموو ئەوانەم پېشېنى كۆردۈۋالدىم! من ئىستىداتىكى تايىتەم ھەيە
 و بېر لە ھەر شتىك بىكەمەۋە، ۋەراست دەگەرى. زۆرچار چاۋم لە ۋە مۇۋقە
 سامناكە كۆردۈۋە لە دىلى خۇمدا گوتتومە ئاخىرى من بە دەستى ئەۋە دەچم.
 ئىستا ئەۋە ۋەراست گەراۋە... چونكە دىلىم بۇ كوشتنى منىش ھاتتو بۇ ئىرە،
 يان خۇدا ئاگاى لە من بوۋە دەنا منىشى ۋەك باۋكى دەكوشت. پەنگە لە پوۋشى
 ھەلنەھاتىنى من بكوژى، چونكە ھەر لەم ۋەتاغە سوۋرەتى پىرۆزم كۆردە مى.
 سوۋرەتىكى شەھىدى پىرۆز سىنباربارا بوۋ. بە راستى لە ۋە كاتەدا چەندە لە
 مەرگ نىك بوۋمەتەۋە، چوۋم بۇلاى ۋە ئوۋىش مى بۇلاى منەۋە دىژ كۆردا...
 دەزانى پىوۋتېر ئىلىچ (پىموا فەرموۋت ناۋت پىوۋتېر ئىلىچە،) من باۋەرم بە
 پەرچۇ نىيە، بەلام ئەۋ سوۋرەتە، بەراستى ۋەك مۇجزەيەك ۋابوۋە بۇ من - ھەر
 ئەۋەش ۋاى كار تىكردوۋم. ئامادەم ھەرچىت پىخۇشە ئىمانى پى بىنم. نەقلى
 باۋە زووسىمات بىستوۋە؟... بەلام نازانم بىلم چى؟... تۆ بىرى لىكەۋە بەۋ
 سوۋرەتەى مىۋەۋە تقى لىكردم. تەنیا تقى لىكردم، نەكوشتم و... ۋەك تىسكەى
 تەنگ بۇى دەرچوۋ! بەلام ئىمە چىمان لە دەست دى، ئىستا دەبى چىكەين؟ بە
 بېرواى تۆ چىكەين باشە؟

پىوۋتېر ئىلىچ ھەستا سەرپى ۋە گوتى دەمەۋى راست بچم بۇلاى بەرپرسى
 ئاسايش ۋە ھەموو شتىكى پىبىلم، ئىتر خۇيان چۇنجان پىباشە با ۋابكەن.
 - ئەرى زۆر كارى چاكە، لىى رامەۋەستە! مىخائىل ماكاروۋىچ دەناسم.
 پىاۋىكى زۆر باش ۋە شايستەيە بۇ ئەۋ كارە. پىوۋتېر ئىلىچ چەندە مۇۋقەىكى بە
 سەلىقەى! چاكە بىرت لە ھەموو شتىك كۆردتەۋە! من قەت بىرم بۇ شتى ۋا
 نەدەچوۋ.

پىوۋتېر ئىلىچ بە پىۋە راۋەستابوۋ، دىاربوۋ دەبەۋى خىرا لە چىنگ ئەۋ ژنە
 كە نەيدەھىشت خوداھافىزى بكا دەرياز بى. گوتى: «منىش سەرۋكى ئاسايش
 زۆر چاك دەناسم.»

- ھەتمەن، ھەتمەن ۋەرە ۋە پىمبلى لەۋى چت دىۋە ۋ چى قەۋماۋە...
 ھەرچىيەكت بۇ دەرکەۋت... شىۋەى دادگايى كۆردنەكەى... ۋ مەككوم

بوۋنەكەى... پىموا ئىمە سزاي ئىعدامان نىيە، ھەمانە؟ ھەتمەن ئاگادارم كەۋە،
 تەنەنەت ئەگەر سەعات سى ۋ چوۋرى شەۋىش بوۋ... پىيان بلى خەبەرم كەنەۋە،
 ئەگەر خەبەرم نەبۇۋە رامتلەكىنن... بەلام خودايە گيان، من ناخەۋم! خەۋم ھەر
 لىتاكەۋى. بەلام سەبىرە، ۋاچاكە منىش بىم لەگەلتان!

- نا... نا... مادام. تۆ تەشريف مەھىنە، بەلام بە دەستوخەتى خۆت، سى دىر
 بنوۋسى كە پارەت بە دىمىترى فىۋدۆرۋىچ نەداۋە رەنگە.. ئەگەر پىۋىست بى
 پىشانىاندەدەم...

مادام خۇخلاكوۋ بەپەلە رۇى بۇلاى دۇلابەكە: «بەسەر چاۋ! بەراستى لە
 ھۆش ۋ تەگىرى ئىۋە بۇ ئەۋ كارە ماق ماۋم. فەرمانبەرى دەۋلەتى؟ زۆر
 خۇشخالم كە لەم شارە خزمەت دەكەى!»

ھەروا بە قسەكۆردنەۋە، لە سەر نىۋە لاپەرەيەكى دەفتەرى يادداشت چەند
 دىرى بە خەتىكى درشت نوۋسى:

«من ئەمۇ بە ھىچ شىۋەيەك سى ھەزار رۇبلم بە دىمىترى فىۋدۆرۋىچ
 كارمازۇف، ئەۋ پىاۋە ناشادە (چونكە ھەرچۇنىك بى ئەۋ ناشادە) نەداۋە. قەتم
 پارە پىنەداۋە ۋ پىشېنادەم! سەبارەت بەۋەش، ئامادەم سوۋىد بخۇم!»

«ك. خۇخلاكوۋ.»

بەپەلە رۋى لە پىوۋتېر ئىلىچ كۆرد: «فەرموۋ! بىرۇ رىزگارى بىكە، ئەۋ كارەى
 تۆ بەراستى كارىكى گەرە ۋ مۇۋقەدۇستانەيە!»

سى جار لە سەر يەكىش خاخى كىشا. پاشان ھەلات بۇ دەرى بۇ ئەۋەى
 ھەتا سەرسەرا بەرپى بكا.

- زۆر زۆر سىپاسى ئىۋە دەكەم! بەقەد تەۋاۋى دىيات مەمنونم كە بەر لە
 ھەموو كەس ھاتوۋى بۇلاى من. بۇ تا ئىستا پىاۋى ۋەك ئىۋە لەم شارە ھەيە ۋ
 من زىارەتم نەكۆردۈۋە؟ لە داھاتوۋدا زۆر زۆر خۇشخالم دەبم ئەگەر تەشريف
 بىنى، بە مالى خۆتى بزەنە. زۆرىش خۇم بە بەختەۋەر دەزانم كە لەگەل
 كارمەندىكى دىسۆزى ۋەك ئىۋە ئاشنا بوۋم... بەراستى ئەۋ وردىبىنى ۋ
 بەرژەۋەندخوۋازى ۋ ئىستىعدادەى ئىۋە جى پىزە!... دەبى رىزىكى زۆر لە ئىۋە

بگیری، دهبی له زمانحالی ئیوه بگهن. ئەگەر بتوانم پیمخۆشه خزمهتیکتان پینکهم، باوەر بفرموو... من زۆرم لاوان خۆشدهوئ! هیوای گهوره و گرانم به لاوهکانمانه! بهرهی نوئی تهنیا پشتیوان و پارێزهری پروسیای ئازار چیشتومانن. تهنیا هیوای... ئاخ، برۆ، ئیتر برۆ!

بهلام پیووتیر ئیلیچ دهرباز بووبوو، دهنامادام خۆخلاقۆف وا زوو بهری نهدهدا. لهگهڵ ئەوانهشدا، مادام خۆخلاقۆف شوینیکی باشی له سهر دانا، که ههتا رادهیهک دلهخوریه و دلاودل بوونهکهی بۆ ئهوه کاره کهم کردهوه. ههر وهک ههموو مان دهزانین، سهلیقه جیاوازن. پیووتیر ئیلیچیش به ههستیکی ئاویتتهی خۆشی و رهزایهتهوه بهخۆی گوت: «زۆر جحیله. لهوانه بوو لهگهڵ کچهکهی لیکیان نهکهمهوه.»

چۆن باسی مادام خۆخلاقۆف بکهم که شهیدای ئهم پیاوه لاوه بووبوو. «چ هۆشیک!» چ وردبینیهک! ئهویش بۆ پیاویکی ئاوا کهم تهمن! ئهویش لهم سهردهمهی ئیمهدا! ئهویش بهو ئاداب و ئەخلاق و قهلافهتهوه! خهلکی دهلین لاوانی ئەمڕۆ بهکاری هیچ نایهن، بهلام فرموو، ئەمه نموونهیهکی!» بهم شیوهیه ئهوه «مهسهله سامناک»هی لهبیر بردهوه، تهنیا کاتیک له پینخهفهکهی خزا له ناکاو وهبیری هاتهوه «چهنده له مهرگ نزیك بوومهتهوه»، گوتی: «ئهی بهدبخت نهخۆم ههیه!» بهلام خیرا خهویکی خۆش و شیرین بالی بهسهردا کیشا.

بهوحالهشهوه ئەگەر ئهوه دیداره کتوپرهی کارمهندی لاو لهگهڵ ئهوه بیوهژنه شوخ و جحیله، نهبوایهته بنهمایهک بۆ بهرژهوهندیی داهاتووی ژیانی، خۆم له قهرهی ئهوه لایهنه کهم بایهخه نهدهدا که هیچ پیوهندییهکی به چیرۆکهکهوه نییه. بهسهرهاتی ئهوه ههتا ئەمڕۆش له شارهکهمان به سهرسوهرمانهوه باسی لیدهکری. رهنگه دواي تهواو بوونی سهبرردهی دوور و درێژی براییانی کارمازۆف، چهند وشهش سهبارته بهوه باسبکهین.

(۲)

ههواڵی ترسناک

سهروکی ئاسایشی شارهکهمان، میخاییل ماکاروویچ ماکاروف، سهرههنگ دووی خانهنشینکراو، بیوه پیاویکی رهزا سووک بوو. سێ سال لهمهوبهر هات بۆ شارهکهی ئیمه، ههموو کهس ریزی بۆ دادهنا. ئهوهش به هۆی ئهوه بوو که «ریگای پیکهوه ژیان و یهکیهتی کۆمهلگای دهزانی.» شهوه نهبوو میوانی نهبی، بهبی میوان ههلی نهدهکرد. ههر شهوی کهسیک شیوی لهگهڵ دهخوارد، ههتا میوانیک یان چهند میوانی نهبوایه نانی نهدهخوارد. زۆربهی کاتیش شیوی ساده و ئاسایی سازدهکرد. ئەگەرچی سفرهکهی رهنگین نهبوو، بهلام نان و چیشتی کهم نهدهینا. کوتلیتی ماسییهکهی بیوینه بوو، قهرهبووی کهم بوونی شهراپی دهکردهوه.

یهکهم وهتاغیک که میوانهکان دهچونه ناوی، وهتاغی بیلارد بوو، ژووریکی خهلوته بوو، وینهی ئەسپ و کێ بهرکیی ئینگیزی له قهتهه گیرابوون و به دیواری وهتاغهکهدا ههلواسرابوون. ئهوه دار و دیوار رازاندنهوهش وهک دهزانین تاییهتی ژووری بیلاردی رهبهنانه. ههموو شهوی له مالهکهی یاری گهنجهفه دهکرا. بهلام له کاتی دیاریکراودا تهواوی خهلکی شارهکهمان به ژن و پیاو و کچانهوه له مالهکهی کۆ دهبوونهوه و بهزمی سهما و ههلهپهکینان وهپی دهخست. ئەگەرچی میخاییل ماکاروویچ بیوه پیاو بوو، بهلام قهته به تهنیا نهبوو. کچیکی بیوهژنی لهگهڵ دوو گهره کچی شوو نهکردووی هاتبۆوه مالی باوکی. ئهوه دوو نهوهی خویندنیان تهواو کردبوو، زۆر جوان و شوخوشهنگ بوون به بۆنهی ئەوانهوه پیاوانی جحیل بۆ مالی باوهگه ورهیان دههاتن، ئەگەرچی ههموو دهیانزانی میخاییل ماکاروویچ ناتوانی جیازی به نهوهکانی بدا.

میخاییل ماکاروویچ له کاری خویدا زۆر شارهزا نهبوو، ئهگه‌رچی ئه‌رکی خۆی به باشی به‌ریوه ده‌برد و پرونتر بلیم: ئه‌و خوینده‌وارییه‌کی زۆری نه‌بوو. ئه‌و تیگه‌یشتنیکی زۆری نه‌بوو له‌کاره‌که‌ی خۆیدا و توانایی به‌ریوه‌به‌رییه‌که‌شی جیی باوه‌ر نه‌بوو. وا نه‌بوو که نه‌توانی له‌ به‌رژه‌وه‌ندیانه‌ بگا که له‌ حکومه‌تی ئیستادا وه‌دی هاتبوو. به‌لکو له‌ شروقه‌ی ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندیانه‌دا هیندی جار به‌ هه‌له‌ ده‌چوو. ئه‌وه‌ش به‌ هۆی که‌م هۆشییه‌وه‌ نه‌بوو، به‌لکو به‌ هۆی سه‌رساردییه‌وه‌ بوو. چونکه‌ هه‌میشه‌ هینده‌ به‌په‌له‌ بوو نه‌یده‌توانی له‌ کاکلی مه‌به‌ست بگا. به‌ خۆی ده‌گوت: «من دلێکی سه‌ربازانه‌م هه‌یه‌، نه‌ک دلی که‌سیکی سویل.» ته‌نانه‌ت بیرو‌رایه‌کی تاییه‌تی سه‌باره‌ت به‌ بنه‌مای به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی پێوه‌ندیدار به‌ ئازادی کۆیله‌ و په‌عیه‌ته‌ زه‌رخ‌پیده‌کان نه‌بوو. ته‌نیا ساله‌ و سال ئه‌و بیر و ئه‌ندیشه‌ی وه‌ده‌ست دینا و له‌به‌ره‌وه‌ ده‌یخسته‌ سه‌ر زانیارییه‌کانی. له‌گه‌ل ئه‌وانه‌شدا خۆی خاوه‌ن زه‌وی و زار بوو. پێووتیر ئیلیچ لێی روون بوو که ئه‌و شه‌وه‌ تاقمیک له‌ میوانه‌کانی میخاییل ماکاروویچ ده‌بینی، به‌لام نه‌یده‌زانی کامیان و کێ. خوداو‌راستان ئه‌و شه‌وه‌ دادوهر و واروینسکی، پزیشکی شاره‌که‌مان، لاویک بوو دوا‌ی وه‌رگرتنی برۆانامه‌ی ده‌ره‌جه‌یه‌ک له‌ «فه‌ره‌ه‌نگستانی پزیشکی»ی پترزبۆرگ تازه‌هاتبۆوه‌ بۆ شاره‌که‌مان و له‌ مالی سه‌روکی ئاسایش په‌ریننی ده‌کرد. ئیپۆلیت کیریلوویچ (که له‌ راستیدا جیگری دادوهر بوو، به‌لام هه‌موو که‌س به‌ دادوهر بانگیان ده‌کرد)، مروقتیکی سه‌یر بوو، نزیکه‌ی سی و پینج سالی ته‌مه‌ن بوو، کز و مرده‌لوخه‌ بوو، به‌لام ژنه‌که‌ی زۆر قه‌له‌و بوو، مندالیشیان نه‌بوو. زۆر پیاویکی لووت به‌رز و تووره‌ بوو. ئه‌گه‌رچی پیاویکی ئاقل بوو و خاوه‌نی دلێکی نه‌رم و پر به‌زه‌ییش بوو. عه‌یبه‌که‌شی ئه‌وه‌ بوو زیاتر له‌ توانایی و ئیستعدادی خۆی چاوه‌روانی له‌ خۆی بوو. هه‌ر ئه‌وه‌ش بوو بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی هه‌میشه‌ بی‌ئوقره‌ بنوین. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هۆگرییه‌کی زۆری به‌ هونه‌ر بوو، با بلین له‌ زانستی په‌وانناسیدا شاره‌زا بوو، له‌ روحتیاتی مروفت و ناسینی تاوان و جینایه‌ت به‌

باشی ده‌گه‌یشت. هه‌ر بۆیه‌ دايمه‌ خۆی ده‌خواردوه‌ و پێی وابوو له‌ شوینی کاره‌که‌ی هه‌مییه‌تیکی ئه‌وتوی پیناده‌ن. برواشی وابوو که مه‌قاماتی بالا ئه‌و جوهری که پێویسته‌ قه‌دری لیناگرن و ریزی بۆ دانانین و ته‌نانه‌ت نه‌یاریشی هه‌یه‌. له‌ کاتی تووره‌ بوون و خه‌مباریدا هه‌ره‌شه‌ی ده‌ست له‌ کارکیشه‌نه‌وه‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت ده‌سته‌که‌م به‌ کاری وه‌کیلايه‌تی له‌ سه‌ر په‌روه‌نده‌ی جینایی. په‌روه‌نده‌ی چاوه‌روان نه‌کراوی کارامازوف، به‌جاری تووشی هه‌یه‌جانی کرد: «په‌روه‌نده‌یه‌ک بوو که ویده‌چوو له‌ نیو ته‌واوی خه‌لکی رووسیادا ده‌نگبدا ته‌وه‌.» به‌لام خه‌ریکم پێشده‌ستی ده‌که‌م.

نیکۆلای پارفنوویچ نیلی یوډوف بازپرسی لاو که دوو مانگ له‌مه‌وبه‌ر له‌ پترزبۆرگه‌وه‌ هاتبوو، له‌ وه‌تاغیکی دیکه‌ له‌گه‌ل کچان دانیشتبوو. دواتر ئه‌و مه‌سه‌له‌ بووه‌ بنیشته‌خۆشکه‌ی خه‌لک که ته‌واوی ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ شه‌وی «جینایه‌ت»دا له‌ مالی میخاییل ماکاروویچ سه‌روکی ئاسایش کۆ بوو بوونه‌وه‌، ده‌تگوت به‌قه‌ست له‌وی کۆبوونه‌ته‌وه‌. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا مه‌سه‌له‌که‌ ته‌واو ساده‌ و سروشتی بوو. ژنه‌که‌ی ئیپۆلیت کیریلوویچ دوو رۆژ بوو ددانی دیشا. ئه‌ویش له‌به‌ر ناچاری له‌ مالی وه‌ده‌ر که‌وتبوو، بۆ ئه‌وه‌ی گویی له‌ ناله‌ و نووزه‌ی ژنه‌که‌ی نه‌بی. پزیشکی خووخته‌ی وابوو شه‌وانه‌ نه‌یده‌توانی به‌بی یاریی پاستور هه‌لبکا. نیکۆلای پارفنوویچ نیلی یوډوف سێ رۆژ بوو بریاری دابوو له‌و شه‌وه‌دا سه‌ربه‌خۆ و له‌ ناکاو خۆ به‌ مالی میخاییل ماکاروویچدا بکا، تاکو زراوی نه‌وه‌ گه‌وره‌که‌ی - ئیلاگا میخائیلنا - بتوقین، به‌ درکاندن ئه‌و رازه‌ی که ده‌زانی رۆژی له‌دایک بوونیه‌تی، چونکه‌ ئیلاگا میخائیلنا هه‌ولی ده‌دا بيشاریته‌وه‌، نه‌کا ببیته‌ هۆی وه‌رپه‌ختی کۆری سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی. ئه‌و رابواردن و شادییه‌کی زۆری پێشبینی ده‌کرد، گالته‌ و گه‌پی زۆر خۆش سه‌باره‌ت به‌ ته‌مه‌نی کچه‌ و ترسان له‌ ئاشکرا کردنی، سه‌باره‌ت به‌ ئاگاداربوونی ئه‌و له‌ رازی کچه‌ و درکاندن بۆ هه‌مووان و هتد... ئه‌م لاوه‌ جوانچاکه‌ بۆ ئه‌و کارانه‌ سه‌ری پێوه‌ نه‌بوو. کچان نازناوی «چاوله‌وه‌رین»یان به‌سه‌ردا بریبوو. ئه‌ویش ویده‌چوو ئه‌و نازناوه‌ی

پېخۆشېښ. له گه ل ښه وده شدا ښه هلی خوښ رابواردن بوو، مروښکی زور ټاکار جوان و خانه دان و بهه ست و خوینده وار بوو. گالته کانیښی دلپاکانه و بې غره ز بوون. کورته بالا و بهه باریکه و لاواز بوو. قامکه شووش و سپی و باریکه کانی همیشه چهن ښه گوستیله ی گه وره و بریقه داری تیده کرد. له کاتی کاروباری ئیداریدا زور جیددی بوو و به جوانترین شیوه ښه رکی خو ی به ږیوه دهر د. له ماوه ی لی پرسینه وده قاتلان و تاوانبارانی چینی خوارووی کومه لی تووشی سه رسورمان دهر د و له و بواره دا ئیستعدادی کی تاییه تی هه بوو. ښه گه ر له بهر ږیزدانان نه بویه، دهی توانی زور له وه زیاتریان تووشی سه رسامی بکا.

پیووتیر ئیلیچ گه یشته مالی سه روکی ئاسایش و که چووه ژووری و اقی وړما. خیرا بوی دهر که وت که هه موویان دهرانن. په ږیان وه لانا بوو و ټیکرا هه ستابونه سه رپی و قسه یانده کرد. ته نانه ت نیکو لای پارفنوویچیش کیژه کانی به جی هیشتبوو و به هه له داوان خو ی کردبوو به وه تاغی بیلاردا و ئاماده یی خو ی بو به دوا داچوون دهر بږی. پیووتیر ئیلیچ له گه ل ښه وه واله سه رسور هینه ره به ره وړوو بوو که فیو دۆرپاولوویچی پیر ښه مشه و له ماله که ی خویدا کوژراوه و پاره کانیان به تالان بردووه. ښه م هه واله تازه یان به و شیوه ی خواره وه پیگه یشتبوو.

مارتائیگنا تیفنا، (که میزده که ی واته گریگوری له نزیک ته یمانی باخه که به زه بریک بیهوش بوو بوو.) له پیخه فه که یدا خه ویکی خوښ دایگرتبوو. دوا ی خوار دنی ښه و دهمکراوه گیاییه له وانه بوو هه تا به یانی خه به ری نه بیته وه. به لام له ناکاو راده په ږی، بیگومان به هاوار و ناله ی ترسناکی ئیسمیر دیاکوف که له ژووره که ی په نایاندا بیهوش که وتبوو خه به ری بوو بوو. ښه و هاوارانه ی ئیسمیر دیاکوف همیشه به ر له سه رودل لی هاتنه که ی سه ری هه لده دا و همیشه ش دهبووه هو ی ترس و په روښی مارتائیگنا تیفنا و قهت نه یده توانی خووی پیگړی. له جیگا که ی دهر دپه ږی و به خه واله ویی هه لدی بو ژووره که ی ئیسمیر دیاکوف. ژووره که ی تاریک و تنوک بووه و ته نیا

توانیویه تی گو یی له ناله و هه ناسه برکی و ته قه لالی بی. ښه و کاته مارتائیگنا تیفنا هاوار دهکا و دهیبه وی میزده که ی بانگبکا، به لام له ناکاو وه بیری دیته وه کاتیک له پیخه فه که ی هاته دهر ی میزده که ی له پالیدا نه بووه. ده گه ږیته وه بولای جیوبانه که و به کویره کویره و دهسته کوتی ده گه ږی، به لام جیوبانه که خالی بووه. رهنگه دوا ی ښه هاتیبته دهر ی. له کو ییه؟ هه لدی بولای پلیکانه کان و به ترس و له رزه وه قاوی لیده کا. به لام وه لامیک نایستی، له وسه ری باخه که وه گو یی له دهنگی ناله یه ک ده بی. گو ی راده گړی. ناله ناله که دیسان دوویات ده بیته وه و بوی دهر دکه وی له نیو باخه که وه دی.

به دلکی په روښه وه به خو ی ده لی: «خودایه گیان! له ناله ناله که ی لیزاوتا ئیسمیر دیاشچانا ده چی!» به ترس و له رزه وه له پلیکانه کان ده چیته خوار ی و ده بینی دهر گای روو له باخه که کراوه ته وه. به خو ی ده لی: «میزده بیچاره که م رهنگه له وی بی.» ده چی بولای دهر گاکه، به جوانی بوی دهر دکه وی گریگوری به دهنگی کز و ترسناک ده نالینی و به ناو بانگی ده کا: «مارتا! مارتا!»

مارتائیگنا تیفنا له بهر خو یه وه ده پار ږیته وه: «خودایه، له به لامان بپار ږه!» هه لدی بولای دهنگه که و به و شیوه یه گریگوری ده دۆز ږیته وه. به که له لای له په نا ته یمانه که ده یدۆز ږیته وه، هه ر له و شوینه ی که درابوو به زه ویدا نایدۆز ږیته وه، به لکو بیست ههنگاو یک له ولاتره وه. دواتر مه علوم بوو که کاتیک وه خو دیته وه، به سکه خشی و رهنگه دوا ی ماوه یه کی زور و چهن جار له هوش خو چوون، خو ی هه تا ښه وی بکیش کردووه. مارتائیگنا تیفنا، له ږیوه تیده گا که شه لالی خوینه، بوی به هیز و قه وه تی خو ی ده قیژینی. گریگوری به ناله نال چهن د وشه ی به دمدا هاتووه: «کوشتی... ښه و باوکی خو ی کوشت... گه وچه بو ده قیژینی... هه لی... که سیک بیته...»

به لام مارتا ئیگنا تیفنا، هه روا قیژاندبووی، چونکه ده بینی په نجه ره ی وه تاغی ښه ربا به که ی ئاولایه و مؤمیکی هه لکراو له به ر په نجیره که یه، هه لدی بو ښه وی و هه را له فیو دۆرپاولوویچ ده کا. به لام کاتیک له په نجیره که وه سه ر

دەكيشىتە ژوورئ، دىمەنىكى ترسناك دەبىنى. ئەربابەكەى بى جۈولە لەبەر مېزەكە بە پىشتا كەوتوۋە. بەرگى خەو و كراسە سىپىيەكەى لە خوین ھەلكشاۋە. مۆمى سەرمېزەكە شوقەكەى لە خوینی سەر روومەتى بى جۈولە و مردوۋى فىۋدۆرپاولوۋىچ دراۋە، مارتا ئىگنا تىفنا ترساو و زاروتوقىو لەبەر پەنجەرەكەۋە ھەلدئ و لە باخەكە دەرواتە دەرى. شەۋژەنى دەروازە گەورەكە لادەبا و لە رېگەى پىشتەۋە بە ھەلاتن دەچى بۆلاى ماریا كىندراتىفناى جىرانيان. دايك و كچ خەويان لىكەوتىو، بەلام بە تەقە تەقى توند و پەيتا پەيتاى دەرگاكيان خەبەريان دەبىتەۋە. مارتا دواى قيژ و ھۆر و داد و ھاۋارىكى زۆر ھەرچۈنىكە تىيان دەگەبىنى كە پىۋىستى بە يارمەتییە. ئەۋانىش خىرا ھەلدەستن و بە ھەلداۋان ھەرسىكيان خۇ دەگەيەننە شوینی رووداۋەكە. لە كاتى ھەلاتندا ماریا كىندراتىفنا ۋەبىرى دىتەۋە كە نىك سەعات ھەشت گویى لە ھاۋارىكى ترسناك بوۋە لە نىۋ باخەكەۋە، كە بىگومان نەرەى گرىگۆرى بوۋە، كە لاقى مېتياى گرتىو و نەپاندى: «باوككوژ!»

ماریا كىندرا تىفنا بە دەم ھەلاتنەۋە دەلى: «گویم لە ھاۋارى كەسىك بو، پاشان بىدەنگ بو.» ھەلدین بۇ ئەۋ شوینی گرىگۆرى لىكەوتوۋە، دوو ژن بە يارمەتیی توماس ھەلدەگرن و دەبىنە ژوورئ. مۆمىك دادەگىرسىنن و چاۋيان بە ئىسمىر دياكۆف دەكەۋى خەرىكە جىنگل دەدا و چاۋى بە مۆلەق وىستاۋە و كەف بە لادەمىدا دىتە دەرى. بە ئاۋ و سرکەى تىكەلكراۋ ناچاۋانى گرىگۆرى دەخوسىنن و خىرا دىتەۋە سەرخۇ و دەپرسى: «ئەرباب كوژراۋە؟» ئەمجار توماس و دوو ژنەكە ھەلدین بۇ مالىكەى فىۋدۆرپاولوۋىچ، دەبىنن نەك ھەر پەنجىرەكە بەلكو درگای رووبەروۋى باخەكەش كراۋەتەۋە. ئەگەرچى پىرەپىياۋ لە ماۋەى ھەوتوۋى رابردوۋا ھەموو شەۋىك دەرگای لە سەر خۇى دادەخست و تەنانەت ودىمى بە گرىگۆرىش نەدەدا بە ھىچ شىۋەيەك بچىتە ژوورئ. كاتىك دەرگاكە دەبىنن كراۋەتەۋە ناۋىرن بچن بۆلاى تەرمەكەى فىۋدۆرپاولوۋىچ. «لە ترسى ئەۋەى

نەكا پاشان توۋشى گىرەۋگىشە بن.» بەپەلە دەگەرپىنەۋە بۆلاى گرىگۆرى، پىرە پىياۋ پىياندەلى، خىرا بچن بە شوین سەرۋكى ئاسايشدا. ماریا كىندرا تىفنا بە ھەلداۋان دەچى و ئەۋ ھەۋالە ترسناكە بە مىخايىل ماكاروۋىچ و ميانەكانى رادەگەيەنى. ئەۋ تەنيا پىنج دەقىقە بەرلە پىۋوتىر ئىلىچ گەبىشتىۋە ئەۋى، ھەر بۆيە قسەكانى پىۋوتىر ئىلىچ، نەك بە شىۋەى شك و گومان، بەلكو ۋەك پىشتراست كەرەۋەى ھەۋالەكە چاۋ لىدەكەن و ھەموۋيان دىنە سەر ئەۋ باۋەرە كە شاھىدى عەبىبە و گومانى تىدا نىيە كارى مېتيايە. (لەگەل ئەۋانەشدا پىۋوتىر ئىلىچ ھەتا ئەۋ ساتە بپرواى نەدەكرد كارى دىمىترى فىۋدۆرۋىچ بى.)

بىرپار دەدەن خىرا دەستبەكار بن. جىگرى سەرۋكى ئاسايش فەرمانى پىدەگا كە بۇچوۋنە شوینی رووداۋەكە، چوار شاھىد لەگەل خۇى بەرى و بەپىي ياساى باۋ، لەرپوۋە لىكۆلىنەۋە و لىپرسىنەۋە دەست پىيكا، كە لىرەدا جارى خۇ لەۋ لايەنە نادەين. پزىشكى شارستان، پىياۋىكى بە غىرەت و تازەكار بو، پىداگرى دەكا كە لەگەل سەرۋكى ئاسايش و دادوەر و بازپرس بچى.

بە كورتى ئەۋەش بلىم، كاتىك گەبىشتنە سەر تەرمەكەى فىۋدۆرپاولوۋىچ، بە كاژەلالى ورد و ئەنجن ئەنجنەۋە لە نىۋەراستى ژوورەكەدا كەوتىو. بەلام كاسە سەرى بەچى ئاۋا ئەنجن ئەنجن كرابوۋ؟ زۆر وىدەچى ھەر بەۋ دەسكاۋنگە ۋاىلىكراى كە گرىگۆرى پى برىندار كرا. لە داۋاى ئەۋەى گرىگۆرى ھەموو چەشەنە دەۋا و ھەتوانىكيان بۇ كرد، بە دەنگىكى نووسا و پىرانەۋە باسى كەۋتن و زەبرخواردنەكەى گىرايەۋە. بە لەنتەرەۋە دەستيان كرد بە گەران، ھەموو دەوروبەرى شوینەكە و پەنا پەرژىن و نەردەكان گەران، ئاخىرى دەسكاۋنگە برنجىيەكەيان لە سەر رىچكەيەكى بەرچاۋى نىۋ باخەكە دۆزىيەۋە. ئەۋ ۋەتاغەى فىۋدۆرپاولوۋىچى لى كوژرابوۋ، دىاردەيەك لە شىۋرەكردن و شىۋاندنى كەلوپەلەكانى بەرچاۋ نەدەكەوت. بەلام لە پەنا چىپاكە، لە پىشت پەردەكە، پاكەتىكى گەورە و ئەستورىيان ھەلگرتەۋە ئەم

نوسراوہیہی لہ سەر بوو: «دیاریبہ کی سی ہزار پوښلی بۆ فریشتہ کہم، گروشنکا، ئەگەر بیت بۆلام.» لەلای خوارووی پاکتہ کہ شەوہ نووسیووی: «بۆ مەلووچکە کہم.» پاکتہ کہ سی مۆری سووری پیوہ بوو، بەلام پاکتہ کہ درابوو و پارەکیان لێ دەرہیتابوو. ھەر وہا تەنزینیکی باریکی پەمەبیان لہ سەر عەرزە کہ دیبەوہ کہ رەنگە پاکتہ کہی پینہ سترابێ.

کاتیکی پیووتیر ئیلیچ گوتی دیمیتری فیوډوروویچ بەیانی بەر لہ ہاتنی خۆی خۆی دہکوژێ، بەجاری شوینی لہ سەر دادوہر و بازپرس دانا. چونکہ پیی گوتن کہ لہ بەر چاوی ئەو دہمانچہ کہی پەر کردووہ و بریاریداوہ بە گوللہ لہ خۆی بدا، نامەہیکیشی نووسیوہ لہ گیرفانی دایہ... کاتیکی پیووتیر ئیلیچ کہ ہیشتا باوہری نەدەکرد خۆکوژی بکا، ھەرہشەہی ئەوہی لیدەکا کہ بە ھەر شیوہیہک بێ بەر بەوکارہ دەرگرت، میتیاش بە بزہیہکی مانادارہوہ وەلامی دەداتہوہ: «کاتیکی دہگەنی کارلہ کار ترازاوہ.» ھەر بۆیہ بۆ دۆزینہوہی تاوانبار کہوتنہ پەلەپەل و ویستیان بەر لہوہی ئەو بە گوللہ لہ خۆی بدا، بگەنہ ماکوژیہ و قۆلبەستی بگەن.

دادوہر بەپەلہ پرووزی و ھەلەشەیی گوتی: «وہک پوژ پروونہ، ئەوہ وەک پوژ پروونہ! ئەمە راست کردوہی دہلووکارانہ: «سبەینی خۆم دہکووژم، کہوایہ ھەتا کاتی مردن بە خۆشی رایدەبویرم.»

باسی کرینی شەرپ و کەلوپەل، دادوہری ئەوہندەہی دیکہ تووشی سەرسورمان کرد: «ئاغایان، لەبیرتانہ ئەو کەسەہی ئۆلسی فیوڤی بازرگانی کوشت، ھەزار و پینجسەد پوښلی دزی و سەر و فۆکلەہی لہ دہق دا و بێئەوہی پارە کہ بشاریتەوہ پوښت بۆلای کچان.»

لہ مالی فیوډورپاولوویچ، بە ھۆی گەرپان و لئەپرسینہوہ و تەشریفات و ھتد، وەدرەنگ کہوتن. ئەو کارانہ کاتی گرتن و ھەر بۆیہ دوو سەعات بەر لہ وەرپیکەوتن، سەرۆکی ئاسایشی ناوچہ کہ، ماوریکی ماوریکییہوویچ، کہ بەیانی پوژی پینشو بۆ وەرگرتنی مووچہ کہی ھاتبوو بۆ شاری، لہ پینشەوہ ناردیان بۆ ماکوژیہ. پینشیان راگەیاند کہ کاتی دہگاتہ ماکوژیہ بە بیدەنگی چاوی بە

سەر تاوانبارہوہ بێ و نہیان ھارووژینی ھەتا مەقاماتی بالا دہگەنی. ھەر وہا شایەدی پیوستیان بۆ قۆلبەست کردنی «تاوانبار» و کاروباری پۆلیس و دادگا کو کردوہ. ماوریکی ماوریکییہوویچ بە پیی فرمانیک کہ پیی درابوو، بە شیوہیہکی شاراوہ گەیشتہ ماکوژیہ. جگہ لہ ئاشنای لہ میژینہی، تریفون بۆریسیچ نەہیشت ھیچکەس لہ کارہ نەہینیہ کہی بگا. راست ئەو کاتہ لہ گەل تریفون بۆریسیچ دوابوو کہ میتیا لہ بەر ھەیانہ کہ دیتی کہ بەدوایدا دہگەر، میتیاش لہ ریوہ ھەستی بە شلەژانی کردبوو. ھەر بۆیہ نە میتیا خۆی و نہ ھیچ کەسی دیکہ ئاگاداری ئەوہ نەبوو کہ لہ ژیر چاوہ دیری دایہ. تریفون بۆریسیچ سندووقی دہمانچہ کانی ھەلگرتبوو و لہ شوینیکی باش شاردبوویوہ. بەر لہ سەعاتی چواری بەیانی و لہ گەل تاریک و روون، مەقاماتی دہولەتی، سەرۆکی ئاسایش و دادوہر و بازپرس بە دوو عارہبانہی سی ئەسپہ وەرپیکەوتن. دوکتور لہ مالی فیوډورپاولوویچ مایہوہ، تاکو بەیانی دہستبکات بە پشکنینی لہش. بەلام بارودوخی ئیسیمیر دیاکوڤ و بەتایبەت نەخۆشیہ کہی سەرنجی راکیشا. بە سەرسوورمانہوہ بە ھاورپیکانی گوت: «ئەم ھیرشە سەخت و دریزخایہ نانہ، کہ دوو پوژ پئی بچئی، بە دہگمەن لہ مروڤی فیداردا دہببندری و لہ باری زانستیہوہ جیی سەرسوورمانہ و دہبی پشکنینی پزیشکی بۆ بکری.» ھاورپیکانیسی بە پیکەنینہوہ پیرۆزبا بیان پیگوت کہ نەخۆشیکی ئاوا کہم وینہی دیوہتہوہ. دادوہر و بازپرس وتەکانی دوکتوریان ھەر لہ بیر بوو کہ گوتبووی ئیسیمیر دیاکوڤ ناگاتہ بەیانی دہمری.

ئیسٹا دواي ئەم باسوخواسە دوور و دریزە، کہ پیموایہ زوریش پیوست بوو، دینہوہ سەر چیرۆکە کہ و لہو شوینہوہ کہ ھەلمان بیری، تی ھەلدەچینہوہ.

داخ و کەسەری رۆج. نازاری بەکەم^۱

بەم شێوەیە، میتیا دانیشت و وەک شیت چاوی لەو کەسانەى دەوروبەری خۆی دەکرد. بى ئەوەى بزانی وتى بگا باسى چى دەکەن و چى پێدەلین، لە ناكاو هەستا سەرپى و دەستى هەلینا و بە دەنگى بەرز هاواریکرد:

- من بیتاوانم! تاوانى ئەو خوینە لە ئەستۆى من نییە! تاوانى خوینی باوکم لە ئەستۆى من نییە... دەمویست بیکوژم، بەلام نەمکوشت، من بى تاوانم. من نەمکوشتوو.

هیشتا ئەو قسانەى تەواو نەکردبوو گرووشنکا لە پشت پەردەکە هاتە دەرى و خۆى خست بە سەر کەوشەکانى سەرۆكى ئاسایشدا. لە کاتیکدا فرمیسک بە چاویدا دەهاتە خوارى، دەستى بۆلای ئامادەبووان درێژ کرد و بە هاواریکى دلەهژین گوتى: «خەتای منە، خەتای منى نەگەتییە، خەتای منە! منى دلرەش، من بوومە هۆى ئەوەى ئەو کارە بکا. من بووم کە بەردەوام ئازارم دا و تووشى ئەو تاوانەم کرد. ئەو پیرە پیاو بەچارەیهش، کە مردوو، منى دلرەشى ناپاک ئازارم دا و تووشى ئەو رۆژەم کرد! هەمووى خەتای منە، خەتای من!»

سەرۆكى ئاسایش، کە بە دەستى هەپەشەى لێدەکرد، گوراندى: «ئەرى، خەتای تۆیە! تاوانبارى سەرەكى تۆی! هەى بەستۆکە، هەى خونكى سەلێتە!» بەلام بەپەلە و لێپراوانە قسەکەیان پێبەری. دادوهر گرتى و دەنگى هەلینا: «میخاییل ماکاروویچ، کردەوهى ئیوه بەراستى نایاساییە! بەراستى دەتەوى

لێکۆلینەوه کەمان تووشى کۆسپ و تەگەرە بکەى... خەریكى کارى پەروەندەکە ئالۆز دەکەى...» هەتا رادەیهک کە وتبوو هەناسە بپرکى.

نیکۆلای پارفنوویچ کە بەجاری تووشى شلەژان بووبوو گوتى: «لە پى یاساوە برۆنە پێشى! لە پى یاساوە! دەنا مەحاله کارەکەمان بە ئاکامىكى باش و عادلانه بگا!»

گرووشنکا هەروا کە چۆكى دادابوو بە پارانەوه گوتى: «هەردوو کمان دادگایى بکەن! هەردوو کمان سزا بدەن. ئیستا ئامادەم لەگەلیدا سەرم بە پەتى سێدارەوه بکرى!» میتیا لە بەردەمى گرووشنکادا چۆكى دادا و توند لە باوەشى گرت. «گرووشاگیان، ژيانە کەم، خوینە کەم، خوداکەم!» پاشان هاوارى کرد: «بروا بە قسەکانى مەکەن! ئەو تاوانى هیچ خوینیکى لە ئەستۆ نییە، هیچ تاوانیک!»

دواتر وەبیری هاتەوه کە چەند کەس بە زۆر لە گرووشنکایان جیا کردەوه و بە راکیش راکیش بردیان. گرووشنکایان لەوى راگوێست و میتیا کاتیک وەخۆ هاتەوه لە پشت میزیک دانیشتبوو. لە پشت سەرى و لە پەنایدا پیاوانى خاوەن نیشان راوەستابوون. بەرەورپووشى لەولای میزەکەوه، نیکۆلای پارفنوویچ دانیشتبوو. داواى لێدەکرد قومیک ئاو لەو پەرداخەى سەر میزەکە بخواتەوه. بە ئەدەبىكى زۆرەوه گوتى: «دەتھینیتەوه سەرخۆ، ئارامت دەکاتەوه. لەسەرەخۆ بە، مەشلەژى.» لە ناكاو سەرنجى میتیا (ئەوهى دواتر وەبیر هاتەوه) لە سەر ئەنگوستیلە گەرەکانى گیرسایەوه، کە یەکیان نقیمەکەى یاقووت بوو، ئەوى دیکەشیان نقیمەکەى گەوهەریكى بریقەدارى زەرد بوو. ماوهیهكى زۆر دواتر بە سەرسوڤمانەوه هاتەوه بیری کە ئەو ئەنگوستیلانە لە کاتى لێرسینەوهدا، وەهای سەرنجى راکیشابوو کە بە هیچ شێوەیهک نەیدەتوانى وازیان لێبێنى و چاویان لە سەر هەلگرى. ئەو ئەنگوستیلانەى کە ریزهیهک پێوەندى بە حالوبالى ئەوهوه نەبوو. لەلای چەپەى میتیاوه ئەو شوینەى کە هەولێ شەو ماکسیموفى لى دانیشتبوو، دادوهر دانیشتبوو، لای راستەشییەوه لە شوینەکەى هەولێ گرووشنکا،

1- ئەمە بە پى ئایینی ئورتوڤوکی روسى، نیشاندەرى ماوهى چل رۆژ بەر لە مەرگە، کە دواى ئەوه رۆج بە شوین و ئامانجى خۆى دەگا.

لاویکی سوورھوولە بە کۆتیککی کۆنە و تایبەتی راوھو دانیشتبوو، جەوھەر و کاغەزیشی لەبەر دەم بوو. ئەو کەسەش میرزا بنووسی بازپرسە کە بوو لەگەڵ خۆی هینابووی. سەرۆکی ئاسایش لەوبەری وەتاغە کە، لە پەنا گالگاتۆف - کە دانیشتبوو - لەبەر پەنجیرە کە راوھستابوو.

بازپرس، بۆ جاری دەھەم بە نەرمی گوتی: «چۆر ئاو بخۆو». میتیا کە بە چاوی زەقەو لە بازپرسە کە رامابوو، دەنگی بەرز کردووە: «ئاغایان، من خواردمەو، خواردمەو... وەرن لەتوکۆتم کەن، سزامبەن، بەلام چارەنووسم پوون بکەنەو!»

بازپرس، لەسەرھۆ و پێداگرانە پرسیی: «کەوا یە جەنابت لێپراوانە دەلێی باوکی خۆتت کوشتوو و حاشای لێدەکە؟»

- نا، من نەمکوشتوو. من تۆمەتبارم بەوێ کە خوینی پیرەپیاویکی دیکەم ڕشتوو، نەک خوینی باوکم. ھەر لەبەر ئەوەش دەگریم! ئەو پیرەپیاوھم کوشتم، کوشتم و لە سەر عەرزە کە درێژم کرد... بەلام ئەگەر تۆمەتی قەتلیکی دیکەم لێ بدری زۆر دژوارە، قەتلیکی ترسناکە و من حاشا لەو دەکەم و کاری منیش نییە... ئاغایان، ئەو تۆمەتیکی سەختە، زۆر زەبریکی کاریگەرە. باوکم کێ کوشتوو یەتی؟ کێ کوشتوو یە؟ ئەگەر من نەمکوشتوو کەوا یە کێ کوشتوو یەتی؟ جێی سەرسوورمانە، بەراستی مەحالە و پیاو نازانی بلێ چی؟ بازپرس خەریکی لێپرسینەو بوو: «بەلێ وایە، کەوا یە کێ کوشتوو یە؟» جیگری دادوەر (کە لەبەر کورت کردنەوێ ناوھە کە ی دادوەری پێدەلێین) چاویکی لە میتیا کرد و گوتی:

- پێویست ناکا خەمی خزمەتکاری پیر، گریگۆری واسیلییەویچت ھەبێ. ئەو زیندوو، وەھۆش ھاتۆتەو. لەگەڵ ئەوەشدا کە ئەو زەبرە کوشندە یەت لێداو و بە پێی دانپیانانی خۆتان و ئەویش، کاری تۆیە. شکی تێدا نییە کە زیندوو دەمینی. دوکتۆرە کەشی لەوبارەو دانیای کردوین.

میتیا دەستی بۆ ئاسمان ھەلبێی و لەخۆشیانا گەشایەو و قیژاندی: «زیندوو؟ ئەو زیندوو؟» خاچی خۆی کیشا. «خودایە، زۆر شوکر سپاست

دەکەم کە ئەو مۆجزە یەت لە ھەقی منی تاوانبار و ئاکار ناشیریندا کرد. ئەو پاداشی دوعاکانمە. شەوگاری ئەمشەو دوعامکردوو.» سێ جاریشی خاچی خۆی کیشا. وەھەناسەپرکی کەوتبوو.

«سەبارەت بە تۆ گریگۆری زۆر شتی بۆ پوون کردووینەتەو کە...» دادوەر درێژە ی بە قسەکانی دەدا، بەلام میتیا لە سەر کورسییە کە ی ھەستا. - ئاغایان، دەقیقە یە ک، بۆخاتری خودا تا قە یە ک دەقیقە، دەچم بۆلای ئەو {گرووشنکا}...

نیکۆلای پارتووێچ گۆراندی: «ببۆرە، لەم کاتەدا ئەو مەحالە.» ئەویش ھەستا سەرپێ. پیاوانی خاوەن نیشان میتیا یان گرت، بەلام ئەو بە ئیختیاری خۆی دانیشتەو...

ئاغایان، بەداخەو! تەنیا یە ک دەقیقە دەمویست چاوم پێیکەوێ؛ دەمویست پێیلیم کە ئەو خوینە شۆرایەو و ڕۆیشت، ئەو خوینە ی کە شەوگاری ئەمشەو لە سەر دلم قورساییی دەکرد و جینگلی پێدەدام، ئیستا زۆر دلخۆشم کە قاتل نیم!» میتیا وە ک حال لێھاتوو، بەلام بەرێزەو لە کاتیکدا کە چاوی بە ھەموویاندا دەگیرا گوتی: «ئاغایان، ئەو دەزگیرانی منە. ئاخ باریان سپاستان دەکەم! ئاخ، لە دەقیقە یە کدا ژیانکی نوێ و دلکی نوێتان بە من دا!... باریان، ئەو پیرەپیاو بەخێوی کردووم و بە باوھش گیراومی. مندالکی سێ سالان بووم و بیکەس و بێپەنا مابوو مەو، لە نیو تەشتدا دەیشۆردم، ھەقی باوکایەتی بە سەرمەو یە...»

بازپرس گوتی: «کەوا یە بەم پێیە ئێو...»

میتیا ھەنیشکی نایە سەر میزە کە و ھەردوو دەستی بە بەر دەموچاویەو گرت و قسە کە ی پێی بری: «ئاغایان، ئیزنم پێدەن، دەقیقە یە ک دیکە ئیزنم بدەن. ئاغایان لیمگەرین تاویک بیری کە مەو، لیمگەرین پشوو یە ک بدەم. ئەو ماجەرایە زۆر ناخۆش و دلھەژینە. مرۆف خۆ تەپلی بەتال نییە، دلێ ھە یە، بەرێزان!»

نیکۆلای پارتووێچ لەسەر خۆ گوتی: «چۆر ئاو بخۆو.» میتیا دەستی لە سەر دەموچاوی لابرد و پیکەنی. چاوی پر لە متمانە بوو. دەتگوت لە ساتیکدا

بۆتە مروفىكى دىكە. تەواو ئالوگورى بەسەردا ھاتبوو. جارىكى دىكە لەگەل ئەو كەسانەى كە ئاشنايەتتى لەگەل ھەموويان بوو، بووبوو ھاوړى. دەرگوت دوپنى، كە ھىچ نەقەومابوو، لە بەزمىكدا يەكتريان ديوه. با بە شيوھيەكى سەرپىتى وەبىرتان بىنەمەوہ كە مېتيا، كاتىك بۆ يەكەم جار دەچىتە مالى سەرۆكى ئاسايش زورى ريز لىدەگرن، بەلام دواى ئەوہ بەتايەت لە ماوہى مانگى رابردودا، پىي بەويدا نەچووبوو، كاتىكيش لە سەر شەقام سەرۆكى ئاسايش تووشى دەبوو، مېتيا تىدەگەيشت كە نيوچاوانى تىكناوہ و تەنيا بە ھۆى ئەدەب و كەسايەتتايەوہ وەلامى سالاوھەكى دەداتەوہ. ئاشنايەتتايەكەى لەگەل دادوہر زور گەرموگور نەبوو، ئەگەرچى ھىندى جار دەچوو بۆ ديدەنيى ژنەكەى، ديدارەكەشيان زور بە ئەدەبانە بوو، چونكە ژنىكى توورہ و خەيالووى بوو، بى ئەوہى بزاني بۆچى ئەو خاتونە ئاوا بە گەرموگورى پيشوازي لىدەكا. لەبەر ھۆيەك ھوگري پىپەيدا كەردبوو. دەرڤەتى ئاشنايەتتى لەگەل بازپرس بۆ ھەلنەكەوتبوو. ئەگەرچى دووجار ديدار و وتويژى لەگەل كەردبوو، ھەردوو جارەكەش باسى ژنيان كەردبوو.

مېتيا شاد و دلخوش پىدەكەنى، بە دەم قاقاكيشانەوہ گوتى: «نيكولاي پارڤنوويچ، دەزانم وكيلىكى زور شارەزاي، بەلام ئىستا لەخزمەتتدا ھەم. ئاخ، بەريزان ھەست دەكەم بوومەتە مروفىكى دىكە. بە دليیەوہ نەگري كە ئاوا سادە و راشكاوانە لەگەلتا دەدويم. راستت دەوى تا رادەيەك مەستم. نيكولاي پارڤنوويچ، پىموايە شانازى، ئەو شانازى و بەختەوہىيەم بە نسيب بووہ و لە مالى خزمەكانم، مالى ميوسوف بە خزمەت گەيشتووم. بەريزان، براكانم، من خۆم بە ھاوقەتارى ئيوہ دەزانم. ھەلبەت دەشزانم لەبەرچى لە ھەمبەر ئيوہدا دانىشتووم. ئاخ، بروا بكەن، گومانىكى ناجواميرانە... لە دەورى سەرم دەسوورپتەوہ... ئەگەر گريگورى شاھەديى دابى... گومانىكى ناجواميرانەيە! ناجواميرانەيە، بەراستى ناجواميرانەيە! ئەوہ تىدەگەم! بەلام بەريزان با بچينە سەر ئەسلى مەتلەب. من ئامادەم، ھەر لەريوہ كوتايى پىدينم؛ چونكە،

گويىگرن، گويىگرن، بەريزان! چونكە لىمپروونە بىتاوانم، دەتوانم لە ماوہى دەقىقەيەكدا كوتايى پىدينم. وانىيە؟ وانىيە بەريزان؟»

مېتيا بە توورەيى، ھىندە توند و خيرا خيرا قسەيدەكرد، ويدەچوو بيسەراني بە چاكترين ھاوړى خوى بزاني.

نيكولاي پارڤنوويچ، بە لەبزيكى رەوان گوتى: «كە وايە ئىستا دەنووسم حاشا لەو تومەتە دەكەى»، خوى بولاي ميرزا بنووسەكەى خوار كەردەوہ و پىي دىكتە دەكرد چى بنووسى.

«ئەوہ دەنووسن؟ دەتانەوى بينووسن؟ چاكتە بينووسن، بەريزان رەزايەت دەدەم، رەزايەتى تەواوم ھەيە، بەلام... بروان... پەلە مەكەن، ئەمە بنووسن. سەبارەت بە كەردەوہى ناحەز تاوانبارم، سەبارەت بە دەست ھەلئانەوہ لە پيرە پياويكى بىچارە تاوانبارم. شتىكى دىكەشم لەدلایە كە بۆ ئەويش خۆم بە تاوانبار دەزانم. بەلام پىويست بە نووسين ناكا.» (مېتيا لە ناكاو پرووى كەردە ميرزا بنووسەكە) «بەريزان ئەوہ ژيانى تايەتتى خۆمە و پيوەنديى بە ئيوہوہ نىيە، دلەم وا دەلى... بەريزان، پىدەكەنن. بەو گومانەى خوتان پىدەكەنن!...»

بازپرس كە دياربوو ھەولەدا، بەو نەرمى نواندە، مېتيا خاوا كاتەوہ گوتى: «دېمىترى فيودورويچ لەسەرەخۆ بە. بەر لەوہى بچينە سەر لىپرسينەوہ، ھەلبەت ئەگەر پىتخوشبى وەلام بەدەيتەوہ، دەمەھوى لە زمانى خوتى بىيستم كە لەگەل باوكت دانووتان پىكەوہ نەدەكولا و، رقت لىبىوو و بەردەوام لەگەلى بە كىشە دەھاتى. لىرە ھەر چارەگىك لەمەوبەر خوت دانت پيانا كە دەتويست بىكوژى: «گوتت نەمكوشت، بەلام دەمويست بىكوژم؟»

ئەوہم گوت؟ ئاخ، بەريزان، رەنگە ھەروا بى! بەلى، بۆ بەدەختى دەمويست بىكوژم... زورجار بريارم دەدا... زورجار!

دەتويست بىكوژى. دەكرى پىمانبلى چ پالئەريك بووہ ھۆى ئەوہى تا ئەو رادەيە رقت لە باوكت ھەستى؟

مېتيا سەرى داخستبوو، بە مرومۆچى شانى ھەلتەكاند: «بەريزان پىويست بە گوتن ناكا! من ھىچ كاتىك ھەستى خۆم نەشاردوتەوہ. تەواوى خەلكى

شاره که له وه ئاگادارن . هه موو خه بهريان له مه بخانه که هه يه. هه ر له م دوایانه شدا له حوجره که ی باوه زووسیمان هشارده وه... و عه سری ئه و رۆژه له باوكممدا. هینده ی نه مابوو بیکوژم، سویندم خوارده گه پیمه وه و حه یاتی لیده بېرم، ئه ویش له بهر چاوی چه ند شایه د... ئاخ، هه زار شایه د! مانگی رابردوو به دهنگی بهرز له قاوم داوه، هه موو ده توانن له وه باره وه پیتان بلین! راستی له بهر چاوتاندا زه ق بۆته وه. وه ک رۆژ پوونه، به دهنگی بهرز هاوار دهکا، به لام ئی حساسات، به ریزان، ئی حساسات شتیکی دیکه یه.

«بروان، به ریزان» (میتیا ناوچاوانی تیکنا) «پیموایه هه قتان نییه سه باره ت به ئی حساسات پرسیارم لیتکه ن. ئه وه ش ده زانم که ئیوه پیته ندی ئه رکی خۆتان، زۆر چاک له وه ده گم. به لام مه سه له ی ئی حساسات پیتوهندی به بارودۆخی ژیا نی تایبه تی خۆمه وه هه يه. سه ره پای ئه وه ش... چونکه له رابردوودا ئی حساساتی خۆم ده رنه ده بری... بۆ وینه له مه بخانه له لای هه مووان درکاندوو مه. «هه ر بۆیه... ئی ستاش نامه وئ لیتانی بشارمه وه... بروان به ریزان، ده زانم که ئه م مه سه له یه راستییه کی تیدایه که به زه رده ی من ته واو ده ب. به هه مووانم گوتوو ده یکوژم و ئی ستا ئه و له نا کاو کوژراوه. که وایه زۆر ویده چی من کوشتیتم! ها، ها! ئا غایان هه ق به ئیوه یه، به راستی هه ق به ئیوه یه، من خۆشم سه رم سوړماوه، چونکه جگه له من کی توانیویه تی بیکوژئ؟ مه سه له که ش هه ر ئه وه یه، مه گین نا؟ ئه گه ر منیش نه بووم، که وایه کی بووه؟ هه روه ها له دریزه ی قسه کانی دا گوتی: «به ریزان، ده مه ه وئ بزانه م، بۆ زانی نی شی پینداگری ده که م!» پاشان چاوی له دوو وه کیل کرد و به تالووکه پرسیی: له کوئ کوژراوه؟ چۆن کوژراوه؟ چۆن و به چی؟ پیمبلین.»

دادوه ر گوتی: «ئه ومان له ژووری متالا کردنه که ی دییه وه، کاژه لاک ی وردویرد بوو بوو و به پشتدا که وتبوو.»

«هه ی داد و بیدادا!» میتیا که وته له رزین و هه نیشکی له سه ر کورسییه که دانا و دهستی به بهر ده موچاوییه وه گرت.

نیکۆلای پارتوویچ هه لیدایه: «ده ی پیمان بلن، چی بووه هۆی ئه وه ی ئه وه نده ت رق له باوکت هه ستی؟ پیموایه له حوزووری خه لکدا گوتوته به هۆی به خیالیه تییه وه بووه؟»

- به لئ به خیالیه تی. هه ر ئه وه ش نا.

- ده مه قالی له سه ر پاره؟

- به لئ له سه ر پاره.

- پیموایه ده مه قالی که شتان له سه ر سی هه زار رۆبل بووه، که وه ک به شه مال داوات کردوو؟

میتیا به تووریه ی گوران دی: «سی هه زار زیاتر، زۆر زیاتر، زیاتر له شه ش هه زار، ره نگه زیاتر له ده هه زاریش. ئه وه م به هه موو که س گوتوو، له هه موو شوینیک باس مکردوو. به لام بریارمدا به سی هه زار رۆبل ره زایه تی پیتده م. چونکه زۆر زۆرم پیتووستی به و سی هه زار رۆبله بوو... بۆیه ئه و چه که پاره یه ی که سی هه زار رۆبل بوو و ده مزانی ناویه ته ژیر بالنجه که ی بۆ گرووشنکا، به هه قی خۆم ده زانی و ده تگوت پاره ی خۆم بووه و لیم دزراوه. به لئ، ئا غایان وه ک به شه مالی خۆم چاوم لیده کرد. به هه قی خۆم ده زانی...»

دادوه ر چاویکی ماناداری له باز پرس کرد و به دزییه وه چاویکی لی قرتاند. باز پرس له رپوه گوتی: «دوایی ده چینه سه ر ئه و مه سه له یه. ئیزن ده فره مووی ئه وه یادداشت که ین که به چاوی به شه مالی خۆت له و پاره یه ت ده روانی؟»

«به لئ هه ر لیتی رامه وه ستن، بینووسن. ده زانم ئه وه ی به زه رده ی منه شتیکی دیکه یه، به لام باکیکم له راستییه کان نییه و ئه گه ر به زه رده یشم بی هه ر ده لیم، گویتان لینه؟» له نا کاو خه مبار و مات دریزه ی پیتا: «ئیه له من تیناگه ن و پیچه وانه م لی حالین. ئیه له گه ل مروفتیکی به شه ره ف، مروفتیکی زۆر به شه ره ف تیکه وتوون؛ له وانه ش گرینگتر . له بیرتان نه چی . مروفتیک که دهستی بۆ زۆر کاری دزیو بردوو، به لام هه میشه له ناخی خۆیدا شه رافه تمه ند بووه و هه ر هه شه. نازانه م چۆنتان عه رز بکه م. شتیکی که له ماوه ی ته مه نمدا تووشی

داماوی کردووم ئهوه بووه، هەر بۆیه به ئاواتهوه بووم هه‌میشه شه‌رافه‌تمه‌ند بم و وهک ده‌لێن، شه‌هیدی مانای شه‌ره‌ف بم. به چراوه به دوایدا بگه‌رێم و به چرای پیوسۆزه‌وه^۲. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش، له ته‌واوی ماوه‌ی ته‌مه‌ندا کاری دزیوی کردووه. وهک هه‌موومان، ئا‌غایان مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه ته‌نیا وهک خۆم، هه‌له‌مکرد، ته‌نیا وهک خۆم، هەر خۆم!... به‌پێزان سه‌رم دێشی...» له‌به‌ر ژانی سه‌ری برۆی ویکه‌ینا و گرژ بوو. «بروانن به‌پێزان، چاوم به‌رای نه‌ده‌دا بیینم، به‌دیتنی ده‌تگوت کوێر بووم. شووره‌یی و قیزه‌و‌نییه‌ک سه‌رتاپای داگرتبوو که ته‌واوی شته‌ پیرۆزه‌کانی پێشیلده‌کرد، شتیکی دزیو و ناپاک، قیزه‌ون، زۆر قیزه‌ون. به‌لام ئیستا که مردووه هه‌ستیکی دیکه‌م هه‌یه.»

- مه‌به‌ستتان چیه‌؟

- هه‌ستیکی دیکه‌م نییه، به‌لام به‌داخه‌وم که تا ئه‌و راده‌یه ر‌قم لێی بوو.

- هه‌ست به‌په‌شیمانی ده‌که‌ی؟

- نا، نا په‌شیمان نیم. ئه‌وه مه‌نوسن. خۆشم ئه‌وه‌نده باش نیم، ئه‌وه‌نده پاک نیم، بۆیه هه‌قم نییه ئه‌و به‌ دزیو و قیزه‌ون بزاتم. مه‌به‌ستم ئه‌وه نییه. ئه‌گه‌ر پێتان خۆشه ئه‌وه بنووسن.

میتیا که ئه‌وه‌ی گوت، خه‌م دایگرت. لێرسینه‌وه به‌رده‌وام بوو، به‌جاری که‌وتبووه گۆمی خه‌م و په‌ژاره‌وه. هەر له‌و ساته‌دا، دیمه‌نیکی چاوه‌روان نه‌کراوی دیکه‌ هاته‌ گۆرێ. ئه‌گه‌رچی گرووشنکایان بردبوو. به‌لام بۆ شوینیکی دووریان رانه‌گوییستبوو، بردبوویانه وه‌تاغه‌که‌ی دیکه، په‌نای وه‌تاغه‌ شینه‌که که لێ‌پرسینه‌وه له‌وئ به‌رپۆه ده‌چوو. وه‌تاغیکی چکۆله‌ی یه‌ک په‌نجیره‌ بوو، راست له‌ولای وه‌تاغه‌ گه‌وره‌که‌ بوو که له‌ویدا به‌زم و ر‌ه‌زم و عه‌یش و نۆشیان ده‌کرد. گرووشنکا له‌وئ دانیشتیوو، که‌سی له‌لا نه‌بوو، جگه‌ له‌ ماکسیمۆف که زۆر په‌رۆش و بی‌نۆقره‌ بوو و ده‌تگوت بۆ پارێزگاری خۆی

2- مه‌به‌ست شیعره‌که‌ی مه‌وله‌ویییه که‌هه‌کیمی به‌ناوبانگی یونانی به‌ (شیخ) داده‌نی:

شیخی ده‌گه‌را دوینی له‌ شارا به‌ چراوه

چارز له‌ د‌ندان و به‌ تاسه‌ی مرۆفه‌وهم.

پۆه هه‌لواسیوه. له‌به‌ر ده‌رگاکه‌دا لادێیه‌ک راوه‌ستا بوو که نیشانه‌ی به‌ سه‌ر سینگه‌وه بوو. گرووشنکا ده‌گریا، له‌ نا‌کاو ئاراوقارای لێ‌هه‌لگیرا و هه‌ستایه سه‌رپێ، ده‌ستی راوه‌شاند و به‌ پ‌رمه‌ی گریانه‌وه ده‌رپه‌ری بۆ ده‌ری و هه‌لات بۆلای، بۆلای میتیا، ئه‌ویش هه‌نده‌ کتوپ‌ر و چاوه‌روان نه‌کراو خۆی به‌ وه‌تاغی لێ‌پرسینه‌وه‌دا کرد، هه‌چکه‌س فریا نه‌که‌وت پ‌یشی پ‌یگ‌ری. میتیا به‌ بیستی شین و گریانه‌که‌ی، له‌رزی لێهات، له‌جیی خۆی هه‌ستا و به‌ گوره‌ گور و به‌ هه‌شتاو خۆی راپسکاند و هه‌لات بۆلای. بی ئه‌وه‌ی بزانی چده‌کا. به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی چاویان به‌ یه‌کتر که‌وت، نه‌یانه‌پ‌شت له‌ یه‌کتر نزیک بینه‌وه، قو‌لی میتیایان گرت، زۆری هه‌ولدا خۆی له‌ ده‌ستیان راپسکینی به‌لام نه‌یتوانی، به‌ سێ چوار که‌س گرتیان. گرووشنکاشیان گرت و کاتیک دووریان ده‌خسته‌وه، میتیا دیتی ده‌ستی بۆلای ئه‌و درێژ کردووه. کاتیک میتیا وه‌خۆ هاته‌وه، له‌ جیگای پ‌یشوو به‌ره‌و‌رووی بازپ‌رس دانیشتیوو و ده‌یگوراند به‌سه‌ریانا:

- بۆ ده‌ست له‌ کۆل ئه‌و ناکه‌نه‌وه؟ بۆ ئازاری ده‌ده‌ن؟ خۆ ئه‌و هه‌چی نه‌کردووه!...

دادوهر و هاوریکانی هه‌ولیاندا دل‌داریی بده‌نه‌وه. ده‌ ده‌قیقه‌ به‌و شیوه‌ تپه‌ری. ئاخ‌ری میخاییل ماکاروویچ، که‌ چووبوو ده‌ری، به‌ پ‌رتاو خۆی به‌ ژووریدا کرده‌وه و به‌ ده‌نگیکی پ‌ر له‌ هه‌یه‌جان‌وه‌ گوتی:

- بردیانه‌ خواری. به‌پێزان ئیزن بفرم‌وون دوو قسه‌ له‌گه‌ل ئه‌م پیاوه‌ ناشاده‌ بکه‌م. به‌ حوزووری ئیوه‌ به‌پێزان به‌ حوزووری ئیوه‌.

بازپ‌رسه‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه: «ئ‌یختیارته‌ هه‌یه‌ جه‌نابی میخاییل ماکاروویچ، به‌لام خۆ هه‌شتا تاوانیکی له‌ سه‌ر سابت نه‌بووه.»

سه‌رۆکی ئاسایش، که‌ د‌لسۆزییه‌کی گه‌رم و تا راده‌یه‌ک باوکانه، ده‌ره‌ق به‌ به‌ندییه‌کی چاره‌په‌ش به‌ ئه‌دگاریه‌وه دیاربوو، گوتی: «دیمتری فیودوروویچ، گوی بگه‌ر، خۆم ئاگرافنا ئه‌لکساندرفناتم برده‌ خواری و به‌ کچه‌کانی کابرای خاوه‌ن کاروانسه‌رام سپارد. ئه‌و ماکسیمۆفه‌ پ‌یره‌ش لێی دوور ناکه‌و‌یته‌وه.

زۆرم دَلخۇشى دايەو، گويىت لىيە؟ دَلخۇشىم دايەو، ئاراممىكردەو. حالىمىكرد كە تۆ دەبى خۆت لەو تۆمەتانه پاك كەيتەو، كەوايە نابى بەرگريت لىيىكا، نابى پەرىشانىت كا، دەنا لەوانەيە سەرت بە فەتەرات بەدى و لەبەر ئالۆزى قسەيەكت لە دەم دەرچى، بە زەرەدت تەواو بى. قسەم لەگەل كەرد و ئەويش تىگەيشت. كورپى چاك، دەزگيرانەكەت كچىكى ماقولە. كچىكى رۆحسووكە و داواى يارمەتتى بۆ دەكردى و دەپارايەو، ئەگەر بمهيشتبايە دەستى ماچ دەكرد. خۆى منى نارد كە پىتبلېم خەمت نەبى. ئىستا دۆستى بەرىز، دەبى بچم، دەبى بچم و پىبىلېم هېور بوويەتەو و لەمەر ئەوئەو خەيالت تەختە. دەبى ئارام بىتەو، تىدەگەي؟ ھاورپىيان من دەرەق بەم پياو بى ئىنساڧىم كەرد؛ ئەو پياويكى مەسىحىيە، بەلى ئەگەر بە گويى من دەكەن پياويكى نەجىمە و نابى سەركۆنە بكرى. دەى دىمىترى فيؤدورۇويچ چى بە باش دەزانى پىبىلېم، ھەدا دەدەى يان نا؟»

سەرۆكى ئاسايش، دلپاكانە زور شتى ناياسايى دىكەى بە دەمدا ھات، بەلام ئازارى گرووشنكا، ئازارى مروڧتىك، شوپنى لە سەر دلە پاكەكەى دانا و فرمىسك لە چاويدا قەتيس ما. مېتيا ھەستايە سەرپى و ھەلات بۆلاى.

گوراندى: «بەرىزان، بمبوورن، ئاخ ئىزىم بەدن، ئىزىم بەدن! مىخايىل ماكارۇويچ دللى تۆ ۋەك فرىشتە وايە، لە لايەن گرووشنكاو سىپاسى ئىو دەكەم. دللم ئارام دەبىتەو، دللم دەحەسىتەو و زەردە دەزىتە لىوم. بەوپەرى دللۇقانى و دلپاكيەو پىيى بللى، كە ھەر ئىستا پىدەكەنم. چونكە دەزانم فرىشتەيەكى پارىزەرى ۋەك توى ھەيە. ھەر ئىستا لەم كىشەيە رزگارم دەبى و ھەر لەگەل رزگاربوونم دىم بۆلاى، پىيى بللى دللىباى و جارى سەبر بكرى.» پاشان روى كەردە دوو بازپرسەكە و گوتى: «بەرىزان، ئىستا ھەرچى لە دلمايە بۆتانى ھەلدەرپىژم؛ ئەوى لە دلمايە. ھەر ئىستا كۆتايى بەو مەسەلەيە دىنن. بە شادى و خۇشى كۆتايى پىدەنن. لە دوايىشا پىكەنيمان بەو مەسەلەيە دى، مەگىن وا نىيە؟ بەلام ئاغاىان، ئەو ژنە شازنى دللمە. ئاخ، واچاكە ئەوئەتان پىبىلېم. ئەو شتەتان ئىستا پىدەلېم... واديارە لەگەل كەسانىكى بە

شەپەف تىكەوتووم. ئەو رۋوناكىي ژيانمە. خودامە، خۆزگە دەتانزانى! خۆ گويىتان لىيوو بە گريانەو دەيگوت: «ئىستا ئامادەم لەگەلىا سەرم بە پەتى سىدارەو كرى.» ئاخ منى سۋالگەرى ھىچوپوچ چىم بۆ كەردو؟ من كوا شياوى ئەو خۇشەويستىيەم؟ ئاخ بوونەوهرىكى گلاو و چەپلى ۋەك من، بەو رۋخسارە دزىوئەو، چۆن دەتوانى شياوى ئەشقى ئەو بى و ئامادە بى لەگەلما شار بەدەرىش بكرى؟ مەگىن نەتاندى ھەر ئىستا لەبەر خاترى من خۆى بە سەر كەوشەكانتدا خست؟ سەرەراى ئەوانەش ئەو زۆر لەخۇبايىە و ھىچ كاريكى نەكردو؟ چۆن دەتوانم دەست لە خۇشەويستى و پەرسىتى ھەلگرم، چۆن دەتوانم دەست لە ھاواركردن و پاركردن بۆلاى، ھەرۋەك ساتى لەمەو بەر، ھەلگرم؟ بەرىزان بمبوورن! بەلام ئىستا، ئىستا دللىابووم.»

خۆى دابەسەر كورسىيەكەدا و بە ھەردو دەستى دەمووچاوى گرت و داي لە ھۆرژنى گريان. بەلام فرمىسكەكانى فرمىسكى شادى بوو. خىرا ۋەخۆ ھاتەو. سەرۆكى ئاسايش زۆر دَلخۇش و رازىبوو و ۋەقدى داوھرانىش ھەروا. ھەستياندەكرد لىپرسىنەوئەكە گەيشتۆتە قوناخىكى تازە. سەرۆكى ئاسايش كە رۆيشتە دەرى، مېتيا گەشايەو.

- ئىستا لە ئىختىارى ئىوئەدام بەرىزان، بە تەواوى لە ئىختىارتان دام. ئەگەر لەبەر ئەو ھەموو شتە بىبايەخانە نەبوايە، لەرپۆە لە يەك تىدەگەيشتىن. دىسان ھاتمەو سەر شتە بىبايەخەكان. ئاغاىان، لە ئىختىارى ئىوئەدام.

بەلام با ئەوئەش بللم، دەبى متمانەمان بە يەكتر ھەبى، من بروام بە ئىوئە ھەبى و ئىوئەش بە من، ئەگەر وانەبى ئەو مەسەلەيە كۆتايى پىتايە. بە قازانجى ئىوئە قسە دەكەم. با بچىنە سەر بابەتى سەرەكى، بەرىزان، با بچىنە سەر بابەتى سەرەكى. بەلام رۆح مەكۆلن؛ بەو پرسىارە بىبايەخانە ئازارم مەدەن. تەنيا باسى راستىيەكان و ئەو شتانه بکەن كە بايەخى ھەيە. پرسىارم لىكەم، منىش خاترجەمتان دەكەم.

مېتيا بەم شىوئە قسەى كەرد و لىپرسىنەو دەستى پىكردەو.

دهزانی و سکالاکانی به بهر ههقی دهزانی. له پترزبۆرگ نهقلی ئهوی بیستبوو. له لایهکی دیکه شهوه نیکۆلای پارفنوویچ، لایک بوو له تهواوی دنیا ته نیا که سیک بوو که دادوهه «بی چاو و پوهه که مان» ریزی بو دادهنا. کاتیک به رهو گوندی ماکرویه به ریه بوون سه بارهت به لیکۆلینه وه له سه ره ئه م پهروهندهیه پیکهاتبوون. ئیستاش هه روا له پشت میز دانیشتبوون، لای به هوش هه موو ئاماژهیه کی له چاو و ده می هاوکاره گه وره که ی وه رده گرت و لیک دیه دایه وه، هه روه ها هه موو نیگایه ک و چاو قرتانندن و وته یه کی نیوه چلش.

میتیا به شیواوی گوتی: «به ریزان، ته نیا لیمگه رین با قسه ی خۆم بکه م، به پرسیری هیچووچ قسه که م پئمه برن. هه ر ئیستا هه موو شتیکتان پیده لیم.» - بژی! سپاست ده که یین. به لام بهر له وه ی گوی بو قسه کانت راگرین، ئیزن بفرموو سه بارهت به راستیه کی چکۆله ی دیکه که به لامانه وه زۆر گرینگه، پرسیرت لیکه یین. مه به ستم ئه و ده رۆبله یه که دوینی نزیکه ی سه عات پینچ ده مانچه کانت له بارمه یدا دانا و یانی ده رۆبلت له پیووتیر ئیلیچ پیرخوتین قهرز کرد.

- به ریزان، ئه و ده مانچه نه م به بارمه دانا، له گره وی ده رۆبلدا دامنان. ئیترچی؟ هه ر ئه وه نده. له گه ل گه رانه وه م بو شار، له گره وم نان. - گه رایه وه بو شار؟ که وایه له شاریش چوویه ده ری؟ - به لی، چووم بو گوندیک له بیست و پینچ کیلومه تری شار. بو نه تان زانیوه.

دادوه ره و نیکۆلای پارفنوویچ چاویکیان له یه کتر کرد. - چاکه، چۆنه به سه ره اته که مان ریکوپیک و موو به موو له دوینی به یانییه وه تا ئه مرۆ بو بگیریته وه. بو وینه، ئیزن بفرموو لیت پیرسین بو له شار چووبوویه ده ری؟ سه عات چه ند رۆیشتی و سه عات چه نده ش گه رایه وه - به وردی هه موویمان بو بگیره وه.

(۴)

نازاری دووه م

نیکۆلای پارفنوویچ به قه لافه تیکی قوز و ره زایه تیکی ئاشکراوه که له چاوه خۆله میشینیه نزیک بینه که یدا، که تاویک له مه و بهر چاویلکه که ی له سه ره داگرتبوو، گوتی: «دیمیتری فیودورویچ، نازانی به و ئاماده یی ده ربینه تان بو وه لامدانه وه چه نده مان دلگه رم ده که ی. سه بارهت به و متمانه دوولایه نه ش که باست کرد زۆر قسه یه کی جوانه. که به بی ئه وه هیندی جار له بارودۆخیکی وه ک ئیستادا، که که سه تۆمه تباره که له راستیدا هیواداره و ده یه وه ی به رگری له خۆی بکا و ده که ویته بارودۆخیکه وه که کاریکی ئاوا بکا، به ئاکام گه یاندنی مه سه له که زۆر دژواره. ئیمه له لایه ن خۆمانه وه، ئه وه ی له تواناماندا بی درخی ناکه یین خۆشت ئاگات لیه چۆن له په روه نده که ده کۆلینه وه.» پاشان پووی کرده دادوه ره و پرسیی: «قه بوولته، جه نابی ئیپولیت کیریلوویچ؟»

دادوه ره وه لامی دایه وه: «به لی، بیگومان.» له بزه که ی له چاو قسه نه کولاهه کانی نیکۆلای پارفنوویچ هه تا راده یه ک سارد و سر بوو.

هه ر له ریه با ئه وه بلیم، نیکۆلای پارفنوویچ که ماوه یه ک بوو مالی هاتبووه شاره که مان، هه ر له سه ره تای هاتنه که یه وه ریزیکی زۆری بو دادوه ره که مان ئیپولیت کیریلوویچ داده نا و که موزۆر بووبوو هه ورپی گه رماو و گولستانی. ئه و یه که م که س بوو که برۆایه کی ته واوی به مرخی که م وینه ی ئیپولیت کیریلوویچ هه بوو و هه روه ها به ره وانناس و ئاخیه ری

میتیا به قاقای پیکه نینه وه گوتی: «دەبوو هەر له سەرەتاوه ئاوام پرسیار لیکەن، ئەگەر پیتان خۆش بێ بەسەرھاتە که له دوینێوه دەست پێناکەین، بەلکو له پێرئ بەیانیه وه؛ چونکه ئاوا باشتر تێدەگەن چۆن و بۆچی و بۆ کوئ چووم. بەرێزان، پێرئ چووم بۆلای سامسانۆف که بازرگانیکى شارەکه مانە، تاكو بارمته یه کی جی متمانه ی له لا دانیم و سى هەزار رۆبلی لیوەرگرم. ئاغان کاریکى پیویست و به په له م به و پارهی هه بوو.»

دادوهر به ئەدەبانه گوتی: «ئیزن بهرموو قسه که ت پێبیرم. بۆ وا کتوپر پیویستت به و بره پارهی، یانی سى هەزار رۆبلى هه بوو؟»

- بەلێ بەرێزان پیویست ناکا باسی ئەو شتە ناسەرەکیانە بکەین. چۆن و کەنگی و بۆ، بۆ ئەو بره پارهی و بۆ ئەوەندە نا، ئەمانە هەموو قسه ی قۆرپ. که حه فتا مەنى كاغەز دەوئ و دەبیتە بهیتی به!

میتیا ئەم قسانە ی به له بزیکى ساده و بى گریوگول و دلسوژانه گێرایه وه و دیاربوو تامەزرۆیه ئەوی راستییە مووبه موو بی درکینئ.

وتەکهشی به په له و خیرا به م شیوهیه پشت راست کردووه: «بەرێزان - دیسان تکاتان لیدەکه م ئەگەر بێ ئەدەبی و پووھەلمالدراییه کتان پیوه دیم، به دلییه وه مه گرن. بروام پێیکەن ریزیکى زۆرم هه یه بۆتان و له بارودۆخى راسته قینه ی ئەرکه که شتان ده گەم. پیتان وا نه بێ مه ستم و ئاگام له خۆم نییه. ئیستا ته و او مه ستنیه که له سەرم په ریوه. ئەو هەش به جیى خۆی، من به مه ستیش ئەوەندە تیک ناچم به یته شه بم. بروام پێیکەن ئەم وتیه دەلیی بۆ من گوتراوه: «ئەگەر وشیار بێ گەوجه و مه ستیش بێ ژیره.» ها، ها! بەلام ئاغان، دەزانم گالته کردن به ئیوه کاریکى جوان نییه، یانی له کاتی لیپرسینه وه دا. چونکه نابى غروورى خۆشم پێشیلکه م. ته و او له و مه سه له یه ده گەم. هه رچی بى ئیستا من وه ک پیاوکوژیک له هه مبه ر ئیوه دا دانیشتووم، که وایه هاوشانى ئیوه نیم. بۆیه ناچارن وه قسه م بێنن و بمخه نه ژیر چاوهدیرى. منى دلره ق گریگوری به سته زمانم به و ده رده بردوو و نابى چاوهروانى لاواندنه وه ش بم، چونکه هه رکه سیک به قه د سه ره ده رزییه ک ئەقل

و ویژدانی هەبى سەرى پیره پیاویکی ئاوا ناشکینئ. پیموایه له سەر ئەو کاره دەبى شه ش مانگ یان سالیک له کونه ره شدا ئاوى سارد بخۆمه وه. نازانم سزا که م چیه - به لام ده رجه که م لى ده ستیننه وه، وا نییه، به ریزان؟ که وایه بۆتان ده رکه وت که جیاوازی نیوان خۆم و ئیوه ده زانم... به لام دەبى ئەوه بزائن، ئیوه به و پرسیارانه تان سەر له خوداش دەشیوینن «چۆنت ههنگاو هه لیتاوه؟ پیت له کوئ دانا؟ کهنگى لاقت هه لیتا و داتنايه وه و پیت له چی نا؟» ئەگەر ئاوا برۆنه پێشى، دۆ و دۆشاو تیکەلده که م و ئیوه ش ته و اوئى تاوانه کان ده خه نه ئەستۆم. ده ی کاره که مان به کوئ ده گا؟ به هێچ کوئ! که وایه ئەگەر ئیستا قسه ی قۆرپش ده که م، لیمگه رین با بیکه م و کاره که کوتایى پێبینن. به ریزان ئیوه که خاوه ن شه ره ف و ئادابن، به گه وره یى خۆتان بمبوورن. ئاغان با عه رزتان بکه م، تکایه شیوه ی ئاسایى لى پرسینه وه وه لانین، یانی لى پرسینه وه که تان به م پرسیاره قۆرانه ده ست پێمه که ن که چۆن له خه وه ستای، ناشتایى چیت خوارد، چۆن تفت کردووه و له کوئ تفت کردووه. به و قسانه تۆمه تبار چه واشه ده بى و له ناکاو به پرسیاریکى قۆر و سه رسوور هینەر دایده چله کینن، «کیت کوشتوو؟ کیت تالان کردوو؟؟» ها، ها! ره وشتى ئاسایى ئیوه ئاوايه. ته و اوئى فیل و ده هوکانى ئیوه ش له وه وه سه رچاوه ده گری. ئیوه ده توانن لادینییه کان به و شیوه یه سه ر ته له په رینن، به لام من، ئاگادارى هه موو فیلیکم. منیش خزمه تم کردوو. ها، ها، ها!» میتیا، که به خولک خۆشییه کی سه رسور هینه ره وه تیی ده روانین گوتی: «بەرێزان، له ده ست من قه لس مه بن؟ بمبوورن ده مدریژی ده که م! میتیا کارامازوفه ئیتر، بۆیه ده توانن چاوپۆشی لیکەن. ده کری قسه ی پیاویکی ئاقل به دلله وه بگری، به لام قسه ی میتیا به دلله وه ناگیرئ، ها، ها!»

نیکۆلای پارفتوویچ گویی گرتبوو و پێدەکه نی. ئەگەرچی دادوهر پیتەکه نی، به وردی چاوی له میتیا بریبوو، ده تگوت تامه زرۆیه له چکۆله ترین هيجا و چکۆله ترین جووله و چکۆله ترین گرژی و رهنگ تیکچوونى خافل نه بئ.

نيكۆلاي پارفنوويچ ھەروا بە پىكەننەنە گوتى: «ھەر لە سەرھەتاو ھەلسووكەوتمان وابوو لەگەلتا. نەشمان ويستوو بە پرسىيارى چۆن لە خەو ھەستاوى و ناشتا چىت خوارد، سەرت لى بىشيوينىن. لە راستىدا لى پرسىينەو ھەمان بە پرسىيارى زۆر گرىنگ دەستپىكرد.»

– دەزانم. تىگەيشتم، زۆرىشتان سپاس دەكەم، كە زۆر دلسۆزانە ھەلسووكەوتتان لەگەل كردم و بە راستى دلسۆزىيەكى بى وىنە بوو، ھەر ئەو ھەش لە گەورەيىي ئىو دەو شىتەو، بۆيە لە ناخى دلەو سپاستان دەكەم. ئىمە ھەرسىكمان مرقۆگەلىكى شەرىفەن، لىگەرپىن با ھەموو شتىك لە سەر بنەماى متمانەى دوولايەنە لە نىوان ئىمەى خویندەوار و بەئەدەدا بى، كە بە ھوى پىوھندى ھاوبەشى شەرف و پەسەنايەتییەو لىك نىكەن. ھەرچۆنىكە ئىزنم دەنى لەوساتەى ژيانمدا، لەم ساتەدا كە شەپەفم كەوتوتە بەر شالاو، بە چاوى چاكترىن ھاورىي خۆم لە ئىو بەروانم. بەرپىزان، خۆ بى ئەدەبىم نەكردوو؟

نيكۆلاي پارفنوويچ بە شىوھىەكى نەرم و لەسەرھۆخ گوتى: «بەعەكسەو ھە ئىو لە وتەكانتانا زۆرىش پوو راست و ھىدى بوون.»

مىتيا بە گەشەونەشەو دەنگى ھەلىنا: «بەرپىزان، پرسىيارى بى بايەخ و فىلاوى وەلانين! دەنا خودا دەزانى كارەكەمان بە كوئ دەگا! وانىيە؟» دادوھر پووكرەدە مىتيا و گوتى: «مووبەموو ئامۆژگارىيە ئاقلانەكانتانا لە گوئ دەگرم. سەرھەپاى ئەو ھەش لە پرسىيارەكەى خۆم پاشگەز نابمەو. ئىستا بۆ ئىمە زۆر گرىنگە و دەمانەو ھى بزانىن بۆ پىويستىت بەو برە پارەيە بوو، مەبەستم ئەو سى ھەزار رۆبلەيە.»

– بۆ پىويستم بوو؟... راستت دەوى بۆ دوو سى شت... زياتر بۆ ئەو ھەبوو قەرزىكم لە سەر بوو، دەمويست بىدەمەو.

– قەرزى كىت لە سەر بوو؟

– بەرپىزان، وەلامى ئەو پرسىيارە بە ھىچ شىوھىەك نادەمەو. نەك لەبەر ئەو ھى نەوېرم بىلېم، يان نەتوانم، يان لەبەر ئەو ھى بەزەرەدم تەواو دەبى.

چونكە مەسەلەيەكى بى بايەخ و قۆرە و ھىچى تر - بۆيە نايلېم، چونكە پىوھندى بە ژيانى تايبەتى خۆمەو ھەيە. ھىچ كەس ھەقى نىيە خۆ لە ژيانى تايبەتيم ھەلقوتىن. ئەمە بىروپاى منە. پرسىيارى ئىو ھىچ پىوھندىيەكى بە پەروھندەكەو نىيە و ھەر شتىكىش پىوھندى بە پەروھندەكەو نەبى، ئەمرىكى تايبەتییە و ئىو ھەقتان بەسەريەو نىيە. دەمويست قەرزىك بەدەمەو. دەمويست بە دانەو ھى ئەو قەرزە دل و وىژدانى خۆم ئاسوودە كەم. جا بەكىش قەرزدارم، مەحالە پىتانلېم.

دادوھر گوتى: «ئىزن بەرمو با ئەو بنووسىن.»

– فەرموون. بىنووسن كە نامەوى بىلېم. بنووسن گوتنەكەيم پى شوورەيىە. بەلى دەتوانن بىنووسن، خۆ لەو زياتر كارىكى دىكەتان نىيە.

دادوھر بە لەبىزىكى جىددى گوتى: «جەنابى بەرپىز، ئىزن بەدە پىتراگەيەنم و جارىكى دىكە وەبىرت بىنمەو، ھەلبەت ئەگەر ئاگادارىت لى نەبى، ھەقتە وەلامى ئەو پرسىيارانە نەدەيەو كە لىت دەپرسىن. ئىمەش لەلایەن خۆمانەو ھەقمانە بە زۆر وەلامت لى وەرگرىن، ئەگەر خۆت لەبەر ھەر ھۆيەك نەتەوى وەلامى بەدەيەو. ئەو ھەش مەسەلەيەكە بە تەواوى پىوھندى بە برىارى خۆتەو ھەيە. بەلام لەلایەكى دىكەو، ئىمە ئەركى سەر شانمانە كە سەبارەت بە پەروھندەيەكى وەك ئەم پەروھندەى ئىستا، پوون كەردنەو ھەيەكمان ھەبى و بلېن كە بە وەلام نەدانەو و نەدركاندى ھىندى لە راستىيەكان تۆمەتبار چەندە زيان بە خۆيان دەگەيەنن. ئىستاش تكاتان لىدەكەم درىژە بە قسەكانتانا بەدەن.»

مىتيا بە لەبىزىكى خەماوى، لەبن لىو ھەو گوتى: «بەرپىزان، من توورە نىم... من... بەلى، ئاغايان، بروانن، سامسانوف كە ئەو كاتە چووم بۆلای...»

ھەلبەت نەقلى ئەو چوونەى بۆلای سامسانوف خوینەر خۆى دەزانى و دىسان نايگىرپمەو. مىتيا بىسەبرانە تامەزرۆ بوو بىگىرپتەو و چكۆلەترىن مەسەلە نەپەرىنى. لەگەل ئەو ھەشدا بەپەلە بوو كوتايى پى بىنى. بەلام ھەروا كە دەدوا، قسەكانيان دەنووسىيەو، ھەر بۆيە لە پەستا قسەكەيان پىدەبرى.

دیمیتری فیودورویچیش ئەوەی پێخۆشەبوو، بەلام تەسلیم بوو. زۆری رِق هەستابوو، بەلام هەروا بە رووخۆشی قسەى دەکرد. جارجاریش هەلەدەچوو: «ئاغایان بەسسە ئیتر، ئیوه فریشتەش وەرەز دەکەن!» یان، «ئاغایان، ئیتر لەوه زیاترم ئیمان هەردە مەکەن.»

بەلام ئەگەرچی ئەوەى گوت، تا ماوەیەک بە دلفراوانی تاقەتی هینا. تا هاتە ئەو جێیەى گوتی سامسانوف دوو رۆژ لەمەوبەر گەمەى پیکردم. (تا ئیستا بە تەواوی تیگەیشتیوو کە گەمەى پیکراوه). فرۆشتنی سەعاتەکەى بە شەش رۆبڵ، بۆ وەدەستەینانى پارەى رینگا، بازپرسەکانى تووشى سەرسوپمان کرد. زۆریان پێخۆشبوو ئاکامەکەى بزنان، تەنانەت لە کاتى رِقەستانی میتیادا، بە پێویستیان زانى ئەم راستییە وەک قەبوولکردنیکى دیکەى بارودۆخەکە یادداشت بکەن، کە ئەو کاتە تەنانەت تاقە کۆپکێکى لە گیرفاندا نەبوو. میتیا وردە وردە جارز بوو. کاتیک لە باسى سەفەرەکەیدا هاتە سەر ئەوەى بۆ دیتنى لیاگافى چوو و شەوى لەو مالۆچکە سامناکەدا رۆژ کردۆتەو و گەیشتە ماجەرەى گەرانەوێ بۆ شار. لێردا بى ئەوەى ناچارى کەن، دەستیکرد بە گێرانەوێ وردى ئازار و بەخیلی و خانەگومانى، کە لەبەر خاترى گرووشنکا شانى وەبەر دابوو.

بەبى بێدەنگى و بە وردى گوییان بۆ قسەکانى راگرت. ئەوان بەتایبەت داویان لیکرد بچیتە سەر باسى چۆنیەتیی بۆسە نەووەکەى لە مالى ماریا کیندراتیفنا، کە دەکەوێتە پشت باخەکەى فیودورپاولوویچ و ئاگادار کردنى ئیسیمیر دیاکوف، پێداگرییەکی تاییەتیان لە سەر ئەم بابەتە کرد و یادداشتیان کرد. میتیا بە وردى و گەرموگورپی باسى خانەگومانییەکەى خۆى کرد، ئەگەرچی پێشتر تاییەتترین ئیجساساتى خۆى ئاشکرا نەدەکرد و بە «شورەیی» دەزانی، لە ناخەووە هەستى بە شەرمەزارى دەکرد. بەلام بۆ درکەندى هەقیقەت پۆلەتەن بە سەر شەرمى خۆیدا زالبوو. لە کاتى قسە کردنەکەشیدا دادوهر و بازپرس وایان چاوتیبریوو، میتیا بەجاری پێى تیکچوو.

بە کەسەربارى بیریکردەو: «ئەم کۆرە، نیکۆلای پارفنوویچ، کە چەند رۆژ لەمەوبەر ئەو قسە قۆرانەى سەبارەت بە ژنان لەگەل باسکردبوو، ئەو دادوهرە سیلۆخەش، شیاوی ئەو نین قسەیان بۆ بکەم. بەراستی شوورەییە.» بیر کردنەووەکەشى بەم رسته شیعەرە کۆک کرد: «خۆراگر و خاکەرا بەو دەنگە مەکە»³. بەلام خۆى راستەوپاستە کرد بۆ ئەوەى دیسان درێژە بە قسەکانى بدا. کە گەیشتە سەر بابەتى دیدارەکەى لەگەل مادام خۆخلاقوف، وەرەى هاتەووە بەر، مەیلی لیبوو باسى ئەو خاتونە بکا، ئەگەرچی پێوەندى بە پەروەندەکەووە نەبوو. بەلام بازپرس نەى هیشت لەسەرى برۆا و بەئەدەبانە پێشنيارى پیکرد بچیتە سەر باسى «بابەتە بنەرەتییەکان» ئاخى کاتیک باسى ناھومیدیەکەى کرد و گوتى لە مالى مادام خۆخلاقوف هاتمە دەرى، لە دلى خۆمدا گۆتم هەرچۆنیک بى دەبى سى هەزار رۆبڵ وەگیر خەم. «تەنانەت ئەگەر بۆ وەدەست هینانەکەى ناچار بىم کەسیک بکوژم.» دیسان قسەکەى پیکردى و نووسییان کە «قەستى بوو کەسیک بکوژى.» میتیا بى ئەوەى نەرەزایەتى دەربرى هیشتى بینوسن. ئاخى گەیشتە ئەو بەشەى گێرانەووەکەى کە خەبەرى زانى گرووشنکا فریوى داو و لە مالى سامسانوف، سى چوار دەقیقە دوای رۆیشتنەکەى، گەراووتەو، ئەگەرچی گوتبووى هەتا نیووشەو لەوئ دەبى. لەم شوینەى گێرانەووەکەیدا لە ناکاو لە زمانى هەلخلیسکا: «ئاغایان، ئەگەر ئەو کاتە فینيام نەکوشت، تەنیا لەبەر ئەو بوو کە دەرفەتم نەبوو.» ئەوەشیان بە وردى تۆمار کرد. میتیا بە حالەتیکى خەمناکەووە بێدەنگ بوو. خەریک بوو باسى هەلاتن بەرەو باخەکەى باوکى دەگێرایەووە کە کتوپر بازپرس قسەکەى پیکردى و پاکەتى گەورەى پەروەندەکەى لە سەر قەنەفەکەى پەنای هەلگرت و دەسکاوەنگیکى برنجى دەرھینا، پیشانى میتیای دا و لیبى پرسى:

ئەو دەسکاوەنگە دەناسییەو؟

3- دیریک لە شیعریکی تیوتینچوفە، بە ناوی «بێدەنگی»

میتیا بزیه کی خه ماوی نیشته سهر لیوی: «ئاخ، به لی. زور چاکی ده ناسمه وه. دایینه با تهماشای که م... باکیکم نییه... به ججه ندهم!»

بازپرس گوتی: «له بیرت چوو باسی ئه وه بکه ی.»

- سپاس بۆ ئه و کارهتان، نه مدهشارده وه. پیتان وایه به بی ئه وه کاره که م ئاسان ده بیته وه؟ ههر له خۆرا له بیرم نه بوو باسی ئه وه بکه م.

- تکایه به وردی پیمانلی چۆن بوو ده ستت دا ئه و ده سکاو نکه؟

- به ریزان، حه تمه ن عه رزتازان ده که م.

پاشان میتیا باسی هه لگرتنی ده سکاو نکه که و هه لاتنی خۆی کرد.

- ئه ی به هه لگرتنی ئه و ئاسنه والیه، چ ئامانجیکت هه بوو؟

- چ ئامانجیک؟ هیچ. ههر له خۆرا هه لمگرت و هه لاتم.

- ئه ی ئه گه ر هیچ ئامانجیکت نه بوو، بۆ هه لگرت؟

میتیا هه لچوو: «به وردی چاوی «له و کوره» کرد و بزیه کی تال که وته سهر لیوی. کاتیک باسی به خیلی و خانه گومانیه که ی، به و هه موو سه داقهت و دلّه سافه وه بۆ «ئه و مروّفانه» درکاند، زیاتر له پيشوو هه سستی به شه رمه زاری کرد.

له ناکاو له ده می ده رپه ری: «به قورمدا کرد چ ده سکاو نگیکه!»

- به لام هیشتا...

- له ترسی هیرشی سه گه ل هه لمگرت... چونکه زور تاریکبوو... گوتم نه وه ک سه گیککی در هیرشم بۆ بیئی.

- به لام بهر له وه کاتی چوونه ده ری، له بهر ئه و هه موو ترسانه له تاریکی، چه کت له گه ل خۆت ده برد؟

میتیا که کاسه ی سه بری پر بوو بوو، هاواری کرد: «ئاخ، سپاس بۆ کرده وهتان، به ریزان! قسه کردن له گه ل ئیوه که لکی نییه!» پاشان رووی کرده میرزا بنووسه که و له بهر توورپه ی سوور هه لگه رابوو و به ده نگیکی قیناوی و گه رووی بوغز گرتوو وه، گوتی: «زووکه بنووسه... خیرا که ده ی... بنووسه

ده سکاو نگیکم هه لگرت و چووم بۆ کوشتنی باو کم. ده مو یست به و ده سکاو نکه سهر ی بره قینمه وه.»

چاویکی جینگیزیانیه ی له بازپرسه کان کرد و گوتی: «ده ی ئاغا یان، ئیستا، دلّتان حه ساوه؟ رازیبوون؟»

دادوهر له وه لامی میتیادا به له بزیککی وشک گوتی: «ئیمه لیمان روونه له بهر توورپه یی وه لامی پرسیاره کانمان ده ده یته وه، پرسیاریک که به هیچ و بی بایه خی ده زانی و ئیستا ده رکه وت گرینگ و بنه ره تین.»

- چا که، ئاغا یان، به شه ره فم سویند ده خۆم! به لی ده سکاو نکه که م هه لگرت... له و کاتانه دا، پیاو شتیکی وا بۆچی هه لده گری؟ نازانم بۆچی. هه لمگرت و هه لاتم - ههر ئه وه. به ریزان شوورپه ییه، ده نا بریارمده دا یه ک وشه ی دیکه تان پینه لیم.

هه نیشکی نایه سهر میزه که و سهر ی کرده سهر له پی ده سستی و رووی لی وه رگپران. سهر ی له گیزه وه ده هات و خه ریک بوو په رۆش بکا، به لام هه ولّی ده دا و دانی به خۆیا ده گرت و چاوی له دیواره که بریوو. له راستیدا زۆری پیخۆشبوو هه سستی و بلّی ئیتر یه ک وشه م لینا بیستن، «ته نانه ت ئه گه ر له سینداره شم ده ن.»

ئاخری، ههر له و حاله دا که به دژواری دانی به خۆیدا گرتبوو، گوتی: «سه رنجبده ن، ئاغا یان سه رنجبده ن. گویم لی تانه، به لام خولیا یه ک وجوودی داگرتووم. هیندی جار ئه و خه ونه ده بینم... زور جاریش - هه میشه ههر ئه وه یه... خه ونه که شم ئه وه یه، که سیک وه دوام که وتوو، که سیک که زۆری لیده ترسم... شه وی، به و تاریکه شه وه وه شوینم که وتوو... پی به پی من دی، ده م له سه ر پشت، له پشت ده رگا یا دۆلابیک، خۆم ده شارمه وه، به سووکوچرووکی خۆم حه شار ده دم. له هه مووشی خراپتر ئه وه یه ئه و هه میشه ده زانی له کویم. به لام به قه سستی وا ده نوینئێ که نامبینئێ و نازانی له کویم. بۆ ئه وه ی ئازاره کانم قورستر بکا. تا کو چیژ له ترسان و تو قینم وه رگری... ئیستاش ئه وه ئیوه ئه و کاره ده که ن، به بی که موکووری!»

دادوهر پرسیی: «ئەوێه خەونەکەت؟»

میتیا بە پیکەنینیکی ماتەوێ گوتی: «بەلێ، ناتان هەوی بینوسن؟»

- نا، پیویست بە نوسین ناکا، بەلام وادیارە خەونی زۆر سەیر دەبینی.

- ئاغان، ئیستا ئیتر باسی خەون گرینگ و بەرچاوی نییە - ئەوێه راستییەکە،
کە ئەم ژیاڵە راستییە! من گورگم و ئیوێه راوچی. چاکە شوینی ئەو گورگە
هەلگرن!

نیکۆلای پارفنوویچ، بە زمانیکی نەرم و چەور گوتی: «چ وێچواندنیکی،
وێچواندنیکی نالیکی...»

میتیا دیسان قەلس بوو: «نا، بە هیچ شیوێهێک وانییە!» ئەگەرچی سینلوی
رق و توورەییەکە نیشتبۆو، بە ئارامی گوتی: «ئێوێه باوەر بە قسە
تاوانباریک، یان تۆمەتباریک ناکەن، کە پرسیارەکانتان ئازاری دەدا. بەلام
ناکری مرقۆیکی خاوەن شەرەفیش، پالەنەری شەرەفەتمەندانە دڵ (من ئەم
راستیە بەو پەری بیباکییە دەردەبەرم) هەر بەو چاوە تەماشاکەن و
باوەری پێنەکەن، بەراستی هەقتان نییە... بەلام -

خۆراگر و خاکەر بەو دەنگ مەکە.

ئەوی دڵ، بی دەنگ بە،

دەوی درێژەوی پێدەم؟

نیکۆلای پارفنوویچ وەلامیدایەو: «ئەگەر مەیلت لێیە.»

(5)

نازازی سێهەم

ئەگەرچی میتیا بە موموچی قسەیدەکرد، دیاربوو هەولەدا چکۆلەترین
چەمکی بەسەرھاتەکەوی لەبیر نەچی و بەسەریدا تینەپەری - جۆری هەلگەرەن
و بازدانی بە سەر نەردەوی باخەکەوی باوکیدا و رۆیشتن بۆ بەر پەنجیرەکە و
ئەوێه بە وەسفی ئەو ئیجساساتەوی کە لەو کاتەدا لە نیو باخەکە ئازازی
دەدا. یانی لەو کاتەدا بە ئاواتەوێ بوو بزانی گرووشنکا لای باوکییەتی یان نا.
بەلام سەیرە هەردوو بازپرسەکە بە سارد و سەری و بیقەیدی گوییان
لێگرتبوو و چاویان لێدەکرد و تەنیا چەند پرسیاریان لێکرد. میتیا نەیتوانی لە
روخساریاندا شتیک هەلکڕینی. لە دلی خۆیدا گوتی: «خەمبار و دلمەندن
وادیارە. دەوی گلێنەیان دەری!» کاتیک گەیشتە ئەوجییە کە بریاری دابوو
«عەلامەت» بە باوکی بەدا کە گرووشنکا هاتوو، بۆ ئەوێه پەنجەرەکە
بکاتەو، بازپرسەکان سەرنجیان بە وشەوی «عەلامەت» نەدا، دەنگوت هەر لە
بیریان چۆتەو، کە لەو بارەوێ سەرنج بە مانای ئەو وشەییە بدن: بەجۆریک
کە میتیا تیگەیشت. ئاخری کە گەیشتە ئەو جیگایە کە، باوکی لە
پەنجیرەکەوێ سەری دەرھینابوو، لەناخەوێ رقی هەلچۆقاندبوو و
دەسکاوەنگەکەوی لە گیرفانی هینابوو دەری، لە ناکاو بیدەنگ بوو - وەک
ئەوێه پیلانیکی لە ژیر سەردا بی. ئەگەرچی چاوی لە دیوارەکە بریبوو، بەلام
دەیزانی هەردووکیان چاویان تێریو.

بازپرس گوتی: «دەوی؟ دواوی ئەوێه دەسکاوەنگەکەت دەرھینا... چیتکرد؟»

«پاشان. دەوی پاشان کوشتم... کیشام بە سەریدا، کاسەسەریم لەبەرەک

برد... پیموایە ئەوێه چیرۆکی ئێوێه. ئێوێه دەتانهوێ ئاوا بلیم، وانییە؟» میتیا

له ناکاو چاوی بریقه‌ی هات. ته‌واوی رِق و قین و پیش‌خوارنده‌وه‌کانی له ناکاو له‌گه‌ل تووره‌بوونیکي بیوینه له ناخیدا بلیسه‌ی ساند.

نیکولای پارفنوویچ گوتی: «چیرۆکی ئیمه؟ باشه ئه‌ی چیرۆکی تو چیه؟» میتیا چاوی له‌به‌ر پیتی خۆی بری و ماوه‌یه‌ک مات بوو. به‌نهرمی هاته قسه:

- به‌ریزان، چیرۆکی من؟ راستتان ده‌وی به‌م جووره‌بوو که عهرزتان ده‌کم. جا نازانم فرمیسک و دوعای که‌سیکم له‌پشت بوو، یان، یان دایکم له‌باره‌گای خودا بۆم پارابۆوه، یان فریشته‌یه‌کی دلۆقان له‌و کاته‌دا ماچیکردم و لاواندمییه‌وه. نازانم. به‌لام شه‌یتان به‌سه‌رمدا زالبوو. له‌په‌نجیره‌که‌ دوور که‌وتمه‌وه و به‌هه‌لاتن رۆیشتم بۆلای نه‌رده‌کان. باوکم ترسی له‌نیشتم، که‌به‌و تاریکه و له‌و ناوه‌خته‌دا چاوی پیمکه‌وت. نه‌راندی و به‌پرتاو سه‌ری له‌په‌نجیره‌که‌ برده‌ ژووری و خۆی فریدا دواوه. ئه‌وه‌م زۆر چاک له‌بیره. به‌نیو باخه‌که‌دا هه‌لاتم بۆلای نه‌رده‌کان... و له‌وی، کاتی‌ک له‌سه‌ر نه‌رده‌که‌دانیشتبووم، گریگۆری لاقی گرتم.

لیزه‌دا ئاخری میتیا سه‌ری هه‌لینا و چاوی له‌گوینگره‌کانی کرد. دیاربوو به‌ته‌واوی هۆش و دالغه‌وه‌ چاویان تیبریوه و گوینان بۆ شل کردووه. رقیکی ئه‌ستوور سه‌رتاپای میتیای خسته‌ له‌رزین. له‌ناکاو له‌ده‌می ده‌رچوو:

- چاکه، ئا‌غایان، وادیاره‌ لیزه‌دا پیکه‌نیتان پیمدی!

نیکولای پارفنوویچ گوتی: «بۆچی ده‌بی وایر بکه‌یته‌وه؟»

- باوه‌ر به‌یه‌ک وشه‌شی ناکه‌ن. هۆیه‌که‌ی ئه‌ویه! هه‌لبه‌ت، تیده‌گه‌م که‌گه‌یشتوومه‌ته‌ چه‌ته‌رێ. پیره‌پیاو ئیستا به‌کاره‌له‌ی شکاوه‌وه‌ له‌وی که‌وتووه. منیش - دوا‌ی وه‌سفکردنیکی ورد که‌ چۆن ده‌مویست بیکوژم و چۆن ده‌سکاوه‌گه‌که‌م هه‌لگرت. له‌ناکاو به‌هه‌لاتن له‌په‌نجیره‌که‌ دوور که‌وتمه‌وه. به‌لام وه‌ک گوینتان بۆ ببژیرم وایه! پیموانییه‌ برۆا به‌قسه‌ی پیاویکی گوستاخ و پروقایمی وه‌ک من بکه‌ن. ها! ها! ئا‌غایان ئیوه‌ زۆر قۆشمه‌ن!

له‌سه‌ر کورسیله‌که‌ش خۆی وا سووراند که‌ کورسیله‌که‌ جیره‌ی له‌هه‌ستا.

دادوهر وه‌ک ئه‌وه‌ی گوئی له‌تیکچوونه‌که‌ی میتیا نه‌بی، له‌ناکاو پرسیی: «کاتی‌ک به‌هه‌لاتن له‌به‌ر په‌نجیره‌که‌ دوور که‌وتیته‌وه، چاوت به‌و درگیه‌ی به‌ره‌و‌پرووی باخه‌که‌ که‌وت کرابیته‌وه‌ یان نا؟»

- نا نه‌کرابۆوه.

- نه‌کرابۆوه؟

- داخرابوو. ئه‌ی کێ ده‌توانی بیکاته‌وه‌؟ هه، هه! ده‌رگا. تاوی سه‌برکه‌ن! میتیا له‌ناکاو وه‌ک ئه‌وه‌ی فکری کردبیته‌وه، به‌سه‌ر سوورمانه‌وه‌ پرسیی: «بۆ ده‌رگا که‌ کرابۆوه؟»

- به‌لێ کرابۆوه.

میتیا به‌سه‌رسامییه‌کی زۆره‌وه‌ هاواری کرد: «جگه‌ له‌خۆتان کێ ده‌رگای کردۆته‌وه‌؟»

دادوهر، ده‌تگوت هه‌ر وشه‌ی ده‌کاته‌ کۆتکی‌ک و له‌سه‌ری میتیای راده‌کیشی، پیداکرانه‌ گوتی: «ده‌رگا که‌ ئاوه‌لا بوو و قاتله‌که‌ی باوکت بیگومان له‌و درگیه‌وه‌ چۆته‌ ژووری و دوا‌ی کوشتنی دیسان له‌و درگیه‌وه‌ هه‌لاتووه. ئه‌وه‌ش وه‌ک رۆژ پوونه. له‌نیو ژووره‌که‌دا کوژراوه، نه‌ک له‌په‌نجیره‌که‌وه. ئه‌وه‌شمان به‌دیتن و پشکنینی شوینه‌که‌ و ته‌رمه‌که‌ی باوکتدا بۆ ده‌رکه‌وتووه و لیمان پوونه. هیچ گومانیکیشمان له‌و باره‌وه‌ نییه.»

میتیا مات و خه‌مبار وافی بردبۆوه. به‌داماوی هاواریکرد:

- من... من له‌ده‌رگا که‌وه‌ نه‌چومه‌ ژووری... بروام پیکه‌ن و به‌راسته‌م، تا ئه‌و کاته‌ی له‌نیو باخه‌که‌دا بووم و له‌باخه‌که‌ش چوممه‌ ده‌ری درگا که‌هه‌روا داخرابوو. من له‌پال په‌نجه‌ره‌که‌دا راوه‌ستام و له‌که‌لینی په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ چاوم پیکه‌وت. هه‌ر ئه‌وه، بروام پیکه‌ن... هه‌مووم له‌بیره و لی‌م پوونه، هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر له‌بیریشم نه‌بوا‌یه‌ فره‌قی نه‌ده‌کرد. ئه‌وه‌ش ده‌زانم، هیچکه‌س جگه‌ له‌من و ئیسیمیر دیاکۆف و باوکم خه‌به‌ری له‌و «عه‌لامه‌تانه» نه‌بوو. ئه‌و به‌بی ئه‌و عه‌لامه‌تانه‌ ده‌رگای له‌هیچ که‌سیک نه‌ده‌کرده‌وه.

دادوهر به کونچکاواییه کی کتوپر و سه رسوورمانیکی شیتانه وه گوتی: «علامهت؟ علامهتی چی؟» ئەو به تهواوی خۆی دۆراند و ئەوی غروور و خۆراگری له وجوودیدا بوو له بییری چۆوه و به ترس و له زێکی کتوپره وه پرسیری لیکرد. ههستی به راستییه کی گرینگ کرد که سهری لیی دهرنه دهچوو. ترسی ئەوهی لی نیشتبوو میتیا پیخوشنه بی راستی بلێ و ئەوی دهیزانی بیدرکینی.

میتیا به پیکه نینیکی مانادار و ته شه راوییه وه چاویکی لی قرتاند و گوتی: «ئەوهت نه دهزانی؟ ئەهێ ئه گهر نه یلیم ده لیی چی؟ ده توانی ئەوه له کی دهرکیشی؟ هیچکس خه بهری له وه علامه تانه نه بوو جگه له من و باوکم و ئیسیمیر دیاکوف. ههر ئەو سێ که سه. خوداش دهزانی. به لام پیتان نالی. به لام زۆر راستییه کی سه رنجراکیشه. خودا دهزانی چیی لی سازده که ن و چ جاویک ده نیته وه، ها، ها! خه متان نه بی، به ریزان، هه مووی دهرکینم. ئیوه بیروکه یه کی گه وجانه تان له میشکدایه. نازانن له گه ل کی تیکه وتوون! له گه ل دیلیک تیکه وتوون، که به دژی خۆی و به زانی خۆی شایه دی دها! به لی من لاویکی جوامیر و به شه رفم به لام ئیوه - نین.»

دادوهر ئەوهی وه پرووی خۆی نه هینا و هیچی نه گوت. بۆ بیستنی راستی ئاراقارای لی هه لگیرابوو و ده له رزی. میتیا باسی ئەو علامه تانهی که فیو دۆرپا و لوویچ بۆ ئیسیمیر دیاکوفی دانابوو، موبه موو بۆ باسکردن. به وردی مانای ههر ته قه یه کی پهنجیره که ی بۆ گێرانه وه. به قامکی له میزه که ی دها و کاتیک نیکۆلای پارفنووچ گوتی ویده چی ئەو - میتیا - علامه تی «گرووشنکا هاتووه» ی له پهنجیره که دابی، میتیا وه لامی دایه وه ئەو علامه ته ی «گرووشنکا هاتووه» ی له پهنجیره که داوه.

میتیا هه لیدایه: «دهی فه رمون ئیستا له کایه ک کتویک ساز که ن»، دیسانیش به رقه وه پرووی لی وه رگێران. نیکۆلای پارفنووچ جاریکی دیکه پرسیی: «که وایه هیچکس جگه له باوکی رهحه تهیت و خۆت و ئیسیمیر دیاکوفی خزمه تکار خه بهری له وه علامه تانه نه بووه؟»

- به لی وایه، ئیسیمیر دیاکوفی نوکه ر و خودا. خوداش بنووسن. رهنگه به کارتان بی. چونکه، خۆشتان پیویستتان به خودا ده بی.

هه لبهت ئەوان ملیان له نووسین نابوو، هه روا که خه ریکی نووسین بوون، دادوهر وهک ئەوهی بیروکه یه کی نویی وه گیر که وتبی گوتی:

- به لام ئەگه ر ئیسیمیر دیاکوفیش خه بهری له وه علامه تانه بووی و ئیوه ش لیپراوانه حاشا له هه موو چه شنه به رپرسیارییه ک ده که ن سه بارهت به مه رگی باوکت، تۆ پیت وانیه ئەو علامه ته که ی به باوکت دابی و باوکیشته دهرگا که ی بۆ کرد بیته وه و پاشان... ئەو جینایه ته ی کرد بی؟

میتیا چاویکی پر له قین و قیزی تیبیری. راویننه که شی هینده ی خایاند که دادوهری تووشی چاوه ترووکی کرد.

میتیا ئاخری گوتی: «دیسان ریوتان گرتووه. کلکه که شیتان گرتووه. ها، ها! جه نابی دادوهر، ناخی دلت ده بینم. تۆ پیتوابوو به و قسه یه له ریوه داده ترووسکیم و ده گه شیمه وه، پر به گه رووشم هاوار ده که م: «خۆیه تی، ئیسیمیر دیاکوفه، قاتله که راست ئەوه.» وانیه؟ هه روا ت بیر نه ده کرده وه؟ راستییه که ی بلێ وایه یان نا؟ با درێژه به قسه کانمان بده ی ن.»

به لام دادوهر دانی پیا نه نا. له ئە لفه وه نه هاته بی و چاوی له ده می میتیا بری.

میتیا گوتی: «به هه له چووی. نالی کار ی «ئیسیمیر دیاکوف ه»

- ته نانهت شکیشته لیی نییه؟

- بۆ ئیوه شکتان له وه؟

- شکمان له ویش هه یه.

میتیا چاوی له بهر پیی خۆی بری و هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «گالته وه لا نین. گوئیگرن. ههر له هه وه له وه، راست له و کاته وه که له پشت په رده که هاتم بۆلاتان، ئیسیمیر دیاکوفم له زه یندا بوو. لیتره دانیش تووم و هاوارم کرده وه که بیتاوانم، له دلی خۆشما به رده وام گوتوومه: «ئیسیمیر دیاکوفه.» ئیسیمیر دیاکوف به جاری بیر و خه یالی داگیر کردووم. له راستیدا منیش ههر

ئىستا بىرم له ئىسمير دياكوف دهكردهوه. بهلام تهنيا ساتيك. زوو وهخو هاتمهوه و بهخوم گوت: «نا، كارى ئىسمير دياكوف نيبه. «ئاغايان كارى ئەو نيبه.»

نيكولاي پارفنوويچ لهسهرهخو گوتى: «كهوايه، كهسيكى ديكه ههيه شكت لىبى؟»

ميتيا به حالهتيكى لىبراوانه گوتى: «نازانم كارى كيبه، دهستى خودا لهكاردا بووه يان شهيتان، بهلام... ئىسمير دياكوف نيبه.»

- چى واى لىكردوى ئاوا لىبراوانه و به متمانه بللى ئەو نهبووه؟
- دلم وام پىدهلى - باوهرم وايه. چونكه ئىسمير دياكوف مروفتيكى زور سووكوچرووك و ترسهنووكه. ترسهنووك نيبه، نمونهى تهواوى ئەو ترسهنوكانهيه كه سهرو قوونيان كونكراوه و دوو پينان ههيه. دلى وهك دلى جووجهله وايه. كاتيك لهگهله من دهوا، له ترسانا وهك شهقشهقه دهلهرزى، لهوه دهترسا بيكووژم، ئەگه رچى قهتم دهست لى ههلههناوهتهوه. خوى به سهر كه وشهكانمدا دهوا نووزه نووزى دهكرد. ئەو سهه جارى ئەم پوستانهه ماچكردوه و لهبهرم پاراوهتهوه «نهيترسينم.» گويتان لىبه؟ «نهيترسينم.» پيوست به گوتن ناك، بهلام پيشنيارى پارهم پيكره. ئەو جووجهلهيهكى جيكنه - نهخوش و فيدار و گهلهويه - مندالكي ههشت سالانىش دههقهتى دى. ههر شياوى ئەوه نيبه قسهى لهگهله بكهى، بهريزان، كارى ئىسمير دياكوف نهبووه، ئەو گرنگايهتى به پارهش نادا؛ تهناهت دستخوشانه و دياريش وهرناگرى. كهوايه چ پالنهريك بووه هانيدا بو كوشتنى پيرهپياو؟ زانيوتانه گريمانى ئەوه ههيه كورى باوكم بى - كورى ناشهري. خهبرى ئەوهتان ههيه؟

- ئەو ههقايهتهمان بيستوه. بهلام خو توش كورى باوكتى، سههرهراى ئەوهش خوت لهلاى ههمووان گوتوته دهتهوى بيكوژى.

- ئەوه ئيتىر بى ئينسافيه! چهندهش دزيو و هيجوپوچ! من ناترسم! ئاخ، ئاغايان دركاندنى ئەو قسهيه له رووى مندا ئەوپهري هيجوپوچى ئيوه

دهگهيهنى؟ چونكه خوم به ئيوهم گوت. نهك ويستيتيم بيكووژم، بهلكو دهمتوانى ئەو كاره بكه. سههرهراى ئەوهش، به خواهانى خوم به ئيوهم گوتهيندهى نهمابوو بيكووژم. بهلام نههكوشت، فريشتهى نيگابانم نهجاتى دام - ئەوه شتيكه كه ههر لاتان لى نهكردهوه. ههر لهبهر ئەوهشه بوم دهركهوتوه، ئيوه سووكوچرووكن. يهكجار زوريش سووكوچرووكن! چونكه نهكوشتوه، نهكوشتوه، نهكوشتوه! حالبوون، نهكوشتوه.

هيندهى نهمابوو دلى راوهستى. له تهواوى ماوهى لىپرسينهوهدا تا ئەو رادهيه توشى دلهكوتى نهبووبو. دواى توزى بيدهنگ بوون، له ناكاو گوتى: - مهگين ئەو چى به ئيوه گوتوه - ئىسمير دياكوف دهليتم؟ دهكرى ئەو پرسيارهتان لىبكه؟

دادوهر به توورهبوونيكى تهواوهوه وهلامى دايهوه: «دهتوانى ههموو پرسيارىك بكهى، ههر پرسيارىك كه پيوهنديى به پهروهندهكهوه ههبى، ئيمهش ئەركى خومانه وهلامى پرسيارهكانت بدهينهوه. ئىسمير دياكوف كه سهبارت به ئەو پرسيارت كرد، بيهوش و نيوه مردوو له جيذا كهوتبوو. سهر و دلهكهى زور به قورسى لىهاتبوو، وهك ئەوهى ده جار لهسهريهك فيى لىهاتى. ئەو پزيشكهى لهگهلمان بوو، دواى پشكينيى گوتى ويناچى رۆژ بكاتهوه.»

ميتيا، دهتگوت تا ئەو كاته لهخوى پرسيوه: «دهتهوى بزانى ئىسمير دياكوف بووه يان نا؟» گوتيشى: «دهى ئەگه ر و ابى، لهوانهيه شهيتان باوكمى كوشتبى.»

نيكولاي پارفنوويچ گوتى: «دهگهريينهوه سهه ئەو بابتهش. ئىستا ناتهوى دريژه به قسهكانت بدهى؟»

ميتيا داواى پشودانى كرد. به ريزهوه داواكهى قهبوول كرا. دواى پشودان دريژهى به چيروكهكه دا. بهلام دياربوو خهه دايگرتوه. تاقت و هيزى لىبراوو و ئەخلاقيشى گورابوو. لهوهش خراپتر دادوهر، دهتگوت به قهستى، قسهى پىدهبرى و سهبارت به «شتى بىبايهخ» پرسيارى لىدهكرد،

بۆيە مېتيا چەقۇت لىدايە خوينى نەدەھات. ھىشتا مېتيا نەقلى دانىشتن لە سەر پەرژىنەكە و بە دەسكاونگ لەسەرى گريگورى راکيشان و باوہش بە لاقيدا کران لەلايەن گريگوريەوہ تەواو نەبووبوو، دادوہر قسەكەى پىبرى و داواى لى کرد بە وردى پىيانبللى چۆن لە سەر ئەو تەيمانە دانىشتووہ. مېتيا سەرى سورما.

- ئاخ، ئاوا دانىشتبووم، كەرەكى سوارى نەردەكان بووبووم، لاقىكم بەمدىوا شۆر كرديبۆوہ و لاقىكم بەدووا.

- ئەى دەسكاونگەكە؟

- دەسكاونگەكە بە دەستمەوہ بوو.

- لە گىرفانتدا نەبوو؟ بە جوانى لەبىرت ماوہ؟ ئايا زەبرىكى قورست لىدا؟

- لەوانەيە زەبرەكە قورسىش بووبى. بۆ دەپرسن؟

- قەيدى ناكا ھەر وەك ئەو كاتە چۆن لە سەر ديوارەكە دانىشتبووى ئاوا لە سەر كورسىيەكە دانىشە، نيشانمان بە دەستت چۆن و بە چ بارىك راوہشان و دەسكاونگەكەت كىشا بەسەرى گريگورىدا؟

مېتيا كە لووت بەرزانە دەيروانىيە لى پرسىنەوہكە پرسىي: «بە شىتم دەزانن، ھا؟ بەلام باز پرس گووى نەدايە. مېتيا لە ناكاو وەرسووړا، لە سەر لاتەنىشت سوارى كورسىيەكە بوو و دەستى راوہشان.

- ئاوا لىمدا! ئاوا كوشتم! ئىتر چىتان دەوى؟

- سپاست دەكەم. ئىستا دەكرى بفرمووى بۆ بازتدا خواری، مەبەستت

چى بوو، دەتويست چىكەى؟

- سپاس بۆ كردهوہتان!... بازمدا تاكوو بزائم ئەو كەسەى لىمداوہ چاوى

لىكەم... خوشم نازائم بۆچى!

- سەرەراى ئەو ھەموو دلەخورپە و ھەلاتن و خۆدەرباز كردنە؟

- بەلى، سەرەراى ئەوہى دلەخورپەم پىكەوتبوو و دەمويست خۆم دەرباز كەم.

- دەتويست يارمەتى بەدى؟

- يارمەتى؟ بەلى، پىموا دەمويست يارمەتى بەدى... لەبىرم نىيە.

- لەبىرت نىيە؟ كەوايە خوشت نەتدەزانى چدەكەى؟

- نا، وانىيە. ھەموو شتىكم لەبىرە - بە وردى. بازمدا خواری تاكو چاوى

لىكەم و دەموچاويم بە دەسرەكەم بۆ سېرى.

- دەسرەكەتم ديوە. بە ھىوا بووى و ھەوشى بىنييەوہ؟

- خۆ دكتور نىم. نەمدەزانى چىكەم. ھەلاتم و پىموابوو كوشتووہ.

ئىستاش ئەوہ دەفرموون و ھەوش ھاتۆتەوہ.

دادوہر گوتى: «زۆرچاكە. سپاست دەكەم. ھەر ئەوہم دەويست. تكايە

درىژە بە قسەكانت بەدى.»

مخابن! مېتيا بە زەينى نەگەيشت، ئەگەرچى وەبىرى ھاتەوہ، كە پىيان بللى

لەبەر دلسۆزى بازى داوہتە خواری و بە سەر كابراى برىندارەوہ راوہستاوہ

و چەند وشەى داخاويشى بە دەمدا ھاتووہ: «پىرەپىياو، بە رىوى دەرچووى -

چار نىيە، دەبى ھەروا لە جىي خۆت رەھىل بى.» دادوہر تەنيا بە ئاكامىك

گەيشت. ئەويش ئەوہ بوو «لەو ساتەدا بەو ترس و دلەخورپەيەوہ تەنيا

لەبەر ئەوہ بازى داوہتە خواری بۆ ئەوہى دلنيا بى «تەنيا» شايدى

تاوانەكەى مردووہ يان نا، بەو پىيە بۆمان دەرەكەوى ئەو مرۆفكىكى

خوين سارد و خاوەن برىار و داھاتوو بىنە و لە كاتىكى ئاوا ناسكدا مىشكى

كارى كردووہ... و ھتد. دادوہر كەيفى ساز بوو: «چاك بوو بەو "پرسىارە

بىبايەخانە" ھانمدا و ئەو كورە توورە و تۆسنەم وا لىكرد ئەوہى نەشى

دەوىويست بىدركىنى، دركاندى.»

مېتيا بە دللىكى خەمبارەوہ درىژەى بە قسەكانىدا: بەلام ئەمجارەيان

نىكولاي پارفنوويچ ھەر خىرا پاشقولى قسەكانىدا.

- چۆن بوو بە دەستوپلى خويناووى و ھەروەك دەلەين بە دەموچاوى

خويناوويشەوہ ھەلاتى بۆلاى فىنيا؟

- مېتيا وەلامى دايەوہ: «ئاخر لەو كاتەدا (خوينەكەم ھەر نەدىبوو،

نەمدەزانى دەست و چروچاوم خويناوويە.»

دادوهر و نیکولای پارفنوویچ چاویکیان له یه کتر کرد و دادوهر گوتی: زور ئاساییه. هیندی جار پیش دی.»

میتیا له ناکاو به نیشانهی رهزایهت گوتی: «وايه هر نه مزانیوو. جه نابی دادوهر به راستی ههق به تویه.» دواي ئه وه هاتنه سهر باسی بریاره کتوپره که میتیا، یانی «رینگا چولگردن» و بهر نه گرتن به به خته وه ریی ئه وان. به لام نه یوانی بریار بدا و وهک پیشوو درگای دلی بکاته وه و باسی «شاژنی رۆحی» بو ئه وان بکا. باسکردنی گرووشنکا له هه مبه ر ئه و پیاوه پیشوو دریزانه دا که «لیی بو بوونه قیلی که وای سپی» زور ناخوش بوو. هه ر بویه وه لامی پرسیاره په یتا په ی تاکانی به کورتی و پچرپچر ده دانه وه:

- به لی، بریارمدا خۆم بکوژم. ئیت چي مابوو که بمهه وئ له بهر خاتری ئه و زیندوو بم؟ ئه م پرسیاره خۆی له میشکم هالاندبوو، ئاشقی یه که می گه راوه ته وه و هه قیش به وه. ئه گه رچی زوری ناپیاوی له گه ل کردبوو، به لام دواي پینج سال به په له گه را بو وه تا کو ئه شقی خۆی پیشکesh بکا و به زه ماوه ند کردن له گه لیا خراپه کانی پیشووی قه ره بوو بکاته وه... هه ر بویه پیمو ابو هه موو شتیک بو من کو تایی هاتوو... و شووره یی و ئابروو چوون و ئه و خوینه - خوینی گریگوری... به دوومه وه یه و ئیت له دنیا دا هه چ هیوا و دلخوشییه کم نه مابوو. بویه چووم ده مانچه کانم له بارمته ده ره یئا تا کو پریانکه م و سبه ینی گولله یه ک له میشکی سهری خۆم بده م.

- شه وی پیشووشی به زموره زمیکی گه رموگوپ ساز که ی؟

«به لی، شه وی پیش ئه ویش به زموره زمیکی باش. ئاغایان، له بهر ئه و بیر و ئاکاره تان مررم! یاللا زووکه ن و ته و او یکه ن. ده مویست له شوینتیکی نزیک ئیره، له ولای ئاوا ییه وه، خۆم بکوژم. واشم بریار دابوو سه عات پینجی به یانی ئه و کاره بکه م. یادداشتیکم نابووه گیرفانه وه. ئه و پسووله یه شم له مالی پیرخوتین نووسی، کاتییک ده مانچه کانم پر ده کرد. ئه مه ش نامه که. ها، بیخویننه وه!» میتیا به له بزیکي پر سووکایه تی گوتی: «با ئه وه شتان پیلیم بو»

ئیه وم نه نووسیوه.» نامه که ی له گیرفانی جلیسقه که ی دره هینا و له سهر میزه که داینا.

- ئیه ته نانه ت له مالی پیرخوتین له بیرتان نه بوو ده ستان بشون؟ ترسی ئه وه ت نه بوو شکت تیبکه ن؟

- شکی چی؟ شک بی یان هه ر شتیکی دیکه، من له و کاته دا گویم له و شتانه نه بوو. ده بوو هه رچونیکه به چوارنال خۆم بگه یه نمه ئیره و سه عات پینج به گولله له خۆم ده م، ئیه فریا نه ده که وتن ده ستم بگرن. ئه گه ر له بهر ئه و کاره ساته نه بوایه که به سهر باوکم هاتوو، خه به رتان نه ده زانی و خۆتان نه ده گه یانده ئیره. ئاخ، کاری شه یتان بووه. شه یتان باوکمی کوشتوو، ئیه وه ش هه ر ده بی شه یتان پی گوتیبتن بویه ئاوا زوو زانیتان. چۆن توانیتان ئاوا خۆتان بگه یه ننه ئیره؟ به راستی جی سهر سوورمانه. وه ک موویان لی هه لپرووزاندیبتن وایه!

- ئاغای پیرخوتین ئاگاداری کردین، ده یگوت کاتییک چووی بو مالله که ی پارته به ده سته وه بووه... به ده سته خویناوییه که ته وه... بریکی زور پاره... چه که یه ک گه لای سه د رۆبلی، وروپرکه که شی دیتوویه به ده سته وه. - ئاغایان، راست وایه. له بیرمه هه روا بوو.

نیکولای پارفنوویچ به ئه ده بیکی زوره وه گوتی: «ئییستا، پرسیاریکی چکوله م هه یه. ده کری پیمان بللی ئه و هه موو پارهیته یه کجی له کوئ وه گیر که وت؟ وه ک دیاره و بۆمان ده رکه وتوو، حیسابی کاتیشمان له ده ست دایه. وادیاره له مالی خۆت نه بووی؟»

دادوهر به پرسینی ئه و پرسیاره روون و راشکاوانه یه، نیوچاوانی تیکنه، به لام قسه که ی به نیکولای پارفنوویچ نه بری.

میتیا که ویده چوو ته و او هیور بوویته وه، به لام چاوی له به ریپی خۆی بریبوو، وه لامی دایه وه: «نا، نه چوومه وه بو مالی.»

نیکولای پارفنوویچ، که زور وریایانه ده یویست رچه که بشکینی و بچیته سهر بابه ته که، له دریزه ی وته کانیدا گوتی: «که وایه ئیزن بفرموون»

پرسیاره کهم دووپات کهمه وه. ئه وه موو پارهیته له کوئی وه دهست هینا؟ وهک خوشت دانی پیاده نیی سه عات پینجی ئه وه رۆژه...»

میتیا به توورهی قسه کهی پی بری: «پیوستم به ده رۆبل بوو، ده مانچه کانم له لای پیرخوتین به بارمه دانا و دواى ئه وه چوم بۆ لای مادام خوخلاکوف، تاكو سى هه زار رۆبلی لى قهرز كه م. به لام نهیدامى و... به لى ئاغانان زۆرم پیوستی به وه پارهیته بوو و له ناکاو خودا گه یاندی، ها؟ به ریزان ئیستا ههردووکتان ترسی ئه وه تان ههیه «ئه گه ر پیمان نه لى ئه وه پارهیته له کوئی هیناوه، چیبکهین؟» که هه رواشه. ئاغانان پیتان نالییم. چاکی بوچوون. قه تیش نایزان، دلنیا بن.» میتیا هه ر وه شهیه کیشی به شیوهیه کی قایم و لى براوانه ده رده بری. ههردوو باز پرسه که ماوهیه ک بیدهنگ بوون.

نیکۆلای پارفنوویچ، به نه رمی و ئه ده به وه گوتی: «ئه وه بزانه ئاغانی کارامازوف، بو ئیمه گرینگیه کی زۆری ههیه و ده مانه وئى بزانیین.» - تیده گه م. به لام سه ره رای ئه وه ش پیتان نالییم.

دادوهریش هه لیدایه، به لام دیسان وه بییری هاته وه که زیندانی ئازاده ئه وه پرسیارانه ی لیده کرئ، ئه گه ر به قازانجی نه بئ، ده توانی وه لامنه داته وه. به لام له وانه یه به وه بیدهنگ بوون و لاری رۆیشتنه زیان به خوئی بگه یه نی. به تاییه ت پرسیاریکی ئاوا گرینگ...

میتیا دیسان په ریه نیو قسه کانه وه: «گرینگى و مرینگى دامه نین! ئه م قوریا ته م پیشتیش بیستوه. خوم ده زانم زور گرینگه و خالیکی بنه ره تیشه، به لام سه ره رای ئه وه ش نالییم.»

نیکۆلای پارفنوویچ به توورهی گوتی: «به ئیمه چی! خو گرفتی ئیمه نییه، گرفتی خو ته. وادیاره به زه رده ی خو ت ده جو لئیه ته وه.»

«بروانن به ریزان، با گالته و گه پ وه لانیین» - میتیا سه ری هه لئینا و به توورهی چاوی تییرین - «هه ر له سه ره تا وه له دل می دابوو لی ره دا به بن به ست ده گه یین. به لام له سه ره تا دا که ده ستم کرد به دان پیا نان، هیشتا دوور و ته مو مژاوی بوو، منیش هینده ساویله بووم، خیرا که ولی دل م

کرده وه «پیمو ابو و متمانه یه کی دوولایه نه له نیوانماندایه». ئیستا تیگه یشتم که متمانه یه کی ئاوا له گوریدا هه ر نییه. چونکه له وه پهروهنده یه مند، بمانه وئى و نه مانه وئى، تووشی ئه وه کوسپه نه گبه تییه هه ر ده بین. ئه وه ئیستاش تووشی بووین! ئیتر مه حاله و گه شتوینه کوتایی! به لام سه رکونه تان ناکه م. باوه ر به تاقه قسه یه کم ناکه ن. زور باش ده زانم باوه رم پیتا که ن.» میتیا کر و کپ سه ری داخست.

- بئ ئه وه ی ده ست له وه بریاره ت هه لگرئ سه باره ت به خالی سه ره کی، له گه ل ئه وه شدا ناتوانی به کورتی ئاماژه یه کی کورتی پیبکه ی که سه باره ت به ویسته دهروونییه کانت که زوریش به هیزن و له شوینیکی مه ترسیداردا ده بنه هوی ئه وه ی خو له وه لامدانه وه ببویری؟

میتیا به شیوهیه کی خه مبارانه و تا راده یه ک خه ون ئاسایی بزهی هاتی: - ئاغانان من زور له وه رۆح سوو کترم که بییری لیده که نه وه. هوی «بوچییه» که شتان پیده لیم و ئه وه ئاماژه یه به ئیوه ده که م. ئه گه رچی شیاویشی نین. به ریزان باسی ئه وه ناکه م، چونکه ده بیته په له یه ک له سه ر شه رافه تم. وه لامی ئه وه پرسیاره ی که پارهیته کی ئاوا زۆرم له کوئی بوو، شووره ییه کی زور گه وره تر له کوشتن و تالانی باوکه م. هه له به ت ئه گه ر ئه وه کاره کاری من بوایه. هه ر به وه هوییه وه ناتوانم پیتان بلییم. له ترسی ئابرووچوون ناتوانم. به ریزان چده که ن، ده تانه وئى ئه مه ش یادداشت بکه ن؟

نیکۆلای پارفنوویچ گوتی: «به لى، تومارى ده که یین.» «ئیه نابی ئه وه خاله ی پیوه ندیی به «ئابرووچوونه وه» هه یه، بینووسن. ئه وه شم له روى رۆح سووکییه وه پیگووتن. نه ده بوو پیتان بلییم. ئه وه م وه ک دیارییه ک پیشکه ش به ئیوه کرد، که چی خیرا به سه ریدا تیده په رن.» میتیا به رق و سووکیه تییه وه له کوتاییدا گوتی:

«چش بینووسن - هه رچیتان پینخوشه بینووسن. لیتان ناترسم هیشتاش ده توانم له هه مبه ر ئیوه دا سه ره بزانه را وه ستم.»

نيكۆلاي پارفنوويچ بيئەوھى دل له دل بدا، پرسىي: «دەكرى بنۆسى ئەو ئابرووچوون و ريسواييەمان پيئىلى؟» دادوهر گرژ بوو.

نا، نا C'est fini (ئيتىر تەواو بوو)، خۆتان مەخەنە زەحمەتەوھ. بايەخى ئەوھى نىيە دەستى خۆتان پيسكەن. تا ئيرەش لەرادەبەدەر خۆم رموودە کردوھ. ئيوھ شياوى ئەوھ نين - نەك ھەر ئيوھ، ھىچكەس... ئاغايان، بەسى كەن. ئيتىر زمانم ناگەرئى.

ئەوھشى زۆر لىبراوانە گوت. نيكۆلاي پارفنوويچ لەوھ زياتر ئيسەرمى نەکرد، بەلام بە چاوى ئىپوليت كيريلوويچدا بۆى دەرکەوت ئەو ھىشتا ھىوابراو نەبووھ.

- دەتوانى لانيكەم پيمانلىي کاتيک گەيشتتە مالى پيرخوتين چەندەت پارە بى بوو. - دەقيق چەند رۆبلىت بى بوو؟
- ناتوانم ئەوھتان پيئىلم.

- پيموايە لەلای ئاغاى پيرخوتين باسى وەرگرتنى سى ھەزار رۆبلىت لە مادام خۆخلاقوف کرد.

- رەنگە. بەسە ئيتىر ئاغايان. پيتاننايم چەندەم پيئوو.
- ئەى دەكرى بفرمووى ھاتى بۆ ئيرە و لە کاتى گەيشتنە ئيرە تا ئىستا چت کردوھ؟

- ئەوھش، دەتوانن لە خەلکانى ئيرە بپرسن. بەلام ئەگەر پيتان خۆش بى پيتاندەيم.

دەستىکرد بە قسە کردن، بەلام قسەکانى ئەو دووپات ناکەينەوھ. قسەکانى بە لەبزيكى وشک و روو ھەلمالدرائوانە دەربرى. باسى نەشەى ئەشقەكەى نەکرد. بەلام پيئىگوتن كە دەست ھەلگرتن لە بريارى خۆکوشتنەكەى بەھوى «بارودۆخى نوپوھ» وەلاناوھ. بەبى ئەوھى باسى پالئەرەكانى و وردە كاربيەكان بكا، دەستىکرد بە گيژانەوھ. دادوهرەكانيش دەستيان لە ئازاردانى ھەلگرت. دياربوو ليرەدا بارودۆخەكە بە قازانجى خويان دەزانن.

نيكۆلاي پارفنوويچ گوتى: «بە ھەموو ئەوانە رادەگەين. کاتى لى پرسىينەوھ لە شايبەدەكان، كە لە حوزوورى خۆتدا بەرپوھ دەچى، دىيتە سەر باسەكە. ئىستاش ئىزن بفرموو، داوات لىيكەم، ھەرچى پارەت پىيە لە سەر مئزەكە داينىي. تگايە تەواى پارەكانت لە سەر مئزەكە دانى.»

- پارە؟ بە سەر چاو. تيدەگەم كە ئەو كارە زەروربيە. لە راستيدا پيشم سەيرە بۆ پيشتر ئەو داوايەتان نەکرد. خۆ نەمدەتوانى لە دەستتان دەر باز بىم. لە شوينىك دانىشتووم چاوتان بەسەرمەوھىيە. بەلام ئەمەش پارەكەم - بيبيرن - ھانى. پيموايە ھەموو ھەر ئەوھىيە.

گيرفانى ھەلئەكاند و ئەوھى پارەى تيدا بوو لە سەر مئزەكە داينا؛ تەنانەت قەرە پوولەكانيشى كە دوو دراوى بيست كۆپكى بوو لە گيرفانى ھيلەگەكەى دەرھيئا. پارەكەيان بژارد، ھەشتسەد و سى وشەش رۆبلى و چل كۆپك بوو. بازپرس پرسىي: «ھەمووى ھەر ئەوھىيە؟»
- بەلى.

- ھەر ئىستا لە کاتى لى پرسىينەوھكەدا گوتت سى سەد رۆبلىت لە فرۆشگەى پلاتينكۆف خەرجکردوھ. دە رۆبلىت داوھ بە پيرخوتين و بيست رۆبلى بە عارەبانەچى. ليرەش دووسەد رۆبلىت بە قومار دۇراندوھ، كەوايە...

نيكۆلاي پارفنوويچ ھەمووى لىكدايەوھ، ميتيا لەگەلى حساب کرد. تەواوى پارەكانيان زیدە کرد و ھيئايناھە حساب. نيكۆلاي پارفنوويچ بەپەلە ھەمووى لىكدايەوھ.

- بەم ھەشت سەد رۆبلى پيشووھوھ، نزيكەى ھەزار و پينج سەد رۆبلىت بى بووھ؟

ميتيا بە توندى گوتى: «پيموايە.»

- ئەى بۆچى ھەموو دەلین لەوھ زياترت پيئووھ؟

- لەخۆرا قسە دەكەن.

- خۆشت ھەروات گوت.

- ئەرى قسەيەكى وام کرد.

دادوهر میتیا غافلگیر ده کا

ئەو هی به دواى ئەم ماجه رایه دا هات. بۆ میتیا چاوه پروان نه کراو و سه رسوور هینه ر بوو. هیچکات و ته نانه ت دهقیقه یه ک بهر له وهش پینی وانه بوو هیچکس بتوانی ئاواى له گه ل بجوولیته وه. هه لسووکه وتیکی ئاوا له گه ل میتیا کارامازوف بکا. له وهش خراپتر ئەوه بوو، زۆر کاریکی پر له سووکایه تی بوو، له لای ئەوانیشه وه شتیکی ”فیزهون و سووکایه تی ئامیز“. بۆ داکه ندى کۆته نوقلیه که ی گوئی لینه بوو، به لام داوايان لیکرد زیاتر پروت بیه وه. داوايان لینه کرد، به لکو «فه رمان» یان پید، به ته واوی له و بابه ته بگا. به لام سه ره رای رق و قۆره ده ماخی، به بی ئەوه ی زمانى بگه ری رینیکرد له گه لیاندا. چه ند لادیی له گه ل دادوهره کان چوون و له م دیوی په رده که راوه ستان. میتیا له دلای خۆیدا گوئی: «پهنگه بۆ ئەوه بی، ئەگه ر هاتو خه یالی خۆبادان و ده ست کردنه وم بوو. یان پهنگه هۆیه کی دیکه ی هه بی. ئاماده و حازر به ده ست بن.»

به توندی پرسیی: «ده ی، کراسه که شم داکه نم؟» به لام نیکولای پارفتوویچ وه لامی نه دایه وه. له گه ل دادوهر به وردی خه ریکی پشکنینی پانتۆل و جلو به رگه کانی بوون؛ دیار بوو هه ردووکیشیان زۆر تامه زرو ن بۆ ئەو پشکنینه و به دل ده گه ری ن. میتیا به زه ییندا هات: «حورمه ت هه ر نازانن چیه، سه ره تاییترین ره وشتی ئەده ب له به رچاو ناگرن.»

هه روا به رق و تووره یی گوئی: «بۆ جاری دووه م لیتان ده پرسم. ده بی کراسه که شم داکه نم یان نا؟»

نیکولای پارفتوویچ گوئی: «خۆت شلوئ مه که. پیتده لاین چبکه ی.» شیوه ی قسه کردنه که ی فه رمان پیده رانه بوو، یان میتیا وای هه ست پیده کرد.

. هه موو ئەوانه له گه ل قسه ی که سانیکی دیکه که هیشتا لپرسینه وه یان بۆ نه کراوه، هه لده سه نگیزن. سه باره ت به پاره که نیگه ران مه به. له کۆتاییدا... ئەو پاره یه ی پیت داوین ئەگه ر بۆمان پروون بیه وه که مافی خۆته، به بی که م و زیاد ده تده ینه وه.

نیکولای پارفتوویچ له پر هه ستایه سه رپی، لیبراوانه به میتیا ی کۆت: که ئەرک و به رپرسیه تی خستوو یه ته ئەستۆی که پشکنینیکی وردی ته واوی جلو به رگ و شته کانی دیکه... بکا.

. به سه ر چاو، به ریزان. ئەگه ر پیتان خوشبی، گیرفانه کانم هه لده ته کینم. خیراش ده ستیکرد به ده رکیشانی گیرفانه کانی و به ری گیرفانه کانی وه ک تووره که به زارکه که یاندا شو ر کرده وه.

. زه حمه ت نه بی ده بی جله کانیش ت داکه نی.

. چی؟ پروت به وه! له بهر ئەو ئاکاره تان مرم. شتی وا نابی، هه ر ئاوا بم پشکنن! ناتوانن؟

. دیمیتری فیودوروویچ، مه حاله. ده بی جله کانت داکه نی.

میتیا به حاله تیکی خه مبارانه وه، خۆی به ده سه ته وه دا: «هه رچۆنیکتان پی خۆشه. به لام تکاتان لیده که م لیره نا، له پشت په رده که. کی جله کانم ده پشکنی؟»

. به لی له پشت په رده که، خۆ لیره نابی.

نیکولای پارفتوویچ، به نیشانه ی په زایه ت سه ری دانه وانده. ده موچاوه وردیله که ی وبقار و قورساخییه کی سهیری به خۆوه گرتبوو.

له وکاته دا دادوهره کان، به سرته دهستانکرد به ته گبیر و را. کۆته که ی به تاییهت دیوی ناوه وهی له لای چه په ی په له ی خوینی پیوه وشکه لاتبوو. پانتۆله که شی لکه ی خوینی پیوه بوو. له گه ل ئه وه شدا، نیکۆلای پارفنوویچ له حوزووری شاهیدانی گوندنشیندا، دهستی به یه خه و سه رقۆل و پیسیری کۆت و پانتۆله که یدا گبیرا. وادیار بوو له شتیک ده گه ری. - له پاره ده گه ری حه تمه ن. ته نانه ت شک و گومانی خۆی له میتیا نه شارده وه، که میتیا له دهستی دی پاره که له ناوه وه به جله کانیدا بدووری. میتیا له بن لیوه وه گوئی: «له گه ل من وهک ئه فسه ری که هه ل سوو که وت ناکه ن، به لکو ده لئی دزیان گرتووه.» ئه وان بیرو پای خۆیان راشکاوانه و به شیوه یه کی سه رسوور هینه ر ئالوگۆر کرد. بۆ وینه میرزا بنووس که ئه ویش له پشت په رده که بوو، به ملاوبه ولادا ده خولاوه و گوئی راگرتبوو. نیکۆلای پارفنوویچ شکی په پرییه سه ر کلاوه که ی و قامکیان به ئه ویشدا هینا.

میرزا بنووس گوئی: «خۆ گریدی بینکۆی بنووس تان له بیره. هاوینی رابردوو مووچه ی ته واوی کارمه نده کانی وهرگرت و گوئی کاتی مهستی هه موو پاره که ی ون کردووه. له کۆیشدا دۆزیانه وه؟ له درزی کلاوه که یدا. گه لا سه د رۆبلییه کانی لووله کردبوو و له دیوی ناوه وه به کلاوه که یدا دووریبوو.» هه ردوو باز پرسه که په روه نده ی گریدی بینکۆیان به جوانی له بیر بوو، هه ر بۆیه کلاوه که ی میتیا یان خسته لاره و بریاریاندا دواتر ته واوی جله کانی به وردی بشکنن.

نیکۆلای پارفنوویچ، که چاوی به سه ر قۆلی کراسه که ی میتیا که وت داینووش تاندووه به نیوه وه دا و خوین ره قیته ی داوه پیوه ی، له ناکاو گوراندی: «ببووره، ببووره جه نابی دیمیتری فیۆدۆرۆویچ کارامازۆف، ئه مه چییه، ئه م خوینه چییه؟»

میتیا به توندی گوئی: «به لئ خوینه.»

- یانی، خوینی چییه... ئه ی سه ر قۆله که ت بۆ به نیوه وه دا نووش تاندۆته وه؟

میتیا گوئی سه رقۆلی کاتیک سه روچاوی گریگۆریی سړیوه له خوین هه لکشاره، کاتیکیش له مالی پیرخۆتین دهستی شتووه، قۆلی کراسه که ی کردووه به ناوه وه دا.

- ده بی کراسه که شت دا که نی. وهک به لگه یه کی ئاشکرا، زۆریش گرینگه.

میتیا سوور هه لگه را و قه لس بوو. نه راندی:

- یانی ده فه رموون رووتو قووت راوه ستم؟

- دلئ خۆت نار ه حه ت مه که. جیبه جیبی ده که یین. تکایه گۆره وییه کانیش ت دا که نه.

میتیا چاوی بریقهی هات: «گالته ده که ن؟ هه ر به راستی پیویسته دایکه نم؟» نیکۆلای پارفنوویچ به رووگرژی گوئی: «له بارودۆخیکی وادا نیم گالته بکه م.»

میتیا له بن لیوه وه منجاندی: «ده ی باشه، ئه گه ر گرینگه...» قوونی دا سه ر چرپاکه و گۆره وییه کانی دا که ند. هه سستی به نار ه حه تیییه کی زۆر کرد. هه موو جلوبه رگیان له به ردا بوو، ئه م رووت و قووت بوو. سه هیره کاتیک جله کانی داده که ند، له هه نته شی ئه واندا به جوړیک هه سستی به تاوان ده کرد. هینده ی نه مابوو برۆا بکا له وان که متره و ئیستا هه قیانه رقیان لیبیی. له په ستا ده یگوت: «له شوینیک که هه موو رووت بن، پیاو هه ست به شه رمه زاری ناکا، به لام که که سیک رووت بی و هه موو پۆشته بن و ته ماشای بکه ن، زۆر ناخۆش و شووره ییه. له خه ون ده چی. هیندی جار له خه ونمدا دیتومه ئاوا تووشی شه رمه زاری بووم.» دا که نندی گۆره وی به لایه وه شووره یی بوو. گۆره وییه کانی زۆر پیس بوون. جله کانی ژیره وه شی هه روا، هه مووشیان چاویان لیده کرد. له وه ش خراپتر زۆری رق له لاقی خۆی بوو. هه میسه پیی وابوو قامکه که له ی لاقی زۆر قۆر و دزیوه. به تاییهت قامکه که له ی راسته ی که زۆر زل و پان و خوار و خپچ بوو، ده تگوت له تکه کۆلووه، هه موویان چاویان لیده کرد. هه سستی به شه رمه زارییه کی له راده به در ده کرد، ئه وه نده ی دیکه رقی هه ستا و گرژ بوو.

- ئەگەر پىتان عەيب نىيە؛ پىتان خۇشە، چاۋ لە شۈينىكى دىكەشم بىكەن!

- نا، جارى پىويست ناك.

مىتيا بە حالەتتىكى شىتانەۋە گوتى: «دەى، من دەبى ھەروا پروت و قووت پراۋەستىم؟»

- بەلى، جارى چارەيەكى ترمان نىيە. تىكايە تاۋىك لىرە دانىشە. دەتوانى لىفەيەك لە خۆت پىچى. مىنىش... سەرىك بەۋانەدا رادەگەم.

ھەموو ئەۋ جلوبەرگانەى لە بەريان داكەندبوو، پىشان شايدەدەكانيان دا. راپورتى پىشكىن نووسرايەۋە و پاشان نىكۆلاى پارفنوۋىچ رۆيشتە دەرى، بەدۋاى ئەۋدا جلوبەرگانەىيان برە دەرى. ئىپۆلىت كىرلىۋوچىش چوۋە دەرى، لەگەل گوندنشىنەكان ماۋە، ھەموو بىدەنگ پراۋەستابوون و چاۋيان لە سەر ھەلنەدەگرت. لىفەكەى لە خۆى پىچا. ھەستى بە سەرما كرد و لاقە پروتەكەى لە لىفەكە ھاتبۋە دەرى و نەيتوانى ۋا لىفەكە بە سەر خۆيدا بىكىشى لاقى بەدەرۋە نەبى. پىى ۋابوۋ نىكۆلاى پارفنوۋىچ لەمىژە چۆتە دەرى و «ئىتر تاقەتى لىبراۋە.» مىتيا لىۋى خۆى گەست و لە دلى خۆيدا گوتى: «پىيوايە من تولەم. ئەۋ دادۋەرە خۋىن تالەش رۆيشتۋە، بە چاۋى سوۋكايە تىيەۋە تىۋىروانىوم، ئەم لەشە پروت و قووتەى من قىزى ھەلشىۋاندۋە.» لەگەل ئەۋەشدا، مىتيا پىى ۋابوۋ، جلوبەرى دەپىشكىن و بۆى دىننەۋە. بەلام كاتىك دىتى نىكۆلاى پارفنوۋىچ ھاتەۋە و چەن كەسى گوندنشىن بە دۋايدا ھاتن و جلوبەرى دىكەيان بۆ ھىنا، رقى ھەستا.

نىكۆلاى پارفنوۋىچ، كە بە ھۆى سەركەۋتنى لە كارەكەيدا شاد و رازى دىاربۋو، بە سەرساردى گوتى: «ئەم جلاۋە لەبەركە. مالى ئاغاي گالگانوف ئاۋەدان بى، باش بوۋ ئەم جلوبە زىددايەنەى پىيوۋ. ئەم كراسە خاۋىنەش ھەر لە جانتاكەيدا بوۋ. گۆرەۋى و جلوبەرى ژىرەۋەت لەبەركەۋە.»

مىتيا، بە توورەيى و ھەرەشەۋە گوتى: «جلى كەسى تر لەبەر ناكەم! جلوبەرى خۆم بۆ بىننەۋە!»

- ناپى، جلى خۆت ھەر باسى مەكە!»

- جلوبەرى خۆم پىدەنەۋە. من قەت ئەم جلوبە پىسانەى گالگانوف لەبەر

ناكەم.

زۆرى خايدان تا تۋانىيان رازىبىكەن. بەلام ھەرچۈنىك بوۋ تۋانىيان ئارامى بىكەنەۋە. پىيان گوت چۈنكە جلوبەرى خۋىناۋىيە دەبى بىرىتە سەر دەۋسىيەكە ۋ ئەۋان «تەننەت ھەقىان نىيە جلوبەرى پىدەنەۋە... چۈنكە پىويستە بۆ ئاكامى پەروەندەكە.» مىتيا ئاخىرى لە مەبەستەكەيان گەيشت. بە بىدەنگى و پەلەپەل جلوبەرى لەبەر كرد. كاتىك خەرىكى لەبەر كردنى جلوبەرى بۆى دەركەۋت لە جلوبەرى كۈنەكانى خۆى چاكتەرە. بەلام «ئەم گۆرپىنى قەلەفەتە» ى خۆى بەدل نەبوۋ. جگە لەۋەش «زۆر تەنگ» بوون بە بەرى. «دەبى ۋەك ھەنەكچى خۆم بىكەمە ەلامەت... ئەۋىش بۆ سەركەرمى ئىۋە!»

دىسان پىيان گوت كە زۆرى لە سەر نەپرا و جلوبەرى عەبىيان نىيە، گالگانوف تۋزى كەلەگەتتر و رەنگە پانتۆلەكەى نەختى دىرېز بى. بەلام شانى كۆتەكە لە راستىدا زۆر تەنگ بوۋ.

مىتيا بۆلاندى: «لە دەۋرى ئەۋ كارە جوانانەتان گەپىم! دوگمەكانى دەبى بە زۆرى داخەم، ناگاتەۋە. تىكايە لە لايەن مەۋە ەرزى گالگانوف بىكەن من داۋاى جلوبەرىگم لىنەكردۋە، لە من ناۋەشىتەۋە ۋەك ھەنەكچىيان جلوبەرىگم پىلەبەركەن.»

نىكۆلاى پارفنوۋىچ منجاندى: «لەۋ مەبەستە بە تەۋاۋى ھالىيە و زۆرىش بۆت بەداخەۋەيە... لەبەر جلوبەرى بەداخەۋە نىيە، لەبەر ئەم بەسەرھات و ماجەرايە بۆت پەروەشە.»

- چاۋى دەرى! دەى ئىستا بچم بۆ كۆى؟ دەبى ھەر لىرە ئاۋا دانىشم؟ داۋاىيان لىكرد بچى بۆ «ۋەتاغىكى دىكە». ئەۋىش لە ناخەۋە رقى ھەلپەدەچۈقاند و نەيدەۋىست ھەر چاۋىش لە دەۋرۋەرىيەكانى بىكە. سەرى داخست و رۆى بۆ ۋەتاغەكەى دىكە. بە لىباسى كەسىكى دىكەۋە ھەستى بە شەرمەزارى دەكرد. لەبەر چاۋى گوندنشىنەكان و بەتايىبەت لەبەر چاۋى تريفون بۆرىسىچ، خۆى بە ئابروۋچوۋ دەزانى. چۈنكە تريفون بۆرىسىچ لە

سووچی دەرگاگه وه سهریکی کیشا و له پیر ون بووه. میتیا له دلی خویدا گوتی: «هاتووه به جلی قه شمه ریبه وه بمینی.» له سهر کورسیله که ی پیشوو دانیشت. ههستی به سوو کوچروو کییه کی له پاده به دهر ده کرد، ده تگوت شیئت بووه. وه ددانه چیره که وتبوو، پروو یکرده دادوهر و گوتی: «دهی ئه مجار چده که ن؟» ده تانه وهی فه لاقه م که ن؟ جگه له وه چیی تر ماوه؟» چاوی له نیکولای پارفنوویچ نه ده کرد، ده تگوت چاوی به راییی نادا بیینی. «به وردی چاوی له گوره وییه کانی کرد و ئه مدیوه دیوی کردن بو ئه وهی هه موو بیینی چهنده بیسه - پیاویکه ی هیچووچ!»

نیکولای پارفنوویچ، وهک ئه وهی وه لایمی میتیا بداته وه، گوتی: «چاکه، ئیستا ده بی ده ستبکه یین به لی پرسینه وه له شایه ده کان.» دادوهر ده تگوت له بییری بابه تیکدایه، به شیوه یه کی بیرمه ندانه گوتی: «به لی.»

نیکولای پارفنوویچ له دریزه ی قسه کانیدا گوتی: «دیمیتری فیودوروویچ، ئیمه به قازانجی تو ئه وهی له ده ستمان هاتووه کردوومانه، به لام چونکه له بهر قوره ده ماخی و قرخه مه رزی ناته وهی پیمانبلایی ئه و پاره یه ت له کوئوه هیناوه، ئیستا ئیمه ناچارین...»

میتیا، ده تگوت له گومی بیرکردنه وه دا نوقمبووه و له پیر سه ری دهرهیناوه، په ریبه نیو قسه کانی: «نقیمی ئه و ئه نگوستیله ی تو چییه؟ ئاماژه ی به یه کی له ئه نگوستیله کانی نیکولای پارفنوویچ کرد.

نیکولای پارفنوویچ به سهر سوورمانه وه گوتی: «ئه نگوستیله؟» میتیا وهک مندالیکی رق کردوو، پیی چه قاند: «ئهری، ئه وه یان... ئه وهی قامکی نیوه راست، ده لیی ماست و دوشاوه، به راستی نقیمیکی جوانه!»

نیکولای پارفنوویچ به پیکه نینه وه گوتی: «زه به رجه دی دوودییه. ده ته وی چاوی لیکه ی؟ ئیستا دایده که نم...»

میتیا، که له ناکاو له بیر کردنه وه هاتبوووه دهری، رقی له خو ی هه ستا و گوراندی: «نا، دایمه که نه... دایمه که نه... پیویست ناکا... به زیاد نه بی... ئاغایان،

دلئان پیسکردوو! پیتان وایه ئه گهر باو کمم کوشتی، لیتانی ده شارمه وه، درۆده که م و خو م ده شارمه وه؟ دلنیا بن ئه گهر بمکوشتبا یه حاشام لینه ده کرد. نا، ئه وه رهوشتی دیمیتری کارامازوف نییه، له دهستم نایه، ئه گهر تاوانبار بوا یه م، سویندتان بو ده خو م، چاوه پروانی هانتی ئیوه نه ده بووم، یان چاوه پروانی هه لاتنی خو ر. ههروهک سه ره تا. پریارمدابوو، به لکو بهر له وهش، بی ئه وهی چاوه پروانی کازیوه بم، خو م ده کوشت! سه باره ت به خو م لیم پروونه و زور باش ده زانم. له ماوه ی بیست سالدا به ئه ندازه ی ئه م شه وه نه گبه تییه فیتر نه بووم، زور شتم هاته ده ست!... ئه گهر له راستیدا قاتلی باو کم بوا یه م، له م شه وه دا و له م کاته دا، چون ئاوا له گه ل ئیوه داده نیشتم؟ ئاوا قسه مده کرد و ئه وه هه لسوکه وتم ده بوو، ئاوام له ئیوه و له دنیا دهر پروانی! من شه وی ئه مشه و له تاوی ئه وهی نه کا گریگوریم کوشتی عه جمانم نه بوو. نهک له ترسانا. نهک له ترسی سزای ئیوه! له ترسی ریسوایی! ئیستاش ده تانه وهی له گه ل ئیوهی قه شمه ری، که وهکو جرحه کویره هیچ نابین و باوه ر به هیچ ناکه ن، راست و ره وان بدویم؟ کاریکی دزیوی دیکه بکه م، ریسواییه کی دیکه، بو ئه وهی بیته هوی رزگاریم له تومه ته کانتان؟ نا، رویشتن بو سیبریا زور به باشتر ده زانم! ئه و که سه ی دهرگای وه تاغه که ی باو کمی کردو ته وه، هه ر ئه و له و دهرگایه وه چوته ژووری و کوشتوویه تی و تالانی کردوووه. ئه و که سه کییه؟ - خه ریکم گوشار بو میشکم دینم، به لام تیناگه م کی بووه. به لام ده توانم پیتان بلیم کاری دیمیتری کارامازوف نییه و له وهش زیاتر هیچ قسه یه کم نییه پیتانی بلیم، هه ر ئه وهنده و ته واو، ئیتر دهستم له کو ل که نه وه... شاربه دهرم که ن، سزامبدن، به لام ئیتر له وه زیاتر ئازارم مه دن. ئیتر زمانم ناگه ری. شایه ده کانتان بانگ که ن!»

میتیا ئه م دهرده دلله له ناکاوه ی وه ها به زماندا هات که ده تگوت پریاریداوه له مه به دواوه مه تق نه کا. دادوهر چاوی له سهر هه لئه ده گرت، ته نیا کاتیکی که میتیا دهستی له قسه کردن هه لگرت، به قه لافه تیکی جیددی و ئارامه وه، وهک ئه وهی قسه یه کی زور ئاسایی کردی، هه لیدایه:

- سه‌بارەت بە کرانەوه‌ی ئەو دەرگایە ئیستا باستکرد، چاکتر وایە شایەدییه‌کی زۆر باش که بۆتۆش و بۆ ئیمەش گرینگایەتییه‌کی زۆری هەیه و گریگۆری، ئەو پیره پیاوه‌ی بریندارتکرد، ئەم شایەدییه‌ی داوه، دەبی پیتانی راگەیه‌نین، ئەو دوا‌ی چاک بوون و وهه‌وش هاتنه‌وه، له وه‌لامی پرسپاری ئیمەدا به شیوه‌یه‌کی روون و ناشکرا گوتی دوا‌ی ئەوه‌ی دیتە سەر پلکانه‌کان، له نیو باخه‌که‌دا گویی له دهنگه دهنگیک دەبی. بریار دەدا به‌و دەرگا چکۆله‌دا که ئاوه‌لا بووه، بچیتە نیو باخه‌که‌وه، بۆی دەرده‌که‌وی ئیوه، هەر وه‌ک خۆشت دانت پینا، له تاریکایی لای ئەو په‌نجیره‌یه‌وه که چاوت به باوکت کهوت، خه‌ریکی هه‌لاتنی و ئەویش، یانی گریگۆری، سه‌رنجی لای چه‌پ دەدا، که ده‌بینی په‌نجیره‌که‌ کراره‌ته‌وه، هەر له‌و کاته‌دا ده‌بینی که له مه‌ودایه‌کی نزیکتره‌وه، دەرگای وه‌تاغه‌که‌ی باوکت که به سەر باخه‌که‌وه‌یه له سەر ره‌قی پشتکراوه‌ته‌وه - هەر ئەو دەرگایه‌ی که جه‌نابت ده‌لیی له ته‌واوی ئەو ماوه‌یه‌دا که له باخه‌که‌دا بووی پیوه‌دراوه. لیت ناشارمه‌وه که گریگۆری خۆی لیی روونه و شایه‌دی ده‌دا که له‌و درگایه‌وه چوویه‌ته ژووری. ئەگه‌رچی، به چاوی خۆی نه‌یدیوه ئەو کاره‌ بکه‌ی. چونکه له مه‌ودایه‌کی دوور له دەرگا که چاوی به تو ده‌که‌وی که به‌ره‌ولای نه‌رده‌کان هه‌لدی.

میتیا، له نیوه‌ی ئەو قسانه‌دا، له سەر کورسیله‌ی هه‌ستابووه پی. به شله‌ژانیکی شیتانه‌وه گوران‌دی: «قسه‌ی قۆره! درۆیه‌که به ریدا ده‌روا. ئیمکانی نییه ئەو دەرگایه‌ی به کراره‌یه‌ی دیبی، من به چاوی خۆم دیم داخرا‌بوو، درۆ ده‌کا!»

- به ئه‌رکی خۆم ده‌زانم پیتراگه‌یه‌نم که به ته‌واوی له سەر قسه‌کانی خۆی پیداکری ده‌کا. له‌سه‌ری سووره و به قسه‌ی خۆی وه‌ک رۆژ لیی روونه. چه‌ند جاریشمان لی‌پرسینه‌وه له‌گه‌لیا ئەجامداوه، هه‌روا ده‌لی.

نیکۆلای پارفنوویچ به گه‌رموگۆری وته‌کانی دادوه‌ری سه‌لمان: «به‌لی وایه. چه‌ن جارمان لی‌پرسینه‌وه له‌گه‌لیا ئەجامداوه.»

میتیا دیسان گوران‌دی: «درۆیه، درۆ! هه‌ولیکه بۆ ئابرووبردنی من، ئەویش به گومانی شیتوپیتیک. خوینی له‌به‌ر رۆیوه، بریندار بووه، ئەقلی له سەر خۆی نه‌ماوه و ورینه ده‌کا. چه‌تمه‌ن کاتیک تووشی ئەو گومانه‌ بووه که خۆی... ورینه ده‌کا.»

- به‌لی، به‌لام ئەو دەرگا که‌ی دیوه کراره‌ته‌وه، ئەویش نه‌ک دوا‌ی بریندار بوونه‌که‌ی، به‌لکو به‌ر له‌وه، یانی کاتیک که ده‌چیتە نیو باخه‌که‌وه.

میتیا به هه‌ناسه‌برکی گوتی: «به‌لام درۆیه! وانیه! رقی لی‌مه بۆیه ده‌یه‌وی ئابرووم به‌ری... لی‌م روونه نه‌یدیوه... من له دەرگا که‌وه نه‌چومه ژووری.» دادوه‌ر رووی له نیکۆلای پارفنوویچ کرد و فه‌رمانی پیتا: - پیشانیده.

- ده‌ی ئەم پاکه‌ته‌ت له‌بیره؟

نیکۆلای پارفنوویچ پاکه‌تیکی گه‌وره و ئەستووری له سەر میزه‌که‌ دانا، که سی دانه له مۆره‌کانی هه‌روا ده‌ست نه‌خواردوو مابوو. پاکه‌ته‌ خالی بوو و سه‌ریکی هه‌لپچرا‌بوو.

- چه‌ت... چه‌تمه‌ن پاکه‌ته‌که‌ی باوکه‌م، پاکه‌تیکی که سی هه‌زار رۆبلی تیدا بوو... ئەگه‌ر له‌سه‌ری نووسرابی: «بۆ کۆتره‌که‌م»... ئەری - سی هه‌زار! تیده‌گه‌ن، سی هه‌زار، تیده‌گه‌ن؟

- هه‌لبه‌ت که تیده‌گه‌ن. به‌لام پاره‌که‌ی تیدا نه‌مابوو. خالی بوو و له سەر عه‌زه‌که له پال چرپاکه‌دا، له پشت په‌رده‌که کهوتبوو.

میتیا چه‌ن ساتیک وا وشکبوو ده‌تگوت له کاره‌بات داوه.

له‌ناکاوه‌نده‌ی هیزی تیدا بوو نه‌راندی: «ئاغایان کاری ئیسمیر دیاکۆفه! ئەو باوکه‌ی کوشتوو و تالانی کردوو! هیچکه‌سی تر نه‌یده‌زانی باوکه‌م ئەو پاکه‌ته‌ی له‌کوئ شاردۆته‌وه. کاری ئیسمیر دیاکۆفه، ئیستا روون بۆوه!»

- به‌لام تۆش شوینی پاکه‌ته‌که‌ت ده‌زانی که له بن بالنجه‌که‌ی دایه.

«نا من خه بهری ئه وه م نه بووه. قه تیشم نه دیوه. ئه وه یه که م جار ه ده بیینم. له ئیسمیر دیاکۆفم بیستوووه... جگه له و هیچ که سی دیکه نه یده زانی پیره پیاو له کوئی شار دۆتوه، من نه مده زانی...» میتیا به جارێ که وتبووه هه ناسه برکێ.

- به لام ئیوه خۆتان پیتان گوتین که پا که ته که له ژیر بالنجه که ی باوکی رهحمه تیت دایه، که وایه خه بهرت بووه له کوئیه.

نیکۆلای پارفنوویچ سه لماندی و گوتی: «یادداشتی شمان کردوووه.»

«قۆریاته! ورینه یه! من نه مزانیوه له ژیر بالنجه که دایه. رهنگه له ژیر بالنجه که شیدا نه بوو بی... له خۆرا کوتوووه له ژیر بالنجه که ی دایه. ئیسمیر دیاکۆف ده لێ چی؟ له وتان پرسیه وه پا که ته که له کوئیبوووه؟ ئیسمیر دیاکۆف ده لێ چی؟ خالی سه ره کی ئه وه یه... من به هه له چووم و به زیانی خۆم درۆم کرد... به بی بیر کردنه وه پیمگوتن له ژیر بالنجه که دایه، ئیستاش ئیوه... ئه ری، ئیوه ده زانن پیاو چۆن قسه ی ناراست ده کا، بی ئه وه ی مه به ستیکی هه بی. هیچ که س جگه له ئیسمیر دیاکۆف ئاگاداری ئه و پا که ته نه بووه. ته نیا ئیسمیر دیاکۆف ئاگادار بووه و به س... ته نانه ت به منیشی نه گوت پا که ته که له کوئیه!» میتیا که په ی تا په ی تا قسه کانی دووپات ده کرده وه و جار له گه ل جار زیاتر توور ه ده بوو و هه لده چوو، وه ک شیت و هار نه راندی: «کار، کاری ئه وه، کاری خۆیه تی؛ شکی تیدا نییه، قاتل ئه وه، ئیستا ئیتر وه ک رۆژ روونا که. ده بی سه رنجی ئه و با به ته بدن و خیرا قۆلبه ستی که ن... حه تمن ئه و کاته کوشتوو یه تی که من خه ریک بووم هه لده هاتم و گریگوری بیهۆش بووه، ئیستا روون بووه... عه لامه ته که ی داوه و باو کم ده رگا که ی بۆ کردۆت ه وه... چونکه جگه له ئه و هیچ که س ئه و عه لامه ته ی نه ده زانی و به بی ئه و عه لامه ته باو کم ده رگا ی له هیچ که س نه ده کرده وه...»

دادوهر هه روا خۆگرانه و به له سه رخۆیی قسه ی ده کرد و هه وای سه ره که وتن به وته کانیه وه دیار بوو: «به لام تۆ دیسان خه ریکی بارودۆخه که ت له بییر ده چیت ه وه، ئه ویش ئه وه یه ئه و کاته ی تۆ له وئ بووی، یانی ئه و کاته ی له نیو باخه که دا بووی ده رگا که کرایته وه، پیویست به عه لامه ت نه بووه...»

میتیا له ژیر لیوه وه منجان دی: «ده رگا، ده رگا»، ئیتر مه ته قی نه کرد و چاوی له دادوهر بری. له بهر ناچار ی سه ری به خوزدا گرت. هه موو بیده نگ بوون. ئه ویش، به و په ری واق و پرمانه وه چاوی له بهر پیی خۆی بریبوو، به سه ر سوور پرمانه وه گوتی: «ئه ری، ده رگا!... ئه وه له کامووس ده چی! خودا غه زه بی لیگرتووم!»

دادوهر له درێژه ی قسه کانی دا قۆره ده ماخانه گوتی: «دیمیتری فیودۆرۆویچ، وه ره کلاوی خۆت بکه قازی. له لایه که وه به لگه ی ئه وه مان هه یه که ده رگا که کراوه ته وه و له و یوه هه لاتوو ی، راستیه که که تۆش و ئیمه شی توشی په رۆشی کردوووه. له لایه کی دیکه شه وه ئه م راستی نه گوتن و قرخه مه رزی و خیشه سه ربیه تان که نالین ئه و پاره یه ی که به ده ست ئیوه وه دیتوو یانه، ئه وه ش له کاتیکدا که چه ند سه عات بهر له وه به قسه ی خۆشت، بۆ ده رپۆبل ده مانچه کانت به بارمه داناه! به سه رنجدان به و راستیه، خۆت قازی به و قه زاوه ت بکه. ده بی ئیمه برۆا به چی بکه یین و پشت به چی بیه ستین؟ ئه و ته شه ر و توانجه شمان پیدامه ده که «مرۆفینکی وشک و قه شمه ری و لاپین»، چونکه باوه ر به قسه کانت ناکه یین که له دلته وه هه لده قو لێ... تۆ ئه گه ر خۆت له جیی ئیمه بی چ ده که ی؟...»

میتیا به جارێ شه ل ژابوو. به رهنگی هه لیز پرکا وه وه هه لیدایه: «زۆر چا که! رازه که ی خۆمتان پیده لیم. پیتان ده لیم پاره که م له کوئ هینا وه!... ریسوا ییه که م ئاشکراده که م، با له مه به دوا وه خۆم و ئیوه سه رکۆنه نه که م.»

نیکۆلای پارفنوویچ به شادییه کی ئاشکرا و تا راده یه ک نه رمونیانه وه گوتی: «برۆا بکه، دیمیتری فیودۆرۆویچ، هه ر چه شنه دانپیانان و راستی گوتنیکی ئیوه له م کاته دا، دلنیا به دواتر، کاردانه وه یه کی باشی ده بی و به قازانجه ت. جگه له وه ش، له وان هه یه، له راستیدا...»

به لام دادوهر له ژیر میزه که وه لاقی له لاقی دا و ئه ویش قسه که ی خۆی خوارد ه وه. له راستیدا میتیا ش قسه که ی ئه وی نه بیستبوو.

(۵)

له بېده نكيدا كوئ له رازى كوروى ميتيا ده كرن

ميتيا، هه روا به شله ژاوى گوتى: «به ريزان، دهمه وئ راست و پراوان دانى پياينيم: ئه و پارهيه هى خوم بوو.»

باز پرسه كان چاويان زه فكرده وه. چاوه پروانى ئه وه يان هه ر نه ده كرد. نيكولاى پارفنوويچ پچر پچر گوتى: «مه به ست چييه؟ ئه و يش له كاتيكدا كه سعات پينجى ئه و روزه، به قسه ي خوت...»

- به گوږى بابى سعات پينج و قسه ي خومه وه. ئيستا هيچ پيوه ندييه كى به وانه وه نييه! ئه و پارهيه هى خوم بوو، هى خوم، يانى خوم دزيبووم... يانى، نه ك هى خوم بئ، به لكو خوم دزيبووم، هه زار و پينج سه د روجل بوو، هه مووشى له لاي خوم بوو، تا ئيستا...

- ئاخ له كوئيت هيتا؟

- له ملي خومم ده ركيشا، ئاغايان له م مله م... ئاليره دا بوو، له ملم كردبوو، به په رويه كمدا دووريبوو، له ميژ بوو له ملم ده كرد، مانگيك ده بوو له ملدا بوو... به وپه رى شوورهيى و ريسواييه وه!

- ئه ي له كيت... رفانده وه؟

- مه به ست ئه وه يه كه «دزيومه؟» پروون قسه كه ت ده ربړه. به لئ، به بړواى خوم دزيبووم، به لام نه گه ر تو وات پي باشه، «رفاندم». به بړواى خوم دزيم. راستت ده وئ دويشه و دزيم.

- دويشه و؟ به لام گوتت مانگيك ده بئ... وه ده ست هيتا وه؟...

- به لئ. به لام له باوكم نه دزى. له باوكم نا، دلى خوتان شلوئ مه كهن. له باوكم نه دزى. به لكو له ئه و. ليمگه رين با راست و ره وان پيتانبليم. بړوا بكن

كوتنه كه ي زور دژواره. ده زانى چى، مانگيك له مه وه بهر كاترينا ئيوانا و يرخو ففتوسوف، ده زگيرانى پيشووم، ناردي به دوامدا. ده يناسن؟
- به لئ، زور چاك.

- ده زانم ده يناسن. خانه دانه، خانه دانتر له هه موو خانه دانان. به لام له ميژه رقى له من هه لگرتوه، پيى خوش نييه. بمبيني. له ميژه... هه قيشيه تى ليم جارز بئ!

نيكولاى پارفنوويچ به سه ر سوورمانه وه گوتى: «كاترينا ئيوانا!» دادوه ريش چاوى زيت كرده وه.

- ناوه كه ي به كه م مه گرن! منى هيچوپوچ خه ريكم پيى ئه ويش تيوه دده م. به لئ، تيگه يشتووم ليم وه ره زه... له ميژه... هه ر له سه ره تاوه، ته نانه ت ئه و روزه عه سر له وه تاغه كه ي خومدا... به لام به سه، ئيتر به سه. ئيوه شياوى ئه وه نين بيزانن. هه ر پيوستيش نييه... ته نانه ت پيوسته بللم مانگيك له مه وه بهر ناردي به دوامدا و سئ هه زار روجل پيدام كه بو خوشكى و يه كيكي تر له خزمه كانى بنيرم بو موسكو. (ده تگوت خوى ناتوانى بينيرئ!) منيش... راست له و كاته نه خسه ي ژياندا بوو كه... من له راستيدا له و كاته دا دلم له داوى كه سيكى ديكه دا بوو، كه ئيستا له خوارئ دانيشتوه. مه به ستم گرووشنكايه. هه ر ئه و كاته گرووشنكام هيتا بو ئيره - ماکرويه - به دوو روجل نيوه ي ئه و سئ هه زار روجل نه گبه تيبه م به با دا، به لام نيوه كه ي ديكه م له لاي خوم راگرت. به لئ، نيوه كه ي ديكه ي، ئه و هه زار و پينج سه د روجل هم وه ك قه لاده له ملي خوم كرد، به لام دوينئ ده رمهينا و ده ستمكرد به خه ر جكردى. ئه وه ي ماوه ته وه، ئه و هه شت سه د روجل به كه به ده ست خوتانه وه يه، نيكولاى پارفنوويچ، له و هه زار و پينج سه د روجل به ي دوينئ پيمبوو، هه ر ئه وه نده ي ماوه.

- ببوره. شتى وا ده بئ؟ مانگيك له مه وه بهر ليره بووى، سئ هه زار روجل خه ر جكرد، نه ك هه زار و پينج سه د روجل، هه موو ئه وه ده زانن.

- كئ ده زانى؟ كئ ئه و پارهيه ي بژارد؟ هيشتوومه كه سيك بيژيرئ؟

- ئاخىر خۇتان بە ھەموۋانت گوتتۇو كە سى ھەزار رۇبلى تەواوت خەرج كىردۇوھ.

- راست دەكەي، گوتم. ئەوھم بە تەواۋى خەلكى شارى گوت. لە نىۋ خەلكىشدا بوو بە دەمگۆ. لىرەش لە ماكرۇيە، ھەموو پىنيانوبو سى ھەزار رۇبل بووھ. بەلام سى ھەزار رۇبلم خەرجنەكرد: ھەزار و پىنج سەد رۇبلم خەرجكرد و ھەزار و پىنج سەد رۇبلەكەي دىكەم بە پەروىيەكدا دوورى و لە مەلم كىرد. راستىيەكەي ئەوھيە، ئاغايان. ئاۋا بوو كە دوينى ئەو پارەيەم و دەست كەوت....

نىكۆلای پارفونۇۋىچ سرتاندى: «وھك مۆجزە دەچى.»

دادوھر گوتى: «ئىزن بەدە بېرسىم پىشتىر كەست لەو مەبەستە ئاگادار كىردۇتەوھ، مەبەستىم ئەو ھەزار و پىنج سەد رۇبلەيە كە لە مانگى پىشووھوھ بوۋ مابۇوھ؟

- بە ھىچكەسم نەگوت.

- سەيرە. مەبەستىم ئەوھيە بە ھىچكەست نەگوتوھ؟

- بەلى، بە ھىچ عىباد بەشەرىكم نەگوتوھ.

- لەبەر چ ھۆيەك بە كەست نەگوت؟ مەبەستىم لەو رازدارىيە چى بوو؟ رۇونتىر پىتېلىم: ئاخىرى رازەكەتان، كە خۇت گوتەنى زۆر «پىر شوورەيىيە»، بە ئىمەت گوتوھ، ئەگەرچى لە راستىدا - يانى، ھەلبەت وھك گریمانە - ئەم كارە يانى دىزىنى ئەو سى ھەزار رۇبلەيە كە ھى كەسىكى دىكەيە و ھەلبەت ئەويش بۇ ماۋەيەك، لانىكەم بە برواي من، كاتى چاۋ لە خووخدەي ئىۋە دەكەين، كارىكى زۆر نەترسانەيە و زۆرىش پىر شوورەيى نىيە... تەنەت ئەگەر قەبوۋلى كەين مەبەستىكى لە رادەبەدەر ناھەزە، بەلام خۇ ناتوانىن بە تاوانىكى گەورەيى بزانىن و پىمان واپى پاك ناپىتەوھ. كەسانىكى زۆر، لە ماۋەيە مانگى رابردوۋدا، سەبارەت بەو سى ھەزار رۇبلەيە كاترىنا ئىۋانا كە خەرجكردوۋوھ، بۇچوۋنى جۇراۋجۇرىيان بووھ، تەنەت خۇشم بىجگە لە دان پىيانەكەت، ئەو نەقلەم بىستوۋوھ... مىخايىل ماكاروۋۋىچىش، بىستوۋىەتى.

ھەر بۇيە لە راستىدا نەقل نىيە، بەلكو بىنىشتە خۇشكەي سەر زارى ھەموو خەلكى شارىيە. ئەگەر بە ھەلە نەچوۋىيىتم، بەلگە گەلىكىشمان بە دەستەوھيە كە ئىۋە خۇتان لەلای كەسىك دركاندوۋتەنە. مەبەستىم ئەو پارەيە كە ھى كاترىنا ئىۋانايە. كەوايە بۇ من جىي سەرسورمانە كە تا ئىستە، يانى تا ئەم ساتە، ھەزار و پىنج سەد رۇبلىت وھك رازىكى گەورە راکرتوۋوھ و وادىارە ھەستىكى پىر لە ترست بەو رازەوھ پىۋەند داۋە... ناتوانىن بە ئاسانىش بىروا بىكەين كە ئەم دانپىيانانە دەبىتە ھۆي ئازارتان... ھەر ئىستا گوتت رۇيشتن بۇ سىبىرىيات پىر باشتىرە لەو دان پىيانانە....

دادوھر دەستى لە قسە كىردن ھەلگرت. بەجارى شلەژابوۋ. شلوۋ بوۋبوو و ھىندەشى نەمابوۋ توورەيىيەكەي ھەلچى، بەلام خۇي پىراگىرنەكرا و بەبى ئەوھى بىر لە قسەكانى بىكەتەوھ، پىچىچىر و منجەمنج كۆلوكۆي ناخى ھەلپشت.

مىتيا لىبراۋانە گوتى: «ئەوھى پىم شوورەيىيە ھەزار و پىنج سەد رۇبلەكە نىيە، شوورەيىيەكە لەوھدايە ئەوھم لەو سى ھەزار رۇبلە گىراۋە و وھلام خست.»

دادوھر بە رۇقەستاۋى بىزەي ھاتى و گوتى: «بۇ؟ وھلاخستى نىۋەي ئەو سى ھەزار رۇبلە كە بە شىاۋى نازانى، يان پىتۋايە «شوورەيىيە»، كەچى قاچاندت، دەي لەوھ شوورەيىيە چىيە؟ قاچاندنى سى ھەزار رۇبل يانى گرىنگىر لەو كارەيە وا كىردت. لەگەل ئەوھشدا بۇ ئەو كارەت كىرد؟ - بۇ ئەو نىۋەيت وھلاخست، بە چ مەبەستىك، چ قەستىكت بۇ ئەو كارە ھەبوو، دەكرى پىمان بلىي؟»

مىتيا گوراندى: «ئاغايان وىستى سەرەكىيى من ئەو قەستەيە! بۇيە وھلام خست چونكە ھىچوۋوچ بووم. لەبەر خۇيىيەتى، يانى دەستپىۋەگرتن، دەستپىۋەگرتن لەكاتىكى واشدا ئەوپەرى خۇيىيەتتە... ئەو خۇيىيەتتەش مانگىكى تەواۋى خاياند.»

- جىي باۋەر نىيە. لەگەل ئەقل ناگونجى.

- ئىۋەم پىسەيرە. بەلام با پرونتەر عەرزتان بکەم. رەنگە باوەر نەكەن. ئەوەى دەيليم ئەگەر سەرنجى بدەنى، بړوا دەكەن. من سى ھەزار رۆبلم وەك ئەمانەت پىسپىردراو، بەلام ئەمانەتەكەم نەگەياندوو و چووم ملم ناوہ لە عەيش و نۆش، پىتانوايە ھەمووى خەرج دەكەم و بەيانى رۆژى دوایى دەچمەوہ بۆلاى و دەلیم: «كاتيا، ھەلەمكرد و سى ھەزار رۆبلەكەتم لە ئاو كرد،» دەى، ئەوہ كارىكى رەوايە؟ نا، كارىكى باش نىيە و زۆریش ناشياو و خویرپىيانەيە. منیش دەبمە بوونەوهرىك و تەنانەت بەقەد بوونەوهرىكىشم خۆ پىرانگىرى، وانىيە؟ بەلام ئەوہ نايىتە دزى؟ قەبوولیشى بکەن كە نابمە دزىكى دلرەش و خویرى! پارەكەم لە ئاو كردوو، بەلام نەمدزیوہ. ئەوہ لەلايەك، لە لاىكى دىكەشەوہ كە ئەو تۆزى لەوى دىكە باشترە: جوان سەرنج بدەنە قسەكانم، دەنا لەوانەيە ديسان دۆ و دۆشاو تىكەلكەم. ئىتر كەوتوومە ئەولای بىتفاقيەوہ. جا جوان گويىگرن: لە سى ھەزار رۆبل، ھەزار و پىنج سەد رۆبلى لىرە خەرجدەكەم، يانى نيوەى راستى. رۆژى دوایى دەچم بۆلاى و نيوەكەى بۆ دەبەمەوہ: «كاتيا ئەم ھەزار و پىنج سەد رۆبلم لىوہرگرەوہ، من دەعبايەكى ھىچوپوچ و خویرىم و جى متمانە نىم، نيوەى پارەكەم زايە كرد و نيوەكەى دىكەشى زايە دەكەم، كەوايە لە دەست ئەو وەسوەسەيە رزگارم كە!» دەى ئەمەيان چۆنە؟ منى دەعباي ھىچوپوچ، ھەر ناويك لىدەنن، بىنن، بەلام دز نىم، بە ھىچ شىوہيەك نابمە دز، ئەگەر دز بوايەم پاشماوہى پارەكەم نەدەبردووہ و ھەلمدەگرت بۆخۆم. ئەویش خىرا تىدەگا، چونكە نيوەى پارەكەم بۆ بردۆتەوہ و نيوەكەى دىكەشى كە خەرخم كردووہ، بۆى دەبەمەوہ. ھەولددەم كاربكەم و ئەو پارەيە پەيدا كەم و بىدەمەوہ. كەوايە لەو كاتەدا، بە خویرى دەردەچووم، بەلام بە دز نا، ھەرچىتان پىخۆشە پىمبلىن، بەلام بە دزم دامەنن. چونكە ئەو كارە نايىتە دزى!

دادوہر بسكەى سمىلى ھات و گوتى: «دەزانم جياوازيەكيان لە نيواندايە، بەلام سەير ئەوہيە تۆ تا ئەو رادەيە بە جياوازيەكى بنەرەتتى دەزانى.»

- بەلى، پىموايە زۆر جياوازن! ھەموو كەسىك لەوانەيە ھىچوپوچ بى و رەنگە ھەموو مرقەھەكانىش ھىچوپوچ بن، بەلام ناتوانن دز بن. بوونە دز ھەزار ھىندەى ھىچوپوچى و خویرپىيەتى دژوارە. ھەلبەت شارەزايىەكى وام نىيە ئەو جۆرە جياوازيانە لىكەھەلاویرم، ئەویش جياوازيەكى ئاوا ناسك.... بەلام دەزانم دز زۆر خویرپىترە لە مرقەھە رزە و ھىچوپوچ، ئەمە بىرواى منە. گويىگرن، ئەو پارەيەم مانگىكى تەواو لەگەل خۆم بەملاوئەولادا گىرا. لەوانەبوو بىر پارەىم سبەينى بىيەمەوہ بۆ خواوہنەكەى، ئەو كاتە ئىتر ھىچوپوچىش نىم، بەلام ناتوانم بىر پارەىم، ئەگەرچى ھەموو رۆژى دىمە سەر ئەوہى كارەكە يەكلایى كەمەوہ، بىر پارەىم دەدەم، بەلام مانگىكى رەبەقە ھەرچى دەكەم دەستم لە دلم نايىتەوہ. بە بىرواى ئىوہ كارىكى دروستە، بە كارىكى دروستى دەزانن؟

دادوہر بە ھىمنى وەلامىدايەوہ: «من رىزەيەكىش لەوہ ناگەم و بە دروستىشى نازانم. ھەرەھا قسەشى لىناكەم. ئىستا و اچاكە واز لەو باسوخواسە ناسك و پىر لە جياوازيە بىنن، ئىوہش تكاىە بگەرپىنەوہ سەر بابەتى سەرەكى. ئەو بابەتەش كە ھىشتا بە ئىمەت نەگوتووہ، ئەگەرچى لە ئىوہمان پرسىوہ، ئەویش ئەوہيە سەرەتا پىمانبلى بۆ پارەكەت كرد بە دوو بەشەوہ؟ بۆ نيوەيەت لە ئاو كرد و نيوەكەى دىكەيت شارەوہ؟ راست و رەوان پىمان بلى لەبەر چ ھۆيەك وەلات خست و شارەتەوہ، دەتويست ئەو ھەزار و پىنج سەد رۆبلە چى لىكەى؟ دىمىترى فيودوروىچ ئەو پرسىارە زۆر جىددىيە دەبى وەلاممان بدەيەوہ.»

مىتيا بە نيوچاوانى خۆيدا كىشا و ھاوارىكرد: «باشە، بەسەرچاوا! بمبوورن خەرىك ئازارتاندەدەم و ناچمە سەر بابەتى سەرەكى. دەنا لەرپۆھ تىدەگەن بۆ ئەو كارەم كردووہ، چونكە پىم شورەيى، لەرپووم ھەلنايە. دەزانى چى، ھەمووى خەتای ئەو پىرە پىاوە رەحمەتییە، يانى باوكمە. وەك چەققە بە ئاگرافنا ئەلكساندرفناوہ نووسابوو، دەستبەردارىشى نەدەبوو، منیش پىمناخۆشبوو و بەخلىم پىدەبرد. ئەو كاتە پىموابوو گرووشنكا لەو

نیوانه دا گیریکردوو و نازانی شوو به کاممان بکا. هر بویه بهردهوام به خوم دهگوت: وایدانی له ناکاو بریار ددا و دهست له نازاردانی من هلدگرئ و پیمدهلی، «توم خوښدهوی، نهک ئه؛ برؤی بو ئهوسهری دنیاش لهگهلتام.» ئه و کاته منیکي دهستکورت که چل کوپکم زیاتر شک نهدهبرد، چون دهمتوانی لهگهله خوم ببهم، چیم پیدهکرا؟ هر بویه دههوتام. ئه و کاته نهدهناسی، ناگام له دلشی نهبوو، پیموابوو پاره به لای ئهوهوه گرینگه و ناتوانی ئه و دهستکورتی و نهبوونیبهم قهبول بکا. هر بویه دیوناسایی نیوهی ئه و سئ هزار رۆبلهم وهلاخت و له توردهکهیهکم نا و زارکهکهیم دووری و له ملم کرد، بهر لهوهی سهرخوښبم، پارهکهیم جیا کردهوه و خستمه توردهکهکهوه؛ پاشان رۆیشتم تا به پاشماوهی پارهکه بهزمورهزم ساز کهم و چهن سهعاتیک به سهرخوښی رابوویرم. بهلی، کاریکی خویربیانه بوو. ئیستا تیگهیشتن؟»

هردوو بازپرسهکه دایان له قاقای پیکهنین.

نیکوولای پارفنووچ بهدهم قاقاوه گوتی: «ئهگه تهواوی پارهکهت زایه نهکردایه، به برؤی من کارهکهت ماقولانه و باش دهبوو. چونکه، ناخرسه نازانی کارهکهت به کوئ دهگا و دهبی بهچی؟!»

- کارهکهم بهو جییه دهگا که دزیم نهکردوو! خودایهگیان، بهو حالی نهبوونهتان وهخته شیتمدهکن! هر رۆژیک تیدهپهړئ و ئه وهزار و پینج سهد رۆبلهم ددی به ملدا هلواسراوه، به خوم دهگوت: «تو دزی! تو دزی، دز!» بهلی هر لهبهر ئهوهیه له مانگهدا وهک شیت و هارم لیهاتبوو، هر لهبهر ئهوهش له مهیخانهی میتروپولیس شهړ و قرهه سازکرد، لهبهر ئهوهش شالوم بو باوکم برد، ههمووی لهبهر ئهوه بوو خوم به دز دهزانی. نهمتوانی بریار بدهم، تهنانهت نهمویرا سهبارت بهو وهزار و پینج سهد رۆبله لهگهله ئالیوشای برام بدویم: یانی ئهوهندهم خوم به دز و گیرفانبر دهزانی. بهلام ئهگهچي پارهکهم هر پیبوو، سات به سات به خوم دهگوت: «نا، دیمتری کارامازوف، هیشتا تو دز نییت.» بو؟ چونکه لهوانه بوو رۆژی

دوایی ئه وهزار و پینج سهد رۆبله بهرمهوه بو کاتیا و بیدهمهوه. بهلام هر دوینی، کاتیک له مالی فیناوه رۆیشتم بو مالی پیرخوتین بریارمدا نووختهکهی ملم ههلهچرم. ههتا ئه و کاته دهستم له دلم نهدهبووه ئه و کاره بکه. بهلام کاتیک ههلمچری بوومه دزیکی خویری، یانی دزیکی نابار ههتا کوتایی تهمنم. بو؟ چونکه بهو کارهه ئه و خونهشم خراپکرد که بچم بؤلای کاتیا و بلیم: «من هیچوپوچم، بهلام دز نیم! ئیستا تیگهیشتن؟»

نیکوولای پارفنووچ پهپیه نیو قسهکانی: «چی هاندای دوینی نوشتهکهی ملت ههلهچری؟»

- بو؟ پرسیاریکی قوره! چونکه دهمویست هر لیره سهعات پینجی بهیانی بهر له ههلانتی خور خوم بکوژم. پیموابوو جیاوازییهکی نییه ئیتر دز بم یان دروستکار. بهلام ئیستا دهزانم وانیه، دیاره جیاوازیشی ههیه. ناغایان، بروام پییکهن، ئهوه له ههموو شتیک زیاتر ئهمشه و نازاری ددام و دلی ریک دهکوشیم، بو ئهوه نهبوو که ئه و پیره پیاوه نوکههرم کوشتوو و راست لهو سهروبهندهدا که به ئهشقهکهم دهگم و دهراگی بهختهوهدریم بو کراوتهوه، لهوانهیه توشی مهترسی سیبیریا بم و شارهدهر کریم. ئهوهش نازاری ددام، بهلام نهک به ئهندازهی ناشکرا بوونی ئه و پاره نهگهتییه و خهرج کردنی و به دز دهچوونم! ئاخ، برایان، به دلیکی پر له کول و زوخاوهوه پیتاندهلیم که ئهمشه و زور شت فیربووم. تیگهیشتم ههر وهک به هیچوپوچی ژیان مهحاله، به هیچوپوچی مردنیش مهحالتره... نا، برایان، پیاو دهبی به دروستکاری بمری...

میتیا رهنگی پهریبوو. وا شله ژابوو رهنگی به رووهوه نهمابوو. دادوهر به لهبزیکی ئارام و تا رادهیهک دلسوزانهوه گوتی: «دیمتری فیودورووچ، خهریکم ورده ورده له قسهکانت تیدهگه. بهلام ههمووی، به داوای لیبورندنهوه، به برؤی من پیوهندهی به ههستهدهمارهوه ههیه... تو شهکتهی و دیاره ههستهدهماریش نارحهته، جگه لهوهش هیچی تر نییه. بو وینه، بو نهدهچووی ئه وهزار و پینج سهد رۆبله بدهیهوه بهو خاتوونه که

به ئەمانەت پێی سپارد بووی و خۆت لەو ئازارە پزگارکەیی و مانگیگ خۆت خستۆتەو تەنگژەو؟ بۆ نە دەچووی هەموو شتیکی پێبێی؟ ئەو خۆشت دەلێی تووشی چ پۆژە رەشییەک بووی، بۆ پیلانیکی وات دانەرشت که به قازانجت بێ و ئەوەش ئەوەندە دژوار نەبوو به بیرتدا نەیت. دەتوانی بچی زۆر سادقانه دان به هه‌له‌که‌تدا بنی، بۆ داوات لینە دەکرد ئەو بره پارەیت به قەرز بداتی که پێویستت پێبوو. دلنیام ئەویش لەبەر دەستوڵبازی درێغی نە دەکرد و پێدەدای، چونکه دەیزانی لیتقەوماوه و پێویستت پێیت. بەتایبەت ئەگەر بارمەشی بۆ دانێ. هەر ئەو وەسیقەیی که پێشنیارت کرد به سامسانۆف و مادام خۆخلاقوف. پێموایە ئیستاش ئەو وەسیقەیه به بایه‌خ دەزانی.»

میتیا له ناکاو سوور هه‌له‌گه‌را. له‌گه‌ل ئەو‌ه‌ی چاوی له چاوی دادوهر بریوو، ده‌تگوت برۆای به‌و قسانه نە‌ده‌کرد که گویی لیبوو، به‌ توور‌ه‌یی گوتی: «حه‌تمه‌ن پیتوانییه هه‌چوو‌و‌چیکی خوێری و به‌دخووم؟ ئەو‌ه‌ت به‌راستی نییه؟»

ئێستا نۆر‌ه‌ی دادوهر بوو سه‌ری سوو بمینی: «دلنیابه به‌ راستی‌مه... بۆ پیتوایه به‌راستم نییه؟»

- ئا، ئەگەر ئەو کارەم بکردایە زۆر کاریکی خوێریانە دەبوو! ئا‌غایان، دەزانن، خەریکن ئازارمەدەن! راوه‌ستن با هەموو شتیکتان پێبێم. بە‌لێ، دان به‌ ته‌واوی ناپاکیه‌کانمدا دەنیم، به‌لام بۆ ئەو‌ه‌ی ئیوه ریسوا بکه‌م و دەزانم ئیوه‌ش سه‌رسام دەبن که بۆتان ده‌رکه‌وی مرۆف ده‌که‌وێته چالی شوور‌ه‌یی و نه‌نگه‌وه. ئەو‌ه‌ بزانی خۆشم ئەو پیلانەم له‌سه‌ردا بوو، هەر ئەو پیلانە‌ی جەنابی دادوهر ئیستا باستکرد! بە‌لێ، ئا‌غایان، منیش له‌ ماوه‌ی ئەم مانگه‌دا ئەو‌ه‌م له‌ زه‌یندا بوو و هەر به‌و هۆیه‌شه‌وه هینده‌ی نه‌ما‌بوو بریار‌بده‌م و بچم بۆ‌لای کاتیا - بریار‌یکی ئا‌واش خوێریه‌تی منی ده‌گه‌یاند، به‌لام چوونم بۆ‌لای و داننان به‌ خه‌یانه‌ته‌که‌مدا، هەر له‌بەر ئەو خه‌یانه‌ته‌مه، یانی بۆ وه‌رگرتنی خه‌رجی ئەو خه‌یانه‌ته‌ و به‌ر‌پوه‌بردنی، سوالی لیبکه‌م و ده‌ستی بۆ پان

که‌مه‌وه، یانی ده‌ست بۆ کاتیا پانکه‌مه‌وه (سو‌ال‌کردن، گوێتان لینه سو‌ال‌کردن)، که زۆری رق لینه‌تی و جنیوی پێدەدا - ئەو‌ه‌ بۆ قسه لیکردنیش نابێ! جەنابی دادوهر، بۆ شیت بووی شتی وا ده‌لێی؟»

دادوهر به‌ بزیه‌که‌وه گوتی: «شیت نیم، به‌لام به‌ تالووکه قسه ده‌که‌م، به‌بێ بیرکردنه‌وه... له‌و به‌خیلییه ژنانه‌یه... ئەگەر به‌وجۆره‌ی به‌یان‌تکرد، به‌خه‌یله‌یه‌تی‌ه‌ک له‌گۆریدا بێ... به‌لێ، رهنگه شتیکی له‌و چه‌شنه بووبی.»

میتیا به‌ توندی مشت‌ی به‌ میزه‌که‌دا کیشا: «به‌لام زۆر شوور‌ه‌یی ده‌بوو! ئەو‌ه‌ندە دزیو ده‌بوو کاره‌که، هەر باسیمی‌که‌ن! بە‌لێ، رهنگبوو ئەو پارەیه‌م بداتی. حه‌تمه‌ن ده‌شیدامی. ئەو پارەیه‌ی ده‌دامی بۆ ئەو‌ه‌ی داخی دلی خۆیم پێ‌برێژی، تۆ‌له‌م لیکاته‌وه. چونکه خووخده‌یه‌کی دۆزه‌خه‌یانه‌ی هه‌یه و زۆر ژنیکی ده‌خه‌زدار و بوغزه‌زگه. منیش پارە‌که‌م لێ وه‌رده‌گرت، ئه‌ری وه‌رمده‌گرت. وه‌رمده‌گرت و پاشان هه‌تا ئاخ‌ری عومرم... ئاخ خودایه! ئا‌غایان بمبوورن، ئەم هەموو هاتو‌ها‌وارەم بۆ ئەو‌ه‌ی وه‌رێ خستوو‌ه که له‌م دواییانه‌دا ئەو بیرەم له‌ می‌شکدا بووه، هەر پێری، یانی ئەو شه‌وه‌ی له‌گه‌ل لیاگافی تووشی ئەو ده‌رده‌سه‌رییه بووم، دوا‌ی ئەو‌یش دوینی، که ئەو رووداو‌ه‌م بۆ هاته پێشی...»

نیکۆ‌لای پارفنوویچ زی‌ره‌کانه پرسیی: «رووداوت بۆ هاته پێشی؟» به‌لام میتیا گوی لینه‌بوو.

میتیا له‌ کۆتایی‌دا به‌ له‌بزیکی خه‌م‌تیزاوه‌وه گوتی: «دانپیانانه‌که‌م زۆر ناجۆر بوو. ده‌بێ قه‌دری ئەو کاره‌م بزانی، له‌گه‌ل ئەو‌ه‌شدا، ده‌بێ حورمه‌تی راگرن. چونکه ئەگەر جگه له‌وه بێ، ئەگەر شوینی له‌ سه‌ر دانه‌نابیتن، هه‌چ ریزیکم بۆ دانانین. به‌ریزان ئەو‌ه‌ به‌ ئیوه ده‌لیم، وه‌خته له‌ شه‌رمانا بشمرم که لای که‌سانیکی وه‌ک ئیوه دانم پیا‌نا. ئاخ، خۆم هەر ده‌کوژم! بە‌لێ، دەزانم، دەزانم برۆا به‌ قسه‌کانم ناکه‌ن.» به‌ په‌رۆشییه‌وه ها‌واریکرد: «چی؟! ده‌تانه‌وی ئەو‌ه‌ش یادداشت که‌ن؟»

نيكۆلاي پارفنوويچ، كه به سەر سوپمانهوه چاوى ليدەکرد گوتى: «بەلى، ئەوهى ھەر ئىستا گوتت. يانى تا ئەو دوايىن كاتەى كه ھەروا بىرت دەكردهوه و بۆ قەرز كردنى پارە چووى بۆلاى خاتوو ويخۆفتيسوف.... ديميتىرى فيودورويچ، دلنات دەكەم كه ئەمە بەلگەيەكى زۆر گرینگە بۆ ئيمە. مەبەستم بۆ پەروەندەكە.... بەتايبەت بۆ خۆت، بەتايبەت بۆ تۆ زۆر گرینگە.»

ميتيا دەستى ھەلتهكاند: «ئاغايان، پياوھتى بکەن ئەوه مەنووسن؛ تۆزى شەرم بتانگرى. من ليزە ئەوى لە دلما بوو بۆم ھەلرشتن، ئيوەش بە ھەلتان زانيوھ و دەتانەوى خوى لە برينى دلّم بپرژينن.... ئاخ، خودايە!»

لەبەر ھيوابراوى ھەردوو دەستى بەبەر دەموچاوييهوه گرت.

دادوھەر گوتى: «ديميتىرى فيودورويچ، دلّى خۆت نارەحەت مەكە. ئەوهى دەنووسرى، دواتر بە وردى بۆتانی دەخويننەوه و ھەر بەشيكيت بەدل نەبى، بە مەيلى خۆت دەىگۆرین. بەلام ئىستا بۆ سيھەم جار پرسيارىكى چكۆلەت ليدەكەم. يانى ھيچكەس، تەنانەت كەسيك، ئاگادارى ئەو پارەيە نەبووھ كه وەك نووشتە دوورپوتە و لە ملت كردووھ، لای ھيچ كەسيش دەنگت نەكردووھ؟ دەبى ئەوھت پىبلىم، بەراستى برا پىكردنەكەى مەحالە.»

– ھيچكەس، براوام پىبكەن ھيچكەس ئاگادار نەبووھ. خۆ پىشتريش پىمگوتن، واديارە لىم حالى نەبوون و تىناگەن! كەوايە بۆ دەستبەردارم نابن؟

– زۆر چاكە، بەلام ئەم مەبەستە ھەرچۆنيكە دەبى ليكۆلینەوهى لە سەر بكرى. دەرفەتى زۆريشمان ھەيە. بەلام ئەوھش بزانه ئيمە رەنگە دە دوازده شاھەدەمان ھەبى، كه خۆت لە لايمان باسى خەرجكردنى سى ھەزار رۆبلىت كردووھ. تەنانەت لە چەند شوينيش بە دەنگى بەرز گوتوتە؛ سى ھەزار رۆبلى، نەك ھەزار و پىنج سەد. ئىستاش، ئەو پارەيەى دويىنى كە نازانم لەكويت ھىناوھ، لە زۆر كەست گەياندووھ كه سى ھەزار رۆبلىت پىيە.

ميتيا گوراندى: «دە دوازده شاھەد سەھلە، سەدان شاھەد، يان ھەزاران شاھەدتان ببى!»

– دەبىنى كە ھەموو دىن شاھەدى دەدەن. وشەى «ھەموو» شتيك دەگەيەنى.

– ھيچ شتيك ناگەيەنى. من قسەيەكى قۆرم كردووھ و ھەموو كردوويانەتە بنىشتە خۆشەكە.

– دەى ناچار بووى – خۆت گوتەنى – قسەى قۆر بکەى؟

– شەيتان دەزانى، رەنگە بۆ خۆھەلكيشان... بۆ ئەوهى ئەو ھەموو پارەيەم خەرج كردبوو و خۆى پىئوھ رانىم.... رەنگە بۆ ئەوه بووبى، ئەو پارەيە لەبىر خۆم بەرمەوه كە لە كىسەكەم دوورپوو و لە ملم كردبوو... ئەرى، ھۆيەكەى ئەوه بوو... لەبەر ئەو كارەتان مرم.... چەندجارم ئەو پرسيارە ليدەكەن؟ جارىك، قۆريايتىك بەرەللا كرد و ئيوەش نايبىرەنەوه، جارىك لە دەم دەرپەرى، چونكە درۆ بوو نەمويست قسەى خۆم بخۆمەوه، دەى پياو جارى وايە درۆش دەكا، خۆشتان دەزانن درۆ بۆ چىيە؟

دادوھەر بە لەبىزىكى مانادارەوه گوتى: «ديميتىرى فيودورويچ، بپياردان لەو بارەوه كە چى مرۆف ھاندەدا بۆ درۆ كردن، زۆر دژوارە. لەوھ گەريين، پىمبلى بزائم ئەو كىسەى پارەكەت تىدوورپوو و لە ملت كردبوو، گەورە بوو يان چكۆلە؟

– زۆريش گەورە نەبوو.

– ئەندازەكەى چەند دەبوو؟

– بە ئەندازەى گەلایەكى سەد رۆبلى كە لە ئيوەراستدا بينووشتينييهوه.

– واچاكە پەرۆكەمان نيشاندەى. حەتمەن لە جىيەكت داناوھ.

– قسەى پووچ! من چووزانم لە كوئيە.

– بەلام ببوورە: كەنگى و لەكوئى لە مىلى خۆت دامالى و ھەلت پچرى؟ بە قسەى خۆت نەچوويەوه بۆ مالى.

– كاتى لە مالى فينياوھ چووم بۆ مالى پىرخۆتىن، بە رىگاوه ھەلمپچرى و پارەكەم دەرهيتا.

– بەو تاريكە؟

– رۆشنايىم بۆچى بوو؟ بە دەقىقەيەك ھەر بە قامك ھەلمپچرى.

– لەو شەقامە، بەبى مقەست؟

- پیموا له نیو بازار بوو. مقهستی بۆچبوو؟ کوته پهړویه کی رزه لۆک بوو. هر لهړیوه دراندم.

- دواى ئه وه پاره کت لى دهرهینا، پهړۆکه ت له کوئ دانا؟

- هر له وئ فریما.

- راست له چ شونینیک؟

- له نیو بازار، نیوه راستی بازار! شهیتان ده زانی له کوئ، بۆ ده تانه وئ بزانی؟
- دیمیتری فیودورویچ، ئه وه زور گرینگه. به لگه یه کی زیندووه و به قازانجی

خۆته. چۆن تیناگه ی؟ مانگیک له مه و بهر، کی یارمه تیدای بیدرووی؟

- هیچکس، خۆم درووم.

- دروومان ده زانی؟

- سه رباز ده بی دروومان بزانی. دوورینی ئه وه ش ئه وه نده گرینگ نه بوو
شاره زایی بوئ.

- پهړۆکه ت له کوئ هیئا؟ مه به ستم ئه و تیتۆله یه که پاره کت تینا و دووریت؟

- به شیتم ده زانی؟

- نا، نا، به هیچ شیوه یه ک. دلنیا به دیمیتری فیودورویچ، نامانه وئ سر
بخهینه سهرت.

- نازانم ئه و تیزمالکه پهړویه م له کوئ پهیدا کرد - پیموایه، له جیگایه ک.

- ده مزانی نابی له بیرت چوو بیته وه!

- به شه رفم له بیرم نییه. رهنگه له تیکم له کراسه که م بریبی.

- زور چاکه. سبهینی له مه نزه که تان، رهنگه بتوانین کراس یان ههرشتیک که

ئه و کوته تان لى بریوه، بدوزینه وه. پهړۆکه ماله که ی چی بوو، په شم بوو یان جاو؟

- خودا ده زانی چ مالیک بوو. تاوی سه بر که ن... پیموایه له هیچم نه بری. کوئی

جاو بوو... پیموا کلاوه کونیکى خاوهن ماله که م بوو.

- کلاوی خاوهن ماله که تان؟

- به لى. له وم وهرگرت.

- چۆنت لى وهرگرت؟

- چاو لیکه ن، له بیرمه جاریک کلاویکم لیوه رگرت، کوئی پهړوم پیویست بوو،
به بی ئیزی خاوهن ماله که م هه لمگرت، پیموا بۆ پاک کردنه وه ی قه له مه کانم
دهمویست. چونکه کلاوه کونیکى له که لک که وتوو بوو. دراندم و پاره کانم نایه
بهینی و دووریم. پیموایه راست وابوو، به لى کوته جاویک بوو، هه زار جار
شورابوو.

- به دلنیا یی له بیرته؟

- ته واو لیم روون نییه. پیموایه هر له و کوته پهړویه م ناودووریم. باشه ئه وه

چ گرینگایه تیبیه کی هه یه؟

که وایه ده بی خاوهن ماله که ت له بیرى بی که کلاوه که ی ون بووه؟

- نا، له بیرى نایه. چونکه ونی نه کرد. تیزمالکیکی کون بوو. با پیتانبلیم،

شیتالیک بوو به کارى هیچ نه ده هات.

- دهرزى و دروومانت له کوئ هیئا؟

میتیا ئاخری له دین دهرچوو، گوئی: «ئیتر هیچ نالیم، بیبرنه وه.»

- باوه ر ناکه م له بیرتان چوو بیته وه، که پهړۆکه ت له چ شونینیکى بازار فری

داوه.

میتیا به بزده یه کی تاله وه گوئی: «فه رمان بده سبهینی ته واوی بازار گسک

دن، رهنگه بیدوزنه وه.» به دهنگیکی نووساویش درپژده ی پیدا: «به سیکه ن،

ئاغایان، به س! ده زانم برپا به قسه کانم ناکه ن! ته نانه ت به قه د سه ره

دهرزیه کیش! خه تای خۆمه، خه تای ئیوه نییه. نه ده بوو ئاوا حازرجواب بوایه م.

بۆ؟ بۆ به و دانپیانانه و درکاندی رازی خۆم بۆ ئیوه، خۆم سووک کرد؟ ئیوه به

گالته ی ده زانن. ئه وه له چاوتاندا ده خوینمه وه. جه نابى دادوهر، تۆ بووی منت

تووش کرد! ئه گهر ده توانی تی هه لکه له سرودى سه رکه وتن... نه حله ت له ئیوه،

هه مووتان ئه شکه نجه گهرن!»

سه رى داخست و هه ردوو ده ستى به به ر چاوییه وه گرت. باز پرسه کان

بیده نگ بوون. دواى ده قیقه یه ک سه رى هه لئینا و به تووریه یی چاوی تیبرین. خه م

و ناھومیدی به روخسارییه وه دیار بوو. ئه وه نده مات و بیده نگ دانیشتیوو

دهتگوت ئاگای له دنیا نه ماوه. له م نیوه دا، ئه وان پئویست بوو کۆتایی به کارهکانیان بێتن. ده بوو خیرا دهستبکه ن به لئیرسینه وه له شایه دهکان. سهعات بوو بووه هه شتی به یانی، له میژ بوو چراکانیان کۆژاند بووه. میخاییل ماکرۆویچ و گالگاتوف، که له هه وه ل تا ئاخری لئیرسینه وه که بهردهوام خویان به ژوریدا دهکرد و دهچوونه وه ده ری. ئیستا ههردووکیان دیسان چووبوونه وه ده ری. بازپرسهکانیش زۆر شه کهت دیار بوون. به یانییه کی لئیل و خه ماوی بوو، هه ور ئاسمانی ته نیوو و باران به خور دهباری. میتیا به چاویکی توورپه و خه ماوییه وه له پهنجیره که وه ده یروانییه ده ری.

کتوپر، له نیکۆلای پارفنۆویچی پرسی: «ئیزن ده دن له پهنجیره که وه چاو له ده ری بکه م؟»

نیکۆلای پارفنۆویچ وه لآمی دایه وه: «فه رموو، هه رچه ندهت پئخۆشه چاو لیکه.»

میتیا هه ستا و پۆبی بۆ بهر پهنجیره که. باران به لئیزمه دههاته خوارئ و له شووشه مه یله و سه وزه که ی ده دا. ریگا پر قورپو چلپاوه که ی ده دی به بهر پهنجیره که دا هاتبوو. دوورتریش، له وه ته مه لیلله دا ریزی ماله لارووخواوه کان ره ش و خه ماوی، له وه بارانه دا ره شتر و پووخواوتر دیار بوون. میتیا بیرى له «فیسی قژ زێرین» و ههروه ها بریاره که ی خۆی کرده وه که له گه ل یه که م گزنگی به گولله له خۆی ده دا. به بزیه که وه به خۆی گوت: «له به یانییه کی ئاوادا ته نانهت زۆر باشتریش ده بوو.» له نا کاو ده سستی بهردهاوه و پووئى له «ئه شه که نه گه ره کانی» کرد و گوراندی:

- ئاغان، ده زانم فه وتاوم! به لآم ئه و؟ پئمبلین، تکاتان لیده که م، خۆ ئه ویش له گه ل من نافه وتی؟ خۆ ده زانن بیتاوانه، دویشه ویش که هاواریکرد: «هه مووی خه تای منه»، هۆشی له سه رخۆ نه بوو! ئه و هه یچ خه تایه کی نییه. ئه مشه و هه تا به یانی که له گه ل ئیوه دانیشتبوو، بیرم هه ر له لای ئه و بوو، زۆرم خه می ئه وه.... ده کرى پئمبلین ئه و چ لیده که ن؟

دادوهر به تامه زۆبیه کی ئاشکراوه گوتی: «خه می ئه وت نه بی، دیمیتری فیودۆرۆویچ. تا ئه م ساته هه یچ به لگه یه کمان به ده سته وه نییه خۆ له کارى ئه و خاتوونه هه لقوتینین که تا ئه و راده یه هۆگریت پئیه تی. دلنیام له داها توشدا هه روا ده بی و کارمان به سه ر ئه وه وه نییه.... له وه باره وه ئه وه ی له ده سته شمان بی دریغی نا که ین. خاترجه م به.»

- ئاغان، زۆرتان سپاس ده که م. ده زانم سه ره رای ئه و شتانه، ئیوه مرۆفگه لیکی دروستکار و پوو راستن. باریکتان له سه ر دل م سووک کرد... چاکه ئیستا ده بی چبکه ین؟ من ئاماده م.

- ده بی په له بکه ین. ده بی هه رچی زووتر ده سته بکه ین به لئیرسینه وه له شایه ده کان. ئه م کاره ش ده بی به حزووری ئیوه به رپۆه بچى، که وایه....

نیکۆلای پارفنۆویچ په رپیه نیو قسه کانی: «چاکتر نییه جارئ چایه ک بخۆینه وه؟ پئموایه هه قى ئه وه مان هه یه!»

هاتنه سه ر ئه وه ی ئه گه ر چایی ئاماده بی له قاتی خوارئ (میخاییل ماکارۆویچ بیگومان بۆ خواردنه وه ی چایی چووبوو خوارئ) چاییه ک بخۆنه وه و پاشان «بچه وه سه ر لئیرسینه وه که» و خواردنی ناشتاییش هه لگرن بۆ ده رفه تیکی له بار. وادیاره چایی ساز بووه و خیرا هه تیا یانه سه ری. نیکۆلای پارفنۆویچ به ریزه وه په رداخیکی چایی هه لگرت و خولکی کرد، میتیا لئى وه رنه گرت. به لآم پاشان خۆی داوای چایی کرد و په رداخیکی هه لقوراند. زۆر شه کهت و بیهیزی ده نواند. کاتیک بیرت له هیز و گورپی ده کرده وه، قهت پیتوانه بوو شه ویک خواردنه وه و دلخوره ئاوا شوینی له سه ر داده نی. به لآم هه نده ماندوو بوو، هه سته ده کرد به زۆر سه ری راگرتوووه و جار جار سه ری له گیزه وه ده هات و چاوی ریشکه و پئشکه ی ده کرد. به خۆی گوت: «تاویکی دیکه، ده که ومه ورپینه کردن.»

پیشوو له سى ههزار رۆبلى كه متر خه رجنه كردهوه. خه لگى ئاوايش به درشت و وردهوه شايه دى دهن كه به گوى خويان له ديميتري فيودورويچيان بيستوه. «هه ر ئه وهى بؤ ئه و كچه قهره جانه ي خه ر جكر د و پييدان، ده توانم بليم هه زار رۆبلى ده بوو.»

وه لامى خه م بارانه ي ميتياش ئه مه بوو: «پيموانيه پينج سه د رۆبلم به و كچانه دايى. به داخه وه ئه و كاته نه م بژارد، چونكه مه ست بووم...»
ميتيا له سه ر لاشان و پشت به په رده كه دانيشتوو. مات و بيدهنگ گوى راکرتبوو، به حاله تىكى خه م بار و بيپه زه وه ده تگوت ده لى: «چش، هه رچى ده يلى بيلى. ئيتر بؤ من فه ر ق ناكا.»

تريفون بؤ ريسىچ ليبراوانه هه ليدايه: «ديميتري فيودورويچ، هه زار رۆبلى زياتر بؤ ئه و كچه قهره جانه خه ر جكر د. وه ك گه لا تالوو پاره ت فرى دها و ئه وانيش هه ليانده گرته وه. ئه وان تا قمىكى خويى و دز بوون، ئه سپ دز، ليتره نه ماون ئه و قهره جانه دها خويان شايه دييان دها چه نده يان پاره لى وهر گرتوو. خؤم پاره كه م به ده سته وه دى - نه م بژارد، راستيه كه ي نه تهيشت - به لام به ديتنى بؤم ده ركه وت هه زار و پينج سه د رۆبلى ده بوو... به لى هه زار و پينج سه د! خؤ نه دى و بدى نيم پاره م نه ديى. سه رم له پاره ده رده چى...»

به لام سه باره ت به پاره ي خه ر جكر اوى شه وى رابردوو، گوتى ديميتري فيودورويچ له گه ل گه يشتنى بؤ ئيره پينگوتوه سى هه زار رۆبلى له گه ل خؤى هيناوه.

ميتيا گوتى: «تريفون بؤ ريسىچ، ئيتر وادياره له گه لمان پيكنايه. كوا من گؤتم سى هه زار رۆبلم هيناوه؟»

- چؤن نه تگوت. ئاندريش له وى بوو گوتت. خؤ ئاندرى هه ر ليتره يه. بانگيكه ن با بى. له سه رسه را كاتيك چاوت به دووگى گؤرانبيژ و سه ماكه ره كان كه وت، هاوارت كرد شه ش هه زار رۆبلى ليتره خه ر ج ده كه ي.

شايه داني پر مەترسى (زارۆكى بەستەزمان)

ليپرسينه وهى شايه ده كان ده ستي پى كرد. به لام له سه ر ره وتى پيشوو دريژه به چيروكه كه مان نادهين. كه وايه خؤ له و باسه نادهين كه نيكولاى پارفنوويچ هه ر شايه ديكي بانگه كرده ژوورى، به پيداگرييه وه داواى ليده كرد، راست و ره وان و به بى پيچوو په نا و به ويژدانه وه شايه دييه كه ي بدا و پاشان سويند بخوا، داوا له هه موو شايه ده كانيش ده كرا شايه دنامه كه ئيمزا بكه ن و... هتد. ته نيا ئه وه نده ده ليين كه ئه وهى له كاتى ليپرسينه وهى شايه ده كاندا پيداگريى له سه ر ده كرا، له بابته سى هه زار رۆبلى كه وه بوو. يانى ده يانپرسى ئه و پاره يه ي ديميتري فيودورويچ مانگى پيشوو ليتره، له ماكرويه خه ر جى كرده وه، سى هه زار رۆبلى بووه يان هه زار و پينج سه د رۆبلى؟ هه روه ها دوينى سى هه زار رۆبلى، يان هه زار و پينج سه د رۆبلى خه ر جكر دوه؟ به داخه وه هه موو شايه دييه كان به زه ره دى ميتيا بوو. ته نانه تاقه شايه ديك به قازانجى ئه و نه دوا و هينديكيان شتى واين ده گوت، كه تا پاده يه ك هيوابرواى كرده بوو. قسه كانيشيان ته واو به دژى قسه كانى ميتيا بوو. يه كه م شايه د كه ليپرسينه وهى ليكرا، تريفون بؤ ريسىچ بوو. كاتيك له هه مبه ر بازپرسه كاندا راوه ستا، ريزه يه ك شه رمى حزوورى نه بوو و ده تگوت ميشيكيشى ميوان نيه. به پيچه وانه له هه مبه ر تومه تباردا قه لافه تىكى وشك و توورپه ي به خويه وه گرتبوو كه راستويژى و قوره ده ماخييه كى تاييه تى پيه ديار بوو. هه تا قسه يان لينه پرسىبايه نه ده دوا، ئه و يش زؤر وشيار و له سه ره خؤ وه لامى ده دانه وه. زؤر به دلنيايى و ليبراوانه شايه ديى دا كه مانگى

ئىستىپان و سىمۆنىش گويىيان لىبوو، پىووتىر فۆمىچ گالگانوفىش ھەر ئەو كاتە لە پەنات راوہستابوو. رەنگە لەبىرى مابى....

شاھەدى لە سەر «شەش» ھەزار رۆبل شوينىكى سەيرى لە سەر ھەردوو بازىرسەكە دانا. بەو حىسابە تازە گەشانەو، سى و سى دەبىتە شەش، سى ھەزار ئەو كاتە و سى ھەزار ئىستا دەبىتە شەش ھەزار، ئەو ەوون و ئاشكرا بوو.

ئەو كەسانەى تريفون بۆرىسىچ ناوى ھىنان، لى پرسىنەو ھىان لەگەل كرا. ئىستىپان و سىمۆن و ئاندري، بە گومانەو قسەكانى تريفون بۆرىسىچيان پشتراست كەردەو. بازىرسەكان بە وردى دەمەتەقنى مېتيا و ئاندرييان نووسى كە كاتى ھاتن بۆ ماكرۆيە لە رىگا كەردبوويان: «من دىمىترى فيودورويچ دەچم بۆكۆي؟ بۆ بەھەشت يان دۆزەخ؟ ھەك بزانى لەو دونيا دەبەخشىم يان نا؟» ئىپۆلىت كىرلىوويچ «رەوانناس» بە بزەيەكى نەرمەو ەو ەى بىست و لە كۆتايىدا پىشنيارى كەرد كە ئەو قسانەى تايەت بەو بابەتەن كە دىمىترى فيودورويچ دەچى بۆكۆي، واچاكە «لە پەروەندەكەدا تۆمار كەن.»

گالگانوفيان بانگكرد، گرژ و بەدخولق ھاتە ژوورى و واى قسە لەگەل بازىرسەكان كەرد كە دەنگوت بە عومراتى خۆى نەيدىون، ئەگەرچى پىكەو ە دوست و ئاشنا بوون و ماو ەيەكى زۆر بوو ھەموو رۆژىك دەچوو بۆلايان. بەم شىو ە دەستىكرد بە قسەكەردن كە «ھىچ شتىك لەوبارەو نازانى و ناشىھەوى بزانى.» بەلام دەركەوت كە ئەو ەيش نەقلى «شەش» ھەزار رۆبلى بىستوو، دانى پيانا كە لەو كاتەدا لەو نزيكانە راوہستاو. بەلام تا ئەو جىئەى لەبىرى بى و توانىبىتى بىبىنى، «نەيدەزانى» مېتيا چەندەى پارە بە دەستەو ە بوو. راستى ئەو ەشى گوت كە لەھىستانىيەكان لە كايەى پەرىندا گزەھيان كەردو ە. لە وەلامى پرسىيارە پەيتا پەيتاكانىندا گوتى كە دواى وەدەرنانى لەھىستانىيەكان، نىوانى مېتيا و ئاگرافنا ئەلسكاندرفنا خۆش بوو ە و ئاگرافنا گوتوويە ئەوى خۆش دەوى. زۆر بە ئارامى و رىزەو ە ناوى

ئاگرافنا ئەلسكاندرفناى ھىنا، ەك ئەو ەى خاتوونىكى بەرىز بى و جارنىكىش ئىزنى بە خۆى نەدا گرووشنكاى پىبلى. ئەگەرچى زۆرى پىناخۆش بوو شاھەدى بە، بەلام ئىپۆلىت كىرلىوويچ لىپرسىنەو ەيەكى تىر و تەسەلى لەگەل پىكەھىنا. ھەر بە ھۆى ئەو ەيشەو ە تەواى وردەكارىيەكانى ئەو شەو ەى بۆ دەركەوت كە ەك دەلەين «ئەشقنامەى» مېتياى پىكەدەنا. مېتيا بۆ تاقە جارنىكىش نەپەرىيە نىو قسەكانى گالگانوف. ئاخىرى ئىزنىيان پىدا مەرخەس بى و ئەو ەيش بە رق و توورەبىيەكى ئاشكراو لە وەتاغەكە چوو ە دەرى.

لىپرسىنەو ەيان لەگەل لەھىستانىيەكانىش كەرد. ئەگەرچى لە وەتاغەكەياندا خۆيان لە پىخەف خزانەبوو و ئەو شەو ە خەو نەچووبوو ە چاويان و لەگەل گەيشتنى ئەفسەرانى پۆلىس بەپەلە خۆيان پۆشتە كەردەو ە و خۆيان ئامادە كەرد، چونكە دەيانزانى بانگيان دەكەن بۆ لىپرسىنەو ە. بە لووت بەرزىيەكى تىكەل بە ترسەو ە شاھەدىيان دا. لەھىستانىيە وردىلە دەركەوت كە ئەفسەرى خانەنشىنكراو، كە ەك جەرپراخى ئەرتەش لە سىبىريا خزمەتى كەردو ە. ناوى مووسايالوويچە. پان وىرۆبلىفسكىش دەركەوت ددانسانىكى بى ئىجازەنامەيە. ئەگەرچى پارفتوويچ پرسىيارى لىكەردن، بەلام ھەردووكانى وەلامەكانىيان بە مېخايىل ماكاروويچ داىەو ە، كە لە سووچىك راوہستابوو. لەبەر نەزانى ئەويان ەك كەسايەتییەكى مەزن و گرىنگ ھاتە بەرچاو و لەگەل ھەر وشەيەك «پانىە سەرھەنگ» يان پىدەگوت. دواى چەند جار ناپەزايەتى لە لايەن مېخايىل ماكاروويچەو ە تىگەيشتن كە دەبى كاتى وەلام دانەو ە روو بەكەنە نىكۆلاى پارفتوويچ. دەركەوت كە زمانى رووسى زۆر بە چاكى و بىھەلە دەزانن و تەنيا تۆزى زاراو ەكەيان جياوازە. پان مووسايالوويچ و ەھا بە گەرموگورى و لەخوبايانە باسى پىو ەندى خۆى و گرووشنكاى كەرد كە مېتيا خۆى پىرانەگىرا و ەستا سەرىپى و گوتى ئىجازە نادا ئەو «ھىچو ەچە» لە حوزوورى ئەودا ئاوا قسە بكە! پان مووسايالوويچ سەرنجى حازرىانى بۆ وشەى «ھىچو ەچ» راکىشا و داواى لىكەردن لە شاھەدنامەكەدا تۆمار كرى. مېتيا بە توورەبى گوتى:

- ئەو ھىچوچوچە! ھىچوچوچ! ئەو ھىچوچوچە! ئەو ھىچوچوچە! ئەو ھىچوچوچە! ئەو ھىچوچوچە! ئەو ھىچوچوچە! ئەو ھىچوچوچە! ئەو ھىچوچوچە!

سەرھەرى بەن ئۆزى شايەدنامەش ھىشتا دەلئەم خويىرى و ھىچوچوچە!
 نىكولای پارفنوۋىچ ئەگەرچى ئەو وتەيەي لە شايەدى نامەكەدا نووسى
 بەوپەرى شارەزايەو بەرپوئەبەرايەتتەي خۆي نیشاندا. دواى سەرکونە کردنى
 ميتتيا، ئەو بەشەي لىپرسىنەو ھەلېرى كە پىئەندى بە لايەنى ئاشقەنەي
 پەرۋەندەكەو ھەو و بەپەلە چوو ھەلېرەنە بىر پەتتەيەكانى. يەككى لە
 شايەدبىەكانى پياوانى لەھىستانى سەيىر سەرنجى بازپرسەكانى
 راكيشا: ئەو بەن ئۆزى ھەو ھەر لەم ژوورەدا، ميتتيا ھەو لىداو ھەو
 پان مووسايالوۋىچ بېرى و سى ھەزار رۇبلى پى پيشنيار كەدبوو كە دەست لە
 گرووشكا ھەلگىرى. ھەوت سەد رۇبلى بىخانە دەداتى و «رۇژى دوايش»
 دوو ھەزار و سى سەد رۇبلى دىكەي دەداتى. ميتتيا سوئندى خواربوو كە ئەو
 پارەيەي لە ماکروۋيە پىننە، بەلام لە شار ھەيەتتە. ميتتيا ھەلېدايە نەمگوتو ھەو
 ھەتمەن لە شار پاشماو ھى پارەكەي دەدەمى. بەلام پان و پىروبوليفسكى
 شايەدبى دۆستەكەي پشت راست كەدەو ھەو ميتتيا دواي تاويى بىر كەدەنەو، بە
 مرومۇچى دانى پىانا كە شايەدبى ئەو لەھىستانىيانە رەنگە راست بى و ئەو
 لەو كاتەدا تووشى شەلەژان بووبى و لەوانەيە ئەو قەسەيەي كەدبى. دادو ھەر
 ھەك چەققە ھەو شايەدبىەو نووسا. وا دياربوو ئەم بابەتەي بۇ محاكەمەكە
 داناو ھەو (ئەوان لە راستىدا ھەو ئاكامە گەيشتن) كە نىو ھەي يان بەشېك لەو سى
 ھەزار رۇبلى ھەدەست ميتتيا كەوتو ھەو، لەوانەيە لە راستىدا لە شوئىتتەك لە
 شارى، يان تەنەت، رەنگە لىرە لە ماکروۋيە شاردرابىتەو ھەو. ئەم خالەش ئەو
 راستىيەمان بۇ پوئەكەتەو كە بۇ تەنە ھەشت سەد رۇبلىان بە دەست
 ميتتاو ھەو، راستىيەكە بۇ دادو ھەو بۇتە ھۆي سەرگەيژە. ئەم راستىيەش
 تەنە شايەدبىەك ھەو كە سەرھەرى بىبەيەخ بوونەكەي، تا ئىستا بە قازانجى
 ميتتيا ھەبوو. بەلام ئەم شايەدبىەك بە قازانجى ئەو ھەو، خراپ بووبوو. لە
 ھەلامى لىپرسىنەو ھەو دادو ھەو كە ئەو دوو ھەزار و سى سەد رۇبلى لەكوى
 پەيدا ھەك، چونكە گوتبووى لە ھەزار و پىنج سەد رۇبلى زىاتر نىبە، ميتتيا بە

دەلىيايەو ھەو ھەلامى دايەو كە قەستتە پىشنيارى پارە بە «لەھىستانىي
 وردىلە» نەبوو. بەلكو قەبالەي ھەرمىي گوندى چىرماشنىا بوو، ھەر ئەو
 ماف و ھەقەي بە سامسانوف و مادام خۇخلاكوفى پىشنيار كەدبوو. دادو ھەر
 بەو «تەفرەدانە ساويلكانەيە» بزەي ھاتتە.

- يانى پىتوابوو مووسايالوۋىچ ئەو قەبالەيە بەجىي دوو ھەزار و سى سەد
 رۇبلى پارەي نەغد قەبوولەدەكە؟

ميتتيا بە تىنوگورىكەو گوتتە: «جا ديارە قەبوولەدە كەد، دەلىيام. ئاخىر
 لەوانەبوو نەك دوو ھەزار، بەلكو چوار يان شەش ھەزار رۇبلى ھەگىر
 كەوئى. دەيتوانى ھەككىلى شارەزا و تەماھكار و لەھىستانى و جوولەكەي
 پوولەككى بۇ بېرى و جگە لە سى ھەزار رۇبلى تەواوئى مەكەكە لە چىنگ پىرە
 پىاو ھەرتتە.»

شايەدبى پان مووسايالوۋىچ، ھەلېبەت زور بە وردى لە شايەدى نامەكەدا
 تۆمار كرا. دواي ئەو ھەش لەھىستانىيەكان مەرەخەس كران. بەلام باسېك لە
 گزە كەدن لە قومار كەياندا نەھاتە گورى. نىكولای پارفنوۋىچ تەواو لىيان
 رازى بوو و نەيدەويست بە قەسەي بى سەرۋە ھە نارەھەتتەيان بكا، سەرھەرى
 ئەو ھەش، كىشەكەيان تەنە لە سەر گزەيەكى گەجانە بوو، لە كاتى مەستى و
 قوماردا ئەو گزى و فزىيانە ھەر دەبن. ئەو شەو بە ئەندازەي كەفەي
 عەيشونۇشيان كەدبوو... ھەر بۆيە دووسەد رۇبلى لە گىرفەنى
 لەھىستانىيەكاندا مابوو كە بە فىل و گزە بردبوويانەو ھە.

پاشان ماكسىموفى پىر بانگكرا. بە ترس و لەرزەو ھەتە ژوورى و بە
 ھىواشى ھەتە پىشى. زورىش پەرۋش و ئالوز دياربوو. تا ئىستا لە قاتى
 خوارى لەگەل گرووشكا كر كەوتبوو و ھەك كەپ و لال لە سووچېك
 ھەلگورمابوو، ھەر ھەك دواتر مېخاييل ماکاروۋىچ گوتتە: «جاروبار دەستتە
 ھەك بە پرووكە پرووك و بە دەس رەيەكى شىن فرمىسكەكانى دەسپرى.» تا
 واپلېدى گرووشكا دەستەكەت بە ئارام كەدەنەو ھەو و دەلئەو ھەي. پىرەپىا و خىرا
 دانىپىانا كە تووشى ھەلە بوو. «بە ھۆي دەستەنگى و ھەژارى» دە رۇبلى لە

دیمیتري فیودورویچ قهرز کردووه و ئامادهیه بیداتهوه. له وهلامی پرسیاری نیکولای پارفنووچدا که لئی پرسی چهندهت پاره به دهست دیمیتري فیودورویچهوه دیوه، چونکه کاتی وهرگرتنی ئهوه ده رۆبله له هه موو که سیک باشتر توانیویه پارهکانی ببینی. زور به دلنیایی و لیبراوانه گوتی «بیست ههزار رۆبل».

نیکولای پارفنووچ، به بزیههکهوه پرسیی: «قتهت بیست ههزار رۆبل دیوه و دهزانی چهکهی بیست ههزار رۆبلی چهنده دهی؟»
- ئهی چۆنم نه دیوه، قوربان، بهلام نهک بیست ههزار، بهلکو ههوت ههزار، ئهویش ئهوه کاته بوو که ژنهکههملکهکهمی له گرهو نا. ته نیا ئیزنی دهدا له دوورهوه ته ماشایکههمل و به بۆنهی ئهوهوه قورهدهماخانه فیزی بهسهردا لیدهدام. چهکهیهکی گوره بوو، هه مووشی گه لای گول به پشت بوو. گه لاکانی دیمیتري فیودورووچیش گول به پشت بوون.

ئهویان زور ماتل نه کرد. ئاخری نۆرهی گرووشنکا هات. نیکولای پارفنووچ تهواو نیگه رانی ئهوه بوو هاتنی گرووشنکا شوین له سهه میتیا دانی، بۆیه وهک ئاموژگاری چهنده وشهیهکی درکاند به گوئی میتیادا، بهلام ئهوه سههری داخست و تیگه یاند که «کیشه و ههرا ساز ناکههمل». میخاییل ماکارووچ، خوی له گهه گرووشنکا هاته ژووری و رینوینی کرد. گرووشنکا به ناوچاوانیکی گرژ و خه مبارهوه، که تا رادهیهک ئارامی دهواند، هاته ژووری و به ئارامی له سهه کورسیلهیهک دانیشته که نیکولای پارفنووچ خولکی کرد له سههری دانیشی. به جارێ رهنگی ههلبزکابوو، دهتگوت سهه رایهتی. شاله رهش و گرانبایه کهی له ملی پینچابوو. تاویاویکی ئارام دایگرتبوو. یهکهمین دیاردهی نهخوشییکی درێژخایهن که دواي ئهوه شهوه تووشی بوو. ئارام و له سهه رهخۆ، به روانینیکی جیدی و ههلسوکهوتیکی نهرموونیان، شوینیکی قوولی له سهه دادوهرهکان دانا و ته نانهت نیکولای پارفنووچ ههتا رادیهک دلی بوی دهکورکاند. خوی دواتر کاتیک باسیکرد، دانی پینا که تا ئهوه کاته نه یزانیوه «ئهوه ژنه چهنده جوانه»، چونکه پینشتریش چهنده جار دیتبووی، هه میشهش به

چاوی سهلتهیهکی لادینی چاوی لیکردبوو. ته نانهت دواتر له کورپکی ژنانیشدا که باسی ئهوه خاتوونه هاتبووه گورێ، شهیدایانه گوتبووی: «ئهوه ژنه خاوهنی ههلسوکهوت و کهسایهتییه که ته نیا له ژنانی نه جیمزاده و خانهدان دهوه شیتهوه» بهلام ژنان بهو وتهیه تیکچوون و له ریه پینانگوت «شهیتانی دلتهر». گرووشنکا، هه رکه پینی نایه ژوورهکهوه، ته نیا چرکهیهک چاوی له میتیا کرد میتیاش شله ژاوانه چاوی تیبری. بهلام روخساری ئارامی گرووشنکا خیرا دلنیای کرد. دواي لیبرسینهوه و وریایی پیدان که ناتوانی حاشا له هیچ شتی بکا، نیکولای پارفنووچ توژی به گومانهوه، بهلام بهوپهری ریز و ئهدهبهوه، پرسیی له گهه له سهروانی واز له ئهرتتهش هیناو، دیمیتري فیودورووچ کارامازوف، چ دوستایهتییهکیان ههیه. گرووشنکاش به له بزیکي ئارام و خاترجه مهوه وهلامیادهوه:

- ئاشنامان بوو. له ماوهی مانگی رابردوودا وهک ئاشنا دههات بۆ دیدهنیم.
له وهلامی پرسیارهکانی دیکه یاندا به روونی و راشکاواییهکی تهواو گوتی هه رچهند «جاروبار» کهوتبووه بهر دلی، بهلام ئاشقی نه بووبوو، «زیاتر بۆ ئهوهی داخی خۆمیان پین بریژم و پینانرا بویرم، دلی ئهویش و دلی باوکیشیم رفاندبوو.» بۆشی ده رکهوتبوو که میتیا به خیلی به فیودورپاولووچ و هه موو که سیکي دیکه دهبا، بهلام مه بهستی ته نیا ئهوه بووه پینانرا بویر. قهت قهستی ئهوهی نه بووه بچی بۆلای فیودورپاولووچ ته نیا ویستویه سهه بخاته سههری و پینیکه نی. «له ماوهی مانگی رابردوودا بیرم له هیچ کامیان نه کردۆتهوه و ته نیا چاوهروانی پیاویکیتر بووم که زوری خراپه ده رهقم کردووه.» له کوتایشدا گوتی: «بهلام پیموایه هیچ پیوستیهک ناکا لهوبارهوه هه لمپین، یان من وهلامتان بدهمهوه، چونکه ئهوه شتانه پیوهندی به خۆمهوه ههیه.»

نیکولای پارفنووچ له ریه تیگه یشت و ئیتر له سهه ئهوه باسه نه رۆیشت، لایه نی «ئهویندارانهی» پهروهنده کهی بهردا و هاته سهه پرسیاره گرینگهکان، یانی سهبارته به سنی ههزار رۆبله که. گرووشنکا به دلنیایهوه گوتی: «له یهکهمین عیشوتوشماندا، واته مانگی رابردوو له ماکرویه، به خاترجه می سی

هزار رۆبل خەرجکرا، ئەگەرچی خۆم پارەکهیم نەبژاردوو، له زمانی دیمیتری فیۆدۆرۆویچم بیستوو که سێ هەزار رۆبلی خەرجکردوو. «
 دادوهر به په له پرسیی: «ئەوهی تەنیا به تو گوت، یان له لای که سیکی تر، یان بۆ که سانیکی تری باسکرد و تو به هەلکهوت گوت لیبوو؟»
 گرووشنکا له وهلامی ئەو پرسیارهشدا گوتی که هەم له لای ئەموئەو، هەم کاتیک به تەنیاش بوون ئەوهی لیبستوو.
 دادوهر پرسیی: «ئەوهی تەنیا جاریک یان چەند جار به ئیوه گوت؟» بۆشی دەرکهوت که میتیا چەن جاری ئەوه به گرووشنکا گوتوو.
 ئیپۆلیت کیریلۆویچ ئەم شایه دییهی زۆر به دل بوو. کاتیک زیاتر درێژەیان به لیبرسینه وه که دا، پوون بۆوه که گرووشنکا دەزانی ئەو پارەیهی له کوئ وەدستکه وتوو، یانی دەیزانی که «دیمیتری فیۆدۆرۆویچ سێ هەزار رۆبلی له کاترینا ئیوانا وەرگرتوو.»
 - وەک له بیرت بئ تاقه جاریکیش لیت نەبیست که سێ هەزار رۆبلی که متر خەرجکردبئ، یان نیوهی ئەو پارەیهی پاشه کهوت کردبئ؟
 گرووشنکا وهلامی دایه وه: «نا، قەتم لینه بیستوو.»
 جگه له وهش گوتی که میتیا له ماوهی مانگی رابردوو دا زۆرجار گوتوو به تاقه کۆپکیکیشی نییه. له کوتاییشدا گوتی: «هەمیشه چاوه روانی هەلێک بوو برێک پارە له باوکی بستینی.»
 نیکۆلای پارفنۆویچ گوتی: «قەت له لای تو... به هەلکهوت، یان له کاتی توورەبییدا، نەگوتوو باوکی دەرکۆژئ؟
 گرووشنکا هەناسهیه کی هەلکیشا و گوتی: «با، گوتوو به.»
 - جاریک یان چەند جار؟
 - چەندین جار، ئەوهندهی رقی هەلدهستا ئەوهی دەرگوت.
 - تو قەت باوهرت دەرکرد کاریکی وا بکا؟
 گرووشنکا به خاترجه می وهلامی دایه وه: «به هیچ شیوهیه ک. ئیمانم به دلە گەرکه کی بوو.»

میتیا له ناکاو گوراندی: «ئاغایان ئیجازه بفرمون، ئیجازه بفرمون با له حزووری ئیوه دا شتیک به ئاگرافنا ئەلکساندرفنا بلیم.»
 نیکۆلای پارفنۆویچ گوتی: «فرموو.»
 میتیا له سەر کورسییه که ههستا: «ئاگرافنا ئەلکساندرفنا! ئیمانم به خودا و به من ببئ که دهستم له کوشتنی باوکدا نییه!»
 میتیا دوای ئەو قسانه له سەر جیگا کهی خۆی دانیشته وه. گرووشنکا ههستا سه پین و به ئەدهبانه له هه مبه ر په یکه ره ی پیروژدا خاجی خۆی کیشا و به دهنگیکی بوغز گرتوو وه گوتی: «خودایه گیان، زۆر شوکر.» پاشان رووی له نیکۆلای پارفنۆویچ کرد و درێژهی به قسه کانی دا: «ئەو قسهی ئیستا کردی، راسته، باوهری پینکه ن، من چاکی دهناسم. زۆرجار به گالته یان له کاتی رقههستان و خیشه سه ریدا قسه دهکا، به لام له هه مبه ر ویژدانیدا سه ره رپۆ نییه، پین له ویژدانی خۆی نانی. به راستیهی، برۆای پینکه ن.»
 میتیا به دهنگیکی بوغز لئ نیشته وه گوتی: «ئاگرافنا ئەلکساندرفنا، سپاست دهکه م، ورهیه کی تازه ت و به ر نامه وه.»
 بیمه سه ر باسی ئەو پارەیهی شهوی رابردوو خەرجکراوه، گرووشنکا گوتی نازانی چەند بوو، به لام بیستبووی میتیا به چەند که سی گوتوو سێ هەزار رۆبلی پینیه. له وهلامی ئەو پرسیارهشدا که ئەو پارەیهی له کوئ وەدست که وتوو، گرووشنکا گوتی له میتیای بیستوو که ئەو پارەیهی له کاترینا ئیوانا «دزیوه» ئەویش له وهلامی میتیادا گوتوو به نا نەتدزیوه و دهبی به یانی بچی بیده وه. له وهلامی پرسیاری دادوهردا که ئەو پارەیهی میتیا گوتبووی له کاترینا ئیوانای دزیوه، هەر ئەو بره پارەیه بوو که دوینی خەرجکردبوو، یان مانگی پینشو هه مووی له ئاو کردبوو، گرووشنکا گوتی مه به سستی ئەو پارەیه بوو که مانگی رابردوو خەرجی کردوو، یانی وا له قسه کانی تیگه یشتن.
 ئاخری دهستیان له کۆل گرووشنکا کرده وه و مه ره خه سیان کرد. نیکۆلای پارفنۆویچیش له رووی دل سوژییه وه پینراگه یاند که دهتوانی بگه رپته وه بۆ

شاری، ئەگەر خزمەتیکیشی لە دەست دێ، بۆ وینە بەکری گرتنی عارەبانە، یان ئەگەر پێویستی بێ پارێزەری لەگەڵ بئیری....

گرووشنکا دەستی بە سینگییەوه گرت و وێرایی کرپۆش گوتی: «پەر بە دل سپاست دەکەم، من لەگەڵ ئەو کابرا پیرە دەپۆمەوه، ئەویش لەگەڵ خۆم دەبەمەوه بۆ شاری، ئەگەر ئیجازەش بفرمۆن، جاری لە خوارەوه چاوهڕێ دەبم با بزنام ئاکامی دادگایی کردنەکهی دیمیتری فیودورۆویچ دەبێ بەچی.»

گرووشنکا چوو دەری. میتیا ئارام و شادی دەنواند، بەلام تەنیا چەند چرکەیی خایاند. بەهۆی بیهیزی و خەمیکی ئاوێتەیی دلەخورپەوه هەستی بە ئازار و خەفەت دەکرد. لەبەر شەکەتی چاوی هەلنەدەهات. ئاخری لێ پرسینەوهی شایەدەکانیش تەواو بوو. بازپرسەکان دەستیانکرد بە پێداچوونەوهی پەرۆندەکه. میتیا هەستا سەرپێ، لە کورسییەکهی دوور کهوتەوه و چوو سووچیکی لای پەرۆندەکه، لە سەر سندوقیگی گەرۆهی فەرشکراو پاکشا و لەرپۆه خەوی لیکەوت.

خەونیکێ سەیری دی، خەونەکهی بە تۆزیش پێوهندیی بەو کات و شوینەوه نەبوو. لە شوینیک بوو بە ناوی ئیستەپ که لەمیژ بوو لەوئ دامەزرابوو، بە سواری دەچوو، لادینییک بە سواری عارەبانەیهکی دوو ئەسپ بە نیو بەفر و قور و زیلاقەدا دەبیرد. سەرماي بوو، سەرەتای مانگی نوامبر بوو. شلیووی دەکرد و عەرزێ بووبوو یەکیارچە قور و لیتە و بەفر و زلچەیی دەهات. کابرای عارەبانەچی بە پرتاوی لێی دەخوری و خەرەزەنگی هەلنەسووراند. پێشیکێ بۆز و دریزی هەبوو. پیر نەبوو، پەنجا سالی تەمەن بوو و کەپەنکی لەبەردا بوو. لە دوورەوه گوندیک دیاربوو. میتیا لە دوورەوه تاپۆی مالهەکانی دەدی رەش دەچوونەوه. نیوێ مالهەکان سووتابوون و دەستەک و کاریتەیی سەربانەکانی بە نیوێ سووتاووی و رەش داگەرایی وەدەرکەوتبوون. کاتییک گەیشتنە نیو دێ، ژنانی گوندنشین لە سەر ریگاگە ریزیان بەستبوو، ریزیکی دوور و دریز، ژنەکان زۆر بوون و هەموویان لەر و وردیلە بوون، دەمووچاویان قاوهیی بوو، بەتایبەت ئەو ژنە دریز و رەقەلەیی لە قەرەغهوه

راوەستا بوو و چل سالانی دەنواند، بەلام بەو رۆخسارە دریزۆکە و لەجەرەوه لەوه دەچوو لە بیست سال زیاتر نەبێ. کۆرپەیهکی ساوای بە باوہشەوه بوو. مەمکی ئەو ژنە دەبێ وشکی کردبیت و تنۆکی شیریی تیدا نەبێ. زارۆکەش زووقە زووق دەگریا و باسکی روت و چکۆلە و مەشتە وردیلەکانی دەجوولاندهوه که سەرما رەش و شینی هەلگێراوون.

میتیا، که هەرۆا بە پیکەنینهوه بەلایاندا تیدەپەرێ، پرسیی: «بۆ دەگرین؟ بۆ دەگرین؟»

عارەبانەچی وەلامی دایەوه: «ئەو مندالە بەستەزمانە دەگری.»
بەجاری شوینی لە سەر میتیا دانا که بە شیوہیهکی لادینیانە گوتی ئەو «مندالە بەستەزمانە» لە لایەکی ترەوه ئەو وشەیهشی پێجوان بوو. دەتگوت دلسۆزییهکی زیاتری پێوهیه. میتیا گەوجانە دووپاتی کردەوه: «ئاخەر بۆ دەگری؟ بۆ بازۆلە چکۆلەکانی روتە؟ بۆ دایناپۆشن؟»
- بەستەزمانە سەرمايهتی، جلو بەرگەکانی چکۆلەن و گەرمی داناھین.

میتیا گەوجانە پێداگری کرد: «ئاخەر بۆ؟ بۆ؟»
- خەلکیکی هەژارن مالهەکانیان سووتاو. نانیا نیه. خەریکی سوالن. چونکە مالووالەکهیان سووتاو و ئاوارە بوون.

میتیا وەک ئەوێ دیسان تیگەیشتنی گوتی: «نا، نا. پیمبلی ئەو دایکە هەژارنە بۆ لەوئ راوەستاون؟ بۆ فەقیرن؟ ئەو مندالە بەستەزمانە بۆ فەقیرە؟ ئیستەپ بۆ ئاوا بێ داھاتە؟ ئەوانە بۆ یەکتەر لە باوہش ناگرن و یەکتەر ماچ ناکەن؟ بۆ بە شادی تێهەلناکەن لە گۆرانیی شادی؟ بۆ چارەرەشی و لیکەوماوی بەو دەرەدی بردوون و رەنگیان رەش داگەرۆاوه؟ بۆ خۆراک بەو مندالە بەستەزمانە نادەن؟»

هەستیشی دەکرد که پرسیارەکانی بیمانا و ناماقوولانەن، بەلام پێی خۆشبوو پرسی و دەبوو ئەو پرسیارانەش بکا. هەرۆها هەستیدەکرد، هەستی دلسۆزی خەریکە لە ناخەوه هەلی دەچۆقینئ، ئەگەرچی بە عومراتی ئەو هەستەیی نەئەزموو بوو. گریانی دەهات، دەویست کاریکیان بۆ بکا، بۆ ئەوێ ئەو

زارۆکه بهسته زمانه ئیتر نه گری. بۆ ئه وهی ئیتر ئه و دایکه رهشتاله ی مه مکی وشکی کردوه ئیتر نه گری. بۆ ئه وهی له و کاته وه ئیتر که س فرمی سک هه لئه وه رینی. ده یویست له ریوه و بی له به رچاو گرتنی کۆسپ و ته گهره، به ته وای ئه و توانا و بیباکیانه وه که له مالباتی کارامازۆف دایه، ئه و کاره بکا.

گوئی له دهنگی ناسک و پر ههستی گرووشنکا بوو له په نایدا گوئی: «منیش له گه لت دیم. ئیتر تا ئاخری ته مه نم ده ستت لی هه لئا گرم، منیش له گه لت دیم.»

پرشنگیک دلی روونکرده وه، هه ولیدا به ره و تیشکه که برواته پیشی و به ئاواته وه بوو بژی، زیندوو بی و برواته پیشی، به ره و ئه و تیشکه تاز ه برواته پیشی که بانگی ده کا، په له بکا و هه ر ئیستا به له ز و خیرا وه ریکه وئ و برواته پیشی.

که چاوی هه لئنا و له سه ر سن دووقه که دانیشت، به سه رسوورمانه وه گوئی: «چی! کوئی؟» وه ک ئه وه ی وه هوش هاتییته وه، بزه یه کی پر له شادی که وته سه ر لیوی. نیکۆلای پارفنوو یچ له ژوور سه ری را وه ستابوو، پیشنیاری پیده کرد گوئ له شایه دنامه که بگری که به دهنگی به رز ده خویندریته وه. واژوی بکا. میتیا پییوابوو سه عاتیک یان زیاتر خه وتوو. به لام گوئی له دهنگی نیکۆلای پارفنوو یچ نه بوو. له ناکاو ئه م راستییه سه رنجی راکیشا که بالنجیکی له ژیر سه ر دایه. چونکه ئه و کاته ی شه که ت و ماندوو له سه ر سن دووقه که پالکه وت ئه م بالنجی له ژیر سه ردا نه بوو.

به دهنگیکی بوغز گرتوو و سپاس و پیزانینه وه، وه ک ئه وه ی زوری دلسۆزی بۆ کرابی، هاواریکرد: «کی ئه و بالنجی نایه بن سه رم؟ کی ئه و چاکه یه ی له گه ل کردم؟» نه یزانی ئه و که سه دلۆفانه کی بووه، رهنگه یه کیک له شایه ده گوندنشینه کان، یان میرزا وردیله که ی نیکۆلای پارفنوو یچ له پووی دلسۆزییه وه ئه و بالنجی نابیته ژیر سه ری، کولی گریان سه رتا پای وه له رزین خستبوو، پۆیی بۆلای میزه که و گوئی هه رچی بلین واژوی ده که م.

به دهنگیکی غه ریب و روخساریکی گه شاره وه که ویده چوو به هوی شادییه وه بی، گوئی: «ئاغایان، خه ونیکی چاکم دی.»

(۹)

میتیا ده بن و ده پوون

دوای ئیمزا کردنی شایه دنامه که، نیکۆلای پارفنوو یچ به فیز و قورساخییه که وه پووی له تومه تبار کرد و بریارنامه که ی بۆ خوینده وه. له ویدا هاتبوو که فلان سال و فلان پوژ له فلان شوین، بازپرسی فلان دادگا، دوای لیپرسینه وه له تومه تبار فلانی کورپی فلان (یانی میتیا) به و تومه تانه (که ته وای موو به موو نووسرابوو) و دوای چاوخشانده وه به و خاله دا که تومه تبار حاشا له هه موو ئه و تومه تانه ده کا وا دراونه ته پالی، بۆ خۆپه راندنه وه و به رگریکردن له خوی هیچ شتیکی نه درکاندوو. به لام شاهیدان فلان و فلانی کورپی فلان، به م شیوه ی خواره وه به دژی ئه و شایه دیان داوه، به پیی فلان ماده و بریاری یاسا ... هتد بریاردر که فلانی کورپی فلان (میتیا) به مه به ستی له ئه ماندابوون له هه ر چه شنه په یدۆزی و سزایه کی بی بنه ما، له فلان به ندیخانه راده گیری. به م چه شنه تومه تبار ناگادار ده که یه وه و به رگیک له م بریارنامه یه ئاراسته ی جیگری دادوهر ده کری و هتد... وه لاسل به میتیا یان راگه یاند که له و کاته وه زیندانییه و له زووترین کاتدا ده یبه ن بۆ شار و له وئ له شوینیکی زور ناخوش ده ستبه سه ر ده کری. میتیا به وردی گوئی راگرت و له کوئییدا ته نیا شانی هه لته کاند.

- زور چاکه ئاغایان، لیتان ناگرم. من ئاماده م... ده زانم جگه له وه هیچ کاریکی دیکه تان له ده ست نایه.

نیکۆلای پارفنوو یچ دلسۆزانه پیی راگه یاند، سه روکی ئاسایش ماوریکی ماوریکییه و یچ که به هه لکه وت له وئ بووه، هاوپیی ده کا...

میتیا له پېر قسه که ی پېږی «سه برکه» به ههستیگی گه رمه وه خوئی پیرانه گيرا و پرویکرده حازریان و گوتی: «ئاغایان، هه موو زالمین، هه موومان دلره قین و چاره پشین، ده بینه هوئی نه وهی هه موو پیاوان و ژنان و مندالان فرمیسک هه لوهرینین، نازاریان ده دین و ده یانگرییتین. به لام له نیوان هه موویاندا، لیمگه رین لیره و هه ر ئیستا پروون بیته وه، له نیوان نه وانه دا من له هه مووان سووکوچروو کترم. خوئیترین ده عبام! له ژیاندا هه موو رۆژیک له سینگی خۆم داوه و سویندمخواردوه که خۆم پاک راگرم و سه ره پوی نه که م، به لام هه موو رۆژیک خۆم تووشی نه و زه لکاوی تاوانه کردوه. ئیستا تیده گم که مرۆقی وه ک من پیویسته ته مبی کرئ و قامچی بخوا، قامچی چاره نووس، قه لاده یه کیان له مل کرئ. به وزه یه کی دهره کی بیان به ستنه وه. نه گه ر به ره لالا بوایه م و سه مه ندوکیان له ملم نه کردایه، هیچکات، هیچکات خۆم له و زه لکاوه پی دهر باز نه ده کرا و نه شم ده ویست دهر باز بم! به لام نه وه دهستی به لا نه وکی گرتم. نازاری تۆمهت و تیروتوانجی خه لگم قه بووله. هه قیانه تف و نه حله تم که ن. ده مه وه ئی نازار بکیشم، به لکو پاکبمه وه. رهنگه پاکیشبمه وه، وانیه؟ ئاغایان بو دوایین جار گویم لیبگرن و بروام پیبکه ن، خوینی باوکم له نه ستوی من نییه و من نه مکوشتوه. ئاماده م سزا بدریم، نه ک بو نه وهی کوشتوومه، به لکو بو نه وهی ده مویست بیکوژم. رهنگه بشمکوشتایه. سه ره رای نه وه ش بریارمداوه به ره ره کانتیان له گه ل بکه م و ئاگادارتان ده که مه وه. هه تا ئاخ له گه لتان له کیشه دا ده بم و نه و کاته خودا خوئی بریار ده دا. خودا حافیز ئاغایان، له وهی که کاتی لپیرسینه وه گوراندم به سه رتاندا داوای لیبووردن ده که م. دلتان لیم نه هیشی. ئاخ، نه و کاته هیشتا گه وج بووم... دوا ی تاویکی تر به ند ده کریم، به لام ئیستا بو دوایین جار، دیمتری کارمازوف وه ک که سیکی ئازاد لیتان ده پارپمه وه و خودا حافیزیتان لیده که م. خودا حافیزی له هه موو مرۆقه کان ده که م.»

دهنگی ده له رزی و بو ته و قه کردن دهستی هینابووه پیشی. به لام نیکولای پارفنوویچ که له نزیکیه وه راوه ستابوو، تووره و به په له دهستی برده پشته وه و نه یویست ته و قه له گه ل بکا، میتیا رهنگی تیکچوو و دهستی به ردایه وه. نیکولای پارفنوویچ، به حه په ساوی دهستی کرد به منجه منج: «لپیرسینه وهی سه ره تای هیشتا ته واو نه بووه. له شاری دریهی پیده دین و من، هه لبهت ئاماده م بو پاریزه ریتان... هیوادارم سه رکه وتوو بی... دیمتری فیودورویچ، راستت ده وی من به رده وام وه ک که سیکی به دیه غبال چاوم لیکردوی نه ک تاوانبار. ئیمه هه موومان، نه گه ر بتوانم به وه کیلیه تی نه وانیشه وه قسه بکه م، هه موومان ئاماده ین قه بوولیکه ین که تو له دله وه لاویکی به شه ره فی به لام به داخه وه نه م لاوه به شه ره فه ئیساسات تووشی سه ره پوی کردوه...» قه لافه تی وردیله ی نیکولای پارفنوویچ، دوا ی قسه کانی شاهانه ی ده نواند. میتیا پیوابوو دوا ی تاویکی دیکه نه م «کور» قوئی ده گری و ده بیاته په سیویک و دیسان سه بارهت به «کچان» قسه ی له گه ل ده کاته وه. به لام کوئیک فکر و خه یالی بی جی جاری وایه به زهینی زیندانییه ک ده گا که ده بیه نه پای سیداره.

میتیا پرسیی: «ئاغایان، ئیوه پیاوی چاکن. زور ئینسانن، ئیجازه م پیده دن بو دوایین جار چاوم پیبکه وی و خودا حافیزی لیکه م؟»
- حه تمه ن، به لام بارودوخه که... له راستیدا نابی، مه گین به حزووری...
- نه گه ر پیتان خوشه با له حزووری ئیوه بی!
گرووشنکایان هینا، به لام خودا حافیزیه کی کورت و موخته سه ر بوو، نیکولای پارفنوویچ به هیچ شیوه یه ک به دلی نه بوو، گرووشنکا به ریزیکی زوره وه کرئوشی بو میتیا برد.
- پیمگوتی نه مرم هی توم و بو تو ده بم. تا هه تایه پشتت به رناده م، جا بو هه رشوینیکیشت بنیرن له گه لتم. خودا حافیز، نه گه رچی خوت به دهستی خوت نه و قورهت گرتوته وه، به لام ده زانم بیتاوانی.
لیوی ده له رزی و فرمیسک به چاویدا ده هاته خواری.

- گرووشا، بمبووره، له بهر خاتری ئه شقه که م و له بهر خاتری ئه وهی تو و ئه شقه که م پیکه وه فه وتاندووه.

میتیا زوری قسه له دلدا بوو، به لام زمانی له گۆ کهوت و قسهی بۆ نه هات. پویشته ده ری و ئه و که سانهی چاویان له سه ر هه لئه ده گرت خیرا تیی هالانه وه. له بهر ئه و پلیکانانهی که شه وی رابردو میتیا له عاره بانه سی ئه سپه کهی ئاندری دابه زیبوو، دوو عاره بانه ئاماده کرابوون. ماوریکهی ماوریکه ویچ، پیاویکی چوارشانهی تیکسمراو و دهموچاو چرچ بوو. ده تگوت له شتی که دلمه نده، پیموا به هوئی ئه و بینه زمییه کوتوپره وه بوو. به توورپه یی ده یگوراند. به ناوچاوانیکی زور گرژه وه له میتیا راخوپی که سواری عاره بانه که بی. میتیا، به دم سواری بوونه وه به خوئی گوت: «له مه یخانه کاتی بۆ شه راب خولکم ده کرد، پیاویکی دیکه بوو.» له دم درگا که دا خه لکیکی زور ئاپوره یان دابوو، پیاوانی لادیی و ژنان و عاره بانه چی. تریفون بوریسیچیش له قالدیره کان هاته خواری. هه موو چاویان له میتیا بریبوو.

میتیا له ناکاو له سه ر فایتوونه که وه هاواری کرد: «خه لکانی دلوثان، ئیستا که لیک هه لده بریین، بمبوورن!»

گوئی له دهنگی دوو سی که س بوو: «توش ئیمه ببووره!»

- تریفون بوریسیچ خودا ئاگاداری توش بی!

به لام تریفون بوریسیچ هه ر سه ریشی هه لئه بپی. له وه ده چوو سه ری زور قال بی. ئه ویش هاواری ده کرد و سه باره ت به شتی که هه للا و بگری ساز کردبوو. مه علوم بوو که عاره بانه ی دووهه م که بریار وابوو دوو پاسه وان هاواری ماوریکه ویچ وه ریکه ون، ئاماده نییه. عاره بانه چییه کی لادیی که بریار وابوو عاره بانه ی دووهه م لیخوپی، به توورپه یی خه ریکی له بهر کردنی کۆته کهی بوو و ده ییولاند که نۆره ی ئه و نییه و نۆره ی ئاکیمی عاره بانه چییه. به لام ئاکیم له هیچ کوئی دیار نه بوو. به په له په ل به دوایدا ده گه ران. کابرای لادیی پیداکری ده کرد و داوای لینه کردن په له نه که ن.

تریفون بوریسیچ گوتی: «ماوریکه ماوریکه ویچ دیوته ئه م لادییانه چه نده بی چاوو روون! ریزه یه کیان شه رم و چه یا نییه! ئاکیم پی ری بیست و پینچ کوپی پیدای. هه موویت یه کجی دا به شه راب و ئیستا شیره شیر ده که ی. ماوریکه ماوریکه ویچ، من له و دلسۆزی و رۆحسووکییه ی ئیوه ده ره ق به و لادییانه سه رم سوورماوه. ئیتر نازانم بلیم چی.»

میتیا هه لیدایه: «ئاخر دوو عاره بانه تان بۆچییه؟ ماوریکه ماوریکه ویچ واچا که به عاره بانه یه ک وه ری که وین، دلنیا به سه ره رپوی ناکه م، هه لنایه م، هاواری گیان. ئیتر پاسه وانت بۆچییه؟»

ماوریکه ماوریکه ویچ، زور به قه لسی و وه ک ئه وه ی به دامرکانی توورپه ییه که ی خوئی که شایته وه، هاواری کرد: «حه زه تی ئاغا ئاگات له دهمت بی. من «هاواری گیان» ی تو نیم. ئه و ئامۆژگارییه ت هه لگره بۆ وه ختیکی دیکه!»

میتیا سه ری داخست و سوور هه لگه را. داوای تاویک له ناکاو هه سستی به سه رمایه کی به ته وژم کرد. باران خوئی کردبووه. به لام ئاسمانی مات و خه مبار هه وریکی ره ش دایگرتبوو، کزه بایه کیش راست دهموچاوی ده رزی ئاژن ده کرد. خوئی کوشمه له کرد و له دلی خویدا گوتی: «سه رمام بووه.» ئاخری ماوریکه ماوریکه ویچ سواری عاره بانه که بوو و ناشاره زایانه دانیشت. وه ک ئه وه ی میتیا به هیچ دانه نی، له سووچیکی هیلینگه که ی په ستاوت. له راستیدا زوری رق هه ستابوو، چونکه ئه و ئه رکه ی زور پیناخۆش بوو که پینان سپاردبوو.

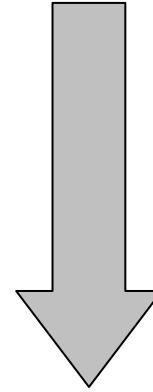
میتیا دیسان گورانیدی: «خودا حافیز، تیبری فون بوریسیچ،» خوئی ئه مجاره هه ستی کرد که له بهر دلپاکی نه بووه به لکو به رق و بیزاریه وه هه رای لیکردووه.

به لام تریفون بوریسیچ، که ده سستی له پشته وه هه لپیکابوو، به گرژی و توورپه یی چاوی له میتیا بریبوو، به پۆز و هه وایه که وه راوه ستابوو و وه لامی نه دایه وه.

میتیا له ناکاو گوئی له دهنګی ګالګانۆف بوو، که کتوپر دهرپه رېبووه دهری و گوتی: «خوداحافیز، دیمیتری فیودورۆویچ، خوداحافیز!» ګالګانۆف، هه لات بۆلای عاره بانه که، دهستی بۆلای میتیا دريژ کرد. کلاوی له سه ردا نه بوو. میتیا به په له دهستیگرت و گوشیی. به گهرموگورپی هاواریکرد: «خوداحافیز، دۆستی به ریز! قه تم گهره ییت له بیر ناچی.» به لام عاره بانه که وهری کهوت و دهستیان لیک به ربوو. زهنگوله کهوته زره زه و میتیا یان برد.

ګالګانۆف به هه لاتن گه راپه وه، له قوژبنیک دانیشته، سه ری داخست و هه ردوو دهستی به بهر ده موچاوییه وه گرت و دای له پر مه ی گریان. ماوه یه کی زور هه روا دانیشته. وا ده گریا ده تگوت ئه و لاوه بیست سالانه یه مندالیکي که م ته مه نه. ئاخ، بی ئه وه ی ریزه یه ک گومانی هه بی میتیا ی به تاوانبار ده زانی. به وپه ری هیوا براوییه وه، منجاندی: «ئه وانه کین؟ بللی مرۆف دوا ی ئه مه چیی لی بی؟» له و کاته دا له ژیا نی خو ی بیزار بوو. ګالګانۆفی لاو به دلکی خه مباره وه گوتی: «بایه خی ئه وه ی هه یه؟ یانی بایه خی ئه وه ی هه یه بۆی بگریم و خه می بۆ بخۆم.»

به ندى چوارهم

کتیبي دهيم

مندائهورکه

(1)

کولیا کراسووتکین

سهره‌تای مانگی نوامبر بوو. ولات به‌سته‌له‌ک و وشکه سهرمایه‌ک بوو تفت هه‌لاویشتابیه ده‌بیه‌ست. ده پله له ژیر سفردا بوو. به‌لام سهر له ئیوارئ به‌فره‌لووکه‌یه‌ک به سهر زه‌وییه به‌سته‌له‌کدا باریبوو، بایه‌کی «پر ته‌زو» هه‌لیکردبوو، به‌ره‌و که‌ناری شه‌قامی مات و چۆلی شاره‌که‌مان رایده‌دا و بارووشکی به ده‌وروبه‌ری بازاردا ده‌پرژاند. به‌یانیه‌کی دالته‌نگ بوو، کرپوه خووشی کردبوو.

له نزیک بازار و لای فرۆشگه‌ی پلاتینکوف، مالیکی چکۆله هه‌له‌که‌وتبوو که دهر و ژووره‌وه‌ی خاوین و رازاوه بوو. ئه‌ویش مالی خاتوو کراسووتکین، ژنی میرزایه‌ک بوو که چارده سال له‌مه‌وبه‌ر مردبوو. ئه‌و بیوه‌ژنه، شوخه ژنیکی له‌بار و دل‌رفین بوو، له‌و ماله چکۆله و خاوینه‌دا له‌ری «داهاتی تاییه‌تی خویه‌وه» بژیوی پۆژانه‌ی دابینه‌کرد. له‌ته‌نیا‌یه‌کی پر له‌حورمه‌تدا پۆژگاری تیپه‌ر ده‌کرد و خاوه‌نی دل و ده‌روونیکی ئارام و به‌نه‌شه بوو. ئه‌و کاته‌ی می‌رده‌که‌ی مرد هه‌ژده سالی ته‌مه‌ن بوو؛ سالیکی بوو شووی پی‌کردبوو. کورپکی لیی هه‌بوو. له‌دوای مه‌رگی می‌رده‌که‌ی، هه‌موو گیان و ژیان خوی بو پهره‌رده‌کردن و عاملاندنی ئه‌و پۆله خوشه‌ویسته‌ی، یانی کولیا‌ی کورپی، دانا. ئه‌گه‌رچی له‌و چارده ساله‌دا به‌گیان و دل خووشی ویستبوو، به‌لام به‌جیی شادی لیی بوو بوو به‌رده‌عازبه‌ه و ژیان پی تال کردبوو. دایمه‌ پۆح و گیانی له‌گه‌ل ئه‌و کورپه‌ی بوو، دنیای له‌خوی کردبوو چه‌رمه‌ چۆله‌که و ده‌ترسا نه‌خووش که‌وی، سه‌رمای بی، هاروهاجی بکا و له

سه‌ر کورسییه‌ک یان شوینیکی به‌رزوه‌ه بکه‌ویته‌ خوارئ و... کاتیک کولیا چووه قوتابخانه، دایکیشی هه‌موو کاتی خوی بو متالای زانستی گشتی ته‌رخانکرد، بو ئه‌وه‌ی له‌خوینده‌که‌یدا یارمه‌تی بدات و کتیبه‌کانی له‌گه‌ل متالا بکا. له‌گه‌ل هه‌موو مامۆستا و ژنه‌کانیان سه‌ری ئاشنایه‌تی کرده‌وه و ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل هاوپۆله‌کانیشی خوی پیکخت و مه‌راییشی له‌به‌ر ده‌کردن بو ئه‌وه‌ی کولیا ئازار نه‌ده‌ن و شه‌ری له‌گه‌ل نه‌که‌ن. له‌و باره‌وه ئه‌وه‌نده‌ی زیده‌ره‌وی کرد که منداله‌ورکه ده‌ستیان کرد به‌گالته‌ پیکردن و ناوینتکه لی‌هه‌لدانی کولیا و پیمان ده‌گوت «نازدارئ دایه».

به‌لام کورپه‌ گویی به‌و قسانه‌ نه‌ده‌بزووت و شلوئ نه‌ده‌بوو. چونکه کورپکی خاوه‌ن وره و هه‌روه‌ک له قوتابخانه بوو بوو ده‌مگۆ، «زۆر به‌هیز» بوو و ئه‌وه‌ش زۆر زوو بو هه‌مووان ده‌رکه‌وت. کولیا گورجوگۆل و به‌غیره‌ت بوو، زۆر نه‌ترس و جه‌سووران هه‌لسووکه‌وتی ده‌کرد. ده‌رسه‌کانی زۆر باش بوون و له قوتابخانه بوو بوو ده‌مگۆ که ده‌توانی مامۆستا داردانلۆف له‌بیر کاری و میژووی گشتیدا بۆردا. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی به‌چاوی سووک له هه‌مووانی ده‌روانی، هاوپۆیه‌کی باش بوو و خوی دووره‌په‌ریز رانه‌ده‌گرت. پییابوو هاوپۆله‌کانی وه‌زیفه‌یانه‌ریزی بو دانین، به‌لام زۆر دۆستانه هه‌لسووکه‌وتی له‌گه‌ل ده‌کردن. له هه‌مووشی گرینگتر ده‌یزانی له‌کوئ ده‌بی پیی زیادی دانه‌کیشی. له کاتی خۆیدا دانی به‌خۆیدا ده‌گرت و کاتی هه‌لسووکه‌وت له‌گه‌ل مامۆستایان له‌و هیله سووره‌ی تینه‌ده‌په‌راند که ده‌بووه هاروهاجی و بی‌نه‌زمی و یاخی بوون و له یاسا لادان. به‌لام به‌قه‌د که‌م ته‌مه‌نتترین منالی قوتابی هاروهاجی پیخۆش بوو. ئه‌و کارانه‌شی به‌هوی عه‌جولوی و بزۆزی نه‌بوو به‌لکو زیاتر بو ئه‌وه بوو خوی بنوینی و سه‌رنجی هه‌مووان بۆلای خوی راکیشی. زۆر کورپکی خۆبه‌زلزان بوو. ته‌نانه‌ت ده‌شیزانی چۆن دایکی ته‌سلیمی خوی بکا و زۆر دل‌ره‌قانه به‌سه‌ر دایکیدا زال بوو. دایکی له‌قه‌سی ده‌رنه‌ده‌چوو، له‌میژ بوو دایکی ته‌سلیم و سه‌ر له‌پیناوی بوو. ته‌نیا خه‌میک که ته‌نگی پی‌هه‌لچنیبوو ئه‌وه بوو که

كوليا زور سارد و سر بو له گه ليدا. پيئوابوو كوليا «خوشي ناوي» و جاروبار هون هون دهگريا و سهركونهي دهكرد كه ئاوا بي ههست و سارد و سره. كورپه ئهوهي پي خوش نه بوو، هه رچي له و بارهوه قسهي بو دهكرا و به سهريدا دههاتن، زياتر له سهركاري خوي سوور ده بوو، گويي به و سكاللا و گريانهي دايكي نه ده بزووت. سه ره راي ئه وهش، ئه و به قهستي ئه و كارانهي نه ده كرد، شتيكي غه ريزي بوو - خووخدهي وابوو. دايكي نه يده زاني، كورپه به كجار زوري دايكي خوش دهويست. به لام خوي گوته ني «خوشيرين كردني» پيخوشنه بوو.

له مالايدا دولا بيك كتتيبان هه بوو، كورپه به ته نيا چهند دانه له و كتتيبانهي خويندبووه. ئه و كتتيبان زوربه يان كاتي خوي هي باوكي بوون. كوليا زوري هوگري به متالا بوو. دايكيشي به رگريي لينه ده كرد. به لام هينديك جار كه دهيدي كورپه كه ي چهند سهعات لاي دولا بي كتتيبه كان راده وهستي و به جيي ياريكردن، چاو له كتتيبيك دهكا و ئه وقى ده بي، سهري سوور ده ما. كوليا كتتيبي واي ده خوئينده وه كه بو ته مه ني ئه و نه ده بوو.

كورپه به پيني عادهت دهيزاني چون و كهنگي هاروهاجي بكا، له م دواييانه دا عه جوولي و هاروهاجييه كه ي به جييه كه گه ياندبوو كه ترسي خستبووه دلي دايكيبه وه. له راستيدا كاري بي ئه خلاقى و ناحهزي نه ده كرد، به لكو جوړيك پوهه لمال دراوي و ده لووكاري به ئاكاريبه وه ديار بوو.

خودا وراستان مانگي مه ي ئه و ساله، له كاتي پشوي هاونيه دا، دايك و كور چوون بو ناوچه يه كي ديكه، كه چل و پينچ كيلومه تر دوور بوو، تاكو حه وتوويه ك له مالي خزميكيان رايبوو ترين كه ميرده كه ي كارمه ندي هيلاسن بوو، (هه ر له و ويستگه يه ش كاري ده كرد كه مانگيك دواتر، ئيوان فيو دور وويچ كارامازوف له ويوه به ره و موسكو وه ري كه وت.) كوليا ده ستيكرد به ليكو لينه وه سه بارهت به هه موو ئه و تايبه ته نديبانهي پيوه نديي به هيلاسن و شه مه نده فه ره وه هه يه. دهيزاني كاتي گه رانه وه، به و زانياريبه تازانه وه، هاوپوله كاني تووشي سه رسورمان ده كا. به لام به هه لكه وت له و

شويته چهند مندالي ديكه ي ليوو كه زور زوو له گه ليان بوو به برادر. هينديكيان له ويستگه كه ده ژيان. بريكي شيان هه ر له و ده ورويه رانه. شه ش حه وت كه س بوون هه موويان له نيوان دوازه تا پازده سالان بوون. دوو كه سيان خه لگي شاره كه ي ئيمه بوون. كورپه كان پيكه وه ياريان ده كرد. پوژي چواره م يان پينجه مي كوليا بوو له وي، ئه و كورپه گه و جانه له سه ر شتيكي پر مه ترسي گريويان كرد. كوليا كه له هه موويان كه م ته مه ن تر بوو و بويه هه موويان به چاوي سووك ته ماشايان ده كرد. هه ر بويه له به ر نه ترسي يا غروور له سه ر دوو روبل گريويان كرد كه كاتي هاتني شه مه نده فه ر سهعات يازده ي شه وي له به يني هيله كاندا راكشي و جووله نه كا تاكو شه مه نده فه ره كه به پرتاو به سه ريده تپه ري. راسته هه موو شتيكيان تاقيكردوه و بويان ده ركه وت كه ده توانن له و نيوان هيله دا ته خت خويان رايكيشن كه شه مه نده فه ره كه وييان نه كه وي، به لام خوراكيشان له و شوينه گالته نه بوو! كوليا نه ترسانه ئاماده يي خوي بو ئه و كاره ده ربري. سه ره تا پيي پيكه نين، به دروزن و خو هه لكيشيان له قه له م دا. شتيكيش كه به جار هه ست و غرووري ده رپووشاند، ئه وه بوو كه ئه و كورپه پازده سالانه به پوز و قوره ده ماخييه وه رويان ليوه رگيرا و له سه ره تادا وهك «كورپيژگه يه ك» كه بو هاوړتيه تي نابي هه لسووكه وتيان له گه ل ده كرد و ئه وه ش سووكايه تيبه ك بوو كه بوي قه بوول نه ده كرا.

بريارياندا شه وي بچن بو نيو كيلومه تريي ويستگه كه. بو ئه وه ي شه مه نده فه ره كه له ويستگه دوور ده كه ويته وه رويشته كه ي توندتر ده كا. كورپه كان كو بوونه وه. شه ويكي ئه نگوسته چاو، مانگه شه و نه بوو. له كاتي دياريكراودا كوليا له نيوان هيله كاندا راكشا. پينچ كه سه كه ي تريش كه مه رجان به ستبوو، به جار هه ترس و دل خورپه يان پيكه وتبوو له بن ده ون و كه نده لاني نزيك هيلاسنه كه خويان مه لاس كردبوو هه ستيان به مه ترسي و په شيماني ده كرد. ئاخري دهنگي فيكه و ته قوه وري شه مه نده فه ر هه ستا و

وېستگه ی به جی هیشت. دوو چرای سوور له دوورده وه دهرکهوت، ئەو دپوه هەر نزیك دهبوو و گرمه و هارپه زیاتر دهبوو.

کورپهکان کهوتبون هه ناسه برکی و دلکوته، له نیو دهونه کانه وه هه رایان دهکرد: «کولیا، هه لئ، ههسته خیرا وهره ده ری.» به لام ئیتر دهرهت نه مابوو. شه مهنده فەر وهک تیسکه ی تهنه گ هات و تیپه ری. منداله کان هه لاتن بولای کولیا. دیتیان جوولای له خوی برپوه و راکشاوه. دهستیان کرد به کیشان و راته کاندنی سەر و لاقی. له پر ههستا سه ری و بیئوه ی زمانی بگه ری ملی ریگرت و پویشت. دواتر گوتی بو ترساندنی ئەوان ئاوا جوولای له خوی برپوه بو ئەوه ی پییان وا بی له هوش چوو، به لام ههروهک دواتر بو دایکی گیزایه وه، هه به راستی بیهوش بو بوو. له و کاته وه وهک «مروقی نه ترس و ئازا» ناوبانگی دهر کرد. کاتیک به ره و یستگه گه رانه وه وهک چوری شیر سپی هه لگه رابوو. رۆژی دوایی تاویایکی سووکی گرت، به لام خاوهن وره بوو و شانازیی به خویه وه ده کرد. ئەو رهوداوه خیرا بلاو نه بوو، به لام کاتیک گه رانه وه بو شار له قوتابخانه به گوئی به ریوه بهر و ماموستایانی گه یشته وه. بویه دایکی کولیا به په له چوو بو قوتابخانه و له لایه ن کورپه که یه وه داوای لیوووردنی لیکردن و له کوتاییدا داردانلوف که ماموستایه کی به ری و قسه پویشتوو بوو، ناوبژیوانی کرد و چاوپوشیان لیکرد.

داردانلوف، پیاویکی چل سالانه ی ره بهن و هیشتا بوخچه ی نه کراوه بوو، چهن سال بوو، دلای به خاتوو کراسووتکینه وه بوو و له وانه بوو بوی شیت بی. جاریکیش، نزیکه ی سالیک له مه وه بهر به دلخورپه و ترس و له رز و ههستیکی ناسک و به وپه ری ئەده ب و ریزه وه پیشناری پیکردبوو شووی پییکا. به لام خاتوو کراسووتکین دهستی به روویه وه نابوو، چونکه ههستی ده کرد شوو کردنه وه ی کاریکی خه یانه تکارانه ده بی دهرهق به کورپه که ی. ئەهه رچی داردانلوف ههستیده کرد و له سەر ئەو باوه رهش بوو که ئەو بیوه ژنه شوخوشه نگ و به هیا و دلوقانه تا راده یه ک پیی خوشه شووی

پییکا. شه یسانی و هاروها جیهه کانی کولیا بو بووه هوی ئەوه ی زیاتر دلای نه رم بی. داردانلوف له بهر ئەو ناوبژیوانییه ی، به نوقلانه ی ئاماژه و چاوقرتاندنیکی خاتوو کراسووتکین گه شایه وه. ئەهه رچی ئیشاره که به ئەسته م بوو، به لام داردانلوف هیته خاوهنی دلایکی پاک و ناسک بوو هه ر ئەو کورته ئیشاره یه ی بهس بوو که خو به بهخته وه رترین پیای سەر عه رز بزانی، هه گریه کی زوری به کورپه هه بوو، ئەهه ر وه دهسته یانی دلای ئەو و هه لسووکه وت کردن له گه لای به شیاو نه ده زانی، له نیو پوله که شدا به توورپه یی له گه لای ده جوولایه وه و زوری روو نه ده دایه. کولیاش زوری ری ز بو داده نا. زور به وردی سه رنجی دها. وانه کوتنه وه که ی و ئەوه ی پیی ده گوتن موو به موو فیری ده بوو. له پوله که یاندا قوتایی پله دوو بوو، له حوزووری داردانلوفدا زمانی نه ده گه را و زور به ئەده بانه هه لسووکه وتی ده کرد. هاوپوله کانیشی هه موو پییان وابوو کولیا له هه موو کهس باشتر میژووی گشتی ده زانی و ته نانه ت ده توانی داردانلوفیش بیه زینی. له راستیدا کولیا ئەم پرسیاره ی له داردانلوف کردبوو: «بناغه دانه ری تیروا کی بوو؟» داردانلوف ئاماژه ی به بزوتنه وه و کوچی نه ته وه کان و له میژینه بوونی رابردوو هه کی و گیزانه وه ی به سه رهاتیکه ی ئەساتیری کردبوو و وه لامیکی زور ته مومژاوی پیدابوو. به لام ئەم پرسیاره ی «بناغه دانه ری تیروا کی بوو؟» یانی چ که سانیک، نه یوانیبوو وه لامبداته وه. ئەهه رچی ئەو پرسیاره شی زور ساکار و سه ری پی خویندبوو. به لام کورانی هاوپولی له سەر ئەو باوه ره مانه وه که داردانلوف ناوی بناغه دانه ری تیروا نازانی. کولیا ناوی بناغه دانه رانی تیروای له کتیبی میژووی ئیسما راگدوفا خویندبوو. که ئەو کتیبه له دولای کتیبه کانی باوکیدا بوو. له کوتاییدا، ته وای منداله کان تامه زرق بوون ئەو پرسیاره بزانی، به لام کولیا ئەو رازه ی نه درکاند و ناوبانگی زانیاریه که ی هه روا به سەر زارانه وه ما.

دوای ئەو رهوداوه ی هیلاسنه که، کرده وه ی کولیا دهرهق به دایکی گورانی به سه ردا هات. ئانافیو دورفنا (خاتوو کراسووتکین) کاتی له و کرده وه

گهوجانهیهی کورپهکهی ئاگادار بوو، له حهیبهتا وهختهبوو شیت بی. تووشی دلّه خورپه و هیرشیکه سهختی عهسهبی بوو و ماوهی چهند رۆژی خایاند. کولیا که خوشی ئاراو قارای لی ههگیرابوو بهلینی به دایکی دا که ئیتر ئه و سهرهپۆیی و هاروهاجیبه دوویات نهکاتهوه. له هه مبهه پهیکه ری پیرۆزدا چۆکی دادا و ههروهها سویندی به پۆحی باوکی خوارد و وهها دلّی وهکول هات، وهک مندالیکه شهش سالان دهستیکرد به گریان. ئه و پۆزه ههتا ئیواری دایک و کورپه به دم گریانهوه هه ر تاوانتاویک باوشیان به یهکترا دهکرد. رۆژی دوایی کولیا ههروهکو جاران سارد و سړ له پیخهفهکهی هاته درئی، بهلام بیدهنگتر و خاکهراتر و مړومۆچتر و خهیا لایوتر بووبوو.

بهلام شهش ههوتوو دواتر خوی له ماجهراهیکی دیکه ههلقوتاند و ناوی به گوئی سهرۆکی دادگا گهیشته. بهلام ماجهراهی ئه مجارهیان جوریکی دیکه بوو، بو رابواردن و سهرگه رمیبهکی گهوجانه، وهک ده رکهوت ئه و نهیویستبوو رۆلی سهرهکی وهئستهو بگری، بهلکو لاسایی دیترا نی کردبووه. دایکی ههروا دهگریا و دهله رزی. بهلام هه رچهنده بی ئوقره تر دهبوو، داردانلۆف زیاتر دلّی تژی دهبوو له هیوا. ئه وهشمان له بییر نه چی کولیا له بنجوبناوانی دلّی داردانلۆف دهگهیشته و دهیزانی به هیوای چیه. هه ر له بهر ئه و ئیجساساتهش رقی دنیا ی لئی بوو. پیشت زوری گوئی نه ده دایه و له لای دایکی ئه و رق و توورپه بیه ی ده رده بری و به کینایه به دایکی دهگوت که دهزانی داردانلۆف چیی له ژیر سهردایه و خوی بوچی دهکوتی. بهلام له کاتی رووداوهکهی هیلاسنهوه، ئه و ئاکارهشی گۆرانی به سهردا هات. ئیزنی به خوی نه ده دا به هیچ شیوهیهک باس له و مه بهسته بکا و له لای دایکی به پیز و حورمه تیکی زوره وه باسی داردانلۆفی دهکرد، که دایکی دیاربوو زوری پیخۆشه و گه زگه ز بالای پیدهکا. بهلام کاتیک له لای کولیا ناوی داردانلۆفیان دینا، خاتوو کراسووتکین له شهرمانا سوور هه لده گه را. له و جوره کاتانه دا کولیا به گرژ و مونی له پهنجیره که وه چاوی له درئی ده بری. یان خه ریکی قهیتانی پۆستاله که ی ده بوو، یان به توورپه یی و دهنگی به رز بانگی

«پیرزفون» ی دهکرد، که سهگیکی قهپه گۆلی توولهک کردوو بوو و مانگی رابردوو په تی کردبوو و هینابوویه وه بو مالی. له بهر هویه کیش له مالی نهیده برده درئی و پیشان هیچکام له هاوپۆلهکانی نه ده دا. زوری ئازار ده دا و هه موو چه شنه فیل و ته له که یه کی فیتر ده کرد. وایلیهات کاتیک کولیا له قوتابخانه بوو، ئه و سهگه به سته زمانه له تاوی دهی لووراندا. کاتیکیش دههاته وه بو مالی، له خوشیانا چه په چه پی ده کرد. وهک شیت و هار به ملاوئه ولادا هه لده هات، کلکه سووتی ده کرد و دهینووزاند، چوار په لی له حهوا ده کرد و خوی ده توپاند... و هتد. له راستیدا ته وای ئه و به زم و ئاکارانه له کولیا وه فیتر بووبوو. دیاربوو ئه و کارانه شی به فرمان پی دان نه ده کرد، بهلکو له بهر هه قناسی و خوشیرین کردن بوو.

ئه وه شم له بییر نه بوو باسیکه م، کولیا کراسووتکین هه ر ئه و کورپه بوو که ئیلۆشای کوری سهروان ئیسنگیریف به چه قق له رانیدا و خوینه ران له وه ئاگادارن. ئیلۆشا ویستبووی دیفاع له باوکی بکا که مندالانی قوتابی ناو نیتکه یان لی هه لده دا و به دهنگی به رز ده یانگوت گسکه کۆله. مه به ستیان ریشی باوکی بوو.

(۲)

مندالان

لهو بهیانه سارد و سر و بهسته له که ی مانگی نوامبردا که کریوه و بۆران و بارن عهرزی داگرتبوو، کولیا کراسووتکین له مالى دائىشتبوو. يه کشه ممه بوو، قوتابخانه نه کرابوو. کاتزمير زهنگى يازدهى ليدابوو و کوليا دهيوست بۆ «کارىكى زۆر زهروورى» له مالى پرواته دهري، به لام به تاقى ته نيا به جتيان هيتتبوو و ماله که يان پى سپاردبوو، چونکه گوره کانى مالى بۆ پروداويكى کتوپر و نائاسايى رويشتبوونه دهري. خاتوو کراسووتکين دوو وه تاغى چکوله ي به کرى دابوو به ژنى دوکتوريک و دوو منداله که ي، که بهر هه يوانىک له ژووره کانى دى که ي جيا ده کرده وه. ئه و ژنه دوکتوره هاوته مهنى ئانافيو دورفنا و يه کى له دهسته خوشکه خوشه ويسته کانيشى بوو. ميرده که ي، ئاغاي دوکتور، سالىک له مهبهر رويشتبوو. سه ره تا رويشت بۆ ئوربنورگ و له ويوه چوو بۆ تاشکه ند، شه ش مانگ بوو هيچ هه والى کيان لى نه بوو. ئه گه ر له بهر خاتوو کراسووتکينى دسته خوشكى نه بوايه که، ته واوى دلخوشيه که ي ئه و بوو، حه تمه ن گريان حه ياتى لى ده بى. ئىستاش چاره ره شى دواى چاره ره شى، کاتريناى کلغه تى له ناکاو عه سرى رۆژى رابردوو به و په رى سه رساميه وه هه والى پى دابوو که بۆ شه وى مندالى ده بى. ئه وه ش وه ک مؤجزه ده چوو و هيچکس چاوه پروانى ئه وه ي نه ده کرد. ژنى ئاغاي دوکتور به سه رسامى برياريدا هه تا ده رفه ت هه يه، کاترينا به رى بۆ دامه زراويه که ي تايبه تى له نيو شار، که مامانىک به ريوه به رى بوو. چونکه زۆرى کاتريناى کلغه تى خو ش ده ويست، به په له گه يانديه ئه وى و بۆ ئاگادارى کردنى ئه و شه وه له لاي مايه وه. کاتى رۆژ بۆ وه، هاوده ردى و توانايى دوستانه ي خاتوو

کراسووتکين زۆر پىويست بوو، چونکه ئه و له کاتى پىويستدا، ده يتوانى يارمه تى بدات يان بۆ يارمه تى وه رگرتن په نا بۆ که سيكى دى که به رى.

هه ر بۆيه ئه و دوو خاتونه هه چکاميان له مالى نه بوون و ئاگاتاي کلغه تى به ماله ي کراسووتکينيش چووبوو بۆ بازار، بۆيه کوليا به ته نيا له مالى بوو تاكو ئاگادارى له و «مندالان» ه يانى کچ و کوره که ي دوکتور بکا. کوليا ترسى له وه نه بوو که ئاگادارى ماله که بکا. به جيشى به يتتايه گرینگ نه بوو، چونکه پىرو فۆنى هه بوو، پىيگوتبوو له بهر هه يوانه که له ژير کورسيه که دا خو ي مه لاسدا. هه رکاتىک کوليا به ملاوئه ولادا هه لده سوورا، له وه ته غاگانه وه ده هاته بهر هه يوان، سه گه سه رى ده له قاند و به کلکى دووسى زه برى له عه رزه که ده دا، به لام، مخابن! دهنگى فيکه يه ک نه ده هات نازادى بکا. کوليا به مرومۆچى چاوى له و سه گه به سه ته زمان و چاره ره شه کرد و سه گه ديسان فه رمانبه رانه ده ستى ده کرد به کلکه سووتى. ته نيا شتىک که کولياى ئازار ده دا، ئه و «مندالان» بوون. هه لبه ت به چاوى سووکيش له و پروداوه چاوه پروان نه کراوه ي کاتريناى ده پروانى. به لام هۆگرى به که ي زۆرى به و «منداله» بى به شان هه بوو و کتبيكى پر له وينه ي بۆ بر دبوون. منداله گه وره که يان کچى هه شت سالان و ناوى ناستيا بوو. ده يتوانى بخوينتته وه. منداله که ي دى که شيان کورپى حه وت سالانه و ناوى کاستيا بوو، زۆرى پىخوشبوو خوشكى کتبي بۆ بخوينتته وه. هه لبه ت کوليا ده يتوانى به شتىكى دى که وه سه رقاليان بکا. ده يتوانى شان به شانى يه کتر دا ياننى و يارى سهر بازين و قه رى قه رپيان له گه ل بکا. پىشتى زورجار ئه و يارى به ي له گه ل کردبوون و پيشى عه يب نه بوو. تا وايته ات له قوتابخانه دهنگى دا يه وه که کوليا کراسووتکين له مالى له گه ل مندالانى کرى نشينه که يان يارى ئه سپ ئه سپين ده کا، مى هه لدينى و به گاگولکى ده روا و هه لبه زدا به ز ده کا بۆ ئه وه ي وه پىکه نينيان خا. به لام کوليا کراسووتکين به غرووره وه حاشاى لى ده کرد و ده يگوت ئه سپ ئه سپين بۆ کورپى سى زده سالانه ي وه ک ئه و «له م سه رده مه دا» شووره ييه. به لام ئه و ئه م کاره ي بۆ ئه وه ده کرد،

مندالەكان سەرگەرم كا، چونكە زۆرى خۆش دەهۆستەن، هېچكەس مافى ئەوهى نەبوو سەبارەت بە ئىحساساتى ئەو مشتومر بكات. «مندالەكان» هەتا رادەى پەرستەن خۆشيان دەهۆست. بەلام ئەو ئەمجارەيان تاقەتى يارىي نەبوو. كارىكى زۆر گرینگ و تا رادەيهك پەر لە رازى بە دەستەوه بوو. لەم حەيسوبەيسەدا كات تىدەپەرى و ئاگاتاش نەدەهاتەوه كە مندالەكان بە سەر ئەودا بەجى بىلن. تا ئىستا چەندجار بە بەر هەيوانەكەدا تىپەرى و سەرى كرد بە وەتاغى كرى نەشەنەكەياندا و بە نىگەرانيهوه چاوى لە مندالەكان دەكرد، كە بە پىي فەرمانى ئەو خەرىكى كىتەپ خويندەنەوه بوون. هەر كاتىك دەرگاكهى دەكردەوه، مندالەكان بزەيان دەهاتى، بەو هيوايەى بچىتە ژوورى و بە يارى و هەلبەزدابەزىكى شادانە سەرقاليان بكا. بەلام كولىا بىرى لە جىيەكى دىكە بوو و نەدەچووه ژوورى.

ئاخرى زەنگى سەعات يازدە لىدرا و ئەو لەرپووه برىارىدا ئەگەر ئاگاتاي «نەحەتى» هەتا دە دەقىقەى دىكە نەيهتەوه، ئىتر لەسەرى مەحتەل نابى و بەرەو دەرى تىدەتەقىنى، هەلبەت قەول لە «مندالەكان» وەردەگرى كاتىك ئەو دەروا نەترسن و بە غىرەت بن. هاروھاجى نەكەن و لە ترسانا نەگرين. بەم بىرۆكەيهوه بەلته مليوانە تىسكەكەى لەبەر كرد. جانتاكەى كردە شانى و بى ئەوهى گوى بەداتە قسەو تكاى داىكى كە پىيگوتىبوو لە رۆژىكى سارد و بەستەلەكى وەك ئەمەرۆدا كەوشى گەرم لە پى بكا. هەروا كە بەبەر هەيوانەكەدا تىدەپەرى، چاوىكى قىزەوانەى لە كەوشە جىرەكانى كرد. پىرزفون كە دىتى كولىا جلو بەرگى دەرهوهى لەبەر كردووه، دەستىكرد بە كلكە سووتى و نووزاندن. بەلام كولىا كە دىتى سەگەكە ئاوا ئوقرەى لى هەلگىراوه، ئەوهى بە لادان لە ياسا زانى، دەقىقەيهكى دىكە لە ژىر كورسىيەكە رايگرت و تەنيا كاتى كردنەوهى دەرگاى سەرسەرا فىتووى بو لىدا. سەگە وەك بوونەوهرىكى وەحشى دەرپەرى و لەبەر دەمىدا دەستىكرد بە هەلبەزدابەز و كلكە سووتى.

كولىا دەرگاكهى كردەوه بو ئەوهى چاوى بە «مندالەكان» بكەوى. هەردووكيان وەك پىشوو لە پشت مېزەكە دانىشتبوون و بەجىي خويندەنەوهى كىتەپ، سەبارەت بە شتىك شەرە دەنووكەيان بوو. ئەم مندالانە زياتر مشتومرەكانيان لە سەر مەسەلەى سەير و سەمەرەى ژيان بوو. ناستيا گەرەتر بوو و قسەى وەبەر كاستيا نەدەخست. كاتىك گوىي بە قسەكانى نەدەدا و لەگەلى هاورا نەدەبوو، زياتر پەناى بو كولىا كراسوونكىن دەبرد. هېچ كامىكىشيان قسە و بىروپراى ئەويان بە هىند نەدەگرت. باسى ئەمجارەى مندالەكان سەرنجى كولىاي رايكيشا و لە پىشخانەكە بىدەنگ راوەستا و گوىي لىگرتن. مندالەكان زانىيان خوى لىگرتوونە و هەر ئەووش بووه هوى ئەوهى گەرموگورتر قسە بكەن.

ناستيا دەيگوت: «من قەت باوەر ناكەم ئەو پىرئىزنە مامانە لە نىو كەلەمى باخچەدا مندالان بدۆزنەوه. ئىستا زستانە و كەلەم لە هېچ كوئ دەست ناكەوى. كەوايه ئەو پىرئىزانە چۆن كچىك بو كاترينا دەدۆزنەوه و بوئ دەبەن؟» كولىا فىتوويهكى لىدا و بە خوى گوت: «هەيه!»

رەنگە ئەوان كۆرپەى ساوا لە جىگايەكى دىكە بىنن، بەلام بو كەسانىكى دەبەن كە زەماوهنديان كرىن. كاستيا، كرى و كپ گوىي لە ناستيا گرتىبوو و چاوى لى نەدەترووكاند. ئاخىرى ئارام و لىپراوانە گوتى: «ناستيا، تۆ زۆر گەوجى. خو كاترينا شووينەكردووه، چۆنى مندال وەگىر دەكەوى؟»

ناستيا هەستا و بە توورەيى گوتى: «تۆ حالى نابى. رەنگە مېردىشى هەبى، بەلام مېردەكەى لە بەندىخانەيه، بۆيه تا ئىستا مندالان نەبووه.» كاستيا بى ئەوهى بىر لە هېچ بكاتەوه بە شىوہيهكى جىددى پرسىي: «بو يانى مېردەكەى لە بەندىخانەيه؟»

ناستيا، كە قسەكانى پىشووى ئەوى قەبوولنەدەكرد و چاوپۆشىي لىدەكرد، قسەكەى پىپىرى و گوتى: «گوئىگرە با بە شىوہيهكى دىكە حالىت كەم. ئەو مېردى نىيە، تا ئىرە هەق بە تۆيه، بەلام دەيههئ شوو بكا، كەوايه لە بىرى

شووكردندا بووه و تا ئىستا هيندهى بىرلىكر دۆتەوہ كه وەدەستى هيناوہ، مىرد نالىم، مەبەستم مندالە.»

كاستيا، كه قسەى پىنە مابوو، بە نىشانەى قەبوولكردن گوتى: «رەنگە واشىبى. بەلام پىشتەر وات نەگوت. دەى خۆ من نەمدەزانى.»

كوليا چووه ژوورى بۆلای مندالەكان و گوتى: «هۆى مندالينە، واديارە ئيوه زۆر ناجۆرن.»

كاستيا بزەيەكى هاتى: «پىرزفونىش لەگەل تۆيە!» دەستيانكرد بە فیتوو ليدان و بانگ كردنى پىرزفون.

كوليا كراسووتكىن بە لەبزيكى پر سووكايەتى گوتى: «مندالينە، گرفتىكم بۆ هاتۆتە پىشى و دەبى يارمەتيم بدن. واديارە ئاگاتا لاقى شكاوہ، بۆيە تا ئىستا نەهاتۆتەوہ. من دەبى برۆمە دەرى. دەهیلن برۆم؟»

مندالەكان بە نىگەرانيه وە چاويان لىكرد. ئەگەرچى پىدەكەنين بەلام خەم و نارەحەتى بە ئەدگارپانەوہ دياربوو، بەلام نەياندەزانى چىيان لە دەست دى و كوليا چاوەروانى چى لىيان هەيە.

- كاتىك لىرە نيم هاروواجى مەكەن! بۆ بازووكينە ناچنە سەر دۆلابەكە! لە تەنبايى مەترسن و مەگرين!»

مندالەكان ترسىكى قوول داىگرتن و رەنگيان تىكچوو.

- ئەگەر ئاقل بن شتىكتان پيشاندهدم، تۆپىكى چكۆلەى برنجى كه بە بارووتى راستى دەتەقى.

مندالەكان گەشەوہ. كاستيا بە دەم نەرمە بزەيەكەوہ گوتى: «تۆپ! دەى كەوايە پيشانمانى بدە.»

كوليا كراسووتكىن دەستىكرد بە جانتاكەيدا و تۆپىكى زيويى چكۆلەى دەرهينا و لە سەر مېزەكەى دانا. تۆپىكى لەيستوكى بوو لە سەر مېزەكە

هەليخولاند و گوتى: «ئەو داوايە هەقى خۆتانە! چاوى لىكەن، لە سەر تايە دەگەرئى. دەكرئ تەقەشەى پىبەكى. بۆ ئەو دەبى گوللەى تىخەى و بىتەقىنى.»

- خەلكىش دەكووژئى؟

«بەلى، هەر لەرئوہ دەيكووژئى، بەلام دەبى سىرەى لىبگى،» پاشان كوليا دەستىكرد بە تارىفكردى تۆپەكە. زۆر تۆپى چاكە، لىرەوہ بارووتى تىدەكرئ،

گوللەكەى ئاليرە دەخرئ، ئەوہش زاركى چكۆلەى چاشنىيە؛ كاتى تەقاندنىش دەكشىتەوہ دواوہ. مندالەكان بە تامەزرۆيەكى زۆرەوہ گوئيان بۆ راگرتبوو و

چاويان لە دەستى دەكرد. ئەوہى كه زۆر سەرنجى راكىشان و تووشى سەرسوورمانى كردن. كشانە دواوہى تۆپەكە بوو.

ناستيا پرسى: «بارووت پىشە؟»

- ئەرى.

ناستيا بە بزەيەكى پر پارانەوہ و نازەوہ گوتى: «بارووتەكەشمان پيشان دە.»

كوليا ديسان دەستىكرد بە جانتاكەيدا و شووشەيەكى چكۆلەى پر لە بارووتى راستەقىنەى دەرهينا. برىكىشى گوللە پىبوو لە كوتى كاغەزى پىچابوو.

تەنانەت زاركى شووشەكەشى كردەوہ و تۆزىكى كردە سەر لەبى دەستى .

كوليا بە شلەژانەوہ و رىايى پيدان كە: «ورىابن ئاور لەو دەوروبەرە نەبى، دەنا دەتەقىتەوہ و دەمانبا بە حەوادا.»

مندالەكان بە ترس و دلەخورپەيەكەوہ كه ئەوئەندەى دىكەى تووشى شادى و سەرسوورمان كردن، چاويان لە بارووتەكە برى. بەلام كاستيا گوللەكەى بىچاكر بوو و پرسى:

- گوللەكەشى ئاور دەگرئى؟

- نا.

كاستيا دەستىكرد بە پارانەوہ: «تو خودا دووسى دانەيان بدە بە من.»

- باشە، ها بىگرە، بەلام هەتا دىمەوہ پيشان دايكتى نەدەى، دەنا وادەزانى بارووتە و لە ترسانا لە دىن دەردەچى . لىتان دەدا.

ناستيا هەليدايە: «دايكم قەت لىمان نادا.»

- دهزانم، بهلام با تووردهش نهبی. قهت فیل له دایکتان مهکن و هیچی
لیمهشارنهوه، تهنیا ئه مجاره نهبی، ئه ویش ههتا دیمهوه. ئیستا دههیلن برۆم؟
خۆ ئه گهر من برۆم ناترسن؟ ناگرین؟!»

کاستیا دللی پر بوو و گوتی: «ئیمه ده - دهگرین.»

ناستیاش و پیرای ئه و گوتی: «راست دهکا، دهگرین، ههت من دهگرین.»
- ئاخ، له دهست ئیوه مندالهکان، به کاری ئه وهش نایه به جیتان بیلم.
جووجهلهکانم، چاره م نییه، دهبی له لاتان بمیتمهوه، ههتا که نگیش، نازانم.
چبکه م. کاتیش تیده په پری، ئیتر فریا ناکه م، چبکه م!»

کاستیا له بهری پارایه وه: «به پیرزفون بللی خوی بمرینی!»

- چارهیه کی دیکه مان نییه، ناچارین په نا بو پیرزفون به رین. پیرزفون، ici.
(وهه ره بو ئیره).

کولیا دهستیکرد به فرمان پیدانی سه گه که. ئه وهی فیری کردبوو سه گه
به ریوهی برد. سه گیکی موو قرژ و دهسته بوو. جلیکی خوله میشیینی له بهر
کرابوو. چاوی راسته ی کویر بوو. گوچکه ی چه په شی هه لقلیشابوو. ده وه ری و
هه لده به زی، خوی هه لدینا و له سه ر پاشووی ده ریشت. چوار په لی له هه و
ده کرد و له سه ر گازه رای پشت ده که وت و خوی وا لیده کرد ده تگوت له کاره با
دراوه و وشکبووه. هه ر له و کاته دا که خه ریکی به ریوه بردنی ئه و شانویه بوو،
ئاگاتای کله تی خاتوو کراسووتکین، که ژنیکی چل سالانه ی قه له وه و گرویی
بوو ده رگای کرده وه. له بازاره وه هاتبووه و کیسه یه کی پر له که لوپه لی به
دهسته وه بوو. کیسه یه کی به دهستی چه په ی هه لگرتبوو، بیده نگ راوه ستا و
چاوی له سه گه که بری. ئه گه رچی کولیا دلله دوای هاتنه وهی ئاگاتا بوو، به لام
شانۆکه ی تیکنه دا و دوای ئه وهی ماوه یه ک پیرزفونی به وجوره راگرت، ئاخری
فیتووه که ی لیدا. سه گه ش هه ستا و له خۆشی ئه وهی ئه رکی خوی به جی
هیناوه دهستیکرد به هه لبه زدا به ز.

ئاگاتا به له بزیکه ی هه کیمانه وه گوتی: «ئیه ره سه گ و کاری ئاوا!»

کولیا کراسوونکین به مرموچی پرسیی: «زه عیفه، بۆ وا درهنگ هاتییه وه؟»

- دهمت لیکنی، به یته شه.

- به یته شه؟

ئاگاتا که به لای وه جاخه که وه خوی خه ریک کردبوو، بی ئه وهی توورپی و نارحه تی به دهنگییه وه دیاری، له بن لئوه وه منجاندی: «ئه ری، به تو چی درهنگ هاتومه وه. ئه گهر درهنگیش هاتییمه وه حه تمه ن هویه کی بووه.» له راستیدا، ویده چوو که یف بکا که ئاوا به دهم ئه ربابه میر منداله که یدا دیته وه و سه ر ده نیته سه ری.

کولیا کراسوونکین له سه ر قه نه فه که هه ستا و گو تی: «گو یبگره، ئه ی پیریژنی گه مزه، سویندم بۆ بخۆ و به لئین بده که جوان ئاگاداری له وه مندالانه ده که ی، من ئه وه ده رۆم.»

ئاگاتا به پیکه نینه وه گو تی: «سویندت بۆچی بۆ بخۆم؟ به بی سویند خواردنیش ئاگادارییان هه ر لیده که م.»

- نا، ده بی سویندم بۆ بخۆی. ده نا نارۆم. بلئ به خودا.

- ده ی مه رۆ. به من چی؟ ده ری زۆر سارده، هه ر له مالئ بی باشتره.

کولیا رووی له منداله کان کرد و گو تی: «مندالینه، تا ئه و کاته ی من یان دایکتان دینییه وه، ئه م ژنه ئاگاداریتان لیده کا، چونکه ده بوو زۆر له وه زووتر بگه ریته وه. ئاگاتا، خۆ شتیکیشیان ده ده یه ی، وانیه؟»
- حه تمه ن.

کولیا گو تی: «خودا حافیز، جووجه له کانم، ئیستا بیخه م ده رۆم.» به لای ئاگاتا دتیپه ری و گو تی: «دایه گه وره، هیوادارم ئاگات لییان بی و ته مه نیان له به رچاو بگری، نه چی ده ست بکه ی به قسه ی پر و پیریژنان سه باره ت به کاترینا، حالئ بووی؟ پیرزفون، Ci!»

ئاگاتا، ئه مجاره به راستی رقی هه ستا و گو تی: «برۆ ملت بشکینه، هه تیوه هیچووچه! له سه ر ئه و قسانه پیویسته تیه لدانیکی باش بخۆی!»

(۳)

کورپی قوتابی

به لام کولیا گو یی له و قسانه ی نه بوو. چونکه ده ی توانی برواته ده ری. هه روا که ده رۆیشته ده ری، له به ر ده رگا چاویکی له ده ور به ری خۆی کرد، شانی هه لته کاند و به گو تنی «پیاو له سه رمانا ره ق ده بی.» راست به ره و شه قام سه ری پیوه نا و به لای چه پدا به ره و بازار بایدایه وه. مالیکی مابوو بگاته نیو بازار راوه ستا، فیتفیتیه کی له گیرفانی ده رهینا و وه ک ئه وه ی عه لامه تیک بدا، به هه موو هیزی خۆی فووی پیداکرد. ناچار نه بوو له خوله کیک زیاتر له به ر ده می کورپیکی کولمه سووری یازده سالانه، که کو تیکی گه رم و خاوینی له به ردا بوو و بۆ دیتنی ئه و به پرتاو هاتیوه ده ری، مه حته ل بی. کورپه ناوی ئیسمو رۆف بوو، کورپه له پۆلی ئاماده ییدا ده رسی ده خویند و (دوو پۆل خوارتر بوو له کولیا کراسوونکین)، کورپی کارمه ندیکی ده وله مه ند بوو. دایکی و باوکی نه یانده هیشته تخون کولیا بکه وی، چونکه بزۆزی و هارو هاجییه که ی ناوبانگی ده رکردبوو، بۆیه ئیسمو رۆف به دزییه وه ده هاته ده ری. ئه گه ر خوینهر له بیری نه چوو بیته وه، ئه و یه کیک له و کورپانه بوو که دوو مانگ له مه وه به رده ی له ئیلوشا هه لکردبوو. ئیسمو رۆف هه ر ئه و کورپه بوو که نه قلی ئیلوشای بۆ ئالیووشا کارامازۆف گتیا وه.

ئیسمو رۆف له سه ره خۆ گو تی: «کولیا، یه ک سه عاته چاوه ریتم»، پاشان به جووت به ره و بازار وه ریکه وتن.

كوليا كراسووتكين وهلامى دايهوه: «وهدرنگ كهوتم، كارم بو هاته پيشى. ليت نادن بزنان له گهل من هاتووى؟»

- گوئی مهديه. من تا ئیستا لیدانم نه خوار دووه! پیرزفونیش له گهل خوت هیناوه؟

- ئهري.

- له گهل خوت دهیپتی بو ئه ویش؟

- ئهري.

- ئاخ، بریا ژووچكاشیان له گهل بوايه!

- شتی وا هه نابی. ژووچكا هه نه ماوه، كهس نازانی له كوئییه، له میژه بیسه و شوینه.

ئیسمرۆف له ناكاو له جی خوی راوهستا. «یانی ناكری ئه و كاره بكهین؟ ئیلوشا دهیگوت ژووچكا سه گئی خۆله میشینى توله ك کردووی وهك پیرزفون بووه. ناكری بلی ئه وه ژووچكایه؟ رهنگه باوه ریش بكا.»

- كوره واز له درۆ بینه، ته نانهت ئه گهر به مهسله هتیشی بزانی. هیوادارم سه بارهت به هانتی من هیچت پینه گوتیتن.

ئیسمرۆف گوتی: «نا، دلنیا به! ده زانم چبكه م.» هه ناسه یه كی هه لكیشا و دریهی به قسه كانی دا: «به لام پیرزفون نابیته هوی دلخوشی. جه نابسه روان باوكی ئیلوشا «گسكه كۆله» پیگوتین دهیههوی ئه مرۆ تووتكی لمبوز رهشی بو بیئی. پییوايه ئیلوشا دلی پییده كریته وه، به لام من له وه دلنیا نیم.»

- ئیستا ئیلوشا حالی چونه؟

- ئاخ، زور نه خۆشه! پییوايه دهرده باریکه ی گرتووه، زور وریا و زیته، به لام هه ناسه كیشانی! زور به دژواری هه ناسه دهكیشی. چه ند رۆژ له مه و بهر داواى پۆستاله كانی كرد، تاكو هیندیك بگه ری. ته نانهت هه ولیدا به نیو ژووره كه دا پیاسه بكا، به لام نهیتوانی له سه ر پی خۆ بگرى. گوتی: «ئاخ، باوه گیان، پیشتر پیمگوتی ئه م پۆستالانه به كار نایه ن. ناتوانم پییانه وه برۆم.»

پیی و ابوو لاق تیکه ل هاتن و لاتراسكه به ستنه كه ی خه تای ئه و پۆستالانه یه، به لام له بهر بیهیزی بوو. له وانه یه هه وتوویه كی دیکه نه ژى. هیرتیزنیستیوب دهوا و درمانی ده داتی. ئیستا دهوله مند بوون - كۆلیکیان پاره هه یه.

- تا قمیکی خویری و پاره په رست؟

- مه به ستت كییه؟

- مه به ستم دوكتوره كان و داروده سته نۆژداره كانیانه، هه موویان هه ر وان و تییناگه ن. ته نیا ده زانن خه لكی برووتینه وه و پاره وه سه ر یه ك نین. من زانستی دوكتوریم قه بوول نییه. دامه زراوه یه كی هیچه. ده مه هوی له بنجوبناوانی مه سه له كه بكۆلمه وه و تیینگه م. به لام ئه وه چ دلسۆزییه كه له وی وه ریتان خستووه؟ وادیاره هاوپۆله كانی هه موو رۆژی له وین؟

- هه موویان نا، ته نیا ده كه سمان هه موو رۆژی ده چین بو دیده نیی، قه ستیکی تاییه تیشمان نییه.

- نازانم له م نیوانه دا ئالكسی كارامازوف چكاره یه. هه ر ئه مرۆ یان سبه ینی براكه ی له سه ر جینایهت و پیاوكوژی دادگایی دهكهن، كه چی خوی ئه وه نده بیكاره وهك گای نیو گوئیكان له گهل مندالان كه وتووه و دلسۆزی ده نوینی.

- دلسۆزی له ئارادا نییه. هه ر ئیستا خۆشت ده بی بچی له گهل ئیلوشا ئاشت بییه وه.

- له گه لی ئاشت به وه؟ قسه ی قور دهكه ی! من ئیجازه به كهس ناده م خوی له كارم هه لقوتینی.

- ئیلوشا ده زانی به دیتنت چه نده خۆشحال ده بی. نازانی ده چی بۆلای. له بهر چی تا ئیستا نه ده هاتی؟

ئیسمرۆف ئه م رسته ی دوایی به شیوه یه كی زور خه مبارانه دهربری. - كوری چاك، ئه وه ئیتر پیوه ندی به خۆمه وه هه یه. به مه یلی خۆم ده مه وی بچم، چونكه به سه لاهی ده زانم، به لام ئیوه ئالكسی كارامازوف ده تانبا، ئه م دوو شته ش جیاوازی زوره و دیسان خۆ مه علومیش نییه! رهنگه نه یه م بو ئاشت بوونه وه. به راستی قسه یه كی قوره. ئاشت بوونه وه!

- کارامازوف له و نیوهدا هیچ کاره نییه. کورپه کان خویمان به مهیلی خویمان بریاریندا بچن. ههلبهت جاری یه کهم له گه ل کارامازوف چون. به کاریکی گه و جانه شی نازانم. هه موومان پیکه وه ناچینه ژووری، دانه دانه دهچین. باوکی به دیتنی ئیمه زور خویشحال بوو. دهزانی بیتوو ئالیووشا بمرئ شیت ده بی. سوږ دهزانی ئیلووشا ده مرئ. پیموایه زوری پینخوشه له گه ل کورپه که ی ناشت بووینه ته وه. ئیلووشا پرساریکرد، هه ر ئه وهنده، پرسیار ده کا و ئیتر هیچ نالی. باوکی یان شیت ده بی، یان خووی ده خنکیئی. پیدشتریش شیت بازارپی ده رهیناوه. دهزانی زور پیاوکی باش و به پیزه. ئه و کاته ئیمه به هه له چوو بووین. هه مووشی خه تای ئه و پیاوکوژه بوو، که ریشی گرت و لییدا.

- سه ره پای ئه وانه ش، سه رم له کارامازوف سوورماوه. ده بوو زور له وه زووتر له گه لی ئاشنا بم، به لام پینخوشه له هیندیک باره وه به دلی خویم بکه م. له گه ل ئه وه شدا، شتیکم بو ئه و له سه ردايه و ده بی بیسه لمینم.

کولیا قورپه ساخانه مته قی له خووی بری. ئیسموږوفیش بیده نگ بوو. ههلبهت ئیسموږوف، کولیا یه ده په رست و به خه ونیش نهیده دی بیته هاوشان و هاوری. ئیستاش زوری ئه و قسه یه ی به دل بوو که گوتی «به مهیلی خووی» ده چی بو دیده نیی ئیلووشا. پیی وابوو ئه و کاره پارزکی تیدایه که ئاوا له پر کولیا له سه ری داوه بچی بو ملاقاتی ئیلووشا. له بازار تیپه رین. سه عاتیک ده بوو لادیی عاره بانه ی پر له بار و مریشک و که له شیریان راگرتبوو و باریان به عه رزدا دابوو. ژنانی کاسبکار له نیو بو تکه کانیا نندا لۆکه و ده زوو و ورده و اله یان ده فروشت. به م یه کشه ممه بازارانه یان ده گوت «بازاری مه کاره»، له ماوه ی سالدا ئه و چه شنه بازاره ش به رده وام هه بوو. پیرزفون به ملاوئه ولادا هه لده هات و ملوموی ده کرد. کاتیک تووشی سه گی دیکه ده بوون، به پیی ئادابی سه گانه، به تامه زرویی بو نیان به یه کتره وه ده کرد.

کولیا گوتی: «ئیسموږوف، پینخوشه ئه م دیمه نه راسته قینه و سروشتیانه بینم. سه رنجت داوه کاتیک ئه و سه گانه به یه ک ده گه ن چون بو ن به یه کتره وه ده که ن؟ پیموایه قانونی زاته که یان وایه.»

- ئه ری؛ عاده تیکی قور و پیکه نییان هه یه.

- پیکه نییش نییه، به هه له چووی. سروشت هیچ شتیکی قور و پیکه نییی تیدا نییه، ئه گه رچی له بهر چاوی مروقی ده مارگرژ قور و پیکه نییی ده نوینی. ئه گه ر سه گه ل بیانزانیایه بیر کردنه وه و کرده وه ی ئیمه هه لسه نگینن، ده یانزانی له پیوه ندیی کومه لایه تی مروق و ئه ربابه کانیا نندا، زور شتی له وه قورتر و پیکه نییی تر هه یه. له راستیدا زور زیاتر. ئه وه دوویات ده که مه وه، چونکه به بروای من گه وجیهه تی ئیمه زور له وان زیاتره. بیرو پای راکتیینیش هه ر وایه. بیرو پایه کی سه رنج راکیشه. ئیسموږوف، من سو سیالیستم.

ئیسموږوف پرسیی: «سو سیالیست چییه؟»

- ئه وه کاتیکه که هه موو که س یه کسان بن و مال و دارایی هه مووان به قه د یه ک بی. ژنه نیان و شوو کردن نه بی و هه رکه س هه ر یاسا و دین و ئاینیکی پی باشه پیره وه بی لیک... و هتد تو هیشتا ته مه نت به و جیه نه گه یشتوو له وه بگه ی. ده زانی هه واکه ی زور سارده! ئه ری، هه شت پله له ژیر سفردایه، باوکم هه ر ئیستا چاوی له ده ماسه نج کرد.

- ئیسموږوف، تو سه رنجت داوه له نیوه ی زستاندا، ئه و کاته ی هه وا به سفیریش ده گا، وه ک ئیستا که سه ره تای زستانه و شه پۆلی سه رمای له نا کاو له کاردايه، به تاییه ت کاتیک به فری زوریش نه که وتوو. زور هه ست به سه رما نا که یین؟ هۆیه که شی ئه وه یه خه لک عاده تیان پی نه گرتوو. مروق هه موو شتیکیان به پیی عاده ته، هه موو شتیکیان ته نانه ت پیوه ندیه کومه لایه تی و سیاسییه کانیشیان. عاده ت پالنه ریکی گه وره و به هیزه. ئه و لادییه پیکه نیییته دیوه!

کولیا ئامازه ی به لادییه کی که له گه تی، که لپوس له به ری به نه شه کرد که له په نا عاره بانه که ی راوه ستابوو و جووتی ده سه ته وانه ی چه رمیی کون و

دراوی له دستدا بوو و لیکى هه‌لده‌ساوین. ریشه دريژ و بۆزه‌که‌ی که‌ره‌سیسه‌ی گرتبوو و سپی ده‌کرده‌وه.

کولیا له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌په‌نايدا تپه‌پى، به‌ده‌نگیكى به‌رز قیزاندى: «ریشی ئه‌و کابرا لادییه به‌ستویه.»

کابرای لادییه‌ش به‌له‌بزیكى ئارام و حکمه‌ت‌نامیز وه‌لامی دایه‌وه: «ریشی زۆر که‌سان به‌ستویه.»

ئیسمۆرۆف گوتی: «سه‌ر مه‌خه سه‌ری.»

- هیچ نییه. توورپه نابی. پیاوی چاکه. ماتووی. خوداحافیز.

- خوداحافیز.

- بۆ ناوت ماتووییه؟

- ئه‌ری بۆ نه‌تده‌زانی؟

- نا، نه‌مه‌دزانی. هه‌روا گۆتم.

- درۆ مه‌که! پیموایه خویندکاری، ها؟

- ئه‌ری.

- له‌وه ده‌چى قامچیش بخوی؟

- زوریش نا - هیندی جار.

- ئیشت پیده‌گا؟

- ئه‌ری، ئه‌ی چۆن ئیشم پیناگا.

کابرای لادییه له‌ده‌وه هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و گوتی: «ئاخ، له‌و ژيانه!»

- خوداحافیز ماتووی.

- خوداحافیز، به‌دینم کوریکى باش و ئاقلی.

کورپه‌کان به‌ری خویاندا رۆیشتن.

کولیا به‌ئیسمۆرۆفی گوت: «ئو کابرا لادییه زۆر پیاوی چاکه. من زۆرم پێخۆشه له‌گه‌ل لادییه‌کان قسه بکه‌م، هه‌میشه‌ش پیمخۆشه چاکه‌یان

له‌گه‌ل بکه‌م.»

ئیسمۆرۆف پرسى: «بۆ درۆت کرد و گۆتت قامچیمان لیده‌ده‌ن؟»

- ناچار بووم وا بلیم، بۆ ئه‌وه‌ی خۆشحالی که‌م.

- مه‌به‌ستت چیه‌؟

- ده‌زانی ئیسمۆرۆف، پیمخۆش نییه شتیکم دوو جار لیبیرسن.

پیمخۆشه خه‌لک له‌گه‌ل یه‌که‌م قسه تینگه‌ن. هیندی شت هه‌یه به‌یان ناکری.

لادییه پینان وایه کورپه قوتابی قامچی ده‌خۆن و هه‌ر ده‌بى بیشی‌خۆن. ئه‌گه‌ر

کورپه قوتابی قامچی نه‌خوا، بۆ ئه‌وه نابی پى بیشی‌خۆن، ئه‌گه‌ر

پیمبگوتایه قامچی ناخۆین، دلێ ناخۆش ده‌بوو. به‌لام تۆ له‌وه ناگه‌ی. پیاو

ده‌بى بزانی چۆن ریز بۆ لادییه دانى.

- ته‌نیا تکات لیده‌که‌م سه‌ر مه‌خه سه‌ریان، ده‌نا کیشه‌یه‌کی دیکه‌ی وه‌ک

کیشه‌ی قازه‌که‌ت تووش ده‌بى.

- که‌وایه تۆ ده‌ترسى؟

- کولیا پیمه‌که‌نه. وایه ده‌ترسم. باوکم له‌دین ده‌رچوو. گه‌ران و

ره‌فقیایه‌تیم له‌گه‌ل تۆ لى قه‌ده‌غه کراوه.

- دلێ خۆت نا‌ره‌حه‌ت مه‌که. ئه‌مجار رۆوداوی وا نا‌قه‌ومى.

کولیا ئه‌وه‌ی گۆت و ئاماژه‌ی به‌یه‌کى له‌و ژنه‌ ده‌ستفرۆشانه‌ی نیو

بۆتکه‌کان کرد و به‌ده‌نگی به‌رز هه‌رای لیکرد: «هۆی ناتاشا سلوا!»

ژنیکی جحیل بوو به‌توورپه‌ی وه‌لامی دایه‌وه: «به‌من ده‌لێ ناتاشا؟ وا

مه‌لێ، ناوی من ماریایه.»

- خۆشحالم که‌ ناوت ماریایه. خوداحافیز!

- ئه‌ی هه‌تیوه پیسه، هیشتا سه‌ری له‌هیلکه نه‌جووقاوه گالته به‌خه‌لک

ده‌کا.

- من به‌په‌له‌م. ئیستا ناتوانم راره‌ستم. یه‌کشه‌مه‌ه‌ی داهاتوو پیمبلی.

ئه‌وه‌ی گۆتو ده‌ستی بۆلای ژنه‌ راته‌کاند، وه‌ک ئه‌وه‌ی ژنه‌ قسه‌ی به‌ئو

کوتبى، نه‌ک ئه‌و به‌ژنه.

ماريا قيزاندى: «يەكشەممەي داھاتوو ھېچ قەسەيەكم لەگەل تۆ نىيە. ھەتتويە
پوۋھەلمالدراۋە بۆ لىت ھەلپچاوم. خۆ من ھېچم نەگوتوو. شياۋى ئەۋەي
لە سەر ئەۋ ناچسنىيە قامچى بۆي!»

ئەۋ ژنە دەستفۇرشانەي لەۋ شوپتە بوون ھەموويان دايان لە قاقاي
پىكەنين. لە ناکاۋ پياۋىك بە توورەيى و بە ھەشتاۋ لە دالانى دوۋكانەكان
دەرپەرى. لاۋىكى دەموچاۋ درىژۆكەي قژ لوول و رەنگ بزرکاۋ و ھاۋلاۋى،
خەلكى ئەم شارە نەبوو. بالئەيەكى شىنى لەبەردا بوو و كالاۋىكى شەپكەدارى
لە سەر نابوو. لە ميرزاي بازركانان دەچوو. بە شىۋەيەكى سەير و گەۋجانە
مشتى قووچاند و ھەرەشەي لە كولىا كرد. بە توورەيى گوراندى: «دەتناسم،
دەتناسم!»

كولىا چاۋى تىبىرى. ۋەبىرى نەدەھاتەۋە كە لەگەل ئەۋ پياۋە توۋشى
كىشە و دەمەقالى بوۋى. بەلام لە نىۋ بازار و سەر شەقام ھىندەي لەگەل
ئەمۇئەۋ شەرە دەنوكە كردبوو، زۆر بە زەھمەت ۋەبىرى دەھاتنەۋە.

بە تەشەرەۋە پرسىي: «بە راستتە؟»

ئەۋ پياۋە بە شىۋەيەكى ھەپۇلانە دوۋپاتى كردهۋە: «دەتناسم، دەتناسم!»

- زۆر پىرۋزە. باشە، ئىستا دەيى بۆم. خوداحافىز!

ئەۋ پياۋە گوراندى: «ديسان دەستكردەۋە بە كارى ناچسنانە؟ ديسان
دەستت كردهۋە بە كارى ناچسنانە؟ دەزانم ديسان كارى ناچسنانەت بە
دەستەۋە بوۋە!»

كولىا كە بىدەنگ راۋەستابوو و چاۋى لە سەرتاپاي دەكرد، گوتى: «ئەۋە
پىۋەندىي بە خۆمەۋە ھەيە، براكەم.»

- يانى پىۋەندىي بە منەۋە نىيە؟

- نا پىۋەندىي بە تۆۋە نىيە.

- ئەي پىۋەندىي بە كىۋە ھەيە؟ ھا؟ بە كىۋە؟

- ئىستا پىۋەندىي بە تريفۇن نىكىتچەۋە ھەيە، نەك بە تۆۋە.

كابرا بە سەرسورمانەۋە چاۋى لە كولىا بىرى، دياربوو زۆرى بۆق
ھەستاۋە، گوتى: «كام تريفۇن نىكىتچ؟»

كولىا، كتوپر بە توندى گوتى: «تا ئىستا چوۋيەتە كلىسەي عورۋوج؟
كابرا كە تا رادەيەك توۋشى ھەپەسان بوۋبوو، گوتى: «كام كلىسەي
عورۋوج؟ بۆچى؟ نا، نەچووم.»

كولىا پىداگرتر لە پىشوو گوتى: «سابانىيۇف دەناسى؟»

- كام سابانىيۇف؟ نا، ناياسم.

كولىا قەسەكەي پىبىرى و گوتى: «كەۋايە بۆۋ جەندەم،» لەگەل
ئەۋەي بە توندى بەرەۋلاي راست بايداۋە، بەپەلە و ھەلەداۋان پۆيشت. ۋەك
ئەۋەي پىي عەيب بى لەگەل گەۋجە پياۋىك قەسە بكا كە سابانىيۇف نانسى.

كابرا دواي تاۋىك عەبەسران ۋەخۆ ھاتەۋە و ۋەك پىشوو توۋشى
شلەژان بوو. «ھۆي دا راۋەستە بزانم! كام سابانىيۇف؟» بە چاۋىكى
گەۋجانە لە ژنە دەستفۇرشەكانى روانى: «گوتى چى؟»

ژنەكان دايان لە قاقاي پىكەنين.

ژنىكان گوتى: «كەس سەرى لە كارى دەرناچى.»

كابرا ھەروا توورە و تۆسن، مشتى توند قووچاندبوو و رايدەتەكاند،
ديسان دوۋپاتى كردهۋە: «كام سابانىيۇف، مەبەستى كىيە؟»

يەكئ لە ژنەكان گوتى: «ھەتمەن مەبەستى ئەۋ سابانىيۇفەيە كە
كاسبكارى مالى كوزمىچۆفە.»

ژنىكى تر ھەلدايە: كچى ئەۋەي ئىۋە دەللىن تريفۇنى ناۋە، تريفۇن نىكىتچ.
كابرا بە شىۋەيەكى ۋەھشىيانە چاۋى تىبىرىن و بە جارى دۆش دامابوو.

ژنىكى دىكە گوتى: «كاسبكارى مالى كوزمىچۆف؟ بەلام ناۋى تريفۇن
نەبوو. ناۋى كوزما بوو، نەك تريفۇن. بەلام كورە گوتى تريفۇن نىكىتچ،

كەۋايە نابى ئەۋ بى.»

ژنیکی دیکه ش، که تا ئیستا بیدهنگ راوه ستابوو و متهقی نه ده کرد، هلهیدایه: «ناوی نه تریفونه و نه سابانی یوف، چیژوفی ناوه. ئالکسی ئیوانیچ؛ چیژوف ئالکسی ئیوانیچ.»

چوارهمین ژن که وتهکهی ئهوی دهسهلماند گوتی: «لیم پوونه ناوی چیژوفه.»

کابرا واق ورموانه چاوی له ژنهکان ده کرد و هیوا براوانه گوراندی:

- ئهی خه لکینه، ئاخ نازانم بو ئه و پرسیارهی لیکردم؟ بوچی گوتی:

«سابانی یوف ده ناسی؟» ئاخ من چوزانم سابانی یوف کیه؟

ژنیکی دیکه به زمانیکی رهق و راشکاوانه گوتی: «تو به راستی پیاویکی گه مژهی. من ده لیم ناوی سابانی یوف نییه، چیژوفه، چیژوف ئالکسی ئیوانیچ.

هر ئه وهیه، راست خویه تی!»

- کام چیژوف؟ کیه؟ ئه گهر ده زانی پیم بلی.

- ئه و پیاوه حوجه بلقنه ی هاوینانه له نیو بازاردا ده خولیته وه.

- ئاخ ئه و چیژوفه چ پیوه ندییه کی به منه وه ههیه، ها؟

ژنیکی دیکه یان هلهیدایه: «من چوزانم؟ خوت که ئه و هه موو هاتوو هاوارهت وه ری خستوو، ده بی بزانی چیت لئی ده وی. ئه و، قسه ی له گه ل تو کرد، نه ک له گه ل ئیمه، گه وجه گیان. یانی هر به راستی نایناسی؟»

- کی ناناسم؟

- چیژوف ده لیم.

- هه ردووک چاوی چیژوف ده ری. به خزمه تی ده گم راوه سته، به من راده بویری! هه تیوه به ره لایه.

- به خزمهت چیژوف ده گهی! ئه ویش به خزمه تی تو ده گا. به راستی وادیاره پیاویکی گه لحو ی.

- ژنه تیوه هیچوپووجه، خو من چیژوف نالیم. به خزمهت ئه و کورپژگه ده گم. بیگرن، دابیگرن بوم، من به شیت ده زانی و پیم راده بویری!

ژنهکان دایان له قاقای پیکه نین. به لام کولیا زور دوور که وتبووه و قیت و قوز ملی ری گرتبوو. ئیسمو روف شان به شانی ده رویشت و ئاوری له و تا قمه دم پر له هه رایه ده دایه وه که جییان هیشتبوون. ئه ویش له خوشیانا که وتبووه قله سه ما. له لایه کیشه وه ده ترسا به و هاو رییه تیبه له گه ل کولیا له ماله وه تووشی کیشه و هه را بی .

له کولیا ی پرسی: «مه به ستت کام سابانی یوف بو؟» هه لبهت ده زانی چ وه لامیکی ده داته وه.

- چوزانم؟ ئیستا برۆ چاویان لیکه، هه تا ئیواره هه ر ده ریسن . شه ره

چه قه ده کن. پیمخوشه چه پۆل و گه وجان چیه خرتی دم، جا له هه ر چینیکی کومه ل بن، فه رقی پیناکه م. ئه وهش زرته بو زیکی گه لحو ی دیکه، مه به ستم هوو لادییه یه. مه گین ئه و مه سه له یهت نه بیستوو «گه وجتر له

فه ره نسبی گه وج، مه گین خوی بی،» به لام رووسییه کی گه وجیش له دووره وه هاوار ده کا گه وجه، هه ر به ره نکیدا دیاره. تو چاوی لیکه.

- کولیا، له کولی به وه، وه ره با بروین.

- تازه هه لبووم و به کهس ناکوژیمه وه. هو ی لادییه ی سلوا!

لادییه کی تیکسمراو، به ده موچاوی خر و ساده وه، ریشیکی بوز و ته نکی هه بوو، سه ری داخستبوو و ده رویشت، سه ری هه لئنا و چاویکی له کوره

کرد. له وه ده چوو ته واو وریا نه بی.

له وه لامیدا به قهستی گوتی: «ئه گه ر ناته وی پیم رابویری،

عه له یکه سه لام.»

کولیا به پیکه نینه وه گوتی: «ئه گه ر پیترا بویرم چی؟»

- ده ی ئه وه گالته یه گالته. بوخوت هه ر پیکه نه قه دیدی ناکا. خو گالته خراپ نییه.

- بمبه خشه براکه م. گالته یه کم کرد.

- چاکه، خودا بتبه خشی!

- توش من ده به خشی؟

- زور چاکیش دهتهخشم. رینگای خوت بگره و برۆ.

- دهلیم پیموایه لادییهکی زور وریا و بههوشی.

کابرای لادییهی ههر بهو شیوهیه جیددی و چاوهپوان نهکراو وهلامی

دایهوه: «بههوشتر له تو.»

کولیا توزی واقعی و پرما و گوتی: «پیمواییه.»

- بروا بکه بهراستمه.

- رهنگه واش بی.

- بهلی وایه، براهه م.

- خوداحافیز لادییهی.

- خوداحافیز.

کولیا، دواي تاویک بیدهنگی به ئیسمورۆفی گوت: «هموو جووره

لادییهک ههیه. من چوزانم له گه ل لادییهکی وریا تیدهکهوم؟ من ههمیشه

بروام به هوش و زیرهکی لادییهکان بووه.»

لهو دوورانهوه سهعاتی کلیسهی گه وره زهنگی سهعاتی یازده و نیوی

لیدا. کولیا و ئیسمورۆف ههنگاویان توند کرد و خویان گه یانده نزدیک

مالهکهی ئیسنگیریف که تا رادهیهک دووریش بوو. بیست ههنگاویان مابوو

بگه نه مالهکه، کولیا راوهستا و داواي له ئیسمورۆف کرد له پیشهوه بچی و

کارامازۆفی بو بانگ بکاته دهري.

- پیاو سه رهتا توزی بوارهکه تاقیکاتهوه باشه.

ئیسمورۆف به نارهبزایه تییهوه گوتی: «بو داواي لیبکه م بیته دهري؟ خوت

بچۆ ژووری؛ به دیتنت خوشحال ده بی. ئاخ له م سه رما و سو له و

سه هۆلبه ندانه دا ئاشنا بوون چ مانایه کی هه یه؟»

کولیا به له بزیکي فرمان پیده رانه که پیخوشبوو له گه ل «مندالان» به

کاری بیتنی، قسه که ی پی بری: «ئه وه پیوه ندیی به خومه وه هه یه که بو

دهمه هوی لهو سه رما و به سه ته له که دا چاوم پیی بکه وی.» ئیسمورۆف به

هه لاتن چوو فرمانه که ی جیبه جی بکا.

(۴)

سه کی بز بوو

کولیا قوره ده ماخانه پالی به نه رده کانه وه دا و چاوه ری بوو ئالیووشا

بیته ده ری. له میژ بوو ده یویست چاوی پیبکه وی. باسی ئالیووشای له

کورانی هاو پۆلی بیستبوو، به لام ههر کاتی ناویان ده هیئا رقی هه لده ستا و

خوی وا نیشانده دا که به هیچی نازانی و ههر شتیکی له باره یه وه ده بیست

ده یدایه بهر پلاری «ره خنه». به لام له ناخه وه زور تامه زرۆ بوو له گه لی

ئاشنا بی. له سه ریه ک ئه وه ی سه باره ت به ئالیووشا ده بییست، شتیکی

هاودلانه و سه رنج پراکیشی پیوه نه بوو. که وایه ئه م ساته ی ئاشنا بوونه زور

گرینگ بوو: سه ره تا ده بوو خوی نیشاندا، یانی سه ره به خوی خوی بنویتی.

«ده نا منیش وه ک ئه وانی دیکه به چاوی مندالیکی سیزده سالان ده بینتی.

چونکه ئه و کورانه ههر به هیچ نازانی! ههر له گه لی ئاشنا بم لی ده پرسم به

چ چاویک له و کورانه ده روانی. به لام به داخه وه کورته بالام. توزیکوف له من

که م ته مه نتره، به لام به و حاله ش هه تا گوچکه ی دیم. به لام من زیره کی و

هوش له روخسارم ده باری. قه لافه تیکی جوانم نییه، ده زانم زوریش ناشیرینم،

به لام وریایی و هوش له روخسارم ده باری. نابج له قسه کردندا زیده رپویی

بکه م؛ ئه گه ره که و جار خوم بدورینم و توندی نه گرم، رهنگه پییوابی... تف!

ئه وه ئیتر ههر نابج و به جارئ نابرووم ده چی ئه گه ر پییوابی...!»

ئه و بیروکه میشکی کولیا ی داگرتبوو، له گه ل ئه وه ی ئه و په ری هه ولی

خوی ده دا تا کو خوی وه ک که سیکی زور سه ره به خوی خواز نیشاندا و ئه و

بیروکه به رده وام دنه ی ده دا. ئه وه ی له هه موو شتیکی زیاتر ئازاری ده دا،

كورتە بالايىپكەى بوو. ئەوئەندەى بۇ قەلەفەتە وردىلەكەى خەمى دەخوارد، نىو ئەوئەندە بۇ «پوخسارە ناشىرىنەكەى» نارەحت نەبوو. سالى رابردوو، لە سەر دىوارى مالەكەيان بە قەلەم بالاي خوى دىارىكردبوو و ھەر دوو مانگ جارىك خوى پىدەگرت و بالاي خوى تاقىدەكردەوہ بۇ ئەوہى بزانى چەندە گەورە بووہ. بەلام بە داخەوہ! زور كەم بالاي دەكرد و ھەر ئەوہش ھىندى جار ھىوابراوى دەكرد. لە راستىدا دەموچاوىشى «زور ناخەز» نەبوو؛ بە پىچەوانە، تا رادەھەك جوان و لەبەردلانىش بوو: پىستىكى نەرم بە دەنكە دەنكەيەك وردە خال و لكەوہ، چاوى شىن و چكۆلە و پر لە شادى بە رەنگى بزپكاوہوہ. جورىك بىباكى و ھەست لە چاويدا دەردەوشايەوہ. دەموچاوىكى رەقەلە و لىوى قەيتانى و سوور. لووتىكى چكۆلە و قەلەنگى، ھەر كاتىك لەبەر ئاوينە چاوى لە خوى دەكرد، لەبەرخويەوہ دەيمىنجاندى: «لووتم دەلىى لمبوزى سەگە، لمبوزى سەگىكى ئاسايى.» ھەمىشەش بە توورەيى لەبەر ئاوينەكە لادەچوو. ھىندى جار بە خوى دەگوت: «رەنگە پوخسارىشم ھوشى لى نەبارى.» بەلام لەوہش بە گومان بوو. سەرەراى ئەوہش ناكرى و ابىر بكەينەوہ كە دايمە لە بىرى بەژن و بالا و پوخسارىدا بوو. بە پىچەوانە، ئەگەرچى ئەو كاتانەى لەبەر ئاوينە رادەوہستا زور تال بوو بوى، بەلام زوو لە بىرى دەچووہ، ئەوئەش لە درىژ خايەندا، ھەروا كە چالاكىيەكانى خوى لىكدەدايەوہ، «يەكسەر خوى دەدايە دەست بىرۆكە و ژيانى راستەقىنە.»

ئالىووشا بەپەلە ھاتە دەرى و روىشت بۇ لاي كولىيا. بەر لەوہى بگاتى كولىيا ھەستى بە خوشحالىيەكەى كرىد. كولىيا رەزامەندانە لە خوى پرسى: «يانى دەكرى بۇ دىتنى من ھەتا ئەو رادەيە دلشاد بى؟» وا چاكە ھەر لىرەدا ئەوہ وەبىر بىنئىنەوہ كە قەلەفتى ئالىووشا، لە چاو دوايىن جار كە چاومان پىيەكەوت، گورانىكى تەواوى بە سەردا ھاتبوو. عەباكەى وەلا نابوو و كۆتىكى جوانى لە بەردا بوو. كلاوىكى نەرم و خرىشى لە سەر نابوو. مووى سەرىشى كورت كرىدبووہ. زورى لى دەكالاىەوہ، جوانچاكىش بوو. پوخسارە دلگرەكەى گەش و كراوہ بوو؛ بەلام لە پوخسارە گەشاوہكەيدا ئەدەب و

ھىمنايەتى دىار بوو. كولىيا سەير بوو كە ئالىووشا بەو قەلەفەتەوہ، بە بى عەبا ھات بۇ لاي. دىار بوو بەپەلە ھاتوہ. لەرپوہ دەستى بردە پىشى و تۆقەى لەگەل كولىيا كرىد.

. ئاخىرى ھاتى! زور تامەزروى دىدارت بووم!

كولىيا، تۆزى بە ھەناسە بركىوہ، لە ژىر لىويەوہ گوتى: «ھۆيەكى بوو كە دواتر دەزانى. زورىش خوشحالم لە ئاشنايەتتە. لەمىژ بوو لەو دەرفەتە دەگەرەم، زورىان باسى تۇ بوو كرىدوم.»

. ھەر چۆنىكە چاومان بە يەكتر كەوت. منىش زورم نەقلى تۇ بىستووہ؛ بەلام بۇ ھاتنى ئىرە زور وەدرەنگ كەوتى. دەبوو زووتر بىتى.

. ئەرى ئىستا حالى چۆنە؟

. ئىلۇشا زور نەخۆشە، وەك رۆژ مەعلومە نامىنى.

كولىيا بە تىنوتاويكەوہ گوتى: «ھەى داد و بىداد! كارامازوف دەبى قەبووليكەى كە زانستى پزىشكى ھەموو فىل و تەلەكەيە.»

- ئىلۇشا ھەمىشە باسى توى دەكرد، تەنانەت لە خەويشدا، بە دەم وپىنەوہ. پىاو بوى دەردەكەوت يەكجار زورى خوش وىستووى... بەر لەو رپوداوہ... بە چەقۇ... پاشان، ھۆيەكى ترىش ھەيە... پىمبلى بزەنم، ئەو سەگە ھى تويە؟

. بەلى، ناوى پىرزفونە.

ئالىووشا بە چاوانى پر لە دلسۆزىيەوہ لە كولىياى روانى: «كەوايە ئەوہ ژوچكا نىيە؟ يانى ئىتر شرتوگوم بووہ؟»

كولىيا بە حالەتىكى رازاوى بزەى ھاتى: «دەزانم ھەمووتان دەتانەوئ ئەو سەگە ژوچكا بى. نەقەكەيىم بىستووہ. گوى بگرە كارامازوف، ھەموو بەسەرھاتەكەت بۇ دەگىرەمەوہ. ھەر بۇ ئەوہش ھاتووم؛ ھەر لەبەر ئەوہش وىستم بىتتە دەرى. تاكو بەر لەوہى بچىتە ژوورى، ھەموو رپوداوہكەت بۇ باسكەم. دەزانى چى كارامازوف، ئىلۇشا بەھارى رابردوو ھاتە پولى ئامادەيەوہ. دەى خۇ دەزانى قوتابخانەى ئامادەيى چىيە. تاقمىكى زور

مندالان. خیرا دەستیانکرد به ئازار دانی و سەریان دەخستە سەری. من دوو پۆل لە سەروو ئەوانەوه بووم و لە دوورەوه دەمخستە ژێر چاوەدێری. دیتم کورە لەر و لاواز و چکۆلەیه، بەلام پووی پێ نەدەدان؛ شەری لەگەڵ دەکردن. دیتم زۆر لەخۆباییه و چاوی ئاوری لێدەبیتەوه. من ئەو جووره مندالانەم خۆش دەوێ. بەلام دیار بوو مندالەکان گالتەهی پێدەکەن و ناوونرکەهی لێ هەلەدەن. لە هەمووشی خراپتر جلوبەرگە شر و کۆنەکانی بوو. پانتۆلەکەهی تەنگ و قۆلە بوو و پۆستالەکانی دراو و لووت هەلپچراو. هەر لەبەر ئەوەش بوو گالتەیان پێدەکرد و سەریان دەخستە سەری. منیش شتی ئاوا ببینم تاقت ناهینم. بۆیه خیرا لێیان وەدەستەاتم و چیان خواردووە ترش و چەوەندەر....»

کولیا بێ ئیختیار دەستی کردبوو بە شاتوشووت: «چاکم لێدان، بەلام کارامازۆف، دەزانی هەموو تاریفم دەکەن؟ من هەمیشە هۆگری مندالانم و خۆشم دەوێن. هەر ئیستا لە مالهوه دوو جووجەلەم بەجێهێشتوو و دەبی ئاگام لێیان بێ، بۆیهش وا وەدرەنگ کەوتم. کاتیک زانیان من لە سەر ئیلۆشا دەکەمەوه، ئیتر نەیان دەویزا شەری لەگەڵ بکەن. دیتم کورە زۆر لەخۆباییه. با ئەوهم لە بیر نەچی، برۆا بکە ئیلۆشا زۆر کورپیکی لەخۆباییه، بەلام ئاخری بوو بە کۆیلە و گۆیرایەلی خۆم. هەرچیم پێ بگوتایە دەستبەجێ دەیکرد. ئەوێندە پۆحسووکانه فەرمانەکانمی بەرپۆه دەبرد دەتگوت من خودام، هەولیشی دەدا لاساییم بکاتەوه و وەک من هەلسوکەوت بکا. کاتی لە قوتابخانە دەهاتە دەری بە هەلاتن دەهات بۆ لام و لەگەلی دەگەرām. یەکشەمانەش پیکەوه دەچووین بۆ ئەملاو ئەولا. کاتیک کورپیکی گەورە لەگەڵ کورپیکی چکۆلە دەبیتە هاوڕێ، زۆر جار خەلک پێی پێدەکەن، بەلام ئەوه دەمارگرژییه و بەس. من گوێ بەو شتانە نادەم. من هۆگری ئەو کارانەم و دلم پێخۆشه. لە دەرس و دەورەکانیا یارمەتییدەم و فێریدەکەم، رایدینم. ئەگەر خۆشم دەوێ، بۆ بە باشی نەئەم لێنم؟ ئیوهش جەنابی کارامازۆف، لەگەڵ ئەو جووجەلانە کە تازە سەریان لە هیلکە جووقاوه

سەری ئاشنایەتیتان داخستوو، دەزانم دەتەوێ بەرەوی نوێ بخەیه ژێر چاوەدێری، کاریان تیکەهی و بە باشی رایانینتی، دلسۆزانە هەلسوکەوتیان لەگەڵ بکەهی و برۆابەخۆ باریان بێنی. باوەریم پێ بکە هەر ئەو کارانەت بە گویم گەیشتەوه و بریارمدا لە نزیکەوه چاوم پێتکەوێ. ببینەوه سەر باسەکەهی خومان. دیتم کورە زۆر نەرم و هیندییه و هیندی جار مەراییم لەبەر دەکا، منیش رقی دنیا لە ریا بازی و تەشی ریسییە، یانی لەوەتا لە دایک بووم هەر وام. سەرم لەو خووخدە دوو پۆیهشی سوورما بوو، دوو شتی زۆر لە یەک جیاوان، بەو هەموو لووتبەرزێ و لەخۆباییبوونەوه، ئاوا بووبوو سەر لە پێتاوی من و بە بێ من قامکی بە ئاودا نەدەکرد، لە سەر یەک حالاتەکەهی کشمیشی بوو، جاری وا بوو لە خۆرا تیکدەچوو، کتوپر رقی هەلەدەستا و لەگەلم دەکەوتە کێشە و شەرە دەندووکە. بە دژی قسەکانم هەلوێستی دەگرت. هیندی جار کە بیروپرای خۆم سەبارەت بە شتیک دەردەبەری، قەتی دژایەتی نەدەکرد و قسەهی لە قسەمدا نەدەکرد، بەلکو دەویست بە شیوهیەک لیم یاخی بێ، چونکە وەلامی خۆشهویستییه کەبیم بە سەرساردی دەدایەوه. هەر بۆیه بە مەبەستی جوان عاملاندنی، هەتا زیاتر نەرمیی دەنواند، من وشک و ساردتر لەگەلی دەجوولامەوه. بە قەستی وامدەکرد. دەمویست وەک کورپیکی خاوەن کەسایەتی باری بێنم. دەمویست راستە و پاستەهی کەم و بیکەم بە پیاو... لەگەڵ ئەوەشدا... بێگومان لە مەبەستم دەگەیی. لە ناکاو تینگەیشتم، سێ رۆژ لە سەر یەک دەمدی مات و مەلوولە، ئەویش لەبەر سارد و سړیی من نەبوو، بەلکو لەبەر شتیکی دیکە، شتیکی زۆر گرینگ. لە خۆم پرسیی ئەم تراژیدیایە چییە. قسەم لێ داکیشا و بۆم دەرکەوت کە لەگەڵ ئیسمر دیاکۆف، کە خزمەتکاری باوکی رەحمەتیتان بوو. ئەوەش بەر لە مردنی. دۆستایەتییه کەهی تیکچوو و فیلیشی لەم کورە گەوجیلە کردوو. یانی فیلیکی گلاو و وەحشیانە. پێگوتبوو پەنجکی نان هەلگری و دەرزییهکی تی هەلچەقینی و بیدات بەو سەگە برسییانەهی کە هەر شتیکیان دەستکەوێ بێئەوهی گازی لێگرن قووتی دەدەن. پاشان چاوی لێکا و بزانی چی

دهقهومی. هەر بۆیه په‌نچکه نانیک دینێ ده‌رزیه‌کی تی‌هه‌لده‌چه‌قینێ و فریێ ده‌داته به‌رده‌می ژووچکا. هەر ئه‌و سه‌گه‌ تووله‌ک کردوه‌ی ئه‌وه‌نده‌یان هه‌را و قالمه‌قالم له‌ سه‌ر ساز کرد. ئه‌و مال‌ه‌ی خاوه‌نی نان و خوراکیان نه‌ده‌دایه‌ و سه‌گی به‌سته‌زمان به‌و پوژگار له‌ برسانا ده‌وه‌ری و قورووسکه‌ی ده‌هات. (تو ئه‌و چه‌په‌ چه‌په‌ گه‌وجانه‌یه‌ت پینخۆشه‌، کارامازۆف؟ من به‌ش به‌ حالێ خۆم بۆم تامل ناکرێ.) سه‌گه‌ هه‌را ده‌کاته‌ نانه‌که‌ و قووتی ده‌دا. دوا‌ی چه‌ن چرکه‌ ده‌ستده‌کا به‌ قورووسکاندن و نووزه‌نووز؛ به‌ ده‌وری خۆیدا ده‌خولیته‌وه‌ و پاشان هه‌ل‌دێ، هەر هه‌ل‌دێ و ده‌قورووسکینێ هه‌تا ون ده‌بێ. ئیلو‌شا خۆی ئاوا‌ی ده‌گێرایه‌وه‌. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی بۆی ده‌گێرامه‌وه‌ ده‌گریا و سه‌ری به‌ هه‌نيسکه‌وه‌ هه‌ل‌ده‌قندرا. باوه‌شی پیندا‌کردبووم و ده‌له‌رزی. له‌په‌ستا ده‌یگوت: «به‌ قورووسکه‌ قورووسک هه‌لات.» ئه‌و دیمه‌نه‌ وای هه‌ژان‌دیوو ئاروا‌قارای لێ هه‌ل‌گیرابوو. گرێ په‌شیمانی هه‌لی‌ده‌چۆقاند، ئه‌وه‌م لێ پوون بوو. مه‌سه‌له‌که‌م زۆر به‌لاوه‌ جیددی بوو. بریارمدا بۆ شتیکی دیکه‌ ده‌رسی عیبه‌تی داده‌م. هەر بۆیه‌ ده‌بێ دان به‌وه‌دا بنی‌م که‌ زۆری له‌گه‌ل پوو‌راست نه‌بووم و له‌ راده‌ به‌ده‌ر خوم قه‌لس و تووره‌ نیشاندا. گوتم: «کاریکی دزیوت کردوه‌. تو هه‌چوو‌چی. هه‌لبه‌ت به‌ که‌س نالی‌م، به‌لام هه‌تا ماوه‌یه‌ک کارم به‌ کارت نییه‌. بیرێ لێ ده‌که‌مه‌وه‌ و به‌ ئیس‌مۆرۆفدا وه‌لامت بۆ ده‌نیرمه‌وه‌. (ئیس‌مۆرۆف هەر ئه‌و کورپه‌یه‌ و له‌گه‌ل من هاتوه‌؛ ئاماده‌یه‌ به‌ گیان و به‌ دل هه‌موو کاریکم بۆ بکا.) «پاشان پین‌پاده‌گه‌یه‌نم که‌ له‌مه‌ولا رفیق‌یه‌تیت ده‌که‌م یان هه‌میشه‌ وه‌ک مرۆفیکی هه‌چوو‌پو‌چ چاوت لینه‌که‌م و ئیتر کارم به‌ کارت نابێ.» زۆری پین ناخۆش بوو. ده‌بێ دان به‌وه‌شدا بنی‌م که‌ له‌ قسه‌ کردندا زۆر توند پو‌یشتم، به‌لام چارم نه‌بوو. له‌و کاته‌دا وام به‌ چاک زانی. یه‌ک دوو پو‌ژ دواتر، ئیس‌مۆرۆفم نارد بۆ لای که‌ پینی بلێ له‌گه‌لی خاکم. ئه‌وه‌ش ئیس‌تلاحیکه‌ که‌ دوو هاو‌پۆل کاتی ده‌نگ داده‌گو‌رن، ده‌یلین. له‌ دلی‌ خۆمدا ده‌مویست ته‌نیا چه‌ند پو‌ژ ده‌نگی له‌گه‌ل داگو‌رم و پاشان ئه‌گه‌ر دیتم تۆبه‌ی کردوه‌، دیسان هاو‌رپیه‌تی له‌گه‌ل دامه‌زینمه‌وه‌. قه‌ستم ئه‌وه‌ بوو. به‌لام

پین‌توايه‌ چی پووی دا؟ کاتیک ئیس‌مۆرۆف په‌یامه‌که‌ی پین‌پاده‌گه‌یینی، چاوی بریق‌ه‌یه‌کی لێوه‌ دێ و به‌ تووره‌یی ده‌لێ: «له‌ زمانی منه‌وه‌ به‌ کولیا کراسو‌تکین بلێ نان و ده‌رزی ده‌خه‌مه‌ به‌ر هه‌موو سه‌گیک - هه‌موویان - هه‌رچی سه‌گه‌!»

«هەر بۆیه‌ ده‌ستی‌کرد به‌ په‌لپ و بیانوو. ده‌بوو له‌ که‌ری شه‌یتانی دابه‌زینین.» به‌ چاوی سووکایه‌تییه‌وه‌ هه‌لسوکه‌وتم له‌گه‌ل ده‌کرد و چاوم لینه‌کرد؛ هه‌رکاتیک ده‌مدی پووم وه‌رده‌گێرا یان به‌ ته‌شه‌ره‌وه‌ ده‌گرژیمه‌وه‌. راست له‌و کاته‌دا باوکی ئه‌و پووداوه‌ی بۆ هاته‌ پین‌ش. «گسکه‌ کۆله‌» خۆ له‌بیرته‌؟ ده‌بێ ئه‌وه‌ش بزانی که‌ به‌ هۆی ئه‌و پووداوه‌ چه‌ن تووشی شله‌ژان بوو. هاو‌پۆله‌کانی کاتیک دیتیان من ده‌ستم لێ‌داشتوو، که‌وتنه‌ سه‌روکاری «گسکه‌ کۆله‌، گسکه‌ کۆله‌» ده‌که‌وتنه‌ دوا‌ی و سه‌ریان ده‌خسته‌ سه‌ری. ئه‌ویش له‌گه‌لیان ده‌که‌وته‌ کیشه‌ و بۆ ئه‌وه‌ش زۆر به‌ داخه‌وه‌م. پین‌ما لیدانیکێ باشی خوار‌دیو. به‌ چه‌ند که‌س هه‌لیان کوتابوو سه‌ری. پو‌ژیک که‌ له‌ قوتابخانه‌ ده‌هاتنه‌ ده‌ری هه‌رشێ بۆ بردن، من چه‌ند هه‌نگاو له‌ولاتره‌وه‌ پاوه‌ستا‌بووم و ته‌ماشام ده‌کرد. سوین‌دیش‌ت بۆ ده‌خۆم که‌ وه‌بیرم نایه‌ پینکه‌ نییتم؛ به‌ پینچه‌وانه‌ زۆر زۆریشی بۆ به‌داخه‌وه‌ بووم. بریارمدا زۆر زوو بچم و لایه‌نگری لیکه‌م. به‌لام له‌ نا‌کاو چاوی به‌ من که‌وت. نه‌مزانی چ خه‌یالیکی له‌سه‌ردایه‌، به‌لام چه‌قۆکه‌ی ده‌ره‌ینا، هه‌رشێ بۆ هه‌ینام و چه‌قۆیه‌کی له‌رانم دا. ئالی‌ره‌م له‌ لاقی راسته‌م. له‌جیی خۆم نه‌بزووتم. به‌ خراپی نازانم دان به‌وه‌دا بنی‌م که‌ وره‌م به‌رزه‌ جه‌نابی کارامازۆف. به‌ چاوی پر سووکایه‌تی تیم‌پوانی، وه‌ک ئه‌وه‌ی بلێم: ئه‌وه‌یه‌ وه‌لامی ئه‌و هه‌موو چاکه‌ و دل‌سۆزییه‌ی من! ئه‌گه‌ر پینخۆشه‌، دیسان لینه‌ده‌، له‌به‌رده‌ستت دام.» به‌لام ده‌ستی له‌ چه‌قۆکیشان هه‌ل‌گرت، ره‌نگی په‌ری، له‌وه‌ده‌چوو ئه‌و کاره‌ی زۆری ترسان‌دین. چه‌قۆکه‌ی فریدا، ده‌ستی‌کرد به‌ گریان و تینته‌قاند. هه‌لبه‌ت شکایه‌تم لینه‌کرد و به‌ هه‌مووانم گو‌ت که‌ ئه‌و پووداوه‌ پووشبه‌سه‌ر بکه‌ن، نه‌کا به‌ گو‌یی مامۆستایانی قوتابخانه‌ بگاته‌وه‌. ته‌نانه‌ت به‌ دایکیشم نه‌گو‌ت، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی

برینه کهم چاک بۆوه. برینه کهش شتینکی وا نه بوو، ته نیا سه رچیغ بریبووی. پاشان بیستم که هەر ئه و رۆژه بهرده فرکیکی کردووه و گازی له قامکی ئیوهش گرتووه. - بهلام ئیستا دهزانی له چ بارودۆخیکدا بووه! دهی خو چارهیهک نییه: له بهر گهوجییه تیم بوو کاتیک نهخۆش کهوت، نه هاتم لیتی خو شیم. - یانی، له گهلی ئاشت بمهوه. ئیستا له و بارهوه زور بهداخه وهم. بهلام هۆیهکی تایبهتی هه بوو. دهی ئه وهش سه ره له بهری رووداوه که بوو بۆم باسکردی... بهلام بهداخه وه گهوجییه تیم کرد.»

ئالیووشا به ئیحساسه وه گوتی: «ئاخ، هه یفی پێشتر نه مدهزانی پیوه ندی پیوه چۆن بووه، دهنه زور زوتر ده هاتم و تکام لیده کردی له گهلم بیی بچین بۆلای. باوه ده کهی له کاتی تاویاودا ورینهی به تووه ده کرد. نه مدهزانی تا ئه و رادهیه باهخت ههیه بۆی. ئه ری سه گه کهت هه نه دۆزییه وه؟ باوکی و کورپه کانی قوتابخانه ته واوی شاریان سه نگسووژن دا به دوایدا. له وهتا نهخۆشکه وتووه، سی جار ده ستیکردووه به گریان و گوتویه: «باوه ئاهی ژووچکایه ئاوا نهخۆش کهوتووم. خودا تۆلهی ئه وه لیمی ده کاته وه.» ناتوانی له بیر به ریته وه. ئه گه سه گه که بدۆزیته وه و زیندوو بی، تا رادهیه که ده توانین هیوادار بین که ئه و شادییه بیته هۆی چاک بوونه وهی. ئیمه هه موومان هیوامان به تۆیه.»

کولیا به کونچکاو بییه کی زۆره وه پرسیی: «پیمبلی بزانه چۆن بوو بیرتان له وه کرده وه من ده توانم ژووچکا ببینمه وه؟ بۆ هیواتان به منه و پیتانوایه ئه و کاره م له ده ست دی؟»

- بیستوومان به دوایدا ده گه ری، ئه گه بشی دۆزییه وه، ده بهینیییه وه. ئیسمو رۆف شتینکی وایگوت. ئیمه هه موو هه ولمان داوه ئیلۆشا قانع کهین که سه گه که زیندوووه و چه نه کهس دیتوویانه. چه نه رۆژ له مه وه بهر کورپه کان که رویشکیکیان بۆ هینا، ته نیا به بزیه کی سارده وه چاوی تیبری و داوی لیکردن بیبه نه له دهشت به ره لالی کهن. ئه و کاره شمان کرد. باوکی تازه

هاتوته وه و تووتکیکی خرینی بۆهیناوه. به و هیوایهی تۆزی دلی خو شبی، به لام پیموایه خراپتریش ده بی.

- کارامازۆف، پیمبلی بزانه باوکی چ جۆره پیاوکیه؟ دهیناسم، به لام زیاتر وه چی ده چی. - له فیله باز یان هه نه کچی؟

- ئاخ، نا. به مهاله یه کی زور خاوه نه هه ست و دلناسکن به لام نیوچاوانه که یان نه یهیناوه و تووشی ئه و رۆژه ره شیییه هاتوون. هه نه کچییه تی لای ئه وان چه شتیک ته نزی پر له بیزاریییه له هه مبه ر که سانیکدا که ناویرن باسی هه قیقه ت بکهن، له بهر ئه وه سالانیکی زور تۆقیدراون و ژیرچه پۆکه بوون. برپا بکه کولیا کراسووتکین، ئه و جۆره هه نه کچییه تییه جاری وایه له راده به ده ر دلله ژین و تاله. ئه و سه روانه هه ژاره ئیستا ژیا نی به ئیلۆشا وه به نه، بیتوو ئیلۆشا بمری، یان له هه بییه تا شیتده بی، یان خو ی ده کوژی. کاتیک چاوی لیده که م، ته واو له وه دلنایم.

کولیا هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «کارامازۆف، ده زانه ده لیتی چی. وادیاره له زاتی مرۆف ده گه ی.»

- هه رکه چاوم پیت کهوت به و سه گه وه هاتووی، پیمو بوو ژووچکایه هیناوته ته وه.

«تۆزی راوهسته، کارامازۆف، رهنگه بتوانین بیدۆزینه وه؛ به لام ئه مه پیرزفونه. ئیستا ده بیه یین بۆلای رهنگه له و تووتکه زیاتر بیته هۆی دلخو شیی. سه برکه کارامازۆف تاویکی دیکه تیده گه ی ده لیم چی!» کولیا له نا کاو گوتی: «هه هه منیش کهس نازانی چده که م، تۆم لیره راگرتوو! به م سه رما و سه غله ته بالته شت له به ردا نییه. دیوته چه نه ده مرۆقیکی خو په رستم. ئاخ، هه موومان هه ر واین کارامازۆف!»

- خه مت نه بی، هه واکه ی سارده، به لام من بۆ سه رما ئازام. ئیستا واچه که بچینه ژووری. ئه ری هه ر به راست ناوت چییه؟ ده زانه به کولیا بانگت ده کهن، به لام جگه له وه؟

«نیکولای - نیکولای ئیوانوویچ کراسووتکین، یان ئه و جۆره ی له دایه ره ی ناسنامه ده لێن، «کورێ کراسووتکین.» کولیا له بهر هۆیه ک پیکه نی، به لām گو تیشی: «هه لبه ت زۆرم نیکولای پیناخۆشه.»

- جابۆ؟

- هه روا، له خۆرا.

ئالیووشا پرسیی: «ته مه نت سیزده ساله؟»

- نا، چاره - یانی به مزوانه، هه تا دوو هه وتووی دیکه، ده بمه چاره سالان. کارامازوف، له لای تو دانی پیاوه نیم، ته نیا لای تو، من زه عفیکم هه یه، چونکه سه ره تای ئاشنایه تیمانه پیمخوشه تیگه ی چ خووخده یه کم هه یه. پیمخوش نییه هیچکس له ته مه نم بیرسی، جگه له وهش... له راستیدا... سه باره ت به من چیرۆکیکی ساخته بوته بنیشته خوشه که ی سه رزاران. یانی ده لێن هه وتووی رابردو له گه ل کوره کانی پۆلی ئاماده یی یاریی دزدزینه م ساز کردووه. یانی یاریم له گه ل کردوون، ده لێن له بهر رابواردنی خۆم یاریم له گه ل کردوون، که وانیه و بۆیان ساز کردووم. ره نگه ئه و باسه به گوئی تۆش گه یشتبته وه؛ به لām له بهر رابواردنی خۆم یاریم نه کرد. له بهر خاتری کوره کان بوو، چونکه نه یان ده زانی چبکه ن. به لām هه میشه نه قلیکی گه وچانه یان له سه ر ده مه. ئه وهش بزانه ئه مشاره شاری ده نگۆ و قسه و قسه لوکانه.

- ده ی با بۆ رابواردنی خۆشت یاریت کردبی، قه ی چده کا!

- له کۆل به وه تۆش. له بهر رابواردنی خۆم! بۆ تو ئه سپ ئه سپین ده که ی؟ ئالیووشا زه رده یه کی گرت و گو تی: «به لām ده بی ئاوا چاو له مه سه له که بکه ی، گه وره کان ده چن بۆ شانۆ و سینه ما و له وئ هه موو چه شنه پاله وان بازیه ک ده بینن - جاری وایه دزی تیدایه، شه ر و کوشتوبری تیدایه - ده ی ئه و یارییه ی ئیوه ش شتیکی وایه، به لām به شیوه یه کی دیکه؟ دزدزین و سه رباز سه ربازین و ئه و چه شنه یارییه ش بۆ میرمندالان ئاساییه و پیموایه قوناغی سه ره تای هونه ره. ئه وهش بزانه ئه و یارییه نه غه ریزه یه کی هونه رین

بۆ ئه و میرمندالانه ی کاتی گه شه کردنیانه، جاری وایه ئه و یارییه نه زۆر له شانۆی گه وره کان چاکترن، ته نیا جیا وازیش له وه دایه خه لک ده چن بۆ شانۆ و چاو له که سانیک ده که ن که رۆلی که سانیک دیکه ده گێرن، له م یارییه نه شدا میرمندالان خۆیان رۆلی خۆیان ده گێرن و یاریده که ن، زۆر باش و سروشتیشه.»

کولیا به وردی چاوی تیبری: «تۆ وا بیر ده که یه وه؟ له سه ر ئه و باوه ره ی؟ ده زانی زۆر بیر و رایه کی باشه. برۆمه وه بۆ مائی، به وردی بیر ی لیده که مه وه. با دان به وه شدا بنیم، ده مزانی شتیکی له تۆوه فی ر ده بم.» کولیا به ده نگیکه به سه زانه وه له کۆتایی ته کانیدا گو تی: «کارامازوف، هاتووم شتت لیه و فیربم.»

ئالیووشا به بزیه که وه ده ستی کولیا ی گو شی و گو تی: «منیش له تۆوه.»

کولیا ئه و هه لسوکه وه ته ی ئالیووشای زۆر به دل بوو. ئه وه ی له هه موو شتیکی زیاتر سه رنجی راکیشا ئه وه بوو که ئالیووشای وه ک هاوشانیکه خۆی چاوی لیده کرد و وای قسه له گه ل ده کرد که ده نگوت «پیاویکی ته وا وه.»

- واچاکه جاری بچینه ژووری و چاومان به بنه ماله ی ئیسینگیریف بکه وئ، ده رگای ده ستی چه په. هه موو کوره کان له وئ بالته که یان داده که نن، چونکه ژووره که چکۆله و گه رمه.

- ناخ، ته نیا بۆ ده قیه یه ک دیمه ژووری. بالته که شم دانا که نم. پیرزفون هه لیره له وه بهر هه یوانه وه رده که وئ. پیرزفون، Ci، وه رکه وه، له جیی خۆت جووله نه که ی! دیوته چۆن خۆی ده توپینی؟ جاری ده چه م ژووری و بواره که تاقیده که مه وه، پاشان له کاتی خۆیدا، فیتوویه کی بۆ لیده ده م و جا ده بینن وه ک هار خۆ ده کا به ژووریدا. به لām ئیسمۆرۆف نابن له بیر ی بچی که له و ساته دا ده رگا که بکاته وه. خۆم ده زانم چبکه م و تۆش به جاری تووشی سه رسورمان ده بی.

لەپال جیوبانی نیلۆشادا

ژووری دانیشتنی بنەمالەئى سەروان ئىسىنگىرىفى تەقاویت، بۇ خوینەران ئاشنايە. لەو کاتەدا دەرگاگە پىوهدرابوو و چەند کەس بۇ ملاقات لە دەورى ئیلۆشا کۆ بووبوونەو. ئەگەرچى ئالیووشا هینابوونى بۇ ئەوئى لەگەل ئیلۆشا ئاشتیان کاتەو، بەلام هیچکام ئامادە نەبوون بچنە ژیربار. ئالیووشا دەیویست بە ھەر شیوہیەکە ئاشتیان کاتەو و دانە دانە و بى «خۆبادان و ناز و نووز» بیانبات بۆلای ئیلۆشا و وایدەنواند کە بە ھەلکەوت بوو و هیچ پیلانیک لە گۆریدا نەبوو. ئەو کارەش بۇ ئیلۆشای دەرەدار زۆر خۆشبوو و پیندەگەشایەو. بە دیتنى ھاوپۆلەکانى و دەربرینى سۆز و ھاودلی لەلایەن ئەوانەو کە پىشتەر دوژمنى بوون و دەیان بوغاند، زۆر خۆشحال دەبوو. تەنیا جیى کراسووتکین خالی بوو، نەھانتى ئەو لە سەر دلی بووبوو گری. رەنگە لە ھەموو شتیک تالتریش بىرکردنەو لەو چەقۆیە بى کە لە کولیا کراسووتکینى - تاقە ھاوړى و پشٹیوانى - دابوو. ئىسمۆرۆفە چکۆلى وریا، کە لە پىش ھەموویاندا لەگەلى ئاشت بووبوو، وای بىردەکردەو. بەلام کاتیک ئىسمۆرۆف بە کراسووتکینى گوت کە ئالیووشا دەیھەوئى بیینى و سەبارەت بە مەسەلەیکە قسەى لەگەل بکا، کراسووتکین قسەکەى بە ئىسمۆرۆف برى و فەرمانییدا بە کارامازۆف بللى کە خۆى سەلاحى کارى خۆى دەزانى و نایھەوئى هیچکەس ئامۆژگارى بکا، ئەگەر بچى بۇ دیدەننى ئیلۆشاش، خۆى کاتەکەى دیارى دەکا، چونکە «ھۆیەکی تايبەتى» ھەیە.

ئەم مەسەلەیکە دووھوتوو بەر لەم یەکشەممەیە بوو. ھەر لەبەر ئەوئەش بوو ئالیووشا، بەپىچەوانەى ویستی خۆى نەچووبوو بۇ دیدەننى. بەلام وادیار

بوو چاوەروانە، دیسان دووجارى ئىسمۆرۆف نارد بەدوایدا. ھەر دووجارەکەش کراسووتکین بە توورەى و لاسارى و بە لەبزیكى زۆر بىئەدەبانە وەلامى رەتى بۇ ناردەو و گوتى بە ئالیووشا بلین ئیتر دەستم لە کۆل بکاتەو، ئیتر ئەوئەندەم لى ھەلنەپىچى. ئەگەر بىشم بۇ ئەوئى، بە هیچ شیوہیکە ناچم بۆلای ئیلۆشا. ھەتا دوایین پۆز ئىسمۆرۆف نەیدەزانى کراسووتکین بریارى داوہ ئەو پۆزە سەر لەبەیانى بچى بۆلای ئیلۆشا. عەسرى پۆزى پىشوو کە لە ئىسمۆرۆف ھەلبىرا، پىنگوت بەیانى پۆزى داھاتوو لە ماللى چاوەروانى بى، چونکە دەیھەوئى لەگەلى بچى بۆمالى ئیلۆشا. بەلام وریایى پىدا کە لەوبارەو زمانى نەگەرئى و کەس لى نەبیستى، چونکە دەیھەوئى بەشیوہیکە کتوپر بچى و وابزانن بە ھەلکەوت چوو. ئەوئەش لە گویى گرت. ئىسمۆرۆف بۆیە پىنوابوو کولیا سەگە و نبووئەکەى بۇ دەبىنیتەو، چونکە کولیا لە دەمى دەرپەریبوو: «ئەگەر ئەو سەگە زیندوو بى، دیارە زۆر کەرن بۆیە بۆیان نادۆزىتەو.» کاتیک ئىسمۆرۆف، کە لە ھەل دەگەر قسە بکا، بە ترس و لەرزەو ئامازەى بە سەگەکە کرد. کراسووتکین رقى ھەستا. «من خۆم سەگم ھەیە، ئیتر خۆ کەر نیم کۆلان بە کۆلانى شار بسوورپمەو بەدوای سەگى خەلکید! ئەوئەش ھىچ، سەگىک دەرزیى قووت دابى کەریەتیە پىتوایى ماو! ئەوئەش زۆر کارىكى قور و مندالانەىە.»

لە دوو ھەوتوو رابردودا، ئیلۆشا لە جیوبانە چکۆلەکەى ژیر پەیکەرەکان نەھاتبوو دەرى. لەو پۆزەشەو کە تووشى ئالیووشا بووبوو و گازى لە قامكى گرتبوو، نەچووبوو بۇ قوتابخانە. ھەر ئەو پۆزە نەخۆش کەتبوو. دواى ئەوئەش ماوئەى مانگىک توانى ھەستى و لە نیو ژوور و پىشخانەکەدا پىاسە بکا. بەلام لەم دواییاندا ھىندە پىچووبوو، لووتت بگرتایە گیانى دەرەچوو، بە بى یارمەتییى باوکی نەیدەتوانى لەجیى خۆى ھەستى. باوکی زۆرى خەم بوو. تەننەت دەستى لە ئارەق خواردنەو ھەلگرت و لەتاوى کورەکەى لەوانەبوو شىت بى. زۆرجار، بەتايبەت دواى گىرانى بەنیو ژوورەکەدا و بردنەوئى بۇ سەر جیوبانەکەى، ھەلدەھات بۇ سۆوچىكى تارىک

و سەرى بە دیوارەكەو دەنا و ھۆن ھۆن دەگريا، قولپى گريانهكەى لەناخى خۇيدا دەشاردەو و نەيدەھيشت دەنگى گريانهكەى بە گوپى ئىلۇشچكا بگا. كە دەگەپايەو و ھەتاغەكە، كارپكى دەکرد كورپە تاقانەكەى دلخۇش و سەرگەرم بى. چىرۆكى بۇ دەگىرپايەو، ھەقايەتى پىكەننى بۇ دەگوت، يان لاسايىي كەسانىكى قەشمەر و پىكەننى دەكردەو، كە دىتپوونى، تەنانەت دەنگ و لوورەى ئازەلى دەردىنا. بەلام ئىلۇشا تاقەتى نەبوو چاو لەو رىشقنچارى و ئەداو ئەتوارەى باوكى بگا. ئەگەرچى كورپە وەرپوى باوكى نەدەھيئا كە ئەو كارانەى پىخۇش نىيە. بە دلپكى ھەمبارەو دەيدى باوكى بۆتە ھەنەكچىيەكى قىزەون و بىرەوهرىي تالى «گسكە كۆلە» و ئەو «رۆژە نەگبەتە» بەرۆكى بەرنەدەدا.

نىنا، خوشكە دلۇقان و گردەنىشنەكەى ئىلۇشاش ئەو بەزم و ھەنەكچىيەى باوكى پىناخۇش بوو. (باربارانىكالایفنا ماوہیەك بوو بۇ خویندن چووبوو بۇ زانكۆى پترزبۆرگ). بەلام دايكە دلووکارەكەى كاتىك مىردەكەى ئەو ئەدا و ئەتوارەى دەنواند و شانۆى پىكەننىشى وەرپ دەخست، زۆرى پىخۇش بوو و لە دلەو پىدەكەنى. تەنیا رىگايەك كە دەكرا ئەو ژنە شىتۆكەيەى پى وەپىكەنن بخت؛ دەنا بەردەوام خەرىكى پرتە و بۆلە بوو و ھەموو ئەندامانى مالى لە بىريان بردبۆو و رىزيان بۇ دانەدەنا و بە چاوى سووك تەماشايان دەکرد. بەلام لەم چەند رۆژەى دوايىدا بە تەواوى گۆرانى بەسەردا ھاتبوو. چاوى لە سەر جىوبانەكەى ئىلۇشا ھەلنەدەگرت، دەتگوت خەرىكى بىرکردنەوہیە. بىدەنگ و ھىدىتر بووبۆو و ئەگەر دەشگريا بە ئارامى و لەبەرخۆیەو دەگريا بۇ ئەوہى كەس گوپى لە دەنگى نەبى. سەروان بە سەرسوورمانىكى خەفەتبارانەو لەوگۆرانەى ژنەكەى گەيشتبوو. سەرەتا ھاتنى ئەو كورپانەى پىخۇشنەبوو، بەلام ھەرا و بەزم و چىرۆكە پىر شادىيەكانيان بوو ھۆى شادى و سەرگەرمى، ئاخىر وای خوو پىگرتن ئەگەر رۆژىك نەھاتايەن، خەم دايدەگرت و ھەستى بە دلئەنگى دەکرد. كاتىك كورپەكان قسەيەكيان دەگىرپايەو و يان كايەيەكيان دەکرد، دايكى ئىلۇشا قاقا پىدەكەنى و دەستى بە يەكدا دەدا.

ھىندى لە كورپەكانى بانگدەکرد بۆلاى خۆى و ماچىدەکردن. بەتايبەت ھۆگرييەكى زۆرى بە ئىسمۆرۆف ھەبوو. بىمە سەرباسى سەروان. شادىيەكى لە رادەبەدەر دللى دادەگرت كە ئەو ھاورپىيانەى كورپەكەى دەھاتتە ژوورەكە و بۇ شادکردنى ئىلۇشا گالوبوغورىان ساز دەکرد. تەنانەت ھىواداربوو ئىلۇشا بە سەر خەمبارى و نەخۇشىيەكەيدا زالپى و ھاتنى ئەو كورپانە بىتتە ھۆى زوو چاكبونەوہى. ئەگەرچى زۆر لە نەخۇشىيە كورپەكەى دەترسا، لەم دوايىانەدا تەواو ھىواداربوو كە چاك دەبىتتەوہ. زۆر بەرپىزەو پىشوازيى لە ميوانە چكۆلەكانى ئىلۇشا دەکرد. دەستە و نەزەر لە خزمەتياندا رادەوہستا و ئامادە بوو بىتتە ئەسپيان، سواری كۆلى بن و بەنىو ژوورەكەدا بىيانگىرپى. بەلام ئىلۇشا ئەم كايەيەى پىخۇشنەبوو و لەو يارىيەدا بەشدارىي نەدەکرد. دەستىكرد بە كرپنى شتى چكۆلە بۆيان، نانەناسكە و فندق و چاى و بابۆلە و شىرىنىشى بۇ دروستدەکردن. ئەوہشتان پىلپىم لەو ماوہیەدا پارەيەكى زۆرى بە دەستەوہ بوو. دووسەد رۆبلەكەى كاترىنا ئىوانا، ھەرەك ئالىووشا پىشىبىنى كرذبوو، وەرپگرت. دواى ئەوہ كاترىنا ئىوانا كە لە نەخۇشىيە كورپەكەيان و دەستەنگى و لىقەوماويان ئاگادار بوو، خۆى چوو بۇ مالىان و لەگەل بنەمالەكەيان ئاشنا بوو. توانىي دللى ئەو ژنە دەلووکارەى دايكى ئىلۇشا شەيدای خۆى بكات. لەو كاتەوہ ئىتر دەستودلپازانە يارمەتیی دەدان و لە ھىچ شتىك درىغىي نەدەکرد. سەروانىش لە خەمى نەخۇشى و مردنى كورپەكەى، غروور و قۆردەدەماخىي لەبىر چووبۆو و بە خاكەپايەوہ يارمەتییەكەى كاترىنا ئىواناى قەبوولكرد.

لە تەواوى ئەو ماوہیەدا، دوكتۆر ھىرتىزنستىب، كە كاترىنا ئىوانا راي سپاربوو، رۆژ نا رۆژىك دەھات و سەردانى ئىلۇشای دەکرد و دەوا و دەرمانى بۇ دەنوسى، بەلام ھىچ ئاكامىكى باشى نەبوو. ئەو رۆژە بەياني سەروان چاوەرپوانى پزىشكىكى دىكە بوو لە مۆسكۆوہ بىت، كە لەوئى ناوبانگى دەركرذبوو. كاترىنا ئىوانا خەرجىكى زۆرى كىشابوو و ئەو دوكتۆرەى لە مۆسكۆوہ بانگەھىشت كرذبوو بۇ شارەكەمان، تەنیا لەبەر ئىلۇشاش بانگى نەكرذبوو، بەلكو بە مەبەستىكى تر كە دواتر لە جىيى خۇيدا باسى دەكەين.

به لّام ئیستا که هاتبوو، کاترینا ئیوانا داوای لیکردبوو چاوی به ئیلوشاش بکهوئ. به سهروانیسی راگه یاندبوو چاوهروانی بی، رۆحیشی له هاتنی کولیا کراسووتکین ئاگادار نه بوو، ئەگەرچی ماوهیهکی زۆر بوو به ئاواتهوه بوو ئەو کورپه بی که ئیلوشا ئەوهندهی پیوه دپاویئ.

لهوکاته دا که کراسووتکین درگاکهی کردهوه و هاته ژووری سهروان و کورپهکان هه موو له دهوری ئیلوشا کوزیلکهیان بهستبوو و چاویان له تووتکه سهگیکی چاونه پیشکووتوو دهکرد که ههردوینی دیله سهگیکی بهرله لا ترهکیبوو، سهروان بۆ دلخۆشی دانهوهی کورپهکهی هینابوو. چونکه ئیلوشچکا ههروا خه می ژووچکای ون بوو یان توپیوی له دلدا بوو و ههوتوو یهک بوو له پهستا باسیده کرد و له دلی دهرنه دهچوو. ئیلوشا سێ رۆژ له مه وه بهر که بیستبووی بریاره تووتکیکی بۆ بینن، ئەویش نهک تووتکه سهگیکی ئاسایی، به لکو تووتکیکی گوئ پان (ئوهش ههلبهت مه سه له یهکی زۆر گرینگ بوو)، چونکه کورپیکی دلناسکی بوو هه ولیدا خۆی شاد نیشاندا. به لّام باوکی و کورپهکان زانیان یادی ئەو سهگه چاره ره شه له زهینیدا زیندوو دهکاته وه که دهرزی خواردی کردبوو. تووتکه وردیله که به حال دهیتوانی بجوولیته وه، له په نایدا رایان کیشابوو ئەویش به بزیه کی خه مبارانه و سارده وه، دهسته وردیله و زهرده له کهی به پشتیدا دینا. دیار بوو ئەو تووتکه وردیله یهی خۆش دهوئ. به لّام به قه د ژووچکا نا؛ ئەگەر ژووچکا و ئەو تووتکه ی پیکه وه هه بوایه. ته واو که یفی ساز ده بوو.

یه کئ له کورپهکان هاواری کرد: «کراسووتکین!» ئەو بهر له هه موویان چاوی له هاتنه ژووره وهی بوو. هاتنی کراسووتکین هه موویانی تووشی واقو و رمان کرد. کورپهکان کشانه دواوه و له دوو بهری چرپاکه راوهستان تاکو به جوانی ئیلوشچکا ببینی. سهروان بۆ به خیر هینانی کولیا به تامه زرۆیی هه لاته پیشی و به په له گوئی:

– تکایه فهرموون... به خیر بین! ئیلوشا ئاغای کراسووتکین هاتوو ه بۆ دیدهنیت!

به لّام کراسووتکین به په له دهستومشتاخی له گه ل کرد و لووت بهرزانه وهک که سیکی خانه دان و ئەشرافی خۆی نواند. سه ره تا رۆوی کرده ژنی سهروان که له سهر کورسیله تایه داره کهی دانیشتبوو و له و کاته دا مپرومۆچ و توورپه دیار بوو، چونکه رقی له و کورانه هه ستابوو که دهوری قه ره ویله کهی ئیلوشایان دابوو و نه یان دههشتت ئەو تووتکه وردیله یه به جوانی ببینی، بۆیه له بهر خۆیه وه پرته و بۆله ی بوو. کراسووتکین به وه پهری ریزه وه کرئوشی بۆ برد. ئەو کرده وه به ئەده بانیه شوینیکی سهیری له سهر ئەو ژنه دلووکاره دانا و دلخۆشی کرد. له کاتیکدا دهستی هه لدینا، به دهنگیکی بهر ز گوئی:

- مندالی ژیر به وه ده لین. به لّام میوان یهک له سهر یهک دینه ژووری. سهروان به روو خۆشی و بریک دلته نگیه وه که دیار بوو خه می ئەویشیه تی له ژیر لیوه وه گوئی: «خاتون مه به سنت له "یهک له سهر یهک چیه؟"»
- مه به ستم ئەوه یه به سواری دین. له پیشخانه که ده چنه کۆلی یه کتر و هه ر به و شیوه یه دینه نیو ژووری بنه ماله یه کی به ریزه وه. چ میوانگه لیکی سهیرن!
- کوا؟ کئ به و شیوه یه هاتوته ژووری، خاتون؟

- بۆ نه تان دی؟ ئەو کورپه سواری کۆلی ئەو کورپه ی دیکه یان بووبوو هاته ژووری، ئەوی دیکه شیان له کۆلی ئەمیاندا بوو.

کولیا له په نا تهخت و جیوبانه کهی ئیلوشادا راوه ستابوو. کورپه ی نه خۆش و رهنگ په ریو ئەوهنده ی دیکه رهنگی هه لبرکا. هیزی دا سهر هه نیشکی و خۆی هه لینا و به وردی چاوی له کولیا بری. کولیا دوو مانگ بوو ئەم هاوری وردیله ی خۆی نه دیتبوو، به دیتنی قه لافه ته له ر و لاوازه کهی دلی داخو رپا. قهت چاوهروانی ئەوه ی نه ده کرد ئاوا زهرده ل و نه خۆش و په ککه وته بی، له بهر کزی چاوی زهق و زهرد هه لگه رابوو و قامکی دهستی هه ر پیست و یه سقانه کهی بوو. لیوی وشک بووبوو، هه ناسه سوار و بیه یز. کولیا چوه پیشتره وه، به تالوکه دهستی برده پیشی و گوئی: «دهی هاوړی... چۆنی؟»
به لّام دهنگی له گه رویدا له رزی و خۆی پی رانه گیرا. له ناکاو سوور هه لگه را و لیوی کهوته له رزین و دلی پر بوو. ئیلوشا بزیه کی نه رم و نه خۆشانه نیشته

سەرلىۋى و ھەروا ماق ماو قسەى بۇ نەھات. شتىك بوو ھۇى ئەوھى كولىيا دەستى ھەلىنى و بەسەرى ئىلۇشايدا بىنى.

بۇ دلخۇشکردنى ئىلۇشا زۆر سارد و سىرپانە گوتى: «ھەى زۆرزان، ئەو تووتكە جوانەشت و ھەگىر خستووھ؟»

ئىلۇشا بە ھەناسەسوارى و سىخە سىخ، وەلامى داوئەوھ: «بە - لى.»
كولىيا بە لەبىزىكى وشك و جىددى گوتى: «لمبۆزى رەشە، ئەوھش يانى سەگىكى مالىيە و زۆر جسە، گەورەش بى دەبىتە سەگىكى باش،» دەتگوت ئەوھى بە لايەوھ گرىنگە ئەو تووتكە و لمبۆزە رەشەكەيەتى. بەلام لە راستىدا ھىشتا ناچار بوو دان بە خۇيدا بگىرى بۇ ئەوھى وەك «مندال» دەستتەكا بە گریان. بەلام ھەرچەندى ھەولى دەدا خۇى پى رانەدەگىرا و زوو زوو دللى پر دەبوو. «گەورە بى، دلنىام دەبىتە سەگىكى باش.»

يەكى لە مندالەكان گوتى: «دەبىتە سەگىكى قەپەگۆل!»
ھەركام لە مندالەكان شتىكى گوت: «بەلى دەبى،» «سەگىكى گوى پان،» «گەورە،» «ئا ئەوھندە،» «بە قەد گوىلكىك.»

سەروان دەنگى نايە پال دەنگيان: «بە قەد گوىرەكە، بە قەد گوىرەكەيەكى گەورە. زۆر گەرام، ئەم تووتكە لە وەحشى ترين جسەتاتى سەگە. دايك و باوكى ھەردووكيان زۆر زال و وەحشى بوون، دايكى بە قەد ورچىك دەبوو... لىرە لە سەر چىرپاكەى ئىلۇشا دانىشە، يان وەرە سەر ئەم كورسىيە. بەخىرىبى. زۆر لەمىژە چاوەرپىن، خودا خودامان بوو زوو بىى... گەورەبىيى خۆت بەجىھىنا. لەگەل ئالكسى فىدورۇويچ ھاتى؟»

كراسووتكىن لە سەر لىوارى چىرپاكە و لاي لاقى ئىلۇشاوھ دانىشت. لەوھ دەچوو لە رىگا زۆرى لىكدايىتەوھ، چۆن قسە بكا و بللى چى، بەلام ئىستا نەيدەزانى چۆن سەرى قسە بكاتەوھ.

«نا... لەگەل پىرزفون ھاتم. ئىستا سەگىكم ھەيە ناوى پىرزفونە^۱. ناوىكى ئىسلووييە. لە دەرەوھ وەرکەوتووھ. فىتوويەكى بۇ لىدەم خۇ بە ژوورىدا دەكا.»

1- پىرزفون يانى «زەنگلىدانى كەلەزەنگى كلىسەكان.»

لە پر چاوى لە ئىلۇشا برى و گوتى: «سەگىكى چاكم ھىناوھ.» ھەروھە ئەو پىرسىارەشى تىھەلكرد: «ھاورى ژووچكات لەبىرە؟»

ئىلۇشا لىوھ بارگرتووھكانى لەرزىن و چاوە خەم تىزاوھكانى لە كولىيا برى. ئالىووشا، كە لاي دەرگاكوھ راوھستابوو، نىوچاوانى تىكنا و بە ئامازە كولىياى حالىكرد باسى ژووچكا نەكا، بەلام كولىيا چاوى لە ئالىووشا نەبوو، ئەگەر چاوىشى لىبوايە گوى نەدەدايە.

ئىلۇشا بە دەنگىكى لەرزۆك كە لەگەل سىخەى سىنگى ئاوتتە بووبوو پىرسى: «ژووچكا... ژووچكا لە كوئىە؟»

- پۇلەگيان ژووچكات بۇچىە، ئەو تازە ون بووھ و لە نىو چووھ!
ئىلۇشا ھىچى نەگوت، بەلام دىسان چاوى لە كولىيا برى. ئالىووشا، ھەرچۇنىك بوو نىگاي كولىياى و ھەگىر خست و دىسان ئامازەى بۇكرد، بەلام كولىيا رووى وەرگىرا و خۇى لە گىلىدا.

كولىيا، دەتگوت تا رادەيەك كەوتوتە تەنگژەوھ، بە تالووكە دەدوا، لە ناكاو زۆر بى بەزەبىيانە گوتى: «حەتمەن ھەلاتووھ و لە جىئەك تۇپپوھ.» دواى قووتدانى ئەو نان و دەرزیيە حەتمەن تۇپپوھ. بەلام من سەگىكم ھەيە، پىرزفون... ناوھكەى ئىسلووييە... ھىناوھ نىشانى دەم.»

ئىلۇشا كتوپر گوتى: «نامەوى بىبىنم!»

«نا، نا، حەتمەن دەبى بىبىنى... سەرگەرمت دەكا. ھەر لەبەر ئەوھش ھىناوھ... وەك ژووچكا تووكەكەى زىرە.» لە ناكاو تووشى جۇرىك شلەژان بوو لە قسەكانىدا كە لەوتن نايە، بە ژنەكەى سەروان ئىسنگىرىفى گوت «مادام، ئىزن دەفەرمووى سەگەكەم بانگبەمە ژوورى؟»

ئىلۇشا بە دەنگىكى خەماوى و دلئەزىن گوتى: «نامەوى چاوم پىبىكەوى، نا، نامەوى...!» چاوى برىقەى ھات و فرمىسكى تىزا.

سەروان لە سەر ئەو سىندووقەى پال دیوارەكە، كە تازە لەسەرى دانىشتبوو ھەستا و گوتى: «رەنگە قوربان، واچاكە، قوربان... جارىكى تر.» بەلام كولىيا دەستبەردار نەبوو. بە توندى گوراندى بە سەر ئىسمۇرۇفدا: «دەرگاكوھ

بكهوه.» هەر لهگهڵ دەرگاكه كرايهوه، فیتوويهكى لىندا و پىرزفون به پرتاوى خوى به ژووړيدا كرد.

كوليا له سهر جىي خوى ههستا و گوراندى: «ههسته سهر پاشوو پىرزفون، دهست به سينگتهوه بگره! دهست به سينگتهوه بگره!» پىرزفون له پهنا چرپاكهئ ئىلوشادا له سهر پاشوو راوهستا و ههردوو دهستى له پيشهوه بهبههر سينگيدا شوږ كردهوه. ئهوهئ له رادهبهدهر توشى سهرسوورمانى كردن ئهوه بوو: ئىلوشا واقورمانه خوى كيشا بۆ پيشهوه و لهگهڵ ئهوهئ دلله لهرز و داخوړيان ئهوهندهئ ديكه هيزى لى بربوو، له سهر تهختهكهوه سهرى دانهواند و چاوى له پىرزفون برى، پاشان به دهنگىكى لهرزوك و شادىبهكى ئاويتتهئ نازارهوه گوتى: «خو ئهوه... ژووچكايه!»

كراسووتكىن به دهنگىكى تيز و شادهوه قيزاندى: «ئهى دهتويست ئهوه نهبى؟» ههر له رپوه دانهوى، سهگهكهئ گرت و ههلهپهنا و لهبهردهمى ئىلوشا رايگرت.

«چاوى لىكه هاوړئ، خو ديتوته چاوىكى كوړه و گوچكهئ چهپهشى براره؛ ههر ئهوه نيشانانهئ بۆت باسكردم. ههر بهو نيشاناناندا دوزيمهوه. ههر له رپوه، ديمهوه.» لهگهڵ ئهوهئ به پهله چاوى له ئىلوشا و سهروان و ژنهكهئ و ئالىووشا و ديسان ئىلوشا برى و گوتى: «هيچكس رايهگرتهبوو! له هوشهئ پشتهوهئ مالى فيدوتوف دهژيا. لهوئ قوژبنىكى پهيدا كردهوو و تيندا ودهر كهوت. ئهوه مالهش خوراكيان نهدهدايه. ئهوه سهگه بهستهزمانه له برسانا به رهللا و ههرهللا دهخولايهوه... كاتيك ديمهوه. ديوته هاوړئ هيچى لىنههاتوه. چونكه ئهوهئ پيندا قووتى نهدا. ئهگه ر قووتى دايه هتمهئ دهتوپى! هتمهئ له زمانى ههلهچهقيوه و دهري داوتهوه. تو نهتديوه. بويهش قورووسكاندبووى و ههلاتبوو، دهريبهكه له زمانى ههلهچهقيوه و تو پيت و ابووه قووتيداوه.» كوليا به روخسارىكى شاد و گهشاوهوه گوتى: «ههر دهبوو بقورووسكىئى، چونكه پيستی ناودهئى سهگ زور ناسكه... له هئ مروث ناسكتره، زوريش ناسكتر!»

ئىلوشا زمانى له گو چووبوو. رهنكى پهريبوو، چاوى زهق كردهوو و له كولياى دهروانى، دهميشى بووبوو تهلهئ تهقيو. ئهگه ر كراسووتكىن ئهقلى بهوه بشكايه كه ئهوه كاته ههستياره چهنده شوينىكى پر مهترسىي له سهر روچ و جهستهئ ئهوه منداله نهخوشه دادهنى، دونيا و عالم سهرى لىكدايه، فيلىكى وائ ساز نهدهكرد، پيموايه ئالىووشا تهنيا كهسيك بوو لهوه گهيشت. سهروانيش ههرباسى ناكړئ، وهك مندال له خوشيانا كهوتبووه قلهسهما و به دهنگىكى پر له شادى گوراندى: «ژووچكايه! ژووچكا! ئىلوشا، ژووچكايه، ژووچكاي خوت! يايه، ژووچكايه!» دلى پر بووبوو، هيندهئ نهمابوو دهست بكا به گريان.

ئيسموروف به له بزىكى داخاوييهوه گوتى: «وهللا من ههر فكريشم بۆ ئهوه نهدهچوو! ئافهريم كراسووتكىن، دهمگوت ئهوه سهگهكه دهوزيتهوه، ئهوه تا ديويهتهوه!»

كوړىكى ديكهئان گوتى: «كهس وهك كراسووتكىنى پيناكړى، بيوينهيه!» ههموويان ويكرا گوتيان: «به راستى وايه، بيوينهيه! بيوينه.» پاشان چهپلهيهكيان لىندا.

كراسووتكىن ههوليدهدا له ههموويان زياتر دهنگ ههلىنى: «سهبركهئ، سهبركهئ، با پيتان بللم رووداوهكه چون بوو. گوئيگرن. دوزيمهوه. بردمهوه بۆ مالى و شاردمهوه. له مالى دهرگام له سهر داخست و ههتا ئهمرق پيشانى هيچكس نهدا. تهنيا ئيسموروف له دووحووتوو لهمهوبهروه ئاگادار بووبوو، بهلام دلنيامكرد كه ئهم سهگه پىرزفونه و ژووچكا نيبه، بويه باوه ريكرد. له ماوهيهدا ههموو چهشنه فيل و گالتهيهكم پى فيركرد. كارى وا دهكا سهرتان سوږ دهميتى. وام حهمايهت كردهوه به ديتنى كهيف دهكهن. منيش دهبى بللم: هاوړئى خوشهويست ديوته ئيستا ژووچكا چهنده سهگى چاكه!» ئهگه ر جنچكىك گوشتم بۆ بينن، فيلىكى واتان بۆ دهنوينى لهبه ر پيكنهئين ناوسكستان دهپچرئ. جنچكىكى چكوله م بۆ بينن، ههتانه؟»

سەروان بە پەلە پۆی بۆلای خاوەن مالهەکیان، خۆی کرد بە چیشخانەکیاندا. کولیا کە نەیدەویست ئەو دەرڤەتە بە نرخە لە دەست بەدا، نەپاندی بە سەر سەگە کەدا «خۆت بتۆپینە!» سەگە لە پۆیو، خولیکی خوارد و لە سەر پشت کەوت و چوارپەلی لە حەوا کرد. کورەکان دەستیانکرد بە پیکەنین. ئیلوشا هەر بەو بزه سارد و خەماوییەو دەپروانی، بەلام تەنیا کەسیک کە شانۆی سەگە کە خوشحالی کرد، «یاپە» بوو. قاقا پێدەکەنی و دەستیکرد بە چەقەنەلیدان و بانگکردنی سەگە کە «پیرزفۆن، پیرزفۆن!»

کولیا کە زانی کارەکی سەرکەوتوانە بوو، لەخۆباییانە هاواریکرد: «دنيا و عالەم سەرلیکدا هەلناستی! تەواوی خەلکی دنیا هەرای لی بکن، جوولە ناکا. بەلام ئەگەر من بانگی بکەم لە پۆیو هەل دەستیتە سەرپی. پیرزفۆن İci!»

سەگە هەلبەزییەو و لەگەل ئەو هی شادانە دەوهری، دەستیکرد بە هەلبەزدابەز. سەروان بە کوتی گۆشتی برژاوه هاتهو.

کولیا گۆشتەکی لیوهرگرت و بە لەبزیکی ریشۆکیانە و دەمتهر پرسیی: «گەر مە! سەگ خوار دەمەنی گەرمی پیخۆش نییە. نا، باشە زۆر گەرم نییە. چاوی لیکەن، چاوی لیکە ئیلوشچکا، چاوی لی کە هاوپی، بۆ تەماشای ناکە؟ ئیستا کە سەگە کەیم بۆ هیئاو هتەو چاوی لیناکا.»

فیلی تازەش ئەو بوو، سەگە کە هاندەدا راوهرستی و لمبۆزی هەلینتی، تاکو لەتکە گۆشتە ئیشتیا بزۆینە کە لە سەر لمبۆزی دانئ. سەگی بەستەزمان ناچار بوو بی جوولە راوهرستی، هەتا هەرکاتیک ئەربابەکی فەرمانی پێدەدا، جا ئەگەر نیو سەعاتیش بوابە، جوولە نەدەکرد و گۆشتە کە هەر و لە سەر لمبۆزی بوو. بەلام ئەمجاریان پیرزفۆنی تەنیا ماوهریەکی کورت بەوچەشنە راگرت و گوراندی: «پاداشە کە هەر گره!» هەر لە پۆیو و لە چاوترووکانیکدا گۆشتە کە لە سەر لمبۆزییەو کەوتە نیو دەمی. تەماشای چیا نیشت هەموو سەریان لەوکارە پیرزفۆن سوپامبوو.

ئالیووشا بە جۆریک سەرکۆنەو کە بی ئیختیارانە لە دەمی هاته دهری گوتی: یانی بۆیە تا ئیستا نەدەهاتی، دەتویست ئەو سەگە حەمایەت کە ی؟»

کولیا بەو پەری سادەییەو وەلامی دایەو: «بەلی لەبەر ئەو بوو! دەمویست تەواو حەمایەتی کەم و بەو پەری گەرەبیەو نیشانیدەم.»

ئیلوشا کە قامکە باریکەکانی لیکە ساوی ئاماژە ی بە سەگە کە کرد و لە ناکا بانگی کرد: «پیرزفۆن! پیرزفۆن.»

«چیپە! واچاکە بازاتە سەر چرپاکە ی ئیلوشا! پیرزفۆن، İci!» کولیا دەستی لە چرپاکە دا و پیرزفۆن خۆی فریدا سەر چرپاکە. کورە سەری سەگە کە ی لە باوهری گرت و پیرزفۆنیش روومەتی ئەوی لستەو. ئیلوشا زیاتر هاته پیشتی و لە سەر زگ راکشا و دەم و چاوی لە تووکە زبەرەکی پیرزفۆن دەخشان.

سەروان لە پەستا دەیگوت: «خودایە گیان، خودایە گیان!» کولیا دیسان لە سەر لیواری قەرەوێلە کە دانیشتەو.

- ئیلوشا، فیلیکی دیکەشت نیشان دەم. تۆپیکی چکۆلەم بۆ هیئاوی. لەبیرتە؟ پیشتەر باسم بۆ کردبووی، تۆش گوتت زۆرت پیخۆشە بیینی. دە ی ئەو ئیستا بۆم هیئاوی.

پاشان کولیا بە پەلە تۆپە برنجییە کە ی لە جانتاکە ی دەر هینا. زۆر بە تالووکە بوو، چونکە خۆی شاد بوو. ئەگەر لەم بارودۆخە ی ئیستادا نەبوابە، هیندە ی سەبر دەکرد هەتا ئەو دلە خورپە و هەیه جانی کە بە هوی پیرزفۆنەو دلئ داگرتبوو، تیپەری. بەلام ئیستا بی ئەو هی گوی بەوشتانە بە پەلە ی دەکرد. هەستە کە ی ئاوا بوو: «ئیستا کە هەمووتان شادن، ئەو هەش شتیکی دیکە بۆ ئەو هی شادتر بن!» بۆ خۆی هیندە شاد بوو پیی وەعەرز نەدە کەوت.

- زۆر لە میژە بە ئاواتەو بووم شتیکی ئاوات هەبی. هانی براکەم، بۆ خۆت، هی مۆرۆزۆف بوو، کە لکی لی وەر نەدەگرت، ئەویش براکە ی پییدابوو. کتیبخانە کە ی باوکم کتیبکی سەدسال لە مەو بەری تیدابوو بە ناوی «عیلی محەممەد»، ئەو کتیبە هی سەردەمی بەر لە سانسۆر بوو. لە مۆسکۆ چاپ کرابوو. مۆرۆزۆفیش دلئ ئەو کتیبە ی گرتبوو، بۆیە لە گەلم گۆرییەو. زۆریشم لی مەمنون بوو گۆرییەو هەم لە گەل کرد...

کولیا تۆپه‌که‌ی به ده‌سته‌وه گرت و نیشان هه‌مووانی دا بۆ ئه‌وه‌ی په‌سه‌ندیکه‌ن. ئیلۆشا خۆی به‌رز کرده‌وه و هه‌روا که ده‌ستی له ملی سه‌گه‌که‌دا بوو، وهک ئه‌وه‌ی جادوو کرابی چاوی له سه‌ر تۆپه له‌یستۆکه‌که‌ گیرسایه‌وه. سه‌رسوهرمانه‌که‌یان کاتیک به‌وپه‌ری خۆی گه‌یشت که کولیا گوتی بارووتیشی پینیه و «ئه‌گه‌ر خانه‌کان نه‌ترسن»، هه‌ر ئیستا ده‌توانی بیته‌قینن. «یایه» خیرا داوایکرد له‌ نزیکه‌وه له‌یستۆکه‌که‌ بپینن و کولیا بردی و دایه ده‌ستی. به‌ دیتنی ئه‌و تۆپه برنجییه‌ تابه‌داره زۆر خۆش‌حال بوو و له سه‌ر کۆشی بۆ پاش و پیشه‌وه‌ی راده‌دا. هه‌ر له‌رێوه ئیزیدا بیته‌قینن، بی‌ئه‌وه‌ی بزانی چ داوایه‌کی لیکراوه. کولیا بارووت و گولله‌ی ده‌ره‌یتا. سه‌روان، چونکه له ئه‌رتشه‌دا بووه و خاوه‌ن ئه‌زموون بوو، پرکردنی تۆپه‌ی گرتنه‌ستۆ و به ئه‌ندازه‌ی پینووست بارووتی تیکرد. داوایکرد گولله‌که‌ بۆ هه‌لیکی تر هه‌لگرن. تۆپه‌که‌ی له سه‌ر عه‌رزی دانا و رووی له شوپینکی چۆلی ماله‌ کرد، تۆزی بارووتی کرده‌ نیو خانه‌که‌یه‌وه و شقاریه‌کی پینوه‌نا. ته‌قه‌یه‌کی گه‌وره‌ی لیوه‌هات. یایه داچله‌کی، به‌لام هه‌ر له‌رێوه له‌خۆشیانا ده‌ستیکرد به‌ پینکه‌نین. کوره‌کان هه‌موو به سه‌رسوهرمانیکی زۆره‌وه چاویان تیبیری. به‌لام سه‌روان له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی چاوی له ئیلووشا کرد، له هه‌موویان زیاتر وه‌نه‌شه‌که‌وتبوو. کولیا تۆپه‌که‌ی هه‌لگرت و به بارووت و گولله‌کانییه‌وه پینکه‌شی ئیلووشای کرد. دیسان به شادی و نه‌شه‌وه دووپاتیکرده‌وه.

- ئه‌وه‌م بۆ تۆ هیتاوه، بۆ تۆ! له‌میژه بۆم هه‌لگرتووی.

دایکی ئیلووشا وهک مندالیکی چکۆله ده‌ستیکرد به پارانه‌وه: «دا تۆخودا بیده به‌من! ئه‌و تۆپه بده به‌من!» رۆخساری ترسینکی تیکه‌ل به‌ به‌زه‌یی پینوه دیاربوو، له‌وه ده‌ترسا تۆپه‌که‌ی نه‌ده‌نی. کولیا مات بوو. سه‌روان به ناره‌حه‌تی خول هه‌لبوو، هه‌لات بۆلای و گوتی:

- خاتوون، خاتوون، تۆپه‌که‌ هه‌ر هی تۆیه. به‌لام لیبیگه‌ری با ئالیووشا هه‌لیبگری. چونکه پینکه‌شی ئه‌و کراوه. به‌لام وهک ئه‌وه وایه هی تۆ بی. ئیلووشا دیلی یاری پینکه‌ی، بۆ هه‌ردووکتان، هه‌ردووکتان یاری پینکه‌ن.

یایه به دلپیری و ئیسه‌ره‌مه‌وه گوتی: «نا، نامه‌وی هی هه‌ردووکتان بی، من پیم‌خۆشه هه‌ر هی من بی، ئیلووشا بۆ چپیه‌تی.»

ئیلووشا هاواریکرد: «دایه‌گیان، هانی بیگه‌ره، بۆ خۆت، من نامه‌وی!» رووی کرده کراسووتکین و به رۆخساریکی فه‌قیرۆکه و جوړیک سکا‌لاوه، وهک ئه‌وه‌ی بترسی که پینکه‌شیه‌که‌ی ئه‌وی به‌که‌سیکی دیکه به‌خشیوه، پرسیی: «کراسووتکین ئیزن ده‌فه‌رمووی بیده‌م به‌ دایکم؟»

کراسووتکین به گیان و دل قه‌بوولیکرد: «ئه‌ی بۆ ناتوانی.» پاشان تۆپه‌که‌ی له ده‌ستی ئیلووشا وه‌رگرت و له‌گه‌ل کپنۆشیکی به‌ ئه‌ده‌بانه‌ دای به‌ دایکی ئیلووشا. ژنه‌ش هه‌روا که‌وتبووه ژیر کاریگه‌ری و کولی گریانی هه‌ستابوو، بۆیه به‌له‌بزیکی دلۆفانانه گوتی: «ئیلووشچکای خۆشه‌ویستم ته‌نیا که‌سینکه که دایکی خۆی خۆشه‌دووی!» دیسان ده‌ستیکرده‌وه به لیخوڕینی تۆپه‌که‌ له سه‌ر کۆشی بۆ پینشه‌وه و بۆ دواوه.

خاتوون، لیمگه‌ری با ده‌ستت ماچکه‌م. سه‌روان وهک تیسکه‌ی تفه‌نگ رۆیی بۆلای و ده‌ستی ماچکرد.

خاتوونی هه‌قناس، ئاماژه‌ی به کراسووتکین کرد و گوتی: «له‌وه‌تا له‌وه سه‌ر دنیا به‌ده‌ژیم مرۆفیکی وهک ئه‌و کوره‌ ژیر و وریام نه‌دیوه.»

- چه‌نده‌ت ده‌وی بارووتت بۆ دینم ئیلووشا. ئیستا ئیتر خۆمان بارووت دروستده‌که‌ین. بۆرۆویکۆف شیوه‌ی دروستکردنه‌که‌ی دیوه‌ته‌وه و فییری کردووم بیست و چوار به‌ش شووره، ده به‌ش گوگرد، شه‌ش به‌ش خه‌لووزی داری بی، هه‌موویان پینکه‌وه ده‌کوته‌وه و وردی ده‌که‌ن، پاشان ئاوی به‌سه‌ردا ده‌که‌ن و وهک هه‌ویر هه‌لیده‌گولۆفن. دواي ئه‌وه هه‌ویره‌شله‌که به هیله‌گدا ده‌که‌ن - شیوه‌ی دروستکردنه‌که‌ی ئاوايه.

ئیلووشا وه‌لامی دایه‌وه: «ئیسموڤۆف باسی بارووته‌که‌تی بۆ کردم، به‌لام باوکم ده‌لی بارووتی راسته‌قینه نییه.»

کولیا سووره‌لگه‌را: «راسته‌قینه نییه؟ ئاگر ده‌گری. به‌لام ئیوه باشتر ده‌زانن.»

سه‌روان به رهنگ و پرویه‌کی تاوانبارانه‌وه گوتی: «نا، قوربان، مه‌به‌ستم
ئه‌وه نه‌بوو. هه‌ر ئه‌وه‌نده گوتم بارووتی راسته‌قینه‌ و دروستناکری، به‌لام
گرینگ نییه، به‌و شیوه‌یه‌ش ده‌کری دروستییکه‌ی.»

«من نازانم، ئیوه باشتر ده‌زانن. ئیمه بریکمان له‌و بارووته کرده نیو
گۆزه‌له‌یه‌کی جه‌نگییه‌وه، زۆر چاک ئاوری گرت، هه‌مووی سووتا و ته‌نیا
ریزه‌یه‌ک سووتووی لیمایه‌وه. ئه‌ویش خه‌تای هه‌ویره‌که‌ی بوو، ئه‌گه‌ر جوانمان
له‌ هیلگه‌ دایه... به‌لام ئیوه باشتر ده‌زانن، من نازانم...» کولیا پرووی کرده
ئیلوشا: «ئه‌ری بیستت بولکینی هاوپییمان باوکی تیروپی لیداوه له‌ سه‌ر ئه‌و
بارووته؟»

ئیلوشا وه‌لامی داویه‌وه: «ئه‌ری.» به‌ تامه‌زرۆیه‌کی زۆره‌وه گویی له
کولیا کراسووتکین گرتبوو.

«یه‌ک بتری پیمان دروستکردبوو، ئه‌ویش له‌ ژیر قه‌ره‌ویله‌که‌یدا
شاردبوویه‌وه. باوکی دیتی و گوتی ئاخه‌ر نالیی ده‌ته‌قیته‌وه؟ ده‌ستی دا قامچی
و چیت خواردوه‌ ترش و چه‌وه‌نده‌ر! ده‌یویست بیته‌ قوتابخانه‌ و لای
مامۆستاکان شکایه‌ت له‌ منیش بکا. ئیستا ئیتر ناهیلن له‌گه‌ل من بگه‌ری،
هیچکام له‌ کوره‌کان ئیزیان نییه‌ له‌گه‌ل من بگه‌رین. ئیسمۆرۆفیش ئیزنی
پیناده‌ن، ناوم به‌ خراپه‌ زراوه‌.» بزه‌یه‌کی سه‌رکونه‌کارانه‌ی هاتی: «ده‌لین من
"له‌ گیانم بیزارم". هه‌مووشی له‌ دوا‌ی پروودا‌ی سه‌ر هیلاسنه‌که‌وه ئاوا له‌به‌ر
چاویان ره‌ش بووم.»

سه‌روان به‌ ده‌نگیکی به‌رز گوتی: «ئه‌ری، ئیمه‌ش نه‌قلی ئه‌و کاره‌ پر
مه‌ترسییه‌تمان بیستوو. ئاخه‌ر چۆن له‌ سه‌ر ئه‌و هیلاسنه‌ راکشای؟ کاتیک
قه‌تاره‌که‌ به‌سه‌رتدا تپیه‌ری، نه‌ترسای؟ ته‌نانه‌ت ریزه‌یه‌کیش ترست
لینه‌نیشت؟»

دیار بوو سه‌روان ده‌یه‌ه‌وی کولیا بلاوینیته‌وه.

کولیا به‌ سارد و س‌ری وه‌لامی دایه‌وه: «زۆریش نا.» دیسان پروویکرده
ئیلوشا و گوتی: «ئه‌وه‌ی له‌ هه‌موو شتیک زیاتر به‌دنا‌وی کردووم، ماجه‌رای

ئه‌و قازه‌ نه‌گه‌تپیه‌یه.» به‌لام ده‌تگوت کولیا جار له‌گه‌ل جار خۆی زیاتر سارد
و س‌رتر نیشانده‌دا، به‌لام نه‌یده‌توانی به‌ سه‌ر خویدا زالبی و له‌ په‌ستا قسه‌ی
ده‌په‌راند، جاری وابوو خۆشی نه‌یده‌زانی ده‌لی چی.

پیکه‌نینیک پوخساری ئیلوشای پروونکرده‌وه و گوتی: «ئه‌ری، نه‌قلی ئه‌و
قازه‌شم بیستوو! بۆیان گیرامه‌وه، به‌لام تینه‌گه‌یشتم. یانی هه‌ر به‌ راستی
بردیانی بۆ دادگا؟»

کولیا به‌بی مه‌یلی گوتی: «مه‌سه‌له‌یه‌کی زۆر قۆر و گه‌وجانه‌ بوو. ئاساییه
ئه‌مجاره‌ش خه‌لکی زۆریان گه‌وره‌ کرده‌وه. پوژیکیان به‌نیو بازاردا ده‌گه‌رام.
هه‌ر له‌و کاته‌دا ره‌ویه‌ک قازیان هیتابوو. راوه‌ستام سه‌یرم ده‌کردن. له‌پر لایک
که‌ ئیستا له‌ فرۆشگه‌ی پلاتینکۆف شاگرده‌، چاوی لیکردم و گوتی: «بۆ
ته‌ماشای ئه‌و قازانه‌ ده‌که‌ی؟» چاوم له‌ چاوی بری، لایکی بیست‌سالانه‌ی
گه‌وج و دهم‌وچاو خر بوو. خۆ ده‌زانی من هه‌میشه‌ لایه‌نگری گوندنشینه‌کانم.
زۆرم پێخۆشه‌ قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌م... ئیمه‌ لادییه‌کی دواکه‌وتووین. ئه‌وه
په‌ندیکی قه‌دیمییه‌. کارامازۆف، پیموایه‌ پیکه‌نینت دی؟»

ئالیووشا به‌ پوو‌خۆشی و زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتی: «خودا نه‌کا، گویم له‌ئیه
گرتوو،» کولیای هه‌ستیار هه‌ر له‌ریوه‌ دلیا بوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی دلخۆش
دیاربوو، دیسان درێژه‌ی به‌ قسه‌کانی دا:

- کارامازۆف، بیر و برۆی من روون و ساده‌یه. ئیمانم به‌ خه‌لک هه‌یه‌ و
هه‌میشه‌ پیمخۆشه‌ ریزیان بۆ دانیم، به‌لام زۆریشیان روو ناده‌می، ئه‌وه‌ش
"sine qua non" پێشنیاریکی بنه‌ره‌تپیه‌... خه‌ریکبووم نه‌قلی قازه‌کانم
ده‌گیرایه‌وه. رووم لی‌گرژ کرد و گوتم: «خه‌ریک بووم له‌ خۆم ده‌پرسی بلێی
قاز بیر له‌چی بکاته‌وه.» زۆر گه‌وجانه‌ چاویکی لیکردم و گوتی: «ده‌ی، قاز بیر
له‌چی ده‌کاته‌وه؟» گوتم: «ئه‌و عاره‌بانیه‌ت دیوه‌ پره‌ جو؟ جو له‌ کونی
گۆنیه‌که‌وه داه‌پژێ و قازه‌که‌ش له‌ ژیر تابه‌کانه‌وه ملی ده‌باته‌ ژووری و ئه‌و
ده‌نکه‌ جۆیانه‌ کۆده‌کاته‌وه و ده‌خوا - دیتووته؟» گوتی: «ئه‌ری دیتوومه‌.»
گوتم: «ده‌ی ئه‌گه‌ر ئاره‌بانه‌که‌ تۆزیک برۆاته‌ پێشی ملی ئه‌و قازه‌ ده‌قرتینی یان

نا؟» ئەوئىش ۋەك ئەۋەدى پۈن قازت لىندابى، ھىندە شادبوۋ پىكەنى و ددانە گرەكانى ۋەدەرەكەۋتن، گوتى: «دلىيام مى دەپەرئى.» گوتم: «كەۋايە ۋەرە با تاقىيەكەينەۋە.» گوتى: «باشە.» ھەر زوۋ دەستبەكار بوۋىن. ئەۋ بى ئەۋەدى دياربى لاي ھەۋسارەكەۋە راۋەستا، منىش لەۋدىۋى عارەبانەكەۋە قازەكەم بەرەۋلاى عارەبانەكە راڧا. خاۋەنەكەى چاۋى لىنەبوۋ، خەرىكبۋ لەگەل كابرەيك قسەيدەكرد. ھەر بۇيە كارەكەم بە ئاسانى بە دەستەۋە ھات. قازەكە خۆى سەرى كورد بە ژىر عارەبانەكەدا، راست سەرى برددە ژىر تايەكەۋە. چاۋىكەم لە لاۋى گەمژە قرتاند و ھەۋسارەكەى كىشا، قرچەى ھات و مى قازەكە قرتا. بۇ بەدبەختى لەۋ ساتەدا ھەموۋ لادىيەكان چاۋيان لىبوۋ و قرموقالىيان ۋەرىخست. «بە ئانقەست ئەۋ كارەت كرد!» گوراندىان: «بىيەن بۇلاى سەرۋكى دادگا!» منىشيان گرت. گوتيان: «تۆش لەۋى بوۋى، واديارە تۆش دەستت لەۋ كارەدايە. لە نىۋ بازار ھەموۋ دەتناسن!» كولىيا بە غرورەۋە درىژەى بە گىرانەۋەكەى دا: «ھەر بە راستىش تەۋاۋى خەلكى نىۋ بازار دەمناسن!» برديانىن بۇ دادگا. قازەكەشيان ھىنابوۋ. كورە لە ترسانا زەرد ھەلگەراۋو، لەبەر خۇيەۋە پرتەى دەھات و دەگريا. خاۋەنى قازەكەش دەينەپاند دەتويست ئاۋا ھەموۋ قازەكانم لە نىۋ بەرى. چاكە شايەدەش ھەيە. سەرۋكى دادگا ھەر لەرپىۋە سەرۋبەرى مەسەلەكەى ۋىكەيتايەۋە: «دەبى رۇبلىك بەدى بە خاۋەنى قازەكە.» يانى لاۋى گەمژە رۇبلىك بەدا بە كابرەى خاۋەنى قازەكە و قازە مل قرتاۋەكەش بۇخۆى. ھەرۋەھا وريايان پىندا كە ئىتر ئەۋ كارە دوۋپات نەكاتەۋە. كورەش ۋەك ژن دەگريا و دەى پرتاند كە: «من نەبوۋم، ئەۋە فىرىكردم،» ئامازەى بە من كرد. منىش زۆر خوين ساردانە ۋلاممدايەۋە، من فىرمنەكرد. تەنيا بىر و برواى خۆم دەربىرى و پىلاننىك بە دەستەۋە بوۋ. سەرۋكى دادگا بسكەى سمىلى ھات و لەۋەى كە پىكەنىبوۋ رقى لەخۆى ھەستا: «ھەر ئىستا نامەيەك دەنوسم بۇ مامۇستايانى قوتابخانەكەت با ئىتر لەمە بەدواۋە ئىزنت نەدەن بەجىى دەرس و دەور، ۋەدواى ئەۋ پىلان و بەزمانە بكەۋى.» ئەۋەشى بە گالته بوۋ، لاي مامۇستايان شكايەتى لىنەكردم،

بەلام ناۋچاۋەكەم نەھىپنا و مەسەلەكە بە گوىى مامۇستايانى قوتابخانە گەيشتەۋە. خۇ دەزانى گويچكەيان زۆر درىژە! مامۇستاي ئەدەب و توى دىرىن، كولبانسىكۆف، زۆر توۋرە بوۋ، بەلام ديسان داردانلوف گەيشتە فرىام. بەلام كولبانسىكۆف ئىستا ۋەك گويدرىژىكى دىز و جوۋتەۋەشىن، لەگەل ھەموۋان ھەرۋا دىزەيە. ئىلۇشا زانىۋوتە لەم بەينانەدا ژنى ھىناۋە. ھەزار رۇبلى جىيازى ۋەرگرتوۋە و بوۋكەخاننىش مانگى چارەدەيەكە ھەر ۋەرە سەيرى! كورەكانى قوتابخانە شىعەرىكىيان بۇ داناۋە.

ھەۋالىكى سەيرمان پىگەيشتوۋە

دەلىن ئاغاي كولبانسىكۆف كەر بوۋە

ئەۋ شىعەرە زۆر پىكەنىيە. لە ۋەختىكا بۇت دىنم. بە خراپە باسى داردانلوف ناكەم، پىاۋىكى زانا و بىرمەندە و شكى تىدا نىيە. رىزم بۇ ئەۋ جورە مروقانى ھەيە و ھويەكەشى ئەۋەيە لايەنگرىم لىدەكەن.

ئىسمۇرۇف كە لەۋ كاتەدا بىگومان شانازى بە كراسوتكىنەۋە دەكرد، ھەلىدەيە: «بەلام سەبارەت بە بناغەدانەرانى تىروا رووشكىنت كرد!» ئەۋ بەتايبەت نەقلى قازەكەى زۆر پىخۇشبوۋ.

سەروان بە شىۋەيەكى مەرايىكارانەۋە و بە زمانىكى لووسەۋە پرسىي: «يانى بە راستى رووشكىنت كرد؟ نەقلى ئەۋ پرسىيارەى "بناغەدانەرى تىروا كى بوۋ" ھەر ئەۋ ۋەختە ئىلۇشا بۇى گىراينەۋە.»

ئىلۇشا ھەلىدەيە: «باۋەگيان، ئەۋ ھەموۋ شتىك دەزانى، لە ھەموۋمان شارەزاترە. خۆى لە نەزانى دەدا، بەلام لە ھەموۋ وانەكاندا يەكەمە.

ئىلۇشا بە شادىيەكى لەرادەبەدەرەۋە چاۋى لە كولىيا كرد.

كولىيا بە خاكەرايىەكى ئاۋىتەى غرورەۋە گوتى: «مەسەلەى تىروا شتىكى زۆر بىبايەخ و ئاسايىە. بە برواى من پرسىيارىكى ھىچە.» ئىستا ئىتر تەۋاۋ كەۋتبوۋە سەربارى لەخۇبايى بوۋن، ئەگەرچى تا رادەيەك ھەر نائارام دياربوۋ، دەتگوت كىچ كەۋتوتە كەۋلى، بەرى لە قسە بەرەللا كرددبوۋ و چۆنى پىخۇش بوايە درىژدادىرى دەكرد. بۇ وىنە كاتىك ھاتە سەرباسى قازەكە،

بئەو دەی میثیکی میوان بئ له بنی کووله که کهی دا. ئالیووشاش زۆر جیددی دەنواند و له و ماوهیەدا زمانی نەگەر. بەلام کولیا کراسووتکین وردە وردە ترسی لینیشت که: نەکا ئالیووشا رقی لیبی، پیوایی له هەمبەر ئەودا خۆی دەنوینی و چاوه‌پێی تاریدی ئەو نەگەر وێرابای ئاوا بیر بکاتەو...

کولیا لووت بەرزانه دیسان گوتی: «بە برۆی من پرسایریکی زۆر بئەمیەت و هیچە.»

کورپیک که هەتا ئەو کاتە زمانی نەگەراییو، هەمووانی تووشی سەرسوورمان کرد و گوتی: «من دەزانم بناغەدانەری تیرۆا کئ بوو.» کورپیک بیدەنگ و ئارام بوو. لەو دەچوو شەرمەون بئ. کورپیک جوان بوو، یازدە سالان و ناوی کارتاشۆف بوو. لەلای دەرگا کهو دەانیشتبوو. کولیا بە غروور و سەرسوورمانەو چاوی لیکرد. لە راستیدا پیناسەیی بناغەدانەرانی تیرۆا بۆ هەموو مندالەکانی قوتابخانە بووبوو رازیک. گرپووچکەیه ک که تەنیا بە خویندەنەو دە کتیبە کهی ئیسما راگدۆف دەکرایەو. و هیچ کەسیش ئەو کتیبەیی نەبوو و جگە له کولیا. رۆژیکیان کولیا پشتی تیکرد، بۆیە زۆر بە پەله کارتاشۆف کتیبە کهی له بەینی ئەو کتیبانەیی نیو جانتا کهی دەرکیشا. کتیبە کهی لیکردەو و لەپۆه چوو سەر ئەو بەشەیی تاییەت بوو بە دامەزینەرانی تیرۆا. ئەو قسەیی زۆر لەمەوبەرە، بەلام هەستی بە نارهەتی دەکرد و نەیدەویرا له هەنتەشی مامۆستا و هاوپۆلهکانیدا بلئ منیش ناوی دامەزینەری تیرۆا دەزانم. لەو دەترسا کراسووتکین وەدرۆی خاتەو و ئابرووی بەرئ. بەلام ئیستا نەیتوانی خۆ لەوتنی ببویرئ. چەند حەوتوو بوو له سەر دلئ بووبوو گری و دەیویست بیدرکینئ.

کولیا زۆر لەخۆباییانە رووی تیکرد و پرسیی: «دەیی بیلئ، بناغەدانەری تیرۆا کئ بوو؟ بە رەنگیدا تیگەیشت که دەیزانی و هەر لەپۆه بریاری دا چۆنی بەدەمدا بیتەو. چونکە زۆری پیناخۆشبوو، روو هەلما لدرانە چاوی له کارتاشۆف کرد و گوتی: «زۆر چاکە، بیلئ بزانی کئ بناغەدانەری شاری تیرۆایە؟»

کارتاشۆف گوتی: «تۆسر و داردانۆس و ئیلیووس و ترووس دایان مەزاند.» هەر له و کاتەدا سوورەهەلگەر. وا سوور بووبوو پیاو بەزەیی پیندا دەهات، بەلام کورپەکان هەموو چاویان تیبیری، خولەکنیکی تەواو چاویان تیبیری. پاشان تەواویان سەریان بۆلای کولیا وەرسووراند، که هەروا بە قەلافەتیکی توورە و چارزەو له کورپەیی دەروانی.

کولیا ئاخری بە کەرەمەو لئی پرسیی: «بۆچی بناغەیی ئەوشارەیان دارشت؟ دروستکردنی شار یانی چی؟ چییان کرد. پینتوایە هەرکامیان هەستان و کەرپووچیکیان دانا؟»

هەموو دەستیانکرد بە فیشقوهرۆ. کورپەیی بەستەزمان بەخۆدا شکایەو و رەنگیکی هینا و برد. زمانی لەگۆ کەوت و خەریکبوو دەستبکا بە گریان. کولیا ماوهیەک هەروا رایگرت و پاشان بە لەبزیکی تالەو وریایی پیندا: «بەرلەو دەیی باسی میژوویە ک یان دروستبوونی نەتەو دەیه ک بکە، دەبی بزانی باسی چی دەکە.» دواتریش رووی کردە کورپەکە و بە لووتەلاییەو گوتی: «بەلام من زۆر گوی نادەم ئەم قسە و قسەلۆکی پرۆپیریزنانە و زۆر بیر له میژووی گشتی ناکەمەو.»

سەروان تا رادەیه ک تووشی شلەژان بووبوو، پرسیی: «میژووی گشتی قوربان؟»

کولیا گوتی: «بەلئ، میژووی گشتی! که پینداچونەو دەیی گەوجییەتی پەیتاپەیتای مرقایەتییه^۲. من له نیو وانەکانما تەنیا هۆگریم بە بیرکاری و زانستی سروشتی هەیه.» ئەو خۆی شیرین دەکرد و بە دزییەو چاوی له ئالیووشا دەکرد. لەوئ تەنیا قسە و بیرورایە ک که لئی دەترسا، قسە و بیرورای ئالیووشابوو. بەلام ئالیووشا هەروا بیدەنگ بوو، هەرودک پيشووش جیددی. هەرئەو نەندە ئالیووشا زمانی بگەرایی، کولیا بیدەنگ دەبوو، بەلام ئالیووشا بیدەنگبوو و «رەنگە بیدەنگییە کەشی سووکایەتی پیوہی.» هەرئەو هەش ئاخری رقی کولیایی هەستاند.

2- ناوی ویلتیر و کتیبیکی له بەشی دواییدا دئ. ئەمەش وتەیی ئەو.

- زمانه دیرینه کانیس... هه موو قورپات و قسه ی شیتانه یه. کارامازوف وادیاره دیسان له گهل من هاوړا نیت؟

ئالیووشا به بزیه کی سارده وه گوتی: «هاوړا نیم.»

ئه گهر له بیروړای من ده پرسى، خویندنه وه ی به ره مه ی کلاسیک و زمانه کونه کان ته نیا جوریک ته مبی کردنی قوتابیان و هه ربو ئه وه ش بوته به شیکى وانه ی قوتابخانه.» کولیا ورده ورده خه ریک بو هه ناسه ی سوار ده بو. «زمانی لاتینی و یونانی هاتنه نیو وانه کانه وه و قوتابیان تووشی شه که تی و سه رلیشیواوی کرد. پیشتریش هه روا بوون، بویه بیریان کرده وه چبکه ن که له وه ش ناخوشری و قوتابی تووشی بیزاری و گیان داگیران بکا؟ پیشتریش زور ره قوته ق و بیمانا بو، که وایه چوون ده کرا له وه ش بیمانتری بکه ن؟ بویه که وتنه بیرى ئه وه ی لاتینی و یونانی بکه نه به شیک له وانه کان.» کولیا به م و ته یه دواى به قسه کانی هینا: «بیروړای من سه باره ت به و زمانانه ئه وه یه، هیوادارم قه ت ئه و بیروړایه م گوړانی به سه ردا نه یه.» روخساری سووره لگه پرا بو.

ئیسموړوف به له بزیکه وه که دیار بو باوه پى ته و او ی به قسه کانی کولیا هه یه، گوتی: «پاست وایه.»

یه کی له کورده کان به دهنگیکى به رز گوتی: «له گهل ئه وه شدا کولیا خو ی هه میشه له وانه ی لاتیندا یه که مه.»

ئیلیوشا قسه که ی پشتر است کرده وه: «پاستده کا باوه گیان، وه ده لی به لام له وانه ی لاتیندا هه میشه یه که مه.»

کولیا، له وه ده چوو ئه و تاریفانه ی پیخو شیب. وای به باش زانی به ره قانی له خو ی بکا: «ده ی وایه! هه و لیکى زور بو وانه ی لاتین دده م، چونکه ناچارم، به لیتم به دایکم داوه که له تاقیکاریدا سه رکه وم. من پیموایه پیاو هه ر کاریک ده کا، ده بی به شیوه یه کی باش و شیوا ئه نجامییدا. به لام له ناخه وه رقم له به ره مه کونه کان و ئه و شته هیچو پو وچانه یه... توچی کارامازوف! له گه لم هاوړای یان نا؟»

«بو هیچو پو وچ؟» ئالیووشا دیسان بسکه ی سمیل هات.

- ده ی چونکه به ره مه ی ته و او ی نو سه رانی کلاسیک به هه موو زمانه کان وه رگپر دراوه، بویه له به ر خاتری متالی به ره مه کلاسیکه کان نه بوو که لاتین هاته قوتابخانه وه، به لکو وه ک هه و لیکى پولیسی و له ته نگزه خستنی قوتابی و وه رز کردنیان که لکی لیوه رگیرا، که وایه هه رده بی ئه و ناوه ی لیبتین و به هیچو پو وچی بزاین.

ئالیووشا ئاخری به سه رسو وړمانه وه گوتی: «نازلم کی ئه و شتانه ی فیرى تو کردوه؟»

- من بی ئه وه ی که سیک فیرمبکا، خو م توانایی ئه وه م هه یه بیر بکه مه وه. سه ره پرای ئه وه ش ئه وه ی هه ر ئیستا سه باره ت به وه رگپرانى به ره مه کلاسیکه کان گوتم، ماموستا که مان کولباسنیکوف بو هه موو قوتابیانى پولی سیه مه ی باسکردوه.

نینا که هه تا ئه و کاته بیده نگ بوو به دهنگى به رز گوتی: «دوکتور هاتووه!» عاره بانه که ی مادام خو خلاکوف به ره ولای ده روازه که رادرا. سه روان که له به یانییه وه تا ئیستا چاوه پروانی دوکتور بوو، به په له هه لات به ره و پیری. دایکی ئیلوشاش خو ی کو کرده وه و قیت و قوز و لووتبه رزانه دانیش. ئالیووشا پرویی بولای ئیلوشا و ده ستیکرد به ریکوپیک کردنی بالنجه کانی. نینا له سه ر کورسیله تابه داره که یه وه تامه زرویانه چاوی تییریوو که جیوبانه که ی بو پاسته و پاسته ده کرد. کورده کان به په له ئیزنی رویشتنیان وه رگرت. هیندیکیان به لیتیان دا عه سر بینه وه. کولیا بانگی پیروزفونی کرد و سه گه ش له سه ر قه ره ویکه که وه بازی دا خواری.

کولیا به په له به ئیلوشای گوت: «من ناروم. من ناروم. له به ر هه یوانه که راده وستم و هه رکاتییک دوکتور رویشت دیمه وه ژووری. پیروزفونیش دینمه وه.»

به لام دوکتور هاتبووه ژووری، پیاویکی حیسابی بوو به ریشیکى چه کمه یی و چه ناگه یه کی شه ش تیغه کراوه وه، بالته یه کی که وله ورچی له به ردا بوو.

کاتیک له کهرکه روکی دهرگا که وه پپی نایه ژووری، راوهستا و واقما: ویده چوو پیوایی به هه له هاتوو. بی ئه وهی بالته کهی داکه نی، یان کلاوه پیسته کهی داگری، له بن لیوه وه به خوی گوت: «یانی چی؟ هاتووم بو کوی؟» خیزانی زور، مالیکی هه ژارانه و جلو به رگی شور او و هه لخر او له سووچیکی وه تاغه که دا، تووشی سه رسورمانی کرد. سه روان دهستی به سینگییه وه گرت و کرنووشی بو برد، به وپه ری خاکه راییه وه، له بهر خویه وه گوتی:

- ئیره یه قوربان، ئیره یه قوربان، دروست هاتووی قوربان، ئیمه چاوه رییت بووین، به خیرییی...

دوکتور به دهنگیکی بهرز و پرغرووره وه گوتی: «ئیسین - گی - ریف؟ ئاغای ئیسینگریف - ئیوهن؟»
- به لی خوم قوربان!
- ئه ها!

دوکتور به شیوه یه کی زویرانه دیسان چاوی به نیو ژووره که دا گیرا، بالته کهی داکه ند و ئه و نیشانه بریقه داره ی سه رسینگی سه رنجی هه مووانی راکیتشا. سه روان بالته پیسته کهی له حه و قوسته وه و دای به سه ر دهستیدا. دوکتور کلاوه کهی له سه ری داگرت و به له بزیکای قایم پرسیدی:
- کوا نه خوشه که تان؟

(1)

کهوره بوونی کتوپ

کولیا به په له پرسیدی: «پیتوایه دوکتور چی پیده لی؟ روخساریکی زور قیزه ونی هه یه، خوین تاله وا نییه؟ من زانستی پزیشکیم بو تامل ناکری!»
ئالیووشا هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «ئیلوشا ده مرئی. پیموایه مردنه کهی یه کجارییه.»

- ئه وانه خوینمژن! پزیشکی یانی دهستبری و گوی بری. له گه ل ئه وه شدا خو شحالم له گه ل تو ئاشنا بووم، ئاغای کارامازوف. له میژبوو ده مویست له گه لت ئاشنا بام. به لام به داخم که له م بارودوخه ناخوش و داخاوییه دا پیک گه یشتین.

کولیا دهیویست به شیوه یه کی گه رموگورتر قسه بکا و ده رگای دلی به پروی ئالیووشادا بکاته وه. به لام ههستی به حه په سان کرد. ئالیووشا تیگه یشت، زه رده یه کی گرت و دهستی به گه رمی گوشی.

کولیا به دردوئنگییه وه دیسان گوتی: «زور له میژبه بو ئیوهی هه لکه وته و که م وینه ریز داده نیم. بیستومه له کلیسه عارفیکی ته او بووی. ده زانم عارفی به لام... ئه م مه سه له یه دلساردی نه کردومه وه. پیوه ندی گرتن له گه ل ژیانی راسته قینه چارت ده کا... بو مرؤفگه لیککی وه ک ئیوه هه میشه هه روایه.»

«مه به ستت له عارف چییه؟ چی چاره سه رم ده کا؟» ئالیووشا تا راده یه ک سه رسام بوو بوو.

- له خودا و له زور شتی دیکه.

- چی! بو ئیمانته به خودا نییه؟

«نانا، دژایه تییبه کم له گه ل خودا نییه. هه لبه ت خودا ته نیا بۆچوونیکى زه نینییه، به لام... دانی پیداهنیم که بوونی خودا پیویسته... بۆ نه زمی جیهان و... هتد.»
کولیا خه ریک بوو سووره له ده گه را، گوتی: «ئه گه ر خودا نه شبی، ده بی دایهینن.» له نا کاو بیریکر ده وه، نه کا ئالیووشا پییوابی ده یه وه ی زانیاری خوی به رویدا دا و بیسه لمینی که «گه وره بووه». به رقهه ستاوی به خوی گوت: «به هیچ شیوه یه ک نامه وی زانیاری خۆم بنوینم.» کتوپریش ههستی به زویرییه کی زور کرد و گوتی: «به راشکاوی ده یلیم که تاقه تی ئه و مشتومرهم نییه. له وانیه که سیک ئیمانی به خوداش نه بی، به لام خه لکی خۆش بو، بیرورای تو له و باره وه چیه؟ بۆ وینه ویلتیر ئیمانی به خودا نه بوو، به لام خه لک خۆشه ویست بوو، وا نییه؟ (له بهر خویه وه گوتی: «دیسان دهستم پیکرد.»

ئالیووشا، دلۆقان و له سه ره خۆ، زوریش ئاسایی وه ک ئه وه ی له گه ل هاوته مینیکی خوی یان که سیک له خوی گه وره تر بده ی، گوتی: «ویلتیر ئیمانی به خودا هه بوو، ئه گه رچی زور که میش، به لام پیماویه هینده ش خه لک خۆشه ویست نه بوو.» ئه وه ی به تابه ت سه رنجی کولیا ی راکیشا، بی متمانیه یی ئاشکرای ئالیووشا بوو سه باره ت به ویلتیر. ده تگوت هه لئانی ئه و نه زیله یه ی خستوته عۆده ی کولیا ی گچکه. ئالیووشا پرسیی: «به ره مه کانی ویلتیرت خویندۆته وه؟»

- خویندنه وه چیت عه رزکه م... به لام وه رگیراوه رووسییه که ی «کاندید» م خویندۆته وه... وه رگیرانیکی پر له هه لیت و پلیت و کۆن و پیکه نینی... (دیسان دهستم پیکرده وه!)

- ده ی تینگه یشتی؟

«ئه ری، وشه به وشه ی... یانی... تو پیتوایه تی نه گه یشتووم؟ هه لبه ت کۆمه لیک وته ی زور ناحه ز و ره قی تیدایه... ده زانم رۆمانیکی فه لسه فیشه و بۆ لایه نگری له بیر و باوه ریک نووسراوه...» کولیا خه ریک بوو رقی هه لده ستا.

بی ئه وه ی هیچ پیوه ندییبه کی به باسه که وه هه بی، گوتی: «من سو سیالیستم کارامازوف، سو سیالیستیک که ئاو ناپالیوم.»

ئالیووشا به بزیه که وه گوتی: «سو سیالیست؟ ئاخه ر تو چۆنت ئه و ده رفه ته بووه ببیته سو سیالیست؟ خۆ تو ته نیا سیزده سالت ته مه نه.»

کولیا نیوچاوانی تیکنا، له رقا سووره له گه را و گوتی:

«جاری سیزده سالم ته مه ن نییه و چارده سالم، هه تا دووچه وتووی دیکه ده بمه چارده سالان. جگه له وه ش، تیناگه م ته مه نم چ پیوه ندییبه کی به وه وه هه یه. ئیمه باس له وه ده که ی که بیروباوه رم چیه، نه ک ئه وه ی ته مه نم چه نده، وا نییه؟

ئالیووشا به له بزیکى ئارام و خاکه رایانه وه لامی دایه وه: «گه ورتر بی تیده گه ی که ته مه ن چ کاردانه وه یه کی له سه ر بیروباوه ر هه یه. من پیماویه تو ئه وه ی ده یلی بیروباوه ری خۆت نییه.»

به لام کولیا به تووره یی قسه که ی پییری و گوتی:

- ده ست هه لگره، تو باوه رت به عیرفان و ته سلیم و ملکه چی هه یه. ده بی دانی بیا بنی که دینی مه سیح ته نیا قازانجی بۆ ده وله مه ندان و ده سه لاتداران بووه، بۆ ئه وه ی چینی هه ژار و لی قه وماو بچه وسیننه وه. وانیه؟

ئالیووشا ده نگى هه لئنا: «ئه ها! ده زانم ئه وه ت له کویدا خویندۆته وه، دلنیا شم که سیک ئه وه ی پیگوتووی!»

- ببووره، بۆ پیتوایه ئه وه م له جیگایه کدا خویندۆته وه؟ هیچ که سیش فیری نه کردووم. من ده توانم خۆم بیربکه مه وه، خۆم ئه قل و شعورم هه یه. ئه گه ر راستت ده وی دژی مه سیحیش نیم. ئه و پیاویکی مه زن بوو، دلئیشی ده ریای شادی و خه لک خۆشه ویستی بوو، ئه گه ر ئه مرۆ زیندوو بوایه، دلنیا م ده چووهریزی شو رشگیرانه وه و رۆلیکی زور گرینگیشی ده بوو.

ئالیووشا به سه رسورمانه وه پرسیی: «تو ئه وه له کوئی فیرووی؟ له گه ل چ گه وجیک هه لسووکه وتت کردوه؟»

- دەست ھەلگەر، ھەقىقەت خۆی ئاشکرا دەبى. ھەلبەت زۆر جار لەگەل ئاغای راکىتین دەمەتە قىم کردووە، بەلام... دەلەین بلىنسكى پىر و بەغىرەتیش^۲ ئەوھى گوتووە.

- بلىنسكى؟ نەمزانىوھ ئەوھى لە جىئەكدا نووسىبى.

ئەگەر نەشى نووسىبى، دەلەین گوتوویە. ئەوھم لە... بىستووھ... بەلام گرینگىيە، بەتوون لە ھەركەسم بىستووھ.

- نووسراوھكانى بلىنسكىت خويندۆتەوھ؟

- نا... ھەموو نووسراوھكانم نەخويندۆتەوھ، بەلام... بەشىكى نووسراوھكانىم

سەبارەت بە تاتيانا خويندۆتەوھ، بۆچى لەگەل ئوونەگىن^۳ نەچوو؟

- لەگەل ئوونەگىن نەچوو؟ دلەيى كە... سەرت لىي ناردهچى؟

كوليا بە چەبەزەھىكى رقاويەوھ گوتى: «پىتوایە منىش ئىسمۆرۆفە چكولم. بەلام تكات لىدەكەم پىتوانەبى لەو شۆرشگىرانەم. من ھەمىشە لەگەل راکىتین دژايەتيم ھەيە و دانوومان پىكەوھ ناكولن. ئەگەر ناوى تاتياناش دىنم، بە ھىچ شىوھىك لايەنگرى ئازادىي ژنان نىم. دەزانم ژنان بوونەوھرىكى گويارايەلن و دەبى ھەمىشە فەرمانبەر بن. ناپىلئون گوتەنى: «Les femmes tricotent»^۴ كوليا لەبەر ھۆيەك بەزەي ھاتى. «لانىكەم لەوبارەوھ لەگەل ئەو پياوھ بە پوالتە مەزەنە ھاوپروام. من پىموايە بەجىھىشتنى ولات و ھەلاتن بۆ ئەمريكا كاريكى خويىيانەيە. نەك ھەر خويىيانە، زۆرىش گەوجانەيە. ئەگەر پياو دەتوانى لىرە خزمەتتىكى گەورە بە مرقايەتى بكا، بۆ بچى بۆ ئەمريكا؟ بەتايەت لەم سەردەمەدا، دەركى ھەموو چالاكىيەكى پرداھات بەرووماندا كراوھتەوھ. ولامەكەم ئەوھ بوو.»

- مەبەستت چىيە؟ ولامت بە كى دايەوھ؟ بۆ كەسنىك پىشنىارى رۆيشتن بۆ

ئەمريكاى پىكردووى؟

- لىيان ھەلپچابووم برۆم، بەلام من بە قسەم نەکردن. ھەلبەت لە بەيىنى خۆماندا بى كارامازۆف؛ بە گويى كەس نەگاتەوھ، جگە لە تۆ ھىچكەس لىي نەبىستووم. دەنا لە پولىس تەمبىكران و پردى زنجىرىش ناترسم:

دیتە بىرت ئەو سەردەمەي

ئەو مالەي پال پردى زنجىر^۱

لەبىرتە؟ زۆر شىعەرى چاكە. بۆ پىدەكەنى؟ تۆ پىت وانىيە درۆ دەكەم، ھا؟ (كوليا بە لەرزە لەرز گوتى: «ئەگەر بزانى تەنيا ئەو ژومارەيەي رۆژنامەي

«ناقووس» لە كىتبخانەكەي باوكم دايە و لەوھ زياترم نەخويندۆتەوھ چى؟»)

- نانا، پىناكەنم، ھەر بە خەيالىشما نەھاتوھ درۆ بكەي. راستت دەوي ناتوانم وابىر بكەمەوھ، چونكە بەداخەوھ ئەو مەسەلەيە راستە. بەلام پىمبلى بزاتم ئەو بەرھەمەي پووشكىن - بلى ئوونەگىن - ت خويندۆتەوھ؟... ھەر ئىستا باسى تاتيانا كرىد.

- نا ھىشتا نەخويندۆتەوھ، بەلام دەمەھوي بىخوئىمەوھ، دەمارگرژ نىم كارامازۆف؛ دەمەھوي گوي لە قسەي ھەردوولا بگرم. چى ھانت دەدا پرسىار بكەي؟

- ھىچ، ھىچ.

كوليا لە ناكوا ھەلدايە: «پىمبلى بزاتم كارامازۆف، زۆرت رق لە منە؟» لە ھەمبەر ئالىووشادا سىنگى دەرپەراند و خوي قىتكردەوھ، وەك ئەوھى مەشقى نىزامى بكا. «تكايە لەوھ زياتر قەراغى لى مەكىشە و راستىيەكەيم پىلن.»

ئالىووشا بە سەرسوورمانەوھ چاوى لىكرد: «رقم لىتېن؟ بۆچى؟ تەنيا بەوھ نارەحەتم تۆ لەو سەرەتاي ژيانەدا، كە خاوەنى ھەستىكى ناسك و زاتىكى پاكى مندالانەي كى ئاوا لە خستەي بردووى؟»

۱- كوليا باسى شىعەرىكى دى.وى ميناؤف دەكا كە سەبارەت بە بارودۇخى خويندىنى كرىكارانە. بىكەي پولىسى نەپنى لە نىك ئەو پردە ھەلكەوتىو.

۲- رۆژنامەي ئەلكساندر ھىرتزن، كە لە برىتانىا بلاو دەكرايەوھ و بەشىوھى قاچاغى دەھات بۆ رووسيا. شىعەرە برگەيەكەي ميناؤف يەكەم جار لەو رۆژنامەيەدا چاپ بوو.

3- وى. جى بلىنسكى، رەخنەگرى بەناوبانگى پروس (۱۸۴۸-۱۸۱۱).

4- ناوى ئەم كەسايەتییانە لە رۆمانى "يوجىن ئوونەگىن" بەرھەمى پووشكىندا ھاتوون كە لە نۆھەمىن وتارى بلىنسكىدا سەبارەت بە بەرھەمى پووشكىن باسكراوھ.

5- "ژنان كارىان چىنە."

كوليا به خاترجه مى قسه كهى پيپرى: «خه مى منت نه بى. راسته خاوهنى زاتيكي زور ههستيارم، به لام به شى خوم تيده گه م. هه ر ئيستا بزده هاتى و پيمو ابوو...»

- براكهم بزده كم بؤ شتيكى ديكه بوو. پيشته ده ليم بؤ پيكيه نيم. ماوه يه كه له مه و به ر په خنه ي كابر ايه كي ئالمانيم خوينده وه كه سه باره ت به قوتاييان و لاوانى ئه مرؤ نووسى بوو، ئه و كابر ئالمانيه دانىشتووى رووسيا بوو: «ئه گه ر خه ريته ي ئاسمان و ئه ستيره كان بده ي به قوتاييه كي رووسى تاكو له و كاته دا بيروراي خوى دهر برئ، دياره هيچى تيناگا و سه رى لى دهر ناچن. سه ره راي ئه وه ش روژى دوايى خه ريته كه ئيسلاخ ده كا و ده يه يتته وه.» زانيارى سفر، شاتوشووت له راده به دهر - ئه مه يه ئه وه ي ئه و كابر ئالمانيه ويستويه سه باره ت به قوتاييانى رووسى باسى بكا.

كوليا له ناكاو پيكيه نى: «به لى راست وايه. بژى ئه و ئالمانيه. به لام سه رنجى لايه نه باشه كه ي نه داوه، بيروراي تو چييه؟ رهنگه فروريشالى پيوه بى، به لام به هوى مندالييه وه يه و ئه گه ر پيوست بى، ده كرئ ئيسلاخى بكه ي، به لام له لايه كي تره وه، له وانه يه هه ر له مندالييه وه، روحيكى سه ره به خوى بوو بى. ئازادى ئه نديشه و بيروباوه ر، كه له گه ل ئه م سويس دروستكه رانه ي كه له به رده م كار به ده ستاندا ناوچاوانيان له زه وى ده سوون، ئه رز و ئاسمانى فه رقه ... له گه ل ئه وه شدا، ئه و كابر ئالمانيه راست ده كا. هه ر بژين ئالمانيه كان! سه ره راي ئه وه ش ئالمانيه كان بؤ ئه وه باشن بيان خنكىنى. ئه گه رچى له زانست و فيربووندا زور وريان، به لام ده بى بخنكىندرين.»

ئاليوشا به بزده كه وه پرسى: «ئاخر بؤ؟»
- ده ي، رهنگه قسه كانم هه مووى هه ليتوپليت بى، ئه وه ش ده زانم، به لام هيئدى جار كرده وه م زور مندالانه يه، كاتيكي به هوى شتيكه وه شاد ده بم، خوم پيراناگرئ و ده ستده كم به قسه ي قور و هه ليتوپليت. من و توش كه س نازانى چده كه ين، ده ستمانكردوه به قسه ي هيچوپوچ و ئه و دوكتوره ش له ميژه چوته ژوورئ. رهنگه دايكى ئيلوشا و ئه و نينا كلؤله معايه بكا. ده زانى زورم

ئه و نينا يه خوش ده وى. كاتيكي ده هاتمه ده ره وه سرتاندى به گويم: «بؤ تا ئيستا نه ده هاتى؟» ئه و يش به شيوه يه كي گله ئاميز و سه ركونه وه! پيموايه كچيكي زور نازنين و دلؤقانه و پياو به زه بى پييدا دئ.

ئاليوشا به گه رمى گوتى: «ئه رى، راست ده كه ي! ئه ي زوو زوو وه ره با بؤت دهر كه وى چؤن كچيكيه. خيرى توش زياتر له وه دايه ئه و جو ره مروقانه بناسى و به ناسينى ئه وان قه درى مرخ و بايه خه كان ده زانى و فيرى ده بى. ئه م ئه ركه ي توش له هه موو شتيكي زياترى كار دانه وه ده بى.»

كوليا به هه ستىكى تاله وه گوتى: «ئاخ، نازانى چهنده به داخه وه م كه زووتر نه هاتووم بؤ ئيره، به راستى خوم لؤمه ده كه م!»
- ئه رى، به راستى جى داخه. ديتت ئه و كور به سه ت زمانه چؤن به ديتنت گه شايه وه و چؤنت له به ر ده پارايه وه كه سه ردانى بكه ي؟

- ئيتر باسى مه كه! با خراپتر نه بى! خه تابارم. غوروور و قورده ماخى نه يده هيشته بيم. لووتبه رزى و خو په رستيه كي گه و جانه به سه رمدا زالبووه و ناتوانم له ده ستى دهر باز بم، ئه گه رچى له ماوه ي ته مه نمدا له گه ليدا به كيشه هاتووم. كارامازوف من له زور لايه نه وه مروقيكى هيچوپوچم!
- نا، تو كورپيكي زور خاوه ن شعوورى، روحيكى به رزت هه يه، به لام هيئدى سه ره رؤ و هه تله بووى. ئيستا ده زانم بؤ ئاوا شوينت له سه ر ئه و كورپه دلپاك و هه ست ناسكه داناه.

كوليا گوتى: «ئه وه به من ده لى؟ باوه ر ده كه ي، پيمو ابوو - له وه تا ليرهم وا بير ده كه مه وه - رقت ليمه! خوزگه ده تزانى چهنده ريز بؤ بيروراي تو داده نيم و به لامه وه گرينگه!»

- يانى هه تا ئه و راده يه دلناسكى؟ ئه و يش به و ته مه نه وه! باوه رم پيكيه هه ر ئيستا كه نه قله كه ت بؤ ده گيرمه وه، چاوم ليده كردى و له دلى خومدا ده مگوت تو ده بى زور به دگومان و هه ست ناسك بى!
- وات بير ده كرده وه؟ دياره زور وردبينى! دلنيام ئه و كاته بوو كه باسى قازه كه م ده گيراهه. راست ئه و كاته بوو كه پيمو ابوو به هوى په له كردن له

خۇنۋاندن و خۇ ھەلگىشان پقت لىمھەستاۋە، بۇ ساتىك زۆرم لەبەرچاۋ تال بوۋى و لەداخا دەستىمىر بە قىسەى گەوجانە و بىسەرەوبەرە. پاشان پىمابوۋ - ھەر ئىستا، لىرە كاتىك گوتىم ئەگەر خۇدا نەبوايە، دەبوۋ دايھىنن، كە زۆر بە تالۋوكە بووم و دەمويست بەو زانستەۋە خۇم بنوئىم، بە تايىت كاتىك ئەو نەقلەم لە كىتتىك دەرگىشاۋو و گىرامەۋە. بەلام سويىنت بۇ دەخۇم بەھۆى لەخۇبايىبوۋنەۋە نەمدەويست خۇم بنوئىم. راستت دەۋى نەشمەزانى بۇ، چونكە زۆر دلخۇش بووم، بەلى، ھۆى ئەۋەبوۋ لە رادەبەدەر خۇشحال بووم... ئەگەرچى دەشزانم بۇ مروۇف زۆر شورەيىيە كاتى خۇشحالى دەستىكا بە چەنەۋەرى و زمان لووسى. بەلام ئىستا بەو ئاكامە گەيشتووم كە پقت لىم نىيە؛ بەلكو ھەموۋى ھەلقوللوى زەينى خۇمە. ئاخ، كارامازۇف من زۆر خەمبارم. ھىندى جار پياۋ ھەموۋ چەشەنە خەيالىكى بە مىشكدا دى. من وام، زۆر جار پىموايە ھەموۋ خەلك پىمپىدەكەنن، ھەموۋ خەلكى دنيا، لەۋكاتەشدا ئامادەم بۇ لەبەرەك ھەلۋەشاندنى ھەموۋ نەزم و نىزامى عالەم.

ئالىووشا بە بزەيەكەۋە گوتى: «بە بۇنەى خۇتەۋە ھەموۋ عالەم ئازار دەدەى.»

- ئەدى، سەبارەت بە خۇم ھەموۋ عالەم ئازار دەدەم. بە تايىت دايكم. كارامازۇف پىمبلى بزانم، ئىستا زۆر كورپىكى ھىچوپوچم؟

ئالىووشا گوتى: «بىرىشى لىمەكەۋە، ھەر گوئى مەدەرى! دەى ھىچوپوچ يانى چى؟ مەگىن ھەموۋان بەردەوام گالتهيان پىناكرى و يان نابنە گالتهجار؟ سەرەراى ئەۋەش دەتوانم بلىم تەۋاۋى مروۇفە بە ھۇشەكان زۆر لەۋە دەترسن بىنە گالتهجار و ھەر ئەۋەش زۆريان دلتهنگ دەكا. سەرم لەۋە سوورماۋە كە تۆش ئاۋا زوو ھەستت بەۋە كرد، ئەگەرچى ماۋەيەكى زۆرە لەۋە گەيشتووم و تەنيا پىۋەندىيى بە تۆۋە نىيە. لەم پوژانەدا تەنانەت مندالانىش لەدەست ئەۋە ۋەزالە ھاتوون. ئەۋەش خۇى لە خۇيا چەشنىك شىتتىيە. شەيتان خۇى كردوۋە بە غروور و سەرى كردوۋە بە ناخى ھەموۋ ئەم بەرەيەدا.» ئالىووشا مات و مرومۇچ راۋەستاۋو، كووليا چاۋى تىبرىبوۋ و چاۋەرۋانى ئەو تىكچوۋنەى

ئەۋى دەكرد، گوتى: «شەيتانە شەيتان،» لە كۆتايىشدا گوتى: «تۆش ۋەك ھەموۋان واى، يانى ۋەكو زۆركەسى دىكە. بەلام تۆ نابى ۋەك خەلكى دىكە ۋابى.»

- تەنانەت كاتىك كە خەلكىش ئاۋابن؟

- بەلى، تەنانەت كاتىك كە خەلكىش ئاۋابن. تۆ تەنيا كەسىك بە كە ئاۋا نىيە. راستت دەۋى تۆ ۋەك خەلكى، دىوتە كاتىك دان بە شتىكى خراب و قۇرپىشدا دەنىيى، سەرت بەرز رادەگرى بىئەۋەى توشى شەرمەزارى بى. لەم سەردەمەشدا كى ھەيە ئاۋا دان بە كەردەۋەى خۇيدا بنى؟ ھىچكەس. خەلك تەنانەت خراپەكانى خۇيان نابىنن و خۇيان لۆمە ناكەن. تۆ ۋەك خەلك مەبە، تەنانەت ئەگەر تەنيا كەسىك بى كە ۋەك خەلكى دىكە ناچى.

- زۆرجوانە، سەبارەت بە تۆ لە ھەلەدابووم. دەزانى چۆن دلخۇشىي پياۋ بدەيەۋە. خۆزگە دەتزانى چەندەم حەز بە ئاشنايەتت دەكرد كارامازۇف. زۆر لەمىژ بوۋ تامەزروۋى دىدارت بووم. ئەرى تۆش ھەروا لەبىرى مندا بوۋى؟ ھەر ئىستا گوتت كە تۆش لەبىرى مندا بوۋى!

- ئەرى تارىفى تۆم بىستبوۋ و لەبىرىشتدا بووم... ئەگەرچى ھەتا رادەيەكىش غروور بۆتە ھۆى ئەۋەى ئەم پىرسىارە بكەى، بەلام قەيناكا.

كووليا بەشئوۋەيەكى ئارام و شەرم گوتى: «دەزانى كارامازۇف، ئەم دەمەتەقىيەى ئىمە ۋەك راگەياندىنى سەرەتايىي عەشق و خۇشەويستى دەچى. كارىكى قۇر و ھىچ نىيە؟»

ئالىووشا بە پىكەنىنەۋە گوتى: «نانا قۇر نىيە، ئەگەر قۇرپىش بى، قەيناكا، چونكە خىر و سەلاخى تىداۋوۋە.»

كووليا لە ناخەۋە گەشايەۋە و بزەى ھاتى: «كارامازۇف، راستىيەكەى بلى خۇشت تا رادەيەك بە شەرما كەوتوۋى... بە چاۋتدا دەزانم.»

- بۇ بە شەرما بكەوم؟

- ئەى بۇچى ئاۋا سوور بوۋىتەۋە؟

ئاليووشا پىكەنى: «تو وام لى دەكەى سوور ھەلگەرىم،» ھەر بە راستىش سوور بووبۇو. بىرىكىش ھەپەسابوو، لەبەر خۇيەوۋە گوتى: «وايە، تۆزى بە شەردا كەوتووم، خوداش دەزانى بۇ، خۇم نازانم...»

كولىيا بەوپەرى نەشەوۋە دەنگى ھەلىنا: «ئەك لەم كاتەدا چەندەم خۇشەدەۋىيى و مەتھندەكەم. چونكە تۆزى بە شەرما كەوتووى! راست وەك من.» پوومەتى سوورھەلگەرابوو و چاۋى بىرقەى دەھات.

شتىك بوو ھوى ئەوۋەى ئاليووشا كتوپر بلى: «دەزانى كولىيا تۆ لە ژياندا ناشاد دەبى.»

كولىيا خىرا قەبوولى كرد: «دەزانم، دەزانم. واديارە زور چاك ھەموو شتىك پىشېنى دەكەى و تىدەگەى!»

- بەلام سەرەپاى ئەوۋەش ژيان تەقدىس دەكەى.

- ئافەرىم، ھەروايە! تۆ پىغەمبەرى. ئاخ كارامازوف، ئىمە پىكەوۋە رىكدەكەوين. دەزانى ئەوۋەى لە ھەموو شتىك زياتر دلخوشمدەكا ئەوۋەى وەك ھاوشانىكى خۆت ھەلسووكەوتم لەگەل دەكەى. بەلام ئىمە ھاوشانى يەكتر نىين، نەك ئەوۋەى ھاوشان نەبىن، ھەين، بەلام تۆ باشتى! پىكەوۋە رىكدەكەوين. دەزانى لە ماوۋەى ئەم مانگەى راپردودا: «يان لەرپوۋە بۇ ھەمىشە لەگەل يەكتر دەبىنە ھاوپرى، يان وەك دوژمنى ھەمىشەبىيى لىك ھەلدەبىرىن!»

ئاليووشا بە شادىيەوۋە پىكەنى: «ھەلبەت ئەوۋەشت بە خۆت دەگوت كە خۆشت دەۋىم.»

- ئەرى، زورىش. ھەمىشە خۆشم ويستووى و خەونم پىوۋە دىتووى. چۆن ھەموو شتىكت لە پىشدا بۇ دەرکەوتوۋە؟ ئاخ خودايەگيان، ئەوۋەش دوكتورا! چىمان پىدەلى؟ تۆ چاۋ لە روخسارى كە!

( )

ئىلوۋشا

دوكتور بالئەى كەلپۇس لەبەر و كلاۋ لەسەر، دىسان لە ژوورەكە ھاتە دەرى. تارادەيەك توورە و رىق ھەستاۋ دىاربوو، دەتگوت لەوۋە دەترسى گىيانى پىس بى. چاۋىكى خىراى بە دەور و بەرى سەرسەراكەدا گىرا، لەگەل ئەوۋەشدا بە مپوموچى چاۋى لە ئاليووشا و كولىيا كرد. ئاليووشا لە دەرگاكەوۋە دەستى بۇلاى عارەبانەچىيەكە راداشت و ئەو فائىتونەى دوكتورى ھىتابوو، رۇيى بۇلاى دەرگاكە. سەروان بە پەلە بەدواى دوكتوردا ھاتە دەرى و دەستى بە سىنگىيەوۋە نا و تارادەيەك بە مەرايىيەوۋە دوكتورى راگرت تاكو سەبارەت بە نەخۇشىيەكەى ئىلوۋشا پىسارى لىبكا و دلىيا بى. سەروانى چارەپەش ئاراقاراي لىھەلگىرابوو و ترس و خەم لە ناخەوۋە ھەلىدەچۇقاند. بە دلپرى و لىوۋە لەرزەوۋە گوتى: «بەرىزگيان، دوكتورى بەرىز... ئەرى دەكرى ھىوادارىين؟» بەلام لەوۋە زياتر قسەى بۇ نەھات و ھىوابراوانە دەستى لىك ھەلپىكا. لەگەل ئەوۋەشدا، چاۋى كز و پىراپارەنەوۋەى لە دوكتور بىرى، وەك ئەوۋەى بە قسەيەكى چارەنوۋسى كورەى بەستەزمان توۋشى گوران بكا.

دوكتورىش بە لەبىزىكى قايم و راشكاوانە وەلامى دايەوۋە: «من ھىچم لەدەست نايە، خۇمن خودا نىيم!»

- دوكتور... بەرىزگيان... يانى ئاۋا زوۋ دىتە پىشى، ئاۋا زوۋ؟

دوكتور بەشئوۋەيەكى جىددى و لىپراوانە گوتى: «دەبى خۆتان بۇ ھەموشتىك ئامادە بكن،» سەرى داخست و رۇيى سوارى عارەبانەكە بى.

سەروان خەمبار و ترس لئ نیشتوو دیسان رایگرت: «بەریزگیان، بۆخاتری خودا. جەنابی دوکتۆر! یانی ئیتر کار لە کار ترازاو؟»

دوکتۆر بیسەبرانه گوتی: «ئیتەر من هیچم لە دەست نایه، بەلام... ئەها...» له ناکاو بیدەنگبوو. «ئەگەر بتوانن، بۆ وینه نهخۆشه که تان... بنیرن... خیرا و به بی‌راوه‌ستان» (وشه‌ی "خیرا و به بی‌راوه‌ستان" ئەوه‌نده توورە و قیناوی بوو که سەروانی تووشی عەبه‌سران کرد.) «بۆ سی - را - کووز، بارودۆخی هەریمی نوێ و سوود - مەند لەوانه‌یه شوینی...»

سەروان وهک ئەوه‌ی گوێی له قسه‌ی دوکتۆر نه‌بووب، هاواریکرد: «بۆسیراکووز؟»

کولیا بۆ روون کردنه‌وه گوتی: «سیراکووز له سیسیله.» دوکتۆر چاوی لیکرد.

سەروان منجاندی: «سیسیلی به‌ریز گیان، بەلام خۆ بۆت دەرکه‌وت» - دهستی راداشت و شوینی ماله‌که‌ی نیشاندا. «دایکی ئیلوشا و بنه‌ماله‌که‌م؟»
- نا - نا، سیسیل شوینیکی باش نییه بۆ بنه‌ماله‌که‌تان، وچاکه سەر له به‌هاری بنه‌ماله‌که‌تان به‌ره‌و قه‌فهاز کۆچبکه‌ن... کچه‌که‌تان ده‌بی بچئ بۆ قه‌فهاز و ژنه‌که‌ت دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ماریجه‌کردن به‌ ئاوی گراو له قه‌فهاز له‌به‌ر ئەو رۆماتیز و بادارییه‌ی بچئ بۆ پاريس، بنیردرئ بۆلای لۆپلۆتیه‌ر - وان - کاو؛ پسوله‌یه‌کتان ده‌ده‌م و پاشان... له‌وانه‌یه گۆرانکارییه‌ک پیکبی...

سەروان دیسان ده‌ستی راداشت و هیوابراوانه‌ ده‌ستی بۆ لای دیواره‌ دارین و پۆکاوه‌که‌ی سەر‌سەرا راداشت و نیشان دوکتۆری دا: «جەنابی دوکتۆر، بەریزگیان! سەرنج‌داوه‌؟»

دوکتۆر به‌ بزیه‌که‌وه گوتی: «ده‌ی ئەوه‌ پێوه‌ندی به‌ منه‌وه‌ نییه. من ته‌نیا وه‌لامی زانستی پزشکی به‌ ئیوه‌ ده‌ده‌مه‌وه، ئەویش ته‌نیا سه‌باره‌ت به‌ ماریجه‌ی گریمانیه‌ی. جگه‌ له‌وه‌ به‌داخه‌وه...»

کولیا که دیتی دوکتۆر به‌شله‌ژاوی چاوی له‌ پیرزفون بریوه‌ و له‌به‌ر دەرگا‌که‌ راوه‌ستاوه‌ گوتی: «مه‌ترسه‌ حه‌کیم‌باشی، ئەم سه‌گه‌ی من یانیگر

نییه.» ده‌نگی کولیا توورە‌ی ده‌نواند. وشه‌ی حه‌کیم‌باشی به‌ ئانقه‌ست پیگوت، وه‌ک دواتر خۆی گوتی: «بۆ سووکایه‌تی به‌جیی دوکتۆر گوتم حه‌کیم‌باشی.»

دوکتۆر سه‌ری هه‌لینا و به‌ سه‌رسوورمانه‌وه‌ چاوی له‌ کولیا بری: «یانی چی؟» پاشان روویکرده‌ ئالیووشا - وه‌ک ئەوه‌ی بیهه‌وی شتیکی بۆ روون بیته‌وه - گوتی: «ئهمه‌ کتییه‌؟»

کولیا دیسان هه‌لیدایه: «ئەریابی پیرزفون، حه‌کیم‌باشی، سه‌باره‌ت به‌ من دل‌ی خۆت نار‌ه‌حه‌ت مه‌که.»

دوکتۆر دیسان سه‌رسامانه‌ گوتی: «پیرزفون؟»

- فیتووی خۆی ده‌ناسی، به‌لام نازانی له‌ کویوه‌یه! خوداحافیز حه‌کیم‌باشی، ئیشه‌للا له‌ سیراکووز ده‌تبینمه‌وه.

دوکتۆر زۆر به‌ توور‌ه‌یی گۆراندی: «ئهمه‌ کتییه‌؟ ها، ئەوه‌ کتییه‌؟»
ئالیووشا نیوچاوانی تی‌کنا و له‌گه‌ل ئەوه‌ی توند و خیرا خیرا قسه‌یده‌کرد گوتی: «دوکتۆر قوتابییه، کور‌یکی شه‌یتانه، گوێی مه‌ده‌ری.» پاشان گۆراندی به‌ سه‌ر کراسووتکین‌دا: «کولیا، ده‌مت لیکنی!» تا راده‌یه‌کیش بی‌سه‌برانه‌ دووپاتیکرده‌وه: «دوکتۆر گوێی مه‌ده‌ری.»

دوکتۆر به‌ توور‌ه‌یی لاقی به‌ عه‌رزه‌که‌دا دا: «جیی خۆیه‌تی به‌ قامچی هه‌موو گیانی ره‌ش و شین کریتته‌وه!»

کولیا که په‌نگی به‌ رووه‌وه‌ نه‌مابوو، به‌ ده‌نگی‌کی له‌رزۆک و چاوی زیته‌وه‌ که عه‌جوولی لیده‌باری، گوتی: حه‌کیم‌باشی، پیرزفون له‌وانه‌یه‌ گازیش بگرئ! پیرزفون ici!

ئالیووشا به‌ توور‌ه‌یی نه‌راندی به‌سه‌ریدا: «کولیا، له‌وه‌ زیاتر زمانت بگه‌رئ نیوانه‌که‌مان تی‌کده‌چی.»

- حه‌کیم‌باشی، له‌ دنیا‌دا ته‌نیا یه‌که‌سه‌ هه‌یه‌ ده‌توانی فه‌رمان به‌ نیکۆلای کراسووتیکن‌دا - ئەو که‌سه‌ش ئەم پیاوه‌یه (کولیا ئاماژه‌ی به‌ ئالیووشا کرد) له‌ قسه‌ی ئەو دهرناچم، خوداحافیز!

کولیا ههنگاوی ههئینایه وه ده رگا که ی کرده وه و خۆی کرد به ژووریدا. پیرزفونیش به دوایدا چوو ژوورئ. دوکتور چهن چرکه له جیی خۆی وشک بوو و چاوی له ئالیووشا بری. پاشان جنیویکی دا و به پهله رۆیی بۆلای عاره بانه که، هه رله و کاته دا به دهنگیکی بهرز دووپاتی کرده وه: «ئمه، ئمه... نازانم چیه!» سهروان به پهله خۆی گه یاندئ تاکو یارمه تیی بدا بۆ سه رکه وتن له عاره بانه که. ئالیووشا به دوا ی کولیا دا چوو ژوورئ. کولیا له په نا جیو بانه که ی ئیلووشا راوه ستابوو. کورپه دهستی کولیا ی گرتیوو و هه رای له باوکی ده کرد. دوا ی خوله کیک سهروان هاته وه ژوورئ.

ئیلووشا به شله ژان و زمان تیکه له اتن گوتی: «با - باوه - وه ره - ئیمه...» به لام نهیتوانی دریزه به قسه کانی بدا، باسکه کز و لاوازه کانی له نیوقه دی باوکی و کولیا وه ره ئینا و ئه وه نده ی هیزی له به ردا بوو هه ردووکیانی به خۆیه وه گوشی. سهروان له نا کاو دای له پر مه ی گریان و که وته له رزین، کولیا ش رهنگی هه لبرکا و لیوی هه لقرچا و دلئ پر بوو.

ئیلووشا زوورپه زوورپه دهستی کرد به گریان و گوتی: «باوه. باوه! زورم دل پیت ده سووتی، باوه گیان!»

سهروان گوتی: «ئیلوشچکا... کورپه شیرینه که م... چاک ده بیته وه... شاد ده بین... دوکتور...»

ئیلوشا گوتی: «ئاخ، باوه گیان! ده زانم دوکتور سه باره ت به من چیی پیگوتی... تیگه ی شتم!- دیسان هه ردووکیانی به سینگی خۆیه وه گوشی و ناوچاوانی نایه سه رشانی باوکی.

- باوه گیان مه گری، کاتیک مردیشم کورپکی باش پهیدا که، کورپکی دیکه... له نیو ئه وان هه یه کیان هه لبریزه، کورپکی باش. ناوی بنی ئیلوشا و به جیی من خۆشتیوئ...

کراسووتکین به دهنگیکی توورپه گوراندی: «دلئ چایی، هاوړئ گیان، تو چاک ده بیته وه.»

ئیلوشا له دریزه ی قسه کانی دا گوتی: «به لام قهت له بیرم مه به وه، باوه گیان، وه ره بۆسه ر گورپه که م... باوه گیان، له لای به رده گه وره که، ئه و جیی ه ی پیکه وه ده چووین بۆ پیاسه، به خاکم بسپیژه، عه سرانه له گه ل کولیا کراسووتکین وه رن بۆلام... پیرزفونیش بیئن چاوه پروانتان ده بم... باوه، باوه گیان!»

دهنگی گیار، هه رسیکیان هه روا له باوه شی یه کدا بیده نگ بوون. نینا له سه ر کورسیله که ی له بهر خۆیه وه ده کولا و فرمیسی هه لده وه راند. دایکی ئیلوشاش که دیتی هه موو ده گرین، ئه ویش دای له قولپه ی گریان.

- ئیلوشچکا، ئیلوشچکا!

کراسووتکین به پهله خۆی له باوه شی ئیلوشا ده رهاویشت و گوتی:

- هاوړی دلسوز خوداحافیز، دایکم بۆ نیوه رۆ چاوه پروانم ده بی. حه یفی پیم نه گوت! نه چمه وه نارحه حه ت ده بی... به لام دوا ی نان خوار دنی نیوه رۆ دیمه وه بۆلات و هه تا عه سر لیره ده بم، هه تا ئیوارئ له لات ده بم و قسه ت بۆ ده که م. پیرزفونیش دینم، به لام ئیستا له گه ل خۆم ده بیته مه وه، ئاخ ته گه ر خۆم له لای نه بم، ده سته دکا به لوورهلوور و ئازارتانده دا، خوداحافیز!

له وه تاغه که ده رپه ری و پیی نایه سه رسه را. نه یده ویست بگری، به لام له پیشخانه که ده سته کورپه به گریان. ئالیووشا که دیتی خه ریکه ده گری به له بزکی قایم و فه رمان پیده رانه گوتی: «کولیا، ده بی حه تمه ن به لینی خۆت به ریه ته سه ری و بیی، ده نا ئیلوشا دلئ نارحه حه ت ده بی.»

کولیا به ده م گریان وه و بی ئه وه ی ئیتر هه ست به شه رمه زاری بکا، له بهر خۆیه وه گوتی: «حه تمه ن دیم! نازانی چه نده په شیمانم و رقم له خۆم هه ستاوه که پیشت نه هاتووم بۆلای.» هه رله و کاته دا، سهروان له وه تاغه که ده رپه ری و خیرا ده رگا که ی پیوه دا. وه ک شیتی لیه اتبوو، کولی گریان هه ستابوو و لیوی ده له رزی. به ره و روه ی ئه و دوو کورپه راوه ستا و دهستی بۆ ئاسمان بهرز کرده وه، ددانی به سه ر یه کدا نا و به سه رته یه کی مه یله و توورپه گوتی:

- كوپرى چاكام ناوى! كوپرىكى ترم ناوى! ئەى ئورشەلىم، ئەگەر لەبىرت بەرمەو، خودا بكا زمانم...

داى لە پرمەى گريان و لەبەر كورسىلە دارىنەكەدا بە چۆكدا هات. دەستى بە سەرىيەو ە گرت و دەستىكرد بە گريان و نالین، ەەر لەو كاتەدا ەولیشى دەدا دەنگى گریانەكەى نەگاتە وەتاغەكە. كولىا بەرەو شەقام پى پىو، بە دەنگىكى بەرز و توورەو ەوتى:

- خوداھافىز كارامازوف. توش دى؟

- ەتمەن بۇ ەسر دىم.

(ئەو ە چى بوو سەبارەت بە ئورشەلىم ەوتى؟... مەبەستى لەو ە چبوو؟

- لە كتىبى پىرۇزدايە. «ئەى ئورشەلىم، ئەگەر لەبىرت بەرمەو،» يانى ئەگەر ئەو ەى زورم بەلاو ەخۆشەويستە لەبىرى بەرمەو، ئەگەر بەيلىم شتىك جىگاكەى بگرىتەو، ئەو كاتە خودا بكا...

كولىا ەوتى: «تیدەگەم، ئىتر بەسە! ەتمەن بى! بە توورەى گوراندى بە سەر سەگەكەدا: «پىررۇفون، ici!» بە ەلەداوان بەرەو مالى پى پىو.

كتىبى يازدەھەم

ئىوان فىئودورۇۋىچ

(1)

له مالی کرووشنکا

ئالیووشا به لای چه پی گوره پانی که نیسه ی گوره دا پوی بۆ مالی ژنه که ی مارازۆفی رهحه ته تا کو چاوی به گرووشنکا بکه وی. چونکه سه رله به یانی فینیا ی نار دبوو که په یامیکی خیرای پیراگه بیینی و داوی لیکردبوو بچی بۆلای. به و پرسیارانه ی له فینیا ی کرد، ئالیووشا بۆی ده رکه وت که گرووشنکا له دویننوه په رۆشه و تووشی دلاره اوکی بووه. له ماوه ی ئه و دوو مانگه دا که میتیا قولبه سترابوو، ئالیووشا به رده وام سه ردانی مالی مارازۆفی ده کرد. هم به ویستی خوی ده چوو و هم بۆ ئه وه ی هه وال بۆ میتیا به ری. سی روژ دوا ی قولبه سترانی میتیا، گرووشنکا نه خو شیه کی قورسی گرت و نزیکه ی پینج هه وتوی خایاند. هه وتوی ه کی ته و او بی سه روزمان که وت. زور گورابوو - کز بووبوو و بریکیش زه رده ل. ئه گه رچی دوو هه وتوو بوو چاک بووبوو و ده یوانی بیته ده ری. به لام له به رچاوی ئالیووشا جوان و دلرفینتر بووبوو، پیخوشبوو هه رکاتیک ده چی بۆلای پر به دل چاوی لیک. حاله تیکی لیپراوانه و ویستیکی به هوشانه ی له روخساریدا به دیده کرد. ئالوگورپیکی پوچی پیوه دیار بوو، بریاریکی قول و پته و و خاکه رایانه له ناخیدا سه ری هه لدا بوو، هیچ شتیک نه یده توانی پاشگه زی کاته وه و هیوا برای بکا. لوچیکی ئه ستوونی له نیوان هه ردوو برؤیدا بوو و روخساره سه رنجراکیشه که ی ده تگوت ئه دگاری چله کیش و پاریزگارانه. ئه وه له شه یی و هه رزه ییه ی پیشووی ئاسه واری نه مابوو. هه روه ها ئالیووشا پیی سه یربوو که سه ره پای ئه م هه موو به لایه ی به سه ر ئه و ئافره ته چاره ره شه هاتوو، هه ر له

سه ره تای ده زگیرانه تییا نه وه میتیا به و تومه ته قورسه قولبه ست ده کری و ئه و سزا گرانه ی بۆ ده برنه وه، هه روه ها به و نه خو شیه دریژخایه نه شه وه، جوانی و شوخوشه نگییه که ی هه ر مابوو. ترووسکه یه کی هیمن و نه رم له و چاوه جوانانه دا شه پوی دده که سه رده میتیک ده ریای فیز و غروور بوون، به لام... به لام جاروبار به هوی رقیکی ئه ستووره وه ئاوریان لیده بووه، ئه ویش ئه و کاته بوو که ئه و خه یال و بیروکه دلله ژینه - ئه و تاقه بیروکه یه ی به رده وام له دلیدا بلایسه ی ده ساند - گیانی داده گرت. چونکه هوی ئه و خه م و په رۆشیه ی هه میشه یه کشت بوو - ئه ویش کاترینا ئیوانا بوو، گرووشنکا ته نانه ت له کاتی ورینه و ره واندنیشدا ناوی ده هینا. ئالیووشا ده یزانی که ئیره یی به کاترینا ئیوانا ده با. له گه ل ئه وه شدا کاترینا ئیوانا بۆ تاقه جاریکیش له به ندیخانه له میتیا ی نه پرسیبوو. ئه گه رچی ده یوانی هه رکاتیک پیخوشی بچیته ملاقاتی. هه ر ئه وه ش ئالیووشای تووشی ته نگزه کردبوو، که گرووشنکا ته نیا ئه وی به مه حره می رازی خوی ده زانی و ده رده لی له لا ده کرد و داوی چاره سه ری لیده کرد. زور جاریش داده ما چی به گرووشنکا بلای و چ ولامیکی بۆ بدوژنیه وه.

ئالیووشا به دل خورپه وه گه یشته مالی گرووشنکا. گرووشنکا له مالی بوو. نیوسه عات له مه وه به ر له ملاقاتی میتیا گه رابوو و به شیوه ی هه ستان و بی ئوقره ییه که یدا که زور بی سه برانه چاوه روانی بووه. ده ستیک گه نجه فه بۆ یاریی فالگرته وه له سه ر میزه که ریزکرا بوو. له و لایه تری میزه که شه وه له سه ر قه نه فه یه کی چه رمین جیوبانیک راخرا بوو و ماکسیمؤف له سه ری خه وتبوو. له سه ر لاته نیشت خوی کوشمه له کردبوو، به رگی خه وی له به ردا بوو، کلاویکی که تانیی له سه رنا بوو و دیار بوو بیه یز و نه خو شه. بزه یه کیشی له سه ر لیو بوو ده تگوت له به هه شته. له دوومانگ له مه وه به ره وه ئه م پیره پیاره نه خو ش و بی مال و حاله له گه ل گرووشنکا له ما کرویه وه هاته وه بۆ ئیره و ئیتر له وی جیی خو شکرد. باران و قور و چلپاو بوو گه یشتنه وه مالی، به گیانی خووساو و دلای بی ئوقره وه له سه ر قه نه فه که دانیشته و به بزه یه کی

شهرمانه و مه‌رایي ئاميزه‌وه چاوي له گرووشنكا بری. گرووشنكا زور خه‌مبار و په‌رۆش و سه‌ره‌تاي چه‌قوچۆكه‌ی بوو. تا نيوسه‌عاتيک كه سه‌رقالی کاروباری زه‌رووری بوو، ماكسيمۆفي به‌ ته‌واوي له‌بیر چووبۆوه. له‌ ناكاو چاوي پنيكه‌وت: ئه‌ویش به‌ بزیه‌یه‌کی هیوا‌بر‌اوانه‌وه خۆی فه‌قیر کرد بۆ ئه‌وه‌ی به‌زه‌بیان پنیدا بی. گرووشنكا فینیای بانگ کرد و گوتی شتیکی بۆ بیئێ بیخوا. ماكسيمۆف ئه‌و پۆژه‌هه‌تا ئیوارێ له‌وێ دانیشت و جوول‌ه‌ی نه‌کرد. کاتیك هه‌وا تاریک بوو په‌رده‌کانیان دادایه‌وه، فینیا له‌ خاتونه‌که‌ی پرسى:

- خانم گیان ئه‌م ئاغایه‌ شه‌وێ لی‌ره‌ ده‌بی؟

گرووشنكا وه‌لامی دایه‌وه: «ئه‌رێ له‌ سه‌ر ئه‌و قه‌نه‌فه‌یه‌ جیوبانه‌که‌ی بۆ راخه‌ با بخه‌وێ.»

گرووشنكا دواي پرسیا‌ری زیاتر بۆی ده‌رکه‌وت ماكسيمۆف هه‌یچ شوینیکی نییه‌ بچێ، له‌ وه‌لامی پرسیا‌ره‌کانیشیدا ماكسيمۆف گوتی: «ئاغای گالگاتۆف راست و په‌وان پنیگۆتم ئیتر ریم نادا بچمه‌ ماله‌که‌ی و پینچ رۆبلی پیدام.» گرووشنكا بۆ دل‌دانه‌وه‌ی زه‌رده‌یه‌کی گرت و ئه‌گه‌رچی خه‌میکی زور له‌دلی باربوو، گوتی: «ده‌ی قه‌ینا‌که‌، ده‌توانی لی‌ره‌ بمینییه‌وه.» بزیه‌که‌ی گرووشنكا تووشی دل‌گوشرانی کرد و لی‌وی له‌رزی و کولی گریانی هه‌ستا. به‌م جو‌ره‌ ئه‌م پیره‌ پیاوه‌ بی‌مال‌وحاله‌ له‌ مالی گرووشنكا دایکوتا. ته‌نانه‌ت ئه‌و کاته‌ی گرووشنكا نه‌خۆشبوو، له‌ مالی نه‌ده‌چوو ده‌رێ. فینیا و دایه‌گه‌وره‌شی ده‌ریاننه‌کرد، هه‌موو ژمه‌کان نانیان بۆ ده‌برد و جیوبانه‌که‌یان له‌ سه‌ر ئه‌و قه‌نه‌فه‌یه‌ بۆ داده‌خست. گرووشنكا خووی پی‌گرتبوو، دواي گه‌رانه‌وه‌ له‌ ملاقاتی میتیا (که‌ دواي چاکبونه‌وه‌ی نه‌خۆشییه‌که‌ی بریاریدا بچیته‌ به‌ندیخانه‌ بۆ ملاقاتی) داده‌نیشت و سه‌باره‌ت به‌ کاروباری ئاسایی له‌گه‌ل ماكسيمۆف ده‌که‌وته‌ قسه‌ و راویژ بۆ ئه‌وه‌ی خه‌مه‌کانی وه‌بیر نه‌یه‌ته‌وه‌. پیره‌پیاو له‌ هیندێ باره‌وه‌ حه‌ق‌ایه‌‌تویژیکي باشی لی‌ده‌رچوو، بوونیشی بۆ گرووشنكا زور پی‌ویست بوو. جگه‌ له‌ ئالیووشا که‌ هه‌موو

رۆژیک نه‌ده‌هات، کاتیك ده‌شه‌هات زور نه‌ده‌مایه‌وه، گرووشنكا هه‌یچ‌که‌سی دیکه‌ی نه‌ده‌دی. بازرگانه‌ پیره‌که‌ی نه‌خۆش و که‌له‌لا که‌وتبوو، خه‌لکی شاری ده‌یانگوت «مه‌حاله‌ تازه‌ چاکبیته‌وه» له‌ راستیدا، حه‌وتوویه‌ک دواي دادگایی کردنی میتیا مرد. سی‌ حه‌وتوو به‌ر له‌ مردنی، که‌ هه‌ستیده‌کرد مه‌رگ به‌رۆکی پیده‌گرێ و نزیك بۆته‌وه، کورپه‌کانی له‌گه‌ل ژن و منداله‌کانی بانگ‌کرد بۆ نهۆمی سه‌رێ و داواي لی‌کردن ئیتر به‌جی نه‌هیلن. هه‌ر ئه‌و کاته‌ فه‌رمانی به‌ خزمه‌تکاره‌کانی دا که‌ گرووشنكا رێ‌نه‌ده‌ن بچیته‌ ژووری و ئه‌گه‌ر هاتیش پی‌ی بلین: «ئه‌رباب ئاره‌زووی به‌خته‌وه‌ری و ته‌مه‌ن‌دریژیت بۆ ده‌کا و ده‌لی له‌بیری به‌ره‌وه‌.» به‌لام گرووشنكا هه‌موو رۆژیک که‌سیکی بۆ هه‌والپرسی ده‌نارد.

گرووشنكا، گه‌نجه‌فه‌کانی فریدا سه‌ر میزه‌که‌ و به‌ گه‌رمی وه‌لامی سلاره‌که‌ی ئالیووشای دایه‌وه‌ و گوتی: «شوکور هاتی! ماكسيمۆف دلی خستوومه‌ قرتوفرت و پی‌موابوو نایه‌ی. نازانی چه‌نده‌م نیاز پی‌ته‌! له‌و پشت میزه‌ دانیشه‌. چی ده‌خۆی - قاوه‌؟»

ئالیووشا له‌ پشت میزه‌که‌ دانیشت و گوتی: «ئه‌گه‌ر زه‌حمه‌ت نه‌بی، زورم برسییه‌.»

گرووشنكا گوتی: «به‌سه‌ر چاو. زه‌حمه‌تی چی! فینیا. فینیا، قاوه‌. له‌میژه‌ بۆمان ئاماده‌ کردووی. بریکیش ناوساجی بیته‌، وریابه‌ زوری نه‌برژینی بسووتی. هه‌ر به‌ گه‌رمی بیته‌ته‌. ده‌زانی له‌ سه‌ر ئه‌و ناوساجییه‌ ئه‌م‌رۆ شه‌ره‌ ده‌ندووکه‌یه‌کمان کرد. ناوساجیم بۆ برد بۆ به‌ندیخانه‌، هه‌تا ده‌ستی گرتی فرییدا: هه‌ر ده‌می لی‌نه‌دان. ته‌نانه‌ت دان‌یه‌کیانی فریدا به‌ر پی‌ی و وه‌به‌ر پی‌لاقه‌ی دا، پی‌مگوت: «له‌لای دیره‌وانه‌که‌ بۆت به‌جیدیلیم. ئه‌گه‌ر هه‌تا ئیواره‌ نه‌خۆی، دیاره‌ زور رقی‌ستووور و خۆپه‌رستی!» له‌دواي ئه‌و قسه‌یه‌ هاتمه‌ ده‌رێ. دیسان کیشه‌مان لی‌په‌یدا بوو، باوه‌ر ده‌که‌ی؟ هه‌رکاتیك ده‌چم کیشه‌ و ده‌مقره‌ ده‌ستپێ‌ده‌کا.»

گروشنکا ئەم وشانەى يەكپشوو بە دلەخورپەوہ دەربەرى. ماكسىموف
كە ھەستىكرد توورە بوو، خىرا زەردەيەكى گرت و چاوى لە زەوى بېرى.

ئاليوشا پرسىي: «ئەمجارە بۇ دەمقرەتان لىپەيدا بوو؟»

- چاوەروانىي ئەو ھەم ھەر نەدەكرد. بىرى لىپكەوہ، ئىرەيى بەو كابر
لەھىستانىيە دەبا. گوتى: «بۇ رايدەگرى؟ كەوايە جىت بۇ خۆشكردووہ.» ئەو
بەخيلە، ھەميشە، بەردەوام دلپسىم لىدەكا! خانە گومانە. تەنانەت ھەوتووى
پىشوو دلپسى لە كوزما دەكرد.

- بەلام پىشترىش سەبارەت بەو كابر لەھىستانىيە ئاگادار بوو؟

«بەلى، بەلام خالى گرىنگ ئەوہيە، ھەر لە سەرەتاوہ لەوہ ئاگادار بوو،
بەلام ئەمرۆ لە ناكاو دەستىكرد بە جنىو پىدانى. لەرووم ھەلنايە وتەكانى
دووپات كەمەوہ. ھەر دەلىنى لەونى لىنگۆراوہ. ھەر ئەو كاتە ھاتمە دەرى،
راكىتىن چوو بۇ ملاقاتى. رەنگە راكىتىن تىژى كرىبى، پىموايە فىتى ئەوہ.»

گروشنكا بە راشكاوى گوتى: «تۆ دەلىنى چى؟»

- ھۆى ئەوہيە خۆشى دەويى، لەرادەبەدەر خۆشى دەويى. ئىستاش دەزانم
دلەدوايە.

- دەزانم رقى ھەستاوہ، سبەينى دادگايى دەكەن، من چووبووم تاكو
سەبارەت بە سبەينى قسەى لەگەل بكەم. چونكە زۆر لە سبەينى دەترسام. تۆ
دەفەرمووى دلەدوايە، بەلام من لەو دلەدواترم! ئەو ھەلدەستى سەبارەت بە
لەھىستانى قسە دەكا! گەوجىيەتى نىيە؟ بەلام ديسان دەبى شوكرى خودا
بكەم كە دلپسى لە ماكسىموف نەكردووہ. ماكسىموف ھەلدايە: «خاتوون،
ژنەكەشم زۆرى دلپسى لىدەكردم.»

گروشنكا بەپىچەوانەى ويستى خۆى پىكەنى: «دلپسى لەتۆ؟ سەبارەت
بە كى؟»

- كچە كلفەتەكان.

«لەسەرى مەرۆ ماكسىموف، ئىستا تاقەتى پىكەنىم نىيە، زۆرم
رق ھەستاوہ. بە چاوت قەپال لەو ناساجايانە مەگرە. چونكە دەمت ويى

ناكەويى. بۇ تۆش باش نىيە، ودكاشت نادەمى.» پاشان بە پىكەنىنەوہ گوتى:
«دەبى ئاگادارى لەوہش بكەم، ھەر دەلىنى ھەتىوخانەم داناوہ.»

ماكسىموف بە دەنگىكى بوغز گرتووہوہ گوتى: «شياوى دلسۆزىي ئىوہ
نىم، خاتوون. من بوونەوہرىكى ھىچووپووجم. چاكتر وايە دەرھەق بە
كەسانىك دلسۆزى بكەى كە شياوى بن.»

- ئاخ، ھەموو كەس بەشى خۆى بەكەلگ و شياوہ ماكسىموف، چۆن بزائم
كى شياوتر و بەكەلكترە. ئاليوشا، خۆزگە ئەو كابر لەھىستانىيە ھەر
نەبوايە. لەسەرى داوہ كە ئەمرۆ ئەويش نەخۆش دەكەويى. چومەتە دىدەنىي
ئەويش. بە ئانقەست بريك ناساجى بۇ ئەويش دەنىترم. تا ئىستا بۆم نەنارد
بوو، بەلام مىتيا تۆمەتى ئەوہى لىدەدام، بويە ئىستا بريكى بۇ دەنىترم! ئا،
ئەوہش فىنيا بە نامەيەكەوہ ھات! ئەرى نامەى لەھىستانىيەكانە. ديسان
داخوازى دۆعاى بەخىريان ھەيە!

پان موسايالوويچ لەمەوبەر نامەيەكى زۆر بەتاموخوي و گەرموگورى
بۇ ناردبووم و لەودا داوايكدبوو كە گروشنكا سى رۆبلى بەقەرز بداتى.
رەسىدى ئەو برە پارەيەشى لەگەلدا بوو، بەلىنى ئەوہشى دابوو كە لە ماوہى
سى مانگدا بىداتەوہ، پان و ويروبلنىفسكىش ئىمزاي كرىبوو. گروشنكا لە
ماوہى چاكبوونەوہكەيدا لەوجۆرە نامە و رەسىدانەى لەلايەن ئاشقە
پىشنىكەيەوہ زۆر پىگەيشتبوو. بەلام دەيزانى لە ماوہى نەخۆشىيەكەيدا ئەو
دو لەھىستانىيە ھاتوون بۇ ھەوالپرسىي. يەكەم نامەيان كە بە دەستى
گروشنكا گەيشت، نامەيەك بوو زۆر بە وردى و دوور و درىژى لە
كاغەزىكى گەورەدا نووسرابوو، مۆرەكەشى ويئەى تاجى بنەمالەكەيانى پىوہ
بوو. نامەكەش ئەوہندە لىل و پرپىچ و پەنا نووسرا بوو گروشنكا دواى
ئەوہى نيوہى خويئندەوہ داينا و تاقەتى نەبوو خۆى پىوہ سەرقال بكا، چونكە
سەرەندەرى لىنەدەكرد. گروشنكا لەو كاتەدا تاقەتى نامەنووسىنى نەبوو.
رۆژى دوايى نامەيەكى دىكە ھات كە لەودا پان موسايا لوويچ داواى
قەرزىكى دووہەزار رۆبلىي كرىبوو و بەلىنى دابوو لە ماوہيەكى كورتدا

دەيداتەو. گرووشنكا وەلامى ئەو نامەشى نەدايەو. لە دواى ئەو نامە لە دواى نامە هاتبوو. - ھەموو رۆژىك - ھەمووشى وەك يەك تەم مژاوى بوون، بەلام ئەو بىر پارەى داوايان دەکرد جار لەگەل جار كەم دەبوو، تا واى لىھات گەيشتە سەد رۆبل، پاشان بىستوپىنچ و دە رۆبل. لە ئاكامدا لە لاين ھەردو لەھىستانىيەكەو نامەيەك گەيشتە دەستى گرووشنكا و داواى يەك رۆبلىان كەردبوو. رەسىدىكىشيان بە ئىمزاى ھەردووكيانەو رەگەل خستبوو. ئەو كاتە گرووشنكا دلى پىيان سووتا و ئىوارەيەك چوو بۆ ژوورى نىشتەجى بوونيان كە وەتاغىكى چكۆلە بوو. بۆى دەرکەوت ھەردووكيان بەجارى لىيان قەوماو و برسى و بى مال و حال و جگەرە لىبراو و قەرزدار بوون و تەنەت نەيانتوانى بوو كرىي ژوورەكەيان بەدەن. ئەو دووسەد رۆبلەى لە كاروانسەراكەى ماكرۆيە لە مېتيايان بەدبوو، ھەر زوو لە دەستيان بوو بوو. بەلام گرووشنكا لەو ھەلسوكەوتە لەخۇبايىانە و وردىنى و قسە دەمتەرەنەيان تووشى سەرسوورمان بوو بوو. بە پىكەنەنەو دە رۆبلى دا بە ئاشقەكەى پىشووى. پاشان بە دەم قاقاى پىكەنەنەو بەسەرھاتەكەى بۆ مېتيا گىرايەو، ئەو وىش بە ھىچ شىوہەك ئىرەيى پىنەبرد. بەلام لەو كاتەو لەھىستانىيەكان خۇيان بە گرووشنكا دا ھەلىواسىبوو و ھەموو رۆژىك بۆ داخووزىيى پارە نامەبارانىان دەکرد، ئەو وىش ھەموو جارىك بىرىكى پارە بۆ دەناردن. ھەر بۆيە ئەو رۆژە مېتيا تووشى ئىرەيى و دلپىسى بوو بوو.

گرووشنكا توورە و بە پەلە گوتى: «كاتىك چووم بۆ ملاقاتى مېتيا، خۆم گەوج كەرد و دەقىقەيەك چووم بۆلاى، چونكە ئەو وىش نەخۆشە، مەبەستم ھەر ئەو لەھىستانىيەى و پىشتر دلى پىمەو بوو. بەسەرھاتەكەم بە پىكەنەنەو بۆ مېتيا دەگىرايەو، گوتم: «كابرەى لەھىستانى دلى خۆى خۆشكردووە كە دەتوانى ھەوا كۆنەكانىم بە گىتارەو بۆ بلى. پىيوابوو بەوە دلم نەرم دەبى و شووى پىدەكەم!» مېتيا دەمى ھەلمالى و ھەستا سەرى... چاكە ئىستا ناوساجىيەكان دەنيرم بۆ ئەو لەھىستانىيانە! فېنيا، ئەمە ھەر ئەو كچە

چكۆلەيە كە ناردوويانە؟ ھا، ئەم سى رۆبلەيان بەدەيە، دە دواز دە ناوساجىشيان بۆ لە كاغەزىك بىچە و پىي بلى بۆيان بەرى. ئالىووشا تۆش ھەتمەن بە مېتيا بلى ناوساجىيەكانم بۆ ئەوان نارد.»

ئالىووشا بە بزەيەكەو گوتى: «بە ھىچ شىوہەيەك لە دەم دەرنایە.» گرووشنكا بە لەبىزىكى تال گوتى: «ئاخ! پىتوايە بە ھۆى ئەو ھەو زویر بوو. بەلام بە ئانقەست دلپىسى دەكا. دەنا بۆى گرینگ نىيە.» ئالىووشا پرسى: «بە ئانقەست؟»

- ئالىووشا، با پىتبلیم تۆ تىناگەى. لەگەل ئەو ھەموو بىر و ھۆشەشدا، سەرت لەو دەرنایە. نىگەرانى ئەو نىم دلپىسى لە ئافرەتتىكى وەك من دەكا. ئەگەر دلپىسى نەكردايە ناردەت دەبووم. من ئاوام. لە دلپىسى نىگەران نام. زۆرىش دلرەقم. دلپىسى و ئىرەيى لە زاتى مېشدايە. بەلام شتىك كە دەمتەزىنى ئەوہە مېتيا خۆشى ناویم. با پىت بلىم ئەو ئىستا بە ئانقەست دلپىسىم لى دەكا. بۆ كۆيرم؟ چاوم نابىنى؟ ھەر ماوہەيەك لەمەو بەر كە لەلاى بووم دەستىكردبوو بە باسكردنى ئەو ژنە، كاتيا، كە شاخى وايە و بالى وايە و دوكتورى لە مۇسكۆو ھىناو بۆ ئەوہى چارەسەرى نەخۆشىيەكەى من بكا. باشترىن و زاناترىن پارىزەرى بۆ گرتووم. كەوايە دەزانم ئەو خۆش دەوئ، شەرمىش ناكا و لەلاى خۆم تارىفى ئەو چەتوہ دەكا! خۆى زۆر خراب لەگەل من جوولاوہتەو، بويە دەمى لە من ھەلمالى و ھەموو خەتاكانى خستە ئەستوى من، بۆ ئەوہى بەرخەتاي سەرەكى من بم و قامك لە چاوم راكا. شەكەرم بۆ دەشكىنى و دەلى: «تۆ بەر لە من لەگەل ئاشقە لەھىستانىيەكەت بووى، كەوايە سەبارەت بە كاتيا ھەقى قسەت نىيە و ناتوانى سەرکۆنەم بەكەى.» دەيەوئ ھەموو تاوانەكان بخاتە ئەستوى من. بە ئانقەست ئانگژاى من دەبى، با پىتبلیم بە ئانقەست، بەلام من...

گرووشنكا نەيتوانى قسەكانى تەواو كا و پىبلى چىكا. دەسەرەيەكى بە بەر چاويەو گرت و داى لە پرمەى گريان.

ئالىووشا بە خاترجەمى گوتى: «كاترىنا ئىواناى خۆشناوئ.»

گروشنکا دهرهکهی له چاوی کردهوه و به له بزیکي هه ره شه ئامیزه وه گوتی: «هه لیه ت به م زوانه له بنجونباوانی دهگه م.» رهنگی گورا بوو. ئالیووشا به دلکی په رۆشه وه تیگه یشت که ئه و شادی و بزهییه ی پیشوو به ئه دگارییه وه نه ماوه و رق هه ستاو و مپومۆچه.

گروشنکا هه لیدایه: «ئه مه گه وجییه تییه. له بهر ئه وه نه منارد به دواتا. ئالیووشای خۆشه ویست، سبهینی - سبهینی چی دهقه ومی؟ ئه وهی ئاراوقارای لی هه لگرتووم ئه وه یه! ته نیا هه ر منیش دل له دوام و خه می بۆ دهخۆم. هه رچی دهروانم هیچکس نابینم خه می بۆ بخوا. هیچکس گوی ناداتی. ته نانه ت تۆش به بای خه یالئا نایه! ده زانی سبهینی دادگایی ده که ن. پیمبلی بزنام، چونی دادگایی ده که ن؟ ده زانی ئه و خویرپی هیچوپووچه، ئه و خویرپییه باوکتانی کوشت؟ خودایه گیان، یانی ده توانن ئه و به جیی ئه و خویرپییه مه حکومبکه ن و هیچکس سیش هه لئه ستی پاریزگاری لییکا؟ ئه و دادوه رانه باسی ئه و خویرپییه یان هه ر نه کردوه، کوا لییان پرسیه و؟»

ئالیووشا مات و مه لوول گوتی: «چه ن جار له سه ر یه ک محاکمه یان کردوه، به لام هه موویان به و ئاکامه گه یشتوون که کاری ئه و نه بووه. ئیستا ئه و نه خۆش و که له لا که وتوووه. له کاتی ئه و نه خۆشی سه ر و دلوه هه روا له جیدا که وتوووه. دیاره هه ر به راستی نه خۆشه.»

- ئاخ خودایه، ناکری خۆت بچی بۆلای ئه و وه کیله و هه موو شتیکی بۆ باسبکه ی؟ ده لێن سی هه زار رۆبلیان پیداره و له پترزبۆرگه وه هیناویانه.

- ئه م سی هه زار رۆبله به هه ر سیکمان داومانه - ئیوانی برام و من و کاترینا ئیوانا - به لام هه قی دوکتوری مۆسکویی کاترینا ئیوانا هه ر خۆی داویه تی. فیتی یۆکوویچ وه کیلیکی به ناوبانگه و زۆر له وه زیاتر وه رده گری، به لام هه والی په روه نده که له ته واوی روه سیادا دهنگی دایه وه و هه موو رۆژنامه و گوڤاره کان باسیان کرد. بۆیه فیتی یۆکوویچ قه بوولی کرد ئه و پاریزه رییه وه ئه ستو بگری، چونکه مه سه له که ی به لاوه گرینگ بوو و په روه نده که ش وادیاره زۆری دهنگ داوه ته وه. دوینی چاوم پینیکه وت.

گروشنکا به تامه زرویی پرسیی: «دهی، قسه ت له گه ل کرد؟»
- گویی بۆ راگرتم، به لام هیچی نه گوت. پینگوم که خۆی هیندی شتی بۆ ده رکه وتوووه و بریاری له سه ر داوه. به لام قه ولی داوه وته کانی منیش له به رچاو بگری.

- له به رچاو بگری! ئاخ، ئه وانه زۆر دلره ق و هیچوپووچن! له نیوی ده به ن! ئه ی ئه و دوکتوره یان بۆ له مۆسکۆوه هیناوه؟

«وه ک کارناسیکی شاره زا هیناویانه بۆ ئه وه ی بیسه لمینن که میتیا شیته و کاتیک ئه و قه تله ی کردوه ئاگای له خۆی نه بووه.» ئالیووشا بزهییه کی نه رم نیشته سه رلیوی: «به لام میتیا ملی پیا ناکا.»

گروشنکا گوتی: «ئه ری، به لام ئه م قسه یه بۆ کاتیک ده بی که کوشتییتی! ئه وکات شیت بوو، شیت و ویت، هه مووشی خه تای منی دلره ش بوو! به لام ئه و نه یکوشتوووه، دلنایام کاری ئه و نییه. هه مووان هه موو خه لکی شار له ویان هه لپچاوه. ته نانه ت شایه دیی فینیش سه لماندی که کاری ئه و بووه. ئه و دووکاندارانه، ئه و کارمه نده ش، پیشتریش له مه یخانه خه لکی گوییان له شاتووشووته که ی بووه! هه موویان له گه ل ئه و تیکه وتوون و به زه رده ی ئه و شایه دی ده دن.»

ئالیووشا به له بزیکي خه مبارانه وه گوتی: «ئه ری، داروبه رد و عالم به دژی ئه و شایه دی ده دن.»

- ئه م گریگوری واسیلیه ویچه ش وه ک که ری که نده لان پیی چه قاندوووه و له سه ر قسه ی خۆی سووره و ده لی ده رگا که ئاواله بووه، به چاوی خۆی دیویه تی ده رگا که کراوه ته وه - ده ست هه لگیر نییه. خۆم چووم قسه م له گه ل کرد. به هیچ کلۆجی ملزه م نابی، ده می هه لمالی و ئه وی قسه ی ناحه زه پیی گوتم.

ئالیووشا گوتی: «ئه ری، ئه وه ش شایه دییه کی زۆر به هیزه به دژی میتیا.»
گروشنکا خه مبارانه و مانادار گوتی: «نازانم بۆ شیت بوونه که ی بلیم چی، هه ر به راستی ئیستا له شیت ده چی. ماوه یه کی زۆره ده مویست

سەبارەت بەو مەسەلەيە قسەت لەگەڵدا بکەم. ھەر جارى دەچم بۆلای سەرم لى سوور دەمىنى. تۆ پىتوايە ھەميشە سەبارەت بە چى قسە دەکا؟ ھەروا قسە دەکا و دەپىسى و دەپىسى، منيش تىناگەم. پىموابوو سەبارەت بە مەسەلەيەكى رۆشنىبیرانە دەدوى و من لەبەر گەوجىيەتیی خۆم تىناگەم. ھەروا دەستی کرد بە باسکردنى مندالىكى بى تاوان. گوتى: «ئەو مندالە بىتاوانە بۆ ھەژارە؟ لەبەر خاترى ئەو مندالە بەستەزمانەيە ئىستا دەچم بۆ سىبىريا. قاتل نىم، بەلام دەبى برۆم بۆ سىبىريا!» مەبەستى لەو قسەيە چى بوو؟ کام مندالى بىتاوان؟ من بەش بەحالى خۆم تىنەگەيشتم. کاتىک ئەو قسانەي دەکرد ھۆن ھۆن دەگريا. لە ناكاو ماچى کردم و خاچى کىشام. ئالىووشا، پىتوايە مەبەستى چى بوو؟ «مندالى بىتاوان، كىيە؟»

ئالىووشا بە بزەيەكەو گوتى: «رەنگە مەبەستى راکىتىن بى، جاروبار دەچى بۆ ملاقاتى. رەنگە مەبەستى ئەو بى... کارى راکىتىن نىيە. دوىنى مىتيا نەدى. ئەمرو دەچم بۆلای.»

گرووشنكا گوتى: «نا، راکىتىن نىيە. ئىوان فیدوروىچى براى تووشى پەرۆشى کردوو. رەنگە بەو ھۆيەو بى، چونکە چوو بۆ ملاقاتى مىتيا، ئەرى رەنگە ھەر ئەو بى،» لە ناكاو بىدەنگىبوو. ئالىووشا بەسەرسامى چاوى تىبرى.

- ملاقاتى مىتيا؟ بۆ چوو بۆ ملاقاتى؟ مىتيا خۆى پىگوتم كە ئىوان تاقە جارىكىش نەچوو بۆلای.

گرووشنكا سوورھەلگەرا بوو، بە پەرۆشىيەو گوتى: «فەرموو... فەرموو! كچىكى گەوجم! ئاگام لە زمانى خۆم نىيە! راوہستە ئالىووشا، بىدەنگە! ئىستا كە سەرى قسە كراوہتەو، با ھەموو ھەقىقەتەكەت پىلیم - ئىوان دووجار چوو بۆ ملاقاتى، جارى ھەوہل وەك ئەجەل گەيشتى. ھەلبەت بە ھەلەداوان لە مۆسكوو ھات، بەر لە نەخۆشىيەكەى من. جارى دووھەميش ھەوتوى پىشوو بوو. بە مىتياى گوت بە ھىچ شىوہيەك بە تۆ نەلى، لە راستىدا بە ھىچكەس نەلى، بە دزىيەو ھاتبوو.»

ئالىووشا چوو فەكرەوہ. دىاربوو ئەو ھەوالە شوينى لە سەر داناوہ. پاشان لەسەرەخۆ گوتى: «ئىوان سەبارەت بە پەرۆندەكەى مىتيا ھىچ بە من نالى، لەم دوومانگەى رابردودا زۆركەم پىكەوہ دواوين. ھەرۆختىش دەچم بۆلای تىكەچى، بۆيە سى ھەوتووہ نەچووم بۆلای. ئەھا!... ئەگەر ھەوتوى پىشوو لەوى بووبى... دلنىام ئەم ھەوتووہ مىتيا گۆرائىكى بەسەردا ھاتووہ.» گرووشنكا وەك ئەوہى قەبووليبى گوتى: «گۆراوہ، وايە. ئەوان رازىكىان لەنىوان دايە! مىتيا خۆى پىگوتم رازىك ھەيە، ئەويش رازىكى وا كە ئاراوقاراي لى ھەلگرتووہ. پىشتر شاد و لىو بەبزە بوو - لە راستىدا ئىستاش ھەروايە بەلام كاتىك ئاوا سەرى رادەوہشيني و بەنىو ژوورەكەدا پىاسە دەكا، بە دەستى راستى لەپەستا مووى لاجانگى خۆى دەكىشى و ھەلیدەكەنى... بۆى دەرکەوتووہ كە راست دەكا، رازىكىان لەنىوان دايە! ئەو پىشتر شاد بوو، ئەگەرچى ئەمروش ھەروا شاد و لىو بە بزە بوو.»

- بەلام گوتت دلەدوا بوو.

- ئەرى دلەدوا بوو بەلام شادى دەنواند. لەپەر ئالەتى دەبى و پاشان دەست دەكا بە پىكەنين و ھەر خىراش ھەلدەچىتەوہ. دەلى ھەورى بەھارە. ئالىووشا دەزانى بەجارى تووشى سەرسوورمانى کردووم - ئەگەرچى ئەو بەلا گەورە ھەلىكوتاوہتە سەرى، جارى وايە واپىدەكەنى دەلى مندالى ساوايە.

- راستى بە تۆى گوت باسى ئىوان نەكەى؟ گوتى «بەو مەلى؟»

«ئەرى، گوتى «بەو مەلى.» مىتيا لە ھەمووكەس زياتر لە تۆ دەترسى. چونكە رازىك لە گۆرپىدايە، خۆى گوتى رازىكىان لەنىواندايە.» گرووشنكا بە تامەزرۆيەكى كتوپرەوہ داوايلىكرد: «ئالىووشاى بەرپىز، بچۆ بۆلای و بزانه ئەو رازە چىيە، پاشان وەرە پىمبلى، با دلەم بچەسىتەوہ و بزانه ئەو چارەرەشە چارەنوسى چۆن دەبى و بە كوئ دەگا. ھەر بۆ ئەوہش ناردم بەدواتدا.»

- پىتوايە مەسەلەكە پىوہندى بە تۆوہ ھەيە؟ ئەگەر وا بوايە بە تۆى نەدەگوت رازىك لە گۆرپىدايە.

- نازانم. رەنگە بېھەوئ پېمبلى، بەلام ناوېرى. ورياييم پېدەدا. دەلى رازىك
ھەيە، بەلام پېمنالى چىيە.

- بىروراي چىيە؟

- بىروراي خوم؟ پېموايە كارى من تەواو بوو. ئەو پىلانەش لە ژىر
سەرى ھەرسىكيان دايە و دايان رشتوو. دەزانم كاتياش دەستى تىيدايە.
فیتی ئەو دەزانم. كاتيا ئەو پىلانەى دارشتوو و ئىتر من وەك ئەوم
پىناكرى. میتيا لەپىشدا ئاگادارم دەكاتەو. ورياييم پېدەدا. خەرىكە پىلانىك
دادەپىژى بۆ ئەو ھى لامبا لە سەر رىي خوى. رازەكەش دەبى ئەو بى.
پىكەو ئەو پىلانەيان دارشتوو، بە ھەرسىكيان، میتيا و كاتيا و ئىوان.
ئالىووشا زور لەمىژە دەمويست لىتېرسىم. ھەوتووى پىشوو لە ناکا و پىنگوت
ئىوان ھەز لە كاتيا دەكا. چونكە زوو زوو دەچى بۆ دىدەنى. ئەو راستىيەى
لاى من دركاند. تۆ وىژدانى خوت پېمبلى، میتيا بلى راست بكا؟ راستىيەكەم
پىبلى خەمت نەبى دلم نايەشى.

- راستت دەوى، من پىم وانىيە ئىوان ئاشقى كاترنا بووى.

- راستت دەوى خوشم ھەر وا بىر دەكەمەو! كە وايە دەردەكەوى ئەو
ھەتيوہ بىچاوو پرووہ دروى لەگەل كىرووم! ھەر لە ئىستاشەوہ ئىرەيى بە من
دەبا و دەبەوى ھەموو دارەكان لەسەرى مندا بشكىنى. ئەو گەوجە، ئەو
كارەى دەيكا نازانى دىزە بە دەرخونەى پىبكا؛ خو دەزانى پىچوپەناى نىيە و
ھىچ شتىك ناشارىتەوہ... بەلام بە خزمەتى دەگەم و پىدەلیم پووتىك چەن
سىەسە! گوتى: «بىروام پىبىكە ئەو كارەم كىرد.» ئەو ھى بە من گوت، بە من.
بەو وتەيە لۆمەى كىردم! خودا لە تاوانى خوشبى! سەبركە جا دەبىنى لە كاتى
دادگايى كىردندا چەكەم، دەبى چىشتىك بۆ كاتيا لىنیم بستىكى رۆن لە سەر
بى! ئەو كاتە، تەنيا قسەيەك دەكەم... ئەو كاتە ھەموو شتىك دەلیم!

دىسانىش دەستىكردەوہ بە گريان.

ئالىووشا، لەجىي خوى ھەستا و گوتى: «گرووشنكا دەتوانم ئەوہت بە
دلىيايى پى بلىم، سەرەتا دەتوانم بلىم زورى خوشدەوى، لە ھەمووكەسى

زىاتر خوش دەوى. بىروا بكە تەنيا ھەر تۆ. دەزانم. لەوہ خاترجەم. ھەرۋەھا
پىمخوش نىيە بە فىل و تەلەكە قسەى لىداكىشم و رازەكەيم بۆ و دەركەوى.
بەلام ئەگەر ئەمرو بە مەيلى خوى رازەكەيم پىبلى، راست و رەوان پىدەلیم
كە قەولم داوہ بە توى بلىم. لەرئوہ دىم بۆلات پىدەلیم بەلام پىموايە...
پىوہندى بە كاترنا ئىواناۋە نىيە و رازەكە شتىكى دىكەيە. ئەمەش وەك رۆژ
روونە. پىموايە سەبارەت بە كاترنا ئىوانا ھەر نىيە. جارى خوداحافىز.»
ئالىووشا تۆقەى لەگەل كىرد. گرووشنكا ھەرۋا دەگريا. ئالىووشا تىگەيشت
كە گرووشنكا گوى نەداوہتە دلدانەوہكەى، بەلام لەوہى كە كۆلوکوى خوى
ھەلپشت بوو و باسى ئەو مەسەلەى كىردبوو، تا رادەيەك سووكنايى ھات.
ئالىووشا بەداخوہ بوو كە لە كاتىكى ئاۋادا بەجىي دەھىلى، بەلام بە پەلە
بوو. ھىشتا زورى كار ماپوو جىبەجىي بكا.

لاق نېشه

کاری سهره کی له مالی مادام خۇلاکوف بو، ئالیووشا به پهله رۆیشت بۆ ئه وئ تاكو به زووترین کات کاره کی جیبه جی بکا و دیداره کی له گه ل میتیا وهدرنگ نه که وئ. له ماوه ی سئ ه و تووی رابردودا مادام خۇلاکوف تووشی لاقیه شه بو بوو: لاقی له بهر هویه ک ماسیبوو، نه گهرچی له جیدا نه که و تیبوو، له به یانییه وه تا ئیوارئ به کراسئکی ته نک و گرانبا یی و به خشل و زه مبه ره وه له ژووره کی خویدا له سهر قه نه فه یه ک پالیده دایه وه. جاریک ئالیووشا به چاویکی پاک و مندالانه وه تیگه یشتبوو که مادام خۇلاکوف سهره رای نه خۇشییه کی ده ستیکر ده وه به ته رپوشی و خۇ رازاندنه وه. شال و که مهره و عه با ی فشو فولی له خوی ده پنچا و ئالیووشا له و بیرو که ته مومژاوییه نه ده گه یشت، نه گهرچی نه و بیرو که یه ی وه ک بیرو که یه کی حه پؤلانه ده زانی و زوری گوئ نه ده دایه. له ماوه ی دوو مانگی رابردودا پیرخوتین به رده وام هاموشوی مالی مادام خۇلاکوفی ده کرد. ئالیووشا چوار رۆژ بوو نه چو بوو بۆ نه وئ. په له ی نه وه ی بوو راست بچی بۆلای لیزا، چونکه ده بوو قسه ی له گه ل بکا. لیزاش رۆژی پیشوو کلفه تیکی ناردبوو بۆلای ئالیووشا و داوای لیکردبوو «سه باره ت به مه سه له یه کی زور گرینک» ده یه وه ی چاوی پیبکه وه ی. داخوازییه ک که له بهر چهن هویه ک به قازانجی ئالیووشا بوو. به لام کاتیک کلفه ته که ی چوو هه والی هاتنی ئالیووشا به لیزا راگه یینئ، مادام خۇلاکوف هه والی هاتنه که ی له که سیک بیست و ناردی تاكو داوا له ئالیووشا بکا بچی بۆلای. ئالیووشا له دلئ خویدا

بیریکرده وه و اچاکه داخوازییه که ی مادام خۇلاکوف به جیبینئ. دهنه ده موده ست که سیک ده نیرئ بۆ وه تاغه که ی لیزا. مادام خۇلاکوف له سهر قه نه فه که پالیدابوو. جلو به رگی جوان و رازاوه ی له بهر کردبوو و دیار بوو تووره و شله ژاوه. به دهنگیکی بهرز و پر نه شه به خیره اتنی ئالیووشای کرد. «له و کاته وه تۆم دیتووه، سه ده یه ک، سه ده یه کی ته واو تیپه ریوه! حه و توویه کی ره به قه چاوم پیته نه که و تووه. ته نیا بیری لینکه وه! ئاخ، به لام چوار رۆژ له مه و بهر، رۆژی چوار شه ممه، لیره بووی، هاتیووی بۆ ده یده نیی لیزا. دلنیام ده تو یست به پیذکه بچیه ژووره که ی، و ابچی هیچکه س گوئی له ترپه ی پیته نه بی، ئالکسی گیان، خوزگه ده تزانی چهنده ی بۆ به په رۆشم! به لام نه وه هه لده گرم بۆ دوایی. نه گهرچی گرینگترین مه سه له یه، به لام هه لیده گرم بۆ دوایی. ئالکسی فیودورویچ گیان، له بابته لیزا وه ئیمانکی ته واوم به تو هه یه. له کاتی مه رگی باوه زووسیماره. خودا لئیکوشی و رۆحی شادا!» (مادام خۇلاکوف خاچی خوی کیشا) «وه ک راهیبیک چاو له تو ده کم، نه گهرچی به و جلو به رگه تازه وه زورجوانی و لیت ده کالیته وه. نه و به رگ درووه ت له کوئ په یدا کرد؟ نا، نا، مه به سستی سهره کی نه مه نییه. نه وه ش داده نیم بۆ دوایی. بمبووره نه گهر هیندئ جار به ئالیووشا بانگده که م.» «نهرمه بزیه کی هاتی و گوئی: «پیریژنیکی وه ک من ده توانی نه و ئیزنه به خوی بدا. به لام نه وه ش هه لده گرم بۆ دوایی. گرینگ نه وه یه له بیرم نه چی چ شتیک گرینگه. تکات لیده که م خوت وه بیرم بینه وه. ههر بۆت ده رکه وت خه ریکم دریزه دادری ده که م و قسه ده په رینم، خیرا بلئ «مه سه له ی گرینگ؟» ئاخ، ئیستا چون بزانه چی له هه موو شتیک گرینگتره؟ له و کاته وه لیزا له قه وله که ی خوی پاشگه ز بۆوه. قه وله مندالانه که ی. که شوو بکا به تو ئالکسی فیودورویچ. هه لبه ت ده شزانی که ته نیا بۆچوونیک عه جوولانه ی مندالئکی نه خۇشبوو که ماوه یه کی دریزخایه ن نه ی توانیوه به ریدا بروا له سایه خودا وه ئیستا ده توانی هه ستنئ!... نه و دوکتوره تازه ی کاتیا بۆ برا چاره ره شه که تی هینا وه، ههر نه وه ی که سه به یینئ... به لام بۆ باسی سه به یینئ

دەكەم؟ لەوانە يە فكر و خەياللى سبەينى دىقم پىبكا. خەرىكە كونچكاوى بىمكوژى... وەلحاسل ئەو دوكتوره دوينى لەلامان بوو لىزاي معاينه كرد... پەنجا رۆبلى بۆ ئەو معاينه يە لىساندين. بەلام خالى گرینگ ئەمە نىيە، ديسان دەيليمەو خالى گرینگ ئەمە نىيە. ديوتە، خەرىكم هەموو شتەكان تىكەلدەكەم. هيندە بە پەلە و هەلەشەم، خۆشم نازانم چەكەم، بۆچى ئاوا بە پەلەشم؟ نازانم. خەرىكم وام لىدى و رده و رده توانايى تىگەيشتم نەمىنى. دەلىلى هەموو شتەكانم لىبۆتە گرېكوپىرە و بۆم ناكړيتەو. دەترسم لە حەببەت ئەو خەفەت و داخە تىتەقيني و ئيتىر بەم هەرد و مەكانەدا نەيەيتەو. خودايە گيان! بۆ لىرە دانىشتووین و پيالەيەك قاوہ نىيە بىخوينەو؟ يۇليا، گلافيرا، قاوہ!»

ئاليووشا بە پەلە سپاسى لىكرد و گوتى هەر ئىستا قاوہى خواردۆتەو. لە كوئ؟

لە مالى ئاگرافنا ئەلكساندرفنا.

لە... مالى ئەو ژنە؟ ئاخ، هەر ئەو عالەمى تووشى كيشە و نەگبەتى كردو. رەنگە لەوہ بچى سەبارەت بەوہ هېچ نەزانم. دەلین بۆتە قەدىس، ئەگەر تارادەيەكيش كاتى بەسەرچوو و بۆ ئەو كارە درەنگە. و اچاك بوو پيشتر ئەو كارە بكا. ئىستا ئيتىر چ كەلكىكى هەيە؟ وست بە وست ئالكسى فيودورويچ، چونكە هيندەم قسە بۆ گوتن پىيە لەگەل تودا، دەترسم فرىاي نيوەشى نەكەوم. ئەم داداگايە پىشورەيىە... حەتمەن دەچم بۆ ئەو داداگايە، خەرىكم خۆمى بۆ حازر دەكەم. چەند كلفەت لەگەل خۆم دىنم. خۆ زانيوتە منيش يەكىك لە شاھيدەكانم. دەمەوى بلىم چى، دەبى چۆن قسە بكەم؟ خۆشم نازانم دەبى چ بلىم. چونكە پياو دەبى سويند بخوا، وانىيە؟

بەلى، بەلام پىموانىيە بتوانى بچى.

دەتوانم تا دەرنگانى بەخەبەر بم و نەخەوم. ئاخ، واديارە وەرەزم كردى؛ پەكو! داداگايى كردن، ئەوہ كارى جروجانەوهرانە و ئەم حەزەراتەش كە دەيانەوئى بچن بۆ سىبىريا و تاقمىكيش دەيانەوئى زەماوهند بكەن، ئەوئيش

ئەوہندە خىرا، ئەوہندە خىرا كە هەموو شتىك ئالوگورى بەسەردا دى و ئاخرى - هېچ. هەموو پىر دەبن و لە چاوەروانىي مەرگدا دادەنیشن. دەى با وابى! ماندوو بووم. ئەم كاتىايە، Gette charmante Personne هەموو ئارەزووہكانى بەبا دام و تووشى هيوابروايى كردم. ئىستا دەيەوئى بەدوای ديميترى فيودورويچى براتدا بچى بۆ سىبىريا، براكەى دىكەشت دەيەوئى بەدوایدا بروا و لە نزيكترين شار نيشتەجى بى و هەموويان يەكتر ئازار بدەن. ئەو مەسەلەيە بەراستى شىتمدەكا. لە هەمووشى خراپتر- تەوہزەلى و خويىيەتيە. ئەو بەسەرہاتە يەكملوین جار زياتر لە مۆسكو و پىترزبورگ لە رۆژنامەكاندا باسىكراوہ. ئاخ! ئەرى باوہر دەكەى، لە شوينىكدا هاتووہ كە من «دۆستى خۆشەويست» نازانم چى... براكەت، نامەوى ئەو نەقلە ترسناكە دووپاتكەمەوہ. تەنيا بىرى لىبكەوہ و بىيەنە بەرچاوى خۆت، هەر ئەوہندە بىيەنە بەر زەينى خۆت!

مەحالە! لە كوئدا هاتووہ؟ چىيان نووسىبوو؟

لە هەر ئىستا پيشانتى دەدەم. دوينى رۆژنامەكەم بەدەست گەيشت و خويندەمەوہ. ئەوہتا، لە رۆژنامەى «دەنگۆ»ى پىترزبورگدا چاپبووہ. ئەم رۆژنامەيە هەر ئەمسال ئىزنى چاپ و بلاوكردەوہى وەرگرتووہ. من هۆگرىيەكى زۆرم بە دەنگۆ هەيە و خۆم ئابوونە كردووہ، ئىستاش ئاكامى دەنگۆ ئەمەيە! بەهۆى ناوچاوہ رەشەكەى خۆمەوہيە. ئەوہتا، لەم بەشەيدايە. بىخوينەوہ.

پەرەى رۆژنامەيەكى لە ژير بالنجەكەى دەرھينا و داى بە ئاليووشا. مەسەلەكە راست و رەوان ئەمە نەبوو كە مادام خۆخلاكوڤ ئاوا پىي شلەژا بوو، ئەو داماوى دەنواند، رەنگە بە راستيش هەموو شتىك لە زەينيدا وەك ماشەرىكى ئالوزاوى لىھاتبىن. نووسراوہكە وەك دەنگويەكى گەورە وابوو، وئیدەچوو زەبرىكى قورسى لىدا، بەلام رەنگە بەختەوہرانە لەو كاتەدا

نەتوانى شەشدانگى ھۆشى لە سەر ئەو مەسەلەيە كۆكاتەو، بويە وئىدەچوو زەينى بۆلايەكى دىكە كىشرايى و رۆژنامەكەى بەجارى لەبىر چوويىتەو.

ئاليووشا بە باشى دەيزانى كە داستانى ئەو پەرەندەيە لە سەرتاسەرى رەوسىيادا دەنگى داووتەو ھەرا و ھەنگامەى ساز كر دوو. خودايە گيان لە ماوھى ئەو دوو مانگەدا چەندەى راپۆرت و ھەوالى درۆ و پىر شاتوشووت لەبارەى براكەيەو، لەبارەى تەواوى بىنەمالەى كارامازوفەو و تەنانەت لەبارەى خۆشبيەو خويىند بۆو. تەنانەت لە رۆژنامەيەكياندا ھاتبوو كە ئەو بەھۆى ئەو جىنايەتە سامناكەى براكەيەو پەناى بردوو بۆ كەنيسە و بۆتە راھىب. لە رۆژنامەيەكى دىكەدا ئەو مەسەلەيە بە درۆ خرابوو و نووسرابوو كە ئەو و پىرەكەى، واتە باو زووسىما، زىر و جەواھىراتى كەنيسەيان بە تالان بردوو و «ھەلاتون و كلىسەيان بەجى ھىشتوو». ئەم نووسراوھەيە لە لاپەرەى رۆژنامەى "دەنگو"دا ھاتبوو ئەمە بوو: «پەرەندەى كارامازوف لە ئىسكۆتوپرېگونى يۆفسىك»دا. (مخابن! ئەمە ناوى شارە چكۆلەكەى ئىمە بوو. تا ئىستا ئاشكرام نەكرىبوو). بابەتتىكى كورت بوو، راستەوخۆ ناوى مادام خۇخلاكوف لەو نووسراوھادا ھاتبوو. لە راستىدا ناوى كەسى تىدا نەھاتبوو. تەنبا نووسرابوو كە جىنايەتكار، دادگايەكەى خەلكى تووشى شلەژان كر دوو سەروانى لە سەر كار دەركر او تەرتەش، خۆپەرستىكى بەرھەللا و خويپرى و دواكەوتوو. بەردەوام بەدواى پىلان و دەھۆى ئەشق و دلدارىيەو بوو و بە تايبەت لە دلى تاقيىك خاتوندا «كە لە گۆشەى بىكەسىدا دەسووتىن» جىبى خۆى كر دووتەو. يەكئ لەو خاتونانە بىوھژنىكى دلسووتاو ئەگەرچى كچىكى عازەبى ھەيە، ھەول دەدا خۆى جوان و جھىل نىشاندا. وا ئاشق و شەيداي ئەو دەبى كە راست دوو سەعات بەر لە جىنايەتەكە، پىشنيارى سى ھەزار رۆبلى پىدەكا، بەو شەرتەى پىكەو ھەلئىن و وەدواى كانگاي زىر كەون. بەلام جىنايەتكار كە ئاكامى سزاي ئەو ھەلاتنەى لىكدابوو، بەجى ئەوھى لەگەل ئەو خاتونە گەر او و دلسووتاو

۲- ئەم ناوھە ماناي "مۆلگەى ئازەلان".

بەرەو سىبىريا راکا، برىار دەدا باوكى بكووژى و بىتتە خاوەنى سى ھەزار رۆبلى. ئەو بابەتە قۆشمە و ھەرزانەيە رىق و كۆلۆكوى سەبارەت بەو ناپاكي و باوكوژىيە و دامەزراوھى لىكەھەلوھشاوھى بەردەدارىي لى ھەلدەقولا. ئاليووشا ئەو نووسراوھى بە كونچكاويىەكى زۆرەو خويىندەو، پاشان دووقەدى كر و دايەو دەست مادام خۇخلاكوف.

مادام خۇخلاكوف ديسان بە پەلە گوتى: «دەى وئىدەچى ئەو خاتونە من بم. مەعلومىشە كە مەبەستى منە. سەعاتىكى تەواوئىش لەلام نەبوو كە ئەو پىشنيارەى كانگاي زىر پىكرى. كەچى ھەستاون باسى «گەر اوھى دلسووتاو» دەكەن. وەك ئەوھى فكر و زىكرم ھەر ئەو بووبى! ئەوھيان بە رقەو نووسىو. خوداي گەرە لەبەر خاترى «گەر اوھەكى دلسووتاو» بىبەخشى، ھەرەك خۆشم لىخۆش دەبم! خۆ دەزانى ئەو، دەزانى كىيە؟ راکىتىنى ھاورپتە.»

ئاليووشا گوتى: «رەنگە وابى، بەلام ھىچم لەوبارەو نەبىستوو.»
- ئەو ئەو، «رەنگەى» ناوى. خۆ دەزانى لە مالى و دەرم نا. سەرلەبەرى داستانەكەش دەزانى، وانىيە؟
- دەزانم داوات لىكرى ئىتر پىبى بە مالەكەتدا نەيە، بەلام نەبىستوو بۆ... لانىكەم لە ئىوھم نەبىستوو.
- ئاخ، كەوايە لەوت بىستوو! پىموايە زۆرى جىنو پىداوم و بەجارى تەپوتوزى لى ھەستاوندوم.

- بەلى جىنووت پىدەدا، بەلام جىنو بە ھەمووكەس ھەر دەدا. بەلام ئەوھى بۆ دەستت لىداشتوو، لە خۆشيم نەبىستوو، راستت دەوى، ھەر چاوم پىبى ناكەوى. ئىتر پىكەو ھاورپى نىين.
- ئىستا كەوايە، تەواوى بەسەرھاتەكەت بۆ دەگىرەمەو. لە توبەش زياتر چارەيەكى دىكەمان نىيە، چونكە شتىك ھەيە لەو مەسەلەيەدا رەنگە خەتاكەى لە ئەستوى من بى. تەنبا خەتايەكى چكۆلە، ئەوھندە چكۆلە و بىيايەخ كە رەنگە پىاو ھەر ھەمىەتىكى پىنەدا. بروانە كورە خۆشەويستەكەم. (مادام

خۆخلاكۆف كۆتۈپ زەردەيەكى دۇرڧىن و زىرەكانە و مانادار نىشتە سەرلىۋى) - بىروانە، پىموايە... نا، نا؛ تەواو بە پىچەوانە. ئىستا جۆرىك لەگەلتا دەدویم وەك ئەوہى باوكم بى - چونكە داىك لىرەدا هېچ رۆلىكى نىيە. وەك ئەوہ وایە لەبەردەم باوہ زووسىمادا راوہستابىتم و خەرىكى دانپىنان و تۆبەکردن بم، ئەرى راست وایە. ھەر ئىستا پىمگوتى راھىب. لە لایەكىشەوہ ئەو لاوہ داماوہ، راكىتىنى برادەرت (خودايە بمانبوورە! ناتوانم رقم لىبى و لەدەستى قەلس بم، توورەش ھەم، بەلام نەك زۆر)، ئەو لاوہ سەرەرپۆیە، برۋا دەكەى ھەوا لە كەللەى داوہ و دلى بە منەوہیە. لەم دوايىانەدا تىگەيشتم. سەرەتا مانگى لەمەوبەر. لەپەستا دەھات بۆ دیدەنیم، رۆژى جارىك ھەر دەھات؛ ھەلبەت پىشتىش ئاشنايەتىمان بوو. من ئاگام لەو مەسەلەيە نەبوو... لە ناکا و بۆم دەرکەوت، بە شىوہیەكى سەیر تىگەيشتم. دوومانگ لەمەوبەر ئەو لاوہ خاكەرا و جوانچاك و بىوینە، پىووتىر تىلچ پىرخوتىن كە لەم شارەى ئىمە كارمەندە، پى بۆ مالى ئىمە كراوہ و دەستىكرد بە ھاموشۆ. خۆت زۆر جارت لىرە دیوہ. لاوىكى بىوینە و دروستكارە، وانىيە؟ ھەموو رۆژى نایە. سى رۆژ جارىك دى (ئەگەرچى پىمخۆشە ھەموو رۆژىك بى) ھەمىشە بە جلوبەرگى خاوين و رىكوپىكەوہ دى. لەسەرىەك، من لاوانى خاكەرا و بەمرخى وەك ئىوہم خۆشەوئى. پىرخوتىن زەينىكى روونى ھەيە و وەك پىاوىكى سىياسى زىرەك و لىزانە، قسەكانى زۆر سەرنجراكىشە و لە دلدەنىش. من بە راستى پىمخۆشە پىشتىگىرى لىبەكەم و پلە و پاىەى بچىتە سەرى، چونكە دلنىام يەكىك لە پىاوانى سىياسى داھاتوومانە. ئەو شەوہ ھات و لەوكاتە سامناكەدا لە مەرگ رىزگارىكردم. راكىتىنى برادەرىشت ھەر بەو پۇستالە پىسانەيەوہ، دەپەرپتە ژوورئ و بە سەر فەرش و راخەرەكاندا دەرۋا... وەلھاسل دەستىكرد بە ئىشارەكردن و خۆشىرىن كەردن. رۆژىكىان كاتى رۆيشتن توند دەستىگوشىم. راست دواى ئەوہى ئاوا دەستىگوشىم، لاقم كەوتە ژان و ماسى. پىشتىر لىرە پىووتىر ئىلچى دىبوو، برۋا بکە بەردەوام دەيوست بىبوغزىنى و قسەى ناخۆشى بە گورچوودا دەدا. منىش چاوم لە

ھەلسووكەوتىان دەكرد و لە دلى خۇمدا پىيان پىدەكەنیم. جارىك ئالىرە دانىشتىبووم، تەنیا بووم - نا، راكشابووم، ئەرى ئالىرە بە تەنیا راكشابووم، لە ناکا و راكىتىن خۆى كەرد بە ژوورىدا، جا بىھىنە بەر زەينى خۆت! شىعەرىكى بۆ لاق ئىشەكەم دانابوو - شىعەرىكى كورت بوو: شىعەرەكەى بەلاقى مندا ھەلگوتىبوو.

راوہستە بزائم لەبىرم ماوہ چۆن دەستىپىدەكرد؟

لاقىكى سىبى و دۇرڧىن و جوان

داخى داخانم بۆ وا كەوتە ژان

شىعەرەكە ئاواى دەستىپىدەكرد. بەلام من شىعەرم بۆ لەبەر ناكرى. دەستىنووسەكەم لایە، پاشان پىشانىدەدەم. شىعەرىكى جوانە زۆر جوانە تەنیا سەبارەت بە لاق نىيە، ئاكامىكى ئەخلاقىشى تىدایە جى سەرنجە، بەلام لەبىرم نىيە. لە راستىدا بابەتى ئەوہیە لە دەفتەرى بىرەوہرىدا بىنووسى. سىپاسم لىكرد و دىاربوو ئەویش زۆر خۆشحال بوو. ھىشتا سىپاس و دستخۆش پىنگوتنەكەم تەواو نەبوو بوو، پىووتىر ئىلچ پىرخوتىن وەژوور كەوت، لەپىر مىخايىل ئىوانووىچ راكىتىن وەك خەلووز رەش داگەر. بۆى دەرکەوت پىووتىر ئىلچ بە رەقىبى خۆى دەزانى و ھەلەكەى لىتىكداوہ. چونكە دەمزانى مىخايىل ئىوانووىچ دەيوست دواى خويندەوہى شىعەرەكە شتىكم پىبلى. لەخۆرا لە دلمى دابوو قسەيەكى بەدەستەوہیە. بەلام پىووتىر ئىلچ ھات و لى تىكدا. شىعەرەكەم نىشانى پىووتىر ئىلچ دا بەلام نەمكوت ھونەرەكەى كىيە. دلنىاشم، دلنىام كە ھەستىكرد ھى كىيە، ئەگەرچى ھەتا ئەمرو راستى ئەو شتەى نەگوتووە و دەلى نەمزانىوہ ھى كىيە. بەلام بە قەستى وا دەلى. دواى بىستى شىعەرەكە پىووتىر ئىلچ داى لە قاقاى پىكەنن و دەستىكرد بە رەخنە و عەيب و ئىرادگرتن لە شىعەرەكە. بە پىكەننەوہ گوتى: «ئەوہ شىعەر لەكوى بوو، تەنیا چەن وشەى قۆر و بىناوہرپۆكە رىزكاروہ، رەنگە ھۆنراوہى خويندكارىكى ئابىنى بى.» ئەوہشى ھىندە توند و رووشكىنانە گوت ھەر باسى مەكە! پاشان راكىتىنى برادەرت بەجى پىكەنن، توورە بوو. لە دلى

خۆمدا گوتم: «خودايه گيان، ئىستا ئانگژاي يهك دهبن.» گوتى: «ئەو شيعره من دامناوه. وهك گالته وگه پيک هونيو مه ته وه. چونکه هونينه وهى شيعر به كه سرى شانى خۆم ده زانم... به لام ئەمه شيعرى چاكه. پووشكين له بهر ئەوهى شيعرى بۆ په لپووزى ناسكى ژنان نووسيوه، ده يانه وهى كۆته لى بۆ سازكن، منيش لهو شيعره دا ويستوومه ئاور له ئامانجى ئەخلاقى بده مه وه، ئيوه ش دياره لايه نگرى به رده دارين. بيرۆكهى مروف دۆستانه تان نيه. خاوه نى هه ستىكى نوئ و بيرىكى رووناكيش نيت. دياره ژيار و شارستانيه ت هيج شوينىكى له سهر تو دانه ناوه. كارمه ندىكى سادهى و خه رىكى به رتيل وه رگرتنى.»

پاشان من ده ستمكرد به قيزاندن و پارانه وه لىيان. ده شزانى پيو تير ئيليج هه رشتيك بى، ترسه نوک نيه. كتوپر به له بزىكى ئاغا يانه و روانينىكى ته وساوى، گوئى راگرت و داوى لىبوردى كرد. گوتى: «نه مده زانى. ئەگه ر بشمزانى يه نه مده گوت. تاريغم لىده كرد. شاعيران هه موو توورهن.» ولحاسل له توئى قسه كانيدا به شيوه يه كى لووتبه رزانه پي پي كه نى. خوى دواتر پي گوتم كه قسه كانى ته وس و توانجى پيوه بووه. به لام من پيمو ابو له قسه كانيدا سادقه. هه روا كه ليره دا راكشابووم، وهك ئىستا كه به ره ورووى تو پالم داوه ته وه، به خۆم گوت: «ئەرى بلى كارىكى دروستى ميخاييل ئيوانوويچ ده ركهم، له سهر ئەوهى له ماله كهى مندا به شيوه يه كى ناحه ز به سهر ميوانه كه مده نه رينى؟» بروا بكه هه ر له م جيهى ئىستامدا كه پالمدا وه ته وه، چاوم قووچاند و له خۆم پرسى: «بلى كارىكى دروستى يان نا. هه ر خۆم خوارده وه دانم به خۆما گرت له وانه بوو دلّم شه ق به رى. دلّه كوته م پي كه تبوو و نه مده توانى بريار بده م كه هاوار بكه م يان نا. ده تگوت ده نكيك پي گوتم: «قسه بكه»، ده نكيكى ديكه گوتى: «نا قسه مه كه.» به لام هه ر دوا به داوى ده نكي دووه م قيزاندم و له هۆش خۆم چووم. هه لبه ت قره و هه را سازبوو. له ناكاو هه ستم و به ميخاييل ئيوانوويچ گوت: «وتنى ئەو قسه بۆ من زور تال و دژواره، به لام ئيتر نامه وئ سهر به مالمدا بكه يته وه.» بهو شيوه يه

ده رم كرد. ئاخ! ئالكسى فيدور وويچ، خۆم ده زانم كارىكى خراپم كرد. سه رم خسته سه رى. راستت ده وئ له ده ستى چارز نه بوو بووم. به لام له ناكاو ترسام هه را و به زميک له ماله كه مدا ساز كه ن و ئابروو چوونى لىبكه و يته وه... له گه ل ئەوانه شدا بروا بكه، هۆشم له سه رخۆ بوو. چونكه دواى ئەوه چه ند روژ گريام و فرميسكم هه لوه راند. به لام له ناكاو، دوايوه روپه ك هه موو ماجه را كه م له بير بره ده وه. دوو هه وتوو به سهر ئەو كاته دا تپه ريوه و له په ستا له خۆم ده پرسم بلى ديسان بيته وه يان نا؟ ته نانته دوئيش ئەو پرسياره م له خۆم كرده وه. كه دوئشه و كتوپر ئەم روژنامه يه م به ده ست گه يشت. كاتىك خوئندمه وه كه وتمه هه ناسه بركى، بلى كى نووسىيىتى؟ هه تمه ن ئەو نووسىيوه تى. چۆته وه مالى، دانىشتوو و ده سه به جى نووسىيوه تى و ناردوو يه، ئەوانيش چاپيان كرده وه. خو ده زانى دوو هه وتوو له مه وه بهر بوو. به لام، ئاليووشا، زور خراپه هه روا له سه رى ده رۆم و ده يرپيسم و ئەوهى ده مه وئ بيليم هه ر نايليم. ئاخ، ئەم وشانه هه ر له خورا له ده مم ده رده په رن!

ئاليووشا منجاندى: «به لامه وه زور گرینگه كه ئەم روكه له كاتى خويدا بچم بۆ ملاقاتى كاكم.»

- هه تمه ن، هه تمه ن! وه ره وه و هه موو شتيك بۆ بگيره وه. ئەرى ده زانى ماخوليا چيه؟

- ئاليووشا به سه رسوورمانه وه پرسى: «چى؟ ماخوليا؟»
- ياسايه كى دادگاكانه، من تازهم بيستوو، واتا كه سيك كه تووشى نه خو شى ماخوليا بى هه ر تاوانىك بكا لى خو شده بن.
- مه به ستت چيه؟

- پي تده ليم. ئەم كاتيايه... په كووا! چه نده مروفىكى دلرفين و شوخوشه نغه، به لام هه ر نه مزانى به راستى ئاشقى كتيه. ماوه يه ك له مه وه بهر له لام بوو ئەختوچارم كرد نه متوانى قسه لى لىداكىشم و له بن زمانى ده ره ينم. به تاييه تى ئىستا سه باره ت به شتى زور ئاسايى و به بايه خ قسه م له گه ل ده كا.

وہلحاسل ھەمیشە سەبارەت بە سەلامەتیی من قسە دەکا. ھەر لەو قسانە و ھیچی تر، ئەویش بە چ زمانیک. بە خۆم گوت: «قەیناکا، گوئی نادمی...» ناخ، خۆ من خەریک بووم باسی ماخولیا دەکرد. ئەو کابرا دوکتورە ھاتوو. دەزانی دوکتوریک ھاتوو؟ ھەتمەن بیستوو تە ھەر ئەو شیتەکان دەدۆزیتەو. تۆ نامەت بۆ نووسی؟ نا، تۆ نەبووی، کاتیا بۆی نووسی. ھەموو کاری کاتیایە. خۆ دەزانی جاری وایە پیاو ئاقل و سەلار دانیشتوو و کتوپر تیکدەچی و شیت و ماخولیا دەبی. لەوانە ھەوشیشی لەسەرخۆ بی و بزانی چ دەکا، بەلام ھەر لەو کاتەدا ئالۆز و شیواو بی. شکی تیدا نییە دیمیتری فیوڈورۆویچیش تووشی ئەو پەرۆشی و ماخولیا یە بوو. ئەو مەسەلە یەش لە دوای باش بوونی بارو دوخی دادگاگان دۆزرایەو. ھەمووی بە ھۆی یاسا و رێسا بەرپۆجیکانی دادگاویە. دوکتور ھات بۆ ئێرە و سەبارەت بەو پۆژە و سەبارەت بە کانگای ئالتوون پرسیاری لیکردم. پرسی: «دیمیتری ئەو پۆژە لە چ حالیکدا بو؟» ھەتمەن تووشی ماخولیا بوو. بە ھەرا ھەرا و نەپەنەر ھاتە ژووری: «پارە، پارە، سێ ھەزار رۆبل، سێ ھەزار رۆبلم بەدەیه!» پاشان پۆیشت و ئەو قەتلە ی کرد. گوتی: «نامەوی بیکوژم»، پاشان چوو کوشتی. ھەر لەبەر ئەو ھەش لێی خۆش دەبن، چونکە لەگەڵ ئەو ھەدا کە بەر بەرەکانیی کرد لەگەڵ خۆیدا، خۆی پێراگیر نەکرا و کوشتی.

ئالیووشا تا رادەیک بە توندی قسەکە ی پێیری: «بەلام نەیکوشت.» دلەخوریە و بیتاقەتی جار لەگەڵ جار پەرۆش و بیئوقرەتری دەکرد.

- ئەری، دەزانم ئەو کابرایە، گریگوری پیر کوشتی.

ئالیووشا گوتی: «گریگوری؟»

- ئەری، ئەری، گریگوری کوشتی. کاتیک دیمیتری فیوڈورۆویچ لێیدا، کەوت بە عەرزیدا، پاشان ھەستایەو، دیتی دەرگا کە کراوەتەو، پۆیشتە ژووری و فیوڈورپاولوویچی کوشت.

- ئاخر بۆ، بۆچی؟

- شیتبوو. کاتیک دیمیتری فیوڈورۆویچ ئەو زەبرە ی لە سەری داو، دوای ماوہیک کە وەھۆش دیتەو، مێشکی تیک چوو: بۆیە چوو ئەو قەتلە ی کرد. بەلام کە دەلی کاری ئەو نییە، زۆر ویدەچی وەبیری نە یەتەو. بەلام دەزانی ئەگەر دیمیتری فیوڈورۆویچ کوشتبیتی، باشترە، زۆریش باشترە. دەبی ھەرواش بووی، ئەگەرچی دەلیم کاری گریگوری بوو. ھەتمەن کاری دیمیتری بوو، ئەمەش باشترە، زۆریش باشترە! ئاخ! نەک ئەو ی چاکییە کە ی لەو دەبی کە کوریک باوکی خۆی کوشتوو، لایەنگری لەو کارە ناکەم. منداڵ دەبی ریز لە دایک و باوکی بگری، سەرەرای ئەو ھەش ئەگەر کاری ئەو بووی، چاکترە، چونکە ئەو کاتە گریان و پۆرۆی بۆ ناکا، دیارە ئەو کارەشی کاتیک کردوو ھۆشی لە سەر خۆی نەبوو، یان ھۆشی لە سەر خۆی بوو بەلام نە یزانوو چ دەکا. با لێی خۆشبن - ئەو ھەش کاریکی مرۆفانە یە و دەر دەکەوی قانونی دادگاگان زۆر باش و عادلانە یە. من ئاگام لەو نەبوو، بەلام دەلین ماوہیک ی زۆر ئەو یاسایە بەرپۆو دەچی. دوینی کە لەو شتە ئاگادار بووم یە کجار زۆرم پێخۆشبوو، ویستم ھەر لەرپۆو بنیرم بە دواتا. ئەگەر ئازادیان کرد، پینیل بۆ نانی نیوەرۆ لە دادگاوە راست بی بۆ ئێرە، منیش ھەموو دۆست و ئاشنایان کۆ دەکەمەو و جیژنیکی باشی بۆ دەگرم و بە سەلامەتی ئەو قانونە ی دادگا مە ی فەردە کە ین. پیموانییە جیی مەترسی بی. لەگەڵ ئەو ھەشدا کە سانیک ی زۆر بانگھێشت دەکەم، ئەگەر زانیان دە یھەوی پەل ببزیوی، بیگرن و وەدەری نین. پاشان دەکری لە شاریک ی دیکە لێرسینەو ی شتیک بگری، چونکە ئەو کەسانە ی کە گرفتاریان بۆ پیش ھاتوو، چاکترین قازی و دادوہریان لێدەردەچی. لەگەڵ ئەو ھەشدا، لەم سەردەمەدا کە مەس ھە یە تووشی ماخولیا نەبی! - تۆ، من، ھەموومان بە شیوہیک ئەو شیتی و ماخولیا ییە مان لەگەڵ دایە. نمونە ی زۆریشمان لە دەستدایە: پیاویک دانیشتوو و گۆرانی دەلی، لە ناکاوە ھەست بە ئازار دەکا، دەمانچە کە ی دەردینی یە کە مەس کە تووشی دەبی حیاتی لێدەبڕی، لە سەر ئەو کارە ی ھیچ کە سیش لۆمە ی ناکا. لەم بە ینانەدا ئەو ھەم خۆیندەو،

هه موو دوکتوره کانش سه لماندوو یانه. دوکتوره کان بهرده وام خه ریکی سه لمانندی ئه و شتانه ن؛ هه موو شتیک دهسه لمینن. هه ر ئه م لیزایه ی کچم ماخولیا یه. دوینی دیسان وه گریانی خستم. پیژیش هه روه تر. ئه مرۆ له ناکاو تیگه ی شتم هه موو ئه وانه پیوه ندیی به و ماخولیا بوونه وه هه یه. ئاخ، لیزا ئاخری دیقم پیده کا! پیموایه شتیکه ئا و ناپالیوئ. بۆ ناردی به دواتا؟ ناردی به دواتا، یان به مه یلی خۆت هاتی؟

ئالیووشا قورس و قایم هه ستا سه رپی: «ئه ری، ناردی به دوامدا و هه ر ئیستا ده چم بۆ لای.»

مادام خۆ خلاقوف له ناکاو دای له پرمه ی گریان و گوئی: «ئاخ، ئالکسی فیودورویچ گیان، رهنگه ئه وه ی زۆر گرینگه هه ر ئه مه بی. خۆ ده زانی له چاوم زیاتر متمانه م پیته و گرینگ نییه لیزا به دزییی دایکیه وه ناردوو یه به دواتا. به لام بمبووره، ناتوانم هه روا به ئاسانی متمانه به ئیوانی برات بکه م و ئیزنی بده م بی بۆ لای کچه که م. ئه گه رچی هیش تاش به لایکی جوامیر و خاوه ن که سایه تی ده زانم. به لام بییری لیکه وه هاتوو بۆ دیده نیی لیزا و من ئاگام لینه بووه!»

ئالیووشا له راده به دهر سه ری سوورما: «چۆن؟ چی؟ کهنگی؟» ئه و ئیتر دانه نیشتوو، به پیوه گوئی راگرتوو.

- پیته لیم، رهنگه هه ر له بهر ئه مه بی که داوام لیکردی بیی بۆ ئیره، چونکه ئیستا نازانم بۆ به پیویستم زانی بیی. ئیوان فیودورویچیش له وه تا له مۆسکو هاتوته وه، ته نیا دوو جار سه ردانی کردووم. یه که م جار وهک دۆستیک هات بۆ لام، دووه م جاریش له و دواییانه دا، کاتیش لیره بوو که هات، پیموا بیستوو ی کاتیا لیره یه. هه لبهت سه ره رای گرفتاریه کی زۆر، چاوه روانی ئه وه م نه ده کرد ئه وه نده بیت بۆ ئیره.

Vous comprenez, cette affaire est la mort terrible de votre papa

به لام له ناکاو بیستم دیسان هاتوو بۆ ئیره، ئه ویش نهک بۆ دیده نیی من، به لکو بۆ دیده نیی لیزا. شهش رۆژ له مه وه بهر بوو. هاتوو پینج ده قیقه دانیشتبوو. دواتر له گلافیرام بیست که هاتوو و خیرا رۆیشتوو. کاتی ئه وه م بیست وهک به کوک به سه رماده ن وابوو. له رپوه ناردم به دوا ی لیزادا. به پیکه نینه وه گوئی: «پیوابوو خه وتوو ی، هات بۆ لای من تاکو هه وائت بپرسی.» هه لبهت رپو ودا وه که راست ئه وه بووه. به لام هاوار له ده ست لیزا، نازانی چه نده م ئازار ده دا! باوه ر ده که ی شه ویک، چوار رۆژ له مه وه بهر، راست دوا ی ئه وه ی ئاخرین جار چاوت پیی که وت و رۆیشتی، له ناکاو تووشی هیرشی عه سه بی بوو و ده ستیکرد به قاووقیز! که وایه بۆ من قه د تووشی هیرشی عه سه بی نابم؟ رۆژی دوا ییشی هیرشیکی دیکه و رۆژی سییه میش هه ر به و شیوه یه. هه روه ها دوینی دیسان ده ستییکرد. له دوینیوه تا ئیستاش ئه وه شیت و ماخولیا ده قیژینی: «رقم له ئیوان فیودورویچه. تکات لی ده که م ئیتر ری نه ده ی بیت بۆ ئیره.» له و قسه سه رسوور هینه رانه ی ده کرد و به جارئ شه ژاندمی، وه لامم دایه وه: «ئاخه ر چۆن ده کری ئه و لاه جوامیر و زانایه رینه ده م؟ زۆر کوریکی فامیده یه به لام ناوچاوانه که ی نه یهیناوه.» چونکه ئه و ماجرایه ته نیا چاره ره شییه که و بهس» وانیه؟ له ناکاو پیکه نیی به قسه کانم هات، ئه ویش زۆر رپوه له مال دراوانه. له لایه که وه خۆش حالیش بووم چونکه پیموابوو سه رگه رمی ده که م و ده بمه هۆی ئارام بوونه وه ی. به تایبهت ده مو یست له بهر ئه و دیداره له ناکاوانه ی ئیوان فیودورویچه، که گومانی له لا دروستکردبووم لیتی بپرسمه وه و ئیتر ئیزنی هاتن به و برایهت نه ده م. به لام ئه مرۆ به یانی زوو لیزا له خه وه ستا و رقی له یوولیا هه ستا و شه قه زلله یه کی له بناگوئی راکیشا. ئه و کاره زۆر بی ره حمانه بوو، من له گه ل کلفه ته کانم هه میشه به نه رمی و دلۆقانی ده جوولیمه وه. سه عاتی که دواتر باوه شی به لاقی یوولیا دا کردبوو و ماچیده کرد. په یامیکی بۆ ناردبووم که ئیتر قهت نایه بۆ سه ردانم، کاتیک هه لته هه لته ک خۆم گه یانده وه تاغه که ی، به گریان وه هات بۆ لام و ده ستیکرد به ماچکردنم. بی ئه وه ی زمانی بگه ری،

۲- خۆ تی ده که ی، هه ر ئه و مه سه له سامناکه ی مه رگی باوکت.

ههروا ماچی دهکردم. پالیپنوهنام له وهتاغهکهی کردمییه دهری، هه ربوییه نه متوانی تی بگه م مهسه له چیییه. ئیستا ئالکسی فیودورویچ گیان، هیوای گه وره و گرانم به توییه، هه لبت ته وای ژیانم له دهستی توداییه. تکات لیده کهم بچی بۆ لای لیزا و بنجوبناوانی مهسه له کهم بۆ روون که یه وه. چونکه ئه و کاره ته نیا له دهستی تۆ دئ. پاشان بگه ریوه و پیمبلی - ئه وهواله به من، به دایکی بدهوه چونکه بیتو ئه م کاره له وه زیاتر بخاینتی دلم دهتوقی، دهنالیده دم و دهروم. ئیتر له وه زیاتر تاقهت ناهیتم. رهنگه بتوانم ماوهیهک تاملیبکه م، به لام خو دار و به رد نیم تاقهتم لی دهبرئ و پاشان... پاشان رووداویکی ناخوش دهقهومی. «مادام خو خلاقوف که دیتی پیرخوتین هاتوته ژووری، گه شایه وه و گوتی: «ئه یه رو، خودایه گیان! ئه وه شوکور پیووتیرئیلیچ هات. درهنگ هاتی؟ بۆ وا درهنگ که وتی؟ وهره دانیشه، پیمبلی بۆ درهنگ هاتی، به خیری بی له و چاوه روانییه رزگار تکر دین. دهی کابرای پاریزهر دهلی چی؟ ئالکسی فیودورویچ بۆ کوئی دهچی؟»

- دهچم بۆ لای لیزا.

- ناخ، ئه ری! خو له بیرت ناچی. داواکارییه که مت خو له بیر ناچی؟ مهسه له ی مهرگ و ژیان له گوریدایه!

ئالیووشا به پهله پاشه و پاش دهکشایه وه، له ژیر لیوه وه گوتی: «دلنیا به له بیرم ناچی، ئه گهر بتوانم... به لام زور درهنگ بووه.»

مادام خو خلاقوف له پشت سه ریوه وه هه رایکرد: «نا، حه تمه ن حه تمه ن بگه ریوه، ئه گهر نه یه یته وه دلم دهتوقی،» به لام ئالیووشا رویشتبوو.

(۳)

کچی هاروهاج

ئالیووشا که چوو بۆ لای لیزا، دیتی له سه ر کورسیله تایه داره که ی خو ی مه لاسکردوو، کاتیک نه یده توانی به ریدا بره، به و کورسییه دهیانگیرا. له جیی خو ی جووله ی نه کرد و به خیرهاتنیشی پینه گوت. به لام چاوه تیژ و زیته کانی له چاوی ئالیووشا بری. چاوی سوور و رهنگی هه لیزرکابوو، ئالیووشا سه ری سووما که لیزا له ماوه ی ئه و سنی رۆژهدا ئاوا تیکچوو و زهره هه لگه راهه. به راستی کز بووبوو. له گه ل ئالیووشا توهی نه کرد، ئالیووشا دهستی به قامکه شووش و باریکه کانیدا هینا که بی جووله له سه ر کۆشی داینا بوون، پاشان بیدهنگ به ره ورووی دانیشته.

لیزا بی ئه ده ب و رووه لماراوانه گوتی: «دهزانم په له ته خوت بگه یه نییه به ندیخانه، دایکیشم چهن سه عاته له قسه ی گرتووی، دهزانم هه ر ئیستاش باسی من و یوولیا ی بۆ ده کردی.»

ئالیووشا پرسیی: «چووزانی؟»

- گویم راگرتیوو. بۆ چاوت تیبریوم؟ پیمخوشه خو بگرم و به کاریکی خراپیشی نازانم. داوای لیبور دنیشته لیتاکه م.

- بۆ ناره حه تی؟

- به پیچه وانه، زوریش خوشحالم. هه ر ئیستا بۆ سیته مین جار به خومم دهگوت چهن کاریکی باشم کرد جوابم کردی و گوتم شووت پیناکه م. تۆ کوا به کاری ژن و میردایه تی دئی. ئه گهر بمویستایه شووت پینیکه م یادداشتیکم پیده دای تاکو بییه ی بۆ پیاویک که دوا ی تۆ حه زی لیده که م. دهزانم بۆت

دەبرد و ولامەكەشیت دەهیناوه. ئەگەر تەمەنت بگاتە چل سالیښ دەزانم
نامەكانم هەر بۆ دەبەئ و دەیدەیه دەست ئەویندارەكانم.

لیزا لە ناکاو قاقای کیشا.

ئالیووشاش پینیکەنی: «ئەگەرچی جینگزی و توورەئ و زوو هەلدهچی
بەلام کچیکی راست و پاکى.»

- راست و پاکىم هى ئەوهیه شەرم لە تۆ ناکەم. ئیتر نامەوئ هەر بە
پیاویشت حیساب کەم. ئالیووشا دەزانى بۆ ریزت بۆ دانانیم؟ خۆشمدەوئى،
بەلام ریزت بۆ دانانیم. ئەگەر ریزم بۆ دابنایەئ ئاوام قسە لەگەل نەدەکردى،
وانییه؟
- نا.

- بەلام بڕوام پیندەكەئ ریزهیهكت شەرم لیناکەم!

- نا، باوەر ناکەم.

لیزا دیسان بە توورەئى قاقای کیشا، بە توندی گوتى:

- هیندیكم شیرینی بۆ دیمیتى فیۆدۆرۆوچى برات نارد بۆ بەندیخانە.
ئالیووشا، دەزانى بەژن و بالایەكى جوانت هەیه؟ ئیستا كە ئاوا خیرا ئیزنت دا
خۆشمنەوئى، خۆشمدەوئى.

- لیزا، بۆ ئەمڕۆ ناردت بەدوامدا؟

- دەمویست ئارەزوویەكم هەیه پینیبلیم. پیمخۆشە كەسیك ئازارم بدا،
شوو بکەم بە كەسیك كە ئازارمبدا، فریومدا و بەجیمبیلی. نامەوئ
بەختەوهربم.

- تۆ ئاشقى كیشە و ئازاوهئ؟

- ئەرى، قەرە و هەرام پینخۆشە. دەمەوئ ئەم ماله ئاور تیبهردەم. هەمیشە
پیموایە بەو پلیکانانەدا دەخوشیمە سەرئ و بە دزییهوه مالهكە ئاور
تیبهردەم، دەبئ بە دزییهوه بئ. هەولدهدەن بیکوورژیننەوه بەلام ئاورەكە
بلیسە دەستینى. منیش دەزانم و هیچ نالیم. ئاخ، لەو گەوجییهتییهئى من! نازانى
چۆن وەزالە هاتووم!

لیزا بیزارانە دەستی هەلتهكاند.

ئالیووشا بە نەرمى گوتى: «هئ ئەوهیه ژیانیکى خۆش و پر لە ناز و
نیعمەتت هەیه.»

- كەوايه پیاو فەقیر بئ چاکتره؟

- جا دیارە چاکتره.

«ئەوه قسەئ پیری رەحمەتیه. وانیه. قەیناکا با من دەولەمەند بم و
خەلكیش هەژار، شیرینی و نفیشك دەخۆم و ریزهیهك بەشى كەس نادەم.»
ئەگەرچی ئالیووشا زمانى نەگەرأبوو، لیزا وستیکى لیکرد و گوتى: «نانا، قسە
نەكەئ، هیچ مەلئ. پینشتر هەموو شتیکت پینگوتووم، هەمووم لەبیره. گیانم
بەو قسانە دادەگیرئ. ئەگەر فەقیر بم، كەسیك دەكوژم، تەنانەت ئەگەر
دەولەمەندیش بم لەوانەیه كەسیك بكوژم، رەنگە. كەوايه بۆ كاریك نەكەم!
دەزانى زۆرم حەز لە دروینەیه؟ دروینەئى جۆ. تۆش دەبیته لادیئى، لادیئەكى
راستهقینه، جوانوو ئەسپ رادەگرین، وانیه؟ گالگائۆف دەناسئ؟»
- ئەرى.

- هەمیشە راونچكە دەكا و خەون دەبینئ. بەردەوام دەگەرئ و خەریكى
خەيالپلاوه. دەلئ بۆ دەبئ پیاو لە ژیانى راستەقینهدا بژئ، واچاكە پیاو لە
خەيالدا بژئ. پیاو دەتوانئ لە خەوندا خۆشترین شتەكان ببینئ. بەلام ژیانى
راستهقینه زۆر ناخۆش و تاقتیرووکینه. لەگەل ئەوهشدا بەمزوانە ژن دینئ،
پینشیاریشئ پینداوم كە شووى پینبکەم. تۆ دەتوانئ شیلاق هەلسوورپینئ؟
- ئەرى.

- كەوايه ئەو وەك شیلاق وایه: پینخۆشە هەلسوورپینن و بە قامچى
لیندەن. ئەگەر بیمە ژنى، هەتا ئاخىر تەمەن هەلئ دەسوورپینم. هەست بە
شەرمەزارى ناکەئ لەگەل من؟
- نا.

- دياره زور توورپه، چونكه سبارهت به شتي باش و پيروز قسه ناكه م.
من نامه وئ پاك و پيروز بم. به تاواني گوناحي كه بيره له و دونيا چيم
ليده كه؟ حه تمه ن له وه شاره زاي.

- خودا سهركونه ت ده كا.

- ئاليوشا چاوي لي نه دترووكاند.

- ههر ئه وه م پيخوشه. ده چمه سهرئ، ئه وان سهركونه م ده كه ن و منيش
قاقا پيده كه نم. ئاليوشا، زورم پيخوشه ماله كه ئاگر تيبه رده م، ماله كه ي
خومان؛ هيشتاش باور ناكه ي؟

- با باور ده كه م. مندالاني ده دوازه ساله هه ن به ئاواته وه ن ئاور له
شتيكي به رده ن و ئه و كاره ش ده كه ن. ئه وه ش جوريك نه خوشييه.

- ئه مه دروستينييه، نا وا نيينه. رهنگه مندالي وا هه بي به لام من مه به ستم
ئه وه نه بوو.

- تو خراپه ش به چاكه ده بيني؛ ئه وه ش كي شيه كه يكي زووتيه ره و رهنگه
به هوي نه خوشييه كه ته وه بي.

- به و حاله شه وه منت ناخوش ده وئ! مه سه له كه ئه وه يه من نامه وئ چاكه
بكه م، ده مه وئ خراپه بكه م و هيچ پيوه ندييه كيشي به نه خوشينه كه مه وه نيينه.

- بو دته وئ خراپه بكه ي؟

- بو ئه وه ي هه موو شتيكي له نيو بچي. په كو چنده خوشه هه موو شتيكي

له نيو بچي! ئاليوشا ده زاني، جاري وايه ديمه سهر ئه وه ي هه موو چه شنه
كاريكي خراپ بكه م، ماويه ك به دزييه وه، پاشان هه موو تيبگه ن. هه موو له
دووره وه راده وه ستن و به قامك ئاماژه م بو ده كه ن، منيش چاويان ليده كه م.
زور خوشه. ئاليوشا ده زاني چنده خوشه؟

- نازانم. ويستيكي ئاگرينه بو له نيوبردني شته چاكه كان، وه ك ده ليئي ئه و
حه زه بو ئاور تيبه رداني شتيكي هيندي جار پيش دي.

- ههر قسه نيينه ئاليوشا، به راستي ده مه وئ ئه و كاره بكه م.

- باورپت پيده كه م.

- ئاخ، له بهر ئه و قسه يه ت كه ده ليئي باورم پيده كه ي، چه نده م خوشه ويئي.
ده زانم درو ناكه ي. به لام رهنگه پيتوايي ته واوي ئه و قسانه م بو ئه وه يه
ئازارت بده م.

- نا، وايير ناكه مه وه... ته نانه ت ئه گهر حه ز به ئازاريشم بكه ي.

ليزا چاوي ده تگوت ئاوري ليده بيته وه، گوتي: «هه روايه. قه ت ناتوانم درو
له گه ل تو بكه م.»

ئه وه ي له هه موو شتيكي زياتر سهرنجي ئاليوشاي راکيشا، سه دا قه تي ليزا
بوو. ته وس و گالته به رووخسار و وته يه وه ديار نه بوو، ئه گه رچي پيشتر
ته نانه ت له «سادقانه ترين» كاتدا، له گالته و شادي نه ده كه وت.

ئاليوشا به په رو شوه گوتي: «هيندي كات هه يه خه لكي تامه زرروي
جينا يه ت ده بن.»

- ئه ري، ئه ري! ده ليئي له دلي منداي، ئه وان تامه زرروي جينا يه تن. هه موو
ئاشقي تاوانن. هه ميشه حه زي پيده كه ن، نه ك هيندي «جار». ده زاني خه لكي
هه موو ده ستيان داوه ته ده ستي يه ك بو ئه وه ي سباره ت به و ويسته
ده روونيينه درو بكه ن. ههر له وكاته شدا سباره ت به وه دروده كه ن. هه موو
ده لين له خراپه بيزارن، به لام له ناخه وه ئاشقي خراپه ن.

- هيشتاش له و كتيبه ناجورانه ده خو نيينه وه؟

- ئه ري. دايمك ده خو نيينه وه و له ژير بالنجه كه يدا ده يشاريته وه. منيش ليئي
ده دزم و ده خو نيمه وه.

- حه يا ناكه ي ده ته وئ خوت له نيو به ري؟

- ده مه وئ خوم له نيو به رم. كوريك له م شاره يه كاتيكي شه مه نده فه ر
تيده په ري له نيوان هيلاسنه كه دا راده كشي. چ مروفيكي به به خته! گوي بگره،
براكه ت له سهر كوشتنی باوكت دادگايي ده كه ن، كه چي هه مووشيان پيتيان
خوشه باوكت كوژراوه.

- بو كوژراني باوكم پيتيان خوشه؟

- ئەرئ، پىئان خۇشە! ھەموو دەلئ چەند سامناكە، بەلام لە ناخوۋە ھەزى بىدەكەن. من بەشەھالى خۇم پىمخۇشە.

ئالىووشا بە ھىورى گوتى: «ئەۋەى سەبارەت بە ھەمووان دەيلئى راستە.»

ليزا لە خۇشيانا قىژاندى: «ئاخ، چ بىرۆكەيەكت ھەيە! ئەۋيش تۇى راھىب! ئالىووشا باۋەر دەكەى لەبەر ئەۋ درۆ نەكردنەت چەندەت رىز بۆ دادەنىم. ئاخ، دەبى يەكئ لە خەۋن و خەيالەكانمت پىلئىم. ھىندئ جار خەۋن بە دىۋ و درنجانەۋە دەبىنم. شەۋە، لە نىۋ ژوورەكەمدا مۆمىكم بەدەستەۋەيە، پاشان لە ناكاو دىۋەكەم پى دەبى لە دىۋ و درنج، سوۋچ و قوژبنى ۋەتاغەكە و بن مىزەكە پى دەبى، ئەۋان درگاگە دەكەنەۋە، پەۋەيەك لەۋ رەموزنانە لە پشت درگاگەن، دەيانەۋى بىنە ژوورى و بىگرن. خۇ بە ژوورىدا دەكەن و دەمگرن. لە ناكاو خاچى خۇم دەكىشم و ھەموۋيان دەكشىنەۋە، ئەگەرچى زۆر دوور ناكەۋنەۋە، لەپەنا دەرگاگە و قوژبنەكان خۇ مات دەكەن و چاۋم تىدەبىرن. پاشان لە ناكاو ھەزىكى بەھىز بۆ كىرگىردن گىانم دادەگرئ و دەستدەكەم بە كىرگىردن، ئەۋانىش بە شادى و ترىليان دىنەۋە بۆلام و دەمگرن. دىسان خاچى خۇم دەكىشم و ھەموۋيان دەكشىنەۋە. رابۋاردنىكى زۆر خۇشە، پىاۋ لەۋانەيە ھەناسەى رادەستى.»

- ئالىووشا گوتى: «منىش راست ئەۋ خەۋنەم دىۋە.»

ليزا بە سەرسوۋرمانەۋە گوتى: «بەراستتە؟ گويىگرە ئالىووشا پىمەكەنە، مەسەلەيەكى زۆر گرینگە، يانى دەكرئ دوۋكەس خەۋنىكى ۋەك يەك بىين؟»

- من پىمۋايە دەكرئ.

ليزا بە سەرسوۋرمانىكەۋە دىسان گوتى: «ئالىووشا گويى بگرە ئەمە زۆر گرینگە خەۋنەكە خۇى گرینگ نىيە، گرینگە ئەۋەيە تۇش راست ئەۋ خەۋنەى من دەبىنى. ھىچ كاتىك درۆم لەگەل ناكەى، ئىستاش درۆ مەكە، قسەكەت راستە؟ خۇ تۇ پىناكەنى؟»

- راستە، بىروا بكە.

دەنگوت لىزا زۆر كەۋتوتە ژىر كارىگەرى و نىۋ خولەك بىدەنگ بوو. پاشان بە پارانەۋە گوتى: «ئالىووشا ۋەرە بۆ سەردانم، لەۋە زىاتر ۋەرە بۆلام.»

ئالىووشا خاترجەمانە ۋەلامى دايەۋە: «ھەمىشە دىم بۆ دىدەنىت، يانى ھەتا ئاخىرى تەمەنم.»

ليزا دەستىكردەۋە بە قسەكردن: «دەزانى تۇ تەنبا كەسىكى كە دەتوانم قسەى لەگەل بكەم. لەگەل ھىچكەس جگە لە تۇ و خۇم قسە ناكەم. لە تەۋاۋى دىيادا تەنبا لەگەل تۇ. لەگەل تۇش ساناتر قسەدەكەم تا لەگەل خۇم. تەنانەت رىزەيەكت شەرم لىناكەم. ئالىووشا بۆ شەرم لىناكەم؟ ئالىووشا راستە لە جەژنى پاكدا جوۋلەكەكان مندالىك دەدزن و دەيكوژن؟ - نازانم.

- كىتئىك لىرە سەبارەت بە دادگايى كردنى جوۋلەكەيەك نووسراۋە، لەۋدا ئەۋەم خويىندەۋە. مندالىكى چۋارسالان دەگرئ و قامكى ھەردوۋ دەستى دەقرتئى و پاشان بە دىۋارىكەۋە لە خاچى دەدا و بە بىمار دەست و لاقى بە دىۋارەكەۋە دادەكوتى. دواتر كە دادگايىدەكەن دەلئ مندالەكە زۆر زوۋ، لە ماۋەى چۋار سەعاتدا مردوۋە. ئەۋە دەلئ «زۆر زوۋ!» دەلئ مندالەكە نالاندوۋيە، ھەتا گىانى دەرچوۋە، ھەر نالاندوۋيە، ئەۋيش بە لايەۋە رادەستاۋە و زۆرى ھەز بەۋ دىمەنە كردوۋە. زۆر خۇشە! - خۇشە؟

- زۆر خۇش، ھىندئ جار پىمۋايە من لە خاچمداۋە. بەرەۋرووم بە دىۋارىكەۋە ھەلۋاسراۋە و دەنالئىنى، منىش دانىشتووم و كومپوۋتى ئاناناس دەخۇم. زۆرم كومپوۋتى ئاناناس پىخۇشە. كەيفت كرد بەم قسانە؟ ئالىووشا بە بىدەنگى چاۋى تىبىرى. پەنگى ھەلبىزپكاۋ و زەرد ھەلگەراۋ، لە ناكاو سوۋرەلگەرا و چاۋى كزايەۋە.

- دەزانی كاتىك نەقلى ئەو جوولەكەيەم خويندەو، شەوئى ھەتا بەيانی گريام و كرووزامەو. ھەر لەبىرى گريان و كرووزانەو ھى ئەو مندالە بچووكەدا بووم. (دەزانی ئەو مندالە چوارسالانە تىدەگا) بەردەوامىش لەبىرى كومپووتى ئاناناسدا بووم. كە پوژ بوو، نامەيەكم بۆ كەسىكى ناسياو نووسى و تكام لىكرد كە بەشيوەيەكى تايبەت بىت بۆ ديدەنيم. ئەو ھات و خىرا مەسەلەى مندالەكە و كومپووتى ئاناناسم بۆ باسكرد. بە وردى و موو بە موو. گوتىشم كە زۆر خوشبوو. پىكەنى و گوتى بەراستى خوشبوو. پاشان ھەستا و رۆيشت. تەنيا پىنج دەقىقە لىرە بوو. بلىي رقى لىم ھەستاي؟ رقى لىم ھەستاو؟ پىمبلى ئاليووشا، پىمبلى بزنام رقى لىم ھەستاو يان نا؟ لىزا، لەكاتىكدا چاوى ئاورى لىدەبوو، ھەستا و لە سەر قەنەفەيەك دانىشت.

- ئاليووشا بە دلەخورپەو ھەستاو گوتى: «پىمبلى بزنام، ناردت بەدوای ئەو كەسەدا؟»

- ئەرى.

- نامەت بۆ نارد؟

- ئەرى.

- كە سەبارەت بەو، سەبارەت بەو مندالە پرسىياری لىكەى؟

- نا، بۆ ئەو، بەلام كاتىك ھات، خىرا سەبارەت بەو پرسىيارم لىكرد.

وہلامى دايەو، پىكەنى و ھەستا رۆيشت.

ئاليووشا سرتاندى: «ئەو كەسە شەرافەتمەندانە ھەلسوكەوتى كرد؟»

- رقى لىم ھەستا؟ پىم پىكەنى؟

- نا، رەنگە خوشى ھەزى لە كومپووتى ئاناناس بووي. لىزا، ئەو ئىستا

زۆر نەخۆشە.

لىزا بە چاوى گرتىزاو ھەستاو گوتى: «ئەرى، بەراستى ھەزى لىيەتى.»

ئاليووشا لە درىژەى قسەكانىدا گوتى: «ئەو رقى لە كەس نىيە. بەلام ئىمانى بە ھىچكەس نىيە. ھەلبەت ئەگەر ئىمانى بە كەس نەبى، رقى لە ھەمووان دەبى.»

- كەوايە رقى لەمنە، كەوايە رقى...

- لە توش.

«زۆر خۆشە.» دەتگوت لىزا كەوتوتە ددانەچىرە. «بە پىكەنىنەو كە رۆيشتە دەرى، ھەستىكرد پياو رقىان لىي بى زۆر خوشە. مندالى قامك پەريو زۆر شتى چاكە، كەوتتە بەر رقى و بىزارىش ھەروا...»

چاوى لە چاوى ئاليووشا برى و پىكەنى، پىكەنىنىكى گەرم و شەراشويانە. «دەزانی ئاليووشا، دەزانی پىمخۆشە...» لە ناكاو لە سەر قەنەفەكە ھەستا، ھەلات بۆ لاي ئاليووشا و بە ھەردوو دەستى گرتى. «ئاليووشا رزگارم كە!»

بە دەنگىكى گريانوى: رزگارم كە! بلىي لە دنيادا كەسىك ھەبى كە بتوانم ھەك تۆ دەردەدلى لە لا بكەم؟ ھەقىقەتم بە تۆ گوتو، ھەقىقەت. خۆم دەكوژم، چونكە لە ھەموو شتىك بىزارم، لە ھەموو شتىك. بەشيوەيەكى

شيتانە وتەكەى كوتايى پىھينا: «ئاليووشا بۆ تاقە تونزالانىك خوشتتاويم؟»

ئاليووشا بە گەرموگورى وەلامى دايەو: «ئەزقەزا زۆرم خوشدەويى.»

- لە ژوور سەرم دەگرى، ھا؟

- ئەرى.

- نەك بۆ ئەو ھى شووت پىناكەم، بەلكو ھەروا لەبەر خاترى من دەگرى؟

- ئەرى.

- مەمنونم! تەنيا فرمىسكەكانى تۆم دەوى. خەلكى رەنگە سزام بدن و

پىشىلم كەن، ھەمووان، ھەمووان بە بىجياوازى. چونكە ھىچكەسم خوش

ناوى. گويت لىيە، ھىچكەس! بەپىچەوانە، رقىم لە ھەموو كەسىكە! برۆ

ئاليووشا، كاتى ئەو ھى بچى بۆ لاي براكەت.

لەگەل دەربىنى ئەو قسەيە لە ناكاو دەستى لە قولى ئاليووشا بەردا و

كشايە دواو.

ئاليووشا تا رادەيەك بە ترسەوہ گوتى: «بەو حالەوہ چۆن دلم دى بە جىت بىلم؟»

- بېرۇ بۇ لاي براكەت، دەرگاي زىندان دادەخرى. بېرۇ، ھانى ئەوہش كلاوہكەت. سالاوى منىش بە مېتيا بگەيەنە، بېرۇ دەى بېرۇ!
ليزا تا رادەيەك بە زۇر، پالى بە ئاليووشاوە نا و لە دەرگاگەى كرده دەرى.

ئاليووشا، كاتىك تىگەيشت نامەيەكى چكۆلەى مۆركراو لە دەستى راستى دايە، بە سەرسوورمان و پەرۇشيبەوہ چاوى لىكرد. چاويكى لە نامەكە كرد و خيرا سەر پاكەتەكەى خويئندەوہ «بۇ ئىوان فيؤدۇرۇويچ كارامازوف» چاويكى لە ليزا كرد. تا رادەيەك نيوچاوانى گرژى و توورپەيى پئوہ ديار بوو.

- ليزا شلەژاو و پەرۇش فەرمانى پيدا: «ئەو نامەيەى پىبدە، حەتمەن دەبى ئەو نامەيەى بدەيەى! ھەر ئەمروش، دەنا خۆم دەرمان خوارد دەكەم، ھەربۇيە ناردم بەدواتا.»

بەپەلەش دەرگاگەى پئوہدا و كپىكرد، پاشان پشتى دەرگاگەشى خست. ئاليووشا نامەكەى نايە گىرفانى و لە پليكانەكان چووە خوارى، بىئەوہى بچيتەوہ بۇ لاي مادام خۇخلاكوڧ، لە راستىدا ھەر لەبىرىشى نەبوو. دواى رۇيشتنى ئاليووشا، ليزا دەرگاگەى ھەلگرت و كەلينيكى پيدا، قامكى بە ليوارى چوارچيوەكە گرت و بەھيز و قەوہتى خوى پئوہيدا و قامكى بوو بە كفتە. دواى دە چركە قامكى دەرگىشا، ھيور ھيور رۇيشتەوہ بۇ لاي كورسيبەكەى، لە سەرى دانىشت و بە وردى چاوى لە قامكە رەش و شين ھەلگەپاوەكەى و ئەو خويئە كرد كە لە ژىر نينوخی دەرپەريبوو. ليوى دەلەرزى و خيرا خيرا و بەسرتە لەبەر خويەوہ گوتى:

- من بەدزاتم، بەدزاتم، بەدزاتم، بەدزاتم!

(۴)

راز و كۆرانى

ئاليووشا قامكى نا بە زەنگى دەرگاي بەنديخانەدا، درەنگوہخت بوو (لە مانگى نوامبردا رۇژگار كورت دەبى). رۇژ بەرەو رۇژئاوا دەرۇيشت. بەلام ئاليووشا دەيزانى بە ئاسانى رى دەدەن بچيتە ژوورى. لەم شارە چكۆلەى ئيمە، وەكو ھەموو جيبەكى ديكەى جيبان كاروبارەكان بەرپوہ دەچن. ھەلبەت لەسەرەتادا، دواى تەواوبوونى لىپرسينەوہى سەرەتايى، خزم و كەسەكانى مېتيا و چەندكەسى ديكە، لە دۇستانى تەنيا دەيانتوانى بە پىنى تەشريفاتىكى تايبەتى بچن بۇسەردانى. دواتر ئەم تەشريفاتە ھەروا درىژەى كىشا و بۇ ھىندى كەس جياوازيان دادەنا، يانى بىئەوہى كەسك لە كاربەدەستانى بەنديخانەكەيان لەگەل بى ئىزنيان دەدا بچنە ژوورى لە نزيكەوہ سەردانى بكن، ئەو كەسانەى ئاوا دەيانتوانى ملاقاتى بكن، تەنيا گرووشنكا و ئاليووشا و راکيتىن بوون.

سەرۆكى پۇليس ميخاييل ماكارۇويچ دەرەق بە گرووشنكا زۇر نەرم و نيان بوو و بە ريزەوہ ھەلسوكەوتى لەگەل دەكرد، چونكە لە ناخەوہ ھەستى بە پەشيمانى دەكرد كە لە ماكرۇويە قسەى ناحەزى پىگوتبوو، دەيويست قەرەبووى بكاتەوہ. كاتىك لە ھەموو بەسەرھاتەكەى ئاگادار بوو، بە تەواوى بيروراى خوى سەبارەت بە گرووشنكا گورى. سەيرە ئەگەرچى لە سەر سزا دانى مېتيا سوور بوو، لەگەل كەوتتە زىندانى بيروراى دەرەق بە ئەويش گۇرا و بە نەرمى لەگەلى دەجوولايەوہ. بە خوى گوت: «رەنگە لە ناخەوہ مروڧيكي زۇرباش و بىزەر بى و ھەلەخەرجى و خواردنەوہى زۇر وەك سويدىبەكان تووشى ئەو رۇژەرشەى كردبى.» ئەو دلە رەقەى پيشووى ئىستا ليورپىژ بوو لە سۆز و بەزەيى. بەلام بىينە سەرباسى ئاليووشا.

سەرۆكى ئاسايش ھۆگريپهكى زۆرى پىي ھەبوو. لەمىژيش بوو دەيناسى. راکيتينيش كە لەو ماوھەدا زۆر دەچوو بۆ ملاقاتى يەكئ لە دۆستانى . بە قەولى خۆى كچەكانى سەرۆكى ئاسايش بوو و بەردەوام لە دەورى مالىكەيان دەسووراپهوه ھەروھەا دەرسى بە مندالەكانى بەرپرسى بەنديخانەش دەگوت. جەنابى بەرپرس سەررەپاي وەسواسى زۆر لە ئەركەكانيدا، پيرەپياويكى دلنەرم بوو. ئاليووشا ئاشنايەتتپهكى گەرموگورپيشى لەگەل ئەو ھەبوو. بەرپرسى بەنديخانە زۆرى پيخوشبوو سەبارەت بە «بابەتە پيرۆزەكان» لەگەل ميتيا قسە بكا. بەلام ريزى بۆ ئيوان فيودورويچ دانەدەنا و سەرى لە بپير و باوھەكانى سوورمابوو، چونكە ئيوان خۆى بە فەيلەسووفيكى گەورە دەزانى: ھەلبەت «خۇ فيزکردوو» بوو. واتە ھەر خۆى ھەوليدابوو، بە خویندەنەوھى كتيب و سەرچاوهگەلى فەلسەفى ھيندى زانيارى كۆكردبۆو. بەلام زۆرى ئاليووشا خۆشدەويست و ھۆگري بووبوو. ئەم پيرەپياوھە لە ماوھى سالى رابردودا زۆرى ئەسفارى ساختە خویندبۆو و بەردەوام سەبارەت بە بۆچوونەكانى خۆى لەگەل ئاليووشا دەكەوتتە دەمەتەقى. لە كليسە دەچوو بۆ لای و چەند سەعات لەگەل ئەو و راھيبەكانى ديكە لەو بارەوھە مشتومريان دەکرد. بۆيە ئاليووشا ئەگەر درەنگ و ناوختيش بچوايە بۆ بەنديخانە، ھەر ئەوھەندە چاوى بە جەنابى بەرپرس بکەوتايە، ئيزنى ملاقاتى پيدەدرا. جگە لەوھەش ھەموو كاربەدەستانى بەنديخانەكە ئاليووشايان خۆش دەويست، ديروانش ئەگەر بيزانبيايە بەرپرسانى بەنديخانە رەزايەتيان لەسەرە، كارى بەسەرپهوه نەبوو.

ميتيايان لە بەندەكەى بانگەدەردە دەرى و دەيانھينا بۆ نھۆمى خوارى، كە شوينيك بوو بۆ ملاقاتى حوزوورى تەرخانكرايوو. ئاليووشا ھەركە پىي نايە ژوورەكەوھە، ديتى راکيتين خەريكە خوداھافيزى لە ميتيا دەكا. ھەردووکیان بە دەنگى بەرز قسەيان دەکرد. ميتيا، لەگەل ئەوھى بەرپيدەکرد، لەناخى دلەوھە پيدەكەنى و راکيتين لەوھە دەچوو بۆلەبۆل بكا. راکيتين لەم دوايانەدا زۆرى پيخوشنەبوو چاوى بە ئاليووشا بکەوى. قسەى لەگەل نەدەکرد و

بەشپۆھەكى سارد و سېر تەعزيمي بۆ دەکرد. كاتيك چاوى بە ئاليووشا كەوت، ناوچاوى تيكنا و رووى وەرگيتر، خۆى بە داخستنى دوگمەى بالئە گەرم و گەورە و يەخە تيسكەكەيەوھە خەريكکرد. پاشان خيرا كەوتە گەران بەدواى چەترەكەيدا.

لەبەر ئەوھى شتيكى گوتبى، لە ژير ليوھوھە گوتى: «دەبى وريابم كەلوپەلەكانم لەبپير نەچى.»

ميتيا بە گالئە گوتى: «وريا بە كۆلەپەلى ئەموئەويشت لەبپير نەچى.» پيگەنينى بەو گالئەى خۆشى ھات. راکيتين لەرپۆھەلچوو، واى رقھەستا ئازاى ئەندامى كەوتە لەرزىن، بە توندى گوتى: «واچاكە ئەو ئامۆزگارپيە بۆ بنەمالەكەى خۆت ھەلگري، كە ھەميشە بەردەدار بوون، نەك راکيتين.»

ميتيا نەراندى: «مەسەلە چيپە؟ من گالئەم كرد. تۆش شوخى ھەلناگري!» لەگەل ئەوھى بە سەر ئاماژەى بە راکيتين دەکرد كە دەگەرپايەوھە، رووى لە ئاليووشا كرد. «ھەموويان قورپى كۆلانتيكن. شاد و ليوبەخەندە لپيرە دانيشتبوو لەپر ئاوا ھەلچوو. تەنانەت چاويشى لە تۆ نەكرد. يانى ئاوا بە حيسابى ليكەھەلبراون؟ بۆ ئەوھەندە درەنگ ھاتى؟ ناكري بلپم چاوهروانت بووم، بەلكو لە بەيانپيەوھە تامەرزوى دیدارت بووم. بەلام گوتى مەدەرى. ئيستا قەرەبووى دەكەينەوھە.»

ئاليووشا پرسى: «بۆ ئەوھەندە دى بۆ ئيرە؟ دلنپام دۆستايەتپيەكى گەرموگورتان پيگەوھە نپيە.» ئەويش بە سەرى ئاماژەى بە دەرگايەك كرد كە راکيتين ليوھى چووبووھە دەرى.

. دۆستايەتپى گەرموگور لەگەل راکيتين؟ نا، ئەوھەندەش نيوانمان خۆش نپيە. يانى ويدەچى . بەرازىكى وەك ئەو؟ پيئوايە من... زمان شرم. شوخيش ھەلناگرن. عەيبى ئەو جۆرە كەسانەش ئەوھيە. ھيندە ساردوسرن، گالئە و گەپ تپناگەن، وشك و بيكەلك. وەبپير ديوارى بەنديخانەم دەخەنەوھە، ئەو كاتەى تازە ھاتبووم بۆ ئيرە. بەلام زيرەكيشە، زۆريش زيرەك و وريا. چاكە ئالكسى، ئيستا ئيتر كارم تەواوھە.

لەسەر کورسییەک دانیشت و ئالیووشای لەپەنای خۆی دانا.

ئالیووشا بە پەرۆشییەوه گوتی: «ئەری، سبەینی رۆژی دادگاییە یانی هیچ هیواپەکت نییە کاکە؟»

میتیا بە حالەتێکی بێمتەمانەیییەوه چاوی لێکرد و گوتی: «باسی چی دەکەیت؟ ئاخ، مەبەستت دادگاییە؟ سەلا لە ئەقلت! تا ئیستا سەبارەت بە شتیک قسەمان کردوووە کە هیچ بایەخ و گرنگییەکی نییە. دادگایی چییە باسیدەکەین. بەلام سەبارەت بە ئەسلی مەسەلەکە یەک وشەشم پێنەگوتوو. ئەری، سبەینی رۆژی دادگاییە. بەلام کاتیگ گۆتم ئیتر لە دەست چووم، مەبەستم دادگایی نەبوو. بۆ ئەوەندە بە تەوەسەوه چاوم لێدەکەیت؟ مەبەستم تافی لاوی بوو.

- میتیا مەبەستت چییە؟

- ئەندێشەکانم، ئەندێشە. هەر ئەوه و بەس! ئەخلاقیش، میتیا ئەری ئەخلاق چییە؟

ئالیووشا بە سەرسوورمانەوه پرسیی: «ئەخلاق؟»

- ئەری ئەویش بەشیک لە زانستە؟

- ئەری، زانستیکی واش هەیە... بەلام راستت دەوێ ناتوانم بۆت شیکەمەوه و پیتبلیم چ جۆرە زانستیکە.

- راکیتین دەزانن. ئەو راکیتینە نەگبەتە زۆرشت دەزانن! نایەوێ ببیتە پاهیب. دەیهوێ بچن بۆ پترزبۆرگ. دەیهوێ لەوێ دەستبکا بە کاری رەخنەگرانی گەورە، چونکە دەزانن لەوانەیه خزمەتیک بکا و پلە و پایەیهک وەدەستبێنن. پەککو، ئەو جۆرە مەرقانە بۆ وەدەستبێنانی پلە و پایە دەستی هەمووان لەپشتەوه دەبەستن. ئەخلاق بە قەرەقەمەر. ئالکسی، ئەهی پیاوی خودا، کارم تەواو بوو؟ تۆم لە هەموو کەس خۆشتر دەوێ. دەزانن کاتیگ چاوت لێدەکەم، لەوانەیه دلم بتوقی. کاریل بێرنارد کێ بوو؟

ئالیووشا دیسان سەری سورما: «کاریل بێرنارد؟»

- نا، کاریل نا، سەبرکە، بە هەلەچووم. کلوود بێرنارد. ئەمە چیتە؟ کیمیایە یان شتیکی دیکە؟»

ئالیووشا وەلامی دایەوه: «حەتمەن دانیشمەندە. بەلام دەبێ پیتبلیم کە سەبارەت بەو ناتوانم زۆرت بۆ باسبکەم. هەر ئەوەندەم بیستوووە دانیشمەندە، بەلام نازانم زانای چ بواریکە.»

- کەواپە بە گۆری بابییەوه! منیش نازانم. ویدەچێ زۆر هیچووچ بێ. هەموویان هەروا هیچووچوون. راکیتینیش ریی خۆی دەدۆزیتەوه. راکیتین هەر جییەکی پێخۆشبین پێدەگا. ئەویش خۆی «بێرنارد»یکی دیکەیه. هاوار لە دەست ئەم بێرناردانە! لە هەموو جییەک قوت دەبنەوه.

ئالیووشا پێداگرە پرسیی: «ئاخر پیتبلی مەسەلە چییە؟»

- دەیهوێ سەبارەت بە من وتاریک بنووسن، سەبارەت بە پەرۆندەکەم، بەمشێوەیه دەستدەکا بەکاری ئەدەبی. هەر لەبەر ئەوەش دێ بۆ ئێرە، خۆی وایگوت. دەیهوێ تیورییەک بسەلمێنن. دەیهوێ بلی: «نەیتوانیوه لە کوشتنی باوکی خۆببویژن و کۆمەلگا تووشی ئەو بەلایە کردوووە... هتد هەمووی بۆ باس کردم. دەلی دەیهوێ نووسراوەکەیه رەنگدانەوهی سۆسیالیستی پێوه دیاری. بە گۆری بابی خۆی و مەقالە سۆسیالیستییهکەیهوه. بۆ من فەرق ناکا. ئەو ئیوانی خۆشناوی و لەگەلی هەلناکا. دانی خێر بە تۆشدا نانن. نامەوێ وەدەری نیم و لە خۆمی بتارینم چونکە کورپکی زیرەک و بەهۆشە و ئەگەرچی زۆر لووت بەرز و

٤- کلوود بێرنارد، فیزیۆلۆژیستی فەرەنسی (١٨٧٨-١٨١٣) کتیبە بەناوبانگەکی، پێشەکییەک لە سەر پزیشکی تەجروبی، سالی (١٨٦٦) بە زمانی روسی وەرگیردراپەوه. شیاوی باسە ئەمیل زۆلا، نووسەری ناتۆرالیستی فەرەنسی و سەردەمداری ناتۆرالیستی ئەدەبی، لە سەر ئەو کتیبەیی کلوود بێرنارد وتاریکی تیروتهسەلی نووسی بەناوی «رۆمانی تەجروبی» ئەمیل زۆلا لە نووسینەدا هەولی داوه، وتاری زانستی وەک دیتن و ئەزموون و تاقیکاری بیتی پانتای رۆمانەوه. بەم شیوەیه نووسەری ناتۆرالیست، وەک دانشمەندیک کە نمونەیه تاقیگاکەیه دەخاتە ژێر میکروسکۆبەوه، ئەویش بۆ کەسایەتی چیرۆکەکی بە پنی رەنگدانەوهی شوین و ژینگە، خویندەوه و رافە و لیکدانەوهی دەبی.

قوردهدهماخه. هەر ئیستا پیمگوت: «بنه‌ماله‌ی کارامازوف ده‌مپیس نین. به‌لکو فه‌یله‌سووفن؛ چونکه هه‌موو رووسییه ره‌سه‌نه‌کان فه‌یله‌سووفن. تۆش ئەگه‌رچی خوینده‌واری به‌لام فه‌یله‌سووف نیی به‌لکو مروفتیکی سووکوچرووکی.» پیکه‌نی، ئەویش چ پیکه‌نینیکی ته‌وساوی. پیمگوت: «disputandum de ideabus non est» هه‌قم نه‌بوو، منیش هیندی جار له‌خۆرازی ده‌بم. (میتیا کتوپر ده‌ستیکرد به‌پیکه‌نین.) دیوته لانیکه‌م فیتری لاتینه‌که بووم. ئالیوشا په‌رییه نیو قسه‌کانی: «بۆ گوتت له‌ ده‌ست چووی؟ هەر ئیستا ئەو قسه‌یه‌ت کرد؟»

- بۆ له‌ ده‌ست چووم؟ ئەها... راستت ده‌وی... ئەگه‌ر به‌شیوه‌ی گشتی هه‌لوئسته‌ی له‌ سه‌ر بکه‌ی، بۆ له‌ کیسچوونی خودا به‌داخه‌وه‌م - بۆ چیه‌که‌ی ئەوه‌یه.

- مه‌به‌ستت له‌ «بۆ له‌ کیسچوونی خودا به‌داخه‌وه‌م» چیه‌؟

- تۆ بیهینه‌ به‌رچاوی خۆت: له‌ناخدا، له‌ نیو ده‌ماره‌کانی له‌شدا، له‌ میشکدا - یانی ئەو ده‌مارانه‌ی له‌ میشکدان... (لامه‌سه‌بان!) هیندی ده‌زوله‌ هه‌ن، ده‌زوله‌ی ئەو ده‌مارانه، کاتیک ده‌سته‌که‌ن به‌ له‌رزین... یانی، بروانه، به‌چاوم له‌ شتیک ده‌روانم و پاشان ئەوان ده‌سته‌که‌ن به‌ له‌رزین. کاتیک ئەو ده‌زولانه وه‌له‌رزین ده‌که‌ون، وینه‌یه‌ک وه‌دیار ده‌که‌وی... هەر له‌ریوه وه‌ده‌ر ده‌که‌وی، له‌ چرکه‌یه‌کدا، چاوترووکانیک... پاشانیش شتیک وه‌ک چرکه‌یه‌ک وه‌دیار ده‌که‌وی، یانی نه‌ک ساتیک یان چرکه‌یه‌ک - به‌زیاد نه‌بن چ ساتیکن! - به‌لکو وینه‌یه‌ک؛ یانی شتیک یان کرده‌وه‌یه‌کی لاپره‌سه‌نانه! بۆ ئەوه‌یه من ده‌بینم و ئەویش، بیرى لێبکه‌وه، به‌هوی ئەو ده‌زولانه‌وه، نه‌ک به‌و هویه‌وه که من رۆحله‌به‌رم و به‌جۆریک له‌ سه‌ر شیوه‌ی خودا خولقاوم.⁶ ئەوانه هه‌مووی قسه‌ی هه‌لیت و پلێته! براکه‌م، دوینی میخاییل ئەوه‌ی بۆ باسکردم و

5- سه‌لیقه‌ی چۆن و بۆچیم نییه.

6- ئاماژه به‌ کتیبی پیروز، سیفری ئافران، به‌شی یه‌که‌م: «خوداش مروفتی له‌ وینه‌ی خۆی خولقاند.»

به‌ جارێ شله‌ژاندمی و تووشی گۆرانی کردم. ئالیوشا، ئەم زانسته پیاو تووشی سه‌رسوورمان ده‌کا! مروفتیکی نوێ خه‌ریکه سه‌ره‌له‌ده‌دا - ئەوه ده‌زانم... سه‌ره‌رای ئەوانه‌ش بۆ له‌ ده‌ستچوونی خودا به‌داخه‌وه‌م!

ئالیوشا گوتی: «به‌لام هه‌رچۆنیک بێ، ئەمه شتیکى باشه.»

- له‌به‌ر ئەوه‌ی بۆ له‌ ده‌ستدانی خودا به‌داخه‌وه‌م؟ براکه‌م ئەمه کیمیا، کیمیا، جه‌نابی راهیب، چاره‌یه‌کی ترمان نییه؛ ده‌بی بۆ کیمیا ریگه‌ خۆشکه‌ین. راکیتینیش خودای خۆشناوی. په‌ککو! هه‌ر ئەویش نییه خۆشی ناوی، ئەوه ده‌ردی هه‌موومانه! به‌لام ده‌یشارینه‌وه. درۆ ده‌که‌ن، خۆی پیوه راده‌نین. لیم پرسیی: «ئەو له‌ نووسراوه‌کانتدا ده‌گونجینی؟» گوتی: «چاکه، ئەگه‌ر ئەو کاره بکه‌م، ناهیلن بلاو بێته‌وه.» پیکه‌نی. پرسیم: «ئەو مروفته‌کان چیان به‌ سه‌ر دێ؟ به‌بی خودا و ژیانی تاهه‌تایی چده‌که‌ن؟ ئەو کاته ئیتر هه‌موو شتیک ئازاد ده‌بی، هه‌رکاریک پێیان خۆشی ده‌توانن بیکه‌ن؟» به‌ پیکه‌نینه‌وه گوتی: «بۆ نه‌ته‌زانێ؟ مروفتی وریا ده‌توانی هه‌رکاریکى پێی خۆشه‌ بیکه‌م. مروفتی وریا ده‌زانێ چبکا، به‌لام تۆ به‌و تاوانی پیاوکوژییه ریگایه‌کت گرتۆته به‌ر که ئاکامه‌که‌ی باش نییه و ده‌بی له‌ نیو به‌ندیخانه‌دا برژی.» به‌ره‌و‌روو ئەوه‌ی پیکوتم! ده‌لیی به‌رازه! ئەو جۆره مروفتانه هه‌ر به‌ شه‌ق وه‌ده‌ر ده‌نینم، به‌لام ئیستا گوییان لێده‌گرم. زۆریشی قسه‌ی ماقوولانه له‌ دلدا بوو. باش ده‌نووسی. هه‌وتووی پێشووی یه‌کێ له‌ وتاره‌کانی خۆی بۆ خویندمه‌وه. سێ دێرم لێ یادداشت کرد. سه‌برکه، ئیستا بۆت ده‌خوینمه‌وه، ئەوه‌تا.

- میتیا گوتی کاغه‌زی به‌ په‌له له‌ گیرفانی ده‌ره‌ینا و خویندییه‌وه: «بۆ چه‌ل کردنی ئەو مه‌سه‌له‌یه به‌ر له‌ هه‌موو شتیک پێویسته، که‌سایه‌تیی خۆت به‌پێچه‌وانه‌ی چالاکییه‌کانی خۆت وه‌کار خه‌ی. تۆ سه‌رت له‌وه ده‌رده‌چی؟» ئالیوشا گوتی: «نا.» چاوی له‌ میتیا بری و به‌وردی گویی له‌ قسه‌کانی راگرت.

- منیش سه‌رم لێی ده‌رناچی. قسه‌کانی لێل و ته‌موژاوییه، به‌لام زۆر ژیرانه‌یه. ده‌لی: «ئیستا هه‌مووان وا ده‌نووسن. له‌ ژیر کاریگه‌ریی ژینگه‌دان.»

ئەوان لە ژینگەى خۆيان دەترسن. ئەو ھىچو پوچە شىعەرىش دەنووسى.
 شىعەرىكى لە پەسنى پەلەپووزى مادام خۆخلاقۇدا ھۆنيوھتەوھ. ھە، ھە، ھە!
 ئاليوشا گوتى: «نەقلەكەيم بىستووھ.»
 - بەراستتە؟ گويت لە شىعەرەكەش بووھ؟
 - نا.

- لەلاى منە. ئەوھتا. بۆتى دەخوئىنمەوھ. خەبەرت نىيە - پىننەگوتى - ئەم
 شىعەرە نەقلىكى ھەيە. راکىتتىن مەرقۇئىكى ھىچو پوچە! سى حەوتوو لەمەوبەر
 دەستى کرد بە بوغزاندىن و سەرخستىنە سەرم. «تۆ وەك مەرقۇئىكى گەمژە، بۆ
 سى ھەزار رۆبىل خۆت تووشى ژانەسەر کردووھ، بەلام من دەمەوئى ھەزار و
 پىنجسەد رۆبىل وەگىر خەم و لەگەل بىئوھژنىك زەماوھند بکەم و
 خانووبەرەيەك لە پىترزبۆرگ بکرم.» پىنگوتەم دەيەوئى مادام خۆخلاقۇف ساز
 كا. ئەم خاتوونە بە جىللى زۆر پىرئەقل نەبووھ. ئىستاش كە چل سالى تەمەنە
 لەوھش بووھ. راکىتتىن گوتى: «بەلام ئەو ژنىكى دلتەر و پووبازارپىيە.
 ھەربۆيە لىم پروونە سازىدەكەم. كاتىك زەماوھندەم لەگەل کرد، دەيبەم بۆ
 پىترزبۆرگ و لەوئى پۆژنامەيەك وەپىدەخەم.» ئەو ھەتيوھ تۆلازە وەك
 ھەيوئىكى دزىو و ھەوسباز دەمى ئاوى دەکرد. نەك بۆ ئەو بىئوھژنە، بەلكو
 بۆ ھەزار و پىنجسەد رۆبىلەكە. كارىكىشى کرد بىروا بە قسەكانى بکەم. ھەموو
 پوژى دى بۆ سەردانىم. دەيگوت: «ژنە خەرىكە دىتە سەرىئى.» گويزى بە
 كلكى دەشكاند. پاشانىش، لەپەر لە مالەكە وەدەريان نا، ئافەرىن بۆ پىرخوتىن،
 كە دەستپىشخەرىي کردووھ! ئەگەر بۆم بلوايە ئەو پىرئىژنە خەرفاوھم لەبەر
 ئەو كارەى ماچدەکرد. ئەويش ئەم شىعەرە قۆرەى ھۆنىيۆوھ. دەيگوت: «يەكەم
 جارە دەستم بە نووسىنى شىعەر کردووھ. ھەر لەبەر ئەوھشە دلى لىدەستىنم،
 كەوايە ئەو شىعەرەم بەقەستى خىر و چاكەكارى نووسىوھ. ھەركاتى دەستم
 بە مال و سامانى ئەو پىرئىژنە خەرفاوھ راگەيشت، دەتوانم خزمەتتىكى باش
 بە كۆمەلگا بکەم.» ئەوانە ھەركارىكى قۆريان لە دەستىن، دەيكەن و دەلىن
 خزمەت بە كۆمەلگا دەكەين.

دەيگوت: «ھەرچۆنىك بى لە شىعەرى پووشكىن ھەر چاكتەرە، چونكە
 تەنانەت لەو شىعەرەشدا پارىزگاريم لە پەژارەى كۆمەلايەتى کردووھ.»
 مەبەستى سەبارەت بە پووشكىن پروونە و بە تەواوى تىيدەگەم. ئەگەرچى
 ئەو بەراستى مەرقۇئىكى ھەستناسك و رەوانبىژە بەلام تەنيا سەبارەت بە لاق
 و بەلەكى ژنان دەينووسى. بەلام راکىتتىن ئەوھندەى پۆز بەو شىعەرەوھ لىدەدا
 و لووتى ھەلدىنا بە نۆقلەنگ گوو بە لووتى نەدەگەيشت! ئەو ناوھى بۆ
 شىعەرەكەى خۆى دانابوو، ئەمە بوو: «بۆ ماريجەى لاقى وردىلەى
 ئەوينەكەم» ئەمەش دەقى ئەو شىعەرە قۆرەى نووسىويەتى:

ئەو لاقە جوان و وردىلەى

نەرم و ناسكە و ماسىوھ

دوكتۆرەكان پىچاويانە

سەد دەرمانيان تىساويوھ

ئەى لاقى جوان وردىلە ئەمن خەمى ئىوھم نىيە

چونكە پووشكىن گەلى شىعەرى لە وەسفتانا نووسىوھ

تەنيا خەم بۆ مېشىكى دەخۆم

چونكە زۆر وشك و بىھەستە و

قەت سووتاوى ئەوينى خۆى نەناسىوھ

***

سەيرە بە ژان و ماسى لاقەوھ

ئەقلى ئىجازەى ئەشقى پىنادا

من دوعا دەكەم لە بۆ ھەتوانىك

پىكەوھ لاق و مېشىكى شىفا دا!

ئەو بەرازە، بەرازىكى تەواوھ، بەلام بى شەپەرەفە، زۆرىش نابارە!
 بىرۆكەيەكى پىشكەوتووشى لەو شىعەرەدا ھىتاوھ. ھەتمەن كاتىك بە شەپ
 وەدەرىناوھ، ئىمان ھەردە بووھ! ھىندەشى رقەستاوھ كەوتۆتە ددانە چىرە!

ئاليووشا گوتى: «تۆلەي خۇشى كىردۈتەۋە. سەبارەت بە مادام خۇخلاڭ شىتېكى نوسىۋە.»

پاشان بە كورتى ئەۋبابەتەي نىۋ رۇژنامەي دەنگۈي بۇ باسكرد.
مىتيا بە مېرومۇچى گوتى: «كارى ئەۋە، كارى خۇيەتەي! خۇيەتەي!
ئەۋبابەتەش... دەزانم... شىتېكى پېر لە سووكايەتېش سەبارەت بە گرووشنكا
نوسرابوو... ھەروەھا سەبارەت بە كاتىاش... ئەھا!»
مىتيا بى ئۇقرە بە نىۋ ژوورەكەدا دەگەرا.

ئاليووشا دواي چەن چىركە گوتى: «براكەم، ناتوانم زۇر لىرە بىمىنمەۋە.
سبەينى بۇ تۇ رۇژىكى سامناكە. چونكە خۇدا لە ھەقتا داۋەرى دەكا... تۇش
دەستكردوۋە بە راۋىچكە كىردن و كەس نازانى باسى چى دەكەي...»
مىتيا بە گەرمى ھەلىدايە: «تۇش ئىتر تىكتىدا. يانى دەلىي باسى ئەۋ سەگە
بۇگەنە بكەم؟ باسى ئەۋ قاتلە؟ زۇرمان باسكردوۋە. ئىتر نامەۋى لەۋە زىاتر
باسى ئەۋ كورپە بۇگەنەي لىزاۋتاي بۇگەنيۋ بكەم! خۇدا تەفر و توناي دەكا،
ئەۋە رۇژەكەيە، دەبىنى چۇن لە نىۋ دەچى. وست!»

بە پەلە رۇيى بۇ لاي ئاليووشا باۋەشى پىدا كىرد و ماچىكىرد. خىراش
فرمىسك لە چاۋىدا قەتېس ما.

لەگەل ئەۋەي ھەستى بە سەربەرزى دەكرد گوتى: «پراكتىن لەۋە ناگا.
بەلام تۇ تىدەگەي. ھەر لەبەر ئەۋەش تامەزۇرى دىدارت بووم. زۇر قسەم
پىيە كە دەمويست پىتېبلىم، لىرە، لە چوارچىۋەي ئەم دىۋارە رەقوتەقانىدا،
ھىشتا سەبارەت بە شىتېكى گرېنگ نەدواوم؛ وادىارە ئەۋ ساتەش ھىچكات
نايە. ئىستا ئىتر ناتوانم سەبر بكەم. دەبى كولوگوى دلم ھەلپىژم. براكەم، لەم
دوومانگەي رابردوۋا كەسىكى نويم لەناخى خۇمدا دىتوتەۋە. مۇۋىكى تازە
لەناخىدا سەرى ھەلداۋە. لەناخىدا خۇي شارىدوۋە و ئەگەر بە ھۇي ئەۋ بەلا
ئاسمانىيەۋە نەبوايە، قەت خۇي نەدەنۋاند. دەترسم! چىش با بىستسال لە
كانگاكاندا رايۋىرم و بە كوتك بەرد بشكىنم! ترسم لەۋە ھەر نىيە - ئىستا لە
شىتېكى دىكە دەترسم: لەۋە دەترسم ئەم مۇۋقە نوئيە بەجىم بىلى. تەنانەت

لەۋى، لەۋ كانگايە، لە ژىر عەرزدا، لەۋانەيە لە نىۋ سىنگى قاتلىكى دىكەي
ھاۋرېمدا، دلىكى پىخورىپە و كوتەكوت بدۆزىمەۋە و لەگەلى بىمە برادەر،
چونكە تەنانەت لەۋىش پىۋا دەتوانى بژى و ئازار بكىشى و دلى پىر لە
خۇشەۋىستى بى. پىۋا دەتوانى لە نىۋ سىنگى ئەۋ تاۋانبارەدا دلىكى بەردىن
راچلەكىنى و زىندوۋى كاتەۋە، پىۋا دەتوانى سالانىكى زۇر خىزمەتى پىنكا و
لە كۇتايىشا لەۋ چالە تارىكەدا، رۇچىكى مەزن، بوۋنەۋەرىكى خاۋەن ھەست
و ئازاركىش، دەرھىنى. پىۋا لەۋانەيە فرىشتەيەك پەروەردە كا، قارەمانىك
زىندوۋ كاتەۋە و رۇچىكى نوئى بە بەردا كاتەۋە! ئەۋ جۇرە مۇقانىش
زۇرۋەۋەندىن، سەدان كەسن، ھەمووشمان بەرپىسى ئەۋانىن. ئەي لەۋ
كاتەدا بۇ خەۋنم بە «مندالە بەستەزمانە» ۋە دى؟ ئەۋ مندالە بەستەزمانە بۇ
دەگرىيا؟» لەۋ ساتەدا ئەۋە بۇ من نىشانەيەك بوۋ. من لەبەر خاترى ئەۋ
مندالە بەستەزمانە دەچم. چونكە ھەموومان بەرپىسى يەكتىرىن. بەرپىسى
ھەموۋ مندالە بەستەزمانەكان، چونكە مندالى گەۋرە و ھەروەھا مندالى
چكۈلەش ھەن. ھەمووشيان بەستەزمانىن. من لەبەر خاترى ھەموۋان دەپۇم،
چونكە دەبى كەسىك لەبەر خاترى ھەموۋان بېۋا. من باۋكمانم نەكوشتوۋە،
بەلام دەبى بېۋم بۇ سىبىرىيا. ئەۋ تاۋانەش ۋەئەستو دەگرم. لىرە ئەۋەم بۇ
دەركەۋتوۋە، لىرە، لە نىۋ ئەم دىۋارە رەقوتەقانىدا. زۇركەس، سەدان كەسى
كوتك بەدەست، لە ژىر زەۋىدا ھەن، لە نىۋ ئەۋ كانگايەدا. ئاخ، ئەرى، زەنجىر
و سىندم لە لاقمان دەخەن و ئازادى نابىنىن، بەلام ئەۋ كاتە، لە نىۋ ئەۋ ھەموۋ
خەفەت و پەژارىيەدا، دىسان شادانە ھەلدەستىنەۋە، چونكە مۇۋف بەبى شادى
ھەلناكا، خۇداش نابى لەۋىدا بوۋنى ھەبى، چونكە شادى و خۇشى خۇدا
دەيدا: ئەۋەش، ئىمتىيازىكى گەۋرەيە و ئەۋ داۋىيەتى. ئاخ، مۇۋف وچاكە
نوقمى نوئىژ و تاعەت بى! پىۋا لەۋ ژىر زەۋىيەدا بە بىخۇدا چۇن ھەلېكا؟
پراكتىن رۇ دەكا! ئەگەر ئەۋان خۇدا لە سەر زەۋى ران نىن، ئىمە لەۋ ژىر
زەۋىيەدا دالەدى دەدەين. مۇۋقى ئازاد زىاتر پىۋىستى بەخۇدايە. ئەۋ كاتە

ئىمە مروفكەلى ژىر زەوى گورانىيەكى خەماوى بۇ خودا دەلىين كە شادى لە دەستى ئەودايە. سلاو لە خودا و شادىيەكە! ئىمە خودا خۆشەويستين!»
ميتيا ھەروا كە شىتانه دەدوا و يەك پشوو قسەيدەكرد، خەرىك بوو ھەناسەى سوار دەبوو. رەنگى سپى ھەلگەرابوو، لىوى دەلەرزى و فرمىسك بە پوومەتيدا ھاتە خوارى.

ديسان دەستىپىكردەوہ: «ئەرى، ژيان بىعەيبە، تەنانەت ژيان لە ژىر زەويشدا ھەيە. ئالكسى، باوەر ناكەى ئىستا چەندم ژيان بەلاوہ شىرينە، لە نيو ئەو ديوارە رەقوتەقاندە چ تامەزرۆيەك بۇ ژيان و تىگەيشتن لە ناخم ھەلدەقولى. راکىتين لەوہ تىناگا؛ بە ئاواتەوہيە مالىك دروستكا و ژوورەكانى بدا بە كرى. بەلام بۇ دىتتى تو عەجمانم نەبوو، خودا خودام بوو زوو بىي. بۇ پىتوايە رەنج چىيە؟ من لىي ناترسم، تەنانەت ئەگەر بىكوتاييش بى، ئىستا ئىتر لىيناترسم. پىشتەر لىيدەترسام. دەزانى لەوانەيە لە كاتى دادگايى و لىپرسىنەوہدا وەلام نەدەمەوہ... ئىستاش دەلىي ئەو توانايە لەخوما شك دەبەم و پىموايە دەتوانم ھەموو شتىك تاملبەكەم، ھەر ئازار و رەنجىك بى، تەنيا بۇ ئەوہى بتوانم بە خۆمى بسەلمىنم و دووپاتى كەمەوہ كە «زىندووم.» لە نيو ھەزاران ئازاردا زىندووم! خور دەبينم، ئەگەر نەشىبينم، دەزانم ھەيە. ھەر ئەو تىگەيشتنەش ناخم لىورپىژ دەكا لە ژيان. ئالىووشا، فرىشتەكەم، تەواوى ئەو فەلسەفانە دەبنە ھۆى مەرگم. بەزىاد نەبن! ئىوانى برام...»

ئالىووشا قسەكەى پىبىرى: «سەبارەت بە ئىوانى برام چى دەزانى؟» بەلام ميتيا گوئى نەدایە.

- بىروانە، من پىشتەر رىزەيەكەم گومان و دىرپونكى نەبوو، بەلام ھەمووى لەناخدا خۆى حەشار دابوو. رەنگە بەھۆى بىئاگايى لە ھەلچوونى ئەو بىرۆكانەى ناخم بووبى، كە شەرابم دەخواردەوہ و رەقم ھەلدەستا و شەرم دەكرد. بۇ ئەوہ بوو كە ئەم بىرۆكانە لەناخدا بخنكىنم، بىدەنگى بكەم و نەھىلم سەرھەلدا. ئىوان وەك راکىتين نىيە، خاوەن ئەندىشەيە. ئەوہى ئازارم

دەدا خودايە. ئەوہ تەنيا شتىكە كە ئازارم دەدا. ئەگەر ئەو بوونى نەبى چى؟ ئەگەر قسەكەى راکىتين راست بى چى - كە خودا داتاشراوى زەينى مروفكە؟ كەوايە ئەگەر بوونى نەبى، مروفك دەبىتە سەردارى زەوى. سەردارى عەرز و ئاسمانان. مەحشەرە بەراستى. بەلام مروفك بى بوونى خودا چۆن دەتوانى باشبى؟ باسەكەمان لە سەر ئەوہيە. ھەمىشە دەگەرپىمەوہ سەر ئەو پرسىيارە. چونكە ئەو كاتە مروفك دەبى كىي خۆشبوئ؟ شوكرانە بژىرى كى بى. گورانى خۆى بۇ كى بلى؟ راکىتين پىدەكەنى. راکىتين دەلى مروفك دەتوانى ئەگەر خوداش نەبى، مروفكى خۆش بوئ. گەمژەيەكى بلقنە دەتوانى بىروباوەرپىكى ئاواى ھەبى. سەرم لىي دەرناچى. ژيان بەلاى راکىتىنەوہ زور سانايە. «وا چاكە سەبارەت بە پەرە پىدانى مافى كۆمەلايەتى و مەدەنى، يان ھەرزان راکرتتى نرخى گوشت، بىربكەيەوہ. بەو كارە دەتوانى عەشقى خۆت دەرھەق بە مروفقاىەتى سادە و ساكارتر لە فەلسەفە دەبىرى.» لە ولامىدا گوتم: «بەلام تو، بەبى خودا، ئەگەر باشى بزانى، زور وىدەچى نرخى گوشت بەريە سەرى و بە ھەر كوپكىك رۆبلىك پەيدا كەى.» رقى ھەستا. بەلام ئالكسى دەزانى چاكى و گەورەيى چىيە؟ وەلامى ئەوہم پىدەوہ. چاكە بۇ من شتىكە و بۇ كەسىكى چىنى شتىكى ترە. كەوايە چاكە بۇ ھەركەس پىوہندى بەخۆيەوہ ھەيە. واى يان نا؟ پرسىيارىكى مەترسىدارە! پىكەنىنت پىم نەيە گەر بلىم ئەو پرسىيارە دوو شەو نەيھىشتوہ خەو بچىتە چاوم. ئىستا تەنيا لە خۆم دەپرسم چۆن خەلكى دەتوانن بژىن و فكريشى لىنەكەنەوہ؟ قورەدەماخى! ئىوان ئىمانى بەخودا نىيە، بەلام خاوەن بىر و ئەندىشەيە. من لەوہ ناگەم. بەلام زمانى ناگەرئى. پىموايە فەرماسۆنە. لىم پرسى، بەلام وەلامى نەدامەوہ. دەمويست لە سەرچاوەكانى رۆحى تىراو بم - لە ئەلفەوہ نەھاتە بى. بەلام جارىك وشەيەكى دركاند.

ئالىووشا بە پەلە قسەكەى وەرگرت: «گوئى چى؟»

- پىمگوت: «كەوايە ئەگەر ئاوابى، بۇ ھىچ شتىك بەرگىرەوہ نىيە و ئازادە؟» ناوچاوى تىكنا و گوئى: «باوہ گيانمان، فىؤدۆرپاولوويچ، دەتگوت

به‌رازه، به‌لام ئەندیشه‌کانی راسته.» هەر ئەوهی گوت. له‌وه زیاتر هیچی نه‌گوت. قسه‌ی ئەو پله‌یه‌ک له قسه‌ی راکیتین چاکتر بوو.

ئالیووشا به‌له‌بزیکی تال‌هوه‌گوتی: «راست ده‌که‌ی، که‌نگی هات بۆ سه‌ردانت؟»

- باشه بۆ دوا‌یی، ئیستا ده‌بێ شتیکی دیکه بکه‌ین. سه‌باره‌ت به‌ ئیوان پیشتر هیچم پێ‌نه‌گوتوی. هه‌لیده‌گرم بۆ دوا‌یی. کاتیک کارم لێ‌ره ته‌واو بوو و دادگایی کردنم کۆتایی هات، ئەو کاته بۆت باسده‌که‌م. هه‌موو شتیکت مووبه‌موو بۆ باسده‌که‌م. کاریکی گه‌وره‌مان به‌ده‌سته‌وه‌یه... تۆش ده‌بیته داوهری من، به‌لام ئیستا قسه‌ی لیمه‌که؛ بیده‌نگ به. تۆ باسی سبه‌ینی ده‌که‌ی، باسی دادگایی کردن. به‌لام بروا ده‌که‌ی له‌و باره‌وه هیچ نازانم.

- له‌گه‌ل پارێزه‌ره‌که‌ت قسه‌ت کردووه؟

پارێزه‌ر به‌کاری چی دی؟ مووبه‌موو هه‌موو شتیکم بۆ گێرایه‌وه. ئەو پیاویکی زیره‌ک و له‌سه‌ره‌خۆ و به‌ئه‌ده‌به - خۆی بێ‌رناردیکه! به‌لام باوه‌ر به قسه‌کانم ناکا - باوه‌ر به‌یه‌ک قسه‌شم ناکا، بیری لیکه‌وه، پێتوايه ئەو کاره کاری من بووه. لیم ڕوونه. لیم پرسى: «بۆ هاتووی به‌ره‌فانیم لیده‌که‌ی؟» له‌شیان دا‌رزی! دوکتۆر پیکشیان هیناوه، ده‌یان‌ه‌وئ بیسه‌لمینن که من شیتیم. ئەمه ئیتر له‌ من ناوه‌شیتته‌وه! کاترینا ئیوانا، به‌هه‌ر کلۆجیک بێ ده‌یه‌ه‌وئ «ئه‌رک»ی خۆی هه‌تا ئاخ‌ر به‌جی بێنی! میتیا به‌توور‌ه‌یی بزهی هات. «پشیله! بوونه‌وه‌ریکی گیان سه‌خته! ده‌زانئ له‌ ماکرویه‌ تاریفم کردووه و گوتوومه ژنیکی «ر‌ق‌ئه‌ستوور»ه. ئەوه‌یان دووپات‌کرده‌وه. ئەری، وه‌ک خیز و خۆل راسته‌قینه‌ ده‌رکه‌وتوووه و هه‌مووشی به‌ زه‌رده‌ی منه. گریگوری ئەوه له‌ سه‌ر قسه‌ی خۆی سووره و به‌ ئامان و زامان پاشگه‌ز نابیتته‌وه. پیاویکی خراپ نییه، به‌لام گه‌وجه. زۆر مرو‌قی باش هه‌ن، به‌لام گه‌وجن: راکیتین بیروپای وایه. گریگوری دوژمنی منه. هیندی مرو‌فیش هه‌ن دوژمنی پیاو بن زۆر باشت‌ره. مه‌به‌ستم کاترینا ئیوانایه. ده‌ترسم، زۆر ده‌ترسم بلی دوا‌ی وه‌رگرتنی ئەو چواره‌زار و پینج‌سه‌د رۆبله‌ خۆی خستوووه به‌ سه‌ر

که‌وشه‌کانمدا. له‌خۆ‌بردوویی ئەوم ناوئ؛ ئەوان له‌ کاتی دادگایی کردندا ئابرووم ده‌به‌ن. نازانم چۆن ده‌توانم تا‌قه‌ت بێنم. ئالیووشا بچۆ بۆ لای و پێی بلی له‌ دادگا باسی ئەو مه‌سه‌له‌یه نه‌کا، ناتوانی بچی؟ قه‌یناکه لینی گه‌رئ، گرینگ نییه! به‌جۆریک له‌کۆل خۆمی ده‌که‌مه‌وه. دلسۆزی بۆ ناکه‌م. کاری خۆیه‌تی هه‌رچی به‌سه‌ری بێ هه‌قی خۆیه‌تی. ئالکسی، منیش دانامینم و به‌سه‌ره‌اتی خۆم ده‌گێرمه‌وه.» دیسان بزهی‌ه‌کی تالی هات. له‌په‌ر به‌ ده‌نگیکی گریانای گوتی: «به‌لام، به‌لام گرووشنکا، گرووشنکا! خودایه گیان! بۆ ده‌بی ئەو ئازاره تاملکه‌م؟ گرووشنکا ده‌مکوژئ، خه‌م و خه‌یالی ئەو ده‌مکوژئ، ده‌مکوژئ، تاویک له‌مه‌وه‌ر لێ‌ره بوو...»

- بۆی گێرمه‌وه، وا دیاره ئەمرۆ زۆرت دیق کردۆته دلێیه‌وه.

- ده‌زانم، نه‌حله‌ت له‌و ئەخلاقه‌ی من! دلپێسی وای لئ‌کردم. زۆر به‌داخه‌وه‌م. کاتیک رۆیشت ماچمکرد، به‌لام داوای لیبوردنم لینه‌کرد.

ئالیووشا پرسى: «بۆ؟»

میتیا به‌ حاله‌تیکی شادانه‌وه قاقای کیشا.

- کورپی چاک، یاخودا قه‌ت به‌هۆی هه‌له‌یه‌که‌وه داوای لیبوردن له‌و ژنه نه‌که‌ی که خۆش‌تده‌وئ. به‌تایبه‌ت له‌ که‌سیک که خۆش‌تده‌وئ، جا هه‌رچه‌نده هه‌له‌که گه‌وره‌ش بێ. چونکه ژن ته‌نیا شه‌یتان سه‌ری له‌ مه‌کری ژن ده‌رده‌چئ: به‌حاله‌شه‌وه سه‌باره‌ت به‌ ئەوان هیچ نازانم. جا وه‌ره به‌ ژنیک بیسه‌لمینه که هه‌له‌ی کردووه، بلی «زۆر به‌داخه‌وه‌م، بمبوره،» جا ئەو کاته بزانه چۆن ده‌که‌وییه به‌ر ر‌ه‌هیل‌ه‌ی ته‌شه‌ر و تانووت! ئیتر ئەگه‌ر خوداش بیته تکا لیت‌نابووئ و وات لیده‌کا به‌ عه‌رزدا بچییه خوارئ. شتی‌وا دینتته‌ گۆرئ هیشتا ڕووی نه‌داوه، ته‌واوی هه‌لسوکه‌وت و ئاکاری ر‌اب‌ردووت وه‌بیر دینتته‌وه. هیچ شتیکی له‌بیر ناچئ، به‌که‌یفی خۆی شاخ و بالی پیده‌دا، کاتیکیش لیت خۆش ده‌بێ که ته‌واوی داخ و کولوکۆی خۆی هه‌ل‌ش‌تیب. ته‌نانه‌ت کامه ژن پیتوايه له‌ هه‌مووان چاک‌تره و بیۆینه‌یه، هه‌روایه. ئەوی خه‌تایه ده‌یخاته ئەستۆت و ده‌سته‌چه‌وره‌که‌ی خۆیت پێ‌ده‌سپ‌ئ. باوه‌ر بکه

هەركامیان دەستیان برۆا هەر بە زیندوویی پێستی سەرت دادەمالن. هەمووشیان وان ئەو فریشتانەى كەوا بى ئەوان ناتوانین بژيین! كورى چاك با بۆت لە بنى كولهكەكە بەدەم، هەموو پیاویكى ئابروومەند دەبى ژیرچەپۆكە و گوێرایەلى ژنيك بى. من لە سەر ئەو باوەرەم - باوەریش نا، هەست و دلم وام پێدەلین. پیاو دەبى جوامیر بى، ئەوەش بۆ پیاو زۆر عەيب نيبه تا ئەوپادەيه مردووی ژن بى! بەلكو زۆر كاریكى باشیشە. بۆ قارەمانیکیش، تەنانەت بۆ پیاویكى وەك قەيسەريش عەيب نيبه! بەلام ئەوەشت لەبیر نه چى قەت لەبەر خاترى شتيكى هیچ داواى لیبوردن لە ژن مەكە، ئەو ئامۆژگارییهش وەك دیارییهك لە برای خۆت وەرگره، چونكە من مار پێوهیداوم و ژنان تووشى پۆژەرەشيان كردووم. ئەو لە گوى بگره و لەبیرت نه چى. نا، دەبى، بەشیوەیهك دلخۆشیی گرووشنكا دەمەوه، بەلام داواى لیبوردنى لینهكەم. دەپهەرستم ئالكسى، دەپهەرستم. بەلام تیناگا. ئیستاش پێیوايه بە تەواوى خۆشم ناوى. ئازارم دەدا، بە ئەشقى خۆى ئازارم دەدا. پێشتر وانەبوو! لە رابردودا تەنیا بە دۆزەخى لەشى نەرم و نۆلى ئازارى دەدام، بەلام ئیستا رۆحى تیکەل پۆم كردوو و بەهوى ئەوهوه خۆم بە پیاو دەزانم. پیتوايه من و ئەو ببينه ژن و مێرد؟ ئەگەر بەو ئاواتەم نەگەم و شوو بە كەسێكى دیکە بكا، دلنایم داخ و ئیرەیی دەمکووژى. هەر پۆژەى خەيالێك هەلمدەچۆقینى... سەبارەت بە من دەلیى چى؟

ئالیووشا قسەكانى گرووشنكای موبەموو بۆ گێرایهوه. میتیا گویى راکرتبوو، داواى لیکرد قسەكانى دووپات کاتەوه، خۆشحالیشى دەنواند.

- كەوايه لە دەست ئەو دلپێسى و ئیرەییەى من قەلس نيبه؟ ئەوهيه ژن! «خۆم دلێكى بوغزاویم هەيه، بوغز لە زگم!» ئاخ، ئاشقى ئەو دلەرەق و بوغزاوییانەم، وادیاره بۆم تاملناكرى كەسێك ئیرەيیم پى بەرى. ناتوانم تاملی بكەم. ئیمه بە كیشە دین. بەلام خۆشم دەوى، لە رادە بەدەريش خۆشم دەوى. بلی ئیزنمان بدن ببينه ژن و مێرد؟ بلی بیلن تاوانباران ژن بێن؟ پرسیارهكەم ئەمەيه. ئاخ بى ئەو ناتوانم بژیم...

میتیا بە مرموچی بەنیو ژوورەكەدا دەگهرا. هەوا تاریك داهااتبوو. لە ناكاو خەم دایگرت.

- كەوايه دەلى رازیک لە گۆرئ دایه؟ پێیوايه پیلانیکم بۆ دارشتوو و كاتیاش دەستی تییدايه. نا گرووشنكا خوشەویستەكەم، وانیه. تۆ بەو ئاكاره ژنانه و گەوجانەتەوه تووشى هەلە بووى. دەى ئالیووشا گیان بەسەرھاتی ئیمه ئاوايه! قیروسیا، رازی خۆمانت بۆ بەیاندهكەم.

میتیا چاویكى لە دەورووبەرى خۆى كرد، بە پەلە رۆیى بۆ لای ئالیووشا كە بەرەرووی راولەستاوو. بەشیوەیهكى رازاوى دەستیکرد بە سرتەسرت. ئەگەرچى لەراستیدا هیچكەس گویى لە دەنگیان نه بوو: دێرهوان لە سووچیک وەنەوزى دەدا و دەنگیان بە گویى هیچ ئیشكچى و دێرهوانیک نەدەگەشت.

- رازەكەى خۆمانت بۆ دەدرکینم. دەمویست دواتر پیتبلیم، چونكە ناتوانم

بە بى تۆ سەبارەت بە شتيك بریاربەدم. تۆ دین و دنیاى منى. ئەگەرچى دەلیم ئیوان لە ئیمه زیاتره، بەلام تۆ فریشتەى منى. بریارى تۆ بۆ من زۆر گرینگه. بۆ من تۆ زۆر لە ئیوان زیاترى. مەسەلەى ویزدان لەگۆریدایه، مەسەلەى ویزدان، دەنا ئەم رازە ئەوهەندە گرینگه كە خۆم ناتوانم حەل و فەسلێ كەم: بۆیەش وەدوام خستوووه بۆ ئەوهى بتوانم لەگەل تۆ قسە بكەم. بەلام ئیستا زوووه بۆ بریاردان، چونكە دەبى چاوه‌روانى حوكمى دادگا بین. هەركاتیك حوكمەكەیان دەرکرد، سەبارەت بە چارەنووسم بریار بەدە. ئیستا بریار مەدە. ئیستا رازەكەمت بۆ دەدرکینم. تەنیا كاكلی بابەتەكەت بۆ باس دەكەم و تۆش لە ئەلفەوه نایه بى. بى ئەوهى پرسیاریک بكەى و لە جیى خۆت بجوولێى. باشه؟ بەلام خودایه گیان، لەگەل ئەو چاوانەت بلیم چى؟ قسەش نەكەى، دەترسم چاوانت بریارهكەتم بۆ بدرکینم، پەككو چەند دەترسم! ئالیووشا گوی بگره! ئیوان پێشنيارى پیکردم لە بەندیخانە راکەم. ئیتر وردەكاریهكانیت بۆ باسناكەم: بیرمان لە هەموو بارێكى كردۆتەوه: دەتوانین هەمووى بە باشى بەرپۆه بەرین. جارى وست بە، بریار مەدە، دەمههوى لەگەل گرووشنكا بۆم بۆ ئەمريكا. دەزانى من بەبى گرووشنكا

ئاتوانم بژیم! ئەگەر ئیزنی پێنەدەن بە دوامدا بئ بۆ سیبیریا چبکەم؟ بلی بێن تاوانباران ژن بێن؟ ئیوان پێتوایە ناھێلن. لەوێ بەبئ گرووشنکا لەو ژیرەرزەدا بە کوتکیکەوہ چبکەم؟ لەوانەییە بەو کوتکە سەری خۆم پانکەمەوہ! لە لایەکی دیکەوہ ویزدانم؟ لەبەر ئازار دەموست لە زیندان ھەلیم. نیشانەییەک ھاتووہ، من ئەو نیشانەییە رەتدەکەمەوہ. پێگایەکم بۆ دەر بازبوون لەبەر دەم دایە، بەلام پشستی تێدەکەم. ئیوان دەلی لە ئەمریکا «ویستە باشەکان» زیاتر گرینگی پێدەدرئ تاکو مانەوہ لەو ژیر زەویبەدا. بەلام گۆرانییە بن عەرزیلەکەمان چی بەسەردئ؟ ئەمریکا چییە؟ ئەمریکا دیسان لەخۆبایی بوون و لووتبەرزییە! پێتوایە ئەمریکا پێشە لە فروفیل. من لە چنگی دژواری ھەلدەھاتم! با پێت بلیم، تۆ دەزانی ئالکسی، چونکە تۆ تەنیا کەسیکی لەوہ دەگەئ. ھێچکەسی دیکە نازانی. ئەوہی سەبارەت بەو گۆرانییە بۆ تۆم باسکردووہ، بۆ ھەرکەسی دیکەئ باسکەم بە شیت و گەوجم دەزانی. لەوانەییە بلی لەونم لیگۆراوہ و سەفی بووم. بەلام نە گەوجم و نە لەونم لیگۆراوہ. ئیوانیش رازی ئەو گۆرانییە دەزانی، دەزانی بەلام وەلام ناداتەوہ. بێدەنگە. ئیمانی بەو گۆرانییە ھەییە. قسە مەکە، زمانت نەگەرئ، تێدەگەم چۆن چاواندەکەئ! تۆ بپاریتداوہ. بپاری مەدە، واز لە من بێنە! بەبئ گرووشنکا ئاتوانم بژیم. ھەتا دوا ئادگایی کردنەکەم سەبر کە.

میتیا بئ ئەوہی پاش و پێشی قسەکانی خۆی بزانی، کوتایی پێھینا. بە ھەردوو دەستی شانی ئالیووشای گرت و چاوە سوور و بئ ئوقرەکانی لە براکەئ بپری. بە دەنگیکی پپارنەوہ بۆ جاری سێھەم دووپاتی کردوہ: «ئیزنی ژن ھیتان بە تاوانباران نادەن، دەیدەن؟»

ئالیووشا بەو پەپری سەرسوورمانەوہ گوی پراگرت و بە جارئ کەوتە ژیر کاریگەری و گوتی:

- پێتبلئ بزانی ئەوہ بیروپرای کئ بوو؟ یانی ئیوان ئاوا لە سەر ئەوہ سوورە؟

- بیروپرای ئەو بوو، بیروپرای ئەو بوو سووریش بوو لەسەری. سەرەتا نەدەھات بۆ سەردانم، بەلام ھەوتووی راپردوو لە ناکاو ھات و خیرا بیروپرای خۆی دەرپری، چەندەش لە سەری سوورە. پرسیارم لیتاکا، بەلکو ھەرمانم پپدەدا. گومانی تپدا نییە کە ھەرمانەکەئ بەرپوہ دەبەم، ئەگەرچی سەفرەئ دلم وەک بۆ تۆم کردوہ بۆ ئەویشم کردوہ، سەبارەت بەو گۆرانییەش لەگەلی دوام. گوتی جئ بەجئ دەکا و لە بنج و بناوانی دەکۆلئتەوہ. بەلام ئەوہ ھەلدەگرین بۆ دوائ. وەک چنگنە پێوہی نووساوە. ھەمووشی لە سەر پارەییە: دەھزار رۆبل بۆ ھەلاتن و بیستەھەزاریش بۆ خەرچی رپئ ئەمریکا. دەلی دەتوانین بە دەھزار رۆبل پیلانی ھەلاتنیکئ سەرکەوتوانە دارپژین.

ئالیووشا دیسان پرسیی: «پێشی گوتی بە ھێچ شئوہیەک لای من باسی ئەو پیلانە نەکەئ؟»

- بە ھێچکەس نەلیم، تەنانەت بە تۆش. بێگومان دەترسئ تۆ وەک ھەیکەلی ویزدانم لەھەمبەرمدا راوہستی. پێمەلئ بۆم باس کردووی. بە ھێچ لەونیک پپینەلئ.

ئالیووشا گوتی: «ھەق بە تویە. دوا ئادگایی ھاتنی دادگاییەکە بپاریدان مەحالە. دوا ئادگایی کردنەکە خۆت بپاری دەدەئ. ئەو کاتە ئەو مرۆقە تازەییە لە دەروونی خۆت دەدۆزییەوہ و ئەو بپارەکە دەردەکا.»

میتیا بە چزەبزیەکەوہ گوتی: «مرۆقی تازە، لەگەل بپرناردیک کە بپرناردییانە بپاری دەردەکا، چونکە پێتوایە خۆشم بپرناردیکی قیزەونم.»

- ئاخەر براکەم، یانی ھێچ ھیوادارییەکت نییە لیت خۆشبئ؟ میتیا بە توورپەئ شانی ھەلتەکاند و لەگەل ئەوہی سوور بوو بووہ سەری ھەلئنا و بە پەلە گوتی:

- ئالیووشای خۆشەویست، کاتی ئەوہیە برۆئ. بەرپرسی بەندیخانە خەریکە لە ھەوشەوہ دەگورپئئ. ھەر ئیستا ئئ بۆ ئیرە. کاتمان درەنگ کرد،

جوان نیه له کاتی خویمان تیپه ری. زووکه باوهشم پی دا که و ماچم که. براگیان خاچم بکیشه، له بهر خاتری ئه و خاچه ی سبه نیی به کولیدا ددهم.

یه کتریان له نامیز گرت و دهستیانکرد به ماچوموچ.

میتیا له ناکاو گوتی: «ئیوان پیشنیاری هه لاتنم پیده کا، به لام بروای وایه ئه و کاره کاری منه و من باوکمان کوشتووه.»

ئالیووشا پرسیی: «لایت پرسیوه بیروپای چیه؟»

- نا، لیم نه پرسیوه. دهمویست لیبیرسم، به لام نه متوانی. زاتم نه کرد. به لام ئه و هم له چاوانیدا خوینده وه. چاکه جارئ خودا حافیز!

جاریکی دیکه ش به په له یه کتریان رامووسی و ئالیووشا دهویست برواته دهرئ، میتیا دیسان قاوی لیکرد: «به ره وروم راوهسته! ئاوا!»

دیسانیش به هه ردوو دهست شانی ئالیووشای گرت. له ناکاو رهنگی په ری و سپی هه لگه را، به جوریک که له و تاریکاییه ی دیوه که شدا به جوانی دیار بوو. لیوی دهله رزی و چاوی له ئالیووشا بری. هیواپراوانه گوتی:

- ئالیووشا، ئه وه ی هه قیقه ته، وهک له هه مبه ر خودادا بی، پیمبلی. با بزنام توش پیتوایه من ئه و جینایه ته م کردوو؟ یانی تا ئیستا وات بیرکردۆته وه؟ راستیم پیتلی و درۆ مه که!

دهنگوت هه موو شتیک له هه مبه ر ئالیووشادا قوت بوونه ته وه و خه نجه ر له جه رگی راده که ن.

به دامای منجاندی: «وست! مه به ستت چیه؟»

میتیا دووپاتی کرده وه: «راستییه که یم پیتلی، درۆ مه که!»

دهنگیکی له رزۆک له گه رووی ئالیووشا وه هاته دهرئ: «قه تم بیر لینه کردۆته وه و تو به قاتل نازانم!» دهستی راستی بو ئاسمان به رز کرده وه وهک ئه وه ی خودا به شایه د بگری.

میتیا زه رده یه کی گرت و به نه رمی، وهک ئه وه ی دوا ی بیهوشی هه ناسه یه ک هه لکیشی، گوتی: «سپاست ده که م! ئیستا ژیا نی نویت پیدامه وه. بروا ده که ی، تا ئه م کاته نه مده ویرا لیت بپرسم، له تو ده ترسام، ته نانه ت له

توش. چاکه، برۆ ئیترا! تین و گورپکی تازه ت پیدام بو سبه نیی. خودا خیرت

وه ری بیئی! چاکه، برۆ!» دوا یین قسه شی ئه مه بوو: «ئیوانت خو شبوئی!»

ئالیووشا به گریان وه رۆی بو دهرئ. ئه و بیتمانه ییه ی میتیا ئه و شک و گومانه ی له وی هه بوو، خه م و هیواپراوی رۆحه ناشاده که ی میتیا ی بو دهرخست. هه ر خیراش خو شه ویستی و به زه ییه کی بی پایان سه رتاپای داگرت. ژانکی جه رگپریش له ناخیدا ره گی دا کوتا. «ئیوانت خو شبوئی.» - له ناکاو قسه کانی میتیا ی وه بیر هاته وه. ئه ویش خه ریکبوو ده چوو بو لای ئیوان. ئه و رۆژه به ئاواته وه بوو چاوی پیی بکه وی. چه نده دلّه دوا ی میتیا بوو، به و راده یه ش دلّه دوا ی ئیوان. ئیستا ش زور له پیتشوو زیاتر خه مبه ر و تامه زرۆی دیتنی ئیوان بوو.

قسەكەى ئەۋەندە قورس و فەرمان پىدەرانە بوو، ئىۋان فىۋدۇرۋويچ دۋاى تاۋىك دوۋدىلى، بىر يارىدا لەگەل ئالىۋوشا بىرۋاتەۋە سەرى.

لەبەر خۆيەۋە بە توۋرەيى گوتى: «لەپشت دەرگاگە گويى گرتبوو،» بەلام ئالىۋوشا دەنگى ئىۋانى نەبىست.

ئىۋان فىۋدۇرۋويچ، پۇيى بۇ ژوورى ميواندارى و گوتى: «بىمبوره كە بالتهكەم داناكەنم. نامەۋى دانىشم. تەنيا خولەككىك دەمىنمەۋە.

كاترىنا ئىۋانا گوتى: «ئالكسى فىۋدۇرۋويچ دانىشە،» بەلام خۆى ھەر بە پىۋە بوو. لەۋ ماۋەيەدا گۇرپانىكى ئەۋتۆى بەسەردا نەھاتبوو، بەلام چاۋە رەشەكانى نەخسىيەكى تىدا دەرەۋوشايەۋە. ئالىۋوشا دواتر ۋەبىرى ھاتەۋە كە لەۋ كاتەدا زۆرى پىۋان بوۋە.

- داۋاى لىكردى چىم پىتلىي؟

ئالىۋوشا راست چاۋى لە چاۋى بىرى و گوتى: «تەنيا شتىك، ئەۋىش ئەۋەيە چاۋپوشى لىكەى، لەۋەى (شەژا و زمانى كەۋتە تەتەلە) «... لەنىۋانتان دايە... يانى ئەۋ رازەى كاتى ئاشنايەتتەن... لەۋ شارە... لە دادگا باسى نەكەى.»

كاترىنا ئىۋانا بە پىكەنىنىكى تالەۋە گوتى: «ئەھا، ئەۋەى كە لەبەر خاترى پارە خۇمدا بە سەر كەۋشەكانىدا! بۇ، لەبەر من دەترسى يان لەبەر خۆى؟ داۋام لىدەكا چاۋپوشى بكەم - لەكى؟ لە ئەۋ يان لە خۇم؟ ئالكسى فىۋدۇرۋويچ، پىمبلى بزىنم!»

ئالىۋوشا، كە ھەۋلى دەدا لە ۋتەكەى تىبگا، بە وردى چاۋى تىبىرى و بە ئارامى ۋەلامى دايەۋە: «لە تۇش و لە خۇشى.»

كاترىنا ئىۋانا بەشىۋەيەكى تۇسنانە دەنگى ھەلىنا: «خۇشچالەم ئەۋە دەبىستەم،» لە ناكۋىش سوۋرەلگەرا. پاشان ۋەك ئەۋەى ھەرەشە بكا، گوتى: «ئالكسى فىۋدۇرۋويچ، ھىشتا من ناناسى. تەنانەت خۇشم ھىشتا خۇم ناناسم. رەنگە سبەينى دۋاى لىپرسىنەۋە بە پەرۋيەكى پىس كلکم بگرن و فرىمدەن.»

كارى تۆ نەبوو، كارى تۆ نەبووا

ئالىۋوشا، كاتىك بەرەۋەلەى ئىۋان ۋەپىكەۋت، ناچار بوو بەلەى مالى كاترىنا ئىۋانادا تىپەرى. پەنجىرەكان پووناك بوون. لە ناكۋ لە جىي خۆى پاۋەستا و بىر يارىدا بچىتە ژوورى. ھەۋتوۋيەك زىاتر بوو چاۋى بە كاترىنا ئىۋانا نەكەۋتبوو. بەلام ئىستا لەخۇرا لەدلىدا كە دەبى ئىۋان لەلەى ئەۋبى، بەتايىبەت شەۋى ئەۋ پۇژە سامناكە. لەدەرگەى دا و تاھات لە پلىكانەكان ۋەسەر كەۋى، كە شۇقى كزى لەنتەرىك پووناكى كىرەۋە و پىۋىك خەرىك بوو پىندا دەھاتە خوارى. كە نرىكۋە ناسىيەۋە، ئىۋانى بىرەى بوو. دىار بوو لەلەى كاترىنا ئىۋانا بوو.

ئىۋان فىۋدۇرۋويچ بەشىۋەيەكى ساردوسىر گوتى: «ئەتۆى، گوتم بللى كى بى؟ دەى من دەرۋم، خوداھافىز! دەچى بۇ لەى ئەۋ؟»

- ئەرى.

- بە قسەى من دەكەى مەچۇ. زۇر نارەھەتە تۇش بچى زىاتر تىكدەچى، مەچۇ.

لەسەرەۋە دەرگاگە لە سەر رەقى پىشت كرايەۋە و دەنگىك ھات:

- نا، نا! ئالكسى فىۋدۇرۋويچ، لەلەى ئەۋ بوۋى؟

- ئەرى، لەلەى بووم.

- پەيامى بۇ نەناردووم؟ ئالىۋوشا ۋەرە سەرى. ئىۋان فىۋدۇرۋويچ تۇش دەبى بگەپىيەۋە. ھالى بوۋى؟

ئاليووشا گوتى: «سادقانه شايه دى بدهى باشه، له وهش زياتر هيچ چاوه روانييه كى ديكه مان نيبه.»

كاترينا ئيوانا به ددانه چيره وه گوتى: «ژنان زور جار سادق نين. هر سه عاتيك له مه و بهر بيرم ده كرده وه كه ناويزم دست له و رموزنه بدهم... هر ده لى دعبايه... به لام نا، هيشتا به مروقى ده زانم!» هر له و كاته دا كه به ره وه ئيوان فيودورويچ پووى وهرده گيړا، وهك شيت و هر له ناكاو قيژاندى: «يانى كارى ئه و بووه! يا ئه و باوكتانى كوشتووه؟» ئاليووشا هر خيرا تيگه يشت كه ئه و يش ئه و پرسيا ره لى ئيوان كردووه، رهنگه تاويك بهر له هاتنه ژوورئ. ئه و يش نهك جار يك، بهلكو سه د جار، هه موو جار يكيش له سه ر ئه و پرسيا ره به كيشه هاتبون.

كاترينا ئيوانا هه روا كه پووى له ئيوان فيودورويچ بوو، له دريژه لى قسه كانيدا گوتى: «دهمويست بچم بو سه ردانى ئيسمير دياكوف... تو قه ناعه تت پيھينام كه ديميتري فيودورويچ، فيودورپاولوويچى كوشتووه. من بروام به قسه كه لى تو كرد!» ئيوان زهرده يه كى خه ماوى نيشته سه رليوى. ئاليووشا به و قسه يه هه لبه زييه وه. پيوانه بوو تا ئه و راده يه ليك نزيكن و موو به به ينياندا ناچئ.

ئيوان باسه كه لى گوړئ: «باشه، ئيتر به سيكه ن. من ده روم. سبه ينى ديم.» خيرا وهر سوورپا، له ژووره كه چوه ده رئ و به پليكانه كاندا داگه را.

كاترينا ئيوانا، به هه ردوو ده ستى شانى ئاليووشا لى گرت و وهك ئه وه لى فه رمانى پيندا به سرتيه كى عه جوولانه گوتى:

- برؤ به دوايدا! پيبيگه وه! چاوى لى خافل مه كه! شيت بووه! بو نازانى وهك شيت و هارى لى هاتووه؟ تووشى تاوياو بووه: ياوى ميشك.

دوكتور گوتى: «برؤ. هه لى به دوايدا...»

ئاليووشا هه ستا سه رپئ و به دوا لى ئيوان فيودورويچدا هه لات، كه په نجا هه نگاويك دوور كه وتبووه.

ئيوان تى گه يشت كه ئاليووشا به دوايدا راده كا. خيرا ئاوړى دايه وه: «چت ده وئ؟ پيگوتى خوتم پيبيگه يه نى، چونكه شيت بووم.» به تووره ييش گوتى: «هه موو ئه وانم له به ره.»

ئاليووشا گوتى: «رهنگه به هه له چووبئ؛ به لام ئه وه لى راسته كه ده لى نه خووشى. هر ئيستا چاوم له روخسارت كرد. ئيوان زور تيگچووى، رهنگى مردووت لى نيشتووه.»

ئيوان بئ ئه وه لى راوه ستئ مى رپئ گرت. ئاليووشا وه دوا لى كه وت. ئيوان به نه رمى و بئ تووره بوون، رووراست و كونچكاوانه پرسئ: «ئالكسى فيودورويچ، ده زانى مروف چون شيت ده بئ؟»

- نا، نازانم. پيموايه شيتى چه ندين جوړى هه يه؟

- بلئى پياو خو لى بزاني خه ريگه شيت ده بئ؟

ئاليووشا به سه رسوورمانه وه وه لامى دايه وه: «پيموايه پياو ناتوانى له و حاله دا به جوانى خو لى بينئ.»

ئيوان توژئ مات بوو و له ناكاو گوتى: «ئه گه ر ده ته وئ له گه ل من به ريدا برؤئ، تكايه باسه كه بگوړه.»

ئاليووشا شه رمانه گوتى: «ئاخ، له بيرم نه بوو، نامه يه كم بو هيناوى،» نامه كه لى ليزا لى گيرفانى ده ره يتا و دايه ده ستى ئيوان. له ژير دارتيليك راوه ستابون كه گولويكى پيوه هه لكرابوو. ئيوان خيرا ده ستنووسه كه لى ناسييه وه. به بزده يه كى زيره كانه وه گوتى: «په ككو، له دست ئه و شه يتانه!» بئ ئه وه لى پاكه ته كه ش هه لچرئ، له توكوتى كرد و بلاوى كرده وه. ورده كاغه زه كان با بردئ.

ئيوان به له بزىكى پرسووكايه تى گوتى: «پيموايه هيشتا نه بوته شازده سالان ده يه وئ خويمان به سه ردا بيرئ،» ديسان به گوئ شه قامه كه دا كه وته رئ.

ئاليووشا به سه رسوورمانه وه پرسئ: «مه به ستت چييه له خويمان به سه ردا ده برئ؟»

- دتهوئ بزانى، راست ئو كارهى ژنانى بهستوكه دهيكهن.

ئاليوشا، خه مبارانه و تارادهيهك تووربه دهنكى هه لينا: «چون دلت دى قسهى وادهكهى، ئيوان ئه وه به راستته؟ ئه و كچه منداله، چون تومهت له و منداله ددهى؟ نه خو شه؛ زوريش نه خو شه. ئه و يش خهريكه شيتت ده بى... ناچار بووم نامهكهى بيم بؤت... خودا خودام بوو شتيتك لىبيستم... به هيوابووم نه جاتى بدهى.»

- به هيواي من مبه. ئه گهر ئه و منداله، خو من په رستارى نيم. ئالكسى بيدهنگ به، واز له و قسانه بيته. من هر بيريشى ليناكه موه. ديسان بيدهنگ بوونه وه.

ئيوان ديسان به تووربه يى گوراندى: «ئو ئيستا هه تا به يانى له بهر دايقى دوو عالم ده پاريتته وه كه نيشانيدا سبه ينى له دادگا چون هه لسوكه وت ده كا.»
- مه به ستت... مه به ستت كاترينا ئيوانا به؟

- ئه رى. كه ميتنكا نه جاتدا، يان له نيوى به رى. دوعا ده كا تيشكى هيو و رينو ينى دلى پروناك بكاته وه. خو نى ناتوانى بريار بو خو ي بدا. هيشتا دهره تى نه بووه بريار بدا. ئه و يش من به په رستارى خو ي دهرانى. ده يه وئ لايه لايه ي بو بكم و بيلاو ينم.

ئاليوشا به له بزىكى خه مناكانه گوتى: «براكهم، كاترينا ئيوانا خو شى ده وى.»

- رهنگه؛ به لام من دلم پيوه ي نيه.

ئاليوشا به شيويه كه شهمنا نه و سه ركونه كه رانه له دريژه ي قسه كانيدا گوتى: «ئو نازار ده كيشى. بو... هيندى قسه ي واى بو ده كه ي ته وا و هيوادار ده بى. دهرانم هيوادارت كردووه.» گوتيشى: «بمبووره كه ئاوات قسه له گه ل ده كم.»

ئيوان به تووربه يى گوتى: «ئو جو ره ي كه پيوسته ناتوانم هه لسوكه وتى له گه لدا بكم - كتوپر وازى لينا هينم و به بى شه رم كردن ناليم وازم ليه ينا وه. ده بى سه بر كم تاكو حوكوم بو قاتله كه ده بر نه وه. ئه گهر ئيستا لى هه لبريم،

سبه ينى له دادگا به له نيو بردنى ئه و هيجو پو وچه توله له من ده كاته وه. چونكه رقى له وه و دهرانى رقى ليه تى. هه مووى درويه، درو له سه ر درو! هه تا كاتيك لى هه لنه بر يم هيوابرا و نابى و ئه و رمووزنه له نيو نابا، چونكه دهرانى من دهمه وئ له و گرفتاريه رزگار يكه م. خو زگه ئه و حوكمه نه گبه تيه ده ربكرايه!»

وشه ي «قاتل» و «رمووزن» له دلى ئاليوشادا بوو به زايه له يه كى به ژان. تو زى بيرى له وته كانى ئيوان كرده وه و پرسى:

- ئاخه ر چون دهرانى ميتيا له نيو به رى؟ دهرانى چ شا يه ديه كه بدا كه ده بيته هو ي له نيو چوونى ميتيا؟

- هيشتا ئه وه نازانى. به لگه يه كى له لايه و ده ستنووسى ميتنكا يه. به خاترجه مى ئه و به لگه يه ده يسه لمي نى كه ئه و باوكمانى كوشتو وه.

ئاليوشا گوراندى: «مه حاله!»

- بو مه حاله؟ خو م خويندوومه ته وه.

ئاليوشا به گه رمى دووپا تيكرد وه: «به لگه ي وا هه ر نيه! چونكه ئه و پياوكوژ نيه. ئه و قاتلى باوكم نيه، كارى ئه و نيه، نا. كارى ئه و نيه!»

ئيوان فيودور وويچ له ناكاو را وه ستا و به خو ين سارد ييه كى ئاشكرا وه پرسى: «ئهى قاتل كي يه؟ به برواى تو ده بى كى بى؟» به دهنكي كى گر و له خو با ييانه ئه وه ي گوت.

ئاليوشا به دهنكي ئارام و كارتيكه رانه گوتى: «خوت دهرانى كنيه.»

- كى، مه به ستت ئه و قسه هه ليتوپلitanه يه وا سه باره ت به ئيسمير دياكوفى شيت و فيدار كه وتوته سه ر زاران؟

ئاليوشا له ناكاو هه ستيكرد سه ر تا پاي ده له رزى، وشه گه لى «خوت دهرانى كنيه» بى ئيختيار به زاردا هاتبوو. هه ناسه ي سوار بوو بوو.

ئيوان به شيويه كى وه حشيبانه هاوار يكد: «كى؟ كى؟» له پر ئارا و قاراي لى هه لگيرا.

ئاليووشا، ديسان به دهنگيكي نزيك به سرتوه دريژهي به قسهكاني دا:
«تهنيا شتيك دهزانم، ئهوهي باوكماني كوشت تو نهبووي.»

ئيوان به جاري تووشي سهسوورمان بوو.

- تو نهبووي! مهبهستت له «تو نهبووي!» چييه،

ئاليووشا به دلنيايي دووپاتي كردهوه: «ئهو كهسهي باوكماني كوشت،
تونهبووي، كاري تو نيبه!»

نيو دهقيقهيك بيدهنگ بوون.

ئيوان، به بزهيكي سارد و سرپوهه گوتي: «ئهو خوشم دهزانم. خهريكي
ورينه دهكي؟» چاوي له ئاليووشا بريبوو. ديسان له ژير كوئهكهي كارهباكه

راوهستان.

- نا، ئيوان. خوْت چهند جار گوتوته كوشتوومه.

ئيوان، داماوانه منجاندی: كهنگي شتي وام گوتوه؟ من له مؤسكو بووم...
كهنگي شتي وام گوتوه؟»

ئاليووشا له دريژهي قسهكانيدا گوتي: «له ماوهي ئهم دوومانگه دا واوهيلا،
زور تهنيا و بيكس بووي، زور جار ئهوهت بهخوت گوتوه.» وهك پيشوو به

نهرمي و راشكاوي قسهي دهكرد، ههر له وكاتهدا دهتگوت بيئختيار ددوي
و پيرهوي له فهرمانيكي روون و ئاشكرا دهكا. «خوت تومهتبار كردوه و به

خوتت سهلماندوه كه قاتل جگه له تو هيچكسي ديكه نيبه. بهلام ئهو كارهت
نهكردوه: به هلهچووي: قاتل تو نييت. حالي بووي؟ كاري تو نيبه! خودا

ناردوومي ئهوهت پييليم.»

ههردووكيان بيدهنگ بوون. خولهكيكي تهواو متهقيان نهكرد. ههردووكيان
ههروا راوهستاوون و چاويان له چاوي يهكتر بريبوو. رهنگيان ههلبزركابوو.

له ناكاو سهرتاپاي ئيوان وهلهرزين كهوت، شاني ئاليووشاي گرت و به
لهبزيكي تووره گوتي:

- تو له ژوررهكهي من بووي! شهوي لهوي بووي، ئهو كه هات... داني
پياني... ديتوته، ئاگات لي بووه!

ئاليووشا به سهرسامي گوتي: «مهبهستت كييه - ميتيا؟»

ئيوان شيتانه گوراندي: «ئهو نا، بهنهحلهت بي ئهو رموزنه! بو زانيوته ئهو
دي بو ديدهنيم؟ چونت زانيوه؟ پيم بلي!»

ئاليووشا كه ترسي لينيشتبوو، منجاندی: «ئهو كييه، نازانم باسي كي
دهكي.»

- ئهري، حهتمه ن دهزاني... دينا بو لهوه ئاگاداري... مهحاله نهزاني.

ئيوان وهك ئهوهي دان به خويدا بگري. لهسهرهخو راوهستا و اينواند كه
بير دهكاتهوه. چزهبزهيكي سهير دهمي پي پان كردهوه.

ئاليووشا به دهنگيكي لهرزوك ديسان وهقسه هات: «براكهم، ئهوه ههر به
تو دهليم، چونكه بروام بيدهكهي، ئيتير له هيچي ديكه ئاگادار نيم. ئيستا بو

دوايين جار! خودا له دلي ناوم كه ئهوهت پييليم. ئهگهر بيتته هوي ئهوهي لهم
ساتهوه له بهرچاوت تاليم..

بهلام تا ئيستا ئيوان فيودورويچ واديوار بوو تهواو داني بهخويا گرتوه.
بزهيكي ساردوسر كهوته سهرليوي و گوتي:

- ئالكسي فيودورويچ، تاقهتي پيغهمبهران و فيدارانم نيبه - بهتاييهت
رهوانهكراواني خودا - توش ئهوه زور چاك دهزاني. لهم ساتهوه رهنگه بو

ههتا ههتا پيوهنديم لهگهل تو نهمني و ليكههلبريين. تكات ليدهكهم له سهر ئهم
دورپيانه ليم جيا بهوه. مهزلهكهي توش لهولاويه. واچاكه ئاگات لهخوت بي

و بهتاييهتي ئهمرو تخونم نهكهي! حالي بووي؟

پووي وهرگيزا، بيئوهي ئاور بداتهوه، به ههنگاوي قورس و قايم كهوته
ري.

ئاليووشا له دواوه ههراي ليكرد: «براكهم، ئهگهر له ئهمرو بهدواوه تووشي
پووداويك بووي، بهرله ههمووكهس وهره بو لاي خوم!»

بهلام ئيوان وهلامي نهدايهوه. ئاليووشا له سهر دورپيانهكه چوه ژير
كوئهكهي كارهبايهك و راوهستا، ههتا ئيوان له تاريكيدا بزر بوو. پاشان

وهرسوورا و بهرهو مالي وهرپيكهوت. ئاليووشا و ئيوان ههردووكيان له

ژووری خزمه تکاراندا دهژیان؛ هیچ کامیان پنیان خوښ نه بوو له و ماله چولهی باوکیاندا نیشته چی بن. ئالیووشا له مالی بازارگانیک، ژووریکي به کری گرتبوو. ئیوانیش هر له و گهړه که وه تاغیکي پیشخزمه تیبانهی گه و ره و به رفه ریچی به کری گرتبوو، که دیوار به دیواری مالی بیوه ژنیکي جوان و خوښگوزهران بوو. ئه و بیوه ژنه میړده کارمهنده کهی نه مابوو. ته نیا کلفه تیکي بوو، ئه ویش ژنیکي ئه رخه نناس و کهړ و بادار بوو. هه موو پوژئی سه عات شه شی عه سر ده خزایه پیخه فه که یه وه و سه عات شه شی به یانی هه لده ستا. ئیوان فیوډورویچ له م دواییانه دا پووی له شادی و ژیانی خوښ و هرگیړابوو و خووی به ته نیایی گرتبوو. له ژووریکدا ده ژیا و هه موو کاروباره کانی خوئی به جیئی ده کرد و سه ری به هیچ کام له وه تاغه کانی دیکه دا نه ده کرد. گه یشته بهر ده رگای مالی، هات ده سته بری بۆ ئالقهی ده رگاکه و له پړاوه ستا. هه سته کرد ئازای ئه ندامی له داخ و رقان ده له رزی. زوو ده سته له ئالقهی ده رگاکه به ردا و له گه ل جنیویک و هر سوورا و به په له گه رایه وه. کیلومه تر و نیویک به پیدایه رۆیشت تا گه یشته ماله دارینه یه کی چکوله و داروبار پزیو که زیاتر له کوخیک ده چوو، ماریا کیندراتیفنا له وئی ده ژیا، هر ئه و جیرانهی بۆ و هر گرتنی شو ربا ده هات بۆ چی سخانه کهی فیوډورپاولوویچ و جاریک ئیسمیر دیاکوف گیتاری بۆ لیدابوو و گورانبی بۆ گوتبوو، ماله چکولانه کهی خوئیان فرۆشتبوو و ئیستا له گه ل دایکی له و خانووه دارینه دا ده ژیان. ئیسمیر دیاکوف نه خوښ بوو - هیچ کهس پیئی وانه بوو ده مینئ - له دواى مردنی فیوډورپاولوویچ چوو بوو بۆ لای ئه وان. ئیوان فیوډورویچیش که هیزیکي کتوپر به دواى خویدا رایده کیشا - هر ئیستا ده یویست بچی بۆ لای ئه و.

(۱)

یه که مین چاوپیکه وتن له که ل ئیسمیر دیاکوفه

ئهمه سیته مین جار بوو ئیوان له دواى گه رانه وه له مۆسکو ده چوو بۆ لای ئیسمیر دیاکوف. یه که م جار دواى رووداوه که چوو بۆ لای و قسه ی له گه ل کرد، ئه و پوژه بوو که هاتبووه، پاش ئه وه دوو حه وتوو دواتر، دیسان چوو بۆ سه ردانی. به لام لیتره دا کوتاییی به دیداره کانی نه هینابوو. بۆیه مانگیک زیاتر بوو چاوی پیئی نه که وتبوو، هه والیشی لیئی نه بوو. ئیوان پینچ پوژ دواى مردنی باوکی گه رابوو، بۆیه له ریوره سمی ناشتنی باوکیدا به شدارینه کرد که پوژیک بهر له گه رانه وه ی به ریوه چوو. هوی و ده رننگ که وتنه که شه ئه وه بوو ئالیووشا ناو نیشانی نه ده زانی و ناچار بوو بچی بۆ لای کاترینا ئیوانا تاکو برووسکه ی بۆ بنیرئ. له لایه کیشه وه ئیوان فیوډورویچ له گه ل گه یشته مۆسکو چوو بۆ دیدهنی خوشکی و پووری و برووسکه ی بۆ لیدان، به لام ئیوان هه تا چوار پوژ دواى گه یشتن نه چوو بۆ لایان. پیویست به گوتن ناکا، له گه ل ئه وه ی برووسکه ی پیگه یشت به چوارنال گه رایه وه بۆ شاره که مان. یه که م کهس که چوو بۆ دیدهنی ئالیووشا بوو. ئیوانیش به وپه ری سه رسوورمانه وه بوی ده رکه وت که به پیچه وانه ی گومانی خه لک، میتیا به تومه تبار نازانی و به راشکاوی ده لی ئیسمیر دیاکوف قاتله. دواتر، پاش چاوپیکه وتنی له گه ل سه روکی پۆلیس و دادوهر و بیستنی چۆنیه تی رووداوه که و تومه تبار و قولبه ست کردنی میتیا، سه ری له ئالیووشا سوورما و هاته سه ر ئه و باوه رهی که ئالیووشا به هوی هه سته هاودلی و برایانه

میتیا به بی تاوان دهنانی. چونکه ئیوان دهنانی ئالیووشا هۆگریه کی زۆری به میتیا ههیه.

وا باشه یهک دوو وشهش سه بارهت به ههستی ئیوان دهرهق به دیمیتری فیودوروویچی برای بدرکیتیم. ناخۆشی نه دهویست، ته نیا هیتدی جار دهرهق به ئه و دلسۆزی دهناند، که ئه ویش هاوړی بوو له گه ل رق و بیزارى. قیزی له هه لسوکه وت و ته نانهت قه لافه تی دزیوی میتیا هه لدهستا. ئیوان زۆری پیناخۆشبوو که دهیدی کاترینا ئیوانا هه ل هه ل گه ل له گه ل ئه وانه شدا هه ر ئه و رۆژهی گه یشته وه مالى خیرا چوو بوو سهردانى میتیا. ئه و ملاقاته ش گومانى ئه و تاوانه ی له میشکی ئیواندا نه ک که م نه کرده وه، به لکو قایمتریشى کرد. دیتی میتیا زۆر شله ژاوه و وه ک شیتی لیهاتووه. میتیا چه نه دریزی و چه قه سرۆبی کردبوو. به لام قسه کانی ئالۆز و بی سه ره وه به ره بوون. قسه ی زلی ده کرد، ئیسمیر دیاکوفی به تاوانبار دهنانی و به جارئ تیکه لی کردبوو. سه ری زمان و بنی زمانى سئ هه زار روبل بوو، که ده یگوت باوکی لی «دزیوه». له په ستا دووپاتی ده کرده وه: «ئه و پارهی هه خۆم بوو. پارهی خۆم بوو. ته نانهت ئه گه ر دزیباشم، هه قم بوو.» سه بارهت به و شایه دیبانه ی، به زهره دی ئه و دابوویان، ناره زایه تی دهر نه ده بری، ته نانهت ئه گه ر ده یویست راستییه کیش به قازانجی خۆی بگۆرئ، نه یده توانی بیسه لمیتی و قسه که ی به هه یچ دهر ده چوو. وادیار بوو نه یده ویست له هه مبه ر ئیوان یان که سانی دیکه دا به رگری له خۆی بکا. به پینچه وانه ئه و تۆمه تانه ی زۆر پیناخۆشبوو و پنی تووړه و ئاله تی ده بوو؛ زووزوو هه لده چوو جنیوی به هه مووان دها. کاتیک باسی شایه دیبه که ی گریگوری ده کرا که دهرگا که ئاوه لا بووه، به شیوه یه کی پرسووکایه تی ده یدا له قاقای پیکه نین و ده یگوت: «ئه وه ی ئه و دهرگایه ی کرده وه شه یتان بوو.» به لام نه یده توانی به روونی سه بارهت به و راستییه بدوئ. ته نانهت توانی له ماوه ی دیداره که یاندا قسه ی ناخۆش به ئیوان بلئ و نه راندی به سه ریدا که ئه و که سانه ی له من به گومانن «هه قی هه موو شتیکیان هه یه» به لام هه قیان نییه شکیان له و بی و دادگایی بکه ن. له

سه ر یه ک ئه و دیداره ی له گه ل ئیوان زۆر تال و ناخۆش بوو و به هه یچ شیوه یه ک ناتوانین ناوی دیداریکی دۆستانه ی لی بنیین. دواى ئه و دیداره ئیوان فیودوروویچ له رپوه چوو بوو لای ئیسمیر دیاکوف.

کاتیک له مۆسکۆوه به سواری شه مه نده فهر ده گه راپیه وه، بیرى له دوايين وتووێژى خۆى و ئیسمیر دیاکوف ده کرده وه که ئه و ئیوارهی به ر له سه فهره که ی له لای بوو بوو. زۆربه ی شته کان به بروای ئیوان جیی شک و گومان بوون. به لام کاتیک وه لامی دادوهری ده دایه وه، ئه و کاته هه یچی نه گوت، ده ستی راگرت چونکه ئه و کاته ئیسمیر دیاکوف له نه خۆشخانه بوو. دوکتۆر هیرتیزنستیۆب و دوکتۆریکی دیکه که ناوی واروینسکی بوو، کاتیک له نه خۆشخانه چاویان پینیکه وت، له وه لامی پرسیاره پیدارانه کانیدا به دلناییه وه گوتیان که بیگومان سه رودل لیهاتنی ئیسمیر دیاکوف راست بووه، کاتیک پرسیی ئیسمیر دیاکوف رۆژی رووداوه که خۆی نه خوش خستوه یان نا، به راستی تووشی سه رسوورمان بوون. پاشان تییانگه یاندا که فی لیهاتنی ئه و شه وه ی به هه لکه وت بووه و گه شکه که ی زۆری خایاندووه و چه ند جار له سه ر یه ک سه رودلی لیهاتووه. به جۆریک که نه خۆشه که سه تاسهت ژیانى له مه ترسیدا بووه. دواى ده وا و دهرمانیکی زۆر توانییان دلنیا بن که نامرئ. دوکتۆر هیرتیزنستیۆب له دریزه ی قسه کانیدا گوتی: «به لام له وانه یه هه تا ماوه یه ک، بو هه تا هه تا نا، ئه قلی بگۆردئ.» له وه لامی بی سه برانه ی ئیوان فیودوروویچدا که گوتی ئیستا شیته یان نا، گوتی که شیتییه که ی زۆر گرینگ نییه و ناتوانین بلین ته واو شیته، به لام تووشی شله ژان و په رۆشیی رۆحی بووه. ئیوان فیودوروویچ بریاریدا هۆی ئه و ئالۆزی و شله ژانه رۆحییه بدۆزیته وه.

له نه خۆشخانه ئیزنیاندا له رپوه چاوی به نه خۆشه که بکه وئ. ئیسمیر دیاکوف له به شیکی تایبه تی نه خۆشخانه که له سه ر چرپایه کی باریک راکشابوو. چرپایه کی دیکه ش له ژووره که دابوو، بازرگانیکی خه لگی شاره که مان له سه ری ره هیل بوو بوو، که به هۆی نه خۆشیی دلوه له شی

په نه ميبوو و ديار بوو له حالې گيانكهنشت دايه و بئ ئه وهى گوڼې بدهنې دهستيان كرد به قسه كردن. ئيسمير دياكوف هر كه چاوى به ئيوان فيؤدورويچ كهوت، به سهر سوورپاوانه وه بزهى هاتې و له و ساته دا ئارام و له سهره خو ديار بوو. لانكه م ئيوان وى هاته بهرچاو. جگه له وهش، قه لافه تى ئيسمير دياكوف زور سهرنجى راكيشا. هر له گه ل چاوى پنيكهوت، شكى لا نه ما كه نه خو شه. زور لاواز و بيتاقهت بوو، هيواش ده دوا و ويده چوو به زور زمانى بگيرې و قسه بكا. زهر د هه لگه رابوو. له ماوهى ئه و بيست ده قيقه ي پي كه وه قسه يانكرد، له په ستا هاوارى سهرى و ماسوولكه كانى له شى ده كرد و ديار بوو نازار ده كيشى. ده موچاوه ورديله و كوسته كه ي ورديله تر ديار بوو و سهر و قزى ئالوزا بوو، به جينى فوكله ش توپه لى قزى لوول و شيو او كه وتبووه سهر ته ويلې. به لام چاوى چه په ي خيل بووبوو و ده تگوت ئامازه به شتيك ده كا، واشى به خو ي ده سه لماند كه فهرقى نه كردوو. «قسه كردن له گه ل مروقى زانا و زيره ك هه ميشه پر بابه خه.» ئيوان له ريوه ئه و قسه ي وه بير هاته وه. له په ناى لاقيدا له سهر كورسي له يه ك دانيشت. ئيسمير دياكوف زور به زحمهت له سهر چرپاكه خو ي ئه مباره و بار كرد، به لام يه كه م كه س نه بوو كه ده ستيكرد به قسه كردن.

ئيوان ليپرسى: «ده توانى قسه م له گه ل بكه ي؟ زورت ماندوو ناكه م؟»
 ئيسمير دياكوف به ده نكيكى كز و نه خو شاننه منجاندى: «به لى ده توانم»
 وه ك ئه وهى دلخوشى ميوانىكى توورپه بداته وه، به له بزىكى نهرم دريژه ي پيدا: «گه ورم له ميژه هاتوويه وه؟»

- ئه مړو گه يشتمه وه... هاتم بو ئه وهى بزانه كه وتوويه چ زه لكاويكه وه.

ئيسمير دياكوف هه ناسه يه كى هه لكيشا.

ئيوان فيؤدورويچ له زمانى هه لخليسكا: «بو هه ناسه هه لده كيشى، خو تو ئاگات له هه موو شتيك بو!»

ئيسمير دياكوف مات و مرموچ ماويه ك بیدهنگ ما.

- قوربان چو ن ئاگادار نه بووم؟ پيشتر هه موو شتيك مه علوم بوو. به لام من چووزانم كار به و جينه ده كا؟

- چى مه علوم بوو؟ خو ت له گيلى مه ده! يانى پيشبينيت كردبوو كه سه رودلت ليدى، كاتيک ده چوى بو ئه مباره كه؟ ناوى ئه و شوينهت هيتا؟
 ئيسمير دياكوف به له سهره خو يى گوڼى: «خو له كاتى پرسينه وه دا ئه وهت نه گوڼووه؟»

ئيوان فيؤدورويچ له ناكاهه ستى به رق و توورپه يى كرد.

- نا، هيشتا نه مگوڼووه، به لام حه تمه ن ده ليم. حه زره تى به ريزت ده بى زور چاكان بو باسبكه ي، جوان له گوڼشى بگره، ئيجازهت پينادم گالته م پنيكه ي و پيتوابى ده توانى كلاويش له سهر من ني!

ئيسمير دياكوف هه روا له سهره خو، به لام بو تاويك چاوى قوچاند، گوڼى: «قوربان، من ئه وه ندهم هيوا به ئيوه يه، به قه د خودا، بو ده بى گالته تان پنيكه م؟»

ئيوان فيؤدورويچ هه ليدايه: «جارى ده زانم كات و ساتى فى ليها تن پيشبينى ناكري، زورم پرسيار كردوو؛ پيتوانه بى ده توانى به منى بسه لمينى. ده ي چو ن بوو پيشتر كات و ساته كه يت پيگوتم و هه روه ها سه بارهت به ئه مباره كه ش؟ ئه گه ر به درو خو ت وا لينه كردوو چو ن ده تزانى سه رودلت ليدى و له پليكانى ئه مباره كه وه ده كه ويه خوارى؟»

ئيسمير دياكوف، به قه ستى ده نكي دريژ كرده وه و گوڼى: «قوربان، هه رچونيك بى ناچارم روژى چه ند جار بجمه ئه مباره كه وه. قوربان سالى پيشووش به وشيوه يه له وه تاغى ژير هه وره بانه كه كه وتمه خوارى. ئه وه راسته كه روژ و كاتى فى ليها تنه كه پيشبينى ناكري، به لام پياو جارى وايه له دلې ده دا.»

- به لام تو روژ و كاته كه يت پيشبينى كرد!

- قوربان، سەبارەت بە سەرودل لىھاتنەكەى من وا چاكبوو پرسىيار لە پزىشكەكانى ئىزە بكەى. دەتوانى لىيان بېرسى بە فىل بووە يان بەراستى؛ هېچ كەلكىكى نىيە ئەوئەندەى لە سەر برۆين.

- ئەى ئەمبارەكە؟ چۆن ئاگادارى ئەمبارەكە بووى و دەتزانى دەكەوئە ناوى؟

- واديارە ناتوانى مەسەلەى ئەمبارەكە لە زەينتدا حەلكەى! ھەر لەو كاتەدا كە كەوئە نىو ئەمبارەكەو، ترس و دلەراوكىيەكى زۆرم ھەبوو. ئەوئەى لە ھەموو شتىك زياتر ئاراقاراي لىھەلگرتم، لەدەستدانى ئىو و بېپشتىوان مانەو ھەم بوو. بۆيە كاتىك چومە نىو ئەمبارەكەو لە دلەى خۆمدا گوتم: «ئەگەر بكەوم، لەرپوئە فىم لىدئ؟» قوربان ھەر لەبەر ئەو ترسە بوو لە ناكاو تووشى ئەو حالەتە بووم كە بەسەرمدا دئ... ھەربۆيە بەسەرەو لە پلىكانەكان كەوئە خوارى. ھەموو ئەمانە و تەواوى ئەو قسانەى پىشوووى من كە ئەو رۆژە عەسر لەبەر دەرگاكە بۆم گىراپەو و گوتم چەندە دەترسم و باسى ئەمبارەكەم كرد، ھەموویم بۆ دوكتۆر ھىرتىزنىستىووب و نىكولاپارفىنوويچ گىراوئەو و ھەمووشى لە شايدەى نامەكەدا نووسراو. دوكتۆرى نەخوشخانەكەش، ئاغای واروئىسكى قەبوولكىرد كە ئەو فكرە، يانى ترسى كەوئەخوارەو، بوئە ھۆى ئەو سەرودل لىھاتنە. راست ئەو كاتەش بوو سەرودلم لىھات. نووسىوئىشيانە، يانى حەتمەن ئەو ترسە بوئە ھۆى ئەو فىلىھاتن، قوربان.

ئىسمىر دىاكوف كاتىك قسەكەى تەواو كرد ھەناسەيەكى قوولەى ھەلكىشا، كە دەنگوت بە جارى ھىزى لىبراو.

ئىوان فىوئورۆويچ، كە تارادەيكە شلەژا بوو گوتى: «كەوايە لە وتەكانتدا ئەوئە گوتوئە؟» دەيوئىست بە دووپاتكردنەوئەى مشتومرەكەيان بىترسىئى، بەلام بۆى دەركەوت كە ئىسمىر دىاكوف خۆى راستى ھەموو شتىكى گوتوئە.

ئىسمىر دىاكوف لىبراوانە گوتى: «ترسى چىم بوو؟ لىگەرئ با ھەموو راستىيەكان بنووسن.»

- وشە بە وشە قسەكانى بەر دەرگات بۆ گىراپەوئە؟

- نا، يانى وشە بە وشە پىمئەگوتون، قوربان.

- پىتگوتن كە دەتوانى فى لەخۆت بىنى، ھەرەك ئەو كاتە خۆت پىوئە رادەنا؟

- نا، ئەوئەشم پىئەگوتن، قوربان.

- ئىستا پىمبلى، بۆ منت نارد بۆ چىرماشنىا؟

- دەترسام بچى بۆ مۆسكۆ، چونكە چىرماشنىا نىكترە قوربان.

- درۆ دەكەى، خۆت پىشنىارت پىكردم برۆم؛ پىتگوتم خۆم لەرپى چارەپەشى لادەم.

- تەنيا لەبەر خۆشەويستى و فىداكارى دۆستانەم بوو، چونكە كىشە و ئالۆزى بنەمالەكەم پىشبنى كردبوو و دەموئىست ئىو لەو كىشەيە بەدوور بن، قوربان. لەبەر ئەو بوو پىمگوتى لەرپى چارەپەشى لادە و دەموئىست تىبگەى كە كىشە و ئازاو لە مالەكەدا ھەلدەگىرسى و بۆ ئاگادارى لە گىانى باوكت لە مالیدا دەمىئىيەو.

ئىوان فىوئورۆويچ لە ناكاو توورە بوو، گوراندى بەسەرىدا: «كەللەكەر، دەبوو راشكاوانەتر پىمبلى!»

- قوربان، لەو كاتەدا چۆن دەكرا راشكاوانەتر پىتىبلىم. لەو دەترسام وەقسە بىم و ئىوئەش لەوانە بوو توورە بن. دىسان لەوئەش دەترسام دىمىترى فىوئورۆويچ كىشە و ھەرايەكى دىكە وەرئى بخا و ئەو پارەيە ھەلگىرئ و برؤا، چونكە ئەو پارەيەى بە پارەى خۆى دەزانى، بەلام كى دەيزانى كارەكە بەو جىئە دەگا و پىاوى تىدا دەكوژئ؟ پىمابوو تەنيا ئەو سى ھەزار رۆبلە دەبا كە لە ژىر بالئجەكەى باوكتدا بوو. قوربان، لە پاكەتىكدا بوو. قوربان، بەلام دىمان ئاوا كوشتى. قوربان، ئىو خۆشتان بىرتان لە شتى وا دەكردەوئە؟

ئىوان تۆزى مات بوو و گوتى: «بەلام ئەگەر دەلىلى نەدەكرا بىرى لىكەيتەو، چۆن دەمتوانى بىرم بۆ ئەو بچى و لە مالى بىمىنمەو؟ قسەى بىسەرەوبەر دەكەى!»

- دەبوو بەو بەزنى كە دەمويست بىننيرم بۆ چىرماشنىيا، نەك مۆسكۆ.

- چۆن دەمتوانى بەو بەزنى بىرمانم؟

ئىسمير دياكوف زۆر بىننيرى دەنواند، ديسانىش خولەكك بىدەنگبوو.

- قوربان، دەبوو بەو بەزنى كە داوام لىكردى نەچى بۆ مۆسكۆ، بەلكو بچى بۆ چىرماشنىيا. يانى دەمويست لە شوينىكى نىكتىر بى قوربان. چونكە دىمىترى فىودورويچ بىزانىيا زۆر دوور نەكەوتويەو دەستى بۆ كارىكى ئاوا نەدەبرد. ئەگەر رووداويكىش بقەومايە، دەهاتىيەو و پارىزگاريت لە منىش دەكرد، چونكە پىمگوتى گرىگورى نەخوشە و منىش دەترسم توشى ئەو سەرودلە دوابراوہ بىم. پاشان ئەو نىشانانەم بۆ باسكردى كە چەن جار لە پەنجىرەكە بەدى، باوكت دەرگاكە دەكاتەو، ئەو دەم بە دىمىترى فىودورويچىش گوت. پىمابوو بۆخوتان بىرتان بۆ ئەو دەچى كە مېتيا كارىكى ئاواى لە دەستدى و لەوانەيە ئىوہش لىرە بىمىنەو و تەنانەت نەشچن بۆ چىرماشنىيا.

ئىوان فىودورويچ بەخوى گوت: «واديارە زۆر بەروونى قسە دەكا، تەنيا تۆزى منجە منج دەكا؛ كەوايە ئەو تىكچونەى مېشكى كە هيرتىزىستىوب باسى دەكا، چىيە؟» بە دەنگىكى بەرزىش كە توورە بوونى پىوہ ديار بوو: «نەگبەتى، لەگەل منىش بە فىل و دەھوہە هەلسوكەوت دەكا.»

ئىسمير دياكوف بەشيوہەكى مات و بەستەزمانانە قسەكەى خوى خواردەوہ: «بەلام ئەو كاتە پىمابوو بە تەواوى بوى چوى.»

ئىوان فىودورويچ ديسان قەلس بوو و گوراندى: «ئەگەر بىزانىيايە، دەمامەو.»

- ئاخەر قوربان، پىمابوو بەھوى تىگەيشتن لە مەبەستەكەم ئاوا بە پەلە رويشتى بۆ ئەوہى لەرپى چارەرەشى لادەى، قوربان بۆ ئەوہى لە ترسانا راکەى و خوت دەر بازكەى.

- پىتوايە ھەموو وەك تۆ ترسەنوكن؟

- بىوورە قوربان، پىمابوو توش لە من دەچى.

ئىوان بە نارەحەتتەيەو گوتى: «ھەلبەت دەبوو بىزانم، دەشمزانى شتىكت لەژىرسەردايە...» لە ناكاويش مەسەلەيەكى وەبىرھاتەو و گوراندى: «بەلام درۆ دەكەى و درۆكەشت بە پىي خوى دەروا. لەبىرتە لە عارەبانەكەوہ سەرکەوتى و پىتگوتم: «قسە كردن لەگەل مروقى زىرەك و زانا زۆر بەنرخە؟» بۆيە بە رويشتنى من خوشحال بووى، چونكە مەتحتدەكردم! ئىسمير دياكوف لە پەستا ھەناسەى ھەلدەكىشا. رەنگى ھەلبىركا و بە ھەناسە بركىوہ گوتى:

- لەبەر ئەوہ خوشحال بووم، رازى بووى بەجىي مۆسكۆ بچى بۆ چىرماشنىيا، چونكە ئەوى نىكترە. بەلام كە ئەو قسانەم كرد، نەمدەويست مەتخ و تارىفت بكەم، بەلكو دەمويست سەرکۆنەت بكەم. خوت سەرنجت نەدايە.

- سەرکۆنەى چى؟

- كە ئەو كارەساتە پىشبينى كرد و باوكىشت بەجىھىشت و پارىزگاريت لىنەكردىن. چونكە لەوانە بوو بەھوى دىزىنى ھەزار رۆبلەوہ قۆلبەستم كەن قوربان.

ئىوان ديسان دەمى ھەلمالى: «ئەى نەگبەتى! پىمبلى بىزانم، نەقلى ئەو لە پەنجىرە دانەت بە دادوہرەكان گوت؟»

- ھەموو شتىكم بە بى پىچوپەنا پىگوتن قوربان.

ئىوان فىودورويچ ديسان لەناخەوہ توشى سەرسوورمان بوو و درىژەى بە قسەكانى دا:

- ئەگەر ئەو كاتە بېرىم لە شتىك بگردايەتەو، حەتمەن ئەو ەى بېرىم لىدەكردەو ەغەلىي تۆ بوو. دىمىترى رەنگ بوو بىكوژى، بەلام قەت باوەر ناكەم دىمىترى دزىبىكا... بەلام تۆ ەموو ەغەلىيەكت لە دەستدئ، خۆت بە منت گوت كە دەتوانى خۆت بىهۆش كەى. دەبلى نەتگوت!

- لەبەر ساويلكەيى بوو، بە عومراتم بە درۆ فېم لە خۆم نەهناو. ئەو كاتە رەنگە وىستىتېم شاتوشووت بكەم، ئەو ىش بەهۆى گەوجىيەتییەو. ئەو كاتە زۆرم خاترى ئىو ەو ىست. نەمدەو ىست بىشارمەو.

- دىمىترى برام بە راشكاوى تۆمەتبارت دەكا كە قەتل و دزىتكردوو.

ئىسمىر دىاكوف دىسان بە بزەيەكى تالەو ەگوتى: «ئىتر چىي لە دەست دئ؟ بەلگە و شايد ەموو بە زەرەدى ئەون، كئ باوەر بە قسەكانى دەكا؟ گرىگورى واسىليەويچ دىتوويەتى دەرگا كە كراو ەتەو، قوربان. كەوايە دەتوانى بلى چى؟ گوئى مەدەنى! ەو ەلەدا خۆى نەجات دا.»

بەهيواشى لە قسە كەوت و لە ناكاو، وەك ئەو ەى بىر بكاتەو ەريژەى پىدا: «قوربان، گوئت بەوانە نەبزوى. دەيەوى ەمووى بە سەر مندائىنى و بىسەلمىنى كارى من بوو. ئەو ەم بىستوو قوربان. ئەگەر زىرەك بوايەم و بمتوانىيە بە درۆ فى لە خۆم بىنم و پىلانم بۆ باوكت دارشتايە، پىشتر چۆن بە تۆم دەگوت دەتوانم فى لە خۆم بىنم؟ ئەگەر پىلانى ئەو قەتلەم دارشتايە، پىتوايە ئەو ەندە گەوجم بە زەرەدى خۆم شايدەبىيەكى ئاوا بدەم؟ ئەو ىش لاي كورەكەى! بەراستى كەس شتى وائى نەبىستوو! جا شتى وائى چۆن دەبئ؟ ئەگەر واش بوايە، قەت ئەو رپوداو ەدەقەوما. ئىستا ەچكەس گوئى لە قسەكانمان نىيە، خودا نەبئ، قوربان. ئەگەر برپار بئ ئەو بە دادوەر و نىكۆلاى پارفنوويچ بلىي، بەو كارەت پارىزگارىيەكى باش لە من دەكەى، چونكە كەسئك كە بئپەردە قسە دەكا و نايشارىتەو، چۆن جىنايەتى ئاوا دەكا. ەموو كەس ئەو دەزانئ.

ئىوان فىودورويچ كە ئەو دەليل و بەلگانەى ئىسمىر دىاكوف شوئىنى لە سەر دانابوو، گوتى: «چاكە،» بۆ برىنەو ەى مشتومرەكەيان ەستا سەرپئ.

«من شكم لە تۆ ەر نىيە و پىموايە زۆر كارىكى قورە پىاو لە تۆ بە گومان بئ. بەپىچەوانە، زۆرىشت سىاسدەكەم دلئياتكردم. ئىستا دەروم، بەلام دىسان دىمەو ە بۆسەردانت. جارئ خوداحافىز. ەيوادارم خوا شىفات بدا. ەچت پئوىست نىيە؟»

- لەبەر ەموو شتىك سىاستدەكەم قوربان. مارتا ئىگناتىفنا زۆرى ئاگا لىمە و ەرشتىكم پئوىستئ بۆم دئئ. كەسانىكى دلؤقان ەن ەموو رپوژئك دئئ بۆ دىدەنىم.

شتىك ئىوانى ەندا لە ناكاو بلى: «خوداحافىز، بەلام سەبارەت بەو ەى كە دەتوانى فى لە خۆت بىنى، لاي ەچكەس دەنگى ناكەم و داوا لەتۆش دەكەم لاي ەچكەس باسى نەكەى.»

- تىدەگەم قوربان. ئەگەر تۆ باسى ئەو ەنەكەى، منىش قسەكانى بەر دەرگا پووشبەسەر دەكەم.

ەر ئەو كاتە بوو ئىوان فىودورويچ رپوىشتە دەرى و ەىشتا چەند ەنگاو لە سەرسەراكە دوور نەكەوتبۆو ەستىكرد ئەم وشانەى دوايى ئىسمىر دىاكوف بە تونكل بوون. ەئندەى نەمابوو بگەرىتەو، بەلام پالئەرىكى ئاسايى بوو، بە بولەبول «قسەى ەلئت وپلئت!» لە نەخۆشخانە چوو دەرى. ەستى سەرەكى ئىوان ەستكردن بە دلئايى بوو، ئەو ىش بەهۆى ئەو راستىيەو بوو كە ئىسمىر دىاكوف دەستى لەو كارەدا نەبوو، بەلكو مئتيا بوو، ئەگەرچى قەت ئەو چاوەرپوانىيە لەو نەدەكرا ئاوا بىر بكاتەو. نەيدەو ىست ەگەرى ئەو ەستە لە ناخى خۇيدا لىكداتەو ە و تەنانەت بئزى ەلەدەستا سەر بە مالى دلئى خۇيدا بكا و بىشكنئ. ەستىكى وائى بوو كە دەتگوت بۆ لە بىر بردنەو ەى شتىك كەوتوتە ەلەپرووكئ.

لە رپوژانى دوايىدا كە ئاگادار بوو ئەوشايەدانەى بە زەرەرى مئتيا قسە دەكەن زۆرن و گومانى نامئنى كە ئەو جىنايەتە كارى مئتيايە. شايدەدى داني كەسانىكى وەك فىنيا و دايكى لە گورپىدا بوو، كە خۇيان لەلای خەلك بەقەد چلەپووشئك بايەخيان بوو. كەچى شايدەبىيەكەيان كاردانەو ەى قورسى لە

سەر پەروەندەکە هەبوو. پێرخۆتین و ئەو کەسانەى نێو مەيخانەکە و فرۆشگای پلاتینکۆف و هەروەها شایەدەکانى ماکروویە، هەر باسناکرێ چونکە شایەدیە هەموویان ئەو وەندە لەراستی نزیکە، گومانى بۆ کەس نەهێشتۆتەو. جارێ ئەوانە کە زۆریش گرینگ نەبوون تا ئەو رادەیه تال و ئازارای بوون. بەلام رازی «لێدانى پەنجەرەکە» بەقەد شایەدیەکەى گرێگۆرى سەبارەت بە ئاوەلا بوونى دەرگاگە شوێنى لە سەر دادوەرەکان دانا. ژنەکەى گرێگۆرى، مارتا لە وەلامى پرسىارەکانى ئیوان فیۆدۆرۆویچدا گوتى: ئیسمیر دیاکۆف ئەو شەو هەتا بەیانى لەو ژوورەى تەنیشتمان کە تیغەیهکى باریکیان لەنیواندایە بى سەروزمان کەوتوو. «سێ هەنگاو لە ئیمە دوور نییە» ئەگەرچى زۆر خەویشم قورسە، بەلام ئەو شەو چەند جار بە دەنگى نکه و نالەى ئەو قور بەسەرە لەخەو راجەنیوم. «ئەو شەو لە پەستا نالەى دەهات.»

ئىوان، قسەى لەگەڵ هیرتیزنستیۆب کرد و پێیگوت کە ئیسمیر دیاکۆف شیت نییە، بەلکو تارادەیهک کز و بیهیز بوو، بۆیه هیرتیزنستیۆب زەرەیهکى گرت و گوتى: «دەزانى ئیستا چون کاتى خۆى تێپەر دەکا؟ خەرىکى لەبەرکردنى وشەى فەرەنسییە. کتیبیکى ناو تە ژیر بالنجەکەى کە پرە لە وشەى فەرەنسى و دیارە کە سیک ئەوانەى بە رینووسى پووسى بۆ نووسیوه. هی هی هی!»

ئىوان ئاخىر وایلیهات هەموو شک و گومانیکى وەلانى. نەیدەتوانى بیر لە میتیایى براى بکاتەو و بیزی لێى هەلنەستى. بەلام شتیک زۆر سەیر بوو. ئالیووشا سوور بوو لە سەر ئەوەى کە میتیا قاتل نییە، بەلکو «زۆر ویدەچى» کارى ئیسمیر دیاکۆف بى. ئىوان هەستیکرد ئەو قسەیهى ئالیووشا زۆر گرینگە بۆیه تەواو تووشى سەرسوورمان بووبوو. شتیکى تریش کە جیى سەرسوورمان بوو ئەو بوو کە ئالیووشا بە هیچ شیوەیهک هەولێ نەدەدا سەبارەت بە میتیا لەگەڵ ئىوان بدوێ و قەتیش ئەو باسەى نەدەهینا

گۆرێ، تەنیا وەلامى پرسىارەکانى دەدایەو. ئەو هەش بەتایبەتى زۆرى سەرنجى ئىوان راکیشابوو.

بەلام ئىوان ئەو کاتە دلى لە جیبهکى دیکە بوو، زۆر سەرقالى مەسەلەیهکى دیکە بوو. کاتى لە مۆسکۆ هاتەو، ئەشقى کاترینا ئیوانا بە جارێ شتیکرد و ئاورى لە هەناوى بەردا و هۆش و ئیختیارى لا نەما. لێردا جیى نییە باسى ئەو ئەشقه تازەى ئىوان بکەین کە تەواوى عومرى بەو داخووە جینگلى دا: ئەو بە سیکە بۆ وەختیکى تر و رۆمانیکى تر، کە لەوانەیه قەت نەینووسم. بەلام لێردا ناتوانم چاپۆشى لەو خالە بکەم کە ئىوان کاتى رۆیشتن لە مالى کاترینا ئیوانا بە ئالیووشای گوتبوو «دلم پێوێ نییە» - کە نەقلەکەیم گێراوەتەو - بەلام ئەو درۆیهک بوو بە پێى خۆى دەرویشت: چونکە شیت و شەیدای کاترینا ئیوانا بوو و زۆریشى خۆش دەویست. ئەگەرچى جارناچارێک لە دەستى وەرەز دەبوو و رقى لێى هەلەدەستا و ئەگەر دەستى پێى بگەیشتایە دەیکوشت. ئەو هەستەش بە زۆر هۆو خۆى لە میشک و رۆحى وەرەدەپێچا. کاترینا ئیوانا بەهۆى تیکچوونى نیوانى لەگەڵ میتیا بە جارێ تیکشکابوو، کاتیک ئىوان گەرایەو بە هەلەداوان رۆیى بۆ پیشوازى و دیار بوو ئەوى بە تەنیا پشتیوانى خۆى دەزانى. هەستى پووشا بوو و کەوتبوو بەر سووکایەتییى. دیار بوو بەو هەش زۆر تیکشکاوه. ئیستاش ئەو پیاوه گەرابۆوه بۆلای، ئەو پیاوهى کە سەردەمیک زۆرى خۆش دەویست و بە گرى ئەشقى دەسووتا. (ئەو هەش باش دەزانى)، دل و ئەقلێ ئەویشى زۆر لەدل و ئەقلێ خۆى بە باشتر دەزانى. بەلام ئەو کچە جوان و داوینپاکە، ئەگەرچى دەیزانى ئەو پیاوه خاوەنى هەوا و هەوسیکى کارامازوفیانەیه، زۆرى خۆش دەویست و شەیدای بووبوو، بەلام بە تەواوى خۆى نەنایە ئیختیارى. هەر لەوکاتەشدا، بەهۆى پەیمان شکاندنى میتیاوه، بەردەوام ئازارى دەکیشا و کاتى رقهستان و توورە بوون (کە زۆر جار پینش دەهات) ئەو هەى لە ئىوان دەشاردەو. ئەو بوو ئەو قسەیهى ئىوان، کاتى مشتومر لەگەڵ ئالیووشا گوتبووى «درۆ لە سەر درۆ» یە. زۆرى لایەنى

ناراست بوو و هەر ئه وهش رقی ئیوان فیؤدؤرؤویچی به جارئ ههستاندبوو... به لام نه قلی ئه وه هه لده گرین بؤ دوايي.

ئىوان له راستیدا ماوهیهک بوو ئیسمیر دیاکوفی له بیر بیربؤوه، به لام دوو چه وتوو دواي یه کهم سهردانی له نه خوڤخانه دیسان ئه و بیروکه سهیر و سه مه ره ی پیشوو میشکی داگرت. هه ر ئه وه نده به سه بلیم ئیوان له په ستا له خوئی ده پرسى بؤ ئه و شه وه ی ئاخه له مالى باوکی له ژوو ره که هاته ده ری، وه ک دز چۆته سه ر پلیکانه کان خوئی گرتوو، بؤ ئه وه ی بزانی باوکی له خواره وه چه ده کا. بؤ دواتر به جارزی ئه وه ی وه بیر هاته وه، بؤچی به یانیی رۆژی دوايي، کاتیک ده یویست برؤا بؤ سه فه ر ئه وه نده تووشی دل و پیره بوو؟ بؤچی کاتیک گه یشته مۆسکؤ به خوئی گوتبوو «من هیچووچم»؟ ئیستاش تارادهیهک به زه نیندا هات که ئه و بیروکه پر ئازاره ی که سه رتاپای داگرتوو له وانیه ته نانه ت کاترینا ئیواناشی له بیر به ریته وه. راست دواي ئه وه بوو له سه ر شه قام چاوی به ئالیووشا که وت. له ریوه رایگرتبوو و لیی پرسى بوو:

- له بیرته دیمیتری دواي شیو وه ک ئه جه ل گه یشته سه رمان و له باوکمیدا و دواي ئه وه له چه وشه پیمگوتی ئه و هه قه م هه یه ئاواته خواز بم... پیمبلی بزانه ئه و کاته پیت و ابوو ئاواته خوازی مردنی باوکم بووم یان نا؟
ئالیووشا به نه رمی وه لامی دایه وه: «ئه ری، پیمو ابوو ئاواته که ت ئه وه یه.»
- هه رواش بوو. مه سه له که ته نیا خه یال و بیرکردنه وه نه بوو. به لام ئه و کاته پیتوانه بوو ئاوات و ئاره زووم ئه وه بوو که «هه ژدیهایه ک هه ژدیهایه کی دیکه هه لלוوشی»؛ یانی دیمیتری باوکم بکوژی، هه تا زووتریش ئه و کاره بکا چاکتره... ته نانه ت خوڤم ئاماده بووم پیلان دارپیژی ئه و کاره بم.
ئالیووشا رهنگی هه لبزکا، چاوی له چاوی ئیوان بری و زمانی له گو چوو.

ئىوان گوراندى: «قسه بکه دهی، پیمبلی بزانه ئه و کاته چۆنت بیر کرده وه. راستیه که یم پیمبلی، پیمخوشه ئه و راستیه بزانه!» هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا و به ر له وه ی ئالیووشا وه لامی بداته وه، به تووریه یی چاوی تیبری. ئالیووشا به سرته گوتی: «بمبووره، ئه و کاته بیرم له وهش کرده وه،» هه ر به بی پیمبلی وهش قسه که ی ده ربری.

ئىوان گوتی: «سپاست ده که م»، دواي خودا حافیزیش به په له ملی ریی گرت. له و کاته وه ئالیووشا بؤی ده رکه وت که ئیوان ده یه وه ی دووره په ریژی لی بکا و ییده چی رقی لیی بی، ئه ویش تارادهیه ک که ئالیووشا ده ستی له چاوپیکه وتنی هه لگرت. دواي ئه و دیداره ش هه ر له ریوه ئیوان رۆیشت بؤ لای ئیسمیر دیاکوف و نه رۆیشته وه بؤ مالى.

دووه مین چاوپیکه وتن له کهل نیسمیر دیاکوفه

چه ند رۆژ بوو، نیسمیر دیاکوف له نه خوشخانه مه رخصه س کرابوو. ئیوان فیودورویچ دهیزانی ماله تازه که ی کامه یه، مالیکه دارینی چکوله و کون بوو، پیشخانه یه کی باریک کردبووی به دوو به شه وه، لایه کی ماریا کیندراتیفنا و دایکی تیندا ده ژیان و به ریکیشی نیسمیر دیاکوف. هیچکس نه یده زانی نیسمیر دیاکوف بو له گهل نه وان ده ژی و له بهر چی - وهک دوست و ئاشنا، یان کریشین. دواتر ده یانگوت ده زگیرانی ماریا کیندراتیفنا یه، چۆته لایان و هه تا ماوه یه ک به بی کرئ له گهل یان ده بی. دایک و کچ هه ردوویکیان ریزیکه زوریان بو داده نا و به چاوی مرقئیکه خاوه ن که سایه تی تیان ده روانی.

ئیوان فیودورویچ له ده رگای دا و هه رکه ده رگا که کرایه وه رۆیشته پیشخانه که. ماریا کیندراتیفنا راست رۆی بو وه تاغه که ی ده سته چه پ که له وی دیکه یان باشتر بوو، نیسمیر دیاکوف له ویدا ده ژیا. کووره یه کی چینکو له ژووره که دا دایسا و هه وای ژووره که زور گه رم بوو. دیواره کانی به کاغه زدیواری شین دا پوشرابوو، که له زور جیوه کاغه زه کان درابوون و قالونچه به رسورکه له که لینی دیوار و کاغه زه دراوه کاند ده هاتن و ده چوون و به رده وام خسه خشیان ده هات. که لوپه لیکه نه وتو له ژووره که دا نه بوو: دوو کورسی له مبه ر و نه و به ری دیواره که و دوو کورسیله ش له په نا میژیک. په رۆیه کی گول په مبه یی به سه ر میزه که دا درابوو. له سه ر لیواری هه ردوو په نجیره که یه کی گولدانیکی شه مدانی لی داندراوو. له سوچی ژووره که ش وینه یه کی مه سیح له قه تحه گیرابوو. سه ماوه ریکه مسینی چکوله ش له سه ر

میزه که بوو، له چه ند جیوه قوپابوو. که شه فیکیش دوو په رداخی له سه ر بوو. نیسمیر دیاکوف چایه که ی خوار دبووه و سه ماوه ره که کوژابوو. له پشت میزه که له سه ر کورسیله یه ک دانیشتبوو. چاوی له کتیبیک ده کرد و به نه سپایی به قه له مزل دهینوسی، له وه ده چوو خه ریکه نووسینی مه شق بی. له بهر ده ستیدا شوو شه یه ک جه وه ر و شه مدانیکی ته نه که داندراوو و شه میکی مؤمی له سه ر بوو. ئیوان فیودورویچ هه رکه چاوی به نیسمیر دیاکوف که وت له رپوه زانی نه خۆشییه که ی ته و او چاک بوته وه. روخساری گه شابوو و قزه سه ری به شیوه یه کی جلفانه بو پیشه وه داهینابوو و چه وری کردبوو. به رگی خه ویکی پر رهنگی ملیوانه تووکنی کون و چلکه سووی له به ردا بوو. چاویلکه یه کی له سه ر لووتی داناوو، که ئیوان فیودورویچ تا ئیستا نه دیدبوو چاویلکه له چاو بکا. نه و نه دا قوره شی نه وهنده ی دیکه رقی ئیوانی هه ستاند: «چاو لیکه شتی چۆنیش چاویلکه له چاو ده کا!» نیسمیر دیاکوف به ئارامی سه ری هه لینا و له پشت چاویلکه که یه وه چاوی له میوانه که ی بری؛ پاشان به نه سپایی چاویلکه که ی داگرت و له سه ر کورسیله که هه ستا، نه ویش نه ک بو ریزگرتن، به لکو تاراده یه ک له بهر ته وه زه لی و به بی ریزه یه ک نه ده ب و ماریفته ت. نه و هه لسوکه وته ی له رپوه سه رنجی ئیوانی راکیشا و تیگه یشت که ده یه وه ی خوی بنوینی. هه ر به چاویشیدا بو ی ده رکه وت که فیله وته له که و ده هوی لیده باری. وهک نه وه ی به و چاوه پر دولاب و ده هویانه ی بلئ: «بو لیم بوویه ملۆزم؟ نه و کاته هه موو شتی کمان یه کلایه کرده وه، ئیتر بو دیسان سه رودلت گرتووم؟» ئیوان به زحمه ت توانی دان به خۆیدا بگری و هه روا که له جی خوی راوه ستابوو گوتی: «ئیره زور گه رمه،» پاشان دوگمه ی بالته که ی هه لگرت.

نیسمیر دیاکوف گوتی: «بالته که ت دا که نه، قوربان.»

ئیوان بالته که ی دا که ند و له سه ر کورسییه ک داینا. به ده سته له رزوک شانی کورسییه کی گرت و به په له کیشای بو پال میزه که و دانیشته. نیسمیر دیاکوفیش هه رچۆنیک بوو له سه ر کورسییه ک به ره ورووی ئیوان دانیشته.

ئىوان فيۋدورۋويچ گرژ و توورە و بئىختيار پرسىي: «بەرلە ھەموو شتىك پىمبلى بە تەنباين؟ كەس گوئي لە دەنگمان نابى؟

ھىچكەس دەنگمان نابىستى. خۆتان دىتان قوربان، مالەكە پىشخانەى ھەيە و بە سەر يەكەوھ نىيە.

كورپى چاك، گوئيگرە، كاتىك لە نەخۇشخانە رۆيشتم ئەو فلتەفلتەت لەچى بوو، ئەگەر باسى ئەو تواناييەى فى لە خۆ ھىنانت نەكەم، تۆش ھەموو ئەو قسانەى بەر دەرگا پووشبەسەر دەكەى و بە دادوهر نالىي؟ مەبەستت لە «ھەموو» چىيە؟ چىت لە ژيەر سەردايە؟ ھەرپەشەم لىدەكەى؟ بۆ چ پەيمان و بەلنىك لەگەل تۆ بەستوو؟ نەكا پىتوابع لىت دەترسم؟

ئىوان فيۋدورۋويچ ئەو زۆر بە توورەيى و راشكاوى پىگوت و تىيگەياند كە رقى لە قسەى زيادى و كىنايە ويژيە و ئەو رازەى پى وەدەر دەخا.

ئىسمير دياكوف چاوى گرپى رقى لىدەبۆو، چاوى چەپەى قرتاند و دواى ساتىك بىر كرنەوھ و دان بەخوداگرتن وەلامىدايەوھ، وەك ئەوھى بلى:

«دەتەوى بۆت لە بنى كوولەكەكە بدەم، زۆر چاكە فەرموو.»

ئەو كاتە مەبەستم ئەوھ بوو پىتانبلیم، ئىوھ دەتانزانى باوكتان دەكوژرى، بەلام گويتان نەدایە و رۆيشتن، نەكا پاشان خەلكى سەبارەت بە ئىحساسات و رەنگە شتىكى دىكەش خراب بىرەكەنەوھ. ئەمە بوو ئەوھى بەلنىم دابوو بە دادوهرەكانى بلىم.

ئەگەرچى ئىسمير دياكوف زۆر لەسەرەخو قسەى دەكرد و ديار بوو دانى بەخويدا دەگرت، بەلام رقى و توورەيى و شەراشويى بەدەنگىيەوھ ديار بوو. رپووهلمالدرائوانە چاوى لە ئىوان برى، كە خەرىك بوو چاوى لە رەشەوھ دەھات.

ئەوھ دەللى چى؟ ھا؟ خول بووى؟

نا قوربان، خۆ لەونم لىنەگورپاوه.

ئىوان فيۋدورۋويچ ئاخىرى نەراندى: «تۆ پىتوايە من دەمزانى باوكم دەكوژرى؟» شتىكىشى لە مېزەكە راکىشا. «مەبەستت لە "شتىكى دىكە" چىيە؟

زووگە پىمبلى ھىچوپوچ!»

ئىسمير دياكوف بىدەنگ بوو و ھەروا رپووهلمالدرائوانە چاوى لە ئىوان فيۋدورۋويچ دەكرد.

زووگە پىمبلى بەرەللاى بۆگەنيو، ئەو «شتەى دىكە» چىيە؟

مەبەستم لەو «شتەى دىكە» ئەوھ بوو ئىوھش زۆرتان پىخۇشبوو باوكتان بمرى.

ئىوان فيۋدورۋويچ ھەستا سەرپى و بەھىزو قەوھتى خوى مشتە كۆلەيەكى لە شانى دا و پشتى دا بە ديوارەكەدا. ھەر لەرپوھ، فرمىسك بەچاويدا ھاتە خوارى و گوتى: «قوربان، لىدانى نەخۇش زۆر شوورەيىيە،» چاوى بە دەسەرە دەستىكى شىن و چلكن گرت و دەستىكرد بە گريان و ھەنسىك دان. خولەكىك تىپەرى.

ئىوان فيۋدورۋويچ بە توورەيى پىيگوت: «بەسە ئىتر! مەتولئوھ!» دانىشتەوھ. «لەوھ زياتر رقم ھەلمەستىنە، با لە دىن دەھرى نەبم.»

ئىسمير دياكوف پەرۆكەى لە چاوى كردەوھ. تەواوى چرچولۆچەكانى دەم وچاوى نىشانەى سووكايەتییەكى پىوھ ديار بوو كە پىيكرائوھ.

كەوايە تۆ بۆرە پياوى خويىرى پىتوايە بۆ كوشتنى باوكم لەگەل دىمىترى دەستبەيەكىمان كردوھ؟

ئىسمير دياكوف بە بىزارىيەوھ گوتى: «ئەو كاتە نەمدەزانى چىتان لە ژيەر سەردايە، قوربان. بويە لەبەر دەرگا رامگرتن بۆ ئەوھى سەبارەت بەو خالە بىرورپاتان بزائم.»

سەبارەت بەچى پرسىيارم لىيكەى؟

دەى، سەبارەت بەوھى كە پىتخۇشە باوكت بكوژرى يان نا؟

ئەوھى بە جارئ خويىنى ئىوان فيۋدورۋويچى وەكول ھىنا، لەبزه جىنگزى و ناحەزەكەى بوو كە رپووهلمالدرائوانە لە سەرى سوور بوو.

ئىوان لە ناکاۋ گوراندی: «راست تۆ کوشتووتە دەزانم!»

ئىسمیر دیاکوف بە جارزى بزهى هاتى.

- خۆتان، سوپ دەزانن من نەمکوشتوو. پیموابوو گوتنى سەرلەنوویی ئەو

قسانە بۆ مرۆفیکى وریا و تیگەیشتوو پیویست نییە.

- ئەى بۆ، بۆ ئەو کاتە لە من بە گومان بووی؟

- ھەرۆەک دەزانى، لە ترسانا بوو قوربان. چونکە لە ترسى گیانم وام لىهاتبوو

گومان لە ھەموو کەس بکەم. بریارمدا بیروپرای ئیوھش بیرسم، چونکە پیموابوو

ئەگەر ئیوھش وەک براکەتان خوازىارى ئەوھ بن، مەسەلەکە کۆتایى پیدى و

منیش وەک قالۆنچە لەو نیوانەدا دەفلیقیمەوھ و دەبى بلیم ئەم لام تات و ئەو لام

تات...

- ئەوھم بە گویدا ناچى، دوو ھەوتوو لەمەوبەر وات نەگوت.

- کاتیک لە نەخۆشخانە قسەم لەگەل کردن، مەبەستم ھەر ئەوھ بوو. بەلام

پیموابوو تیدەگەى و پیویست بە قسەى زیادى ناکا، چونکە مرۆفیکى بەھۆشى و

پیویست نەبوو بە راشکاوى باسیبکەم.

- دەى چى، زووکە ولامدەوھ دەى، چى بووھ... چى بووھ ھۆى ئەوھى

گومانیکى وا بکەویتە ئەو سەرھە حیزەتەوھ؟

- بۆ پیاو کوشتن دەزانم لە دەستت نەدەھات قوربان، یانى نەتدەتوانى،

توانیباشت نەتدەوویست ئەو کارە بکەى، کەوايە دەتویست کەسیکى دیکە ئەو

کارە بکا.

- چاۋچاۋ چۆنیش قسە دەکا، ھەر دەلینى لە گیرفانى دەردینى! ئاخەر بۆ دەبى

خوازىارى ئەوھ بىم، بۆچى، بە چ ھۆیەک؟

ئىسمیر دیاکوف بە تەشەرەوھ، وەک ئەوھى بیھەوى داخى دللى پى بریژى،

گوتى: «بە چ ھۆیەک؟ دەى دوای مردنى باوکتان لانیكەم یەكى چل ھەزار

رۆبلىتان پیدەبىرا، رەنگە زیتريش. بەلام ئەگەر فیۆدورپاولوویچ لەگەل ئاگرافنا

ئەلکساندرنا زەماوھندى بکردايە، ئەو خاتوونە تەواوى مال و سامانەکەى دەکرد

بە ناوى خۆیەوھ. چونکە میشكى زۆر چاک کار دەکا، قوربان. بەو شیوھىە

باوکت دوو رۆبلى لە پاش بەجى نەدەما بۆ ئیوھ. دەى خۆ ئەوھندەشى نەمابوو

بیھینى، بەقەد موویەكى ماوو. ھەر ئەوھندەى دەویست خانمە قامكى ھەلینى،

باوکت بە سەرھوھ دەچوو بۆ کلیسە.»

ئىوان فیۆدوروویچ کە ھەولى دەدا دان بەخۆیدا بگرى، ئاخىرى گوتى:

- زۆر چاکە، خۆ دیتووتە لە جى خۆم ھەلنەستاوم، دەستبکەم بە لىدانى،

نەشمکوشتووى. پیمبلى بزانی، کەوايە بە بروای تۆ، لەگەل دیمیتى برام

دەستبەیکمان کردووھ بۆ ئەوھى ئەو کارە بکا و پشتم بەو بەستووھ؟

- مەگین چارەیکى تىرتان بوو، قوربان؟ ئەگەر ئەوى بکوشتايە، تەواوى ماف

و میرات و پلە و پایە و ملكى خۆى لە کیسەدەچوو و بۆ تاراوگە بەرى دەکرا،

قوربان، ئەوھش دەبووھ ھۆى ئەوھى میراتەکەى بە سەر تۆ و ئالکسى

فیۆدوروویچدا بەش دەکرا و بەجى چل ھەزار، یەكى شەست ھەزار رۆبلىتان

پیدەبىرا. بۆیە شک لەوھدا نییە زۆرت ھیوا بە دیمیتى فیۆدوروویچ بووھ بۆ ئەو

کارە و لەوانەى ھانىشتدایى.

- نازانم چۆن تاقەت دینم گوى لەو قسە ھەلپیتانەت بگرم؟ ھەى خویرى

ئەگەر ئەو کاتە بریارمدايە پشت بە کەسیک ببەستم، بە تۆم دەبەست، نەک

دیمیتى. دەتوانم سویندیش بخۆم کە چاۋەرۋانى ئەو کارە خویگەرییانەم لە تۆ

ھەبوو... لەو کاتەدا... لە بیرمە بۆچوونم چۆن بوو!

ئىسمیر دیاکوف بە چزەبزهیکەوھ گوتى: «منیش ئەو کاتە بۆ چەند ساتیک

پیموابوو پشت بە من دەبەستى. زیاتر لە ھەموو شتىکیش بەوھدا بۆم دەرکەوت

کە چ خەيالىکت لە سەردايە. چونکە ئەگەر لە من بەگومان بوايەى و دللى لیم

نەحەسايەتەوھ، لیتدەدا و دەرویشتى، وەک ئەوھ و ابوو پیمبلى: «دەتوانى باوكم

بکوژى و منیش بەرگریت لىناکەم!»

- ئەى خویرى! کەوايە ئاوا بوو بۆچوونت!

- ھەمووى بەھوى ئەو رۆیشتنەوھ بوو بۆ چیرماشنىا. ویستت بچى بۆ

مۆسکو و داوا و تکای باوکت خستە پشتگوئى و بە قسەت نەکرد بچى بۆ

چیرماشنىا. بە قسەیکەى گەوجانەى منیش خیرا پیمل بووى و بەرەو چیرماشنىا

وهریکهوتی! له بهر چ هویهک رازیبوی بچی بو چیژمانشیا قوربان! به وهدا که به بی هو و تهنیا، له بهر قسه که ی من رویشتی بو چیژمانشیا، بوم دهرکهوت که دهبی چاوه روانییهکت له من هه بی.

ئیوان کهوته ددانه چیره و نه راندی: «نا، سویند دهخوم که هیچ چاوه روانییهکم له تو نه بووه!»

- چوئن نه تبوو قوربان! که وایه وهکو کوری ئه رباب ئه رکی خووت به جی دینا که به گرتنمدهی و له ریوه دهستبکن به قامچی لیدانم... یان لانیکه م شهقه زلله یهکت لیده دام، به لام تووره نه بووی و له ریوه به شیوه یه کی دوستانه به قسه ی منی گه مژدت کرد و رویشتی، قوربان، کاره که شت زور قور و هه له بوو، چونکه دهبوو به ئه رکی خوئی بزانی و له بهر نه جاتی گیانی باوکت، ئه و سه فهره نه که ی. جگه له وهش هیچ چاره یه کمان نه بوو.

ئیوان که مپوموچ دانیشتبوو هه ردوو دهستی کردبووه مست و به تووره یی دهیگوشی به چوکییه وه، بزه یه کی تالی نیشته سه رلیو و گوتی:

- ئه ری، به داخه وه م که شه پلاخه یه کم نه خیوانده بناگویت. چونکه له و کاته دا نه مده توانی بته م بو به ندیخانه. کی بروای به قسه کانم ده کرد و دهمتوانی چ تومه تیکت لیده م؟ به لام شه پلاخه که... ئاخ، به داخه که بیرم له وه نه کرده وه. ئه گه رچی شهقه زلله قه ده غه یه، دهبوو ئه و روخساره دزیوه تم به مشت تیک بشکاندنا یه.

ئیسیمیر دیاکوف وهک ئه وه ی که یفی سازبی چاوی له ئیوان ده کرد. هه ر به و له بزه خو هه لکی شانیه یه و پر ئاموزگارییه وه که له سه ر سفره که ی فیودورپاولوویچ باسی مه زه به ی هینابووه گوپی و گریگوری ئیمان هه رده کردبوو، گوتی: «له م سه رده مه دا، یاسا زلله ی یاساگر دووه و خه لکیش ده ستیان لی هه لگرتووه، به لام هیندی جار له کومه لگادا هه لده که وی خه لکی به زلله له یه کتر دهدن، نه ک هه ر له ولاتی ئیمه، به لکو له سه رانسهری جیهان. تهنانه ت له کوماری فهره نساش، راست وهک سه رده می ئادم و حه واکه به زلله له یه کیان

ده دا، قوربان. هیچ کاتیکیش دهستی لی هه لئاگرن، به لام جه نابت تهنانه ت له و هه له له باره شدا که بو ت هه لکه وتیوو نه تویرا زلله یه که م لیده ی قوربان.»

ئیوان ئاماژه ی به و کتیبه مه شقه کرد که له سه ر میزه که بوو پرسیی: «بو ده ته وی فیوری زمانی فهره نسی بی؟»

- بو فیوری نه بم، دهمه وه ی زانیاریم زیاتر بی. چونکه گریمان روژیک ریم که وته ئه و به شه خوداپیداوه ی دنیا.

ئیوان چاوی بریقه ی هات و ئازای ئه ندای که وته له رزین: «گوییگره رمووزن، من گویم له تومه ته کانت نییه و واده زانم با ی دی، سه باره ت به من هه رچیت پیخوشه بلی، ئه گه ر به قهستی کوشتیش لیت نادم تهنیا له بهر ئه وه یه بو ئه و جینایه ته شکم لیته و راکیشته ده که م بو دادگا و پیت وده درده خه م.

- به بروای من واچاکه بیده نگبی و له سه ری نه روی قوربان، چونکه من هیچ تاوانیکم نییه و له خو را چوئم تومه تبار ده که ی؟ ئه وهش هیچ، کی باورپان بیده کا؟ به لام بیتو زمانت بگه ری هه موو شتیک ده لیم، چونکه دهبی پاریزگاری له خوم بکه م.

- پیتوایه ئیستا ده ترسم؟
- ئه گه ر ئه وه ی ئیستا پیمگوتی له دادگا باوه ری پینه که ن، خه لکی باوه ری بیده که ن و ئیوهش ته ریق دهبه وه.

ئیوان ددانی له چیره وه برد و گوتی: «وهک ئه وه وایه بلی: "ئاخافتن له گه ل مروقی زیرهک و وریا زور پر بایه خه" ها؟»

- چاکی بوچووی، که وایه پیاو ژیرانه هه لسوکهوت بکا باشه، قوربان.
ئیوان فیودوروویچ، که سه رتا پای له داخانا ده له رزی، هه ستا سه ری، بالته که ی له بهر کرد و بی ئه وه ی ولامیکی دیکه ی ئیسیمیر دیاکوف بداته وه، یان تهنانه ت چاویشی لیکا، به په له رویشته ده ری. هه وای فینکی شه و بو ژانندییه وه. مانگه شه و ئاسمان و زه ویی تریفه باران ده کرد. مۆته که ی ئه ندیشه و دل خورپه سواری شانی بو بوو. له خو ی ده پرسی: «هه ر ئیستا بچم و راپورت له ئیسیمیر

دیاکوف بدهم؟ به لّام چۆنی راپۆرت لیبدهم؟ چونکه تۆمه تبار نییه. به پینچه وانه من تۆمه تبار دهکا. هەر به راستیش بۆ ئەو کاته چووم بۆ چیرماشنیا؟ بۆچی؟ ئەری رهنگه چاوه پروانی شتیک بووینتم، ههق به وه...» بۆ سه دهمین جاریش وهبیری هاته وه که ئەو شه وه له سه ر پلیکانه کانی مالی باوکی خۆی راگرتبوو. به لّام ئیستا به دلّه خۆر په یه کی له راده به ده ره وه هاته وه بیری و قرچه پین هه ستا، وهک ئە وه ی به چه قق لیباندای. «ئەری، ئەو کاته پینمخۆشبوو، وایه! چاوه پروانی ئەو قه تلّه بووم، ئەری پینمخۆشبوو! بلیی وایی، پینمخۆشبوو؟ بلیی ئەو جۆره کوژرانه ی باوکم پینمخۆشبووی؟ یانی ئاوام ده ویست؟ ده بی ئیسمیر دیاکوف بکوژم! ئەگه ر ئیستا ئیسمیر دیاکوف بکوژم، ئیتر شیاوی ئە وه نیم بژیم و زیندوو بم!» ئیوان فیو دۆر ویچ نه رۆیشه وه بۆ مالی، به لکو راست رۆیشته بۆ لای کاترینا ئیوانا و به قه لافهت و ئەدگار ه شیتانه یه ی خووداری کرد و زۆر ترسا. ته وای قسه کانی ئیسمیر دیاکوفی مووبه موو بۆ گپراه وه. هه رچه ندی کاترینا ئیوانا ده ویست ئارامی بکاته وه، فایده ی نه بوو، رقه که ی دانه ده مرکا: به نیو ژووره که دا ده هات و ده چوو و پچرپچر قسه ی ده کرد. ئاخری دانیشته. هه نیشکی نایه سه ر میزه که، به هه ردوو دهستی سه ری خۆی گرت و ئەم رسته یه ی به ده مده ات:

. ئەگه ر دیمیتری قاتله که بی و ئیسمیر دیاکوف نه بی، من له تاوانه که یدا شه ریکم. چونکه ئەو کاره م پیکردوه. هیشته نازانم من پیمکرد، یان نا. به لّام ئەگه ر ئەو قاتل بی و کاری دیمیتری نه بی، که وایه حه تمه ن من قاتلم.

کاترینا ئیوانا که ئە وه ی بیست، بی ئە وه ی زمانی بگه رپ هه ستایه سه رپ. رۆیی بۆ لای میزی نووسینه که، قوتوویه کی له سه ر بوو، سه ره که ی لآبرد، کاغه زیکی ده رهینا و له به رده می ئیوان داینا. ئەمه هه ر ئەو به لگه یه بوو که دواتر ئیوان کاتی ئاخافتن له گه ل ئالیووشا به «راستترین به لگه» ی کوژرانی باوکی به دهستی دیمیتری زانیوو. ئە وه ش نامه یه ک بوو که میتیا کاتی مهستی بۆ کاترینا ئیوانای نووسیوو، یانی هه ر ئەو ئیواره یه، دوی شه ره دهن دوو که که ی کاترینا ئیوانا و گرووشنکا، له مالی کاترینا و سووکایه تی پیکردنی گرووشنکا،

که له سه ر دوو پینانه که ی کلنسه ئالیووشای دی. ئەو کاته میتیا دوی خودا حافیزی کردن له ئالیووشا، به هه له داوان رۆیشته بوو بۆ لای گرووشنکا. نازانم چاوی پینکه وت یان نا، به لّام ئیواره که ی له مه یخانه ی میتروپۆلیس به ته وای مهستی کردبوو. پاشان داوی قه له م و کاغه ز ده کا و به لگه یه ک دهنووسی که دواتر زۆر به زه رده ی ته واو بوو. نامه یه کی بی سه ره وه به ره و شیتانه بوو، له راستیدا نامه یه کی مه ستانه. وهک ئە وه ی کابرایه کی مه ست بگه رپته وه بۆ ماله که ی و به گه رموگوری بۆ مال و خیزانه که ی بگپرپته وه که هه ر ئیستا سووکایه تی پیکراوه، ئە ویش که سیکی هیچو پوچ سووکایه تی پیکردوه، له لایه کی تریشه وه خۆی مرۆفیکی باش و خاوه ن که سایه تیبه و توله ی خوشی له و کابرا هیچو پوچ ه ده کاته وه. هه مووشی به وردی و دلّه خورپه و به شیوه یه کی پس پس و فرمیسک هه لوه راندن نووسیوو له په ستا له میزه که ی راکیشابوو. نامه که ی له سه ر کاغه زیکی چلکنی ئاسایی زۆر پنجلانه نووسیوو. ئەو کوته کاغه زه یان له مه یخانه که بۆ په یدا کردبوو، پشته که شی چهن نووسراوه و ژوماره ی پێوه بوو که به خه تیکی ناخۆش و شه ره پشیله نووسرابوو. دیار بوو کاغه زه که چکۆله بووه و جیی قسه هه لیت و پلیته کانی میتیای تیدا نه بۆته وه، بۆیه جگه له پرکردنه وه ی هه مووپه راویزی کاغه زه که، دوا یین خه تیشی به سه ر خه ته کانی دیکه دا نووسیوو. ئەمه ش ده قی نامه که بوو:

کاتیای دلره ق!

سبه ینی پاره که م وه رده گرم و سی هه زار رۆبله که ت ده ده مه وه. ئەو کاته ئە ی ژنی رقه ستوو مالئاوا، به لّام هه روه ها مالئاوا ئە ی ئە وینه که م! وه ره با ته وای که یین! سبه ینی به هه رشیه یه ک بی وه دهستی ده خه م و ئەگه ر نه توانم وام وه رگرم، به شه ره فم ده چم بۆ گیان باوکم و کاسه سه ری ورد و خاش ده که م و پارهی ژیر سه رینه که ی ده ردینم. هه له بهت ئەگه ر ئیوان رۆیشته بی. ئەگه ر ناچار بم له بهر ئە وه بچم بۆ سیبیر یاش، ئەو سی هه زار رۆبلهت هه ر بۆ په یدا ده که م. ئەو کاته مالئاوا. له بهر پیتدا سه ر ده نیمه زه وی چونکه زۆرم ناپیاوی له گه ل کردی. بمبووره! نا، چاکتر وایه لیمخۆشنه بی، تۆش به خته وه رتر ده بی و منیش! رۆیشتن

بۆ سيبيريام له ئەشقی تۆ پێچاکتره، چونکه ژنیکی دیکه خۆشدهوی و ئەمرۆ دەبی بە باشی بیناسی، که وایه چۆن دەتوانی بمبوری؟ ئەو پیاوهی تالانی کردووم هەرچۆنیک بێ حەياتی لێدەبرم! هەمووتان بەجی دێلم و دەچم بۆ رۆژەلات بۆ ئەوهی ئیتر چاوم بە هیچکەس نەکهوی. تەنانەت ئەویش، چونکه تەنیا تۆ نیت ئازارم دەدهی، ئەویشە. مائاوا!

له کۆتاییدا - جێتۆهکانم دەنوسم، بەلام تاريفت دەکهه! ئەوه له دلمدا گویم لێت، تارێکی تیدا بەجی ماوه و دەنگی ئاوازهکهی دی. واچاکه دلم شەقکهه! خۆم دەکوژم. بەلام بەر لههەمووان ئەو سەگه گلاوه. سێ هەزار رۆبلی له گەروو دەردەکشتم و بۆت فریدەدەم. ئەگەرچی زۆرم ناپیاوی له هەقدا کردووی، دز نیم! دەتوانی چاوه‌ڕێی سێهەزار رۆبل بێ. ئەو سەگه گلاوه سێهەزار رۆبلی ناوێتە ژیرسەرینهکهی و بە تەنزلیکی پەمەیی بەستووویەتی. من دز نیم، بەلام دزەکهه دەکوژم. کاتیا رقت لێم هەلنەستی، دیمتیری دز نییه. قاتلە! باوکی خۆی کوشتوو و خۆی له نیو بردوو، تاكو بهجی قۆرەدەماخی تۆ، له سەر قسهی خۆی پارههستی. ئەوه بزانه خۆشیشی ناوی.

بەلام لاقت ماچدەکهه، مائاوا! هەروەها. کاتیا داوا لهخودا بکه کهسێک ئەو پارەیهه بداتی، با دەستم به خوین پرمووده نهی، ئەگەر کهسیکیش ئەو پارەیهه نه داتی - دەستم بهخوین پرمووده دهی! بمکووژه کاتیا!

بەنده و دوژمنی تۆ
د. کارامازوف

ئێوان ئەو «بەلگه»یە خۆیندەوه و دلتیا بوو کاری براکهیهتی. نهک ئیسیمیر دیاکوف. ئەگەر کاری ئیسیمیر دیاکوفیش نهی، که وایه خۆ کاری ئیوانیش نهبوو. ئەو نامەیه له زهینیدا له‌رێوه وهک بورهانی بیرکاری نواند. ئیتر خاترجهه بوو که میتیا باوکی کوشتوو. له لایه‌کیشهوه ئەم گومانه قهت به زهینی ئیوان نه‌گه‌یشت که میتیا به هاو‌دهستی له‌گه‌ل ئیسیمیر دیاکوف ئەو قه‌تله‌ی کردی، له راستیدا پیاو نه‌یده‌توانی بیری لێکاته‌وه و له راستیه‌وه دوور بوو. ئیوان

خاترجهه بوو. به‌یانی رۆژی دوایی بیری له ئیسیمیر دیاکوف و قسه به توێگه‌کانی ده‌کرده‌وه. چەند رۆژ دواتر له خۆی پرسى دیوته به‌هۆی شک و گومانه‌وه چۆن خۆم تووشی ئازار و ته‌نگ‌ژه کردبوو. بریاری دا ئیتر ده‌ست له ئیسیمیر دیاکوف هه‌لگرێ و له‌بیری بباته‌وه. مانگیک به‌وشیوه‌یه تپه‌ری. هەر لیشی نه‌پرسییه‌وه، به‌لام دووجار به هه‌لکه‌وت بیستی که زۆر نه‌خۆشه و ئەقلى گۆراوه. پزیشکی لاو، وارووینسکی گوتبووی: «شیت ده‌بی»، ئیوانیش ئەوهی هەر له‌بیر بوو.

له ماوه‌ی دواییه‌وه وتووی ئەو مانگه‌دا ئیوان هه‌ستیکرد خۆشی زۆر نه‌خۆشه. چوو بۆ لای ئەو پزیشکه مۆسکویییه، که بهر له دادگایی کردنی میتیا، له سەر داوای کاترینا ئیوانا هاتبوو، سه‌بارهت به نه‌خۆشینه‌که‌ی راپۆزی له‌گه‌ل بکا. هەر له‌و کاته‌شه‌وه له‌گه‌ل کاترینا ئیوانا نیوانه‌که‌ی تیکچوو. ئەوان له ئەشقه‌که‌یاندا وهک دوو دوژمن وابوون که دلایان به‌یه‌کتره‌وه‌یه. چونکه کاترینا ئیوانا چەند جار په‌شیمانی میتیا بووبۆوه، یانی زیاتر دلای بۆ ئەوی ده‌گورکاند، هه‌رئەوه‌ش ئیوانی وا لیکردبوو وهک ماخولیا ئارواقارای لێهه‌لگیرێ. سه‌یره‌که‌ی له‌وه دایه هه‌تا ئەم دواییانه، که له سه‌ره‌وه، باسمان کرد واته تا ئەو کاته‌ی ئالیووشا له سه‌ردانی میتیا گه‌رایه‌وه و چوو بۆ لای کاترینا ئیوانا، ئیوان له ماوه‌ی ئەومانگه‌دا تاقه‌ جاریکیش نه‌بیستبوو کاترینا سه‌بارهت به‌ تاوانی میتیا تووشی شک و گومان بی، سه‌ره‌رای ئەوه‌ی زۆری دل پێوه‌ی بوو. ئەوه‌ش شیاوی باسه‌ ئیوان رۆژ له‌گه‌ل رۆژ زیاتری رقی له میتیا هه‌لده‌گرت و دلای لێی ره‌ش ده‌بوو. هه‌ستیده‌کرد ئەو رقی لیبوونه‌شی به‌هۆی ئەوه‌وه نییه که کاترینا جاروبار دلای بۆی ده‌گورکینی و ئیره‌یی پێبه‌ری، به‌لکو له‌به‌ر ئەوه‌وه بوو که قاتلی باوکیه‌تی! چونکه ئەوه‌ی بۆ پروون بووبۆوه و به‌ته‌واویش بریاری کردبوو که کاری میتیا، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ده‌ رۆژ به‌رله‌ دادگایی کردنی چوو بۆ ملاقاتی و پێشنیاری پیلانیکی پیکرد که له به‌ندیخانه هه‌لی - پیلانه‌که‌شی ئاشکرا بوو چونکه له میژ بوو بیری لێدەکرده‌وه. داخیکیش که قسه‌کانی ئیسیمیر دیاکوف نابووی به دلایا - که به قازانجی ئیوانه که براکه‌ی مه‌حکوم بکری، چونکه ئەو حوکم پێدانه

میراتی ئه و میتیا له چلهزار پۆلهوه دهکاته شهست ههزار - هانی دا ئه و کاره بکا. بریاریدا براكهی له بهندیخانه دهرياز بی و ئاماده بوو چاوپۆشی له و بیست ههزار پۆله بکا. بهلام کاتیک له ملاقاتی میتیا گهرايهوه، زۆر خه مبار و بی تاقهت بوو، له ناکاو ههستیکرد ئه و تامه زروییه بۆ ههلاتنی براكهی له بهندیخانه ته نیا ئه وه نییه چاوپۆشی له و بیست ههزار پۆله بکا و له خیر و بیتری بچیته ده ری، به لکو هۆیه کی دیکه شی هه بوو. له خۆی پرسى: «نه کا له بهر ئه وه بی منیش له دلّه وه به قه د ئه و قاتلم؟ یانی له دلّه وه پیمخۆشبووه پیره ی باوکمانی کوشتووه.» ده تگوت شتیك له ناخه وه هه لده قرچینی و تووشی دلّه خورپه یه کی سه ختی کردووه. له هه مووشی گرینگتر، له ماوه ی ئه و مانگه دا، به جارئ هه ستی رووشا بوو. به لام ئه و باسه هه لده گرین بۆ دوایی...

کاتیک ئیوان فیوڤدۆروویچ، دوای مشتومر له گه ل ئالیووشا، گه یشته وه بهر ده رگای مالی و له ناکاو هاته سه ر ئه وه ی بچی بۆ لای ئیسمیر دیاکوف، به هۆی پالنه ریکی سه یر و کتوپره وه بوو، ئه ویش رق و توورپه یی بوو هانیدا. له ناکاو وه بیری هاته وه که کاترینا ئیوانا له بهر چاوی ئالیووشا گوراندوویه به سه ریدا: «تو بووی پیت سه لماندم که ئه و (یانی دیمیتری) قاتله! ئیوان کاتی ئه وه ی وه بییر هاته وه به جارئ تووشی سه رسوورمان بوو. چونکه ته نیا جاریکیش هه ولئى نه دا بوو به کاترینا ئیوانا سه لمیتی که میتیا قاتله، به پیچه وانه، ئه و کاته ی له لای ئیسمیر دیاکوف گه راپه وه، له هه نته شی کاترینا ئیوانادا ده رهق به خۆی تووشی گومان بوو بوو. له راستیدا ئه و خۆی ئه و «به لگه» یه ی ده ره ئیابوو و سه لماندبووی که میتیا تاوانباره. ئیستاش له ناکاو هه لیدابوو یه: «خۆم چوومه ته مه زله که ی ئیسمیر دیاکوف!» که نگى چووه؟ ئیوان له وه ئاگادار نه بوو. که وایه کاترینا ئیوانا زۆریش دلنیا نه بوو که ئه و تاوانه میتیا کردییتی. بلایى ئیسمیر دیاکوف چیی پیگوتی؟ رقیکی ئه ستوور له ناخه وه هه لیده چۆقاند. نه یده زانی بۆ نیو سه عات له مه وه بهر که ئه و قسانه ی بیستووه، گوپی نه داوه تی و ده ستی نه کردووه به گوره گور؟ ده ستی له سه ر ئه لقه ی ده رگا که لا برد و به هه له داوان رۆی بۆ لای ئیسمیر دیاکوف له ریگا بییری کرده وه: «رهنگه ئه مجاره بیکوژم.»

( )

سیهه مین و دواین چاوپۆکهوتن له گه ل ئیسمیر دیاکوف

کاتیک ئیوان گه یشتبووه نیوه ی ری و ده یویست بچی بۆ مه زله که ی ئیسمیر دیاکوف، کزه بایه کی وشک که ئه و به یانییه هه لیکرد بوو، دیسان هه لیکرده وه و کرپوه یه کی وشک و پاک دایدا، کولووی به فر نه ده گه یشتنه زه وی، به ده م باوه ده خولانه وه، کتوپر بوو به بارووشک و باده وه. له و گه ره که ی شار که مه زله که ی ئیسمیر دیاکوفی لی بوو، کۆله که ی کاره با وه بهر چا و نه ده که وت. ئیوان بی ئه وه ی گوئى بداته به فر و باده وه، به ته نیا ملی ری گرتبوو. ئه گه رچی چا و چاوی نه ده دی به لام هه ر به هه ست ریگای ده پیوا. سه ری ژانی ده کرد و کزه ی وشکه سه رما روومه تی ده رزی ئاژهن ده کرد. هه ستیده کرد ده ستی ته زیوه و میرووله ده کا. زۆری نه ما بوو بگاته ما له چکۆله که ی ماریا کیندراتیفنا، تووشی کابرایه کی لادییى کورته بالا و سه رخۆش بوو. کابرا بالته یه کی زبر و پینه پینه ی له به ردا بوو، به لاره لاره وه ده رپۆشت و له بهر خۆیه وه پرته و بۆله ی ده هات و جنیوی ده دا. پاشان به ده نگیکى ناخۆش تی هه لکرد له گۆرانی:

وانکا چوو بۆ پترزبورگ

چاوه ری نیم بیته وه.

به لام خیرا ده ستی له گۆرانی گوتن هه لگرت و ده ستیکرده وه به جنیودان؛ دیسان ده ستیکرده وه به و گۆرانییه و هه ر ئه و کۆپله شی دووپات ده کرده وه. ئیوان به رله وه ی بییری لییکاته وه، هه ستیکرد زۆری رق لیی هه ستاوه. له ناکاو لیك نزیک بوونه وه و ئیوان له ناخه وه حه زیکرد بیدا به زه ویدا. هه ر له و

كاتەدا گەيشتنە يەكتر و خۆيان بە يەكدا دا و كابرای لادىيى بە پرتا و بۆ دواو فریدرا، كابرأ پاشە و پاش لاتراسكەى بەست و وەك كۆتە دارىكى وشكەل كەوت بە سەر زەوى بەستەلەكدا. نالەيەكى لىهات و پاشان بىدەنگ بوو. ئىوان چوو زوور سەرى. بى جوولە كەوتبوو بەپشتدا و لەو دەچوو بى ھۆش بووبى. ئىوان لە دلئى خۇيدا گوتى: «رەق دەبى لە سەرمانا.» بەرەو مالەكەى ئىسمير دياكوف سەرى پىوھنا.

لە دالانەكە، ماریا كیندراتیفنا كە مۆمىكى بەدەستەو بوو، ھاتبوو دەرگاگە بکاتەو، لە بن لیوھو گوتى: پاول فیوڈورویچ (يانى ئىسمير دياكوف) زۆر نەخۆشە. «پاشنەكشاوھ قوربان، بەلام ھۆش و ئىختیارى نىيە، چايشمان بۆ برد نەخواردەو، دەیگوت ئىشتيام نابا.»

ئىوان بە توورەيى پرسى: «بۆ ھات و ھاواری وەرپى خستووھ؟ ماریا كیندراتیفنا وەلامى دایەو: «نا نا قوربان، بەپىچەوانە زۆریش بىدەنگە. تەنیا داواتان لىدەكەم، زۆرى قسە لەگەل مەكەن.»

ئىوان دەرگاگەى كردهو و چوو زوورى. وەتاغەكە وەك پىشوو گەرم بوو. بەلام ئال وگورپىكى بەسەردا ھاتبوو. يەكئى لە چوارپایەكانى لابرېو و قەنەفەيەكى چەرمىنى گەرە و كۆنى لە جىگاگەى دانابوو، جىوبانى لە سەر راخستبوو، بالنجەكەى سپى و خاوين بوو. لە سەر پىخەفەكەى دانىشتبوو و ھەر ئەو بەرگە خەوھى پىشووى لەبەردا بوو. مېزەكەى ھىتابوو بەر قەنەفەكە بەجۆرىك كە نەيدەتوانى لە جىي خۆى بجوولیتەوھە يان بەربىتەوھە خوارى. كىتیبكى ئەستوورى بەرگ زەرد لە سەر مېزەكە داندرابوو. بەلام خەرىكى خويندەوھى نەبوو. ديار بوو بىكار دانىشتووھە. بە چا و لىكرىنىكى وشك و بىدەنگ پىشوازیى لە ئىوان كرد و ديار بوو ھاتنى رېزەيەك توشى سەرسوورمانى نەكردوھە. رەنگى پوخسارى تەواو گۆرابوو، زەردەل و رەنگ بزپكاو، كزتر لە پىشووش ديار بوو. چاوى بە قولدا چوو بوو و بەرچاوى شىن ھەلگەرابوو.

«ئەوھ چىيە، ھەر بە راستى نەخۆشى؟» ئىوان فیوڈورویچ ئەوھى گوت و راوھستا. «نامەوى زۆر وەختت بگرم، تەنانەت بالئەكەشم داناکەنم. پياو لە كوئى دانىشى؟»

ئىوان چوو ئەوسەرى مېزەكە، كورسىلەيەكى دەرکىشا و لە سەرى دانىشت.

- بۆ چاوت تىبېرىوم و قسە ناکەى؟ من تەنیا ھاتووم پرسىارىكت لىكەم و دلئىابە ھەتا ولامەكەى وەرنەگرمەوھ نارۆم. پىمبلى بزەنم ئەو خاتوونە، كاترىنا ئىوانا ھاتووھ بۆلات؟

ئىسمير دياكوف ھەروا بىدەنگ بوو، وەك پىشووش بە ھىمنى چاوى لىدەكرد. لە ناکا و دەستى ھەلئەكاند و رووى وەرگىرا.

ئىوان گوراندى: «ئەوھ بۆ وادەكەى؟»
- بۆ ھىچ.

- مەبەستت لە "ھىچ" چىيە؟

- ئەرى، ھاتبوو. پىوھندىشى بە تۆوھ نىيە. لە كۆلمبەوھ.

- نا، ئاوات لە كۆل نابمەوھ. پىمبلى بزەنم، كەنگى لىرە بوو؟

ئىسمير دياكوف بە بزەيەكى مانادارەوھ گوتى: «بە تەواوى لە بىرم برىبۆو،» ھەمىسان رووى لە ئىوان كردهو، بە چاوىكى شىتانه و پر لە بىزارىيەوھ تىپراما، ھەر ئەو جۆرە چاوى تىپرى كە مانگى لەمەوبەر دواى مشتومرەكەيان تىپرامابوو.

بە ئىوانى گوت: «تۆ خۆت ديارە زۆر نەخۆشى، رەنگت پەريوھ؛ ھەر دەلئى ئەو ئىوانەى جارەن نىيت.»

- خەمى منت نەبى. چىت لىدەپرسم ئەوھم جوادەوھ.

- ئاخىر چاوت بۆوا زەرد ھەلگەراوھ؟ سپىنەى چاوت زەرد زەرد بووھ يانى ئەوھندە ئازار دەكىشى؟

زەردەيەكى پر سووكايەتى گرت و لە ناکا دای لە قاقاى پىكەنن.

ئىوان كە زۆرى پق ھەستابوو ھاوارىكرد: «گوى بگره، پىمگوتى ھەتا
ولامەكەم نەدەيەو ھە نارۆم!»

ئىسمير دياكۆف مات و ھەقىرۆكە چاوى لىكرد و گوتى: «بۆ لە كۆلم
نابىيە؟ بۆ ئازارم دەدەي؟»

ھەتيو ھەدگوزە خۇ من كارم پىتنييە. تەنيا ھەلامى پرسىيارەكەم بەدەو ھە
با برۆم.

ئىسمير دياكۆف كە ديسان سەرى داخستبوو، گوتى: «ھىچ ھەلامىكم نىيە
بە توى بەدەمەو!»

خاترجەم بە وات لىدەكەم ھەلامبەدەيەو!

«بۆ ئاوا ھەجمانت لى ھەلگىراو؟» پاشان چاوى لە ئىوان برى. پروانىنىكى
چارزانە و پرسوو كايەتى: «چونكە سبەينى دادگايى دەستپىدەكا؟ ھىچ
پرووداويك ناھەمى، يانى باوھەر ناكەي؟ برۆو ھە بۆ مالى و لىي بھەو، خەمت
نەبى و ترسى ھىچت نەبى.»

ئىوان بە سەرسوورمانەو ھە گوتى: «تىناگەم... بۆ دەبى ترسم لە سبەينى
بىي؟ لە ناكاويش تەزووى ساردى ترس لە گيانى گەرا.

ئىسمير دياكۆف بە چاوانى ھەلپسەنگاند و بە دەنگىكى گر و بە
تەشەرىكەو ھە گوتى: «تىناگەي؟ سەيرە مروقى زىرەك و وريا بىھەويى خوى
لە گىلى بىدا!»

ئىوان مات و بىدەنگ چاوى تىبىرى. بىزەي قورپەدەماخانە و
سەرسورھىنەرى ئەو پىاوە، كە سەردەمىك بەردەستى بوو، بە جارى
تووشى واقورمانى كردبوو. تەننەت لە دوايىن مشتومرەكەشياندا بەو لەبىزە
لەگەلى نەدوابوو.

پىتدەلپم لەخۇرا ترس مەخە دلى خۆتەو ھە. سەبارەت بە تۆ ھىچ نالىم.
ھەر باست ناكەم. ھىچ بەلگەيەكيش نىيە بە زەردى تۆ بى. ئەو دەستت بۆوا
دەلەرزى؟ ئەو قامكانەت بۆوا دەلەرزى؟ برۆو ھە بۆ مالى تۆ نەتكوشتوو.

ئىوان داچلەكى. ئالىووشاي ھەبىر ھاتەو ھە، منجاندى: «دەزانی من نەبووم...
ئىسمير دياكۆف ديسان خافلگىرى كردهو ھە: «بە راستىتە؟»

ئىوان ھەستا سەرىپ و شانى گرت.

ئەي ھەژدىھا، زوو كە راستم پىبلى! لەگەل تۆمە زوو كە دەي!

ئىسمير دياكۆف شلوى نەبوو. تەنيا بە رقىكى شىتەنەو لە ئىوان پاما و بە
توورپەيى ورتاندى:

باشە ھەرگا وايلىھات، قاتل توى!

ئىوان كە دەتگوت بىر لە شتىك دەكاتەو ھە، لە سەر كورسىلەكەي دانىشتەو ھە
و جىنگىيانە داي لە قاقاي پىكەنن.

مەبەستت ئەو ھەيە من برۆم. جارى دوايىش ھەر ئەو ھەت گوت!

جارى دوايى بەرەو پرووم پراو ھەستاي و لە ھەموو شتىك گەيشتى،
ئىستاش تىدەگەي قوربان.

لەو ھە زىاتر تىناگەم كە تۆ شىتى.

لىي بىتاقەت نەبووى؟ لىرە بەرەو پرووى يەكتر چەقويىن! چ كەلكىكى ھەيە
ئاوا يەكتر بە شىت بزانين و خۇمان لە گىلى بەدەين؟ تۆ كوشتت، قاتلى
راستەقەينە توى، من تەنيا ھۆكارىك بووم، تۆكەرى ھەفادارى تۆ لىچارە لە
قسەت دەرنەچى، لەدوای وتەكانت بوو كە ئەو كارەم كرد.

ئەو كارەت كرد؟ يانى تۆ كوشتت؟

ئىوان لەرزى لىھات. ھەك بە كوتك بەسەرىدا بەدەن كاس بوو و
ئارەقەيەكى سارد تەواوى لەشى داگرت. پاشان ئىسمير دياكۆف بە
سەرسورمانەو چاوى لىكرد؛ وا ديار بوو ئەو ترسە قورسەي ئىوان
سەرنجى پاكىشاو ھە.

ئىسمير دياكۆف، زەردەيەكى بە زۆرىي گرت و چاوى لە چاوى ئىوان
برى، بە دىدۆنگىيەو ھە منجاندى: «خۇ ناتەويى بلىي بەراستى نەتدەزانی؟»
ئىوان ھەروا چاوى لىنەدەترووكاند و دەتگوت زمانى لە گۆ چوو ھە. گۆرانىي

ئەو كابرلا لادىيە - ئاخ، وانكا چۆتە پترزبۇرگ چاۋەرې نىم بىتەۋە - لە ناكاولە زەينىدا بوو بە زايەلە. لە ژىر لىۋىيەۋە گوتى:

- دەزانى چى، تۆ كە ئىستا بەرەۋرۇم دانىشتۇۋى، ۋەك خەۋن ۋاى، تاپۇيەكى ۋە ھىچى تر.

- ئىزە تاپۇى لى نىيە، تەنيا من ۋ تۆ لىرەين ۋ كەسىكى تر. بىگومان ئەۋ، ئەۋ كەسەى سىئەم، لىزە لە نىۋان من ۋ تۇدايە.

ئىۋان فىۋدۇرۋويچ، كە چاۋى بە دەۋرۇبەرى خۇيدا دەگىرا ۋ بە چاۋانى سوۋچ ۋ قوژبنى ژوورەكەى دەپشكنى، بە ترسەۋە ھاۋارىكىرد: «مەبەستت كىيە؟ كى لىزەيە؟ كام كەسى سىئەم؟»

- ئەۋ كەسى سىئەمە خۇدايە قوربان، خۇداى مەزن قوربان. ئىستا جگە لە ئىمە سىئەمىن كەس ئەۋە. بەلام بەدۋايدا مەگەرې نايدۇزىيەۋە.

ئىۋان بەشۋەيەكى شىتانه نەراندى: «درويه تۆ نەتكوشتوۋە! تۆ شىتى، يان ديسان دەتەۋى بە گەۋجم بزانى!»

ئىسمىر دياكوف، ۋەك پىشۋو، بە كونجكاۋى بە بىتس چاۋى لىدەكرد. ئەۋىش ھىشتا نەيدەتۋانى بە سەر ناباۋەرى خۇيدا زالبى؛ ھىشتاش پىنۋابو ئىۋان "ھەموو شتىك دەزانى" ۋ ھەۋلدەدا "بەرەۋرۇۋە ھەموو شتىك بخاتە ئەستۋى ئەۋ."

ئاخىرى بە دەنگىكى نوساۋەۋە گوتى: «سەبركە قوربان،» لە ناكاولا قى چەپەى لە ژىر مىزەكەۋە ھەلئىنا ۋ دەرەلىنگى پانتۆلەكەى ھەلكرد. گۆرەۋى سىپى ۋ سەرپايى لە پىدابوۋ. بە ئەسپايى مىلى گۆرەۋىيەكەى داكىشا ۋ دەستىكرد بەنىۋ گۆرەۋىيەكەيدا، ئىۋان چاۋى تىبېرىۋو، لە ناكاۋىش لەترسانا گىيانى ۋەلەرزىن كەۋت. نەراندى: «ئەى شىتۋوشوورا!» بە پەلە ھەستا سەرپى، كشا دواۋە ۋ پىشتى بە دىۋارەكەۋە دا درا ۋ قىت ۋ رەپ راۋەستا. بە ترسىكى شىتانهۋە چاۋى لە ئىسمىر دياكوف بېرى، كە بىئەۋەى گوى بداتە ترسەكەى ئىۋان ھەروا خەرىكى پشكىنى گۆرەۋىيەكەى بوو. دەتگوت دەيھەۋى شتىك بە قامكى بگرى ۋ دەريھىنى. ئاخىرى دۆزىيەۋە ۋ دەستىكرد

بە دەريھىنى. ئىۋان فىۋدۇرۋويچ تىگەشىشت كوتىك كاغەز، يان لۋولەيەك كاغەزە. ئىسمىر دياكوف دەريھىنا ۋ لە سەر مىزەكە داينا. بە ئارامى گوتى: - فەرموۋ.

ئىۋان بە ترس ۋ لەرزەۋە پرسىي: «چىيە؟»

ئىسمىر دياكوف ھەروا بە دەنگ نوساۋى ۋەلامى دايەۋە: «تكاىە چاۋى لىكە قوربان.»

ئىۋان رۋى بۆ لاي مىزەكە، كاغەزە لۋولەكراۋەكەى ھەلگرت ۋ دەستىكرد بە كىرەۋەى. بەلام لەپىر، ۋەك ئەۋەى دەستى لە دەعبايەكى قىزەۋن بدرى، دەستى كىشايە دواۋە.

ئىسمىر دياكوف گوتى: «دەستت بۇئاۋا دەلەرزى قوربان؟» بۇيە ھەر خۇى كاغەزەكەى ھەلچىرى. سى ھەزار گەلەى سەد رۋبلى تىدا بوو.

«ھەموۋى لىرەدايە قوربان، سى ھەزار رۋبلكە ھەموۋى. بژاردنى ناۋى.» بە سەرى ئامازەى بە پارەكان كىرد ۋ بە ئىۋانى گوت: «ھانى ھەلگىرە.»

- ترست خستە دلەۋە... بەۋ گۆرەۋىيەنەت.

ئىسمىر دياكوف جارىكى تر پرسىي: «يانى ھەر بە راستى تا ئىستا نەتدەزانى؟»

ئىۋان گوتى: «نا، نەمدەزانى. من شك ھەر لە دىمىترى بوو. براكەم! ئاخ براكەم! پەككول!» لە ناكاولە ھەردوۋ دەستى سەرى خۇى گرت. «گويىگرە،

ھەر بە تەنيا كوشتت؟ بە ھاۋدەستى مېتيا كوشتت يان ھەر بە تەنيا؟» - تەنيا لە گەل ئىۋە، بە ھاۋدەستى ئىۋە بوو قوربان، ئەۋ پىرەپىاۋەم

كوشت. دىمىترى فىۋدۇرۋويچ ھىچ تاۋانىكى نىيە.

- زۆر چاكە، زۆر. پاشان باسى منىش دەكەين، ئەۋە بۇ ئاۋا دەلەرزىم؟

دەللى زىمانم لە گۆ چوۋە قسەم بۇ نايە.

ئىسمىر دياكوف بە سەرسوۋرمانەۋە منجاندى: «لەۋ كاتەدا خاۋەن دل ۋ غىرەت بوون، قوربان. گوتتان «ھەموو شتىك ئازادە»، ئىستاش چەندە

دەترسى، شەربەتى لىمۇ دەخۇيەۋە؟ ھەر ئىستا دەلىم بۇتان بىنن. بەلام قوربان دەبى سەرەتا ئەمە قايمكەم.»

دىسانىش ئاماژەى بە پارەكان كىرد. دەيوست ھەستى و لەبەر دەرگاگەۋە بانگى ماریا كىندراتىفنا بكا شەربەتى لىمۇيان بۇ ساز كا و بۇيان بىنى، بەلام، كاتى ھەستان وىستى بە شتىك چەكەى پارەكە داپۇشى، دەسرەكەى لە گىرفانى دەرھىنا، ديار بوو زۆر چلكن و پيسە، كىتتەبە زەردەكەى كە كاتى ھاتنە ژوورەۋە سەرنجى ئىوانى راکىشابوو لە سەر مېزەكە بوو، ھەلىگىرت و لە سەر پارەكانى دانا. ناۋى كىتتەبەكە "تەكانى باۋكى پىرۇن، ئىسحاق سوورى" بوو. ئىوان ناۋى كىتتەبەكەى بە پەلە خویندەۋە و گوتى:

- شەربەتى لىمۇ ناخۇمەۋە. دواتر سەبارەت بە من قسە بكە. جارى دانىشە پىم بلى چۆنت ئەو كارە كىرد. ھەمووم بۇ ۋەگىرە.

- وا چاكە بالئەكەت داكەنى قوربان. با گەرما نارەحەتت نەكا. ئىوان فىۋدۇرۇۋىچ، ۋەك ئەۋەى تازە ۋەبىرى ھاتىتتەۋە، بالئەكەى داكەند و بىئەۋەى لە سەر كورسىيەكە ھەستى، لە سەر مېزەكە داينا. قسە بكە دەى، پىمبلى، دەى زووكە.

- لەسەرەخۆترى دەنۋاند، چاۋەرئى ما و دلئىابوو ئىسمىر دىاكوف «ھەمووى» بۇ دەگىرئىتەۋە.

ئىسمىر دىاكوف ھەناسەيەكى ھەلكىشا: «چۆنم ئەو كارە كىرد؟ زۆر سروشتى، لە دۋاى قسەكەى خۇتان قوربان.»

ئىوان زۆر لەسەرەخۇ، بەشيوەيەكى قورس و قايم وشەكانى دەرەبىرى، بىئەۋەى ۋەك پىنشوو بنەرىنى دىسان گوتى: «قسەكەى من ھەلگەرە بۇ دۋاى. تەنيا بە وردى بۇم باسكە چۆنت ئەو كارە كىرد. ھەموو شتىكم ۋەك خۇى بۇ بگىرەۋە. موۋبەموو. تكات لىدەكەم بەوردى بۇم بگىرەۋە.»

- ئىۋە پۇيشتبوون، دۋاى تۇ كەۋتمە نىۋ ئەمبارەكەۋە قوربان. سەرودلت لىتھات يان بەقەستى خۇت بەرداۋە.

- تەبەن بەقەستى قوربان. وامنۋاند كەۋتوومەتە خۋارى. بەھىۋاشى لە پلىكانەكان چوومە خۋارى و بە ئارامى راکشام، دۋاى ئەۋەى خۇم تخیلكىرد، ھاۋامكىرد و بەملاولادا خۇم گەوزاند. زۆر زوو ھاتن و بردىانمە دەرى.

- پراۋەستە، دۋاى ئەۋە، ھەمووى ھەر بەقەستى بوو، لە نەخۇشخانەش؟ - نا، قوربان، بەيانى پۇژى داھاتوو بەرلەۋەى بمبەن بۇ نەخۇشخانە، بەراستى فىم لىتھات، ئەۋىش زۆر بە تۋندى، قەتم ئاۋا بە تۋندى سەرۋدل لىتھاتۋە. دوو پۇژ لە سەرىەك بىھۇش بووم.

- زۆر چاكە، دەى بۇم بگىرەۋە. لە سەر قەرەۋىلەيەك خەۋاندىانم. دەمزانى لەو دىۋى دىۋارەكە جىم بۇ چادەكەن، چۈنكە ھەركاتىك نەخۇشەكەۋتم، مارتا ئىگناتىفنا لەۋى جىنى بۇ چادەكەردم، لە نىك خويان. لە كاتى لەدايكوبونمەۋە زۆرى دلئىۋى بۇ كىردووم قوربان. ئەۋ شەۋە ھەر نالاندەم قوربان، بەلام زۆر بە ھىۋاشى. سات بە ساتىش چاۋەرئى دىمىترى فىۋدۇرۇۋىچ بووم.

- چاۋەرئى بووى بى بۇ گىان تۇ؟ - بۇ گىان من نا. چاۋەرئى بووم بىتە نىۋ مالەكەۋە، چۈنكە دلئىا بووم ئەۋ شەۋە ھەر دى، چۈنكە من لەۋى نەبووم تاكو ھەۋالى پىراگەبىنم، حەتمەن دەھات. بە پىى عادەتىش بە نەردەكاندا ھەلدەگەرە و كارىكى دەكرد.

- ئەى ئەگەر نەھاتبايە؟ - ئەۋ كاتە ھىچ پوۋدايك نەدەقەوما قوربان، بەبى ئەۋ خۇم لە قەرەى ئەۋ كارە نەدەدا.

- زۆر چاكە، دەى پوۋنتىر بۇم باسكە، زوو كە دەى، بە وردى، ھىچت لە بىر نەچى!

- چاۋەرئى بووم فىۋدۇر پاولۋىچ بكوژى، قوربان. پىمۋابوو حەتمەن ئەۋ كارە دەكا، چۈنكە رىۋشۋىنەكەم بۇ كىشاپوو... ئەۋ چەند پۇژەى ئاخىر... لەۋ عەلامەتە ئاگادار بوو، دەيزانى چۆن لە پەنجىرەكە بدا، ئەۋەش ئەسلى كارەكە بوو. لەۋ چەند پۇژەدا رىق و دىۋىنگىيەكى زۆر لە ناخىدا پەنگى خۋاردبۇۋە،

به هۆی ئه و عهلامهتهوه حهتتهن دهچووه ژوورئ، فيؤدۆر پاولوويچ ئه و تهقهتهقهی ببيستايه دهراگهه دهكردهوه. بۆيه وهك رۆژ ليم روون بوو دئ و سات به سات چاوهرواني بووم، قوربان.

ئيوان قسهكهی پيپري: «سهبركه، ئهگه ر بيكوشتايه پارهكهشي دهبرد، دهبوو ئه وه بزاني. دواي ئه وه تو چيت وهدهستهكهوت؟ تيناگه م؟»

- بهلام قهتي پارهكه بۆ نهدهدۆزرايهوه قوربان. من پيمگوتبوو پارهكه له ژير بالنجهكهی دايه. بهلام وانهبوو. پارهكه له نيو مجرييهكدا بوو. پيشنيارم به باوكت كرد. چونكه تهنيا كهسيك بووم متمانهی پيدهكردم. پاكهتي پارهكه له سووچي وهتاغهكه و له ژير پهيكه ره و وينهكاندا بشاريتهوه، چونكه هيچ كهس شكي بۆ ئهوي ناچئ، بهتايهت ئهگه ر بهپهلهش بي. كهوايه شويئي پاكهته پر له پارهكه ئهوي بوو. داناني پاره له ژير بالنجدا كاريكي قۆره. مجرييهكه دهكرئ قوفليكي ليدهی. بهلام هه موو پييان وايه له ژير بالنجهكهيدا بووه. ئه وهش فكرئكي گهوجانهيه قوربان. له لايه كيشهوه ئهگه ر ديميتري بيكوشتايه، هيچي دهستهدهكهوت و نهیده توانی پارهكه بدۆزيتتهوه، بۆيه يان به پهله و له ترسانا هه لدههات، هه ر وهك هه ميشه بۆ پياوكۆزهكان ديته پيشئ، يان دهگيرا قوربان. بۆيه دلنيا بووم دهتوانم بهيانيي رۆژي دواي يان هه ر ئه و شهوه خۆم بگهيهنمه پارهكان و هه ليگرم، هه مووشي دهكهوته ئه ستۆي ديميتري فيؤدۆر وويچ. بۆيه دلّم به وه خو شبوو.

- ئه ی ئه گه ر نه يكوشتايه، ته نيا بيدايه به زه ويدا؟

- ئه گه ر نه يكوشتايه، قهت نه مده ويرا ده ست بۆ پاره كان به رم و هيچ رووداو يكي ش نه ده قوما. به لام ده مزاني ئه وه نده ی ليده دا بي هوشي ده خا و ئه و كاته ده رفه تم ده بوو پاره كه هه لگرم و پاشان به فيؤدۆر پاولوويچم ده گوت كه ديميتري فيؤدۆر وويچ دواي ليدان و بي هوش خستني پاره كه ی دزيوه.

- سه بركه... خه ريكم گيژ ده بم. كه وايه ديميتري كوشتي و تو ته نيا پاره كان ته ه لگرت.

- نا، نه يكوشت. ده ی خو ده كرا ئيستا بليم قاتل ئه و بوو... به لام نامه وي روؤت له گه ل بكه م قوربان، چونكه ئه گه ر تا ئيستا تينه گه يشتوي هه ر وهك ليم روونه و ناته وي به ره وروو تاواني خوشت بخه يه ئه ستۆي من. چونكه تاوانباري سه ره كي ئيوه ن، قوربان. له رووداوه كه ئاگادار بووي و كاره كه ت به من سپارد قوربان. ئاگاداري هه موو شتيك بووي، به لام ليتدا و رو يشتي. بويه ئه مشه و ده مه وي به ره وروو پيتت بسه لمينم كه قاتلي راسته قينه تۆي قوربان. من قاتلي راسته قينه نيم، ئه گه ر چي له راستيدا من كوشتوومه. به لام جه نابت قاتلي راسته قينه ی.

ئيوان ئيتر خو ي پيژانه گيرا. له بيريشي نه بوو كه باسي خو ي خستوته دواي مشتومره كه، نه راندی: «بۆ، بۆ قاتل منم؟ خودايه! هي شتاش مه به ستت چيرماشنيايه؟ سه بركه، پيمبلي بزاني، ئه گه ر به راستي چيرماشنيا به نيشانه ی ره زايه تي من بي، بۆ ره زايه تي منت ده ويست؟ له و باره وه ده لي ي چي؟»

- دلنيا بووم له ره زايه تي ئيوه، ده مزاني بۆ ئه و سي هه زار رو بله هات وه اوار وه پي ناخه ی، ته نانه ت ئه گه ر به جي ي ديميتري فيؤدۆر وويچ، يان وهك هاوده ستی ئه و تۆمه تباريان بكر دايه م، پاريزگاري ت ليده كردم و نه تده هيشت تووشي گيره و كيشه بم... ميراتي خو ت وه رده گرت و له ماوه ی ژياندا هه ركات پيو يستبوايه پاداشته كه ت ده دامه وه. چونكه به هۆي منه وه ئه و ميراته ت وه رده گرت قوربان. ئه وه شمان له بير نه چي ئه گه ر له گه ل ئاگرافنا ئه لكساندرفنا زه ماوه ندي بكر دايه، ئيوه پاره يه كي چرووكيشتان پي نه ده برا.

ئيوان دداني له چيره وه برد و گوتی: «ئاخ! كه وايه ده تويست دواي ئه وه ژيانم لي تال بكه ی. ئه ی ئه گه ر ئه و كاته نه رو يشتبايه م بۆ سه فه ر و راپورتم لي بدايه ی چي؟»

- راپورتي چيت ليده دام؟ هي ئه وه ی هانمداوي بچي بۆ چيرماشنيا؟ ئه وه قسه ی قۆره قوربان. سه ره راي ئه وه ش، دواي مشتومره كه مان يان ده رو يشتي يان ده مايه وه. ئه گه ر نه رو شتبايه ی هيچ رووداويك نه ده قه وما. ده مزاني ناته وي ئه و كاره به رپوه بچي و منيش خو م له و داره ته نه ده دا. كه رو يشتي،

مانای ئهوه بوو دُنیا بم له دادگا به زهره دی من قسه ناکه ی و چاوپۆشی لهو سئ هه زار رۆبڵه ش ده که ی. له راستیدا نه شتده توانی دوا ی ئه وه بملده یه بهر لپیرسینه وه ی یاسایی، چونکه ئه و کاته له دادگا هه موو شتیکم ده گوت؛ یانی نه ک ئه وه ی پاره که م دزیوه یان کوشتوو مه - باسی ئه وه م هه ر نه ده کرد - به لکو ده مگوت ئیوه هانتان داوم قه تل و دزی بکه م، به لام من به قسه م نه کرد. هه ر له بهر ئه وه ره زایه تی ئیوه م ده ویست، بۆ ئه وه ی دواتر نه توانی به گرتنم ده ی قوربان. چونکه هه یج به لگه یه کت به ده سته وه نه ده بوو. منیش ده متوانی هه میشه وه گه یرتان بئینم و ئاشکرایکه م که تامه زرۆی مه رگی باوکت بوو. ئه وه ش بزانه هه مووان برۆیان ده کرد و تۆش له ماوه ی ژیا تندا تووشی شه رمه زاری ده بوو.

ئیوان دیسان ددانی له چیره وه برد: «که وایه من ئه وه نده تامه زرۆ بووم، ها؟»

«به لئ به لئ، لیم روونه، به و ره زایه ته تان به زمانی بئزمانی فتوای به رپۆه بردنی ئه و کاره ت دا.» ئیس میر دیا کۆف به شیوه یه کی له خۆ رازییانه چاوی له ئیوان بری. زۆر بیه یز بوو، ئارام و له سه ره خۆ قسه یه ده کرد، به لام وزه یه ک له ناخه وه دنه ی دها بدوئ. دیار بوو پیلانیکی به ده سته وه یه. ئیوان هه سته ی به وه کرد.

ئیوان گوتی: «ده ی پیمبلئ، ئه و شه وه رووداوه که چۆن قه و ما؟»

- ئیتر بلیم چی قوربان! له سه ر جیگا که م راکشابووم، پیموا گویم له دهنگی ئه رباب بوو هاواریکرد. بهر له وه ش گریگۆری له ناکاو له خه و راپه ری و هاته ده ری، کتوپر هاواریکرد و پاشان بیدهنگی و تاریکی بالئ به سه ر مال و باخه که دا کیشا. له سه ر هه ست و چاوه ری له سه ر پێخه فه که م راکشابووم و دلَم کوته کوتی بوو؛ ئۆقره م لپیرابوو. ئاخری هه ستام و چوو مه ده ری قوربان. دیتم ئه و په نجه ره ی ده سته ی چه پ وا به ره رووی باخه که یه کراوه ته وه، رۆیشتمه پێشی و گویم راکرت بۆ ئه وه ی بزانه ئه رباب زیندوو یان نا، دیتم که وتۆته هه ناسه برکی و به نیو ژوو ره که دا هه لده سوو ری، بۆم ده رکه وت که

زیندوو ه قوربان، به خۆم گوت: واچا که برۆم بۆ بهر پهنجیره که. چوو مه بهر پهنجیره که و به دهنگی بهرز هه رامکرد و گوتم: «ئه رباب منم» ئه و به دهنگی بهرز وه لامیدایه وه: «لیره بوو، لیره بوو، هه لات.» مه به سته ی ئه وه بوو دیمیتری له وئ بوو. «گریگۆری کوشتوو!» له بهر خۆمه وه گوتم: «له کوئ؟» ئاماژه یکرد: «هۆ له وئ، له و سووچه ی باخه که.» ئه ویش له بهر خۆیه وه قسه یه ده کرد. گوتم: «تۆزی سه برکه.» چوو مه سووچی باخه که و ته ماشامکرد، دیتم گریگۆری له په نا مستبا که دا که وتوو ه و هه موو گیانی شه لالی خوینه. بۆم ده رکه وت راسته دیمیتری لیره بوو، هه ربۆیه بریارمدا کاره که یه کلایی که مه وه. له دلئ خۆمدا گوتم گریگۆری زیندوو ش بوایه به و کاره ی نه ده زانی، ده ی ئه وه بیهۆش که وتوو ه و هه لیکه ی له بارم بۆ ره خساوه. ته نیا مه ترسیم ئه وه بوو مارتا ئیگنا تیفنا خه به ری بیه ته وه. له و کاته دا هه ستم به وه کرد، به لام هینده تامه زرۆی یه کلایی کردنه وه ی ئه و کاره بووم، به حاله حال هه ناسه م ده رده هات. چوو مه وه بهر پهنجیره که و به ئه ربابم گوت: «لیره یه هاتوو؛ ئاگرافنا ئه لکساندرفنا هاتوو و ده یه وه ی بیه ته ژووری.» باوکت وه ک مندال گه شایه وه. به هه ناسه برکیوه گوتی: «له کوئیه؟» به لام برۆای نه ده کرد. گوتم: «هۆله وئ راوه ستاوه. ده رگا که بکه وه.» له پهنجیره که وه چاوی لیکردم، له وه ده چوو باوه ر نه کا. دردۆنگ بوو، ده شترسا ده رگا که بکاته وه. له دلئ خۆمدا گوتم: «بۆ ئیستا له من ده ترسی؟» پیم سه یر بوو. به بیرمدا هات به حزووری خۆی و له بهر چاوی خۆی ئه و عه لامه ته به کار بئینم و ته قه ته ق له پهنجیره که بده م به نیشانه ی ئه وه ی گرووشنکا هاتوو ه. ئه و رازه ش له نیوان هه ردوو کماندا بوو و خۆشی پئی رازی بوو. به ره زایه تی هه ردوو کمان هه لمان بژارد بوو. له وه ده چوو برۆای به قسه کانم نه بئ، به لام هه رکه گوئی له عه لامه ته که بوو به هه لاتن چوو ده رگا که بکاته وه. کردییه وه. ده مویست بچه ژووری به لام پێشی گرتم، سه رتا پای ده له رزی، چاوی تیبیریم: «له کوئیه؟» له دلئ خۆمدا گوتم: ده ی ئه گه ر تا ئه و راده یه له من بترسی، بارودۆخه که زۆر خراپ ده که وئ!

مهترسی ئه وهی نه کا نه هیلی بچمه ژووری یان قاو له که سیک بکا یان مارتا ئیگناتیفنا به هه له داوان بگاتی، یان شتیکی دیکه بقهومی ئه ژنوم دهله رزی. به سرته گوتم: «دهی هوله وویی، هوله وئی، له بهر پهنجیره گه وره که یه. چون نه تدیوه؟» «که وایه بیهینه، بیهینه.» گوتم: «دهترسی، ئه وهه را و دهنگه دهنگه ترسی خستوته داییه وه. له بن بچکه کاندای خوی شاردوته وه؛ برۆ له ژووری متالاهه خوت هه رای لیکه.» هه لات بۆ بهر پهنجیره که و مؤمه که ی له بهر پهنجیره که دانا. هه رایکرد: «گرووشنکا، گرووشنکا، لیره ی؟» سه ره رای ئه وهش نهیده ویست خوی دانه وینی و له پهنجیره که وه ته ماشا بکات. نهیده ویرا لیم دوور که ویته وه. زور ترسابوو. به راده یه که ترسی لینیشتبوو نهیده ویرا پشتم تیکا. گوتم: «چاو لیکه، ئه وه تا.» چووم بۆ بهر پهنجیره که و سه رم برده درئ. «ئه وه تانی، له بن ده وه نه کان خوی شاردوته وه و پیت پیده که نی، یانی ناییینی؟» له پر باوه ریکرد؛ نازای ئه ندای وه ک میوژۆکه دهله رزی. ئه شقی ئه و ژنه شیته و شهیدای کردبوو. دانه وی و له پهنجیره که وه سه ری برده درئ. ته پله کیکی بلوورین له سه ر میزه که بوو هه لمگرت؛ خو له بیرته، نزیک کیلویه ک قورس بوو. هه لمهینایه وه و هه تا هیزم تیدابوو له که راکه ی سه ریم راکیشا. ته نانه ت هاواریکیشی نه کرد. هه روا به لادا هات. منیش وه ریگه رامی و بۆ جاری دووه م و سیه م ته پله که که م کیشا به سه ریدا. له گه ل زه بری سیه م کاسه سه ری له به ری که چوو. چاوی زه ق بوونه وه و خوین له چاو و گویچکه ی ده رپه ری و به پشتدا که وت. چاویکم له ده ور به ر کرد. هیچ کویم په له خوینی پیوه نه بوو. ته پله بلوورینه که م جوان سه ری و له جیی خویم دانایه وه. چووم بۆ لای په یکه ره کان، پاره که م له پاکه ته ده رهینا و پاکه ته به تاله که م له په نا چرپایه که فریدا و تیلماسه په مه ییه که شه ی که پیی به سترابووم فریما چه قی وه تاغه که، سه رتاپام ده له رزی، هاتمه درئ و رۆیشتم بۆ نیو باخه که، راست رۆیشتم بۆ لای ئه و دارسیوه ی نیوقه ده که ی کولور بووه، خو ده زانی کامه دار ده لیم؟ له میژ بوو ئه و داره م دیاریکردبوو. له تی کاغه ز و په رۆکونم له کونی داره که ئاخیبوو، پاره کانم له په رۆکه پیچا

و خنیمه نیو کونه که وه. دوو چه وتوو زیاتر هه ر له ویدا بوو، که س شکی بۆ ئه وه نه ده چوو. کاتیکی له نه خو شخانه هاتمه وه چووم ده رهینا. دوا ی ئه وه ی پاره که م دابینکرد گه رامه وه سه ر پیخه فه که م و تخیل بووم، له دلی خو مدا گوتم: «ئه گه ر گریگوری واسیلیه ویچ کوژرابی، کاره که م چه پ ده که وئی. به لام ئه گه ر زیندوو بی زورم به قازانجه. چونکه شایه دی ده دا که دیمتری فیو دۆر ویچ له وی بووه. ئیتر ده رده که وئی قاتل ئه وه و پاره که شه ی بردوووه.» پاشان ده ستمکرد به ناله نال و ورینه کردن، بۆ ئه وه ی مارتا ئیگناتیفنا خه به ری بیته وه. ئاخری له خه و هه ستا و به هه له داوان هات بۆ لام، به لام کاتیکی چرای هه لکرد و زانیی گریگوری دیار نییه، هه لات بۆ درئ و گویم لی بوو له نیو باخه که وه قیژاندی.

ئیسیمیر دیاکوف بیده نگبوو. له و ماوه یه دا که قسه یده کرد، ئیوان کرۆکپ گویی شلکردبوو، بی ئه وه ی جووله بکا یان چاوی له سه ر هه لگرت. ئیسیمیر دیاکوف له گه ل گپرانه وه ی چیرۆکه که جارنا جاریک چاوی له ئیوان ده کرد. به لام زیاتر چاوی له شوینیکی نادیار ده بری و نیگای ده دزییه وه. چیرۆکه که ی ته واو بوو، له رزی لیها تبوو و که وتبووه هه ناسه برکی. روخساری وه سه ر ئاره قه گه رابوو. به لام مه علوم نه بوو له بهر په شیمانی تووشی ئه و حاله ته بووه یان له بهر شتیکی دیکه.

ئیوان له نا کاو نه راندی: «راوهسته، ئه ی سه باره ت به ده رگا که ده لئی چی؟ ئه و ئه گه ر ده رگا که ی له تو کرد بیته وه، چون گریگوری پیشتی دیتوویه تی کراوه ته وه؟ چونکه گریگوری له پیش تودا چووه درئ و چاوی پییکه وت.» سهیره ئیوان به له بزیکی دوستانه قسه یده کرد و وه ک پیشوو تووره نه بوو، ئه گه ر له و کاته دا که سیک ده رگا که ی بکر دایه ته وه و سه ری بکیشایه ته ژووری ده زانی سه باره ت به شتیکی ئاسایی قسه ده که ن.

ئیسیمیر دیاکوف، به پیکه نیینیکی مانا داره وه گوتی: «بۆ گریگوری و کرانه وه ی ده رگا که نازانم بلیم چی، رهنگه چاوی ریشکه و پیشکه ی کردبی. دلنیا به ئه وه به شه ر نییه، به لکو یه ستریکی دیز و چه مووشه. نهیدیوه، له خورا

پینوایه دیتوویه و له سەر قسه‌که‌شی سووره و دەست هه‌لناگرێ. له‌لایه‌که‌وه به‌قازانجیشمانه ئاوا بێر ده‌کاته‌وه و شایه‌دی دهدا، چونکه دواى ئه‌وه‌ی بێگومان دیمیتری مه‌حکوم ده‌بێ و حوکمی بۆ ده‌رده‌کن.»

ئێوان فیۆدۆرۆویچ، که به جارى تووشی سه‌رسامی بووبوو و هه‌ولێ دهدا زیاتری بۆ روونبیته‌وه، گوتی: «گوتی بگره... گوتیگره، پرسیارم زۆره و ده‌مه‌وئ لیت بپرسم، به‌لام له بیرم ده‌چنه‌وه... میتشم خه‌ریکه ده‌ته‌قی، تیکه‌لم کردوه. ئه‌ها! لانیکه‌م ئه‌وه‌م پێیلێ، بۆ پاکه‌ته‌که‌ت هه‌لپچرێ و فریت دایه چه‌قی ژووره‌که؟ بۆ پاکه‌ته‌که‌ت له‌گه‌ل خۆت نه‌برد؟... که باستکرد پیموایه‌بوو به‌جۆریک باسی ئه‌وه ده‌که‌ی و به کارێکی دروستی ده‌زانێ... به‌لام بۆ تیناگه‌م...»

- بۆ ئه‌وه‌ش ده‌لیلێکی باشم هه‌بوو قوربان. ئه‌گه‌ر که‌سیک ئاگاداری هه‌موو رووداوه‌که بووایه، هه‌ر وه‌ک من ئاگادار بووم، ئه‌گه‌ر ئه‌و پارهی‌ی پێشتر دبێ، یان خۆی ئه‌و پارهی‌ی نابیته‌ پاکه‌ته‌که‌وه و به چاوی خۆی دبیتێ پاکه‌ته‌که‌ لاکومۆر کراوه و ناوی وه‌رگره‌که‌شی لیتووسراوه، ئه‌گه‌ر که‌سیکی وا ئه‌و قه‌تله‌ی کردبێ، له‌به‌رچی ده‌بێ پاکه‌ته‌که‌ هه‌لپچرێ؟ ئه‌ویش به‌و په‌له‌په‌له. چونکه لێی روونبوو پاره‌که‌ی تیدایه. وانیه‌؟ به‌لام ئه‌گه‌ر دزه‌که که‌سیکی وه‌ک من بوایه هه‌روا پاکه‌ته‌که‌ی ده‌نایه باخه‌لی وه‌ک تیسکه‌ی تفه‌نگ بۆی ده‌رده‌چوو قوربان. به‌لام له‌مه‌ر دیمیتری فیۆدۆرۆویچه‌وه مه‌سه‌له‌که ته‌واو جیاوازه. سه‌بارت به‌ پاکه‌ته‌که‌ ته‌نیا هیندی شتی بیستبوو؛ قه‌تیش چاوی پیننه‌که‌وتبوو؛ بۆ وینه ئه‌گه‌ر له ژێر بالنجه‌که‌شیدا بووایه، به په‌له هه‌ر هه‌لپه‌پچرێ بۆ ئه‌وه‌ی دلیا بێ پارهی‌یه. پاشان پاکه‌ته‌که‌ فریده‌دا، بێ ئه‌وه‌ی بێر بکاته‌وه که به‌لگه‌یه‌ک به زه‌رده‌ی خوی به‌جی ده‌هیلێ. چونکه ئه‌و دزیکی ئاسایی نه‌بوو قوربان، دیاره قه‌تیشی دزی نه‌کردوه، چونکه چاوتیز و خانه‌دانه، قوربان. ئه‌گه‌ر دزییش بکا، دزیکی ئاسایی نییه، به‌لکو ته‌نیا پارهی‌یه‌کی هه‌لگرتوه که هی خۆیه‌تی، چونکه پێشتر به ته‌واوی خه‌لکی شاره‌که‌ی گوتبوو که ده‌یه‌ه‌وئ ئه‌و کاره بکا. ته‌نانه‌ت شات‌وشووتی کردبوو

که ده‌چی هه‌قه‌که‌ی خوی له باوکی ده‌ستینێ. کاتیک دادگایان کردم ئه‌وه‌م به ئاشکرا بۆ دادوهر باسنه‌کرد؛ به‌لکو به‌پێچه‌وانه، به ئاماژه هینامه سهر بابه‌ته‌که، وه‌ک ئه‌وه‌ی من تێمنه‌گه‌یانده‌بێ، به‌لکو خۆی بیری لێ کردۆته‌وه و من پێمنه‌گوتوه؛ کاکێ دادوهریش به‌و ئاماژه‌ی من زۆر که‌یفی ساز بوو و گوێزی به‌ کلکی ده‌شکاند قوربان.

ئێوان فیۆدۆرۆویچ وا تووشی سه‌رسومان بووبوو نه‌راندی: «یانی ده‌کرێ تۆ به‌و ده‌م‌وده‌سته ئه‌و هه‌موو فکرت کردبیته‌وه و پیلانت دارشتبێ؟» دیسانیش به‌ ترسه‌وه چاوی له ئیسمیر دیاکۆف بری.

- جا ئه‌وه فرمایشته قوربان؟! پیاو چۆن ده‌توانی به‌و په‌له‌په‌له ئه‌و پیلانه داریژی؟ پێشتر بیرم لیکردبووه.

ئێوان فیۆدۆرۆویچ دیسان گوراندی: «ده‌ی که‌وايه شه‌یتان یارمه‌تی دای...! نا، وادیاره گه‌مزه‌ نیت، زۆریش له‌وه زیره‌کتری که من بیرم لیده‌کرده‌وه...»

ئێوان هه‌ستا سه‌رپێ و دیار بوو ده‌یه‌ه‌وئ له نیو ژووره‌که‌دا پیاسه بکات. زۆر په‌رۆش بوو. به‌لام چونکه میزه‌که رێی لینگرتبوو، نه‌یده‌توانی له نیوان میز و دیواره‌که‌دا هه‌نگاو هه‌لینیته‌وه، هه‌ر به‌ پێوه راوه‌ستابوو، خولیکی خوارد و دانیشته‌وه. رهنه‌گه له به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌یده‌توانی له جیبی خۆی بجوولێ قه‌لس بوو، چونکه دیسان وه‌ک پێشوو له ناکاو به‌ توورپه‌یی گوراندی: «ئهی ده‌عبای دامای قیزه‌وه‌ن، گوتیگره! ئه‌گه‌ر تا ئیستا نه‌مکوشتووی، له به‌ر ئه‌وه‌یه سبه‌ینێ له دادگا وه‌لام بده‌یه‌وه.» ئێوان ده‌ستی هه‌لینا: «خودا ده‌زانێ، رهنه‌گه منیش تاوانبارم؛ رهنه‌گه حه‌زیکێ شاره‌وه‌شم هه‌بووبێ که باوکم... بمری. به‌لام سویند ده‌خۆم به‌وراده‌یه که تۆ بیری لیده‌که‌یته‌وه تاوانبار نیم. رهنه‌گه توشم هه‌ر تیژ نه‌کردبێ بۆ ئه‌و کاره، نا، نا، من هانمنه‌دای! به‌لام ناترسم، سبه‌ینێ له دادگا به زه‌رده‌ی خۆشم شایه‌دی ده‌دم. بریاره‌و داومه‌! هه‌موو شتی‌ک ده‌لیم، هه‌موو شتی‌ک. هه‌ردووکیشمان له دادگا ئاماده‌ ده‌بین. هه‌رچی ده‌یلێ به زه‌رده‌ی من بیلێ، هه‌ر شایه‌دیه‌ک ده‌ده‌ی، بیده. خۆمی له

بهردا دهگرم و ناترسم. خوم دان به هه موو شتيكدا دهنيم! به لام توش دهبي داني پيا بيني! دهبي هه به يه كه وه بچين، جا بزانه سبهيني چوننت ده به م!»
ئيوان قورساخانه و پيداگرانه ئه وهى گوت و به چاوه گر بارينه كهيدا ديار بوو له سهه قسهى خوى سووره و هه رچونيك بئ قسهى خوى ده باته سهه. ئيسمير دياكوف بئ ئه وهى مه به ستي تهوس و گالته بي، به هه ستي هاوده ردييه كي ئاشكراوه گوتى: «وادياره حالت باشنويه، قوربان، هيچ له وه ناچى حالت باشي قوربان. چاوت زهرد هه لگه راوه.»
ئيوان دووپاتي كرده وه: «پيكه وه دهچين. تو نه شهاتي گرینگ نويه، خوم به ته نيابي دهچم.»

ئيسمير دياكوف وهك ئه وهى خه ريكي بير كرده وه بئ، ئاخري هه ليدايه:
- شتي وا هه ر نابئ، قوربان. تو ناچى قوربان.

ئيوان به له بزىكي ته شه راوييه وه گوتى: «له قسه كانم تيناگه ي..»

- ئه گه ر راستي هه موو شتيك بلئى، توشي شه رمه زارييه كي زور ده بي، قوربان، ئه و كاته ش هيچ كه لگيكي نابئ. چونكه له ريوه ده ليم من قسه ي وام نه كرده وه. ئيوه ش له وه ناچى حالتان باشي، (واش ده نويني)، يان ئه وه نده ت خه مي براكه ته و بوى به داخه وهى ده ته وهى خوتى بو فيدا كه ي، هه موو ئه وانه شت به دژى من سازانده وه، چونكه هه ميشه منت وهك مي شتيك چاو ليكرده وه. ئه وه ش هيچ، كي بروا به قسه كانتان ده كا، كوا به لگه ت؟
- گوئيگره هه ر ئيستا بو ئه وهى دنيا بم ئه و پاره يه ت نيشاندام.

ئيسمير دياكوف كتييه كه ي له سهه ر پاره كان لابرده و له و لاوه داينا، له گه ل هه لكيشاني هه ناسه يه ك گوتى:
- ئه و پاره يه له گه ل خوت به ره.

ئيوان به سهه رسوورمانه وه چاوى تييري: «هه لبه ت هه ليده گرم. به لام ئه گه ر بو ئه و پاره پياوت كوشتووه، بو ده يده ي به من؟»

ئيسمير دياكوف له خو ببايانه شاني هه لته كاند و به ده نكيكي له رزووك گوتى: «نامه وي قوربان، ده مويست به و پاره يه ژيانكي تازه له مو سكو، يان له وه ش

باشتر له ده ره وهى ولا ت ده ست پي كه م. ئه و خوليا يه م له سه ردا بوو، هه ر له بهر ئه وه ش كه «هه موو شتيك ئازاده.» ئه وه ي فير تكردم، زور دروست و حيسابيه، چونكه له و باره وه زورت قسه بو كردووم. ئه گه ر خوداي جاويدان بوونى نه بي، شنگه ليكي وهك مه زنايه تي و كه سايه تيش هه ر نابئ. پيوستيش نويه. هه ق به ئيوه بوو. من ئه و مه سه له يه م به و شيوه يه ي ده دي.»
ئيوان به بز يه كي مانا داره وه پرسى: «خوت به وه گه يشتي؟»
- به رينو يني ئيوه قوربان.

- ئيستاش پيموايه ئيمان ت به خودا هه يه. وا ده ته وي ئه و پاره يه بده يه وه.

- ئيسمير دياكوف منجاندى: «نا، قوربان، ئيمانم پي نويه.»

- ئه ي بو ده ته وي پاره كه بده يه وه؟

ئيسمير دياكوف ديسان ده ستي هه لته كاند: «به سيكه... ئيتر به سيكه! خوت ده تگوت هه موو شتيك ئازاده، كه وا يه خوت بو ئه وه نده په روشي؟ ته نانه ت ده ته وي بچى به زه رده ي خوت شا يه دي بده ي...» ئيسمير دياكوف له كو تا ييدا به متمانه وه گوتى: «به لام ده زانم ئه و كاره ناكه ي! تو ناچى ئه و شا يه دييه بده ي.»

ئيوان گوتى: «ده ييني.»

- شتي وا هه ر نابئ. ئيوه زور زيره كن قوربان. هوگري زورت به پاره هه يه، ئه وه ده زانم قوربان. پي تخوشه هه موو كه س ريزت بو داني، چونكه زور له خو بايي و ده مارزلي. زوريش ت هه ز له كچى جوانه، له هه موو شتيكيش زياتر هه ولي ئه وه ته ژيانكي ئاسووده و دوور له كيشه ت هه بي، بئ ئه وه ي پشت به كه سيك به ستي - زياتر له هه موو شتيك هه ولي ئه وه ته. خو ناته وي ئه و شووره ييه وه ئه سته بگري و هه تا هه تا ژيان له خوت تال كه ي. توش وهك فيو دورپا و لو وچي باوكت واي، قوربان، تو له و كورانه ي ديكه زياتر شيوه ي ئه و ده ده ي قوربان. رو ح و خووخده شت له و ده چئ.

ئىوان، كە ويدەچوو سەرنجى راکىشرايى، گوتى: «تۆ گەوج نىت.»
سورھەلگەرا بوو. «پىمابوو گەوجى.» ھەروا كە بە قەلەفەتتىكى جياوازەو
چاوى لە ئىسمير دياكوف دەکرد گوتى: «ئىستا واديارە زۆر جيددى!»
- دەمار زليت وایلینکردووى من بە گەوج بزانی. ئەو پارەيە ھەلگەرە.
ئىوان سى چەكە پارەكەى ھەلگرت و نايە گیرفانى، بىئەوھى لە ھىچى
بېچى.

- سبەينى لە دادگا دەينوينم.

- ئىستا كە خۆتان خاوەنى پارە و سامانىكى زۆرن، ھىچكەس باوەرتان
پىتاکا: رەنگە ئەووت لە سندووقى پارەكانت دەرھىتابى و ھىتابىتت بۆ دادگا.

ئىوان ھەستا سەرپى و گوتى:

- ديسان دەيليمەو، تەنيا لە بەر ئەو ھەتا ئىستا نەمكوشتووى، سبەينى لە
دادگا پىويستيم پىتە. ئەووت لە بىر نەچى!

ئىسمير دياكوف كە كتوپر بە شىوھىەكى سەير چاوى لە ئىوان بىرى و
گوتى: «دەى بمكوورە. ئىستا بمكوورە قوربان.» بە بزەيەكى تالەو دەريژەى
پىدا: «تەنانتە تواناييت نىيە و ناوئىرى بىرىشى لىبەكەيەو، ئىو قوربان كە
ئەو ھەموو نەترسن، غىرەتى ھىچ كاريكتان نىيە، چ بگا بە پياوگوشتن!»
ئىوان گوراندى: «خوداحافىز،» وەرپىكەوت بىرواتە دەرى.

- تاوى راوھستە... ئەوانەم ديسان پيشان بەدوھ.

ئىوان پارەكانى لە گیرفانى دەرھىتا و پيشانىدا. ئىسمير دياكوف ماوھى
دەچرەكە چاوى تىبىرىن. پاشان دەستى ھەلتاكاند و گوتى:

«زۆر چاكە، دەتوانى بىرى.» چەند ھەنگاويكى ھەلئىنابۆو ديسان بانگى
کرد: «ئىوان فيودورويچ!»

ئىوان بىئەوھى راوھستى ئاورى داپەوھ: «چىت دەوى؟»

- خوداحافىز، قوربان.

ئىوان ديسان گوراندى: «خوداحافىز!» پاشان لە ژوورەكە چوو دەرى.

كړپوھ و بادەوھ ھەروا گىژى دەدا. سى ھەنگاوى يەكەمى جەسوورانە
ھەلئىنابوھ، بەلام لە ناكاو كەوتە لەتردان و لاتراسكە بەستن. موچرکىكى پىدا
ھات و لەرز داىگرت، بە بزەيەكەوھ گوتى: «پەتايەكى جەستەيە.» شتىكى
وھك شادى لە رۆحى ھەلدەقولا. ھەزىكى بەھىز لە باوھشى رۆحى وەرھىتا،
دنيا بوون و ئوخزنىك دوايى بەو دىرڤونگىيانە ھىتا كە لەم دوايىيانەدا تەنگى
بە رۆحى ھەلچىبوو و ئازارى دەدا. بىريارى خۆى دابوو، بە خاترجەمى و
رۆحى ئاسوودەوھ بىرى كەردەوھ: «ئىستا ئىتر گۆرانی بە سەردا نايە.» لەو
كاتەدا لە شتىك ھەلكەوت و سەرسمىكى واى دا خەرىك بوو بە دەمەوھ
بكەوى. راوھستا و دىتى ئەو كابرالادىيە لە بەر لاقىدا تخىل بوو. وەبىرى
ھاتەوھ كە خۆى دابووى بە عەرزدا، كابرالاش ھەروا بىھۆش و جوولە
كەوتبوو. بەفر خەرىكبوو سەر و چاوى دادەپۆشى. ئىوان باوھشى پىدا كەرد
و ھەلئىستاندەوھ. چرايەكى دى لە مالئىكى چكۆلەى دەستى راست، رۆيشت و
لە دەرگای دا، داواى لە پياوى خاوەنمالەكە كەرد يارمەتیبىدا و ئەوكابرا
لادىيە بىەن بۆ پۆلىسخانە. سى رۆبلى دا بە كابرا، ئەوئىش ھەر لەرپوھ ئامادە
بوو يارمەتییى بەدا و ھاتە دەرى. زۆر لە سەر ئەو نارۆم كە ئىوان چۆنى
كابراى لادىيى بەردە پۆلىسخانە و توانى پزىشكىك بىنى معاینەى كات و زۆر
بە دەست و دلپازى خەرجى كابراى لە ئەستو گرت. ھەر ئەوھندە دەلیم ئەو
كارە سەعاتىكى تەواوى خايند. بەلام ئىوان فيودورويچ لە دلەوھ شاد و
رازى بوو، بەردەوام زەينى بۆ ھەموو لايەك دەچوو و بىرى لە زۆر شت
دەكردەوھ.

بە خەيالى تەختەوھ بىرىكردەوھ: «ئەگەر بۆ سبەينى ئاوا لىبىراوانە بىريارم
نەداپە، سەعاتىكى تەواو رانەدەوھستام ئاگادارى لەو كابرالادىيە بكەم،
بەلكو بەلايدا تىدەپەرىم، بىئەوھى گوئىشم بىزوى لە سەرمانا رەق ھەلدئى.»
ھەر لەو كاتەدا بە خاترجەمىيەكى زياتریشەوھ بىرىكردەوھ: «بەراستى
دەتوانم ئاگادارى لە خۆم بكەم، ئەگەرچى ئەوان دەلین خەرىكم شىتدەبم.»

کاتیک گه‌یشته‌وه مه‌نزله‌که‌ی خوئی، کتوپر پاره‌ستا و له خوئی پرسى باشت‌ر نییه هه‌ر ئیستا بچم بۆ لای داده‌ور و هه‌موو شتیکی بۆ باسبکه‌م؟ له به‌ر ده‌رگا‌که وه‌رسوورا و سه‌باره‌ت به‌ پرسیاره‌که‌ی خوئی بپاریدا. له به‌ر خوئی وه‌ گوتی: «سبه‌ینی هه‌مووی به‌سه‌ریه‌که‌وه!» سه‌یر ئه‌وه‌شه هه‌ر له ساتیکدا ته‌واوی ئه‌و شادی و خاترجه‌میانه‌ی له‌نیو چوو.

کاتیک پێی‌نايه ژووره‌که‌یه‌وه، وه‌ک سه‌هۆل به‌دلیدا بینن وابوو. شتیکی هه‌ستپیکرد، زیندوو بوونه‌وه‌ی بیره‌وه‌ریه‌ک، یان پوونتر بلیم، وه‌بیره‌هاتنه‌وه‌ی شتیکی دلته‌زین و ناخۆش که‌ ئیستا، هه‌ر له‌و کاته‌دا، له‌و ژووره‌دا بوو، پینشتریش هه‌ر له‌وئ بووبوو. بیهیز و شه‌که‌ت خۆیدا به‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌دا. پیریژنه‌که سه‌ماوه‌ریکی بۆ هینا. ئیوان چاییی ده‌مکرد، به‌لام ده‌می لینه‌دا. ئه‌و شه‌وه پیریژنه‌که‌ی مه‌ره‌خه‌س کرد بپروا. له سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ دانیشته هه‌ستیکرد سه‌ری له‌گه‌ژه‌وه‌ی. هه‌ستی به‌ نه‌خۆشی و که‌ساسی ده‌کرد. خه‌ریک بوو خه‌وی لیبکه‌وئ، به‌لام هه‌ستا سه‌ر پئ و به‌نیو ژووره‌که‌دا ده‌ستیکرد به‌ پیاسه‌کردن، بۆ ئه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌ی بپه‌رئ. هیندئ جار پینوابوو خه‌ون ده‌بینی و ورینه‌ ده‌کا، به‌لام ئه‌وه‌ی له هه‌موو شتیکی زیاتر بیرى لینده‌کرده‌وه نه‌خۆشییه‌که‌ی نه‌بوو. دانیشته‌وه و چاوی به‌ نیو ژووره‌که‌دا گه‌یژا، ده‌تگوت له شتیکی ده‌گه‌رئ. چه‌ند جار گری رقیک خوئی له پوخساری وه‌رپینچا. هه‌ردوو ده‌ستی کرده‌ کۆله‌که‌ی له‌شی و ماوه‌یه‌کی زۆر به‌وشیوه‌یه دانیشته، ئه‌گه‌رچی به‌ لاچاوئیک هه‌روا چاوی له‌و قه‌نه‌فه‌یه ده‌کرد که له سووچی دیواره‌که‌ی پووبه‌پوو داندرابوو.

دیار بوو شتیکی له‌وییه که تووره و نارچه‌ه‌تی ده‌کات و ئازاری ده‌دا.

(٩)

شه‌یتان، مۆته‌که‌ی نیوان فیو‌دۆرۆویچ

من پزیشک نیم. به‌لام واهه‌سته‌ده‌که‌م ئیستا ئیتر کاتی ئه‌وه‌یه ناچار بم بوخته‌یه‌ک له چۆنیه‌تی نه‌خۆشییه‌که‌ی ئیوان فیو‌دۆرۆویچ بۆ خۆینه‌رانم باسبکه‌م. به سه‌ر پووداوه‌کاندا تیده‌په‌رم و لیره‌دا لانیکه‌م ده‌توانم شتیکی بلیم: ئیوان له‌و کاته‌دا هینده‌ی نه‌مابوو تووشی یاوی میشک بئ. ئه‌گه‌رچی ماوه‌یه‌کی زۆر بوو تووشی نه‌خۆشی بووبوو، به‌لام سه‌رسه‌ختانه له هه‌مبه‌ر تاویاودا خۆپاگه‌ری ده‌کرد، ئاخیش هیزی لیبرا و تاویاویکی قورس دایگرت. ئه‌گه‌رچی سه‌رم له پزیشکی ده‌رناچئ، به‌لام ده‌توانم بلیم ئه‌و له راستیدا زۆری هه‌ولداوو، توانیبووشی ماوه‌ی تاویاوه‌که وه‌دوا بخا، هه‌لبه‌ت به‌و هیوایه‌ی به ته‌واوی به‌رگری له‌و نه‌خۆشینه‌ بکا. ده‌یزانی حالی باش نییه. به‌لام بیر کردنه‌وه له نه‌خۆشی له‌و کاته پئ مسیبه‌ته‌دا زۆری جارز کردبوو. یانی له‌و کاته پئ کیشه و ئالۆزه‌ی ژیانیدا که پینویستی به‌وه بوو به ته‌واوی به سه‌ر ئه‌قلی خۆیدا زالبئ و ئه‌وه‌ی ده‌یلئ ده‌بی به شیوه‌یه‌کی پینداگرانه و ئازایانه بی، «له‌دلی خۆیدا پاکانه‌ی بۆ خوئی ده‌کرد.»

به‌و حاله‌شه‌وه، پوویژئ له‌گه‌ل دوکتوره‌ تازه‌که‌ی کردبوو، هه‌ر ئه‌و دوکتوره‌ی له سه‌ر داوای کاترینا ئیوانا له مۆسکۆوه هینابوویان و پینشتریش ئاماژه‌م پیکرد. دوکتور داوی گوی گرتن له قسه‌کانی و معاینه‌ کردنی، به‌و ئاکامه‌ گه‌یشته که ئیوان تووشی نارچه‌ه‌تی زه‌ینی و پۆحی بووه، بۆیه کاتیک قسه‌کانی ئیوانی گوی لیبوو که حاشای له نه‌خۆشییه‌که‌ی ده‌کرد، هیچ تووشی سه‌رسوورمان نه‌بوو. دوکتور گوتی: «ئه‌و نارچه‌ه‌تییه له‌وانه‌یه

تووشى وپىنە بىژىشت بكا... دەبى لەو بارەوہ زياتر ليكۆلنەوہ بكرى... لەسەرىەك داواتان ليدەكەم زۆرتان ئاگا لە خۆتان بى، نابى چركەيەك لە خۆت خافل بى و نەخۆشيبەكەت پشتگوئى بخەى چونكە زۆر مەترسى دارە.» بەلام ئىوان فيؤدۆرۆويچ ئەو پەندە حەكىمانەيەى لەبەرچاۋ نەگرت و لە پىخەفدا نەكەوت پەرستارى لىبەن، لە دلى خۇيدا گوتى: «بە ئىشتيا دەتوانم بەملاۋادا بپۆم، زۆرىش لەش ساغم. ئەگەر لە جىدا بكەوتايەم، مەسەلەكە فەرقى دەكرد و ھەركەس پىخۆشبويايە دەيتوانى پەرەستارىم لىبكا.» پاشان مەسەلەكەى خستە پشتگوئى.

بەم شىۋەيە، كە خۆشى تارادەيەك ئاگاي لەو وەھم و خەيالەى ھەبوو، دانىشتبوو و ھەروا كە گوتم، لە پەستا چاۋى لەو شتەى سەر قەنەفەكەى سووچى ديۋارى رووبەرووى دەكرد. دەرکەوت كە كەسىك لەوئى دانىشتوۋە، ئەگەرچى خودا دەزانى چۆن چۆتە ژوورى چونكە كاتىك ئىوان لەلای ئىسمير دياكۆف گەرايەوہ ئەو ئىتر جى قوونى خۆشكردبوو. ئەو كەسىك بوو، يان روونتەر بلیم، كابرايەكى شىۋە ئەشرفىي رووسى بوو، نزيكەى پەنجا سالى تەمەن بوو، ھەر وەك فەرەنسىيەكان دەلین، *qui faisait la cinquantine* ھەرۋەھا مووى سەرى تۆزى دريژ و پربوو لقەلقەى رەشى تىدا مابوو، ريشيشى قولە و نووك تىژ بوو. بالئەيەكى مەلەوانى مەيلەو قاۋەبىيى و كۆنى لەبەردا بوو، كە لە دووسال لەمەوبەرەوہ خەلكى تەپپۆش و دەولەمەند وەلايان نابوو. كراس و بۆينباخە دريژەكەى روالەتەن وەك جلوبەرگى دەولەمەند و تەپپۆشان دەچوو، بەلام لە نزيكەوہ كراسەكەى كۆن و چلكەسوو بوو، بۆينباخەكەشى ھەموو دلۆى ھەلدابوو و تالكيش بووبوو. پانتۆلە دامەبىيەكەى زۆر رىك و پىك و جوان بوو بەلام رەنگەكەى كال بوو، بۆ ئەو مۆدەش زۆر تەنگ بوو. كالاۋە مەخمەرى و سىبىيەكەى بۆ ئەو وەرزەى سال نەدەبوو. وەلحاسل رواتىكى ئاسايى ھەبوو و ديار بوو دەسكورت و ھەژارە. لەو دەچوو لە چىنى ئەو مالىكە بىكارانە بى، كە لە

۷- لە پەنجالى نزيك كرىدبۆوہ.

سەردەمى بەردەداريدا زۆر و بەرچاۋ بوون. بىگومان سەردەمىك خوشگوزەران و تەپپۆش بووہ و لەگەل مۆد گەراۋە، رەنگە سەردەمىك خاۋەن دەسلات بووبى و لەوانەيە ھەر ئىستاش وابى، بەلام دواى قىتەقىت و پۆز و ھەواى تافى لاۋى، ھەژارى وردەوردە وايلىدەكا ملك و مالى لە دەست بىتەوہ و ئاتاجى بەردەماو و دەرکوبانى دەولەمەندان بى. لەلای دۆستىكى باشەوہ دەچوو بۆ لاى دۆستىكى تر. لە بەر قسەخۆشى و مەجلىس خۆشى كەس دەستى بەروويەوہ نەدەنا. لە بەر ئەوہش كە پياۋيىكى ئەشرفىي و نەجىمزادە بوو، دەيتوانى لەگەل ھەموو كەس دانىشى، ئەگەرچى لاى سەرووشى كەمتر پىدەدرا. ئەو جۆرە مرقۇقە مەجلىس خۆش و غەربانە كە سەريان لە گالتە و گەمە و گەنجەفە دەرەچى و ھەقايتەويژىشن، ھەر ئەركىكيان پىبسىپىرن خۆى لىنادەن و بە ئاشكرا لە بەرى دەرەچى، بىيار و پشتىوانىشن، جا لاو و رەبەن بن يان بىۋەپياۋ، ھەر وان و فىرى ئاۋى بىلەغاۋ بوون. لەوانەيە تاقمىكيان مندالىشيان ھەبى، بەلام مندالەكانيان لەلای پلك و پووران دادەنن و ئەو كەسانە لە كۆر و دانىشتندا، باسى ئەو مندالانە ناكەن، وەك ئەوہى پىيان شوورەيى بى. وردە وردە مندالەكانيان لە بىر دەچىتەوہ، ئەگەرچى جاروبار كارتى جەژنى لەدايكوون و كرىسمەسيان بە دەست دەگا و جارى وايە وەلامى نامە و كارتەكانىش دەنوسنەوہ. ئەو ميانە كتوپر و نەخوازراۋە زۆرىش رەزاسووك و خۆينشيرىن نەبوو، كە بتوانى خۆش مەشرەف و مەجلىس خۆش بى و لە كاتى پىويستدا خۆى شيرىن بكا و دۇستانە خۆى بنويىن. سەعاتى نەبوو، بەلام چاۋىلكەيەكى لە سەر لووتى دانابوو بەنىكى رەشى لە دەسكەكەى خستبوو، قامكى زەرەرنەقوتەى ئەنگوستىلەيەكى ئەستوورى ئالتوونى تىكردبوو، كە نقيمىكى ھىلكەيى ھەرزانبايى تىدابوو. ئىوان فيؤدۆرۆويچ توورە و تۆسن دانىشتبوو قسەى نەدەكرد. ميوانەكە بە ماتى وەك خزمىكى ھەژار دانىشتبوو كە لە وەتاغەكەى ھاتبىتە خوارى تاكو لەگەل خانەخويكەى چايى بخواتەوہ، كاتىك دىتى خانەخويكەى ناۋچاۋى تىكناۋە و سەرى لە بەر خۇيداىە، ھىچى نەدەگوت.

بەلام ئەگەر خانەخوئى زمانى بگەرايە، ئىتر رانەدەوستا و بە شىۋەيەكى دۆستانە سەرى قسەى دەكرده. كتوپر رەنگى گورا و پروى كرده ئىوان فىۋدورۋويچ و گوتى:

- دەمەوى عەرزت بگەم، ببورە، تەنيا باسەكە دىنمە گورئ، بۆ ئەوھى وەبىرت بىنمەو، چووى بۆ مالى ئىسمىر دياكوف تاكو سەبارەت بە كاترىنا ئىوانا پرسىيار بگەى، بەلام بى ئەوھى زانىارىيەكت دەستكەوى گەرايەو، وىدەچى لە بىرت چوويىتەوھە...

ئىوان گوتى: «ئاخ، بەلى،» لە بەر نارەھەتى پوخسارى رەشداگەرا. «بەلى لە بىرم چووبوۋوھ...» لە ژىر لىۋەوھ ورتاندى: «بەلام ئىستا ئىتر گرینگ نىيە، ھەتا سەبەنى گوتى خوتى لى بخەوينە،» پاشان بە توورەيى پروى كرده ميانەكەى و گوتى: «توش، خۆشم تا خولەككى دىكە وەبىرم دەھاتەو، چونكە ئەوھ راست ئەوشتە بوو كە ئازارى دەدام! بۆ خوتى تىھەلدەقوتىنى، رەنگە بۆ ئەوھى ئىمان بىنم كە تۆ ھانتداوم و خۆم ئەوھم وەبىر نەھاتۆتەوھ؟»

مىوانەكە بە گەرموگورپى و دلۇقانى زەردەيەكى گرت و گوتى: «كەوايە ئىمانى پىمەھىنە، چ كەلككى ھەيە بە پىچەوانەى ئىرادەى خوت ئىمان بىنى؟ سەرەراى ئەوھش بەلگە ھىچ يارمەتییەكت نادا بۆ ئىمان ھىنان. بەتايبەت بەلگەنامەى نووسراوھ و ئاشكرا. تۆماس ئىمانى ھىنا، نەك لە بەر ئەوھى مەسىح سەرى ھەلداوھ، بەلكو لە بەر ئەوھى دەيوست بەرلەوھى بىبىنى ئىمانى پىبىنى. بۆ وىنە چاۋ لەو كەسانە بگە كە رۆح بانگدەكەن... زۆرم ھوگرى پىيان ھەيە... بىرى لىبگەوھ، پىيان واىە خزمەت بە ئامانجى مەزھەب دەكەن، چونكە شەيتان لەو دىناوھ شاخى خۆيانى پىشاندەدەن. ئەمەش لە راستىدا بەلگەيەكە بۆ بوونى جىھانىكى دىكە. ئەو دىنيا و بەلگەنامەى ئاشكرا چى! كاتى بەوھش گەشىتى، پىتوايە بتوانى بوونى شەيتان سەلمىنى، ھەر ئەو سەلماندنەش دەبىتە ھۆى سەلماندنى بوونى خودا؟ دەمەوى بىمە ئەندامى

كۆرى ئىدەئالىستەكان و بىمە سەردەستەى نارازى و دژوازان و دەلىم من راستىخووزم، بەلام مادىخووز نىم، ھى - ھى!»

ئىوان فىۋدورۋويچ لە ناكاو ھەستايە سەرىپى و گوتى: «گوئيگرە، وادىارە تووشى وپىنە بووم و لە راستىدا دەراوېنم، ھەر قسەيەكى ھەلىت وپلىت دەزانى بىكە، مېشىكىشم مىوان نىيە! تۆ ھەر كارىك بگەى توورە نابم، ھەر وەك جارى پىشوو كرت. بەلام بە شىۋەيەك ھەست بە شەرمەزارى دەكەم... دەمەوى بەنىو ژوورەكەدا بگەرىم... ھىندى جار ناتىنم و تەنانەت گويم لە دەنگىشت نابى، ھەر وەك جارى پىشوو، بەلام ھەمىشە وا ھەست دەكەم چەقەچەق دەكەى، چونكە لە راستىدا خۆم قسە دەكەم، خۆم نەك تۆ. بەلام نازانم جارى پىشوو خەونم دى يان ھەر بە راستى چاوم پىت كەوت. ئىستا خاۋلىيەك دەخووسىنم و دەينىمە سەرسەرم، ئەو كاتە رەنگە تۆ لە بەر چاوم غەيب بى.»

ئىوان فىۋدورۋويچ رۆيى بۆ قوژىنى وەتاغەكە، خاۋلىيەكى ھىنا، تەرى كرت، نايە سەر سەرى خۆى و بەنىو ژوورەكەدا دەستىكر بە پىاسە كردن. مىوانەكە ھەلىدايە: «زۆر خۆشچالەم كە ئەوھندە خۆمانە قسەم لەگەل دەكەى.»

ئىوان پىكەنى: «گەمژە، ئەى پىتوايە رىزت لىدەگرم؟ ئىستا زۆر شاد و دلخۆشم. چونكە سەرم ژاندەكا... لاجانگ و ناوچەوانىشم دىشى... تەنيا تكات لىدەكەم وەك جارى پىشوو مەچۆ سەرباسى فەلسەفە. ئەگەر ناشتوانى بىدەنگ بى، شتىك بلى خۆشبىت و ماوھەك پىوھى سەرگەرم بىن. باسى دەنگو بگە، تۆ غەوارەى، وەك قىنوۋ پىمەوھ نووساوى، دەبى باسى دەنگو و قسەى ھەلىت وپلىتم بۆ بگەى. دەزانى چ مۆتەكەيەك سوارى سىنگم بووھ! بەلام لىت ناترىسم. بەسەرتدا زال دەبم. نامبەن بۆ شىتخانە!»

- c'est charman {زۆرم پىخۆشە} قىنووم. دىيارە قىنووم، ئەى دەتوىست چى بىم؟ راستت دەوى گوتت بۆ رادەدىرم و ھەتا رادەيەك پىم سەيرە وردە

ورده خەرىكى من بە شتىكى راستەقىنە دەزانى، نەك خەيالى، ھەر وەك جارى پيشووش پيداگريت لە سەر دەکرد...

ئىوان بە توورەيى گوراندى: «تەنانەت بۇ چركەيەكيش تۆم بە شتىكى راستەقىنە نەزانىو. تۆ درۆينەي، نەخۆشى، تاپۆيەكى و ھىچى تر. بەلام نازانم چۆنت لە نيو بەرم، دەبى ماوہيەكى زۆر رەنج بکيشم و ھەولبەدم. تۆ خەيالى منى. تۆ تەرمى خۆمى، بەلام بەشنىك لە جەستەي خۆمى... دياردەي بىرۆكە و ھەستەي، بەلام دياردەي خراپترين و گەوجانەترين خەيال. لەو لايەنەوہ رەنگبوو بۇ من سەرنجراکيش بى، ھەلبەت ئەگەر دەر فەتم ھەبوايە بۇ تۆي بە فيرۆ بدەم...»

- ببوورە، ببوورە، مەچەكت دەگرم. ئەمرو ئىوارە كە لە ژير كۆلەكەي كارەباكە ئانگژاي ئاليووشا بووى و نەپاندت بەسەريدا: «لەوت بىستووه. تۆ چووزانى ئەو دى بۇ ديدەنيم؟» بىرت لە من دەکردەوہ. كەوايە بۇ ساتىك بروت كەرد كە من لە راستيدا بوونم ھەيە.

كابراي ميوان دواي ئەو قسەيە بە ئارامى پىكەنى.

- بەلى ئەو ساتە ساتى بەزىن و لاوازي من بوو... بەلام بروام بە بوونى تۆ نەکرد. نازانم جارى پيشوو خەوتبووم يان بەخەبەر. رەنگە ئەو كاتە تەنيا خەونم ديبي و لە راستيدا ھەر نەمدىبىتى.

- بۇ لەگەل ئاليووشا ئاوا بە توندى جوولايەوہ؟ مروقىكى زۆر خۆشەويستە؛ لە سەر باوہ زووسىما وا ديارە زۆر توندى بە گژدا ھاتووى!

- ناوى ئاليووشا مەھىتە! چۆن دەويرى، خويړى بەرەللا!

ئىوان ديسان پىكەنى.

- لۆمەم دەكەي، بەلام پىدەكەنى - دياردەيەكى باشە. بەلام زۆر لە جارى پيشوو بە ئەدەبترى، دەشزانم بۇ: ئەو بريا رەگورەت...

ئىوان شىتانه نەپاندى «كارت بە سەر بريارى منەوہ نەبى.»

- تىدەگەم، تىدەگەم، c'est noble, c'est charmant دەتەوئ پارىزگارى لە براكەت بکەي و خۆتى بۇ فيداكەي... c'est chevaleresque

- دەمت لىكىنى، با وەبەر شەپت نەدەم!

- ريزەيەكيش بە دليیەوہ ناگرم، چونكە ئەو كاتە بە ئامانجم دەگەم. ئەگەر بەشەپ لە من ھەلدەي، دەبى ئيمان بە راستى بوونى منىش بىنى، چونكە مروف شەپ لە تاپۆ ھەلنادەن. گالتە وەلانين باشە، بۆشم گرینگ نىيە، ئەگەر پىتخۆشە وەبەر تير و توانجيشم بدە، بەلام واچاكە لەگەلما بە ئەدەبانەتر ھەلسوكەوت بکەي. «گەوجى خويړى!» خەي خەي لەو وشانە!

ئىوان ديسان پىكەنى: «ئەگەر تانە لە تۆ بدەم، لە خۆمى دەدەم. تۆ ھەر خۆمى، ھەر منى، بەلام قەلافەتت جياوازە. ھەر بىرۆكەكانى خۆمە لە زمانى تۆوہ دەيبيستم... جگە لەوانەش ناتوانى باسى ھىچ شتىكى تازە بکەي!»
ميوانەكە بە نەرمى و يقارەوہ گوتى: «ئەگەر بىر كەردنەوہم وەك تۆ بى، زۆر باشە و بە قازانجى خۆمە.»

- تۆ تەنيا خراپترين فکەرەكانم ھەلدەبژىرى و جگە لەوہش، گەوجانەترينەكەيان. تۆ گەوج و خويړى و ھىچوپووچى. تەشريفى مەبارەكت زۆریش گەلخوى. نا، ناتوانم لەگەل تۆ ھەلكەم! چىكەم لە دەست تۆ، دەبى چىكەم؟

ئىوان دوايىن رستەي بە ددانە چىرەوہ دەربرى.

ميوانەكە كتوپر ھەلچوو، بە ھەستىكى رووشاو وساويلكانەوہ كە تايبەتى ئەو جۆرە كەسانەيە، گوتى: «دۆستى بەرپىز، بەر لە ھەموو شتىك پىمخۆشە وەك نەجىمزا دان ھەلسوكەوت بکەم و بەو تايبەتمەندىيەوہ بناسريم. من ھەژارم، بەلام... نالىم زۆر دروستكارم، خەلكى رەشۆكيش لە سەر ئەو باوہرەن من فرىشتەيەكى تاراوم. بە راستيش پىم قەبوولناكرى كە زەمانىك من فرىشتە بووبىتم. ئەگەر بووبىتيشم، رەنگە لە رابردوويەكى زۆر دووردا

۸- «زۆر باشە، ھوى دلخوشىيە.»

۹- جوامىرانەيە.

بووبی و له بیر بردنه و هشی زهره دی نییه. ئیستا ته نیا گرینگی به ناوبانگی نه جیمزاده بوونی خۆم ددهم و پیمخۆشه وهک ئاغا چاوم لیکهن. پیمخۆشه ئه و جورهی له دهستمدی بیگوزهرینم و ههول ددهم رهزاسووک و مه جلیس خۆش بم. له دله وه خه لکم خۆشدهوئ، ئاخ! گه شتوومه ته لوتکهی مه زنایه تی! هه ره ئه وهی که جاروبار لای تو دهمینه وه، به شیوهیه که ژیانم وه راست دهگه پری و هه ره ئه وهش زۆرم شاد دهکا. بروانه، منیش وهک تو فکر و خه یال ئازارم ددها، هه ره بویه راستیه کانی سه ره زه ویم خۆشدهوئ. لیره له گه ل تو، هه موو شتیگ ئابلۆقه دراوه، به پپی یاسای تایبه تی و هه نده سییه و حه د و سنووری هه یه. به لام ئیمه هیچمان نییه و پپوهر و سنوور بۆ هیچ شتیگ دانه نراوه! لیره پیاسه ده که م و خه ون ده بینم. خه و بینم زۆر پیمخۆشه. جگه له وهش له سه ره زه وی ده که ومه ژیر کارتیکه ری خورافات. تکات لیده که م پیمه که نه، خورافات بوون هه ره ئه وشته یه که من که یفی پیده که م. لیره هه موو خووخده کانی ئیوه فیر ده بم: باوه ره ده که ی هۆگری گه رماوه گشتیه کان بووم؟ ده چم له وئ له گه ل قه شه و بازرگانه کان خۆم ده شووم بۆ ئه وهی چلک هه لخم. ئه وهی که خه ونی پپوه ده بینم ئه وه یه هه میشه و به رده وام خۆم به شکی ژنه بازرگانیک ده ره نیم که کینشی دووسه د و په نجا پۆنده و ئیمانم به ته واوی ئه و شتانه ببی که ئه و ئیمانی پپیه تی. ئامانج ئه وه یه بچمه کلپسه و به بیروباوه ریکی پاکه وه مۆمی نه زری دایببینم، به شه ره فم ئه وه ویست و تاسه ی منه. کاتیک ره نج و ئازاره کان کۆتایی دی که به و ئاواتانم بگه م. پیمخۆشه له لای ئیوه خۆم ماریجه بکه م؛ به هاری نه خۆشیی خولیرکه په ره ی ساند، چوومه نه خۆشخانه یه ک و خۆم به دژی ئه و نه خۆشیه کوتا، خۆزگه ده تزانی ئه و رۆژه چ که یفیکم کرد. ده رۆبلم یارمه تیدا به ریکخراوه ی برایانی ئیسلای خۆمان!... به لام تو گویم بۆ شل ناکه ی. ده زانی ئه مشه و هیچ حالت باشنیه؟ ده زانم دوینی چوویه لای ئه و پزیشکه... ده ی ئیستا چۆنی؟ دوکتور گوتی چی؟»

ئیان به تووره یی نه راندی: «گه مژه!»

- به لام هه رچۆنیک بی، تو مروفتیکی زیره کی. دیسان خه ریکی تانه و ته شه رم پیداده ده ی؟ خو له بهر هاودلی پرسیارم لینه کردی. پپیوستیش نه بوو وه لام بده یه وه. ئیستا دیسان ماسوولکه کانم وه ژان که وتنه وه...

ئیان دووپاتی کرده وه: «گه مژه!»

- توش هه ره ئه وهت له سه ره دهمه؛ به لام پارکه ماسوولکه کانم وا وه ژان که وتن، ئیستاش هه ره له بیرم ماوه.

- شه یتان و ژانی ماسوولکه!

- ئه گه ره هیندی جار بیمه سه ره شکل و شیوه ی مروفت، ئیتر بۆ تووشی ژانی ماسوولکه نه بم؟ دیمه سه ره شکل و شیوه ی مروفت و ئاکامه که شی ده بینم.

Satan sum at hihil humanum a me alienum puto. - چی، چی؟

Satan sum at hihil humanum. ئه وه بۆ شه یتان خراب نییه!

- خۆشحالم که ئاخری رازیم کردی.

ئیان، که ویده چوو سه رنجی راکیشرابی، گوتی: «به لام تو ئه وهت له من وه رگرت. ئه و قسه یه م هه ره به زه یینیدا نه هات، سه یره.»

- c'est du nouveau, n'est ce pas. ئه مجاره سادقانه هه لسوکه وت ده که م

و بۆشت باسده که م. گوئیگره، له دنیای خه وندا، به تایبه ت مۆته که، که به هۆی قورس بوونی گه ده و گرفتی هه رسه وه یه، مروفت جاری وایه خه ونی ئه وه نده هونه رمه ندانه و پروداوی هینده پپچه لاوپوچ و سه رسوور هینه ر و ته نانه ت دنیایه ک پروداو و کاره سات، که پیکه وه گریدراون ده بینن، که سویندت بۆ ده خۆم لیون تۆلستوی ناتوانی چیرۆکیکی ئاوا پر کاره سات و تراژیدی بخولقینی. سه ره رای ئه وانهش که م وایه نووسه ران ئه و جوره خه ونا نه بینن، به لکو خه لکانی ئاسایی. کارمه ندان و رۆژنامه نووسان و قه شه کان ده بینن... ئه و مه سه له یه ش مه ته لیککی زۆر پپچه لاوپوچه. رۆژیک

۱۰- «من شه یانم و هیچ شتیکی مروفتم به لاه نامۆ نییه.»

۱۱- «ئه وه شتیکی تازه یه، ها؟»

سیاسه تئانیک لای من دانیبیانا که چاکترین بیروکه کانی له خهونیدا به زهینی دهگا. چاکه، ئیستاش ههروایه، ئهگه رچی من ته نیا خه یالیکم و بهس، بهلام وهک ئه و کاتهی که خهون دهبینی و مۆته که سواری سینگت دهبی، خالگه لیکه ئه وهنده ورد و نویت پیده لیم که قهت به زهینت نهگه یشتی. به جوریک که قهت فکر و بیروکهی خۆت دووپاتناکه مه وه. سه ره پای ئه وانه ش جگه له کامووس و خهونی هاشه و پاشه ی خۆت هیچی تر نیم.

- درۆ دهکه ی، دهته وهی قه ناعه تم پیبینی که بوونه وه ریکی جیاوازی مۆته که ی من نیت، ئیستاش ده لئی خه ونیکی و بهس.

- هاوړی گیان، ئه مرۆ رهوشتیکی تازهم گرتوته پیش، که دواتر بوئی باسده که م. سه برکه، له کویدا بووم؟ ئه ها به لی! پاشان هه لامه تم گرت، لیره نا، له وئ.

ئوان هیوا بر اوانه پرسیی: «ئه وئ کوئییه؟ پیمبلی بزنام، زۆر لیره ده مینیییه وه؟ ناتوانی برۆی؟» دهستی له هات وچۆ هه لگرت و له سه ره قه نه فه که دانیش، دیسان هه نیشکی دایه سه ره میزه که و به هه ردوو دهستی سه ری خۆی گرت. خا ولییه ته ره که ی له سه ری کرده وه و به تووره یی فرییدا. دیار بوو که لکی نییه.

میوانه که به راشکاوی و له بزیکه دۆستانه وه گوتی: «ئه عسابت خراپه. ته نانهت له بهر ئه و سه رما بوون و هه لامه ت گرتنه ی من په رۆشی، ئه گه رچی به شیوه یه کی زۆر سروشتی گرتوومه و ده زانم له سه ره ئه وه رقت لیم هه ستاوه. من ئه و کاته به په له ده مویست بچم بۆ مالی خاتوونیکه پایه به رز له پترزبۆرگ، که ده یویست ببیته وه زیر له وه زاره تی کاروباری ده ره وه دا، خۆم گه یانده ئه و میواندارییه. ده ی جلوبه رگی شه وم له به ردا بوو، به بۆینباخی سپی و دهسته وانه وه، جا خودا ده زانی له کوئی بووم و ناچار بووم پانتایی ئاسمان بپریم بۆ ئه وه ی خۆم بگه یه نمه سه ره زه وئ... هه لبه ت زۆر که می خایاند. به لام خۆ ده زانی هه شت ده قیقه ده خایه نی تا تیشکی خۆر ده گاته زه وئ، بیرى لیکه وه به جلوبه رگی شه و و جلیسقه ی سینه بازه وه به و

ئاسمانه به رینه دا بفری. رۆحه کان له سه رمانا که سیره نابن، به لام کاتیک له سه ره شکل و شیوه ی مرۆف بن، سه رمایان ده بی. من بیرم له وه نه کردیوه و وه ریکه وتم. ده زانی له و ئاسمانه خو ساوه دا، ئه و ئاوه ی به ئاسمانه وه یه، سه هۆلیکی تیدایه... سه هۆل! جا سه هۆل چیه، هه ر بۆ ئه وه نابن ناوی سه هۆلی لیبینی! ده توانین بلین سه د و په نجا په له له ژیر سفردایه! ئه و گه مه یه ی کچانی لادینیت بیستوه؟ له سه رمای سی په له ژیر سفردا، داوا له لاویکی بی ئه زموون ده که ن که زمانی به ته وردا بیئی. زمانی هه ر له ریوه ده یبه ستنی پیوه ی، ئه و گه لحویه ش به زۆر زمانی لیده کاته وه و پیستی زمانی به ته وره که وه به جی ده مینى و خوینی لیدئ. به لام ئه وه له سه رمای سی په له ژیر سفردایه، له سه رمای سه د و په نجا په له دا هه ر ئه وه نده زمانت بگاته بیوره که ده بی فاتیحای خۆت بخوینی... هه لبه ت ئه گه ر له وئ ته ور وه ده ست بکه وئ.»

ئوان فیۆدۆرۆویچ به قه لسی و بیزاریییه وه قسه که ی پی بری: «بۆ ئه وئ ته وریشی لینی؟» به ته وای هه ولی خۆی ده دا باوه ر به و خه یال و ورینه یه ی خۆی نه کا و له گیزاوی شیتیدا ئه وق نه بی.

ئوان فیۆدۆرۆویچ، زۆر به تووره یی و به شیویه کی خیشه سه رانه، له ناکا و نه راندی: «ئه رئ، له وئ ته ور چیی لیدئ؟»

«له پانتایی ئاسماندا ته ور چیی لیدئ؟! Qucll idée ئه گه ر بریار بی بکه ویته خواری، پیموایه وه ک هه سیروک ده سته دکا به سوورانه وه به ده وری زه ویدا. ئه سستیره ناسانیش هه لاتن و ئاوابوونی ته وره که حیسیب ده که ن. «گاتزۆک» یش له رۆژمیره که یدا ده یگونجینی.

ئوان به تووره یی گوتی: «تو گه وجی، گه وجیکی هه ژده عه یار. درۆیه ک بکه ری تیچی. ده نا گویت لیناگرم. ده ته وئ به زۆر پیم سه لمینی که بوونت

۱۲- «ئه و قسه یه!»

۱۳- Gatsovsk بلاوکه ره وه ی رۆژمیری گشتی.

ههيه، بهلام من نامهوي بپروا به بوونت بکه. نا، باوهر ناکه م و ئيمان
بي ناهينم!»

- بهلام من درو ناکه م، هه مووی هه قيقه ته. به داخوه هه قيقه ت نابيته هووی
سه رگه رمی. تو چاوه پروانیت ليمه قسه ی که له که له و جوانت بو بکه م و
پیداگری له سهر ده که ی. مخابن ئه وه ش له توانای مندا نييه...
- که ره گه مژه، فهلسه فه م بو دامه تاشه!

- فهلسه فه! ئه ویش له کاتيکا لای راسته م له سم بووه و له بهر ژان هاوار و
نالهمه! ته وای زانکوی پزیشکیم ليکداوه: له وئ هه مووان زانا و پسپورن و
وهک ئاو خوار دنه وه نه خو شيبه که ت مه علووم ده که ن، بهلام نازانن
دهرمانه که ی چيبه. خویندکاریکی زانکوی ليره بوو، ئه و لاوه ورديله و
خوین گهرمه ده یگوت: «له وانه یه بمری، بهلام به ته وای تیده گه ی به چ
نه خو شيبک دهرمی.» بو نار دنی خه لکیش بو لای پسپوره کان شيوه یه کی
تاييه تيان هه یه، ده لین: «ئيمه ته نیا نه خو شيبه که ت مه علووم ده که ی، بهلام
بچو بو لای ئه و پزیشکه پسپوره، ئه و دهرمانه که ت پیده لی.»

که هه موو چه شنه نه خو شيبه کی دهرمان ده کرد، به ته وای بزر بووه و
هه ر نه ماوه. له و بابه ته وه دلنیا تده که م، ئیستا ته نیا پسپوره کان ماون و له
رؤژنامه کاندانا گاداری بلاوده که نه وه. پرو پاگه نده بو خویان ده که ن. ئه گه ر
لووتت عه یبکی هه بی، ده تنین بو پاریس؛ ده لین ئه وئ پسپوری فه ره نگیی
لييه که کاری ته نیا ماریجه کردنی که پویه. ئه گه ر بچی بو پاریس، چاو له
لووتت ده کا و ده لی: من ته نیا ده توانم کونه لووتی لای راستت ماریجه بکه م،
کونه لووتی چه په ت کاری من نييه، برؤ بو قيه نا پسپوریک له وئيه دقنی
چه په ت ماریجه ئه کا. ده ی چاره چيبه؟ په نام برده بهر ده و و دهرمانی
خومالی، نوشداریکی ئالمانی گوتی له نیو حه مامدا له شم به هه نگوین و خوئ
دامالم. چوومه حه مام و ماجوومی هه نگوین و خویم له له شم هه لساوی.
بهلام هه یچ فه رقیکی نه کرد. هیوا بر او بووم و نامه یه کم نووسی بو «کینت
ماتیه» له میلان. خیری بنووسی، کتیبیک و قه تره یه کی لووتی بو ناردم. بپروا

بکه شه ربه تی «مالت هاف» چاکی کردمه وه! به هه لکه هوت کریم، شووشه و
نیویکم لی خوارده وه وای پی چاک بوومه وه، هینده ی نه ماوو ده ست بکه م به
سه ما و هه لپه رکی. بریارم دا بو سپاس و پیزانین بابه تیک بده م به
رؤژنامه کان، هه سستی هه قناسی هانیدام بو ئه و کاره، بهلام تووشی
چه رمه سه ريبه کی و ابووم که هه یچکام له رؤژنامه کان ئه و بابه ته یان لی
وه رنه گرتم. ده یانگوت: «زور کونه په ره ستانه یه، هه یچکه س بپروا ناکا. Le
diable n'existe point» و گوتیان: «واچا که هه روا بیناو و نیشان
بمینییه وه!» سپاسنامه یه ک که بیناو و نیشان بی چ که لک و بایه خیکی هه یه؟
پیکه نینم به کار به ده سستی ئه و رؤژنامه هات و گوتم: «له رؤژگاری ئیمه دا
ئیمانته به خودا بیی به کونه په ره سستت ده زانن، بهلام من شه یانم، که چی
له وانه یه ئیمانان به من هه بی.» گوتیان: «سه رمان له قسه کانت دهرناچی. کی
ئیمانی به شه یان نییه؟ سه ره رای ئه وه ش هه ر بو ت چاپنا که ی، چونکه ده بیته
هووی به دناوی رؤژنامه که مان. وهک گالته ره نگه بتوانین له سووچی
لاپه ره یه کدا بلاوی بکه یه وه.» بهلام پی م و ابوو چاپ کردنی ئه و نامه یه وه کو
گالته جوان نییه. بویه چاپنه بوو. بپروا بکه له و کاتوه تا ئه مرؤ به و هو یه وه
هه ر په رۆشم. باشترین هه ستم، بو وینه هه سستی ئه مه گناسیم، به هو ی
بارودوخی کومه لایه تیبیه وه زه و تکراره و هه قی دهر برینم نییه.

ئیان زور به تووره یی ددانی له ریچه وه برد و گوتی: «دیسان بیروکی
فهلسه فی؟»

- خودا له وه م بپاریزی، بهلام هیندی جار پیاو سکالاش بکا باشه. من
مروقیکم زورم بوختان پیکراوه. تو سات به سات پیمده لی گه وچ و گه مژه و
سووکایه تیم پیده که ی. دیاره هه رزه کاری. هاوپی به ریژ، شعور به ته نیا
به س نییه! من زاتن دلکی شاد و نه رم و به نه شه م هه یه. «منیش هه موو
چه شنه شیعریکی وردیله و ئاسایی ده هونمه وه.» ره نگه منت وهک
خالستا کوفی زورهان هاتیبته بهرچاو، بهلام چاره نووسی من چاره نووسیکی

زور جیددی تره. هر له پوژنی به پووه به پئی ئه و حوكمه ی كه هیچ كات سه رم لئی دهرنه چووه، ئهركی من ئه وه یه «حاشا» بكه م، له گه ل ئه وه شدا زاتهن خاوه نی دلئیكى باش و به سوژم و به هیچ شیوه یه ك حه زم له حاشا كردن نییه. «نا، ده بی برۆی و حاشا بكه ی، به بی حاشا كردن، ره خه ش نابئ، پوژنامه ش به بی لاپه ره ی ره خه به كار نایه. به بی ره خه و هه لسه نگاندن هیچ شتیك نابئ، مه گین هووشیعا نا. به لام هووشیعا نا ش به ته نیایی بو ژیان به س نییه، هووشیعا نا ش ده بی له نیو كووره ی دردو نگیدا بخاری. به لام من نامه وی خو م له و مه سه له هه لقوتینم، چونكه من نه مخولقاندوو و هیچ به پر سابه تییه كیشم له ئه ستو نییه، به لام منیان كردو ته قوچی قوربانی و به لاگه ردانی خو یان. داویان لیکردوو م لاپه ره ی ره خه و هه لسه نگاندن بنووسم و به م شیوه یه ژیان ده ستییكرد. ئاگامان له و مه لحه كه یه هه یه. بو وینه من زور به راشكاوی داوا ده كه م له نیو بچم. به لام گو تراوه: نا، زیندوو به، چونكه به بی تو هیچ شتیك نابئ. ئه گه ره هه موو شتیك له جیهاندا ماقوولانه بوایه، هیچ پووداویك نه ده قه وما. به بی تو هیچ پووداویك نابئ و دنیا ش به بی پوودا و كار ه سات سه ر نا گری. بو یه به پیچه وانه ی ویستی خو م، خه ریکی ساز كردنی پوودا و كار ه ساتم، راسپارده م و هیچم له سه ر نییه. مرؤف له خسته ده به م و به و هه موو ئه قل و فامه وه ئه و گه مه یه به جیددی ده زانن. هر ئه وه ش بو ته هو ی چاره ره شی یه ئه و خه لكه هه لبه ت ئه وان ئازار ده كیشن... به لام ده ژین. ژیانئیكى راسته قینه نه ك خه یالی. چونكه ره نج و ئازار ژیا نه. به بی ره نج ژیان تامی نییه! ژیان ده بیته ریوره سمیكى بی پایان، ریوره سمیكى پیروژ به لام خه ماوی، به لام من چكاره م؟ من ره نج ده كیشم، كه وایه نا ژیم. من له معادله ی مه جهوولیدا ژماره ی ئیکسم. جوړیک تا پوم له ژیاندا كه نازانم له كو یوه هاتووم و بو كو ی ده چم. ناوی خو شم له بیر چو ته وه. پینده كه نی. نا، پینا كه نی، هه روا تووره ی، ته واوی فكر و په روشی تو بو شعوره. به لام دیسان دووپاتی ده كه مه وه، ئاماده م ته واوی ئه و ژیا نه په رزه وینییه م و ته واوی پله و پایه و

شانازییه كانم بده م، به و شه رته ی بی مه سه رشكلی ژنه بازرگانئیكى قه له و كه كیشی بگاته دووسه د و په نجا پوند و له په رستگاران مومی نه زری دا بیسیتم. ئیوان به بزه یه كی تاله وه گو تی: «كه وایه تو ته نانه ت ئیمان ت به خوداش نییه؟»

- بلیم چی - یانی ئه گه ر گالته نا كه ی...

ئیوان هه روا تووره و تۆسن قسه كه ی پیبری و نه راندی: «خودایه ك هه یه یان نییه؟»

- ئه ها، كه وایه گالته ده كه ی؟ هاوړی گیان، وه لالا نازانم. چاكه وه ره، ئیستا خو پیمگو تی!

- نازانی، به لام خودا ده بیینی؟ نا، تو كه سیكی تر نییت، هه ر خو می، راست خو می نه ك شتیكی دیکه! تو ی گه مار خه یالی خو می!

- ده ی ئه گه ر وات پیخوشه منیش هه ر ئه و فه لسه فه یه ی تو م هه یه. ئه مه راسته Je pense, donc je suis. وه ك پوژ ئه وه م لی روونه، شته كانی دیکه، ته واوی ئه م دونیا یانه، خودا و ته نانه ت شه ی تانی ش - هه موویان به بروای من، هیشتا نه سه لمیندراوه. بیژی هه ر له خو رواه خو ی خولقابی، یان ئه وه ته نیا دیارده یه ك له خو مه. پانتای مه نتیقی زاتی خو مه كه له پوژنی به ریوه هه ر بووه: به لام به په له م قسه كه م ته واو بكه م، چونكه پیموایه هه ر ئیستا لیم ده راسیی و له سه ر و چاوم ده سه ره ویینی.

ئیوان داماوانه گو تی: «وا چاكه هه قایه تیکم بو بگنرپییه وه!»

- راست سه باره ت به مه سه له ی با سه كان هه قایه تیک هه یه، یان واچاكه به جیی هه قایه ت بلیم ئه وسانه. به بی ئیمانی سه ركونه م ده كه ی، ده بیینی، قسه ده كه ی، كه چی ئیمان هه ر نا هیینی. به لام هاوړی گیان، من ته نیا كه سیك نیم كه تووشی ئه و بارودوخه ئالوزه بووم. ئیستا هه موومان له وی پیمان له قور چه قیوه، هه مووشی به هو ی زانستی ئیوه وه. سه رده میك هه ستی پینجینه و گه ردیله و چوارماکی سه ره كی هه بوون، پاشان هه موویان به شیوه یه ك

۱۵- وته به ناوبانگه كی دیکارت: «من بیر ده كه مه وه، كه وایه هه م.»

یهکیان گرت. تهنانهت له دنیای قه دیمیشدا گهردیله ههر بوون. بهلام له و کاتوه ئاگادار بووین "مولوکولی کیمیایی" و "پرۆتوپلاسم" تان دۆزیوه تهوه و شهیتان دهزانی چ شتیکی دیکه شتان دۆزیوه تهوه، ناچار بووین کلکمان له گهلۆز نیین و ئاور نه دینهوه. لهوئ دهگۆ و خورافات و ئازاوهیهک وهپی خراوه ئهوسه ری دیار نییه؛ ئهوه بزانه له نیو ئیمه شدا به ئه اندازهی ئیوه دهگۆ و خورافات ههیه، له راستیدا هیندی زیاتریش. راستت دهوئ به دناوکردنی یه کتریش ههیه، چونکه مه زینگه یه کمان ههیه «ئاسایش» ی تاییهت به ریوهی دهبا. ئه و چیقانۆکه کونه هی سه دهکانی ناوه راستی ئیمه یه - نهک سه دهکانی ناوه راستی ئیوه، چونکه سه دهکانی ناوه راستی ئیمه - تهنانهت له نیو ئیمه شدا هیچکس باوه ری پیناکا. مه گین پیریژنانی دووسه د و په نجا پۆندی، مه به ستم پیریژنانی ئیوه نییه، پیریژنانی خومان ده لیم. ئه وهی ئیوه هه تانه، ئیمه ش هه مانه، خه ریکم به هوئ دۆستایه تیه وه یه کییک له پاره کمانانت بو خویا ده که م؛ ئه گه رچی یاساغه. ئه م دیرۆکه سه بارهت به به هه شته. ده لئین لیره له سه ر زهوی فه یله سه ووفیکی بیریار هه بووه، که حاشای له هه موو شتیک کردوه: «ویژدان و ئیمان و ئایین¹» له هه مووشی گرینگتر، په سلان. کاتیک مرد چاوه ری بوو راست به ره و مه رگ و تاریکی بروا، به لام کاتیک ئه و دنیای به چاوی خوئی دی سه ری سورما و به رقه هه ستاوی گوئی: «ئه مه ش له گه ل یاسای بنه ره تی من جیاوازه!» هه ر له به ر ئه وه ش تووشی سزا بوو... یانی، ده بی بمبووری، راست ئه و قسه یهت بو ده گیره وه که بیستوومه، ئه وسانه یه که و به س... کابرایان به وه مه حکووم کرد که له تاریکیدا چوار میلیارده کیلومه تر ری بیپوئ؟ دوای ئه وهی ئه و مه و دایه ی بری ده روزه کانی به هه شت به روویدا ده کریته وه و ده به خشری...

ئیان به تامه زرۆبیه کی سهیره وه پرسیی: «له و دنیا جگه له چوار میلیارده کیلومه تر ریگا برین، چ جوړه ئه شکه نجه یه کی دیکه ش هه یه؟»

۱۶- وتهی فاموسوف له شاننامهی کومیدی «داخ له دهست ئاوه ز» دا نووسینی گریبایدوف.

- چ جوړه ئه شکه نجه یه کی؟ هه رباسی مه که. له رۆژگارانی زوودا هه موو چه شنه ئه شکه نجه یه کمان هه بوو، به لام ئیستا زیاتر سزای ئه خلاقی جیگی گرتوونه وه - «ئازاری ویژدان» قوریاتیکی دیکه ی له و چه شنه. ئه وه شمان له ئیوه وه رگرت، به هوئ «نه رم و له سه ره خو بوونی ئیوه وه.» دهی کی مسته هه قتره؟ ته نیا ئه و که سانه ی ویژدانیان نییه، چونکه کاتیک ویژدانیان هه یه، چونان ئازاری ویژدان ده بی؟ به لام مروقه نه جیمه کان، که خاوه نی ویژدان و شه رهن، به و هو یه وه ئازار ده کیشن. چاکسازی، کاتیک بواری بو هله که وتبی و هه لی بو نه ره خسابی، به تاییهت ئه گه ر دامه زراوه گه لیکی لاسا که ره وهی بیانی بن، ته نیا ویرانیان لیده که ویته وه! ئاوری قه دیم باشتر بوو، یانی هه ر دۆزه که له وه باشتر بوو. چاکه، ئه و کابرایه که مه حکووم بوو چوار میلیارده کیلومه تر ری بیپوئ، هیواش پاره وستا، چاویکی له ده و روبه ری خوئی کرد و له سه ر ریگا که راکشا. «نارۆم، من سه ره پیچی له و یاسایه ده که م!» رۆحی کافرکی بیریری رووسی بگره و له گه ل رۆحی یونس پیغه مبه ر، که سی شه و و رۆژ له نیو زگی ماسیدا ژیا، پیکه وه ئاویته یان بکه، خووخده و ره وه شتی ئه و بیریارهت دیته ده ست که له نیو ریدا راکشا.

- له سه ر چی راکشا؟

- دهی پیموایه شتیک نه بوو له سه ری راکشی. پیناکه نی؟

ئیان دیسان به تامه زرۆبیه سهیره ی پیشووه وه هاواری کرد: «ئافه ریم!» ئیستا به کونجاوییه کی چاوه روان نه کراوه وه گوئی راکرتبوو. «چاکه، یانی ئیستاش هه رله وئ راکشاوه؟»

- گرینگ ئه وه یه که ئه و رانه کشاوه، نزیکه ی هه زارسال له وئ راکشا و پاشان هه ستا وه ریکه وت.

ئیان که بزیه کی تالی نیشتبوه سه رلیو، وا دیار بوو له بیر شتیک دایه، به تووره یی گوراندی: «زور که ری تو! چ فه رقیکی هه یه تاهه تیه

لهوئى پراكتىيى يان چوار مىليارد كىلومەترەكە پى بېيۇئى؟ بىرىنى ئەم مەودايە يەك بىليۇن سال دەخايىنى؟»

- لەوئى زىياتر، قەلەم و كاغەزم پى نىيە دەنا حىسابم دەكرد. بەلام ئەو زۆر زو گەيشتە ئەوئى، ھەر لەوئىشەو چىرۆكەكە دەستىپىكرد.

- چى، گەيشتە ئەوئى؟ ئاخىر ئەو يەك بىليۇن سالەى لە كوئى ھىتا؟
- توش ھەر لە بىرى ئەم زەويىەى ئىستا دای! بەلام لەوانەى ئەم زەويىەى ئىستای ئىمە يەك بىليۇن جار تىكچو بى و دروستبوويىتەو. لە نىو چووبى، بوويىتە يەكپارچە سەھۆل، قەلەشتى بەستى، لەت و كوت بووبى، ئەوماكە سەرەككىانەى لى جيا بوويىتەو كە لى پىكھاتو، دىسان "ئاوى سەر ئاسمان"، دواى ئەو دىسان ئەستىرەى كلدار، دىسان خۆر، ھەمىسان لە خۆرەو بۆتەو بە زەوى، وەلحاسل زۆرى گۆران بەسەردا ھاتو ھەر ئەم بەردەوامبوونە بى پايانەى لەوانەى بە شىوہەكى ناخۆش و خەماوى لەسەرىك دووپاتبوويىتەو...

- دەى باشە، دواى ئەوئى گەيشتە چى رووىدا؟

- كاتىك كە دەروازەكانى بەھەشت كرايەو و ئەو پىنایە ژوورئى، بە سەعات ھىشتا دووچرەكە تىنەپەرىبوو، (ئەگەرچى بە برواى من سەعاتەكەى ھەتمەن لە پىگا لە بەر يەك ھەلەشاو و تەووتەو)، گوراندى كە نرخی ئەو دووچرەكە بە ئەندازەى بىرىنى چوار مىليارد كىلومەتر، بەلكو چوار مىليارد مىليارد بە تەوانى چوار مىليارد بوو! لە راستىدا، تىيەھەلكرد لە سروودى ھوشىعانا و ھىندەى گوت و گوتەو بىتامى كرد و ھىندىك لەو مروقە بىرىرانەى ئەوئى سەرەتا تەوقەيان لەگەل نەكرد - دەيانگوت، زۆر زو گۆرانى بەسەردا ھاتو. خولقوويەكى رووسىيانەى. دووپاتىدەكەمەو ئەوسانەىكى خەيالپىيە و بەس. لەمەش زىياتر بايەخى پىنادەم. ئەمەش ئەو چەشەنە ئەندىشەى كە تەنانت ئىستاش سەبارەت بەو مەسەلەى ھەمانە.

ئىوان، وەك ئەوئى ئاخىرى تەوانىبىتى شتىك وەبىر خۆى بىنىتەو، بە شادى و نەشەىكى مندانەو گوتى: «چاكام مىشكت وەگىر ھىناو! ئەو

ھەقايەتەى سەبارەت بە چوار مىليارد سال بوو خۆم سازاندم! ئەو كاتە ھەقدە سالم تەمەن بوو لە قوتابخانەى دواناوندى دەمخوئىند. ئەو ھەقايەتەم سازاندى و بۆ يەككىك لە ھاوپۆلەكانم گىرايەو، ئەو ھاوپۆلەم ناوى كرۆفكىن بوو و ئەو كاتە لە مۆسكۆ بوو... زۆر ھەقايەتى چاكام و ئىلھامم لە ھىچكەس وەرنەگرتو. پىمابوو لە بىرم چۆتەو... - بەلام لە ناكاو وەبىرم ھاتەو. - تۆ نەبووى ئەوئى پىگوتم! ھەزاران شتى ئاوا بى ئىختىار وەبىر دىنەو، تەنانت كاتىك مروق دەبەنە پاي سىدارە... ئەو ھەقايەتە لە خەوندا وتراو. ئەو خەونەش تۆى! تۆ خەونى، نەك بوونەوئىكى زىندوو!»

مىوانەكە دەستىكرد بە پىكەنىن: «ئەوئى قورس و قايم حاشام لىدەكەى، كە بەو قەناعەتە گەيشتوم ئىمانت پىمە.»

- تۆ بلى رىزەيەك! يەك لە سەدى رىزەيەكىشم ئىمان پىت نىيە!
- بەلام ئەگەر يەكھەزارەمى رىزەشت ئىمان بىي ھەرباشە. بارانى وردە پەحمەتە، دانى پىابىنى كە تەنانت ئىمانت بە دەھەزارەمى رىزەش ھەيە.

ئىوان بە توورەى گوتى: «تۆ بلى چرەكەيەك.» بە لەيزىكى غەرىب گوتىشى: «بەلام پىمخۆشە ئىمان بە تۆ بىنم.»

- ئەھا! بەو دەلەن دانپانان! بەلام من پۆحسووكم. دىسان يارمەتت دەدم. گوتىگرە، ئەو من بووم مىشك وەگىر ھىناى، نەك تۆ. ھەقايەتەكەى خۆتت لە بىر چووبو، بە قەستى بۆم گىرايەو، بۆ ئەوئى ئىمانت بە من نەمىنى.

- درۆ دەكەى. ئامانجت لەو دىدارە ئەوئى كە بوونى خۆتم پىسەلمىنى!
- راست وایە. بەلام درۆنگى و چاوەروانى، شەرى نىوان ئىمان و بى ئىمانى - جارى وایە بۆ مروقىكى خاوەن وىژدانى وەك تۆ زۆر پى ئازارە و وا چاكام لەرپوہ خۆت ھەلواسى. دەمزانى ھەزەكەى ئىمانم پىبىنى، بويە بە گىرانەوئى ئەو ھەقايەتە بىرىك بى ئىمانى بۆ ھەلپشتى. بە نۆرە بەرەو ئىمان و بى ئىمانىت دەكىشم، بۆ ئەو كارەش ئامانجىكى تايبەتىم ھەيە. پەوئىتىكى نۆيە قوربان. ھەركاتى بە تەواوى ئىمانت پىم نەما، بەرەروو ھەلەدەدى دلئىامكەى كە خەون نىم و بە راستى ھەم. دەتناسم. تەنيا تۆوىكى وردى ئىمان لە ناختا دەچىنم و

دەبیتە دار بەرپوو - ئەویش داربەرپوویەکی وا، ئەگەر لە سەری دانیشی، ئاواتەخواز دەبی بچیە ریزی «راھیانی خەلۆتەنشین و ژنانی داوینپاکەوه» چونکە زاتەن ئەو ئارەزووت هەیه. خۆراکت دەبیتە کولە و پەنا دەبیتە بەر دەشت و بیابان بۆ ئەوەی رۆحی خۆت پرگار کەی!

- پیاو دەبی هیندی جار کاری خیریش بکا. تۆش چەندە خولک ناخۆشی!
- گەوجە، ئەو پیاو پیرۆزانە حەقدە سال لە بیابان کولەیان خوارد و عیبادەتیان کرد، هەتا وای لێ هات قەوزە و خەنەتیکە دایبۆشین، تۆ وەسوەسەت کردن؟

هاورێ گیان، کاریکی ترم نەکردوو. پیاو تەواوی دنیا و هەموو دنیاکان لە بیر دەباتەوه و خۆ بەو چەشنە پیاوانەیی خوداوه هەلدەواسی، چونکە ئەو ئەلماسیکی زۆر بەنرخە. خۆ دەزانی پیاویکی وا هیندی جار تەواوی ئەدگارە ئاسمانییەکان دینی. ئیمە بیریاریی خۆمان هەیه. ئەو سەرکەوتنەش زۆر بەنرخە! هیندی لەوانەش بەشەرەفم، ژیار و شارستانیەتییان لە تۆ کەمتر نییە، ئەگەرچی باوەر ناکە. ئەوان دەتوانن لە چاوترووکاتیکیدا قوولایی ئیمان و بی ئیمانی بیینن و بیدەنە بەر تیشکی ئەندیشە، کە هیندی جار وا دەردەکەوی مەودای تالە موویەکیان ماوه گۆربۆتۆف گوتەنی. بەسەرەوه تیکەون.

- دەی دواي ملاقات و تاقیکارییە کە لووتیان کیشای و شکستت خوارد یان لووتت داژەند و رۆیشتی؟

میوانە کە بە لەبزیکی حەکیمانەوه گوتی: «هاورێ گیان، واچاکە پیاو هیندی جار لووتی داژەنیت و شوینیک بەجی بیلی، نەکا بە یەكجاری لووتی بە برین چی، هەر وەك مارکییەك ماوهیهك لەمەوبەر (حەتمەن پزیشکیکی پسپۆر ماریجەیی کردوو) کاتیک لە لای قەشەیهك توبەیکرد و دانی بە تاوانەکانیا نا، ئەو قەشەیه - یەسووعییەك - بوو. منیش لەوئ ئامادە بووم، زۆر شتیکی سەرنجراکیش بوو، گوتی: «لووتم پێیدەوه،» بە مست لە سینگی خۆشی دەدا.

۱۷- دیزە شیعریکی پووشکین.

۱۸- گۆربۆتۆف، ئەکتەری بەناوبانگی رۆوسی.

قەشە بۆ ئەوەی تەفرەیی بدا گوتی: «کۆرپم هەموو شتیکی بە پێی یاسای پر لە رازی خودا بەرپۆه دەچی، شتیکی کە روالەتەن وەك دەرد و چارەپەشی دەچی، مرۆف رەنگە ئازاری پێوه بکیشی، بەلام قازانجیکی شاراوهی لە پشتەوهیه و رەنگە زۆریشی بەختەوهری پێوهبی. ئەگەر چارەنووس تۆی لە لووت بیبەشکردوو، بە قازانجته چونکە ئیتر هیچکەس پیتنالی لووتت داژەنیوه.» مارکی هیواپراوانە هاواریکرد: باوکی پیرۆز، کوا ئەوه بۆ من دەبیتە سوکنایی هاتن، ئاوام دلخۆشی دەدەیهوه؟ بریا لووتم بمایه و هەموو رۆژی پیتان بگوتایەم لووتت داژەنیوه و لووتیشیان بکیشایەم گویم لیتەبوو.» قەشە هەناسەیهکی هەلکیشا و گوتی: «کۆرپم، نابێ چاوه‌پوان بی تەواوی نیعمەتەکانی خودات بە سەر یەکەوه بە نسیب بی. ئەو قەسەیهت سکالایه لە دەست خودا، ئەو خودایه که لە هەموو کاتیکدا تۆی لە بیرە و فەرامۆشت ناکا. نابێ ناسپاس بی، سپله مەبه و سکالاش مەکه، چونکە خودا کاری بیجی ناکا. دەبی شوکرانەبژیر بی کە ئیتر هیچ کەس گالتە بە لووتت ناکا و لووتت ناکیشن ئەگەر ئارەزوو بکەي لە ماوهی تەمەنتدا خاوهنی لووتیکی شوپ و دریز بی، بە شیوهیهکی ناراستەوخۆ ئارەزووهکەت دیتە دی، ئەوهشت لە بیر بی ئەو کاتەي لووتت لەدەستدا، لووتیان گرتبووی و بەدواي خویاندا رایان دەکیشای.»

ئێوان گۆراندی: «پیتە قسەي قۆر، ئەو گەوجییەتییه!»

- هاورپێ بەرین، تەنیا دەموست سەرگەرمت کەم. بەلام سویندت بۆ دەخۆم ئەوه سەفسەتیهکی یەسووعییانیه و وشە بە وشەي هەر بەو جۆریه کە بۆم باسکردی و هەموو ئەوانه روویداوه. هەر لەم دواييانهشدا روویدا و بە جارێ تووشی چەرمەسەریی کردم. ئەو لاوه چارەپەشه هەر ئەو شەوه دەچیتەوه مالی بە تیر لە خۆی دەدا. هەتا دوايين سات لەلای بووم. ئەو شوینی دانپانان و تۆبە دادانەي یەسووعییەکان بۆ من زۆر خۆشه و زۆریه کاتی دلتهنگی خۆم لەوئ رادەبویرم. ئەمەش رووداویکی دیکە کە چەند رۆژ لەمەوبەر روویدا. کچیکی تۆرماندی بیست سالانەي وردیلە و قزخورمایی - نەرمونۆل و خرۆخۆل و کالوکچ لە سەر چاوی کوپرت دانایه چاکی دەکردهوه - دەچی بۆ لای

قەشەشەك. دادەنەوئەتەو لە كەلینی دەرببجەهێ تۆبەخانەكەو ورتەهێ دێ. قەشە دەنگی بەرز دەكاتەو: «كچم، دیسان خۆت تووشی تاوان كرد؟ ئەهێ سانكتاماریا چی دەبیستم! دیسانیش لەگەل ئەو پیاو نزیكیت كرد؟ ئاخەر تا كەنگی دەست لەو داوینتەپییە هەلناگری؟ شەرم ناتگری؟!» كچەهێ تاوانبار فرمیسك بەچاویدا دیتەخوارێ و وەلام دەداتەو: Ah, mon père, ca lui fait de plaisir, et à moi si peu de peine! بیری لیبكەو، ئەوێهێ وەلام! خۆم كیشایە داوێهێ و یستم برۆم. هاواری سروشت بوو، دەتوانم بلام زۆر لە پاکی و بیتاوانی باشتر بوو. لەپێو لە تاوانی خۆشبووم، خەریك بوو دەپۆیشتم بەلام ناچار بووم بگەریمەو. گویم لیبوو قەشە بەلینی لیبوهرگرت بۆ عەسەر بچێ بۆ لای - ئەگەرچی پیرەپیاو بوو، زۆریش خۆراگر، بەلام لە ساتیکدا دلێ ئاوی كرد و ئاشقی بوو، لەوانە بوو گیانی بۆی دەرچی! بەلام غەریزەهێ كچە سروشتی بوو، لە راستیدا سروشت بەرگری لە خۆی كرد! ئەو بۆ ئاوا نیوچاوانت تیکناو؟ دیسان رووم لیبوهردهگیزی؟ دیسان توورە بووی؟ نازانم چۆنت رازیبكەم...

ئیوان، داماوانە لە هەمبەر تاپۆكەهێ خویدا، بە دەم گریان و فرمیسك هەلوهراندنەو گوتی: «دەستم لە كۆكەو، وەك مۆتەكەیهكێ پر ئازار سواری سەرم بووی، میشك تەقی، ئیتر لە دەستت وەزالە هاتووم. حارزم تەواوی مال و سامانەكەم بدەم و لە چنگ تۆ رزگارم بێ!»

میوانەكە بە لەبزیكی جیددی گوتی: «دووپاتیدەكەمەو، چاوهروانیت ئەوێهێ زۆر نەبێ باشە. «هەموو شتە گەرە و بالاً»كانت لە من نەو، جا ئەو كاتە دەزانی چۆن لەگەل یەك پینكیین و هەلدەكەین. وادیارە لیب توورەهێ، لە سەر ئەو وەك شەبەقیكی سوور، بە هورەتریشقە و بالی سووتاووێهێ خۆم پیشان نەداوی و ئاوا سادە و ئاسایی هاتووم بۆ لات. بەر لە هەموو شتیك هەستی هونەریت رووشاوه، دواي ئەویش غروروت شكاو. بۆ دەرکی وەها شەیتانیكی سووكوچرووك لەگەل مروفتیكی گەرەهێ وەك ئیوێ دیدار بك؟ ئەرئ، ئەو هەستە رۆمانتیكەهێ كە تەنانەت بلینسکی گالتههێ پیدەكرد، لەناخی تودا هەیه. ئەهێ

پیاوی جحیل، بەدەست خۆم نییه، كاتیک كە خۆم ئامادە دەكرد بلام بۆلات، بیرمكردوێهێ چۆن و بە چ شیوێهێك بلام، خۆم بكەم بە ژینرالیكی خانەنشین كراو بە قوبەهێ شیر و خۆرنیشانەو، كە لە قەفقاز خزمەتی كردبێ، بۆ ئەوێهێ سەر بخەمە سەرت. بەلام زۆر لە ئاكامی ئەو كارە ترسام، چونكە بە هۆی ئەو سەررەوپییهو كە قوبەهێ شیر و خۆرم لە چاكەتەكەم داوێهێ و لانیكەم دەبوو ئەستیرەهێ رۆژی یان ئەستیرەهێ كاروانكۆزەهێ لیدەم، تەمبیت دەكردم و دەتدامە بەر زەبری قامچی. لە پەستاش پیدەلایی گەرە و خویری و... بەلام قەیناكە، چش! ئەوێهێهێ بەرزەفر نیم خۆم بە هاوشانی تۆ بزنام. مفیستوفلیس بە فاویستی گوت ئاواتەخواری خراپەكاریم، بەلام بەردەوام كاری باشی دەكرد. دەهێ ئەو دەتوانی هەرچی پێیخۆشە بیلێ، لەمەر منەو مەسەلەكە فەرق دەكا. رەنگە لە تەواوی عەرز و ئاسماناندا من تەنیا كەسێك بم كە ئاشقی هەقیقەتم و پر بەدل ئاواتەخواری خیر و چاكەم. من لەوێ بووم كە "وشە" بە سەر خاچەوێهێ گیانی دا و بەرەو ئاسمانان بالی گرت، گیانی دزی تۆبەكاری برد و پوی. زەنازەنای پر لە شادی فریشتەكانم گوی لیبوو كە سروودی هوشیعیانیان دەخویند، هەرۆهێ چریكەهێ بەسامی گۆرانییهكانیان كە ئاسمان و زووی خستبوو لەرزین. سویندم بە تەواوی پاكییهكانی عالەم، لەو كاتەدا بەئاواتەوێهێ بووم بچمە ریزی ئەو سروودویژانەوێهێ و تێهەلكەم لە سروودی هوشیعیانا. زۆری نەماوو وشەكە لە زەینم بترازی و لە زمانمەوێهێ دەرپەرئ... دەزانی چەندە هەستیكی ناسك هەیه و جوانی ناسی چەند زوو كارم لیدەكا؟ بەلام ئەقلی سەلیم كە یەكێ لە ناخەزترین تاییهەندییەكانی منە و خووم پینگرتووێهێ. هەوساری كیشام و ئەو ساتەهێ لە كیسدام! چونكە. بیرم كردهوێهێ. دواي خویندنی هوشیعیانا چی دەقەومئ؟ هەموو شتیك لە سەر زووی كتوپر بیدەنگدەبێ و ئیتر هیچ رووداویك ناقەومئ. هەرپویە بە هۆی ئەرک و پلە و پایەهێ كۆمەلایەتیم

٢٠- mephidtopheles ناوی رموزنیکە لە دیرۆکی ئەلمانیدا.

٢١- كاتی لە خاچدانی مەسیح، دوو دزیش لەگەلیدا لە خاچ دران كە یەکیان كە بە سەر خاچی لای راستەوێهێ بوو بەر لە گیان دان ئیمانی پێ هینابوو.

ناچار بووم چاوپوشى لەو دەرفەتە ھەلگەوتەيە بگەم و دريژە بەو ژيانە خويريگەرى و هيچوپووچەي خۆم بەدەم. كى تەواوى چاكەكانى بەخۆى تايبەت داو و تەواوى ناخەزى و خراپەكارىيەكانىشى بە سەر مندا بپيوە! بەلام من نامەوي بە يارمەتیی خەلك بژيم. من نە چاوپوونوكم نە ئاشقى پلە و پايە. بۆ دەبى لە نيو تەواوى مەخلووقاتى عالەمدا تەنيا من بگەومە بەر رق و توورەبى تەواوى خەلكانى بە شەرەف، تف و نەحەتم كەن و تەنانەت بە شەپيش تيمهەلدەن؟ چونكە ئەگەر خۆم بيمە سەرشك و شيوەى مرؤف، ناچارم ئەو سووكايەتییانەش قەبوولبگەم. خۆ دەشزانم ئەو مەسەلەيە رازىكى تىدايە، بەلام بە هيچ شيوەيەك پيمناين، چونكە دەزانن ئەگەر لەو رازە بگەم، لەوانەيە دەستبگەم بە وتنى سرودى هووشيعانا. ديارە ئەو كاتە نيشانەى حاشا و سەرپنچى من كۆتايى دى و ئەقلى سەليم دەبیتە دەسەلاتدارى ھەموو دنيا. ئەو ھەش يانى كۆتايى ھاتنى ھەموو شتەكان، تەنانەت رۆژنامە و گوڤارەكانىش دادەخرين، چونكە ئيتىر هيچ شتيك نابى بيان خویننەو، و هيچ رووداو و كارەساتيكيكش نابى بينووسن و خەلكى پيوە سەرقالكەن. دەزانم منيش لە ئاخىر زەماندا رزگار دەبم. منيش چوار ميليارد كيلۆمەتر رى دەپيوم و لە رازەكە ئاگادار دەبم. بەلام ھەتا كاتى رووداوەكە زوير و زگار دادەنيشم و ناوچاوانەكەم چى لى نووسرابى ئەو دەكەم، ئەگەرچى بە پيچەوانەى ويستی دەروونيشمە - يانى، لە نيو بردنى ھەزاران كەس لە بەر نەجاتدانى يەك كەس. لە بەر خاترى ئەو تاقە مرؤفە عادلە، دەزانى لە سەر ئەيووب ئەو سەردەمە چ دەردىكيان پيدام و سەرته لەيان پەراندم، دەبوو چەندە مرؤف تەفروتونابن و چەندەش ئايروويان بچى؟ ئەرى، ھەتا ئەو كاتەي رازەكە ئاشكرا دەبى، دوو چەشنە ھەقىقەت بۆ من ھەيە - يەكيان ھەقىقەتى ئەوانەى لەولا، كە تاكو ئیستا لىيان ئاگادار نيم، ھەقىقەتەكەى ديكەش خۆم. روونيش نيبە كامەيان بە باش دەردەچى... ھاوړى، ئەو خەوت ليكەوتووە؟»

ئىوان بە توورەبى بۆلاندی: «رەنگە خەوتيتيشم. تەواوى ئەنديشە نەفامەكانى خۆم - كە زۆر لەميژە لە باو كەوتوو و فریدراووتە سەتلى زبالەوہ - وەك شتيكى تازە دەرخواردى خۆم دەدەيەوہ!»

- نازانم چۆنت رازيكەم! ئەو خەيالە خاوەى من، پيموابوو دەتوانم بەشيوەزى ئەدەبى سەرنجت راکيشم. ئەو هووشيعانايە لە ئاسمانەكان زۆريش خراپ نەبوو، ھا؟ دواتر ئەو لەبزە تەوساوييەى ھايەئاسايى، ھا؟

- نا، قەت ئەو ئەو ھەندە هيچوپووچ و خویرى نەبوو! ئيتىر نازانم چۆن رۆحى من، خویرى و سووكوچرووكيكي وەك توى خستوتەوہ؟

- ھاوړى گيان، لاويكى نەجيمزادە و زۆر جوانچاكي رووسى دەناسم، بيرياريكى گەنجە و ئاشقى سەرلەپيناوى ھونەر و ئەدەبە. شيعريكى بەرز و باشيشى بە ناوى «پشكینەرى مەزن» ھونیووتەوہ. خەريك بووم بيرم لەو دەكردەوہ!

ئىوان لە شەرمانا سوور ھەلگەرا و گوتى: «ھەقت نيبە باسى "پشكینەرى مەزن" بگەى.»

- ھەرۆھە "گوړانكاريى كتوپرى زەويناسى". لە بىرتە؟ ئەو ھەش شيعر بوو، ئیستا...

- دەمت ليكنى، دەنا دەتكورم!

- من دەكوژى؟ نا، دەبى بمبوورى قسەدەكەم. بۆيە ھاتووم لەو قسە كردنە چيژ وەرگرم. ئاخ، من ئاشقى ئەو خەوانانەم كە دۆستانى لاوم بە دليكى گەرموگوپەوہ، تامەزرۆى ژيانن و لە تاوانا دەلەرزىن! پارەكە بەھارى كە دەتويست بىي بۆ ئيرە گوتت: «مرؤفگەليكى نوي ھەن كە دەيانھەوي ھەموو شتيك لە نيو بەرن. دەست لە مرؤفخۆرى ھەلگرن. ئەو گەوجانە، بيروپراى منيان ھەر نەپرسى! من بروام وايە پيوست نيبە هيچ شتيك لە نيو بچى، ئەو ھى پيوستمانە ئەو ھى كە بيروكەى خودا لەناخى مرؤفدا لە نيو بەرين، شيوەزى دەست بەكاربوونيشمان دەبى بەم شيوەيە بى. دەبى بەو دەست پييكەين. ئەى

۲۲- ھانريش ھايە، شاعير و وتارنووسى ئالمانى (۱۸۵۶-۱۷۹۷) كە بە ھوى تەنزەوہ بەناوبانگە.

رەگەزى دال كۆيىرى مۇرۇف كە فام و شعور تان نىيە! بىتو مۇرۇف ھەموو حاشا لە خدا بكن و ئيمانان پىي نە بى - پىموايە ئەو دەورەيە، راست وەك دەورەي زەويناىسى، وەرپاست دەگەر پى - مانا كۆنەكەي جيهانى بى مۇرۇف خورى لە نيو دەچى، ھەروەھا ئەخلاقى كۆنىش نامىنى، ئەو كاتە ئىتر ھەموو شتىك بە شىوہەيەكى نوي دەستپىدەكا. مۇرۇفەكان يەكگرتوو دەبن و تەواوى ئەوشتانەي كە دەبى لە ژيانى وەرگرن، وەرى دەگرن، بەلام بۇ چىژ و بەختەوەرى لە دنياى نويدا ئەوپەرى ھەولى خويان دەدن. مۇرۇف بە مەنەرەيىكى ئاسمانى رۇجى خوى ھەتا رىزى خودا بەرز دەكاتەوہ. مۇرۇفى خاوەن ئىرادە و لىپراو بە سەر سرووشتا زالدەبى و چىژىكى وا لەو سەرکەوتنە وەر دەگرن، كە ئەو چىژە وردە وردە جىي ھيوادارىيەكانى پىشووئە دەگرتەوہ، كە ھيوايەكى زورى بەو چىژە زەويناىسى بوہ. ئەو كاتە ھەموو كەس تىدەگەن كە ژيانان تاهەتايى نىيە و ھىچ شتىك جارىكى تر ناخولقیتەوہ و زور ئارام و خاكەرايانە وەك خودايەك، مەرگ قەبوول دەكەن. لوووتبەرزى تىي دەگەبىنى كە بە دژى كەموكورپىيەكانى ژيانى شكايەت بكا و بى ئەوہى چاوەرۋانى پاداش بى ھاوړەگەزەكانى خوى خۇش بوئ. خۇشەويستىش لە ژياندا بۇ ساتىك لىنى سەروزيادە. بەلام تىگەيشتن لە زوو تىپەرىنى ئەو خۇشەويستىيە ئاگرى دەروونى بلىسەدارتر دەكا، ئاگرىك كە ئىستا لە نيو خەونەكانى ئەشقى ھەتاهەتايى ئەوپەرى گۆرەكاندا پىرژ و بلاو بۆتەوہ... بەم شىوہەيە بەردەوام لەو دەليل و بەلگانە دىننەوہ، بە راستى شتىكى سەرنجراكىشە!

ئىوان چاوى لە بەردەمى برىبوو ھەردوو دەستى توند بە گويچكەيەوہ گرتبوو، دانىشتبوو، بەلان ئازاى ئەندامى وەك شەقشەقە دەلەرزى. دەنگەكە درىژەي بە قسەكانى دا:

- بىريارى لاو بىرى كردهوہ: ئىستا باس لە سەر ئەوہيە بلىي ئەو دەورەيە بەسەردا بى؟ ئەگەر بى، ھەموو شتىك دەچەسپى و مۇرۇقايەتى ھەتاهەتايە مسۆگەر دەبى. بەلام بە ھوى گەوجىيەتتى لە براننەھاتووى مۇرۇف، دەزانين كە ئەودەورەيە ھەتا ھەزارسالى دىكە نايە، كەسكىك كە لە ھەقىقەت دەگا، تەنانەت

ئىستاش دەتوانى بەپىي ياسا ژيانى خوى ھەرچۆنىكى پىخۇشە لە سەر بنەماى نوي دامەزىنى. بەو واتايە "ھەموو شتىك بۇ ئەو ئازادە". سەرەراي ئەوہش، تەنانەت ئەگەر ئەم دەورەيەش وەرپاست نەگەر پى، چونكە بەھەرچال خودا و بەقا لەگۆرپىدا نىيە و مۇرۇقى نوي دەتوانى بىتە "مۇرۇف - خودا". تەنانەت ئەگەر لەسەرتاسەرى دنيادا تاقە يەك مۇرۇف بى و بە وەدەستەيتانى پلەوپايەي نوي، دەتوانى بەپىي پىويست سنوورى ئەخلاقى كۆنى كۆيلە - مۇرۇف بەزىنى. ياسايەك بۇ خودا ھەيە. لە ھەر جىگايەك راوہستى ئەوجىگايە پىرۆزە، شوينىك كە من لىي رادەوہستم، مەعلومە لاي سەروو دەبى... «ھەموو شتىك ئازادە»، ھەر ئەوہ و برىايەوہ! ئەمەش زور فرىودەرە؛ بەلام ئەگەر دەتەوى لە دەرگاي فىلەوہ وەرۋور كەوى، بۇچى بۇ ئەو فرىودانە تەقدىسى ئەخلاقىت دەوى؟ ئەوہ خووخدەي رپوسىيائى نويى ئىمەيە. بەبى تەقدىسى ئەخلاقى ناتوانى فىل و تەلەكە وەكار بخا. چونكە ئەو شەيدا و لايەنگرى ھەقىقەتە...

مىوانەكە، ديار بوو بە ھوى زمان پاراوييەوہ گەرم داھاتوہ، توند و خىرا قسەيدەكرد و بە چاويكى تەوسارى لە خانەخويكەي دەروانى. بەلام نەيتوانى قسەكەي تەواو بكا. ئىوان لە ناكاو پەرداخىكى لە سەر مېزەكە ھەلگرت و تىپەلەكرد.

كابراي مىوان لە سەر قەنەفەكە دەرپەرى و پلئە و دلۇپى چاييەكەي لە خوى تەكاند و گوراندى: «Ah, mais c'est bést ehfin ئەو جەوھەردانەكەي لوتىرى وەبىر ھاتەوہ! پىيوايە من خەونم، پەرداخە چايى لە خەون ھەلدەكا! ئەوہ كارىكى ژنانەيە! پىموابوو لەخۇرا دەستت بە گويچكەتەوہ گرتوہ.»

لە ناكاو كەسكىك بە توندى لە پەنجىرەكەي دا. ئىوان فىودۇرۋويچ لە پىر ھەستا سەرىپى.

مىوانەكە گوتى: «گويىت لىيە؟ واچاكە دەرگاكە بكەيەوہ. ئالىووشاي براتە. دلنىام ھەوالىكى زور سەرنجراكىش و سەرسورپىنەرى پىيە!»

^{۲۳} - «ئەمە ئىتر شتىكى بى تامە.»

^{۲۴} - لوتىر جەوھەردانەكەي لە شەپتان ھەلگرد كە ھاتبوو وەسەسەي بكا.

ئىوان بە توورپەيى گوتى: «بىدەنگ بە، تەلەكەباز، دەمزانى ئالىووشايە، ھەستەمكردبوو دى، دياريشە بېھۆ نەھاتوۋە، ديارە «ھەوالىكى پىتە.»
- زووكە درگاگەي لىبكەۋە. دەرەۋە سەرما و تۆف و بەندە، براتە دەرگاگەي لىبكەۋە، سەرماي دەبى.

Monsieur sait - il le temps qu'il falt? C'est à pas mettre un chien dehors.^{۲۵}

ھەروا لە پەنجىرەكەي دەدا، ئىوان دەيوست ھەلى بۆ بەرپەنجىرەكە، بەلام دەتگوت دەست و لاقى لە كۆت و سەندەم داىە. بەھىز و قەۋەتى خۆي دەيوست ئەو زنجىرە بېچرىنى، بەلام مخابن. توندتر و توندتر لە پەنجىرەكەيان دا. ئاخىرى زەنجىرەكە پچرا و ئىوان فىدۇرۇۋىچ لە سەر قەنەفەكە ھەستا. شىتانه چاۋى لە دەوروبەرى خۆي كىرد. ھەردوۋە مۆمەكە بە تەۋاۋى سووتابوون. ئەو پەرداخەي لە مېۋانەكەي ھەلكردبوو، ھەروا لە سەر مېزەكە داندرابوو. قەنەفەكەي پوۋبەرووش ھىچكەسى لە سەر نەبوو. ھەروا لە پەنجەرەكەيان دەدا. بەلام بەو توندىيەش نەبوو كە لە خەۋنەكەيدا لىياندەدا، بەپىچەۋانە زۆرىش لەسەرەخۆ بوو. ئىوان فىدۇرۇۋىچ گوراندى: «خەۋن نەبوو! نا، سويند دەخۆم خەۋن نەبوو، ھەموۋى ھەر ئىستا پوۋى دا!» ھەلات بۆ بەرپەنجىرەكە و دەرىجەكەي كىردەۋە. بە دەنگىكى گر نەراندى بە سەر براكەيدا: «ئالىووشا، پىمگوتى مەيە. چىت دەۋى؟ بە دوو وشە پىمبلى، گوتى لىتە؟ دوو وشە.»

ئالىووشا لە ھەشەۋە ۋەلامى داىەۋە: «سەعاتىك لەمەۋبەر ئىسمىر دياكۆف خۆي ھەلواسى.»
ئىوان گوتى: «ۋەرە بۆ لاي قالدەرمەكە، ئىستا دەرگاگەت بۆ دەكەمەۋە.»
پۆيشت و دەرگاگەي لە ئالىووشا كىردەۋە.

(۱۰)

«نەۋە قەسى نەۋ بوو»

ئالىووشا لەگەل ھاتە ژوورى بە ئىۋانى گوت كە نىكەي سەعاتىك لەمەۋبەر ماریا كىندراتىفنا بە ھەلاتن خۆي كىردوۋە بە ژوورەكەيدا و ھەۋالى پىداۋە كە ئىسمىر دياكۆف خۆي كوشتوۋە. «چوۋمە ژوورەكە سەماۋەرەكە بىنم، دىتم گولمىخىك لە دىۋارەكە دراۋە و خۆي پىدا ھەلواسىۋە.» لە ۋەلامى ئالىووشادا كە پرسىبوۋى پۆلىست ئاگادار كىردوۋە، ماریا كىندراتىفنا گوتى بە ھىچكەسى رانەگەياندوۋە. «بەلام راست ھاتم بۆ لاي ئىۋە، ھەر بە ھەلاتن ھاتم.» ئالىووشا باسىكرد كە چۆن ۋەك شىت و ھارى لىھاتوۋە و لەرزىۋە. كاتىك ئالىووشا بە ھەلاتن لەگەلى چوۋ بۆ ژوورەكەي، دىتى ئىسمىر دياكۆف ھەروا ھەلواسراۋە. يادداشتىك لە سەر مېزەكە بوو: «بە ويست و ئىختىارى خۆم كۆتايىم بە ژيانم ھىنا و خەتاي ھىچ كەس نىيە.» ئالىووشا يادداشتەكەي لە سەر مېزەكە دانايەۋە و بە پەلە چوۋ بۆ لاي سەرۋكى شارەۋانى و پوۋداۋەكەي بۆ كىرايەۋە. ئالىووشا كە بە وردى چاۋى لە ئىۋان دەكرد، لە كۆتايىدا گوتى: «لەلای ئەۋىشەۋە راست ھاتم بۆ لاي تۆ.» ھەروا كە پوۋداۋەكەي دەگىرايەۋە چاۋى لە ئىۋان نەدەتروۋكاند. دەتگوت شىتىك بە ئەدگار و قەلەفەتتەۋەيە و سەرنجى راكىشاۋە.

لە ناكاو دەنگى ھەلىنا: «كاكە، وا ديارە زۆر نەخۆشى. چاۋم لىدەكەي و وا ديارە تىناگەي دەلىم چى.»

۲۵- ھەزرەتى ئاغا دەزانی چ سەرمايەكە؟ لە ھەۋايەدا سەگ لە دەررە راناگرن.

ئىوان دہتگوت بىر دہکاتہوہ و گوئی لہ دہنگى سہرسوورہینہرى
ئالیووشا نہبوہ. گوتى: «چاک بوو ہاتى. دہمزانى خوئى ھہلواسیوہ.»

- کى پئیگوتى؟

- نازانم، بہلام دہمزانى. ئہرى دہمزانى؟ ئہرى. ئہو پئیگوتم. ھەر ئیستا
گوتى. ئىوان لہ نیوہراستى وەتاغہکەدا راوہستابوو. ھەروا بہو لہبزه
خہماویبہوہ قسہیدہکرد و چاوى لہ عہرزہکە برییبوو.

ئالیووشا کە بئىختیار چاوى لہ دہوروبہرى خوئى دہکرد. پرسىي:
«ئہوہ کئیہ؟»

ئىوان سہرى ھہلینا و بہ نەرمى زہردہیہکى گرت.

- لیت دہترسا، لہ کۆترىكى وەک تۆ. تۆ "فریشتہیہکى پاکى" دیمىترى بہ
فریشتہ بانگت دہکا. فریشتہ!... زاہلہى سروودى پرشکۆى ئاسمانیان ،
ئاسمانیان چین؟ رەنگہ کۆئہستیرہ. بہلام رەنگہ ئہو کۆئہستیرہیہ تہنیا
کۆمہلئى گہردیلہى کیمىایى بئى. دہزانى کۆئہستیرہى شیر و خۆریش ھہیہ؟
ئالیووشا بہ ترسہوہ گوتى: کاکہ، دانیشتہ. بۆخاترى خودا لہ سہر
قەنەفەکە دانیشتہ، زۆر شینواوى؛ دہى پالبدہوہ دہى، پاکشى، سہرت بنى
سہر بالنجہکە، خاولیبہکى تہر بئىنم بئىنمہ سہر نیوچاوانت؟ رەنگہ تۆزى
تاویاوہکەت دامرکینى.

- خاولیبہکە بدہ بہ خۆم؛ لہ سہر ئہو کورسیبہیہ. سہعاتى لہمەوبہر
لہویم دانا.

ئالیووشا گوتى: «لیرہ نیبہ، نارہحەت مہبہ، دہزانم لہ کوئیہ - ئہوہتا،»
خاولیبہکە خاوین و جوان و قەدکراو لہ سہر میژئارایشتہکەى ئىوان،
لہسووچى ژوورہکە بوو. ئىوان بہ سہرسوورمانہوہ چاوى لہ خاولیبہکە
کرد، دہتگوت خہریکە ھیندئى شتى وەبیر دیتہوہ.

«سہبرکە» - ئىوان لہ سہر قەنەفەکە ھہستا - «سہعاتىک لہمەوبہر ئہو
خاولیبہ تازہیہم تہر کرد و لہ سہرم پئچا، پاشان فریئدا ھۆوى... کەوايہ بۆ
وشکە، خۆمن ھەر ئہو خاولیبہم ھہیہ.»

ئالیووشا پرسىي: «ئہو خاولیبہ لہ سہرت پئچا؟»

- ئہرى، سہعاتىک لہمەوبہر بہ نیو ژوورہکەدا پیاسہمدہکرد... ئہو
مۆمانہ بۆ ئاوا تہواو بوون؟ سہعات چہندہیہ؟
- نزیک دوازدہیہ.

ئىوان لہ ناکاو نەراندى: «نا، نا، نا! خەونم نەدیوہ؛ ئہو لیرہ بوو. ھەر
ئالیرہ لہ سہر ئہو قەنەفەیہ دانیشتبوو. کە لہ پەنجیرہکەت دا،
پەرداخەچایبہکەم تپہلکرد... ھەر ئہم پەرداخە. تۆزى سہبرکە، پئشتریش
خەونم دیوہ، بہلام ئہمە خەون نەبوو. زۆر جار وابوہ خەونم دیوہ. ئیستا
خەون دہبئىنم ئالیووشا... ئہگەرچى خەون نین، راستین، بہریدا دەرپۆم،
دہگەرپیم، قسہ دہکەم، دہبئىنم... ئہگەرچى خەوتووشم. بہلام ئہو ئالیرہ لہ
سہر ئہو قەنەفەیہ دانیشتبوو... زۆر زۆر گەوجہ ئالیووشا، گەوجى وا ھەر
نیبہ.» ئىوان دای لہ قاقای پیکەنین و ھہستا لہ نیو ژوورہکەدا دہستیکرد بہ
پیاسہ.

ئالیووشا ديسان بہ نیکہرانیبہوہ پرسىي: «کى گەوجہ؟ کاکہ، باسى کى
دہکەى؟ کى گەوجہ؟»

- باسى شەیتان! دئ بۆ دیدہنیم. دووجار، سى جار ھاتوہ بۆ لام. گالتهى
پئکردم کاتىک توورہ بووم و گوتم شەیتانىکى سادہیہ و ئیبلیس نیبہ،
ئیبلیس بہ بالئى سووتاوہوہ، لہ نیو برووسکە و ھەورہتریشقہدایہ. بہلام
ئہو ئیبلیس نیبہ. ئہوہ درۆیہ. شەیتانىکى فیلبازہ - شەیتانىکى پنجل و
ھیچوپووج. دہچى بۆ گەرماوہکان. جلہکانى لہ بہر داکنى، کلکى وەدیار
دہکەوى، کلکىکى نەرم و دریژى ھہیہ، وەک کلکى سہگى ئالمانى وایہ،
مہتریک دریژہ و رەنگى خەنہیبہ. ئالیووشا، سہرماتہ؟ بہو بہفر و سہرمایہ
ھاتووى. چایى دہخۆیہوہ؟ چى؟ سارد بۆتہوہ؟ بلیم چایت بۆ بئین؟ C'est á
pas mettre un chien dehors.

٢٦- لہو ھہوايہدا سہگ لہ دەرہرہ راناکرن.

ئالیووشا ھەلەت بۆ لای دەستشۆرییەكە، خاویلییەكە، خاویلییەكە، ئیوانی دانیشاند و خاویلییە تەرەكەكە لای سەری پێچا و خوشی لە پالیدا دانیشاند.

ئیوان دەستیکردەووە بە قسە کردن (خەریکبوو چەقاوہسوو دەبوو): «ھەر ئیستا سەبارەت بە لیزا چیت پێگوتم؟ لیزام خوش دەوێ. قسەئە ناھەزم پێگوتووە. درۆ بوو. خوشم دەوێ... سبەینێ لە کاتیا دەترسم. لە ھەموو شتیک زیاتری لیدەترسم. لە بەر خاتری داھاتوو. سبەینێ دەمخاتە ژیر پێ و جیقو فیقم دەردینێ. پێیواہیە لە بەر ئێرەیی میتیام تووشی ئێو چارەپەشییە کردووە! ئەرئ، حەتمەن وا بیردەکاتەوہ! بەلام وا نییە. سبەینێ خاچ بە دەستەوہ دەگرم، ھەلبەت نەك بۆ ئێوہی خۆم لە دار دەم. ئێوہش بزانی ئالیووشا، قەت لە دەستم نایە خۆم بکوژم، بلایی ھۆی ئێوہبێ خویڕیم؟ ترسەنۆك نیم. ھی ئێوہیە ئاشقی ژیانم؟ من چووژانم ئیسمر دیاکۆف خۆی دەخنکین؟ ئەرئ، ئێوہ قسەئە ئێو بوو.»

ئالیووشا پرسیی: «کەواہیە دانئای کەسیک لێرەبووہ؟»

«ئاخ، لە سەر ئێو قەنەفەییە سووچەكە دانیشتبوو. ئێگەر تۆ لێرە بوایەئە و دەدەرت دەنا. و دەدەریشت نا: ھەرکە ھاتی غەیب بوو. ئالیووشا من زۆرم دەموچاوت خوشدەوێ. دەتزانئە دەموچاوت خوشدەوێ؟ ئێو ھەر خۆمە ئالیووشا. یانی سووکی و چرووکی و خویڕییەتییەکانی ناخی منە. ئەرئ، من پۆمانتیکم. ئێو ھەستی بەوہ کرد... ئێگەرچی تۆمەتیکە و بەس. ئێو زۆر گەوجە، بەلام تەواوی ھیز و توانایی لەوہدایە. زۆر فیلزانە، دەلئیی ریوییە دەیزانی چۆن رقم ھەلدەستینئ. لە پەستا گالئەئە پیدەکردم چونکە ئیمانم پێ ھینابوو، بەوشیوہیە ھانیدام گوی لیبگرم، لە راستیدا لە داوی خستم سەرەپای ئێوہش، زۆر شتی سەبارەت بە من گوت کە ھەموویان راست بوون و ھیچ کات خۆم دانمپیدا نەدەنا.» پاشان بە لەبزیکی سادقانە و خۆمانە گوتی: «دەزانی ئالیووشا زۆر دلشادم کە بیر دەکەمەوہ ئێو بوو نەك من.»

ئالیووشا، دلشۆزانە چاوی لە براکەئە کرد و گوتی: «شەكەت و ماندووی کردووی.»

- زۆری سەر خستە سەرم. زۆر زیرەك و فیلزانیشە. "ویژدان! ویژدان چییە؟: خۆم لە خۆمی گەورە دەکەمەوہ. بۆ ویژدان ئازارم دەدا. بۆتە خدە. خدەئەکی گشتی کە حەوت ھەزار سالە بەرۆکی مرۆفایەتی گرتووە. کەواہیە وەرە بە دەستی لئ ھەلگەری و ببینە خودا" ئێمە قسەئە ئێو، ئێمە قسەئە ئێو بوو!

ئالیووشا کە ئیتر خۆی پێزانەدەگیرا، چاوی لە براکەئە بپری و دەنگی ھەلئنا: «تۆش نەبووی، تۆ نەبووی؟ ھەر شتیکە گوی مەدەئە. وەلای نئ و لە بیرو بەرەوہ. لئیکەرئ بە تەواوی ئێو شتانەئ ئیستا لئ بیزاری لەگەل خۆی ببات و ئیتر نەگەرئیتەوہ.»

ئیوان کە لە داخانا دەلەرزئ، گوتی: «ئەرئ، ئێو زۆر ناچسن و بەدگوزە. پێمپیکەنئ. زۆر رووھەلمالدارا بوو، ئالیووشا. زۆری سووکایەتی پیکردم. سەبارەت بە زۆرشت سووکایەتی پیکردم. چاوی لە چاوم دەبپری و درۆئ بە دەممەوہ دەکرد: "ئاخ، دیسان دەتەوئ خۆت بە چاکە بنوینئ: دانی پیدابنئئ کە باوکتت کوشتووہ، ئێو خویڕییەش تۆ ھانت داوہ ئێو قەتلە بکا."»

ئالیووشا قسەكەئە پێپری: «براكەم، دان بەخۆتا بگرە. تۆ ئێو کارەت نەکردووە، تۆ پیاو کوژ نییت. ئێم قسە راست نییە!»

- ئێمە قسەئە ئێو بوو، خوشی باش دەزانئ. "دەتەوئ تۆ کاریکی باش و مەزن ئێنجامدەئ، چونکە ئیمانئ بە چاکە ھەئە، ھەر ئێوہش بۆتە ھۆی بیزاری و توورپییەت. بۆئەش رقت ھەستاوہ و دەتەوئ تۆلە بکەئیتەوہ." سەبارەت بە من ئێوہی گوت و دەشزانئ دەلئ چی.

ئالیووشا بە لەبزیکی خەماوییەوہ گوتی: «ئێوہ تۆئ شتی وا دەلئئ، نەك ئێو، بۆئەش ئێوہ دەلئئ چونکە نەخۆشی و وړینە دەکەئ و خۆت ئازار دەدەئ.»

- نا، ئەو دەزانى دەلى چى. دەلى: "لەبەر دەمارزلى دەچى. لە جى خۆت ھەلدەستى و دەلىى من بووم ئەوم كوشت، ئەى بۆ لە ترسانا خۆت ھەلدەگوشى؟ درۆ دەكەى! بىزم لە بىرورات ھەلدەستى!" سەبارەت بە من ئەو دەگوت. "خۆ دەشزانى دلت بۆ مەتەت كردنى ئەوان دەكوركىنى. ئەو تاوانبارە، قاتل ئەو، بەلام چەندەش دەست و دلبارە؛ دەيوست براكەى نەجات بدا و راستى گوت." (ئىوان چاوى گرى لىبۆو، لە ناكاو گوراندى) ئەو دەروى، ئالىووشا! من نامەوى تاكمىك مروقى ھىچو پوچ تارىفم بكن، وەللا پىمخوش نىيە! ئەمە درۆ، درۆ! ھەربۆيە پەرداخە چاييەكەم تىھەكرد و دام بە سەر و چاوە دزىو كەيدا.

ئالىووشا دەستىكرد بە پارانەو: «كاكە گيان، لەسەرەخۆ بە، بەسى كە!» ئىوان بى ئەو دەلى گوى بە قسەى ئالىووشا بدا، ديسان گوتى: «ئەو دەزانى چۆن پياو ئازار بدا. زۆر مزىر و دلرەقە. ھەر لە ھەو لەو دەمزانى بۆچى ھاتوو. "بە قەبو لكردنى ئەو مەسەلەيە كە بە ھوى دەمارزلىيەو دەچى، ھىشتا بە ھىوا بووى ئىسمىر دياكوف مەحكوم بى و برەتندى بۆ سىبىريا، مېتىاش فحیل بى و تەنيا تۆ بە مەحكوم بوونى ئەخلاقى سزای دەروونى بدرى." (گویت لىيە؟ ئەو كاتە پىكەنى) - "تاكمىكىش تارىفت دەكەن." بەلام ئىسمىر دياكوف مردوو، خوى ھەلواسىو، "ئىتر كى باوەر بە قسەكانت دەكا؟ بەلام لەگەل ئەو شدا ھەر دەچى، دەچى، لەگەل ئەو شدا ھەر دەچى، برىارت داو بەچى. ئىستا بۆ دەچى؟" زۆر ترسانا، ئالىووشا. تاقتى ئەو پرسیارانەم نىيە. كى دەوئى ئەو جۆرە پرسیارانە لە من بكا؟» ئالىووشا قسەكەى پىبرى: «براكەم.» لە ترسانا دلى داكەوت، بەلام ویدەچو ھىشتا ھىوابراو نەبووى. دەيوست ھەرچۆنىكە ئىوان پاشگەز كاتەو. «بەرلەو دەلى بىم بۆ ئىرە، لە كوئو ھەوالى مەرگى ئىسمىر دياكوف پىگەيشت؟ خۆ ھىچكەس لەو ئاگادار نەبوو، كات و دەرفەتى ئەو ش نەبوو كەسىك لەو رووداوە ئاگادار بى.»

ئىوان بى ئەو دەلى رىزەيەك درۆنگ بى لىبراوانە گوتى: «ئەو پىگوتەم. راستت دەوى لە پەستا سەبارەت بەو قسەى دەكرد. گوتى: "ئەگەر ئىمانت بە مەزنايەتى ھەبوايە زۆرباش دەبوو. باوەر بە قسەكانىشت نەكەن قەيناكا. تۆ لە بەر ياساى ئەخلاقى دەچى، بەلام تۆش كوودەلەيەكى وەك فىدۇرپاولوويچ، ئىتر كارت بە مەزنايەتى و ياساى ئەخلاقى چىيە؟ ئەگەر فىداكارىيەكەت بەقازانجى كەس نىيە، بۆ لەخۆرا دەچى و خۆتى تىھەلدەقورتىنى؟ چونكە خۆشت نازانى بۆ دەچى! ئەگەر گيانىشت لەو رىيە دانابى ھەر دەچى! برىارى خۆت داو؟ برىارت نەداو. شەوى ھەتا بەيانى بىرى لىدەكەيتەو كە بچى يان نەچى. بەلام دەچى، دەشزانى ھەر دەچى. دەزانى ھەرچەشەنە برىارىك بەدى، بەدەست خۆت نىيە. دەچى چونكە ناوئىرى نەچى! بۆ ناوئىرى؟ ئەو دەبى خۆت بىزانى. فەرموو ئەو ش مەتەلۆكەيەك! پاشان ھەستا و روىشت. كە تۆ ھاتى ئەو روىشت. منى بە ترسەنۆك زانى، ئالىووشا! Le mot de l'enigme {وہلامى مەتەلۆكەكە} ئەو يە كە من ترسەنۆكم. «لەو ھەلۆيانە ناوھىتەو بە سەر زەويدا بال لىدەن» ئەو ش ھەر قسەى ئەو بوو. ئەو! ئىسمىر دياكوفىش ئەمەى گوت. ئەو دەبى بكوژرى! كاتيا رقى لىمە. سەرتاسەرى مانگى پىشوو ئەو دەلى بۆ دەركەوتىو. تەننەت لىزاش دەيھەوى بمبوغزىنى! "تۆ دەچى بۆ ئەو دەلى تارىفت بكن" ئەو دەروىكى زالمەنەيە! تۆش رقت لىمە ئالىووشا. ئىستاكە دەمھەوى ديسان رقىم لە تۆ بى، رقىم لەو رمووزنەشە! زۆرم رقى لەو رمووزنەشە! نامەوى ئەو رمووزنە رزگار بكم. لىنگەرى با لە سىبىريا برزى! دەستىكردوو بە سروود خوئىدن! ئاخ سبەينى دەچم، لەھەمبەرياندا رادەوھەستم و تف لەروويان دەكەم!»

ئىوان شىتەنە ھەستا سەرىن. خاولىيەكەى فرىدا و ديسان دەستىكرد بە پىاسەكردن بەنىو ژوورەكەدا. ئالىووشا قسەكەى چەن سات لەمەوبەرى ئىوانى وەبىر ھاتەو. «دەلى لە خەو و بەخەبەرىدام... بەدەم خەو ھەو دەروم، قسە دەكەم، دەبىنم، بەلام خەوتووم.» ئىستاش راست ئەو جۆرە

بوو. ئاليووشا به جیي نه هیشت. وای به زهیندا هات به هه لاتن بچی بو لای
 دوکتور، به لام دهترسا براکهی به ته نیا به جی بیلی: هیچکهس نه بوو
 به لایه وه به جی بیلی. ئاخری ئیوان ورده ورده بیهوش بوو. هه روا قسهی
 دهکرد، ده می شل نه ده بوو، خو شی نهیده زانی دهلی چی، ته نانهت
 وشه کانیشی به دژواری ده رده بری، له ناکاو له تری دا و خه ریکبوو
 به سه ره وه بکه وی به عه زدا؛ به لام ئاليووشا گرتیه وه و نه یه یشت بکه وی.
 چوه بن پیلی و بر دییه سه ر پیخه فه که ی. ئاليووشا هه ر چونیک بوو
 جله کانی له بهر داکه ند و خه وان دی. دو سه عات له پشت سه ری دانیشت.
 خیرا خه وی لیکه وت و جووله ی لیبرا، ئارام و ریکوپیک هه ناسه ی ده کیشا.
 ئاليووشا بالنجیکی هینا و بیئه وه ی جله کانی داکه نی، له سه ر قه نه فه که
 راکشا. به دم خه وه وه دوعای بو میتیا و ئیوان ده کرد. خه ریکبوو
 نه خو شییه که ی ئیوانی بو ده رده که وت. «دلّه خورپه ی له خو بایبانه. ویژدانیکی
 قول!» خودا که ئیوان ئیمانی پی نه بوو. هه قیقه ته که شی له دلیدا، ریشه ی
 داکوتابوو، به لام دلّه منجره که ی به هیچ شیوه یه ک ته سلیم نه ده بوو.
 ئاليووشا سه ری له سه ر بالنجه که دانا و به گومی بیر و خه یالدا رۆچوو:
 «ئهری، ئه ری ئیستا ئیسمیر دیاکوف مردووه و هیچ کهس باوه ر به
 شایه دییه که ی ئیوان ناکا؛ به لام ئه و ده چی و شایه دی ده دا.» ئاليووشا به
 نه رمی بزهی هاتی. بیریکرده وه: «سه رکه وتن بو خودایه! یان ئه و له نووری
 هه قیقه ته وه هه لدی. یان...» ئاليووشا به تووره یی گوتی: «له قین و رقدا
 ده رزی و له بهر خزمه تکردن به ئامانجیک که ئیمانی پییه تی، توله له خو ی
 و له خه لکانی تر ده کاته وه،» دیسانیش دوعای بو ئیوانی برای کرد.

و زۆركەسى تووشى گومان و سەرسوورمان كوردبوو. ھەموو كەس دەيزانى كە ھەوالى ئەو پەرۋەندەيە لە سەرتاسەرى رۇوسيا دەنگى داۋەتەو. بەلام پېمان وانەبوو جگە لەخۇمان سەرنجى خەلكانى دىكەى ولاتەكەمان پاكىشى، ئەويش ئاوا تامەزىرۇيانە. ئەو ھەش ھەر پۇژى يەكەمى دادگايەكە دەرکەوت. خەلك نەك ھەر لە ناۋەندى پارىزگا و شارەكانى دەوربەرەو، بەلكو لە تەواۋى شار و پارىزگاكانى رۇوسيا و ھەرۋەھا مۇسكو و پترزبورگەو ھاتبوون. لەنئوياندا پارىزەر و سەرەژن و تەنانەت چەند كەسايەتتى بەناۋبانگىش و بەرچاۋ دەكەوت. وايلىھات بلىتى ژوررەو بە ھىچ شىۋەيەك و دەست نەدەكەوت. شوئىنىكى تايبەتيان لە پشت ميژىك بۇ سى قازى تەرخانكردبوو. ھەر لەپشت ئەوانىشەو رىزىكيان كورسى دانابو بۇ ئەو پياۋماقوول و كەسايەتتە گرینگانەى لە سەرانسەرى رۇوسياۋە ھاتبوون. دانانى ئەو رىزە كورسىيەش لەو شوئىنە شتىكى ناۋازە بوو، تا ئىستاش لە ھىچ دادگايەكدا ئەو كارە نەكرابوو. نىۋەى راستى خەلكەكەش لە ژنان پىكھاتبوو، كە زۆرەيان دانىشتوۋى ناۋچەكە بوون. ژومارەى پارىزەرانىش كە لە ھەموولايەكەو ھاتبوون، ھىندە زۆر بوو، نەياندەزانى لە كوئى دايان بنىشتىن، چونكە تەواۋى بلىتەكان پىشتەر درابوون و شوئىنى دانىشتن نەما بوو. لەولاي ھۆلەكەو سەكۆيەكى لىبوو، بە پەلە ئەو شوئىنانەيان بۇ پارىزەرەكان تەرخانكرد، ئەوانىش زۆر شاد و رازى بوون كە لانىكەم جىگای راۋەستانىشان ھەيە. چونكە لە بەر زۆر بوونى خەلكەكە كورسىيەكانيان راگوئىستبوو، ئەوخەلكەى لەپشت سەكۆكەش بوون، كەوتبوونە شانەچركى و شوژنت ھەلاۋىشتبايە نەدەكەوتە عەرزى.

ھىندى لە ژنان، بەتايبەت ئەوانەى لە رىيى دوورەو ھاتبوون، جلوبەرگى رازاۋە و جوانيان لەبەردابوو و خويان لە تەپلى گولئى دابوو. بەلام زۆرەشيان گوئىان بە جل و بەرگ و ئارايشت نەدابوو. چەشنىك تورەيى و كونجاۋى بە رۇوخسارايانەو ديار بوو، راستىيەكى سەيرىش - كە دواتر دەرکەوت و سەرنجى ھەموانى پاكىشا - ئەو بوو كە ھەموو ژنان، يان

(۱)

رۇزى رۇوداۋەكە

سەعات دەى سەرلەبەيانى رۇژى دواى ئەو رۇوداۋانەى كە باسكرد، دادگايى كردنى دىمتىرى فيودورۇويچ لە دادگاي شارەكەمان دەستىپىكرد. لەرئو ھەسەر ئەو راستىيە پىداگريم كرد، كە خۇم بەشياۋى ئەو نازانم كە رۇوداۋەكانى دادگا لە ھەو ھەو تا ئاخىر موۋبەموو، يان تەنانەت بە پىي رەۋتى رۇوداۋەكان، بنووسم. چونكە پىموايە باسكردنى ھەموو شتىك و رۇونكردنەۋەى بە دروست و حىسابى خۇى كىتتىك دەبى، ئەويش كىتتىكى زۆر قەبە. بۇيە ھىوادارم بە ھۆى خۇپاراستن لە كىتتە ئاسايەكان سەركۆنەم نەكەن، چونكە تەنيا ئەۋشتانەم ھىناۋەتە سەر كاغەز كە سەرنجى پاكىشاۋم. دەكرا ۋەك بابەتتىكى زۆر سەرنجراكىش ئاۋر لە شتە ورد و بەرچاۋ و بنەرەتتەكان بدمەو. بۇيە بە پىۋىستى نازانم بەو ھۆيەو، داۋاى لىبورتن لە خويئەرانم بكەم. ئەوپەرى ھەولئى خۇم دەدەم و خويئەرىش بۇى دەرەكەۋى كە ئەۋەى لە دەستم ھاتوۋە درىغىم نەكردوۋە.

سەرەتا، بەر لەۋەى بچىنە نىۋ دادگا، شتىكتان ۋەبىر بىنمەو كە ئەو رۇژە زۆرى تووشى سەرسوورمانكردم. راستىيەكەى ھەر ۋەك دواتر دەرکەوت ھەموۋانى سەرسامكرد. ھەموو دەمانزانى كە ئەو دادگايە سەرنجى زۆر كەسانى پاكىشاۋە و بۇ دەستىپىكردنى ئارا و قارايان لى ھەلگىراۋە؛ چونكە ئەو ماجەرايە لە ماۋەى دوو مانگى رابردوۋا بىۋە بنىشتە خۇشەى سەرزاران

لانىكەم زۆربەى زۇريان لايەنگرى مېتيا بوون و داخووزى فحيل بوونيان دەكرد. ئەو ەش پىوھندىي بە جوانچاكى و دلرفىنى مېتياوھ بوو، ەروھە ژنان ئەويان بە پياويكى خۇراگر و خاوھن ئىرادە دەزانى. ەمووشيان دەيانزانى كە ئەو دوو ژنە رەقىبە برىارە لەوئى بن. يەكيان كاترينا ئىوانا كە باسى دلدارىيەكەى لەگەل مېتيا كەوتبووھ سەرزاران و ەموو چەشنە داستان و ەھقاىەتىكى سەرسوورھىنەريان بۇ ساز كرديوو. بەتايبەت لە سەر ەھوا و قۇرەدەماخى و "ئەشرفازادە" بوونى پىداگرىيان دەكرد. (ئەو كەم وابوو ھاتووچۇى كەس بكا و ئىزن بدا ەمووكەس بچىتە مالى). خەلكى دەيانگوت دەيھەوئى داوا لە دەولەت بكا، ودمى بدەن لەگەل مېتياى تاوانبار بچى بۇ سىبىريا و لەو كانگايانەى ئەوئى زەماوھندى لەگەل بكا. بۇ ھاتنى گرووشنكاش ەروا تامەزرۇ بوون و چاوەرئى بوون ئەو دوو رەقىبە كاتريناى لووتبەرز و لەخۇبايى و گرووشنكاشى "ەيار وداوئىن تەر" لە دادگا لووتيان بە لووتى يەكدا بتەقى. ژنانى ناوھقەكە گرووشنكايان لە كاترينا ئىوانا باشتر دەناسى. ئەوان دەيانزانى ەھوھسبازە «بۆتە ھۇى لە نىو چوونى فيۇدۇرپاولوويچ و كورە چارەپەشەكەى» ەمووشيان لە خۇيان دەپرسى: «بۇ دەبى باوك و كور ئاشقى ژنىكى ئاوابن كە ژنە پووسىيەكى ئاسايىھ و تەنانەت جوانىش نىيە؟»

ولھاسل، ەھر كەس لە ەھوايەكى دەخوئىند. لىمپروونە كە لە شارەكەمان زۇر كىشەى بنەمالەيى لە سەر مېتيا ساز بوو. زۆربەى ژنان لە سەر ئەو پەروھندەيە و دژايەتىيى بىرورا، لەگەل مېردەكانيان بە كىشە ھاتن، سروشنىش بوو مېردى ئەو ژنانە بە ھىچ شىوھەيك ەزىيان لە چارەى مېتيا نەدەكرد و زۇر دەغەزدارانە ھاتبوونە دادگا. لە راستىدا پياو دەتوانى بەدلئىايى بلئى، پياوان بە تىكرا رقىيان لە دىمترى فيۇدۇرۇويچ بوو. تاقمىكى گرژ و پووتال و تەنانەت رقلەزگ، كە زۇرىنەى ئاپۇرەكەيان پىكھىتابوو. راستىيەكەى مېتياش لەو ماوھەدا كە نىشتەجىيى شارەكەمان بوو دلئى زۇر كەسى ئىشاندبوو. برىك لە حازرىانىش ەلەبەت ەزىيان بە چارەپەش بوونى

مېتيا نەدەكرد، يان زۇر كەمتەرخەم بوون. بەلام ەموو تامەزرۇى ئاكامى دادگايىھەكە بوون و زۆربەى پياوان ھىوادارىبون مېتيا مەحكوم بى. بەلام ەكەيلەكان و دادوھرەكان بەجىي لايەنى ئەخلاقى زىاتر لايەنى ياسايى پەروھندەكەيان لەبەرچاو دەگرت.

ەھموويان لە ەھنتەشى دادوھرى بەناوبانگ، "فىتى يۇكۇويچ" دا كەوتبوونە دلەخورپە. لىھاتوويى ئەو دادوھرە لە ەموو لايەك دەنگى دابووھ. ئەمەش يەكەم جار نەبوو، كە لە پارىزگاكان دەبووھ پارىزەرى پەروھندەيەكى ئاوا پركىشە. پارىزەرى لە ەھر پەروھندەيەك بكردايە، لە سەرانسەرى روسيا دەنگى دەدايەوھ و تا ماوھەيكى زۇر لە بىر نەدەچۇوھ. باسى دادوھرى شارەكەمان و سەرۇكى دادگاش كەوتبووھ سەر زارى خەلك. دەيانگوت ئىيوليت كىرلىوويچ كاتى لەگەل فىتى يۇكۇويچ بەرەوھووبو دەبى لەرزى لىدى و ەھر لە سەرەتاي كارەكەيانەوھ لە پترزبۇرگ نەيارى يەكتر بوون. ئەگەرچى دادوھرەكەمان زۇر وريا بوو، بەلام زۇر جار دانى پىادەنا كەسىك لە پترزبۇرگ ئازارى داوھ. چونكە ھىشتا لىھاتوويىەكانى بۇ خەلك دەرنەكەوتبوو، لە سەر پەروھندەكەى كارامازۇف بە چروپىرى ەھولیدەدا و تەنانەت بە ھىوابوو لەو رىگايەوھ بەرھەلىخىك بداتە بەر دىوارە درز بردوھكەى بەختى. دەيانگوت فىتى يۇكۇويچ بە جارئ تووشى دلەخورپەى كرديوو. بەلام ئەو دەمگۇيانە تارادەيەك نارەوا بوون. دادوھرى ئىمە دارىك نەبوو بەو بايانە بلەرزى و لە ەھمبەر مەترسىدا خۇى بدۇرىنى. بەپىچەوانە، لە كاتى مەترسىدا برىوا بەخۇبوونى زىاتر دەبوو. ئەوھشمان لە بىر نەچى دادوھرەكەمان لەسەرىك زۇر مرۇقىكى بە تالووكە بوو، زووش دەكەوتە ژىر كارتىكەرى. دل و گيانى لە سەر پەروھندەكەى دادەنا و واى كار دەكرد لە سەرى، دەتگوت تەواوى ژيان و چارەنووسى بە ئاكامى ئەو كارەوھ گریدراوھ. ەھر ئەوھش بووبووھ ھۇى ئەوھى گالئەى پىكەن. چونكە دادوھرەكەمان بە بۇنەى ئەو تايبەتمەندىيەوھ ناوبانگى لەرادە بەدەر دەركرديوو. لەو پلە و پاىەى ئەودا تا ئەو رادەيە چاوەروانىي لىنەدەكرا.

خه لکی پیکه نینیان بهو خولیا و برّوا به خو بوونهی دههات. به برّوای من ئه وان به هه له چو بوون و دادوهری ئیمه پیموایه که سایه تیه کی زور مه ند و ماقوول بوو، زور ماقوولتر له وهی خه لکی بیریان لیده کرده وه. به لام له بهر بیهیزی و لاوازی جهسته نهیتوانیبوو له سه ره تا وه کاریکی باش وه ده سستیینی و دواتریش هه ولینه دا قهره بووی بکاته وه.

سه روکی دادگاش هه ر ئه وه نده ده لیم مرو فیککی دلوقان و خاوه ن فره ننگ بوو. زوری ریژ بو کاره کهی و بیرو پای پیشکه وتوو ده دانا. تا رادهیه که هه لخواز بوو به لام زوریشی ماستاو له بهر بالادهسته کانی خووی سارد نه ده کرده وه. چونکه چاوه روانی ئه وه نه بوو له داهاتوودا پله و پایه ی برّواته سه ری. گه وره ترین ئامانجی ژیانی ئه وه بوو ببیته خاوه نی ئه ندیشه یه کی پیشره و. ئه و توانیبوو ملک و مال و دوست و ئاشنای خاوه ن ده سه لات په یدا بکا. هه ر وه ک دواتر ئاگادار بووین، په روه نده ی کارامازوف ته نیا له و لایه نه وه سه رنجی راکیشابوو، که تا رادهیه که ره نگدانه وه ی ریژی می کومه لایه تی و غیره تی رووسی پیوه دیاره. به لام سه باره ت به چونه تی جینایه تی قاره مانانی چیره که م و به تابه ت تومه تبار و ماجه را دلته زینه که ی زور که مته رخه م بوو و سه رساردانه چاوی له چاره نووسیان ده کرد. هه لسوکه وتیشی ئه وه نده سه رسوره یته ر نه بوو، چونکه به پیی بارودوخه که بوو.

زور به ره وه ی قازیبه کان ئاماده بن، دادگا هینده ی خه لک تیر ژابوو جمه ی دههات. دادگا که شمان چاکترین و گه وره و جیدارترین هولی شاره که مانه و بو ده نگیش باشه و توزی توند قسه بکه ی ده بیته زایه له. له لای ده سه راستی قازیبه کانه وه، که له سه ر سه کویه کی به رین هه لکه وتبوو، میزیک و دووریز کورسی ئاماده کرابوو بو کوری داوه ران. تومه تبار و پاریزه ره که شی له لای چه په جیگیان بو ته رخانکرابوو. له نیوه راستی هوله که شدا، نریک قازیبه کان، میزیککی لیوو به لگه ی تاوانه که ی له سه ر داندرابوو: کراسه سپی و هاوریشمینه که ی فیودور پاولوویچ که خوینی پیوه وشک هه لاتبوو.

دهسکاونگه سامناکه که ش که پنیان وابوو قه تله که به و کراوه، کراسه که ی میتیا که خوین به سه ر قوله کانیه وه رقیته ی به سستوو؛ کوته که ی جی جی گیرفانه که ی په له خوینی پیوه دیار بوو، ئه ویش هی ئه وه بوو ده سه ره خویناوییه که ی تیخستبوو. ده سه ره که ش گرموله و خویناوی و ره قه لاتوو، ئیستا ئیتر زهردی ده نواند: ده مانچه یه که که میتیا له مالی پیرخوتین پریکرده بوو بو ئه وه ی خو ی پی بکووژی، له ماکرویه تریفون بو رسیج به دزییه وه هه لیگرتبوو. پا که تیک که سی هه زار روبلی بو گرووشنکا تیدا هه لگیرابوو، بزگورپکی باریکی په مه یی که پا که ته که ی پی به سترابوو، زور شتی تریش که له بیرم نه ماوه. ناوه ندی هوله که ش جیگای ئاپوره ی خه لک بوو. به لام له بهر سه کوکه دا چه ند کورسییان بو شایه ده کان دانا بوو که دوا ی شایه دی له دادگا که ده مانه وه.

سه عاتی ده سی قازی هاتن - سه روکی دادگا، دادوهری بی مز و یه کیکی دیکه. دادوهر، هه ر له ریوه، دوا ی ئه وان هاته ژووری. سه روکی دادگا پیاوکی کورته بالای په نجا سالان بوو، چوارشانه و تیکسمرای، به قه لافه ت و ئه دگاریکی تووره و تووکه سه ری کورترکراوه ی ماشوبرنجیه وه. ته نزیلیکی سووریشی له مل کردبوو و که نازانم نیشانه ی چی بوو. دادوهر به برّوای من و زوربه ی حازریان وا دیار بوو رهنگی په ریوه و زهره هه لگه رابوو. ده تگوت له ناکاو ده موچاوی چکوله بوته وه، رهنگه به شه ویک وای لیهاتبی، چونکه دوو رۆژ له مه و بهر دیتبووم و زور ئاسایی ده نواند. سه روکی دادگا به و پرسیاره که هه موو ئه ندامانی لیژنه ی داوه ری حازرن، ده ستیگرد به قسه کردن.

به لام به م شیوه یه ناتوانین بچینه پیشی، له بهر ئه وه ی هیندی له شته کانم نه بیستوه. برّیکیان سه رنجم نه داوه تی و برّیکی دیکه شم له بیر چوته وه. به لام زیاتر له هه مووی به و هویه وه که نه کاتم هیه و نه شوینه که ش هه لگری ته وای ئه وشتانه یه که باسکرا. ته نیا ئه وه نده ده زانم که هیچ کامیان، یانی نه دادوهر و نه پاریزه ر، سه باره ت به قسه کانی لیژنه ی داوه ری

ناپهزايه تيبان دهرنه برې. ليژنه ي داوه رانيس ده زانم كين، چوار كه سيان
فهرمانه برې مه زرينگه ن، دوو كه سيان بازرگانن، شه ش كه سيشيان لاديبې و
پيشه سازن. له بيرمه زور بهرله ده ستپيكردي دادگاييه كه، له په ستا پرسياړي
سهير و سه مه رهيان ده كړد، به تايبه ت ژنان: "چون رووداويكي ئاوا دژوار و
دلته زين كه داوه ري كړدن له باره يه وه پيوستي به زانباري ته واو و
ره وانناسي هه يه، به چهنه كه س كارمهنه و لاديبې و بازاړي ده سپيرن؟"
هه روه ها، "كارمهنديك، يان كابرايه كي لاديبې كوا سه ري له و كارانه
دهرده چي؟" هه ر چوار فهرمانه ره كه ي ليژنه ي داوه ران، له راستيدا
پله وپايه يان له خوارئ بوو، جگه له يه كيان كه توزئ جحيلتر بوو، ئه و سي
كه سه ي ديكه پيش سپي بوون و هچكه س نه يده ناسين و مووچه يه كي زور
كه ميان هه بوو. ژنه كانيشيان په ننگه پير بن و نه يان توانيبې بين بو دادگا،
هه ركاميشيان بيگومان هور دوويه كيان مندالي ره شو و پوت هه يه. دياره به
عومراتيان كتبييكيان نه خويندوته وه و كاتي رابوار دنيان هه ر به په رين و
گه نجه فه كړدن تيه په ريوه. ئه و دوو كابرا بازرگانه ش مرموچ و بيدهنگ بوون
و كه سانتيكي ناو به دهره وه ش نه بوون. يه كيان پيشي تاشيبوو و جلوه برغي به
مؤدي فه رهنكي له بهر كړدبوو؛ ئه وي ديكه شيان پيشيكي كورت و بوزي
هه بوو و ميداليه كي به نه واريكي سووره وه له مل كړدبوو. لاديبې و
پيشه سازه كانيش پيوست ناكا باسي بكه ين. پيشه سازاني لاي ئيمه ش زياتر
له سه ر زه وي و زار كار ده كهن و له گهل لاديبه كان فه رقيان نيبه. دوو كه س
له وانيش به مؤدي فه رهنكي ليباسيان له بهر كړدبوو، په ننگه هه ر به و هويه ش
بي، پيس و نابووته تر له واني ديكه يان ده نواند. له ئاكامدا پياو له خوي
ده پرسى، هه ر خوم كاتيک چاوم پيبان كه وت له خوم پرسى: «ئهم جوره
كه سانه ده يانه هوي چي له و په روه نده يه هه لكريتن؟» له گهل ئه وه شدا
هه موويان روتال و گرژ و مؤن دانيشتبوون و پوخساريان تا راده يه ك
هه ره شه ناميز بوو.

ئاخري سه روكي دادگا په روه نده كه ي فيودورپاولوويچ كارامازوفي ليك
كړده وه، به لام به جواني له بيرم نيبه چوني ده ستپيكرد و باسه كه ي
دامه زرانده. ميرزابنوس فه رمانې به نيگابانه كه دا به ندي بينيته ژورئ،
ميتيايان هينا، بيدهنگي بالي به سه ر هوله كه دا كيشا و ويزه ي ميشووله يه كيش
نه ده بيبسترا. خه لكه كه ي ديكه نازانم چون بوون، به لام ميتيا شوينيكي زور
ناخوشي له سه ر من دانا و به جاري دلته نكي كړدم. جلوه برغيكي زور جوان
و نويي له بهر كړدبوو، ته رپوش و ريكوپيك. دواتر بيستم خه به ري ناردووه
بو خه ياته كه ي له موسكو، به زووترين كات ئه و ده سته جله ي بو ئاماده بكا،
تاكو روژي دادگايي كړدنه كه له به ري بكا. پيشتريش ئه و بهرگرووه كاري بو
كړدبوو، بويه ئه ندازه ي ميتياي له لا بوو. ده ستكيشي چه رمي له ده ست
كړدبوو، كراسيكي گرانبايشي له به ردا بوو. به هه نكاوي قورس و قايمه وه
پيي نايه نيو هوله كه و راست چاوي له پيش خوي بريبوو. بي ئه وه ي ريزه يه ك
په روش بي و خوي شلوي بكا روئي له سه ر جيگا كه ي دانيشت. هه ر له و
كاتدا پاريزه ر فيتي يوكوويچي به ناوبانگ هاته ژورئ و به به رده مي
خه لكه كه دا روئي بو شوينه كه ي خوي، خه لكه كه ده ستيان كړد به
سرت و خورت. پياويكي به له باريكه و كه له گه ت بوو. لاقى دريژ و باريك،
قامكي ده ستي شووش و دريژ و په ننگه پيو. پيشي تاشراو و تيفتيفه دراو،
تووكه سه ري كورت و شانده كراو، ليوي باريك و قه يتاني كه هيندي جار به
زه رده خه نه و چه زبه كيشي ده هات. چل سالان بوو. ئه گه ر له بهر چاوي
نه بوايه، كه چكوله و شيشلوق و زور له يه ك نزيكبوون و ته نيا لوتتيكي
باريك و دريژ ليكي جيا كړدبوونه وه، روخساري جوان و له به ردلان بوو. له
راستيدا سه روچاوي دريژوكه و بالنده ئاسايي بوو، بهرگي شه وي له به ردا
بوو به بوينباخي سپييه وه.

له بيرم نه ماوه يه كه م پرسياړي سه روكي دادگا له ميتيا چي بوو، كه
پيوهندي به ناو و كه سب و كار... بوو. ميتيا به توندي وه لاميدايه وه، ده نكي وا
به رز كړده وه كه سه روكي دادگا داچله كي و به سه رسورمانه وه چاوي ليكرد.

پاشان لیستەى ئەو كەسانەى بېرىار بوو لەو دادگاییه دا بەشداریبكەن . یانى لیستەى شایەد و شارەزایان، خویندرایەو، چوار كەس لە شایەدەكان نەهاتبوون . میۆسۆف؟ كە كاتى لیپرسینەوہى یەكەم شایەدیى دابوو، ئیستا لە پاريس بوو؛ مادام خۆخلاكۆف و ماكسیمۆفیش لەبەر نەخۆشى نەهاتبوون؛ ئیسیمیر دیاكۆفیش ئەو مەرگ بەرۆكى پىگرتبوو، راپۆرتى فەرمىى شارەوانى لەو بارەوہ راگەيەندرا. هەوالى مەرگى ئیسیمیر دیاكۆف سرت و خورت و جموجۆلى لە نىو خەلكەكە دا وەرپى خست. هەلبەت زۆربەى حەزەرات هەوالى ئەو خۆكوژییەیان نەبیستبوو. ئەوہى لە هەموو شتىك زیاتر سەرنجى خەلكى راکیشا، گوراندى كتوپرى میتیا بوو. لەگەل بیستنى هەوالى ئیسیمیر دیاكۆف، هەروا كە دانیشتبوو، نەراندی:

. ئەوہ سەگ بوو، وەك سەگیش تۆپى.

لەبیرمە پارێزەر هەلات بۆ لای و سەرۆكى دادگاش هەرەشەى لیکرد، ئەگەر جارىكى دیکە ئەو گۆرەگۆرە دووپات بكاتەو، بە توندى سزا دەدرى.

. ئیتر دووپاتینا كەمەو. لە دەم دەرچوو. ئیتر دووپاتى ناكەمەو.

هەلبەت لە روانگەى لیژنەى داوهران و حازریانەو ئەو پووداوە كورته بەقازانجى نەبوو. خووخدەشى بۆ هەمووان دەرکەوت و ئیتر پىویست بە گوتن ناکا. هەر ئەو پووداوەش بوو هۆى ئەوہى سزانامەكەى بخویندریتەو.

سزانامەكە ئەگەرچى بە كورتى نووسرابوو، بەلام داگرى هەموو شتىك بوو. زیاتر گرنگى بە چۆنیەتى قۆلبەست کرانى دابوو، بۆ دەبى دادگایى بكرى و... لەگەل ئەوشدا شوینتىكى قورسى لە سەر من دانا. میرزابنووس بە دەنگىكى بەرز و پەوان خویندییهو، بەو جۆرە پەردە لە سەر پووداوەكە هەلدرايهو و ئەو تراژیدیا دلتهزینە بۆ هەمووان پوون كرايهو. لە بیرمە هەر دواى خویندەوہكە، سەرۆكى دادگا بە دەنگىكى بەرز لە میتیای پرسى:

. تۆمەتبار، ئایا دان بە تاوانەكەى خۆتا دەنێی؟

میتیا لە ناکاو هەستا سەرپى و دیسان بە دەنگىكى بەرز و شیتانەوہ گوتى: «دان بە مەینۆشین و هەلەخەرجى و سەرەرۆیى و عەياشیدا دەنیم و دەمویست بۆ هەمیشە بىمە مرۆفیکى خاوەن ئابوو، بەلام چارەنووس بەسەرەوہ لەعەرزیدام. بەلام لەمەر مردنى ئەو پیرەپیاوہو، كە هەم باوكم بوو، هەم دوژمنم بوو، بیتاوانم. نا، نا، من دەستدریژیم نەکردۆتە سەرى و لەو بارەوہ بیتاوانم! دیمیتى فیلدۆرۆویچ هیچوپوچ و خویرییه، بەلام دز نییه.»

دیسان دانیشتەوہ. دیار بوو سەرتاپای دەلەرزى. سەرۆكى دادگا، دیسان بە كورتى و بە لەبزیكى توند و توورە وریایی پێدا تەنیا وەلامى ئەوہ بداتەوہ كە لى دەپرسن. لاپى نەروا و لە بابەتى باسەكە دوور نەكەویتەوہ. پاشان فەرمانیدا بچنە سەر پەروەندەكە. تەواوى شایەدەكانیان بۆ سویند خواردن بانگكردە سەر سەكۆكە. ئەو كاتە هەموویانم پیکەوہ دى. ئیجازەیان بە براكانى دیمیتى دا بە بى سویندخواردن شایەدى بدەن. دواى ئامۆژگارى قەشە و سەرۆكى دادگا، شایەدەكانیان لە سەر سەكۆكە هینایە خواری و دوور لە یەك دایان نیشاندىن. پاشان دانەدانە دەستیان كرد بە بانگ كردنیان.

شایه دانی پر مەترسی

نازانم شایه دانی تۆمە تبار و شایه دانی دادگا، سەرۆکی دادگا وای پیک خستبوون که به شیوهیهکی تایبەت بانگیان بکەن یان نا. بیگومان کاری خۆی بوو. هەر ئهوهنده دهزانم سهرهتا شایه دهکانی دادگایان بانگکرد. دووپاتیده که مه وه. نامه وئ مووبه موو باسی پرسیاره کان بکه م. چونکه قسه کانم تارادهیه که زایه ده بوو، ئاخاوتنی دادوهر و پاریزگاریهییهکانی وهکیل قسهی شایه دهکانیان له بهر یه که رانا و رواله تیکی ئاشکرا و ماناداریان پیدایا. منیش به شیخه که له دوو وتاره سهرنجراکیشه به وردی یادداشت کردوه، که له جیئی خۆیدا به چروپری باسیده که م، ههروهها رووداویکی دهگهن و چاوه پروان نه کراو که بهر له کوتایی هاتنی وتهکان روویدا و بیگومان ئاکامیکی تال و مهرگاویی بۆ محاکمه که به داواوه بوو. ههروهنده ده لیم له ساتهکانی هه وهلی محاکمه که وه شیوهی تایبتهی پهروهنده که سهرنجراکیشه بوو و هه موانیش ئه وهیان بۆ ده رکه وتبوو، یانی هیمی پاریزگاریهییه که ده بوو له سهر بنه مایه که دامه زری، که بتوانی به سهر حوکه کهکانی قازی و دادگادا زال بئ. هه ره له سهره تاشه وه هه موان تیگه یشتن که راستیهییه کان له دهوری خالیکی بهرچاو کۆبوونه وه و هه موو جینایه ته پر مەترسی و خویناوییه که ورده ورده ئاشکرا بوو. رهنگه هه ره له سهره تاوه هه موو بۆیان ده رکه وتبی که لیکۆلینه وهی پهروهنده فری به سهر باسه که وه نییه و له و باره وه هیچ گومانیکیان نییه. یانی له راستیدا پیویست ناکا له سهری برۆن، دیاره پاریزگاریهییه که ش هه روا شتیکی رواله تیهییه و تۆمه تباریش گومانی تیدا نییه

تاوانباره. پیموایه ته نانه ت ژنه کانیس که به ئاواته وه بوون تۆمه تباری دلرفین فحیل بئ، تیکرا به و قه ناعه ته گه یشتن که ئه و قه تلله کاری خۆیه تی. ههروهها پیموایه ئه گهر بناغه ی سزاکه ی ئاوا قایم و پته و دانه پیزرایه، ژنه کان دلایان گهردی ده گرت. چونکه ئه گهر وا نه بوایه کاردانه وهی دواییین دیمه نی فحیل بوونی تاوانبار که مپه رنگ ده بوو. سه ی ریش ئه وهیه ته واوی ژنه کان هه تا دواییین سات له سهر ئه و باوه ره بوون که فحیل ده بی. «ئه و تاوانباره، به لام فحیل ده بی: به هۆی ئه نگیزه ی مرۆقانه و به پیتی ئه ندیشه ی نوئ و هه ست و سۆزی نوئ که له م سهرده مه دا بۆته باو،» ههروهها ئیله و بیله. بۆ ئه وهش ئاوا تامه زرۆیانه به ره و دادگا خیزه رهیان به ستبوو. پیاوه کان زیاتر سهرنجیان دا بووه مشتومر و شه ره ده ندوو که ی دادوهر و فیتی یۆکوویچی به ناوبانگ. هه موویان به سهر سوورمانه وه له خۆیان ده پرسی که سیکلی لیزانی وه ک فیتی یۆکوویچیش ده ره قه ت ئه و پهروهنده یه نایه؛ هه ربۆیه سه رکه وتنه کانئ ه ویان هه نگاو به هه نگاو و به وردی په یگیری ده کرد.

به لام فیتی یۆکوویچ هه تا کوتایی، یانی هه تا کاتی ئاخافتنه که ی، هیچکه س تینیه ده گه یشت و سهری له کارهکانی ده رنه ده چوو. ئه وانیه له و کاره دا خاوه ن ئه زموون بوون پینانوابوو پیلانیکی به دهسته وهیه و به ره و ئامانجیکی تایبته ده رواته پیتی، به لام مه حال بوو پیاو تیبیگا. سه ره رای ئه وهش متمانه و باوه ره به خۆبوونی شکی تیدا نه بوو. له گه ل ئه وه شدا هه مووان به خۆشحالییه وه ئه وهیان بۆ ده رکه وتبوو که ئه و، دوا ی مانه وهیه کی کورت له نیو ئیمه دا، که رهنگه سی رۆژ زیاتر نه خایه نی، سه رکه وتنیکی بیوینه له و پهروهنده یه دا وه ده ستدینی. «زۆر به وردی خویندوو یه ته وه» و به سهر هه موو باریکی رووداوه که دا زاله. خه لک دواتر به پیکه نینه وه ده یانگوت ته واوی شایه د و دادوهرهکانی «له قوله میچه ی گرتبوو» و به جاری گێژ و ویزی کردبوون، وایلیکردبوون شایه دییهکانیان تووریکی ته ری نه ده هینا. به لام ویده چوو ئه و کاره ی بۆ رابواردن کردبی و له لایه کیشه وه ویستبیتی خۆی پیوه رانی، ههروهها وا بنوینی که رهوشتی باو و قه بوولکراوی دادگایی

کردنەكە هیچی پێ كەم و زیاد نەكراوە. چونكە هەمووان بەو قەناعەتە گەشتبوون كە ئابرووی بە شایەدەكانەو نەهێشتوو و لەوانەیه لە هەموو كەس زیاتر لەو بابەتە ئاگادار بێ. حەتمەن خەیاڵیكی لە سەردایە و خەنجەرێكی پارێزگاریی شاردۆتەو و هەلی لەباری بۆ هەلگەوئ، لە كالانی دەردەكێشئ. بەلام جارئ زۆر باشی لە خۆی پادەدی و ویدەچوو بە ئانقەست خۆی لە گێلی بەدا.

بەم شێوەیە، بۆ وینە كاتیك گریگۆری، پیرە خزمەتكارێ فیۆدۆرپاولوویچ سەبارەت بە ئاوەلا بوونی دەرگا كە شایەدی دا، لە پرسینەوێ لەگەل كرا، كاتیك ئۆبەئ پارێزەر هات پرساری لئیکا . بە حیسابی خستییه تەنگژەو. ئەو شەمان لە بیر نەچئ، كاتیك گریگۆری هاتە نیو هۆلەكەو، بە دەمار و لووت بەرزییەو هەنگاوی هەلدنایەو و لە هەمبەر شكۆی دادگا كە و ئاپۆرەئ خەلكەكەدا هەر مێشكێشی میوان نەبوو. ئەو عالەمە گۆییان بۆ راگرتبوو بەلام پێزەیهك دەست و زمانی تێكەل نەدەهات. جۆرێك دەدوا دەتگوت لەگەل مارتای خیزانی قسە دەكا، بەلام تۆزێك بەرێزانەتر. مەحال بوو كە سێك بتوانئ قسەئ پێ ببێئ. دادوەر سەرەتا سەبارەت بە ژبانی بنەمالەئ كارامازوف بەوردی پرساری لئیکرد. سەرلەبەری چۆنیەتی و بارودۆخی بنەمالەكەئ گێزرایەو و سوور سوور دیار بوو شایەدەكە بیلایهن و بیدەغەلەیه. ئەگەرچی پەحمەتی بۆ رۆحی ئەربابە خوالخۆشبوو كەئ نارد، بەلام دانی پیا نا كە دەرەق بە میتیا زۆری درێغی كردوو و «منداڵەكانی ئەو جۆرەئ پێویستە نەعاماندوو.» هاتە سەرباسی مندالی میتیا و گوتئ: «بە ساوایی ئەگەر من نەبوایم رێشك و ئەسپێ دەیانخوارد. باوكێشی نەدەبوو ئاوا زولمی لئیکا و دەست بە سەر بەشەمالەكەئ دایكیدا بگێئ كە بە پێئ یاسا هی ئەو بوو.»

لە وەلامی دادوەر دا كە لئئ پرسئ بۆ ئەو مەسەلەیهت هینا گۆرئ، كە گوايه فیۆدۆرپاولوویچ دەستی بە سەر بەشەمالەكەئ میتیا دا گرتوو، گریگۆری هەمووانی تووشی سەرسورمان كرد و هیچ ولامیكی نەبوو، بەلام هەروا لە سەر ئەو پێداگری دەكرد كە كۆرە زولمی لئچوو و دەبوو چەندەزار رۆبلی

دیکەئ پێدايه. ئەو شەمان لە بیر نەچئ، دادوەر زۆری پێداگری لە سەر ئەو دەكرد كە فیۆدۆرپاولوویچ بە راستی دەستی بە سەر بەشكێك لە میراتەكەئ میتیا دا گرتوو یان نا، ئەو شەئ لە هەموو شایەدەكان و هەروەها ئیوان و ئالیووشاش پرسئ، بەلام وەلامیكی راست و دروستی دەست نەكەوت. هەموو دەیانگوت وابوو، بەلام نەیان دەتوانئ بەلگەیهكی رۆون بە دەستەو بەدەن. كاتیك گریگۆری باسی ئەو شەوئ كرد كە كاتی شێو خواردن دیمیتري خۆئ بە ژووریدا كردبوو، لە باوكی دابوو و هەرەشەئ لئكردبوو دەگەریتەو و دەیکوژئ، شوینیكی زۆر خراپی لە سەر دادگا و رەوتی پەروەندەكە دانا، بە تاییەت خزمەتكارێ پیر بە شێوەیهكی زۆر جیددی باسی رۆوداوی ئەو شەوئ دەكرد. وەكانیشی هیندە داناردانار و لەسەرەخۆ و رێكوپێك دەردەبێرئ شانی لە شانی فەساحەت دەدا. گوتئ لە سەر ئەو رقی لە میتیا هەلنەستاو كە بە زلله لئیداو و داویەتی بە عەرزیدا؛ ئەو شەئ لە دلدا نەماو و لەمێژە لئئ خۆش بوو. سەبارەت بە ئیسمر دیاكوفی رەحمەتیش، داوی ئەو خاچی خۆئ كێشا گوتئ ئەو كورپێكی وردبێن و زیرەك بوو، بەلان گەوج و نەخۆش بوو. لەو هەش خراپتر زۆر سپلە بوو، هەمووشی خەتای فیۆدۆرپاولوویچ و كۆرە گەرەكەئ بوو وایان فێر كردبوو. بەلام تا پادەیهك باسی راست و ئیژی ئیسمر دیاكوفی كرد و گێزرایەو كە جارێكیان پارەئ ئەربابەكەئ لە حەوشە دیوئەو و بەجیئ ئەوئ بیشاریتەو داویەتەو بە ئەربابەكەئ، ئەویش «دراویكی ئالتون» ئی داوئ، داوی ئەو هەش زیاتر كەوتۆتە بەردلی فیۆدۆرپاولوویچ و متمانەئ سەروماالی پئكردوو. گریگۆری دیسان پێداگری لە سەر ئەو كردهو كە دەرگای بەرەوباخەكە كراوئەو. زۆرتري پرسار لئكرا، بەلام هەموویم لە بیر نەماو.

ئەنجا پارێزەر دەستی كرد بە لئیرسینەوئ. یەكەم پرساریك كە لئیکرد سەبارەت بەو پاكەتە بوو كە پێیان وابوو فیۆدۆرپاولوویچ گۆژمەئ سئ هەزار رۆبلی بۆ «كەسێكی دیاریكراو» تیدا هەلگرتوو.

«ئایا ئیوه سالانیکی زۆر له نزیکهوه خزمهتتان به کارامازۆفی گهوره کردووه ئه و پاکهتتهتان دیوه؟» گریگۆری وهلامی دایهوه که نهیدیوه و له کهسیشی نه بیستووه «ههتا ئه و کاتهی که ههمووان سهبارته به و پاکهته قسهیاندهکرد.» فیتی یۆکوویچ ئه و پرسیارهی سهبارته به پاکهتهکهی، وهک ئه و پرسیارهی دادوهر پیداکرانه بوو که سهبارته به میراتهکهی میتیا پرسیبووی، پرسیاریان له تهواوی ئه و کهسانه کرد که ویدهچوو ههوالیکیان له و بارهوه ههبن. ههمووشیان هه ئه و بوو ولامهکهیان: ههچکس پاکهتهکهی نه دیوه، ئه گهرچی زۆربهیان نهقلهکهیان بیستبوو. هه ر له سه رهتاوه، هه موو بۆیان ده رکهوت فیتی یۆکوویچ پیداکری له سه ر ئه و مه سه له یه ده کا.

فیتی یۆکوویچ، به شیوهیهکی چاوهروانه کراو گوتی: «ئێستا، ئه گه ر ئیزنتان له سه ر بێ پرسیاریکتان لێ ده که م، ئه و ده رمانه، یان رووتی بیلیم ئه و ده مکراوه که پیشتریش له لێ پرسینه وه که دا باسکرا و ئه و شه وه له پشت و که له که ته هه لساویوه و به ده رمانیکی شیفاده رتان زانیوه، له چی دروستکراوه؟»

گریگۆری به ماتێ چاوی له پارێزه ر بپری و دوا ی تاویک بیدهنگی له ژیر لێوه وه منجاندی: «زه عفرانی تیدا بوو.»

- ته نیا زه عفران، هه چی دیکه ته له بیر نییه؟

- بیژانیشی له گه ل بوو.

- په نگه بیباریشی تیدا بووی؟

- به لێ بیباریشی تیدا بوو.

- هه موو ئه وانه ش له گه ل ودکا کولینداربوون؟

- له ئالکۆلی خالیسدا.

پیکه نینیکی نه رم له نیو هۆلی دادگا که دا ده نگیدایه وه.

- زۆر چاکه، له ئالکۆلی خالیسدا. پیموایه دوا ی ئه وه ی پشت و که له که تان پیدامالی، ئه وه ی له شووشه که دا مابۆوه ناتان به سه رتانه وه، ئه ویش به و دوعا و نووشتانه وه که ته نیا ژنه که ته لێ ئاگادار بوو؟

- به لێ.

- زۆرتان لێخواردوه؟ بفرموون به قه د په رداخیک یان دوو په رداخ شه راب ده بوو؟

- په رداخیک ده بوو.

- په رداخیک، په نگه په رداخ و نیویکیش؟

گریگۆری وهلامی نه دایه وه. وه ک ئه وه ی له مه به سه ته که نه گه یشتی.

- په رداخ و نیویک ئالکۆلی خالیس. خراپنییه. پیتوانییه جگه له ده رگای به ره ورووی باخ. ده رگا کانی ئاسمانیش ئاوه لا بووه؟

گریگۆری بیدهنگبوو. دیسان پیکه نین دادگا که ی داگرته وه. سه روکی دادگا که ته کانیکی له خۆی دا.

فیتی یۆکوویچ به پیداکرییه وه پرسیی: «لێت روونه ئه و کاته ی ده رگا که ته کردوه، به خه به ر بووی یان به دم خه وه وه ده ره په ربیته؟» به پیوه بووم.

ئه وه به لگه نییه بۆ ئه وه ی به خه به ر بوویتی (دیسان ده نگی پیکه نین). ئه گه ر که سیک له و ساته دا پرسیار ی لێ بکرایه ی - بۆ وینه چ سالیکه - ده توانی وه لامبده یته وه؟

- نازانم.

- ده ی ده زانی چ سالیکه؟

گریگۆری مات و په ری شان را وه ستابوو و چاوی له ئه شه که نه جه ره که ی ده کرد. سه هیریش ئه وه بوو به راستی نه ی ده زانی چ سالیکه.

- ئایا ده توانی بلی ده ستان چه ند قامکی هه یه؟

گریگۆری به ده نگیکی به رز و ئاشکرا گوتی: «من خزمه تکارم. ئه گه ر گه ره کان به باشی ده زانن من وه سه ر ته له بیه رم، ناچارم تاملیکه م.»

فیتی یۆکوویچ ماتبوو، سه روکی دادگا هه لیدایه و داوایلێکردن پرسیار ی باشتر بکه ن. فیتی یۆکوویچ ده ستی به سینگییه وه گرت و گوتی ئیتر پرسیاریکی نییه له و شایه ده ی بکا. هه لبه ته شایه ده ی دانی پیاویک که ده وایه کی

ئاوا تاييەتى خواردېن لەوانەيە «دەروازەکانى ئاسمان» یشى ديتىن. كەسىك كە نەزانى لە چ سالىكدا دەژى، ديارە خەلكەكە و ليژنەى داوهرانىش تارادەيەك تووشى دېدونكى دەكا. بەلام بەرلەوہى گريگورى لە شوينى شايدەدى دان بيتە خواری، پروداويكى تر قەوما. سەرۆكى دادگا پرويكرده ميتيا و لىي پرسى بيروپات سەبارەت بە قسەكانى ئەم شايدەدى دوايى چييه؟

ميتيا بە دەنگى بەرز گوتى: «جگە لە دەرگاكە، ئەوہى گوتى راستبوو. لە بەر خاترى دۆزىنى سەرم سپاسيدەكەم؛ لە بەر خاترى ئەوہى لىم خۆش بووہ زۆرى لىمەمنونم. ئەم پيرەپياوہ لە تەواوى ماوہى ژيانيدا راست و بىدەغەلە بووہ و بەقەد حەوت سەگ دەرہەق بە باوكم وەفادار بووہ.»

سەرۆكى دادگا وريايى پيدا كە: «ئاگات لە دەمت بى، ديميتىرى فيودورويچ»

گريگورى منجاندى: «من سەگ نيم.»

ميتيا گوراندى: «زۆر چاكە من سەگم، ئەگەر پيتوايە ئەو قسەيە پرسووكايەتتايە، بە خۆمى دەليم و داواي لىيورننت لىدەكەم. من دەرہەق بەو پيرەپياوہ زۆر دلرەق و زالمبووم. دەرہەق بە "ئۆزۆپ" یش زالم بووم.»

سەرۆكى دادگا ديسان بە موموچى پرسى: «كام ئۆزۆپ؟»

- ئەھا، پىيىرۆ... مەبەستم باوكمە، فيودورپاولوويچ.

سەرۆكى دادگا ديسان بە لەبزيكى توند و توورە وريايى پيدا ئاگاي لە زمانى بى.

- خەريكە بيروپاي قازيبەكان دەرہەق بەخۆت خراپدەكەى.

كاتىك پراكتينيش شايدەدى دا، پاريزەر وريايى و تيگەيشتويىيى خۆى نواند. وچاكە ئەوہش بلیم پراكتين شايدەديك بوو، كە دادوہر گرنگايەتتايەكى زۆرى پى دەدا. ديار بوو ەموو شتيك دەزانى. زانياريبەكانيشى سەرسورھيتنەر بوون، ەموو شوينيك چووبوو، ەموو شتيكى ديتبوو و قسەى لەگەل ەموانىش كردبوو. مووبەموو ئاگاداريى لە سەر ژياننامەى فيودورپاولوويچ و

۱- ەنەكچيى شانۆنامە سوونەتتايەكان.

يەك يەكى بنەمالەكەى ەبوو. راستتايەكەى نەقلى پاكەتەكەى لە ميتيا خۆى بيستبوو. بەلام كارە جوانەكانى ميتيا لە ميتروپوليس و تەواوى كردەوہ و تەكانى بەوردى باسكرد. ەروہا چيروكى گسكەكۆلەى سەروان ئيسنگيريفى بە جوانى گيزايەوہ. بەلام پراكتينيش سەبارەت بە ميراتەكەى ميتيا قسەيەكى ئەوتوى نەكرد و خۆى بەو قوريات و قسەلۆكانەوہ بەستەوہ. « بە شيوەيەكى شيتانە و كارامازوفيانە بۆ شيواندنى كارەكان، كە پياو سەرەندەرى لىناكا، كە كاميان بۆ ئەو دەبى سەرکۆنە بكرى و كاميان ەقى ئەوى ديكەيانى پامال كردوہ؟» پراكتين ئەو كارەساتە دلەه ژيانەى بە خووخدەيەك زانى كە بە ەوى سەدان سال بەردەدارى و بارودۆخى خەفەتبارى پروسياوہ سەرى ەلداوہ. چونكە ياسا و دامەزراوہيەكى بەريوچى نەبووہ. لە راستيدا ئىجازەيان پيدا بوو تارادەيەك ئازادانە قسە بكا. يەكەم جار بوو پراكتين بۆى ەلەكەوتبوو ئاوا عالەميك گويى لىيگرن و دەيويست ەموو سەرەنجەكان بۆ لاي خۆى پراكتيشى. دادوہر دەيزانى پراكتين خەريكى نووسىنى وتاريكە لە سەر ئەم پەروەندەيە. دواتريش لە وتەكانيدا ئاماژەى بە ەيتندى لايەنى وتارەكەى كرد و ديار بوو ديتوويەتى. پاشان دىينە سەر ئەوہش. وينەيەك كە ئەو شايدە بەدەستتايەوہ دا، وينەيەكى نەخس و تاريكبوو، بنەماى سزاكەى بە جارى قايم و پتەو كرد. لە سەريەك، وتەكانى پراكتين بە ەوى سەربەخۆيى و بەرزىي ئەندىشەكانىيەوہ، دانىشتوانى ەولەكەى تووشى سەرسورمان كرد. تەنانەت كاتىك باسى سەردەمى بەردەدارى و بارودۆخى تال و نالەبارى پروسيायى كرد، دوو سى كەس چەپلەيان بۆ لىندا. بەلام پراكتين بە ەوى سەرەروپىي و خولياى لاوييەوہ تووشى خەتايەك بوو كە پاريزەر لەرپتوہ كەلكى لىوہرگرت. پراكتين كاتىك وەلامى ئەو پرسيارانەى دەدايەوہ كە سەبارەت بە گرووشنكا لىيان دەپرسى، بە ەوى شادى و ەسستكردن بەوہى قسەكانى سەرنجى ئەوخەلكەى پراكتيشاوہ، تەواو لە خۆى دەرچووبوو، ئەوہندەى لە قسەدا زىدەپەوى و پركيشى كرد كە ناوى ئاگرافنا ئەلكساندرفناى وەك «گراوى سامسانوف» ەيتا. پاشان ەرچەندى ەوليدا نەيزانى چۆن ئەو قسەيەى

قوتداتەو. چونكە فیتی یۆكۆویچ ھەر لەرئوھ مەچەکی گرت. ھەمووشی بەو ھۆیەو بوو، كە راکیتین بییری لەو بابەتە نەکردبوو، كە پارێزەر لەو ماوھ كورتەدا توانیبیتی ئاوا بە سەر بارودۆخ و پیچوپەنای پەرەندەكەدا زالبی.

پارێزەر بە بزەییەکی میهرەبان و بەرێزانەوھ گوتی: «ئێجازه بفرمویں پیرسم كە ئیوھ، ھەر ئو ئاغای راکیتینەن كە نامیلکە یەكتان بەناوی «ژیانی بییری كۆچکردوو، باوھزوو سیما» بلاو کردۆتەوھ كە پرە لە بیروكە ی مەزھەبی و پیشكەش بە ئۆسقۆفت کردووھ؟ لەم دواییانەدا خویندەمەوھ و زۆرم بی خۆشبوو و چیژم لیوھرگرت.»

راکیتین كە دیار نەبوو بە چ ھۆیەك ئاوا تیکچووھ و تا رادەییەك ھەستی بە شەرمەزاری دەکرد، لە ژیر لیوییەوھ گوتی: «بۆ ئوھم نەنووسی بلاوی بكەمەوھ... دواتر بلاو بۆوھ.»

– ھەر زۆر نامیلکە ی چاکە، زۆر باشت نووسیوھ، بییریاریکی وھك ئیوھ دەتوانی و دەبی بشتوانی، لە باسیکی كۆمەلایەتیدا گرینگترین و بەربلاوترین بیرورا دەربری. ئو نامیلکە جوان و پڕئامۆژگارییەتان كە لە سایە ی ئۆسقۆفەوھ بە شیوھییەکی باش چاپ و بلاو بۆتەوھ، خزمەتیکی گەرھ و بەرچاوی کردووھ... بەلام مەبەستیکی گرینگ كە دەمەوی لیتانی بیستم ئەمەییە، ھەر ئیستا گوتت لەگەل خاتوو ئیسۆتیلۆف ئاشناييەتیەکی نزیكتان بووھ. (دەبی ئوھش بلیم ئیسۆتیلۆف نازناوی گرووشنكا بوو. ئوھشم ئوھ رۆژە لە كاتی دادگاییەكەدا بۆ یەكەم جار بیست.) راکیتین وھك چەوھندەر سوور بووبۆوھ، گوراندى: «ناتوانم باسی ھەموو پێوھندی و ئاشناييەتیەكانم بكەم... من پیاویکی جھیلیم... كی دەتوانی ولامدەری تەواوی ئوھ دیدار و ئاشناييەتیانە بی كە لە ژیانیدا بووھ؟»

فیتی یۆكۆویچ، كە ئوھیش تارادەییەك شیوابوو، پەلە ی ئوھ ی بوو كە داوی لیبوردن بكا، گوتی: «دەزانم، زۆرباش تێدەگەم. ئیوھش وھك ھەموو كەس دەتوانن لەگەل ژنیکی شوخوشەنگ و دلرفین سەری ئاشناييەتی داخەن كە، تافی لاویش بەوشتانەوھ خۆشە. بەلام... تەنیا دەمویست بزائیم... وھك زانیومە

خاتوو ئیسۆتیلۆف یەك دوو مانگ لەمەوبەر زۆر تامەزرۆ بووھ لەگەل ئالكسی فیودۆرۆویچ ئاشنا بی و ئەگەر بە جلوبەرگی راھیبانەوھ بیبە ی بۆلای، قەولی داوھ بیست و پینچ رۆبلیت بداتی، ئوھش لە راستیدا عەسری ئو رۆژە پینش ھات كە ئو جینایەتە سامناكە روویدا، كە ئیستا ئەم دادگاییەمان بۆ گرتووھ. تۆش ئالكسی كارامازوف برد بۆ لای خاتوو ئیسۆتیلۆف و بیست و پینچ رۆبلیت پاداش لەو خاتونە وەرگرت. ئوھ ی دەمویست لیتان بیستم ئەمە بوو.»

- گالته بوو... ئاخ نازانم ئوھ چ قازانجیکی بۆ ئیوھ تێدایە... ئو پارەییەم وھك گالته لیوھرگرت... خەیاڵم بوو لە پاشان بیدەمەوھ...

- كەوايە وەرنگرت... بەلام تا ئیستا نەتداوھتەوھ... داوتەتەوھ؟ راکیتین منجاندی: «ئوھ شتیکی ئاساییە و ھیچ ھەمیەتیکی نییە. وەلامی ئو جۆرە پرسیارانەش نادەمەوھ... چونكە پارەكە ی دەدەمەوھ.»

سەرۆکی دادگا پەرییە نیو قسەكانیان، بەلام فیتی یۆكۆویچ گوتی لیپرسینەوھ ی لە ئاغای راکیتین تەواو بووھ. راکیتین كە ھەستی بە شەرمەزاری دەکرد و پینوابوو سووك بووھ، لە سەر سەكو ی شایەدیدانەكە ھاتەخواری. ئو شوینیە قسەكانی لە سەر ئاپۆرە ی خەلكەكە ی دانابوو، بايەخی نەما، قەلافەتی فیتی یۆكۆویچیش، ھەروا كە چاوی لە رۆیشتنەكە ی راکیتین دەکرد، دەتگوت بە چاوی ئوھ بە خەلكەكە دەسەلمینی: «ئوھش نمونە ی ئو مرۆقە پروناكیرە ی كە تۆمەتباری دەكەن» لە بیرمە ئو قسانەش بەبی ھاتوھاواری میتیا كۆتایی پینەھات. قسەكانی راکیتین سەبارەت بە گرووشنكا بە جاری ئیمان ھەردە ی کردبوو، لە ناکاو گوراندى: «بیرنارد!» داوی وەقسەھیتانی راکیتین و داوی ھاتنی ئاخافتنەكە ی، سەرۆکی دادگا لە میتیای پرسى قسەییەکی بۆ گوتن ھەییە، میتیا بە توورەیی گوتی:

- لەو كاتەوھ قۆلبەست كراوم، پارە ی لیقەر ز کردووم و نایداتەوھ! ئوھ بیرناردیکی ھەلخواز و ھیچوپووچە، ئیمانی بە خوداش نییە؛ كلاری لە سەر ئۆسقۆفیش نا!

میتیا دیسان به هوی قسه رهقی و زمان پیسی سه رکونه کرا، به لام راکیتین ئیتر ئابرووی پیوه نه مابوو.

شایه دی دانی سه روان ئیسنگیرفیش بیفایده بو، به لام له بهر هویه کی جیاواز. سه روان به جلو به رگیکی کون و چلکن و پوتینی قوراوییه وه هاتبوو، پاشان به هوی چاوه دیری ئه فسه رانی پولیسه وه ده رکوت که ته واو به دمه سته. سه بارهت به سووکایه تی پیکردنی له لایه ن میتیاوه پرسپاری لیکرا، به لام خوی بوارد له و لام دانه وه.

- خودا خیری وه پیتی. ئیلیوشچکا پیگوتم له و باره وه هیچ نه لیم. خودا له و دنیا توله م بو ده کاته وه.

- کئی گوتی وه لامیمه ده وه؟ مه به ستنت کتییه؟

- کوره که م، ئیلیوشچکا. له لای به رده که گوتی: «باوه، باوه، زوری سووکایه تی پیکردی!» ئه و ئیستا خه ریکه دهری...

سه روان له نا کاو دای له پر مه ی گریان و له هه مبه ر سه روکی دادگادا به چوکدا هات. له گه ل پیکه نینی خه لکه که به پرتا و بردیانه دهری... ئه و کار دانه وه یه ی دادوهر له بهر چاوی گرتبوو، هیچ ناکامیکی لینه که وته وه.

فیتی یوکووچ هه ر هه لیکه ی بو ده ره خسا، هه ولی دها ئه وه پهری که لکی لیوه رگری. به زانیاری وردیش له سه ر چونا یه تی پهروه نده که خه لکی زیاتر تووشی سه رسامی ده کرد. به م شیوه یه، بو وینه تریفون بوریسیچ چاکی خوی نیشاندا و بیرو پای سه بارهت به میتیا زور ده مارگرژانه بوو. به قامک حیسابیکرد که یه که م جار میتیا له ماکرویه، حه تمن سی هه زار روبلی خه رج کردووه و گوتی به ته واوی له وه دلنایه. «یان بریک له وه که متر. ئه گه ر بزائن چون پاره ی بو ئه و که چه قه ره جان هه لده رشت! لادیه ئه سپیونه کانیش وه نه بی یه کی نیوه روبلیکیان بو فریداته سه ر شه قام، به لکو هه موویان یه کی بیست و پینچ روبلی پیدان. نازانی چه نده شیان لیدزی! هه رکه سه ی به شی خوی پاره ی ده رفاند و شرتوون ده بوو. له جبی واش دز به کئی ده گری، هه ر له سه ره تای به زم و ره زمه که وه وه ک گه لای دار پاره ی هه لده رشت، ئیتر چون ده توانی

مه چه کی دز بگری؟ لادیه کانی ئیمه هه موویان دزن؛ ئه و دنیایان هه ر له بیر نییه. ئه و که لادیه نه ی ئیمه نه زمیکی ئاوا فیر بوون، له وه تا فیری ئه و دزی و فزییه بوون، گورزی خویان گرتووه. پینشت زور ده سته نگ و هه ژار بوون.» له راستیدا، ته واوی خه رچی و ده ست بلاوییه کانی وه بیر هاته وه و شاخ و بالیشی پنده دا. له ناکامدا هیچکه س بروای نه ده کرد ئه و شه وه هه زار و پینچ سه د روبلی خه رچ کردی و پاشما وه که ی له تووره که یه ک نابی و له ملی کردی. تریفون بوریسیچ هه ولیده دا هه رچونیکه دادوهره کان قانع بکا و پینان سه لمیتی میتیا ئه و هه ل خه رجییه ی کردووه، بو یه گوران دی: «سی هه زار روبلم به ده ستییه وه دی، وه ک ئه و روزه لیم روونه، به چاوی خوم دیم. پیموا یه ده زانم پاره ببزیرم.» کاتیک فیتی یوکووچ ناچار بوو لپرسیینه وه ی له گه ل بکا، نه یویست قسه کانی به درو بخاته وه، به لام ده ستیکرد به پرسپاری کردن سه بارهت به یه که م به زم و ره زم له ماکرویه. یانی مانگیک بهر له قولبه ست کرانی میتیا، تیموتی و کابرایه کی دیکه ی لادی به ناوی ئاکیم، له دالانه که گه لایه کی سه د روبلیان دیبووه که میتیا لیکه وتبوو، هه لیده گرنه وه و ده ییه ن بو تریفون بوریسیچ. ئه ویش له بهر خاتری ئه و کاره یان یه کی روبلیکیان ده داتی. پاریزه ر پرسپی: «ده ی، کاکی کاروانسه راجی ئه و سه د روبله ت دایه وه به دیمتری کارامازوف؟» تریفون بوریسیچ ده یویست لاری بروا و راستی نه لی... به لام دوا ی ئه وه ی ئه و دوکابرا لادیه یان هینا بو لی پرسینه وه، ناچار بوو دانپیدابنی که ئه و سه د روبله ی وه رگرتووه، به لام گوتی ته واوی پاره که م بیکه م و زیاد داوه ته وه به دیمتری فیودورووچ. «به لام چونکه ئه و به ریزه له و کاته دا مه ستبوو، په نگه له بیرینه بی.» به لام چونکه سه ره تا حاشای له و سه د روبله کردبوو، ناچار بوو ئاکیم و تیموتی بو سه لماندنی مه سه له که بیتن، هه ربویه هه مو قازی و دادوهر و خه لکه که ی تووشی دردوگی کرد و بروایان نه ده کرد ئه و سه د روبله ی دابیته وه به میتیا. هه ربویه یه کیکی تر له شایه ده پر مه ترسییه کانی دادیاری دیسان ئیحتوباری چوو.

تۆبەى دوو لە ھەيستانىيەكە ھات بۆ شاھەدى دان. ئەوان زۆر بە لووتبەرزى و سەربەخۆيىيەو، بە دەنگىكى بەرز گوتيان بە جووت لە خزمەت خاك و ولاتدا بوون. و «پان مېتيا» سى ھەزار رۆبلى پى پېشنيار كردوون كە «شەرەفيان لىكړى»، برىكى زۆرىشى پارە بە دەستەو بوو. پان مووسا پاولوويچ قسەكانى پر بوو لە وشە و رستەى لە ھەيستانى، كاتىك تىگەيشت ئەو كارە لە بەرچاوى سەرۆكى دادگا و دادوەر قەدرى دەباتە سەرى، زياتر باى لە خۆى كرد و بە پۆز و دەمارەو، يەكسەر چووو سەر زمانى لە ھەيستانى. بەلام فېتى يۆكويچ ئەوانىشى بە دەندووك پىوھ كرد. ديسان تريفون بۆرىسيچيان بانگ كردەو، دواى تۆزى خو گنخاندن، ناچار بوو دانىيابنى كە پان ورۆبلىفسكى بەستەيەكى گەنجەفەى ساختە لە جىي گەنجەفەكەى مېتيا داناو، پان مووسا يالوويچيش لە ماوھى يارىيەكەدا گزەى كردوو.

بەو شىوھى پرمەترسىترىن شاھەدەكان بۆ لىپرسىنەوھ راکيشكران و فېتى يۆكويچى بەناوبانگ توانى ھەموويان بەدناو بكا و توشى شەرمەزارىيان بكات. لەگەل ئەوھشدا دادوەر و كارناسانى دادگا پەسنى لىھاتوويى و شارەزايى فېتى يۆكويچيان كرد و لە خۆيان پرسى ئەم كارە پرهونەر و ئەزمونەى بە كەلكى چى دى؟ چونكە ديسان دووپاتىدەكەمەوھ ھەموو ھەستيان بە قورس بوونى سزاكەى مېتيا دەكرد و جار لەگەل جار قورستر و حاشاھەلنەگرتەر دەبوو. بەلام كاتىك متمانە و زالبوونى ئەو «چادووبازە گەرە»يان بۆ دەرکەوت و زانىيان ئارام و لەسەرەخۆيە، چاوەرپوان مانەوھ و لە دلى خۆياندا دەيانگوت: «كەسايەتییەكى ئاوا» بېھوودە لە پترزبۆرگەوھ نەھاتووھ و كەسىكى وا نىيە سەرنەكەوتوو بگەریتەوھ.

(۳)

پزىشكانى كارزان و نيو كىلو فستق

پشكنىنى پزىشكانىش ئاكامىكى پر قازانجى بۆ تۆمەتبار لىنەكەوتەوھ. دواتر دەرکەوت كە فېتى يۆكويچ زۆرى دل بەو كارە خوڤ نەكردبوو. لە سەر داوا و پىداگرى كاترنا ئىوانا ئەو پزىشكە بەناوبانگە لە مۆسكووھ ھاتبوو. ھەلبەت بۆ پارىزەر زەرەدىكى بەدواوھ نەبوو، لەوانەيە ناوچاوەكەى ھىنايىتى و زۆرىش بەقازانجى تەواو بى. سەرەپراى ئەوھش چونكە بىروراي پزىشكەكان دژى يەك بوون و لە سەر پشكنىنى مېتيا كۆك نەبوون، كارەكە ئاكامىكى سەير و پىكەنىنى لىكەوتەوھ. پزىشكەكان لەم كەسانە پىكھاتبوون، پزىشكى مۆسكووى، پزىشكەكەى خۇمان ھىرتىزنستىۆب، ھەرەھا پزىشكى لاو واروینسكى. ئەو دوانەى دوايى وەك شاھەدى داديارىش ھاتنە سەر سەكۆى شاھەدى.

يەكەم كەس كە وەك كەسايەتییەكى لىزان بانگرا بۆ شاھەدى، دوكتۆر ھىرتىزنستىۆب بوو. ئەو پىرەپىاويكى سەر و ردىن سپى و نزىكەى ھەفتا سالى تەمەن بوو، مووى پىشەسەرى تەنك بووبوو. كەلەگەت نەبوو، بەلام خاوەنى لەشىكى تىكسمراو و پتەو بوو. تەواوى خەلكى شار رىزيان بۆ دادەنا. دوكتۆرىكى بە وىژدان و مرۆفكىكى بىوینە و خاوەن ئىمان بوو. ھىرەن ھووتىر يان يەكئ لە برايانى ھۆزى «موراويا» بوو، ئەوھم لىرپوون نىيە. سالانىكى زۆر بوو لە نىو ئىمەدا دەژيا و پىاويكى لەسەرەخۆ و خاوەن كەسايەتى بوو. زۆر دلسوژ و مېھربان بوو. بەخۆرايى نەخوشە دەستكورت و ھەزارەكانى ماریجە دەكرد. سەرى بە مال و كەويلى ھەمواندا دەكرد و

سەردانی نەخۆش و لىقەوماوانى دەکرد و پارەى دەدانى، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا زۆر خىشەسەر بوو. ھەر ئەوەندە پىي بچەقاندبايە و لە قسەيەك سوور بووايەتەو، ئىتر بە ئامان و زامان دەستی ھەلنەدەگرت و پاشگەزبوونەوئى نەبوو. لەگەڵ ئەوەشدا زۆربەى خەلكى شارەكەمان ئاگادار بوون كە ئەو دوكتۆرەى لە سەر داواى كاترینا ئىوانا ھاتبوو، لە ماوەى ئەو دوو سى پوژ مانەوھيدا، سەبارەت بە زانستى دوكتۆر ھىرتىزنستىۆب قسەى بە تويكى كۆرەبوو، ئەو دوكتۆرە بىست و پىنج رۆبلى ھەقى ھەسكردنى نەخۆش وەرەدەگرت، لەگەڵ ئەوەشدا چەند كەس لە خەلكى شارەكە بە ھەليان زانى و بىئەوئى گوى بەدەنە گرانيبەكەى خۆيان پيشاندا. ئەو كەسانەش، پىشتر نەخۆشى دوكتۆر ھىرتىزنستىۆب بوون، دوكتۆرى مۆسكۆيىش رەخنەى لەشيوەى ماريجەكۆرەكەى گرتبوو. ئاخىر وائلېھاتبوو ھەركە چاوى بە نەخۆشەكان كەوتبوو، پرسىبووى: «دەى، ئەو كى ئەو دەوا و دەرمانەى لە ملتان كۆرەو؟ ھىرتىزنستىۆب؟ ھا، ھا، ھا!» ھەلبەت دوكتۆر ھىرتىزنستىۆب ھەموو ئەو قسانەى پىدەگەيشتەو، ئىستا ھەر سى دوكتۆرەكە يەك لەداوى يەك ھاتنە دادگا و لىپرسىنەوھيان لەگەڵ كرا.

دوكتۆر ھىرتىزنستىۆب بەبىھىچ پىچانەوھىەك گوتى ئاشكرا ديارە تۆمەتبار ھالى لە سەرخۆ نىبە و ناساغە. پاشان بەلگەى بۆ قسەكانى خۆى ھىنايەو، كە نامەوى لە قەلەمى بخەم، گوتى ئالۆزى رۆحى و پەرۆشى تۆمەتبار و ھەموو كۆرەوھەكانى رابردوى، ھەر ئىستا ئاشكرايە، كاتىك داوايان لىكرد رۆونتر بدوى كە ئەو پەرۆشى و ناساغىيەى بەچيدا ديارە، دوكتۆرە پىرە بە ساويلكەيى و راشكوى گوتى كە تۆمەتبار كاتى ھاتە بەردەمى دادگا «ھال و ھەوايەكى تايبەتى» ھەبوو «كە لەم بارودۆخەدا ناكۆى شتىكى ئاسايى بى.» ھەرۆھە «وھەك سەرباز راست چاوى لە پىش خۆى برىبوو» كاتىك ھاتە ژوورى «دەبوو بە شيوەيەكى سروشتى چاوى لەلای چەپەى بكا، شوينىك كە ژنانى لىدانىشتبوو، چونكە ئەو يەككىك لەو

كەسانەيە كە تامەزرۆى بينىنى جوانانە و مەتھيان دەكا. ئىستا ش دەبى زۆر چاك بىر لە قسەى ئەو ژنانە بكاتەوھە كە سەبارەت بە ئەو دەدوئىن.»

ئەوھەش بلىم دوكتۆر زۆر چاكى زمانى رۆوسى دەزانى و قسەى پىدەكرد، بەلام زاراوھى ئالمانى بە جوانى بە قسەكانىيەوھە ديار بوو، گويشى بەوھە نەدەدا چونكە پىيوابوو تەننەت رۆوسىيەكانىش ناتوانن وھەك ئەو بە زمانى رۆوسى قسە بكەن و زۆرىشى پىخۆش بوو لە قسەكانىدا كەلك لە پەندى رۆوسى وەرگى. ھەمىشەش دەيگوت پەندە رۆوسىيەكان چاكترىن و خۆياترىن پەندى دنيا. واچاكە ئەوھەش بلىم زۆر جار بە ھوى فكر و خەيالى زۆرەوھە كاتى ئاخافتن ئاسايىترىن وشەى لە بىر دەچۆوھە. ھىندى جارىش ھەر وھبىرى نەدەھاتەوھە، ئەگەرچى بە باشى فىرى بووبوو. كاتىك بە زمانى ئالمانىش دەدا، ھەرۆابوو، لەو كاتانەشدا بەردەوام دەستى رادەوھەشاند و دەتگوت ھەولەدا وشە ون بووھەكە بدۆزىتەوھە، ھەتا وشەكەشى وھبىر نەھاتبايەتەوھە ھىچكەس نەيدەتوانى ھانى بدا بۆ درىژە پىدانى قسەكانى. ئەو قسەيەشى كە گوتى كاتى ھاتنە نىو دادگاكەوھە دەبوو مىتيا چاوى لە ژنەكان بكا، سرتوخورتى لە نىو خەلكەكەدا سازكرد. تەواوى ژنانى شارەكەم ئەو دوكتۆرە پىرەيان خۆشەوويست؛ ھەرۆھە دەشيانزانى لە ماوەى تەمەنيدا ژنى نەھىناوھە و ھەر بوخچەى نەكراوھەيە، رەوشت پاك و ئىماندار بوو، بە چاوى رىزەوھە چاوى لە ژنان دەكرد و ئەوانى بە ئافرىناوئىكى بەرز و پىرۆز دەزانى. ھەربۆيە ئەو وتە چاوەروان نەكراوھەى ھەمووانى تووشى سەرسورمان كرد.

دوكتۆرى مۆسكۆيى، كە بە نۆبەى خۆى بانگكرايە سەر سەكۆى شايدان، لىپراوانە و بە توندى دووپاتى كۆرەوھە كە بە برۆاى ئەو بارودۆخى رۆحىيى تۆمەتبار «لە رادە بەدەر» ئالۆز و شىواوھە. بەوردى و عالمانە باسى «ئالۆزى» و «شەيدابوون»ى كۆر و گوتىشى بەو رۆوداوانەدا بۆمان دەردەكەوى كە تۆمەتبار چەند رۆژ بەرلە قۆلبەستكرانى، بىگومان تووشى ئەو باردۆخە ئالۆزە بوو، ئەگەر جىنايەتلكىش بە دەستى ئەو ئەنجامدراي،

ئەگەر تەننەت بە وشيارىشەو ئەو كارەى كردى، دىنىام تارادەيەك بىئىختيار ئەنجامىداو. چونكە توانايى نەبوو بە سەر ئەو ھەستەدا زالبى كە بە جارى گيان و رۆحى داگرتوو. بەلام جگە لەو ئالۆزىيە زووتىيەرەش، دوكتۆر دەستىشانىكرد كە تووشى نەخۆشى ماخوليا بوو، گوتىشى لە داھاتوودا دەبىتە ھۆى شىتى. (دەبى بلیم ئەم قسەيە بە شىوھى خۆم دەگىرمەو؛ چونكە دوكتۆر بە زمانىكى زۆر عالمانە و پسپۆرەنە دەدوا.) لە درىژەى قسەكانىدا گوتى: «ئەم كەردەوانە بە پىچەوانەى ئەقلى سەلیم و مەنتقە. بىئەوھى ئاماژە بەو شتە بكەم كە نەمدىو، يانى دىمەنى جىنايەتەكە و تەواوى كارەساتەكە، پىرى كە لەگەل من قسەى دەكرد، چاوەزىتەكەى جۆرىك بوو كە ھەر باسى ناكرى. جارى وا بوو ھەر لەخۆرا دەيدا لە قاقاى پىكەنن. بەردەوام خۆى توورە و توسن دەنواند و قسەى سەير و سەمەرەى دەكرد: «بىرناردا!» «خوخدە!» و «ھەرەھا قسەى بىسەرەو بەرەى دىكە.» بەلام دوكتۆر بە تايبەت ماخوليا بوونەكەى لەو دەدا دەدى كە مېتيا تەننەت نەيدەتوانى سەبارەت بەو سىھەزار رۆبلەش قسە بكە، كە پىئوبوو بەوھۆيەو كەلوى لە سەر نراو و نەيدەتوانى بىرقەستانىش قسە بكەت. ئەگەرچى دەيتوانى ھىمانە باسى چارەپەشى و خەمەكانى بكە. بە پىنى تەواوى ئەو ئاگادارىيانە، تەننەت لە رابردووشدا ھەركاتىك باسى سىھەزار رۆبلەكە دەھاتە گورپى وا توورە دەبوو لەوانەبوو شىتې، لەگەل ئەو دەشدا ھەمووان بە مرقۆئىكى پاك و بىتەماحيان دەناسى.

دوكتۆرى مۆسكۆيى لە كۆتايى قسەكانىدا بە لەبىزىكى تەوساويەو گوتى: «بەلام لەمەر بىروپاى ھاوكارى بىرمەندەو، كە دەفەرمى، كاتىك تۆمەتبار پىنى نايە نىو دادگاھو دەبوو چاوە ژنەكان بكە، نەك وشك و قىت تىيەپى و چاوە پىشى خۆى بىرى، تەنيا ئەوئەندە دەلیم، جگە لەوھى بىروپاىەكى پىكەننىيە، ھەر لە بنەپەتدا تىگەيشتنىكى نادرۆستە. چونكە لەگەل ئەو بە تەواوى كۆكم كە تۆمەتبار كاتى ھاتنە نىودادگاھەو، شوپىنىك كە چارەنووسى مەعلوم دەبى، نەدەبوو راست چاوە لەپىشى خۆى بىرى، بەلام

پىشموايە نەدەبوو چاوە لە ژنەكانىش بكە كە لاى چەپ دانىشتبوون، بە پىچەوانە دەبوو چاوە لەلاى راست بكە بۆ ئەوھى پارىزەرەكەى بدۆزىتەو، يانى كەسىك كە تەواوى ھىواى داھاتووى بە پارىزەرى ئەوھە بەندە.» دوكتۆر توند و راشكاوانە بىروپاى خۆى دەربى.

بەلام وتارى چاوەروان نەكراوى دوكتۆر وارۆوینسكى بە دژايەتییى بىروپاوە دانىشتووانى خستە جموجۆل و سرتوخورت. گوتى: «دىنىام تۆمەتبار بەرلە قۆلبەستكران و ھەر ئىستاش شىواو و تووشى نارەحەتییى رۆحى بوو. ئەوھش چەند ھۆى ھەيە: ئىرەيى، رق، مەينۆشىن و... بەلام ئەم باردۆخە رۆحىيە كە ئاغايان پىئانوايە بۆتە ھۆى «پەرۆشى» تۆمەتبار و ھەر ئىستا باستانكرد، دروستىيە. بەلام سەبارەت بەو قسەيەى كە دەلین تۆمەتبار كاتى ھاتنە ژوورپاى دەبوو چاوە لە راست بكە يان لە چەپ، بە بروپاى من دەبوو راست چاوە لە پىش خۆى بكە، كە واديارە ھەرواشى كەردو. چونكە بەرەو پرووى شوپىنى دانىشتنى قازى و دادوەرەكانە و چارەنووسى لە دەستى ئەوان دايە. بەم شىوھە بۆمان دەردەكەوئى ھەر ئەو چاوە لە رووبەرووبىرە تووشى ئەو بارودۆخە شىواوى و ئالۆزىيەى ئىستاي كەرد.» دوكتۆرى لاو شايبەى خاكەرايانەكەى خۆى ئاوا بە گەرموگورپى دوايى پىھىنا.

مىتيا ھەر لە شوپىنەو كە دانىشتبوو ھاوارىكرد: «ئافەرىن حەكىم باشى! راست وايە، چاكى بۆچووى!»

مىتيايان بىدەنگكرد، بەلام بىروپاى دوكتۆرى لاو شوپىنىكى تەواوى لە سەر قازىيەكان و كۆمى خەلكەكە دانا. ھەر ئەو جۆرەى كە دواتر دەركەوت، ھەموويان لەگەل ئەو ھاورا بوون. بەلام كاتىك دوكتۆر ھىرتىزىستىويان بۆ شايبەدى بانگكرد، زۆر چاوەروان نەكراوانە، بە قازانجى مىتيا شايبەدى دا. وەك دانىشتوويەكى قەدىمى شارەكە، كە سالانىكى زۆرە بنەمالەى كارامازوف دەناسى، ھىندى راستى پىر بايەخى بۆ دادگا بەدەستەو دا. لە ناكاو وەك ئەوھى شتىكى وەبىر ھاتىتەو گوتى:

- بەلام ئەم لاوه چاره پەشە دەبوو ژيانىكى جياوازى بباويه. چونكه له سەردەمى مندالى و تافى لاویشدا خاوهنى دلىكى پرسۆز و ميهره بان بووه و ئەوهم زۆر چاك بۆ دەرکەوتوو. بەلام پەندىكى رووسى هەيه دەلى: "پياو تەنيا شعورى هەبى باشە، چونكه مرقىكى زيرەكى دىكە بچى بۆ ديدەنى، ئىتر حەجى دووبارە حەجە، چونكه ئەو کاتە ئەک تەنيا شعورى بەلکو دوو شعورى دەبى."

دادوهر بى سەبرانه گوتى: «شعورىك باشە، بەلام دوو شعور باشترە.» دادوهر دەيزانى پيره پياو زۆر بە شينەى دەدوى و گووى لەوه نيه کات بە فيرۆ دەچى، يان چ شوينىک له سەر گوگرانى دادەنى و زۆر بايەخ دەدا بە قسەى نەستەق و بى تامى ئالمانى. پيره پياو فرولاتاوى پىخۆشبوو.

دوکتۆر هيرتيزنستيو ب خيشە سەرانە دريژەى بە قسەکانى دا: «بەلى، بەلى، دەمويست هەر ئەو هەتان عەرز بکەم. شعورىک باشە، بەلام دوو شعور باشترە، بەلام ئەو لەگەل سەرىكى پىشعورى دىکە بەرە و پروو نەبوو بۆيه شعورى خۆشى لە دەستدا. چۆنى لە دەستدا؟ ئەو وشەيهى لە بىر چووبۆوه.» ئەو هى گوت و بە بەر دەموچاوييه وه دەستى رادەتەکاند. «ئەها، بەلى، Spazieren.»

- بۆ گەشت و گەران؟

- ئەها، بەلى، بۆ گەشت و گەران، دەمويست ئەو هەتان عەرز بکەم، ئەقلى چووه بۆ گەشت و گەران و کەوتۆتە چالىكى قوولەوه و خوى بزر کردوو. لەگەل ئەوانەشدا کورپىكى دلناسک و حەقناسە. هەميشە هەروابوو. چاکم لە بىرە، کورپىكى تيشکە لە بوو، باوکى دەستى ليداشتبوو و لە نيو حەوشە کەى پشتە وەدا بە پىخاوسى بەم لاوادا هەلدەسوورا. پانتۆلى شىرى لە پىدابوو.

پيره پياوى راستويژ لە ناکاو بە جۆرى هەست و سۆزەوه ئۇناق گەرووى گرت. فیتی يۆکوويچ قوت بۆوه، وەک ئەو هى هەستى بەشتىک کردبى، هەر لەرپۆهش تيگەيشت.

«بەلى، بەلى، ئەو کاتە جحیل بووم... ئەو کاتە... چلو پىنج سالم تەمەن بوو، تازە هاتبووم بۆ ئەمشارە. ئەو کاتە زۆرم دل بەو کورپە سووتا. لە خۆم پرسى چ دەبى نيوكيلو... هين بکرم. ناو هەکەم لە بىر چۆتەوه. نيو كيلو لەو شتەى وا مندال حەزى پىدەکەن، ناو هەکەى چيه؟» پيره پياو ديسان دەستى بە راوەشاندى دەستىکرد. «بە دارەوهيه، لىدەکەنەوه، زۆرىش خۆشە...»

- سىو.

- ئاخ نا، نا. پىوانەى ئيوه بۆ سىو دەدانە دەدانەيه، نەک كيلو... زۆرىشە، ورد و رەقە. دەيخەنە دەميانەوهو دەيشکينن.

- فستق؟

پيره پياو هەر گویشى لىنەبوو بۆ ئەو وشەيه داماو، بە شيوهيه کى زۆر لەسەرەخۆ گوتى: «وايه، دەمويست فستقتان عەرز بکەم. نيو كيلوم فستقم بۆ کرى. چونكه پيشتر هچکەس نيو كيلو فستقى بۆ ئەو کورپە نەکرىبوو. قامم هەلىنا و گوتم: «رۆلە گيان Gott der vater.» پىکەنى و گوتى: «Gott der vater, Gott der sohn.» ديسان پىکەنى و گوتى: «Gott der sohn.» ئەو کاتە ديسان پىکەنى و هەتا ئەو جيهى کە دەيتوانى گوتى: «Geist Gott der heilige.» ملى ريم گرت و رۆيشتم. دوو رۆژ دواتر بەرپىکەوت لەويوه تيه ريم، هەرايکرد: «مامە Gott der vater, Gott der sohn.» بەلام «Gott der heilige Geist» ی لە بىر چووبۆوه. بەلام وەبىرم هينايه وه و ديسان زۆرم زگ پى سووتا. بەلام برديان بۆ شوينىكى دىکە و ئىتر چاوم پىينه کەوت. بىستوسى سالى پىچوو. رۆژىک سەرلەبەيانى، سەرم زوقمى پىرى لىنیشتبوو، لە نيو ژوورە کەمدا خەرىكى متالا بووم لاوىكى جوانچاک و قۆز هاتە ژوورى. نەمناسيه وه، بەلام قامكى هەلىنا و بە پىکەنینه وه گوتى: «Gott der vater, Gott der sohn, Gott der heilige Geist.» هەر ئىستا هاتمه وه بۆ ئىره و هاتووم سپاست لىبکەم کە

نیو کیلو فستقکهت بو کریم. چونکه هیچ کاتیک نیو کیلو فستقیان بو نه کریم. ئیوه ته نیا که سیک بوون ئه و کارهتان کرد.» ئه و کاته که وتمه وه یادی رۆژگاری خوژی لای و ئه و منداله پیاوسه م وهبیر هاته وه و دلم له رزی، گوتم: «تو لایکی به ئه مه کی، چونکه له بیرت نه چوته وه به مندالی ئه و نیو کیلو فستقه م بو کریمی.» پاشان باوه شم پیداکرد و دوام بو کرد و فرمیسک به چاومدا هاته خوارئ. پیکه نی، به لام ئه ویش فرمیسکی هه لوه راند... چونکه رووسی کاتیک ده بی بگرین، ناگرین. زور جار پیده که نن و که م وایه گریانیا ن بی. به لام ئه و گریا، به چاوی خوم دیم گریا. ئیستاش، مخابن...!»

میتیا هه ر له شوینی خوی که دانیشتبوو دهنگی هه لینا: «ئیستاش ده گریم، ئالمانی، ئیستاش ده گریم، ئه ی پیاوی خودا.»

وه لحاسل ئه م به سه رهاته شوینیکی باشی له سه ر خه لکه که دانا. به لام ئه وه ی هه مووانی تووشی سه رسوورمان کرد و قازانجی بو میتیا هه بوو، شایه دی دانی کاترینا ئیوانا بوو، که هه ر ئیستا باسیده که م. له راستیدا کاتیک شایه ده کانی تومه تبار شایه دییان دها، وایده نواند که میتیا نیوچاوانه که ی هیناوییه تی، ئه وه ی جیی سه رنجیش بوو ئه وه بوو که پاریزه ریشی تووشی سه رسوورمان کردبوو. به لام به ره له وه ی کاترینا ئیوانا بانگبکری بو شایه دی، ئالیووشا بانگرا بو لپرسینه وه، ئه ویش راستیه کی وهبیر هینایه وه که خه ریک بوو گرینگترین خالی تومه ته که ره تکه ته وه و به قازانجی میتیا ته واو بی.

(۴)

میتیا نیوچاوانه کی هیناوییه تی

ئه م بابه ته ته نانه ت ئالیووشاشی تووشی سه رسوورمان کرد. ئه و پیویست نه بوو سویند بخوا، له بیریشمه هه ردوولا زور به ئه ده بانه و هاودلانه قسه یان له گه ل ده کرد و ریزیان بو داده نا. دیار بوو ناوی به چاکه ده رکردوو. ئالیووشا زور خاکه رایانه و له خو بردوو هاته قسه، به لام هاودلی و گرتنی لایه نی برا ناشاده که ی حاشای لینه ده کرا. له وه لامی پرسیاریکدا ئاوی باسی براکه ی کرد: ئه و رهنگه مرؤفیکی توورپه و جینگزی و دلناسک بی، به لام له گه ل ئه وه شدا به شه ره ف و ده مارزل و ده ست و دلپازه و له کاتی پیویستدا گیان له سه ر دهسته و بو هیچ فیداکارییه ک دریغی ناکا. سه ره رای ئه وه ش گوتی که براکه ی شهیدای گرووشنکایه و له م دواییانه دا له گه ل باو کم که وتبوونه رقه به رایه تی و له تامیان ده رکردبوو. به لام ئه وه ی که ده لین میتیا بو پاره ئه و قه تله ی کردوو، زور به توورپه یی ره تیکرده وه، ئه گه رچی دانی پیا نا که سی هه زار رۆبله که وه ک کیچ که وتبووه که ولی میتیا؛ ئه و پاره یه شی به میرات و به شه مالی خوی ده زانی که باوکی دهستی به سه ردا گرتوو. ئه گه رچی ئه و زوری گوی به پاره و مالی دنیا نه دها، ته نانه ت بو ئه و سی هه زار رۆبله ش به رقه وه باسیده کرد و پاره که به لایه وه گرینگ نه بوو، به لکو مه به ستیکی تری هه بوو. به لام سه باره ت به رقه به رایه تی ئه و جووته هه ر وه ک دادوهر باسیکرد. یانی رقه ی نیوان گرووشنکا و کاترینا. خوی گنخاند و ته نانه ت حاشای له چه ن پرسیاریش کرد و وه لامی نه دایه وه.

داوهر پرسیی: «ئایا براكه تان پئینگوتن، به هه رشپوهیه کی بی، دهیههوی باوکتان بکوژی؟» گوتیشی: «ههلبهت ئه گهر پیتخوشنه بی، ده توانی وهلام نه دهیههوه.»

ئالیووشا له ولامدا گوتی: «به شیوهی راسته وخو ئه وهی به من نه گوت.»
- چۆن؟ به شیوهی ناراسته وخو گوتی؟

- جاریکیان باسی بق و بیزاریی خوئی دهرهق به باوكم كرد و گوتی دهترسی رۆژیک رقی ههستی و خوین بهری چاوی بگری و بیکوژی.

- تۆش باوهرت به قسه کانی کرد؟

- به داخه وه باوهرم کرد. بهلام هه میشه له سهه ئه و باوهره بووم که له و کاته نه خسه دا ههستیکی پیروژن رزگاریده کا، هه وهک رزگاریشیکرد. چونکه ئه و باوكمی نه کوشتووه.

ئالیووشا ئه م رستهی دوایی "ئه و باوكمی نه کوشتووه" به دهنگیکی ئه وهنده بهرز گوت که هۆلی دادگا که دهنگیدایه وه و دادوهر وهک ئه سپی جهنگی که به دهنگی که په نا داده چله کی، ئاوا داچله کی.

- دلنیا به باوهری ته واوم به سه داقت و ئیمانی ئیوه ههیه و دهزانم له بهر ههستی برایهتی لایه نی میتیا ناگری. بیروپای سهیری ئیوه سه بارهت به و کاره ساته هه له رۆژی یه که می لی پرسینه وه وه بو هه مووان پوون بوته وه.

لیتان ناشارمه وه که بیروپای ئیوه شتیکی تاکه که سییه و له گه له به لگه کانی دیکهیدا دیاره یه ک ناگریته وه. بۆیه پیموایه پیویسته پنداگرانه داواتان لیکه م، بلین چی بوته هوی ئه وهی بروات به بی تاوانی براكهت بی، ههروه ها ئه و تاوانه تایبه تییهی تر که له یه که م لی پرسینه وه دا به زه ره دی براكهت شایه دیت له سهه را؟

ئالیووشا ئارام و له سه ره خو وه لامیدایه وه: «یه که م لی پرسینه وه، من ته نیا وه لامی پرسیاره کانم دانه وه. له لایه ن خو مه وه هیه تۆمه تیکم نه دا وه ته پال ئیسمیر دیاکو ف.»

- له گه له ئه وه شدا به زه ره دی ئه و شایه دیت دا؟

- وته کانی دیمیتری برام وایلیکردم. پیمان گوتم کاتی قۆلبه سترانی ئه و چی روویداوه و له پیش لی پرسینه وهی منیشدا ئاماژه ی به ئیسمیر دیاکو ف کردبوو. وهک ئه و رۆژه لیم روونه براكه م بیتاوانه، ئه گه ره ئه ویش ئه و قه تلله ی نه کردووه، که وایه ...

- که وایه ئیسمیر دیاکو ف؟ بو ئیسمیر دیاکو ف؟ بۆچی وا دلنیا ی که براكهت بی تاوانه؟

- هه ره ده بی دلنیا بم. دهزانم درۆ له گه له من نا کا. چاو له چاوی که م دهزانم درۆ ناکات.

- هه ره به چاویدا ده زانی. جگه له وه به لگه ی ترت نییه؟

- به لگه یه کی ترم نییه.

- سه بارهت به تۆمه تبار کردنی ئیسمیر دیاکو فیش هیه به لگه یه کت نییه جگه له وته کانی کاکت و حالاتی چاوی؟

- نا، به لگه یه کی ترم نییه.

دادوهر لی ره دا دهستی له لی پرسینه وه هه لگرت. شوینیک که شایه دییه که ی ئالیووشا له سهه ره خه لکه که ی دانا، زۆر هیوا بر او انه بوو. بهرله محاکمه، سه بارهت به ئیسمیر دیاکو ف قسه و باس له گو ریدا بوو، ئه م شتیکی بیستبوو، ئه وی دیکه ش ئاماژه ی به شتیکی تر ده کرد، ده یانگوت ئالیووشا به لگه ی چاکی سه بارهت به بی تاوانی براكه ی و تاوانبار بوونی ئیسمیر دیاکو ف کو کردۆته وه، له کو تاییشدا ده رکه وت هیه چی پی نه بوو، جگه له باوه ری ئه خلاق ی و برایانه هیه به لگه یه کی دیکه ی به دهسته وه نه بوو.

به لام فیتی یوکۆویچ ده ستیکرد به لی پرسینه وه. ئالیووشا له وه لامی ئه و پرسیاره دا که کهنگی دیمیتری فیودۆرۆویچ باسی بق و توورپه یی خو ی کردووه و گوتوویه له وانه یه باوکت بکوژی، بو وینه ئه و وته یه شی له دواین چاوپیکه وتنیان بهرله رووداوه که بیستبوو، داچله کی - ده تگوت تازه شتیکی وه بیر هاتۆته وه و خه ریکه تییده گا.

- هەر ئىستا رووداويكم وهبیر هاته وه كه به تهواوی له بیرم چووبووه. ئەو كاته لیم پروون نه بوو، به لام ئیستا...

هەر ئیستا دەر كهوت كه بۆ یه كه م جار بیروكه یه كه به زهینی گه یشتوو، به تامه زرووی گیزایه وه؛ ئیوارهی ئەو رۆژه له سەر ریگای کلیساكه، له دوایی چاوپیکه وتیاندا له ژیر دارهكه، میتیا له سینگی خۆی دابوو، «لای سهرووی سینگی» چەند جاریشی له سه ریه كه له سینگی دابوو، گوتیوشی كه ره سه ی كړینه وه ی ئابرووی خۆی پێیه، ئەو كه ره سه یه ش لیره دا بوو، له سەر سینگی. ئالیووشا له درێزه ی قسه كانیدا گوتی: «كاتیک له سینگی خۆی دا، پیموابوو مه به سستی ئەوه یه له دلی دایه، رهنگه وه و هیزیک له دلیدا بدۆزیته وه كه خۆی له دهست ئەو شووره ییه به سامه دهرباز كا، كه له بۆسه یدا بوو و ته نانه ت نهیده و ئیرا لای منیش دانپیدا بنی. ده بی ئەو راستیه ش بدرکینم كه ئەو كاته پیموابوو باسی باوكم ده كا، ئەو شووره ییه ش كه تووشی ترس و دل خورپه ی كرده وو، پیموابوو چونه گیان باوكمه و ده به و ئی بی حورمه تی پینكا. هەر راست له و كاته شدا بوو كه ئاماژه ی به شتیک له سەر سینگی كرد، له بیرشمه ئەم بیروكه به زهیندا هات كه دل له و به شه ی سینگا نییه، به لكو له خوارتره وه یه و دهستی له بهر ملی خۆی دا و بهردهوام ئاماژه ی به و شوینه ده كرد. ئەو كاته پیموابوو بیروكه یه کی گه و جانه یه، به لام رهنگه ئەو ئاماژه ی به و تووره كه چكۆله كرده ی كه هه زاروپینج سه د رۆبلی تیدا بووه!»

میتیا هەر له جی خۆیه وه و به دانیشتنه وه هاواریکرد: «وايه، راست وايه، ئالیووشا، دهستم له و تووره كه چكۆله ده دا. كه وهك نووشتوو له ملم كرده وو.»

فیتی یو كوو یچ رۆی بۆ لای و داوایی كرد بیدهنگ بی. هەر له و كاته شدا وهك چه ققه به ئالیووشا وه نووسا و هه لپینجا. ئالیووشا كه بیره وه ریبه كانی هۆشی لیبیبوو، به گروتینه وه بیرورای خۆی دهربری و گوتی كه ئەوه ی بۆ میتیا بوو بووه هۆی شووره یی له وانه یه هەر ئەو هه زار و پینج سه د رۆبلی بی

كه وهك نیوه ی قهرزه كه ی دهیداته وه به كاترینا ئیوانا. به لام هه روا له سەر ئەوه سوور بوو كه قهرزه كه نه داته وه و بۆ مه به سستی کی دیکه كه لکی لیوه رگری. یانی هه لگرتنی گرووشنكا، ئەگەر له گه لی بچن.

ئالیووشا، به شله ژانیکي كتوپره وه گوتی: «هه روايه، ده بی هه رواش بی. كاكم چەند جار هاواریکرد كه نیوه ی ئەو شووره ییه، به نیوه ی ئەو پاره یه (وشه ی "نیوه" ی چەند جار دووپات كرده وه) ده توانی له رپوه خۆی دهرباز بكا، به لام برۆا به خۆنه بوون به رۆکی پینگرتبوو... كه پیموابوو ئەو كاره ی له دهست نایه!»

فیتی یو كوو یچ تامه زرویا نه پرسیی: «كه وايه دلنای و لیت پروونه كه به مست له و شوینه ی سینگی خۆی ده دا؟»

- وهك رۆژ لیم پروونه و دلنایم، چونكه له و كاته دا پیم سه یر بوو: «دل له خوارتره وه یه، بۆ به مست له و به رمله ی خۆی ده دا،» ئەو كاته ئەو بیر كرده وه ی خۆم زۆر به لاوه گه و جانه بوو... چونكه چاكم له بیره ئەو بیر كرده وه یه م به شتیکي گه و جانه زانی... ئەو كاته زۆرم بیر لیکرده وه، بۆیه ئیستا وه بیرم هاته وه. چۆن ده كری تا ئیستا له بیرم چووبیته وه! كاتیک گوتی ئەو شته ی پێیه؟ مه به سستی هەر ئەو تووره كه چكۆله بوو، به لام ئەو هه زاروپینج سه د رۆبلی به كاترینا ئیوانا نه دایه وه. كاتیک له ماكرویه قۆلبه ست كرا، هاواریکرد ده زانم، نه قله كه ییم بیستوو. ئەو كاره ی به پرشووره ییترین كرده وه ی ژیا نی خۆی ده زانی، كاتیک دهیتوانی و بۆی ده لوا نیوه ی (سه رنجبه دن، نیوه ی) قهرزه كه ی به كاترینا ئیوانا بداته وه، نهیتوانی خۆی پازی بكا و دهستی له دلی نه بووه، بۆیه وای به چاك زانی له بهر چاوی كاترینا ئیوانا دز بی، بۆ ئەوه ی دهست له و پاره یه هه لگری. ئەو قهرزه ش بۆ ئەو ئازار و ئەشكه نجه یه کی رۆحی بووه!

دادوهر په رپیه نیو قسه كان. داوای له ئالیووشا كرد جارێکی دیکه ته واوی رووداوه كه بگیزیته وه. چەند جاریش له سەر ئەم پرسیاره پینداگری كرد كه

ئایا میتیا ئاماژەى بەشتیک دەکرد؟ رەنگە ھەروا لەخۆرا بە مست لە سینگی خۆى دابى.

ئالیووشا گوراندى: «بەلام بە مستى لىننەدا، بە قامكى ئاماژەى بۆ دەکرد و دەستى ئالیرەى خۆى دەدا... چۆن دەکرى تا ئىستا بە تەواوى لە بیرم چووبیتەوه!»

سەرۆكى دادگا لە میتیای پرسى سەبارەت بە شایەدى دواىین شایەد دەلى چى. میتیا قەبوولیکرد و گوتى ئاماژەى بە ھەزاروپینج سەد رۆبلە کردووه که لەو توورەکە چکۆلەدا وەک نووشتوو لە ملى کردووه و ھەلبەت مایەى نەنگ و شوورەبىش بووه. کتوپریش گوراندى: «شوورەبىيەک که ناتوانم حاشای لىیکەم، دزیوترىن و شەرماووبىترىن کردەوى ژيانم. دەمتوانى بىدەمەوه، بەلام نازانم بۆ دەستم لە دلم نەبۆوه. پىموابوو کاتیا بەچاوى دز لىمپروانى باشتەر لەووى ئەو پارەى بەدەمەوه. شوورەبىترىن بەشى ئەو کردەوىەشم ئەو بوو که دەمزانى نايدەمەوه! ھەق بە تۆیە ئالیووشا! سپاست دەکەم، ئالیووشا! راست وایە.»

لىپرسىنەوى ئالیووشا بەم چەشنە کۆتایى پىھات. لایەنى گرنگ و جىى سەرنجى ئەو لى پرسىنەوىە ئەمە بوو که لانیکەم راستىيەک پوون بووبۆوه، ئەگەرچى ئەم راستىيە بەلگەىەكى زۆر کەمبايەخ بوو، بەلام بۆ سەلماندنى ئەوھش که پارەى خۆى بووه و پاشەکەوتى کردووه، ھەزاروپینج سەد رۆبل بووه و تۆمەتبار لە ماکرۆیەش لە لىپرسىنەوى سەرەتاییدا گوتبووى ئەو ھەزاروپینج سەد رۆبلە «ھى خۆى» بووه، دیارە درۆى نەکردووه و تارپادەىەک کارەکە سووکتەر بووبوو. ئالیووشا خۆشحال بوو. لەگەل ئەووى لە خۆشيانا سوور ھەلگەرابوو، گەرپایەوه شوینەکەى خۆى و دانىشتەوه. لە پەستا لە بەر خۆیەوه دەىگوت: «بۆ ئاوا لە بیرم چووبۆوه! چۆن دەبوو لە بیرم بچیتەوه! چى بووه ھۆى ئەووى ئىستا وەبىرم بىتەوه؟»

کاترینا ئیوانا بانگکرا بۆ سەرسەکۆى شایەدیدان. ھەرکە پىنایە نىو ھۆلەکەوه جموجۆل کەوتە نىو خەلکەکەوه. ژنەکان دەستیان بە چاو و

چاویلکەکانیاندا دەھىنا، پیاوھکانىش ھەموو کەوتبوونە ملەقوتى و جوولەجوول: تاقمىک ھەستانە سەرپى بۆ ئەووى جوانتر بىبینن. دواتر ھەموو گوتیان کاتىک ھاتۆتە ژوورى میتیا وەک "چۆرى شیر" سپى ھەلگەراوه. کاترینا ئیوانا سەرتاپى رەشپۆش بوو. خاکەرپایانە و تارپادەىەک شەرمانانە ھەنگاوى دەنا. مەحال بوو بە رەنگى رۆخسارىدا بۆت دەرکەوى که شىواو و پەرۆشە؛ بەلام ترووسکەى بریار لە چاوانیدا دیار بوو، ئەوھشم لە بىر نەچى زۆرپەى خەلکەکە گوتیان لەو کاتەدا زۆر جوان و دلرپىن بووه. ئارام و بەروونى قسەى دەکرد. بەجۆرىک که تەواوى حازریان لە ھۆلەکەدا گوپیان لىبوو. زۆر لەسەرەخۆ دەدوا، یان لانیکەم ھەولیدەدا خۆى ئارام و بىخەم بنوینى. سەرۆكى دادگا لىپرسىنەوى خۆى بەئەدەب و ریزەوه دەستپىکرد، دەتگوت دەترسى دەست بۆ ئەو پەلکى گۆلەناسکەى ھەستى بەرى، بە باسکردنى چارەنووسە تالەکەى بىژاکىنى. بەلام کاترینا ئیوانا لە وەلامى یەکەم پرسىاردا، لىپراوانە گوتى که پىشتەر دەزگىرانى تۆمەتبار بووه؛ بە ئارامى گوتىشى: «بە ئارەزووى خۆى لىم جىابۆوه و بەجىى ھىشتەم...» کاتىک پرسىارى ئەو سى ھەزار رۆبلەیان کرد که کاترینا ئیوانا دابووى بە میتیا بىنیرى بۆ خزمەکانى لە مۆسکۆ، راشکاوانە گوتى: «ئەو پارەى نەدایە بىنیرى. لەو کاتەدا ھەستمکرد که زۆرى پىویستى بە پارەى... ئەو سى ھەزار رۆبلەم پىدا بۆ ئەووى ئەگەر ھەزى لىبوو لە ماووى ئەو مانگەدا بىنیرى. ھەر پىویستىش نەبوو دواتر ئەو قەرزە تووشى دلەخورپەى بکا.»

نامھەوى تەواوى ئەو پرسىارانەى لىیکرا و تەواوى ولامەکانى بەوردى دووپاتبکەمەوه. تەنیا دەچمە سەر کاکلى شایەدیەکە.

وتەکانى بەم شىوہىە درىژە پىدا: «لە سەر ئەو باوہرە بووم که زۆر زوو پارە لە باوکى وەرەگرى و ئەو مەبلەغە دەنیرى. چونکە دەمزانى زۆر سادق و بىتەماحە... لەگەل ئەووى راستىشە زۆر وازى وازىيە... بەلام لەگەل ئەوھشدا بۆ پارە ھىچکات دلادلم نەکردووه و برۆى لەوہ زیاترىشم پىى ھەبووه. چونکە دلنیا بوو ئەو پارەى لە باوکى وەرەگرى، لەو بارەوه چەند

جار له گهل من قسه يکرد. ده مزانی رقی له باوکیه تی و هه میشه له سهر ئه و باوه ره بوو باوکی زولمی لی کردووه و دهستی به سهر به شه ماله کهیدا گرتووه. من وه بیرم نایه هه ره شه ی له باوکی کردبئی. دلنیام لای من باسی ئه وه ی نه کردووه. ئه گهر له و کاته دا بهاتبایه بۆ لای من، سه بارهت به و سی هه زار رۆبله خاترجه م ده کرد، به لام به داخوه له و ماوه یه دا نه هات بۆ دیده نیم... منیش که وتبووه بارو دۆخیکی ناله باره وه و نه مدتوانی بانگه یشتنی بکه م...» به دهنگیکی پته و و راشکاوانه وه دیسان درێژه ی به قسه کانی دایه وه: «له راستیدا هه قم نه بوو بۆ پاره بیخه مه ژیر گوشاره وه، چونکه پیشتر یارمه تی دابووم و زیاتر له سی هه زار رۆبلی دابوومی، هه روا خۆم به بهر منه تی ده زانی. ئه گه رچی له و کاته دا نه مده توانی پیشبینی بکه م که ده که ومه بارو دۆخیکه وه و ده توانم قهره بووی بکه مه وه و له منه تی بیمه ده ری.» به دهنگیکی جینگزیا نه وه قسه ی ده کرد. هه ره له و کاته دا بوو فیتی یۆکوویچ ده ستیکرد به لیپرسینه وه ی.

فیتی یۆکوویچ، که ههستی به شتیکی باش کردبوو، به ئارامی گوتی: «ئه م رووداوه لیزه له سه ره تای ئاشنا بووتاندا رووی دا؟» ده بی لیزه دا له که وانه دا ئه وه بلیم که (ئه گه رچی فیتی یۆکوویچ به حیسابی کاترینا ئیوانا له پترزبورگه وه هی نا بوویان، به لام کاترینا ئیوانا مه سه له ی پینج هه زار رۆبله که ی پووش به سه ر کردبوو که ئه و کاته «له به رده می میتیادا به چۆکدا هاتبوو» و پاریزه ریش له و باره وه هیچی نه ده زانی. ئه وه ش سهیر بوو ته نانه ت کاترینا ئیوانا خۆشی هه تا دوایی سات نهیده زانی، له دادگا باسی ئه و رووداوه ده کا یان نا، بۆیه چاوه روانی ئیلهامیکی له ناکاو بوو.)

نا، هه رگیز ناتوانم ئه و ساتانه له بیر به رمه وه. ده ستیکرد به گێرانه وه ی به سه رهاته که. هه موو شتیکی گوت، ته واوی ئه و رووداوانه ی میتیا به ئالیووشای گوتبوو، ته نانه ت «به چۆکدا هاتنه که شه ی» و هۆیه که شه ی. باسی باوکی و باسی چوونه که ی بۆ لای میتیا، به لام باسی ئه و مه سه له یه ی هه ره نه کرد که میتیا به خوشکیدا هه والی لێناردبوو و پیشنیاری کردبوو که واچاکه

بۆ وه رگرتنی پاره که کاترینا ئیوانا خۆی بچی بۆ لای. ته نانه ت ئاماژه شه ی پیننه کرد. به دل فراوانییه کی ته وا وه وه ئه و مه سه له یه ی پووش به سه ر کرد و ته نانه ت ههستی به شه رمیش نه کرد و مه سه له که ی وا باسکرد که خۆی به شیوه یه کی له ناکاو، به هیوا ی شتیکی چووه بۆ لای ئه و ئه فسه ره لاره... تاکو داوا ی پاره که ی لیککا. که س شتی وای نه دیوه! هه ره له و کاته دا که گویم راگرتبوو، سربووم و ئازای ئه ندامم وه له رزین که وت. هه موو حازریان گوی قولاخ بوویوون و هه ولیانده دا مووبه موو له وته کانی حالی بن. رووداویکی بیۆینه بوو. ته نانه ت له کچیکی سه ره به خۆ و رۆح زلی وه ک ئه ویش، دان پیا نانیکی ئاوا، ئه و جۆره له خۆ بردووی و فیدا کارییه جیی باوه ره نه بوو. بۆچی و بۆ کی؟ بۆ ئه وه ی پیاویک نه جات بدا که ئه و هه موو بی حورمه تی و سووکایه تییه ی پیکردبوو؟ بۆ ئه وه ی هه رچۆنیک بی لانیکه م بریک له سزاکه ی داشکینی. له راستیدا قه لافه تی ئه فسه ریکی لاره. به و په ری ریزه وه له هه مبه ر ئه و کچه پاک و به سه ته زمانه دا ته عزی می کرد و پینج هه زار رۆبله که ی پیشکه ش کرد یانی ته واوی دار ونه داری خۆی - به شیوه یکی هاودلانه و سه رنجراکیش زهق بۆوه. به لام... له دل می دابوو، هه ستیشم ده کرد ئه م مه سه له یه له وانه یه له دا هاتوودا ببیته هۆی بوختان، (له راستیدا هه رواش بوو). دواتر له سه رانه ری شاردا بوو به بنیشته خۆشه که و به پیکه نینه وه ده یانگوت ئه و به سه رهاته ناته واو بووه و خاتوو کاترینا هه مووی نه گێراوه ته وه - یانی، ئه و ئه فسه ره لاره ویناچی «به ته عزی م و ریز و حورمه تیکی خالی و خۆلییه وه» هیشتییتی ئه و خاتوونه شوخ وشه نگه بره و. به ریز و ماقوولترین ژنانی شاره که مان ده یانگوت: «وا ی دانین هه مووشی گێراوه ته وه و هیچی لینه په راندووه و به سه رهاته که شه هه ره ئه وه یه، به لام دیسان له کچیکی عازهب ناوه شیته وه ئه و جۆره هه ل سوکه وت بکا و پی بنیته مالی لاریکی ره به نه وه، ته نانه ت ئه گهر بۆ ناچه تدانی باوکیشی بی!»

بلای کاترینا ئیوانا به و تیگه یشتووی و وریاییه وه، نه یزانیی خه لک وا ده لێن؟ حه تمه ن له وه گه یشتووه، سه ره پای ئه وه ش هاته سه ر ئه وه ی هه موو

شتیک بلی، ههلبهت، تهواوی ئەو دېدۆنگییه دزیو و پېرسوو کایه تیپانه له مەر ههقیقه تی به سه رهاته که یه وه، دواتر په ره ی سه ند و هه ره له و کاته شه وه هه مووان که وتنه ژیرکاریه گه یه ی. به لام پاریزه ره و قازیه کان، له بیده نگیه کی پر له ریز و تاراده یه که شه ره زارانه دا گوئیان له کاترینا ئیوانا گرتبوو. دادوه له خوی رانه دی ته نانه ت پرسیاریکیش سه باره ت به و مه سه له یه بکا. فیتی یۆکوویچ کورته کرئوشیکی بو کاترینا ئیوانا برد. که م تاکور تی سه رکه وتنی به ده سه ته ئیابوو! کاره که ی زور به باشی سه ری گرتبوو. سه باره ت به که سیک که دارونه داری خوی که پینج هه زار روبل بووه به ئەنگیزیه کی ده ست و دلبارانه وه پيشکه شی بکا و پاشان نیوه شه و بو دزینی سی هه زار روبل باوکی خوی بکوژی ئەندیشه یه کی دژواره و له گه ل ه یچ راستیه کی یه ک ناگرته وه. فیتی یۆکوویچ هه ستیده کرد ئیستا ده توانی، لانیکه م تۆمه تی دزیه که له سه ر میتیا لایا. «په روه نده» که ره والیکی جیاوازی به خووه گرتبوو. شه پولیک له هاودلی بو میتیا وه ری که وتبوو. به لام سه باره ت به میتیا... بویان باسکردم که یه ک دوو جار له کاتی قسه کردنی کاترینا ئیوانادا هه ستاوه ته پچ و دیسان دانیشتۆته وه. سه ری به رداوه ته وه و هه ردوو دهستی به به رچاوییه وه گرتوو. به لام کاتیک شایه دی کوتایی پیهات، له ناکاو به دهنگیکی گریاناوی و ده ست راداشتن بو لای کاترینا ئیوانا، هاواری کرد:

- کاتیا، بو ئاوا به ره و فه وتان پالتپیوه نام؟

دای له هورژنی گریان و هولی دادگاکه دهنگیدایه وه. له ناکاو دانی به خویدا گرت و دیسان هاواری کرد:

- ئیستا ئیتر مه حکووم بووم!

پاشان به ددانه چیره وه دهستی له بهر سینگی خوی هه لپیکا و قیت وره پ له سه ر جیی خوی دانیشه وه. کاترینا ئیواناش له نیو هولی دادگاکه دا مایه وه و له جیی خوی دانیشه ت. رهنگی په ریبوو، به خه ماری ملی به خوزدا گرتبوو.

ئهوانه ی له نزیکیه وه دانیشتبوو، وتیان ماوه یه کی زور ئازای ئەندامی ده له رزی. گرووشنکا بانگهرا.

خه ریکم له پروداویکی کتوپر نزیک ده بمه وه که ویده چی بیته هوی له نیو چوونی یه کجاری میتیا. چونکه له و باوه رده ام، هه موانیش هه ره له سه ر ئەو باوه رهن تهواوی پاریزه ره کانیش دواتر هه ره ئەوه یان ده گوت. ئەگه ره ئەو پروداوه نه قه ومایه، تۆمه تبار لانیکه م ده به خشرا. به لام ئەوه هه لده گرین بو دوا یی. جاری چه ند وشه یه کی سه باره ت به گرووشنکا.

ئهویش سه ره تا ره شیوش بو، شالیکی ره شی گرانبا یی له ملی هالاند بوو. به هه نگاوی نه رم و بیده نگ و له نجه یه کی ئارام و سۆنه ئاسایی که تایبه تی ژنانی نه رم نووله، رۆی بۆسه ر سه کۆی شایه دیدان. چاوی له سه رۆکی دادگا بریبوو، بو لای چه پ یان لای راستی نه ده روانی. به بروای من له و کاته دا زور جوانی ده نواند. به پیچه وانه ی ئەوه ی دواتر ژنان ده یانگوت، ریزه یه کیش رهنگی هه لنه بز رکابوو. هه ره وه ها ده یانگوت روخساری گرژومون و تووره و پر له رق بووه. به بروای من تۆزی شیوابوو، ئهویش به و هویه وه که ده یزانی روانینی ئەم خه لکه چه نده پشکینه ره و له وه ش گه یشتبوو که هه موو تامه زرۆی ده مگۆ و قسه و قسه لۆکن. ئەو زور له خو بایی بوو و تاقه تی رق و بیزاری نه بوو. یه کی له و که سانه بوو که له گه ل دیتی رق و بیزاری وه ک ئەسه پهنده ر ده په رن و له ئاگری تۆله دا ده سووتین. هه لبه ت شه رم و حه یاش له گۆریدابوو، که وایه سه یر نه بوو ئەگه ره جار جار له بز و دهنگی ده گۆرا. تاوی له بز ی تووره و تۆسن و رق ئه ستوورانه بوو، تاویکی تر نه رم و له سه ره خو و له خو بوردوو. جاری وابوو جوړیک ده دوا، دهنگوت که وتۆته ئەولای بیتفاقیه وه و گوئی له ه یچ شتیک نییه؛ وه ک ئەوه ی هه ستبکا: «هه رچی ده بی با بیی چش، قسه ی خو م ده که م...» سه باره ت به ئاشنا یه تی له گه ل فیو دۆرپاولوویچ کورت و کرمانجی گوتی: «هه مووی قۆریاته، بو خه تای من بوو ئەو دهستی له کۆل نه ده کردمه وه؟» به لام دوا ی دهقیقه یه ک هاته وه قسه: «هه مووی خه تای من بوو. گالته م به هه ردوو کیان ده کرد. به ئهویش و به

باوکیشی، فریومدان و هەردووکیانم تووشی ئەو پۆژە ڕەشە کرد. ھۆکاری ئەو ڕووداوە من بووم.» سامسانۆفیش بە شیوەیەک ناوی ھاتە گۆرێ. گروشنکا جینگزیانە و ڕووەلمالدرائوانە دەستیپیکردووە: «پێوەندیی بە ھیچکەسەو نییە. ئەو نان بەدە و پارێزەر بوو، کاتیکی بیکەس و پاپەتی بووم و بنەمالەکەشم پشتیان تیکردم ئەو بالی وەسەر کیشام.» سەرۆکی دادگا بە شیوەیەکی بەئەدەبانە پینگوت وەلامی پرسیارەکان راست و بێ پینچوپەنا بداتەو و باسی ئەوشتانە نەکا کە پێوەندیی بە باسەکەو نییە، بۆیە گروشنکا سوور ھەلگەرا و چاوی ترووسکە ی ھات.

ئەو پاکەتە سی ھەزار ڕۆبلەکی تیدابوو، چاوی پیننەکەوتبوو، بەلام لەو «قوربەسەری چارەڕەشە» بیستبوو کە فیۆدۆرپاولوویچ پاکەتیکێ ھە یە سی ھەزار ڕۆبلی تیدایە. «بەلام ھەمووی گەوجییەتی بوو. من پیکەنینم دەھات. تەواوی دنیا ی پیدایەم نەدەچووم بۆلای.»

دادوەر لێی پرسى: «مەبەستت لە «قوربەسەری چارەڕەش» کییە؟»
- ئەو خوێرییە بەرەللا، ئیس میر دیاکۆف، کە ئەربابەکی خۆی کوشت و دویشەو خۆی ھەلواسی.

ھەلبەت لەرێو پرسیاری لیکرا کە چ بەلگە یەکی ھە یە بۆ ئەو تۆمەتە راشکاوانە یە؛ بەلام دەرکەوت ھیچ بەلگە یەکی بۆ ئەو نییە.

گروشنکا گوتی: «دیمیتری فیۆدۆرۆویچ ئەو ی پینگۆتم؛ باوەر ی پیکەن.» گوتیشی: «ئەو ژنە ی لیمان بوو دەرۆی مەموزین، تووشی ئەو فەوتان و چارەڕەشییە کردووە؛ راستتان دەوی ھەمووی خەتای ئەو.» دەتگوت لەداخانا دەلەرزى، ڕق و توورە یی بە دەنگییەو دیار بوو.

دیسان لییان پرسى مەبەستی کییە.

- مەبەستم ئەو کچە یە، کاترینا ئیوانا. ناردی بە دوامدا، خولکی کردم بۆ چوکلێت و شیرینی، دە یویست ھەلمخەلەتینی. شەرم و حەیا نازانی، دەتوانم ئەوھتان بۆ ڕوون کەمەو...

لێرە سەرۆکی دادگا بە ڕووناخۆشی وریایی پیدای ئاگای لە قسەکانی بی. بەلام ئەم ژنە بەخیلە لە ناخەو دلی ھەلدەقرا و گویى لەو شتەنە نەبوو. دادوەر بە وەبیرھێنانەو ی بابەتیک لێی پرسى: «ئەو کاتە ی لە ماکرۆیە دەستگیر کرا، ھەموو دیتیان و بیستیان لە ژوورەکە ی ئەو بەر دەرپە ریت و گورانەت: «ھەمووی خەتای ئەو بوو. ئیمە پیکەو دەچین بۆ سیبیریا!» کەوا یە ئیو بەوھرتان کردبوو کە ئەو باوکی خۆی کوشتووە؟»

گروشنکا لە ولامدا گوتی: «لە بیرم نییە لەو کاتەدا چ ھەستیکم بوو. ھەموو ھاواریان دەکرد ئەو باوکی خۆی کوشتووە، منیش خۆم بە تاوانبار زانی، پیمابوو لە بەر خاتری من کوشتوویەتی. بەلام کاتیکی گوتی کاری من نییە، لەرێو بەوھرم پیکرد، ئیستاش باوەر ی پیدەکەم و ھەمیشەش باوھرم پینەتی. ئەو کەسیکی نییە دەرۆی بەزادا بی.»

فیتی یۆکوویچ دەستیکرد بە لیپرسینەو. لە بیرمە جگە لە پرسیاری دیکە، سەبارەت بە راکیتینیش پرسیاری لیکرد و ئەو بیست و پینج ڕۆبلە ی «پیتدا بۆ ئەو ی ئالکسی فیۆدۆرۆویچ کارامازۆف بینى بۆلات.»

گروشنکا، بە ڕق و توورە ییەو بەزە ی ھاتی: «وەرگرتنی ئەو پارە یە سەیر نییە. ئەو ھەمیشە بۆ وەرگرتنی پارە دەھات بۆلام: ھەموو مانگی لانیکەم سی ڕۆبلی بە فیئل و تەلەکە لیدەساندم. ئەویش زیاتر بۆ زرەق و بەرق و خۆرانان: ئەوھندە ی بوو کە بتوانی بەبی یارمەتیی من بژیوی خۆی دا بین کا.»

فیتی یۆکوویچ، لەگەل ئەو ی ھەستی بەشیوانی سەرۆکی دادگا کرد، پرسى: «چی وایلدەکردی دەرھەق بە ئاغای راکیتین ئەوھندە دەستو دلبار بی؟»

- ئاخر ئەو کور ی پوورمە. بەلام ھەمیشە داوای لیدەکردم ئەو لەلای کەس باس نەکەم، ئاخر من بۆ ئەو مایە ی سەرشوړی بووم.

ئەم راستییە ھەموانی تووشی سەرسوړمان کرد؛ نە لە شار و نە لە کلیسە ھیچ کەسیکی لەو ئاگادار نەبوو. تەنانەت میتیاش. گوتیان راکیتین

کاتی ئه وهی بیست له جینی خوئی وشک بوو و سووره لگه پرا. گرووشنکا بهر له هاتن بو نيو هۆلی دادگا، بیستیوی راکیتین به دژی میتیا شایه دیی داوه، بویه ئه وداخه ی پی پششت. تهواوی ئه و شوین دانانه ی قسه کانی راکیتین سه بارهت به بهرده داری و ئاژاوه ی سیاسی له پووسیا، له سه ر خه لکی دانا بوو، به یه کجاری له نيو چوو. راکیتین له بهر چاوی خه لک بوو به تۆزی بهر با. فیتی یۆکوویچ گه شابۆوه: ئه م بابه ته ش په حمه تیکی خودایی بوو. لیپرسینه وهی گرووشنکا دریژه ی نه کیشا و هه لبهت شایه دی دانه که شی شتیکی تازه ی تیدا نه بوو، به لام شوینیکی ناخۆشی له سه ر خه لکه که دانا؛ که شایه دی دانه که ی تهواو بوو دوور له کاترینا ئیوانا، دیسان دانیشه وه، سه دان چاوی قیناوی و توور په تییرامابوون. له سه ره تاوه تا کۆتایی شایه دی دانه که ی، میتیا زمانی نه گه پرا. چاوی له بهرده می بریبوو، و دانیشتبوو دهتگوت بۆته بهرد.

ئیوان فیۆدۆرۆویچ بانگکرا بۆ شایه دی.

(5)

به دبه ختیبه کی کتوپر

چاکتر وایه بلیم ئه و بهرله ئالیووشا بانگکرا بوو، به لام ده رگاوان به سه رۆکی دادگای راگه یاند که شایه د به هوی نه خۆشییه وه ناتوانی له و ساته دا ئاماده بێ. به لام تۆزی بیته وه سه رخۆ ئاماده یه شایه دی بدا. به لام دهتگوت کهس گویی له وه نه بووه و دواتر ئاشکرا بوو.

سه ره تا هاتنه ژووره وهی سه رنجی که سی رانه کیشا. شایه دانی سه ره کی، به تایبهت ئه و دوو خاتوونه په قیبه لیپرسینه وه یان له گه ل کرابوو. خه لکه که ئیتر ئه و کونچکاوییه ی پیشوویان نه مابوو و که م تا کورتی هه ستیان به ماندووبوون ده کرد. هیشتا چه ند شایه دی دیکه، که دوا ی ئه و هه موو لیپرسینه وه یه، ئیتر وینه ده چوو زانیاری زیاتر به دهسته وه بدهن، پیویست بوو. کات تیده په پی. ئیوان فیۆدۆرۆویچ، بی ئه وه ی چاوی له هه چکه س بکا، سه ری بهردابۆوه و هیواش و به هه نگاوی ورد، که له وه ده چوو له بیر و خه یالیکی خه ماویدا نوقم بی، به ره و سه کو ی شایه دیدان رۆیشت. جلوه رگه که ی ناحه ز نه بوو، به لام رۆخساری لانیکه م شوینیکی ناخۆشی له سه ر من دانا: زهرد هه لگه رابوو، په نگی مردووی لیشتبوو. چاوی کز و لیل؛ سه ری هه لیتا و به هیواشی چاوی به نيو دادگا که دا گێرا. ئالیووشا هه ستا سه رپی و هه ناسه یه کی هه لکیشا: «په ککو!» ئه وه م له بیر، به لام هه چکه س نهیدی.

سه رۆکی دادگا پیی راگه یاند که ئه و له و شایه دانه نییه که سویند بخوا، ده توانی وه لام بداته وه یان ئه گه ر پییخۆشینییه خوئی له و لامدانه وه ببویری،

به لām ده بی له پرووی ویژدانه وه شایه دییه که ی بدا و... ئیوان فیؤدۆرۆویچ گوی بی شلکردبوو و به ماتی چاوی تیبریوو، به لām روخساری ورده ورده به بزیه ک کرایه وه و هه رکه وتهکانی سه رۆکی دادگا تهواو بوو که به سه رسورمانه وه چاوی لیده کرا، دای له قاقای پیکه نین و به دهنگیکی بهرز پرسیی: «دهی، چیی تریش؟»

بیدهنگی بالی به سه ر دادگا که دا کیشابوو، هیچکه سه سریهی لینه نه دههات. شتیکی سهیر له گوریدا بوو. سه رۆکی دادگا نارچه تیی خوی دربریی و هه ر له و کاته دا که چاوی له زابت ده گیزا، گوتی: - له وه ناچی حالتان باشیی!

ئیوان فیؤدۆرۆویچ به ئارامی و ریژه وه له ناکاو وه لāmی دایه وه: «قوربان، خاترجه مبه. حالم باشه و ده توانم مه به ستیکی سه رنجرا کیشتان بۆ باسکه م.» سه رۆکی دادگا، هه روا به دردۆنگییه وه، له دریژهی قسه کانیدا گوتی: «قسه یه کی تاییه تته به دهسته وه یه؟»

ئیوان فیؤدۆرۆویچ سه ری داخست، تۆزی مات بوو، پاشان سه ری هه لینا و به منجه منج وه لāmی دایه وه: - نا... قسه یه کی تاییه تم به دهسته وه نییه.

دهستیانکرد به لیپرسیینه وه. ئه ویش زۆر به کورتی و شیوه یه ک حاشاکردن وه لāmیده دایه وه، به جوریک که جار له گه ل جار زیاتری بیزاریی پیوه دیار بوو. ئه گه رچی ماقولانه وه لāmیده دایه وه. وه لāmی زۆربه ی پرسیارهکانی به «نازانم» ده دایه وه. سه باره ت به حیساب و کیتابی میتیا و باوکی هیچ ئاگادارییه کی نه بوو. گوتی: «پیمخوشنه بوو خو له و کارانه هه لقوتینم.» له زمانی میتیای بیستبوو که هه ره شه ی له باوکی کردبوو. نه قلی ئه و سی هه زار رۆبله ی نیو پاکه ته که شه ی له ئیسمیر دیاکۆف بیستبوو که بۆ گرووشنکای داناوه.

به روانینیکی خه ماوییه وه، له ناکاو دهستی له قسه هه لگرت: «نا، نا، هیچ، قسه یه کم نییه به عه رزی دادگای بگه یه نم.»

سه رۆکی دادگا گوتی: «وادیاره حالت باش نییه. تیده گه م چ مه به ستیکت هه یه.» پاشان روویکرده دادوه و پاریزه ر تاکو داوایان لییکا، ئه گه ر به پیویستی ده زانن لیپرسیینه وه ی له گه ل بکه ن، به لām ئیوان له ناکاو به دهنگیکی گر ه وه داوایکرد:

- گه وره م، لیمگه رین با بروم، حالم زۆر خراپه.

دوای ئه و قسانه، بی ئه وه ی چاوه ری ودمی دادگا بی، وه رسوورا تاکو له دادگا برواته ده ری. به لām دوای هه لینانه وه ی چه ند هه نگاو، به ئارامی راوه ستا، وه ک ئه وه ی بریاریکی کتوپری دابن. به ئارامی زه رده یه کی گرت و گه رایه وه شوینه که ی خوی.

- گه وره م؟ من وه کو کچه لادییه که وام... ده زانی چیرۆکه که ی چۆنه؟ «هه لده ستم، ئه گه ر پیمخۆشی، ده رۆم ئه گه ر پیمناخۆشی.» ده یانویست کراسی بوو کینی له به رکه ن و بییه ن بۆ کلیسه بۆ ئه وه ی بیده ن به شوو، که چی له په ستا ده یگوت: «ئه گه ر پیمخوش بیه لده ستم، ده رۆم ئه گه ر پیمناخۆش بی.» ئه و چیرۆکه م له کتییکی فۆلکلوریدا خویندۆته وه.

سه رۆکی دادگا به له بزیکتی تووره وه پرسیی: «مه به ستت چییه؟» ئیوان فیؤدۆرۆویچ له ناکاو به سته یه کی پاره له گیرفانی ده ره ینا. «ده ی ئه مه، ئه مه ش پاره که... ئه و پارهییه له نیو پاکه ته که دا بوو» (به سه ر ئاماژه ی به و میزه کرد که به لگه و شته که ی له سه ر بوو) باوکم له سه ر ئه وه به کوشت چوو. ئه و پارانه له کوئ دانیم؟ ئاغای زابت ها وه ره بیگره. «زابت به سته که ی وه رگرت و دایه ده ست سه رۆکی دادگا.

سه رۆکی دادگا به سه رسورمانه وه پرسیی: «ئه گه ر ئه مه ئه و پارهییه بی، له کوئوه که وتۆته ده ست ئیوه،

- دوینی له ئیسمیر دیاکۆفی پیاوکۆژم وه گرت... بهر له وه ی خوی بخنکینی، له لای بووم. ئه و باوکمانی کوشتووه، نه ک دیمیتری برام. ئه و باوکمانی کوشت و منیش ئه و کاره م پیکرد... کئ هه یه مردنی باوکی خوی به ئاوات

نه خوازی؟ له ناکاو سه روکی دادگا له ده می دهر په پری: «ئهری تو خو ت ده زانی ده لئی چی، تیکه لت نه کردووه؟»

- پیموایه نه قلم پارسه ننگ هه لئاگر و تیکه لیشم نه کردووه... زوریش له ئیوه باشتتر نه قلم کار ده کا هر نازانم چی له و زهینه چه په له ی ئیوه دایه... هه روها له ته واری نه م پوخساره دزیوانه ی دیکه شدا...» ئیوان پرووی کرده خه لکه که و به پق و توورپه یی و ددانه چیره وه گوتی: «باو کم کوژراوه و نه وانه واده نوین ترسیان لینیشتووه. له گه ل یه کتریش هه روان و خو یان و نیشان دده ن. دروزنانه! هه موویان مردنی باوکیان به ئاوات ده خوازن، جانه وهریک جانه وهریکی دیکه هه لده لووشی... نه گهر مه سه له ی باو ککوژی له گوریدا نه بوایه، توورپه دهبوون و به پرووترش ی به ره و مال دهبوونه وه. نه وانه شانویان ده وی! نان و لوتی بازارپیان ده وی. «نه وه من ئیستا قسه ده که م! ئاوتان نییه. له ری خودادا چوری ئاوم ده نی، گه رووم وشک بووه!» له ناکاو به هه ردووه دهستی توند سه ری خو ی گرت.

زابت له ریوه چوو بو لای. ئالیووشا هه ستا سه ری و نه راندی: «حالی باش نییه. باوه پ به قسه کانی مه که ن: یاوی می شکی هه یه.» کاترینا ئیوان بی ئیختیار هه ستا و له ترسانا له جیی خو ی وشک بووبوو و چاوی له ئیوان فیو دوروو یچ بریبوو. میتیاش هه ستا سه ری و تامه زرویانه چاوی له براهی ده کرد و به بزیه کی سه رسورماوانه وه گوئی بو راکرتبوو.

ئیوان دهستی کرده وه به قسه کردن: «خه متان نه بی. شیت نه بووم، من ته نیا قاتلم و به س.» له ناکاو به ده لیله وه گوتیشی: «چاوه پروانیتان له قاتلیک نه بی زمان پارانه وه بدوی.» به شیوه یه کی سه ی دای له قاقای پیکه نین. دادوهر به شله ژانکی ئاشکراوه سه ری له سه روکی دادگا برده پیشی. دوو قازیی دیکه ش به شله ژاوی ده ستیان کرد به سرتو خورت. فیقی یوکوو یچ

هه روا که گوئی راکرتبوو، گوئی قولاغ راوه ستا: بیده نگیه کی پر له چاوه پروانی هه لکه کی داگرت. سه روکی دادگا به په له خو ی راسته وپاسته کرد:

- کاکی شایه د، قسه کانت ری تیناچی و تیشیناگه یین. نه گهر ده توانی توژی له سه ره خو به وردی پرووداوه که بگریه وه... هه لبه ت نه گهر قسه یه کت بو گوتن پی بی. قسه کانت چون ده سه لمینی... نه گهر له راستیدا په ریشان حال بییت؟ «ده رده که هه ر نه وه یه، به لگه م به ده سته وه نییه. نه و ئیسمیر دیاکوفه سه گه ش له و دنیا یه ی دیکه وه به لگه یه ک ناخاته پاکه تیکه وه و بوتانی بنیری. ئیوه جگه له پاکه ت بیر له ه یچ شتیکی دیکه ناکه نه وه پاکه تیکیان به سه.» ئیوان به شیوه یه کی مات و خه یالای بزه ی هاتی و دریزه ی پیدا: «شایه دم نییه... مه گین شایه د ته نیا که سیک.»

شایه ده که ت کییه؟

ئیوان گوتی: «عالیجه ناب، شایه ده که م کلکی هه یه، نه وه ش به پیچه وانه ی ریسی باوه! n'existe point le diable» له ناکاو گوتیشی: «گوئی مه ده نی. نه و شه ی تانکی هیچو پوچ و فه قیروکه یه.» پاشان دهستی له پیکه نین هه لگرت و وه ک نه وه ی به شیوه یه کی نه نی قسه بکا، دریزه ی پیدا: «بیگومان لیره یه، په ننگه له ژیر نه و میزه دا بی که به لگه کانی له سه ره. نه گهر له وی دانه نیسی، نه ی له کوئی دانیشی؟ گویتان له من بی. پیمگوت نامه وی بیده ننگ بم، نه ویش سه باره ت به گورانکاری کتوپری زه ویناسی قسه ی ده کرد... گه لحو! یاللا نه و رموزنه نه جات ده ن... خه ریکی خویندنی سروود بووه. هه ر له بهر نه وه یه دلی بی خه مه! راست وه ک نه و مه سته گه روکه ی له سه ر شه قام هاوار ده کا: «وانکا چوووه بو پترزبورگ»، منیش بو دوو چرکه چیژ وهرگرتن میلیاردها میلیارده بده م. من نانس! په کو، سه رله به ری نه و مه سه له یه گه و جانه یه! یاللا به جیی نه و قولبه ستمکه ن! خو له خورا نه هاتووم... بو، بو هه موو شتیک ئاوا گه و جانه یه...»

۳- پومیه کان داوی نان و لوتی بازارپیان ده کرد، قه یسه رانی رومی ش بویان دابین ده کردن، بو نه وه ی خه لکی رازی راکرن.

پاشان به شینهیی و ئەگەر بکری بلین خەمبارانە، دەستیکرد بە چاوگیپران بە دەوری خۆیدا. بەلام دادگا بە جاری شلەژا بوو، ئالیووشا بە پەلە چوو بۆلای، بەلام زابتەکه قۆلی ئیوانی گرتبوو.

ئیوان چاوی لە چاوی براکەیی بری و گوراندی: «بۆ وا دەکەیی؟ لە ناکاوا شانی زابتی گرت و دای بە عەرزدا. بەلام پۆلیس لەوێ ئامادەبوون و دەستبەجی ئیوانیان قۆلبەستکرد. بە توورپەیی دەینەراند. هەتا بردیانە دەری، هەر نەراندی و کەس نەیدەزانی دەلی چی.

دادگا بە جاری شلەژا. ئەوێ روویدا هەموویم بە جوانی لە بیر نەماوه. خۆشم تووشی دلەخورپە بووبوم و نەمدەتوانی پی و شوینی مەسەلەکه بگرم. بەلام دەزانم دواوی تاویک، هەموو شتیک هەمیسان ئارامبووه و هەمووان تیگەیشتن چ رووداویک قەوماوه، زابت بۆ سەرکۆنە کردنی فەرمی هاتە نیو هۆلی دادگاگەوه، ئەگەرچی ماقوولانە گوتی کە حالی شاھە زۆر باش بووه و دوکتۆر سەعاتیک لە مەوبەر فەحسی کردووه، بەلام بەرلە هاتنە نیو هۆلی دادگاگەوه لە پەستا قەسەیی کردووه. بەجۆریک کە نەکراوه پیشبینی ئەو بارودۆخە بکری. ئەویش لە راستیدا، زۆری پیناگری لە سەر شاھە دیدان کردووه. بەلام بەر لەوێ خەلکەکه خاوبنەوه و ئەو دیمەنەیان لە بیر بچیتەوه، رووداویکی دیکە قەوما. کاترینا ئیوانا تووشی هیژشی عەسەبی بوو. هۆن هۆن دەگریا و دەقیژاند، بەلام نەیدەویست لە دادگا بپواتە دەری. هەولیدەدا و دەپاراپەوه دەرینەکەن. لە ناکاوا بە دەنگی بەرز بە سەرۆکی دادگای گوت: «دەبێ شاھەدییەکی دیکە بدەم، ئەویش زۆر خیرا...! ئەوێش بەلگەیک، نامەیه... هانی بیخویننەوه، زووگەن زووا! نامەیی ئەو پموزنەیه... ئەو پیاوێ هۆ لەوێیه!» ئاماژەیی بە میتیا کرد. «ئەو بوو باوکی خۆی کوشت، بە خویندەنەوهی ئەو نامەیه تیدەگەن. بۆی نووسیم چۆن دەبیهوێ باوکی بکوژی! بەلام ئەوێ دیکەیان نەخۆشه. میتیکی کار ناکا. سێ پۆژە زانیومه شیواوه!» کاترینا ئیوانا، بە دلەخورپەوه هەروا دەینەراند.

زابت نامەکەیی لە کاترینا ئیوانا وەرگرت کە بۆ سەرۆکی دادگای پاداشتبوو. ئەویش لە سەر کورسییەکه دانیشتەوه و هەردوو دەستی بە دەموچاویەوه گرت، لەگەڵ ئەوێ ئازای ئەندامی دەلەرزییەوه و لە ترسی ئەوێ لە دادگای بەرنە دەری، گریانەکەیی خۆی دەخواردووه. هەر بۆیه لە بەر خۆیهوه بە نەرمی فرمیشکی هەلدەوهەراند. ئەو بەلگەیهی کە پادەستی دادگای کرد، هەر ئەو نامەیه بوو کە میتیا لە مەخانی مێتروپۆلیس نووسیوی. ئیوان فیۆدۆروویچ وەک «بۆرھانی بیرکاری» باسی ئەوێ کردبوو، مخابن...! پەوتەکه بەو بارەدا شکایەوه و گلۆلەیی میتیا کەوتە لیژی. ئەگەر بە هۆی ئەو نامەیهوه نەبوا، لەوانە بوو چارەنووسی بگۆردری و فحیل بی، یان لانیکەم سزاکەیی زۆر مەترسیدار نەدەبوو. دووپاتیدەکەمەوه، تیگەیشتن لە هەموو رووداوه ورد و درشتەکان دژوار بوو. ئەوێ لە درێژەیی دادگایی کردنەکهدا روویدا، هەروا لە زەینمدا تیکەل و پیکەل بووه. پیموایە سەرۆکی دادگا ئەو بەلگەیهی دەستاو دەست پیشان هەموو قازی و پارێزەر و لیژنەیی داوهران داوو. تەنیا شتیک کە بە جوانی لە بیرم ماوه، شیوێ لیپرسینەوهیان لە شاھەدەکان بوو. کاترینا ئیوانا، لە وەلامی سەرۆکی دادگادا کە لێی پرسی حالت بە تەواوی هاتۆتەوه سەرخۆ یان نا، بی سەبرانە گوتی: «ئامادەم، بەلێ ئامادەم!» هەروەها گوتی: «بۆ ولام دانەوتان دانامینم.» دیار بوو هەروا دەترسی، نەکا نەهیلن شاھەدییەکەیی بدا. داویان لیکرد بەوردی بۆیان باسبکا ئەو نامەیه چی بوو و بەپێی چ هەلومەرجیک بە دەستی گەیشتوووه.

«پۆژیک بەرلە رووداوهکه بە دەستم گەیشت، بەلام ئەوێ پۆژی پیشتری نووسیوو، لە مەخانی. یانی، دوو پۆژ بەرلەوهی ئەو تاوانە ئەنجامیدا.» بە هەناسە پرکیۆه دەنگی هەلینا: «چاوی لیکەن، لە سەر سیاییەکه نویسیویەتی، ئەو کاتە رقی لە من بووه. چونکە ئەو سێ هەزار پۆبلەش بە من قەزدار بوو... ئاخ، لە بەر خویریهتی خۆی، خەفەتی ئەو سێ هەزار پۆبلە دایگرتبوو و دنیاوی لە خۆی کردبووه چەرمەچۆلەکه. چیرۆکی ئەو سێ هەزار

رۆبلەش بەم شیۆهیه بوو. تکاتان لیدەکەم، گویم بۆ شلکەن. سێ حەوتوو بەرلەوێ باوکی بکووژێ، بەیانی زووات بۆ لام. دەمزانی پێویستی بە پارەیه و بۆ چی دەوێ. بەلێ، بەلێ - بۆ ئەوێ دلی ئەو جانەوهره و دەستبێنی و لەگەڵ خۆی بیبا. دەمزانی دەرەق بەمن غایەن بوو و ئیستاش دەیهوێ لیم جیابیتەو. ئەوێش من بووم من، کە ئەو پارەیه پێدا، بەو بۆنەو پێدا کە بینێرێ بۆ خوشکم لە مۆسکو. چاوم لە چاوی بری و گوتم هەرکاتێک پێی خۆشیوو دەتوانی بینێرێ. «مانگیکیش بخایەنی گرینگ نییه.» مەگین دەرکێ تینەگەیشتی چاوی لە چاوی پێمگوت: «تۆ ئەو پارەیهت بۆ ئەو دەوێ خەیانەتم پێیکە و لەگەڵ ئەو دەعبایە یەک کەوی، کەوایه فەرموو ئەوێش پارە. خۆم پێتدەدەم. ئەگەر ئەوێندە خۆپێری و بێ ئابروو بووی کە بتوانی وەرپیگری، هانی وەرپیگر! دەمویست بیسەلمینم ئەو چی بوو و چی روویدەدا؟ وەرپیگرت، وەرپیگرت و بە شەوێک لەگەڵ ئەو دەعبایە لە ئاوی کرد... بەلام دەیزانی. دەیزانی لە هەموو شتیکی ئاگادارم. خاترجەم بن ئەوێشی دەزانی، دەیزانی بۆیه ئەو پارەیهی دەدەمی تاکو تاقییکەمەو. بۆ ئەوێ تینگا یانی ئەوێندە خۆپێری و بێ ئابروو بوو کە ئەو پارەیه لە من وەردهگرێ - چاوم لە چاوی بری، ئەوێش چاوی لە چاوم کرد، ئەوانەیی هەمووی لە چاومدا خۆیندەو و وەرپیگرت - پارەکەیی لێوهرگرتم و رویشت!»

میتیا لە ناکاو نەراندی: «راست دەکەیی کاتیا، چاوم لە چاوت بری و دەمزانی بێ ئابرووم دەکەیی، سەرەرای ئەوێش پارەکەم لێوهرگرتی. وەک مرقۆئیکی هەرزه و هیچووپوچ هەقتە رقت لیمبێ. هەمووتان جێی خۆیهتی رقتان لیمبێ، هەقی خۆم!»

سەرۆکی دادگا دەنگی هەلێنا: «تۆمەتبار، جاریکی دیکە قسەت لە دەم بێتە دەرێ، فەرماندەدەم لە دادگا بتکەنە دەرێ.»

کاتیا بە هەله پرووکی لە درێژەیی قسەکانیدا گوتی: «ئەو پارەیه بۆ ئەو مایەیی ئازار بوو. دەویست بمراتەو، ئەوێشکی تێدا نییه، بەلام بۆ ئەو دەعبایەش پارەیی پێویست بوو. هەر بۆیه باوکی خۆی کوشت، بەلام پارەکەیی

منی نەدایەو و لەگەڵ ئەو جانەوهره چوو بۆ ئەو دێیه و لەوێ قۆلبەستکرا. ئەو پارەیه دواي کوشتنی باوکی دزیبووی، دیسان لەوێ ئاوی کرد. رۆژێک بەرلە کوشتنی باوکی، ئەم نامەیهی بۆ نووسیم. نامەکەیی بە مەستی نووسیبوو. هەرکە خۆیندەمەو بۆم دەرکەوت. بە رقی و بیزارییەو نووسیبوو، هەستی بە دلنیاایش کردبوو کە تەنانەت ئەگەر باوکیشی بکووژێ پێشان کەسی نادم. ئەگەر بیزانیایە ئاشکرایدەکەم بۆی نەدەنووسیم. چونکە دەیزانی نامەوێ تۆلەیی لێیکەمەو و لەنیوی بەرم! ئێوه خۆتان بیخویننەو، بەوردی - تکاتان لیدەکەم، زۆر بەوردی - با بۆتان دەرکەوێ چون خۆی نووسیویەتی و گوتوویە باوکی دەرکۆژی و دەزانی پارەکەشی لە کوێ داناو. تکاتان لیدەکەم، بەسەریدا تێمەپەرن، رستەیهکی تێدایە: «هەر ئەوێندە ئیوان برۆا دەیکوژم.» کەوایه، هەر لەپێشدا بیرێ لە جووری کوشتنەکەیی کردۆتەو. «کاترینا ئیوانا ئەم رستەیهی دوايي بەسەرکەوتنیکی تال و شەرورانەو لە بەر دەمی دادگادا دەربری. بەلێ! دیار بوو دێرپەدێری ئەو نامەیهی خۆیندبوو و لە مانا نهنییهکانی گەیشتبوو. «ئەگەر مەست نەبوايه، ئەو نامەیهی بۆ نەدەنووسیم؛ بەلام برۆانن، بەرلە تاوانەکە هەموو شتیکی مووبەموو باسکردوو، راست بەوشیۆهیه دواتر دەستی بۆ ئەو تاوانە برد.» بە شیۆهیهکی شیتانەش گوتی: «سیناریۆیهکی تەواو!»

ئەو ئیستا کاردانەوێ دوايي بەلاو گرینگ نەبوو، ئەگەرچی، بێ ئەوێ دلەدل بەدا، ئەو ئاکامەیی تەنانەت لە مانگیکی لەمەوبەرەو پێشبینی کردبوو، چونکە تەنانەت ئەو کاتەش، رەنگە، لە رقدایەرزایی و بیرێ کردبیتەو کە رۆژی دادگایی نامەکە نیشاندهدا یان نا. ئیستاش ئەو کەوتبوو ئەو لای بێتفاقییهو. لە بیرمە میرزابنووس نامەکەیی بە دەنگیکی بەرز خۆیندەو، پێموايه، راست لەدواي تەواو بوونی قسەکانی، ئەو نامەیه شوینیکی سەیری لە سەر دانان. لە میتیایان پرسی کە دانی پێدا دەنی ئەو نامەیهی نووسیوه.

میتیا بە دەنگیکی بەرز گوتی: «نامەیی من، نامەیی من! ئەگەر مەست نەبوايه نەمدەنووسی!... کاتیا، لە بەر زۆر هۆ رقدان لە یەکتەر بوو، بەلام

سویند دهخۆم، سویند دهخۆم که تهنانهت کاتیک رقیشم لیت بوو، هەر خۆشم دهویستی. بهلام تۆ منت خۆش نهدهویستی!»

میتیا ههروا که هیواپراوانه دهستی خۆی ههلهدهگوشی، خۆی خسته سهه کورسییهکه و دانیششت. دادوهر و پاریزهر دهستیانکرد به لیپرسینهوهی کاترینا ئیوانا، دهیانویست پروون بیتهوه، چ شتیک هانیداوه بهرلهوهی بهلگهیهکی ئاوا ئاشکرا بکا، بهو لهبز و حالته جیاوازهوه شایه دیداوه.

کاتیا وهک ژنیکی دهلووکار قیژانندی: «ئهری، ئهری. درۆمکرد. بهپیچهوانهی ویستی خۆم و ویژدان و ئابرووم درۆم کرد، بهلام دهویست نهجاتیده، چونکه ئهو زۆری رق له من بووه و به سووکی زانیوم! پهککو چ سووکایهتییهکی پیکردووم. ههمیشه به سووکی زانیوم. ئهوهش بزانه ههر لهو کاتهوه که بۆ پاره له ههمبهریا به چۆکدا هاتم و کرئۆشم بۆ برد، سووک بووم لهبهرچاوی. دهزانم، ههر ئهو کاته لهریوه ههستمپیکرد، بهلام ههتا ماوهیهکی زۆر باوهرم نهدهکرد. زۆر جار له چاویدا دهخویندهوه: «بهویستی خۆت هاتی.» کاتیا ئیتر وهک شیت و هار، به رقیکی ئهستوووهوه ددوا و کهوتبووه ههناسهبرکی: «پهککو، ئهقلی بهوه نهشکا، بۆ چووم بۆلای؟ چونکه ناتوانی له خویرییهتی و ههرزهیی زیاتر له شتیکی تر بگا، منی وهک خۆی چاوی لیکرد، پییوابوو ههموو وهک خۆی وان! تهنیا له بهر ئهوهش دهویست زهماوهندهم لهگهڵ بکا، چونکه دهیزانی مال و سامانیکی زۆرم به میرات پییپراوه. ههر له بهر ئهوه بوو، دهزانم، ههمیشه پییوابوو بهوهوییهوه دهیههوی ژیانی هاوبهشم لهگهڵ پیکینی. ئاخ! ئهوه مروفتیکی درندهیه! چونکه ئهو پۆژه له بهر ناچاری چووم بۆلای، ههمیشه له سهه ئهو باوهره بووه ههتا ئاخیری تههنم سههرم له حاندی ههلهنایه و له پرویا ههست به شههرمهزاری دهکهم و دهلهزرم. ههقیشیهتی ههتا ئاخیری تههنم به سووک و چرووکم بزانی و خۆی له من به زیاتر بزانی. ههر له بهر ئهوه دهویست زهماوهندهم لهگهڵ بکا! ههروایه! وهک پۆژ لیم پروونه ههروایه! ههولمدا به ئهشقهکه بهسهریدا زالبم. ئهشقیک که ههه و کهوشهن ناناوسی. تهنانهت

ههولمدا چاوپۆشی له بیوهفاییهکهی بکهم؛ بهلام هیچ تیناگا، هیچ! ههر به راستیش چۆن دهیتوانی تینگا؟ ئهو رموزنه! ئهو نامهیه ئیوارهی پۆژی دواپی به دهستم گهیششت: له مهیخانهکهوه بۆیان هینام. ئهو پۆزهش بهیانیهکهی، تهنیا ئهو پۆژه بهیانی دهویست لیتی خۆشیم و چاوپۆشی له ههموو شتیکی بکهم، ههموو شتیکی. تهنانهت خهیانهتهکهشی!»

سهروکی دادگا و دادوهر، ههلهته ههولیاندا ئارامی بکهنهوه. ناتوانم لهو فکرهش خۆ بیویرم که ههموویان ههستیان به شههرمهزاری دهکرد گوئی لهو جۆره دانپیانانه دهگرن. له بیرمه دهیانگوت: «تیدهگهین چهندهت بۆ دژواره؛ دلنایه هاودلین لهگهلتا،» سههرای ئهوانهش شایه بییان له زمانی ئهو ژنه تووره و ورینهبیژه دهركیشا. ئهو ئاخیری به شیوهیهکی پروون و ئاشکرا که زۆر جار وهک بلپی بۆ تاقهساتیک لهو بارودۆخانهدا پروو ددها، گوتی که ئیوان فیوودۆروویچ له دوومانگی رابردوودا، زۆری ههولداوه بۆ نهجاتدانی برا «درهنده و پیاوکوژ» هکهی، بۆیه وهک شیئی لی هاتوووه و به جارێ تیکهلی کردووه.

«خۆی ئازاردهدا. ههمیشه ههولیدهدا سزای براکهی کهمبکاتهوه و لای من دانی پیدابنی که ئهویش هیچ کاتی باوکی خۆش نهویستوووه، لهوانهیه بهئاواتیشهوه بووبی بمری. ئهگهر بزانه چ ویژدانیکی قوولی ههیه! به ویژدانی، خۆی ئازار ددها! ههموو شتیکی پیگوتم، ههموو شتیکی! ههموو پۆژیک دههات و وهک تهنیا دۆستی خۆی دهردهدلی بۆ دهکردم.» کاترینا ئیوانا، جینگزیانه و له پر هاواریکرد: «بۆ من شانازییه که تهنیا دۆستی ئهوم.» چاوی ترووسکهی هات: «دوو جار چووه بۆ دیدهنیی ئیسمیر دیاکوف. پۆژیک هات بۆلام و گوتی: ئهگهر بهجینی براکهم ئیسمیر دیاکوف ئهو قهتلهی بکردبایه (چۆن ئهو دهمگویه دهکهوته سههردهمی خهلك که ئهو کاره کاری ئیسمیر دیاکوفه. پهنگه منیش تاوانبار بم، چونکه ئیسمیر دیاکوف دهیزانی رقم له باوکمه و پهنگه باوه ریشی کردبی که مهرگی باوکم بهئاوات دهخوزام؛ ئهو کاته ئهو نامهیهم دهرهینا و پیشانمدا. سهتاسهت قانعبوو که

کارکاری براکەى بووه و زۆریش بەو مەسەلەىە دڵگران بوو. ئەوەشى بۆ تاملنەدەکرا کە براکەى باوککوژ بێ! حەوتووێەک لەمەوبەر بۆم دەرکەوت ئەو مەسەلەىە خەرىکە نەخۆشى دەخا و پۆحى ئازار دەدا. چەند پۆژ لەمەوبەر لە حزوورى مندا قسەى دژمان و قسەى ناحەزى دەکرد. تیگەيشتم خەرىکە ئەقلى لە دەستدەدا. بەم لاوлада هەلەدەسوورا و وړینەى دەکرد. دیتوویان بە کۆلان و شەقاما دەسوورپیتەوه و لە بەر خۆیەوه قسە دەکا. دوکتۆرى مۆسکویى دوینی لە سەر داواى من فەحسێکرد و گوتى خەرىکە تووشى یاوى مێشک دەبێ، هەمووشى لەتاوى ئەو، لەتاوى ئەو پرموزنە وای لیتاتوو! دویشەو ئاگادار بوو کە ئیسیمیر دیاکۆف مردوو! ئەو هەوالەش وای داترووسکاند و زەبریکی کاریگەر بوو لە سەر پۆحى، بە جارێ شیتی کرد... هەمووشى لەتاوى ئەو پرموزنە، هەمووشى لە بەر خاترى نەجاتدانى ئەو پرموزنە تووشى ئەو ئازارە بوو!»

ئاخ، هەلبەت سەرھەلەدانى ئەو جۆرە دانپیانان و راستى گوتنە لە ماوهى تەمەندا تەنیا یەكجار بۆ مرۆف دەلوئ. بۆ وینە لەسەر مەرگدا کاتى وەرێکەوتن بەرەو پای سیدارە! بەلام ئەوه خووخدەى کاتیا بوو، ئەو ساتەش لە ژيانیدا لەو جۆرە ساتانە بوو. ئەو هەر ئەو کاتیا فیداکار و لەخۆبوردوو بوو کە بۆ نەجاتدانى باوکى چووہ ژیر منەتى لاویکی خویړى و هەلەخەرجهوه؛ هەر ئەو کاتیاىەى بەر لەم شایە دیدانە بە هۆى حەیا و دەمارزلییەوه، باسى کردەوهى کەریمانەى میتیاى کرد و لە هەمبەر ئەو عالەمەدا لە خۆى و لە حەیاى کچانەى خۆى گوزەرابوو، بەو هیواىە بریک لە قورسایى تاوانەکەى کەمکاتەوه. ئیستاش، ئەوا دیسان لەخۆبوردوویى دەنواند، بەلام ئەمجارە بۆ کەسیکی دیکە و پەنگە هەر ئیستا. پەنگە تەنیا لەم ساتەدا هەستى کرد و تیگەيشتم کە ئەو کەسە چەندە لە لای خۆشەویستە! لە بەر خاترى ئەو لە ترسانا لە خۆى گوزەرا، چونکە کتوپر بۆى دەرکەوت بوو بەو دانپیانانەى کە ئەو کارە کارى براکەى نییە و باوکى بە دەستى ئەم لە

نیو چووہ، بە جارێ خۆى فەوتاندبوو. لەخۆبوردوویى نواند بۆ ئەوهى ئەو نەجاتیدا. تاکو ناویانگی بە چاکە پۆیشتووی ئەو نەجاتیدا.

سەرەپای ئەوانەش دوولییەکی بەسام گازى لە مێشكى پیاو دەگرت. - بلێى کاتیا سەبارەت بە پیتوهندیى پابردووی خۆى و میتیا درۆیکردبى؟ - پرسیارەکە ئەمە بوو. نا، کاتیک بە دەنگى بەرز گوتى بە هۆى ئەو کړنۆش بردنەوه لەبەر چاوى میتیا سووکبووه، بەئانقەست تۆمەتبارى نەکردبوو! خۆى باوهرى بەوه بوو. تەواو قەناعەتى بەو شتە هینابوو. پەنگە لە کاتى ئەو کړنۆشەوه. - کە میتیاى ساویلکە، تەنانەت ئەو کاتەش کە تارىفى دەکرد، لە دلەوه پیتپیکەنیوه و بە چاوى سووک تەماشایکردووہ. خۆشەویستى ئەو بۆ میتیا خۆشەویستییەکی دوو پۆ بوو کە تەنیا بە هۆى غروورەوه، بەهوى غرووریکى بریندارەوه بوو، ئەم ئەشقەش هیچکویى لە ئەشق ناچى، بەلکو لە تۆلە دەچى. ئاخ! پەنگە ئەو ئەشقە دووپۆیە بشبوايەتە ئەشقیکی راستەقینە، پەنگە ئەوهش ئاواتى گەورە و گرانی کاتیا بووبى، بەلام بیوہفایى میتیا بە جارێ دلێ بریندار کردبوو، بۆیە دلێ نەیدەتوانى لە میتیا ببوورئ. کاتى تۆلە بە شێوہیەکی کتوپر بەسەریدا زالبوو و تەواوى ئەو داخ و وەرہەمانەى لە دلێ ئەو ژنە سووکایەتى پیکراوہدا کەلەکە بووبوو، لە ناکاو بوو بە گړپژین و دەرک و دیوارى پۆحى شەقکرد. راستى لە میتیا گوت، بەلام خۆشى پیتى تیوہچوو، تیوہگلا. لەگەل نیشتنەوهى بلێسەى پقەکەى و دەربرینی هەستى، کولۆکۆى ناخى نیشتنەوه و شەرم سەرتاپای داگرت و لەناخەوه هەلى چۆقاند. دیسان هیرشى عەسەبى پووی تیکردەوه: دەستیکرد بە گریان و کەوت بەزەویدا و لە دادگاگە بردیانە دەرى.

هەر لەو کاتەدا گرووشنکا، بەر لەوهى فریاکەون پیتشى پیتگرن، هەلات بۆ لای میتیا و بەدەم نک و نالەوه گوتى: «میتیا دیتت ئەو مارە خال و میلجانە چۆنى پیتوہدای؟» هەر لەو کاتەدا لە پقا دەلەرزى، پووی کردە قازیبەکان نەپاندی: «فەرموون، پيشانیدان کتیبە!» بە ئامازەیهکی سەرۆکی دادگا بردیانە دەرى. نەیدەویست بپواتە دەرى و خۆى دەکیشا بۆ لای میتیا. میتیاش

نالەيەكى لىنە ھات و ھەولەيدا بچى بۇلاي، بەلام لە جىيى خۇي دايان نيشاندەوھ

(1)

ناخافتى دادوهر، ھەلسەنكەندى كەسايەتتەگان

ئىپۇلىت كىرلىۋىچ وا تووشى شلەژان بووبو، ئازاي ئەندامى دەلەرزى، ئارەقەيەكى سارد نىۋچاۋانى خووساندەبوو. لە پەستا تەۋاۋى لەشى سارد و گەرمى دەکرد و ھەر بەو حالەۋە دەستىكرد بە ئاخافتن. دواتر خۇي باسى كرد كە لەو ساتەدا حالى چۆن بووھ و چ چەقۇچۆيەك دايگرتوۋھ. ۋەك قوۋيەك دەخویند. ئەم وتانەشى ۋەكو شاكارىكى باش لە ژيانى خۇيدا چاۋ لىدەكرد. ديار بوو بە chef d'oeuvre {شاكارى} خۇي دەزانى، chef d'oeuvre لە تەۋاۋى تەمەنشىدا، لە راستىدا نۆ مانگ دواتر بە ھۇي دەردەبارىكەۋە مرد. بۇيە ھەر ۋەك مەعلوم بوو، ئەگەر لەدلى دابى كە مەرگى نزيك بۆتەۋە، ھەقى بووھ خۇي بە قوۋيەك بزانى كە دوايىن ئاۋازى خۇي دەخوینى. تەۋاۋى دل و مېشكى خۇي لە سەر ئەم وتارە دانابو، ئەو سەلماندبووشى كە خاۋەنى دل و ھەستىكى ناسكە و بە شىۋەيەكى چاۋەرۋان نەكرائىش دركاندى كە لانىكەم ھەستى بەختەۋەرى و پاكيى كۆمەلگا و «پرسىياري ھەتاھەتايى» لەناخيدا ھەشار دراۋە. پېرشنگذار بوونى وتارەكەي لە سەداقتى ئەۋدا بوو. سادقەنش باۋەرى بەسزادانى تۆمەتبار ھەبوو؛ بە تۆمەتبار زانىنى ئەۋى تەنيا و تەنيا ۋەك ئەركىكى ئىدارى چاۋ لىدەكرد، لە سزادانى تاۋانباردا «لەبەر خاترى ئاسايشى كۆمەلگا» بە تامەزرۋىيەكى سادقەنەۋە دەلەرزى. تەنانەت ئەو ژنانەي لە دادگاكەشدا

بەلى، پىمۋايە ئەو ژنانەي بۇ دىتنى ئەم شانۋيە ھاتبوون، ھەتمەن بەدليان بووھ چونكە شانۋيەكى سەرنجراكىش بوو. ئەمجار دوكتورى مۇسكۆيى ھاتە شەر شانۋ، پىمۋايە سەرۋكى دادگا پىشتر زابى نارەبوو بە شوينىدا، بۇ ئەۋەي چاۋى بە ئىۋان فىۋدورۋىچ بگەۋى. دوكتور دواي ھەسكردن گوتى ئىۋان تووشى ياۋىكى قورسى مېشكى بووھ، زۆرىش مەترسىدارە و دەبى خىرا لىرە رايگويىز. لە ۋەلامى دادوهر و پارىزەردا گوتى كە ئىۋان پىرى خۇي چوۋە بۇ لاي و پىيگوتوۋە كە نەخۇشىيەكى ئاۋا پرمەترسىيە ھەيە، بەلام گويى بە دەرمان و چاۋەدېرىي پزىشكى نەداۋە. دوكتور لەكوتاييدا گوتى: «دلنيام حالى رۇحىي باشنەبوو، خۇي پىيگوتم لە كاتى بەخەبەرىدا خەۋن دەبىنى، چەندكەسى لە سەر شەقام دىتوۋە مردوون و شەيتان ھەموو پۇژى ئىۋاران دەچى بۇ سەردانى.» دوكتورى بەناۋبانگ دواي شايەدىدەكەي لە دادگا چوۋە دەرى. ئەو نامەيەي كاترىنا ئىۋانا پىيدابوون، خىستىانە سەر پەرۋەندەكە. دواي بېرى پراۋەستان، بېريارباندا دېرژە بە دادگايى كردنەكە بەدەن و ھەردوۋ بەلگە چاۋەرۋان نەكرائەكە (ئەو بەلگانەي لەلايەن ئىۋان فىۋدورۋىچ و كاترىنا ئىۋاناۋە دراۋن) لە شايەدى نامەكەدا بىتن.

بەلام ناچمە سەر شايەدىيەكانى دىكە چونكە تەنيا ئەو قسانەي پىشۋويان دوپاتدەكردەۋە، ئەگەرچى ھەركام بەپىي تايىبەتمەندى و خوۋخەدى خۇي دەدوا. دوپاتىدەكەمەۋە، ھەموو ئەۋانە لە وتەكانى دادوهردا، كە لەرئوھ بۆتانى دەگىرۋەۋە، سەرۋبەرى وىكەتەۋە. ئەۋرۋوداۋە ھەموۋانى تووشى شلەژان كرىدبوو، بۇيە بىسەبرانە چاۋەرۋانى وتەي دادوهر و پارىزەر بوون. فىتى يۆكۋويچ ديار بوو شايەدىيەكەي كاترىنا ئىۋانا دايچلەكاندوۋە. بەلام دادوهر سەرکەۋتبوو. كاتىك شايەدى تەۋاۋ بوو، دادگا نزيكەي سەعاتىكى پشۋودان راگەياند. پىمۋايە سەرۋكى دادگا كاتىك گەرايەۋە شوينەكەي خۇي، راست سەعات ھەشت بوو، ئىپۇلىت كىرلىۋىچى دادوهرىشمان دەستىكرد بە ئاخافتن.

۴- مەبەست لەو پرسىيارە «بوون يان نەبوون» كە ھاملىت لە بەيانى نەفسى خۇيدا باسیدەكا.

بەلام وتەكانم لە گوئ بگرن؛ ئەگەر تەنیا يەك لە دەى، يان يەك لە بيستى ئەو دەى دەيليم راست بى. تەنانه ئەو كاتەش دەبى بليين هاوارە لە خومان! چاو ليكەن. ئاغايان، بپوانن لاوهكانمان چۆن تووشى تاوان دەبن. بە بئەو دەى پرسىارى هاملت سەبارەت بە دنياى مەرگ^۵ لە خۆى پپرسى، بئەو دەى ديار دەى پرسىارىكى وا لە گوپيدا بئ، گوايه تەواوى ئەوانەى پيوەندييان بە پۆحهو هەيه و لەوپەرى گوپەكهو چاوهپوانمان، ماوهيهكى زۆره لە زەينياندا پاكبۆتەو و خيز و پملى وەسەر كشاوه. لە كۆتاييدا، چاو لە سەرەپوى و جينگى بوونمان بكەن و هەر وەها هەوسبازەكانمان. فيؤدۆرپاولوويچ ئەو قوربانىيە چارەپەشەى پەروەندەكهى ئەمرومان، كاتيك لەگەل زۆربەى ئەوان هەلیدەسەنگىنى زياتر وەك مندالتيكى بيتاوان دەچى. سەرەپاى ئەوانەش هەموومان دەمانناسى، «ئەو لەگەل ئيمەدا دەژيا!»...

بەلى، پەنگە پۆژيک بيريارانى گەورەى پروس و فەرەنگ لە پەوانناسى تاوانى پروسى بکۆلنەو، چونکە بايهخى ئەو دەى هەيه خۆى پيوە ماندو بکەن. بەلام ئەم ليكۆلینەو و تويزینەوانە دواتر لە كاتى پشوداندا، بەپيوە دەچى، يانى كاتيك كە چەواشە بوونى تراژيكي ئەمرومان بەجى هيشتبى، تاكو ئەو ليكۆلینەو هەيه لەلايەن كەسانیکەو ئەنجامبدرى كە پوانگە و بيلايەنيان لە كەسانیکى وەك من زياتر بى. ئيمە ئیستا يان ترسمان لئىنشتوو، يان وا دەنوینين كە ترساوين، ئەگەرچى لە راستيدا بە ديتنى ئەو شانۆيه گەزگەز بالا دەكەين و حەز بەو دلەخورپە سەيرانە دەكەين كە وامان لیدەكا خۆ بە گوناح و پيازە و دەست و پى سپيلكەيى و ئاسوودەيیهو پانين. يان، ئاخىرى وامان ليدى، وەك مندال تاپوى ترسناك لەخومان دوور

۵- ئاماژەکردن بە بهیانی نەفسى هاملت لە پەردەى دووهەى ديمەنى سیهەمى شانۆى "هاملت" بەرهمەى شكسپيردا: «... كى دەيهوئ ئەم هەموو بارەگران هەلگرى، بە نالاندن و ئارەقەرشتەو لە ژير قورسايى تەمەندا، ترسان لە دنياى پاشمەرگ (ئەو سەرزەويیه نەدۆزراوہيەى كە هيج سەفەرکردوويهكى ليناگەریتەو) هەر ئەوہش پۆح و فکرى دردۆنگ و ئالۆز کردووين، هانمان دەدا لەگەل هەموو كيشە و ئافەتيك هەلبكەين و ئاقەت بيتين...»

۶- يەكەم دپره لە شيعرىكى پووشكين سەبارەت بە شاعىرى لەههستانى، ميكى يوويكز.

دەخەينهو و سەرمان دەكەين بە بن بالنجەكەماندا، بۆ ئەو دەى لە كاتى پشودان و رابواردن و شادييهكانماندا لە بيريان بەرينەو. بەلام سەرەپاى ئەوانەش پۆژيک دەبى بەوپەرى ورياييهو ژيان دەستپيکەين، ئيمەش دەبى خومان وەك كۆمەلگايەك لە بەر چاو بگرين؛ كاتى ئەو هاتوو كە ئيمەش لانیکەم لە باردۆخى كۆمەلايه تيمان بگەين، يان لانیکەم ئەو پيگايە بگريه بەر. «يەكنيك لە نووسەرانى گەرەى سەردەمى رابردوو، لەكۆتايى گەرەترين بەرهميدا پروسيا ديتنەتە بەرچاوى و لە سەر خيشكيكى تيزتپيەرى دادەنى و بەرەو شوينتيكى ناديار بەچوار نال دەپره تينى، بە سەرسوورمانيشەو دەلى: «ئاخ، خيشك، خيشكى بالندەئاسا، كى توى داھينا!» بە شيوەيهكى مەستانە و لووتبەرزانهش دەلى، تەواوى نەتەوەكانى دنيا بەريزەو لەلايەك رادەوہستن، تاكو پيگا بۆ خيشكى تيزتپيەر و بيتياك بکەنەو. ئاغايان، لەوانەيه وابى، لەوانەيه ئەوان لە قەرغيك راوہستن، بەريزەو يان بەچاوى سووکهو بپوانن، بەلام بەبپرواى منى زەبوون نووسەرى گەرە بەرهمەكهى بەم شيوەيه يان بە هۆى گەشيبينيەكى مندالانە و ساويلكانەو تەواو کردوو، يان لەترسى سانسورى ئەوسەردەمە. چونکە ئەگەر كەسايەتتیهكان سووباكەويچ و نازدریؤف و چيچيکۆف خيشكەكەيان راکيشايە، نەدەگەيشتە شوينتيكى ژيرانە، جا ليخوهرەكهى هەر كەسيكە با بى. تازە ئەو كەسايەتتیهنەش بەرەيهكى قەديمتر بوون، بەرەى ئيمەش نمونەيهكى زۆر لەوان خراپترە...»

لئەردا ئيپۆليت كيريلوويچ چەپلەى خەلک وتەى پىبپرى. بەلگەى رۆشنپيرانەى ئەم ويچواندەيان بەلاو پەسندبوو. لە راستيدا چەپلەكە زۆرى نەخاياند، يانى بەوجيیه نەگەيشت سەرۆكى دادگا وريايى بە خەلکەكە بدا، تەنیا بە رقهو چاوى لەو خەلکە سەربزيو دەکرد. بەلام ئيپۆليت كيريلوويچى دادوهر زۆرى پىدلگەرم بوو؛ بەرلەو قەتى چەپلە بۆ ليتەدرابوو! لە تەواوى تەمەنيدا نەيتوانيبو گوچكەيهك بۆ بيستنى وتارەكهى

۷- گوگول: كۆتايى «گيانى مردوو».

پهیدا بکا، ئیستاش له ناكاو بۆی هه‌لكه‌توو تاكو وتاره‌كه‌ی به گویی ته‌واوی خه‌لكی رووسیا بگه‌ییئێ.

له ده‌ریژهی وته‌کانیدا گوتی: «ئهم بنه‌ماله‌یه‌ی کارامازوف كه له سه‌رانسه‌ری رووسیا دا وه‌ك كفری شه‌یتان ده‌نگی داوه‌ته‌وه، بلیی چی بی؟ په‌نگه له‌را ده‌ به‌ده‌ر پیم لی‌هه‌لبییبی و زۆر به‌لیم کردبێ، به‌لام پیموایه هیندیک له لایه‌نه بنه‌ره‌تیه‌کانی چینی خوینده‌واری ئه‌مرۆمان له ئاوینه‌ی ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌دا ده‌توانین به‌دیبه‌که‌ین . ئاخ، نه‌ك ته‌واوی په‌گه‌زه‌کان، هه‌لبه‌ت ئه‌ویش له وینه‌یه‌کی چکۆله‌دا، «وه‌كو خۆر له دلۆپیک ئاودا،» له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا شتیک په‌نگیداوه‌ته‌وه و یان لانیکه‌م شتیک درکاوه، بیر له‌و پیره‌پیاوه چاره‌په‌شه، خراپکار و سه‌ره‌پۆیه بکه‌نه‌وه، گه‌وره‌ی بنه‌ماله‌یه و له‌گه‌ل ئاکامیکی ئاوا تال و دلته‌زین به‌ره‌و‌روو بووه! له بنه‌ماله‌یه‌کی په‌سه‌ن و نه‌جیمه، به‌لام له بارودۆخیکی هه‌ژاراندا له‌دایکده‌بی. به‌هۆی ژنه‌یتانیکیی چاوه‌روانه‌که‌راوه‌وه بری مال و سامانی وه‌گیر ده‌که‌وی. پیاویکی خویری و سووکوچرووک و قه‌شمه‌ری، خاوه‌نی هۆش و فامیکی باش، به‌لام گه‌شه نه‌کردوو. له سه‌رووی هه‌موو ئه‌وانه‌وه، سووت‌خۆر بوو، کاتیک مال و سامانی پیکه‌وه نا چاوی سوور بوو. ئه‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌ خویریانه و نوکه‌ر سفه‌تانه‌ی پێشتر هه‌یبوو، هیچی نه‌مان، ئه‌وه‌ی بۆی مایه‌وه و خوی پیگرت پیازه و سه‌ره‌پۆیی و په‌شبینی و داوینپرسی بوو، كه خۆی پێوه راده‌نا. لایه‌نی مه‌عه‌نوی له ژیانیدا گه‌شه‌ی نه‌کردبوو، ئه‌گه‌رچی زۆر به‌که‌یف و نه‌شه بوو. ئه‌وه‌ی له ژیانیدا بیرى لیده‌کرده‌وه هه‌وه‌س و داوینته‌ری بوو، کوربه‌کانیشی هه‌ر وا هینا. ئه‌رکی باوکایه‌تی به‌هیچ نه‌ده‌زانی. به‌شتیکی قوریشی ده‌زانی و گالته‌ی پیده‌کرد. کوربه‌کانی هه‌ر به‌مندالی دایه‌ ده‌ست نوکه‌ره‌کانی بۆی به‌خێو بکه‌ن و زۆریش خۆشحال بوو له‌ده‌ستیان رزگاری بووه، هه‌ر به‌یه‌كجاری له‌بیری برده‌روونه‌وه و ده‌تگوت مندالی نییه. فه‌لسه‌فه‌ی پیره‌پیاو ئه‌مه بوو: *apres moi le deluge*. ئه‌وه مه‌سه‌له‌یه‌کی

٨- "دواى من، توفان". وته‌ی لویی یازده‌هه‌م.

گه‌وره‌یه و دژی ئه‌رکی کۆمه‌لایه‌تی بوو. مه‌سه‌له‌یه‌کی ته‌واو تاخ‌وازانه و پر زیان. «هه‌ر ئه‌وه‌نده خۆم له‌ش‌ساغ بم، خودای ده‌کرد دنیا وێران ده‌بوو.» له‌ش‌ساغیش بوو؛ زۆریش رازی، به‌هیاو بوو بیست‌سالی دیکه هه‌ر به‌وشیوه‌یه رابویری. فیلی له کوربه‌کانی خۆی کرد و هه‌ولێ ئه‌وه‌ی ده‌دا گراوه‌که‌شی له چنگ ده‌ره‌ینی. ته‌نانه‌ت ده‌ستی به‌ سه‌ر مال و میراته‌که‌شیدا گرت كه له‌لایه‌ن دایکیه‌وه پنییرابوو. نا، نا، نامه‌وی پارێزگاری کردن له تۆمه‌تبار هه‌مووی بخه‌مه ئه‌ستۆی هاوکاری زانا و زمانپاراوی پترزبۆرگیم. خۆم دان به هه‌قیقه‌ته‌کاندا ده‌نیم، چاک ده‌زانم كه چ داخ و قینیکی له‌ دلی کوربه‌که‌ی کردبوو.

به‌لام به‌سه، باسکردنی ئه‌و پیره‌پیاوه چاره‌په‌شه ئیتر به‌سه؛ سزای خۆی وه‌رگرتوو. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش له بیرمان بی كه ئه‌و باوک بوو، نمونه‌یه‌کیش بوو له باوکانی ئه‌مرۆ. پیتانوايه كه ده‌لیم نمونه‌یه‌ک له باوکانی ئه‌مرۆیه سووکایه‌تی به‌ کۆمه‌لگا ده‌که‌م، مخابن! زۆربه‌ی باوکانی ئه‌مرۆ ته‌نیا له‌ولایه‌نه‌وه، جیاوازن كه وه‌ك ئه‌و خۆ به‌و پیازه و تاوانه‌وه رانانین كه ئه‌و به‌ ئاشکرا خۆی پێوه راده‌نا، چونکه خوینده‌وارتر و خاوه‌ن‌فه‌ره‌هه‌نگترن، به‌لام فه‌لسه‌فه‌که‌یان له بنه‌ره‌تدا هه‌ر ئه‌و فه‌لسه‌فه‌یه‌ی ئه‌وه. په‌نگه مرۆفیکی په‌شبین بم، به‌لام به‌و ئاکامه‌ گه‌یشتون بمبوورن. چاکتر وایه هه‌ر له‌پێشدا له سه‌ر ئه‌وه پیک‌بیین، پێویست ناكا برۆا به قسه‌کانم بکه‌ن، باوه‌ر به قسه‌کانم مه‌که‌ن به‌لام لیم‌گه‌رین با قسه‌کانم بکه‌م. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا لیم‌گه‌رین ئه‌وه‌ی ده‌بی بیلیم، بیلیم و بریک با قسه‌کانمتان له بیر نه‌چی.

«به‌لام ئیستا بیینه سه‌رباسی کوربه‌کانی ئه‌و باوکه، ئه‌م گه‌وره‌ی بنه‌ماله‌یه. یه‌کی له‌وان ئه‌م تۆمه‌تباریه‌ که به‌ره‌و‌روومان دانیشتوو و پاشماوه‌ی قسه‌کانم سه‌باره‌ت به‌ ئه‌وه. به‌ کورتی باسی دووکوربه‌که‌ی دیکه‌شی ده‌که‌م. ئه‌و دووکوربه‌ی دیکه، گه‌وره‌که‌یان لاویکی ئه‌مرۆییه و خاوه‌نی خوینده‌وارییه‌کی بالا و بیروکه‌ی به‌هیزه، سه‌ره‌پای ئه‌وانه‌ش ئیمانی

به هیچ شتیک نه ماوه. له ژيانيدا حاشای له زورشت کردووه، راست وهک باوکی. هه موومان گویمان له قسه کانی بوو، به پروویه کی خوشیسه وه وهرگیرا. هیچ کاتیک بیرو پای خوئی نه دشارده وه، ههر به وه هویسه وه ئیزن به خویم ددهم ئیستا سه بارهت به ئه و تارادهیهک به راشکاوی قسه بکه م، هه لبهت نهک وهک تاکه که سیک، به لکو وهک یه کیک له ئەندامانی بنه ماللهی کارامازوف. که سیک تر که له گه ل په روهنده که پیوهندییه کی ته وای هه یه، دویشه و له قه راغ شاری خوئی کوشت. ئه ویش ئه و نه خوشه ئه قل ناقیسه یه که پیشزمه تی فیودورپاولوویچ بوو، وهک ده لاین رهنگه کوری ناشه رعیشی بی، مه به ستم ئیسمیر دیاکوفه. له لی پرسینه وهی سه ره تاییدا به شله ژاوی و گریانه وه پنیگوم چوئن ئه و کارامازوفه لاه، ئیوان فیودوروویچ، ترساندوویه تی و به جارئ شیتی کردووه. «ئه و پنیوایه له دنیا دا هه موو شتیک نازاده، له داهاتوشدا هیچ شتیک نابی یاساغ بی. ئه وهی هه میشه فیوریده کردم ئه مه بوو.» پیموایه ئه و گه مژه یه به پپی ئه و شیمانیه ئاوه زی خوئی له ده ستدا، هه لبهت ویده چی ئه و فی لیه اتنه و ئه م پروداوه دلته زینه ی له مالله کیاندا قوما له م دوا بیانه دا، بووبیته هوی ئه وهی ئه و بریاره بدا. به لام ئه و گه وچه بیرو پایه کی زور سه رنجراکیشی دهر بری، که ئه و بیرو پایه ئه گه ر له لایه ن که سیک زیره کتره وه بوایه، ده بووه هوی سه ره رزی بوئی، له راستیدا هه ر له بهر ئه وه یه ناوی دینم: ئه وهی کتومت چوته وه سه ر فیودورپاولوویچ، به قه ولی خویمان کوری باوکی خویه تی، ئه و ئیوان فیودوروویچه یه.»

«به م وته یه ده ست له باسکردنی که سایه تی ئه و هه لده گرم، که باش نییه له وه زیاتری له سه ر برؤم و وهک قشقه ره بقرینم و داهاتووی ئه و لاه له قاو بدهم. ئه مرق له م دادگایه دا دیمان که وزه ی راسته وخوئی هه قیقه ت له دلئ ئه و لاهه دا ده ژئ و خوړانان به تاوان و پیازه و بی ئیمانیه وه دهکا و ئه وه شی به میرات پیبراهه نهک له رپی ئاوه ز و بیرو که ی سه ره به خووه، هه ر

ئه وه ش بوته هوی ئه وهی سه بارهت به بنه مالله کیان سارد وسر بیت و هیچ هه ستنیکی له دلدا نه بی.»

«به لام کوری سیئه م، ئه و هیشتا گه نجه و زور به حه یا و خاوه ن ئیمانیه. جیاوازیسه له و شیمانیه ژیانیه تاریک و فه وتینه ره ی برا گه وره که ی و پرونتر بیلیم، ده گه ری تاکو به و «بیرو که خه لکیانه وه» بنووسی که له جه غزی روانی چینی بیاری ئیمه دایه و له ناخی ئه م ناوه زیره کانه یه وه سه ره لده دا، ئه و به کلیسه وه نووسا و توژیکی مابوو بییته راهیب. پیموایه ئه و بی ئیختیار و زور زووش پشتی له و ناھومیدییه پر له ترسه کرد که تا قمیکی زور له که سانی کومه لگای ناشادی ئیمه، که ترسیان له خوړانان به پیازه و تاوان و کاردانه وه پر له گه ندلییه که ی هه یه و ته وای سه ره رپییه کان به هه له پیوهندی ددهن به پو شنگه ری فه ره نگیه وه. واشیان لیده کا تاکو به قه ولی خویمان به «خاکی ولات» هوه بنووسین و به رینه دهن. ئه وان به جیئی ئه وهی راسته وخو ئامازه به سه ره رپی و گه ندله یی کومه لگا بکه ن، ته وای به دبه ختی و چاره ره شیمان له ناوچاوی فه ره نگی ئه ورو پایه ده زانن و هه ر وهک مندالانیک که له فریشته و جندو که ده ترسن و په نا بو مه مکی وشک کردووی دایکیان ده بن و جگه له خه ویکی ئارام هیچ ئاره زوویه کی دیکه یان نییه. ته نانهت بو دهر باز بوون له چنگ ئه و تا پو خه یالییانه ی که ده یان ترسین، ده خوازن ته وای ماوه ی ته مه نیان ئوقره بگرن. من به ش به حالی خویم به خته وه ریئی ئه و لاه ژیر و دلپاکه به ئاوات ده خوازم و هیوادارم دلپاک و میهره بانیه ک که تاییه تی تافی لاییه و ئه و به ره و لای بیرو که ی خه لکی ده با، ورده ورده و به شیوه یه ک که زیاتر به رچاوه و ده بیندرئ، له گه ل سو فی گه رییه کی کویرانه و دهمارگرژییه کی سیاسی تینه که وئ، چونکه ئه م دوو عه یبه ره گه زیه بو پروسیا له فه وتانیک زووره س مه ترسییدار تره. هویه که شی پیکه وه نه سازان و پیره وی کردنیکی بیهووده له پو شنگه ری فه ره نگیه، که برا که ی تووشی بووه و زوریش مه ترسیداره.»

کاتیک باسی دهمارگرژی و عیرفانی کرد، دوو سی کهس دهستیان کرد به چه پله لیدان. له راستیدا ئیپولیت کیریلوویچ به هوی زمان پاراوییه وه گهرم داهاتبوو و شوین و کاتی له بیر چووبوو و وته کانیشی هیچ پیوهندییه کی به پروهنده که وه نه بوو، ئه وهش به جیی خوی که زور لیل و ته مومژاوی ددهوا، به لام ئەم پیاوه سیلدار و توورهیه له ماوهی ته مه نیدا ئەمجاره ی بۆ هه لکه وتبوو که بتوانی به ئاره زووی خوی قسه بکا و کولوکوی دهروونی هه لریژی. خه لکی دواتر دهیانگوت کاتیک ره خنه ی له ئیوان فیودورویچ گرتوو، که وتوته ژیرکاریگه ریی ئەنگیزه یه کی بی بایه خ، چونکه ئیوان یه کدوو جار له کاتی مشتومردا تووشی ته نگزه ی کردبوو. ئیپولیت کیریلوویچ به وه بیرهینانه وهی ئه و قسانه، ئیستا هه ولیده دا توله ی لیکاته وه. به لام نازانم ئه و قسه یه راست بوو یان نا. وه لحاسل ئەمه پیشه کیی وته کانی بوو و دوا ی ئه و راسته وخو چوو ه سه رباسی پروهنده که.

ئیپولیت کیریلوویچ له دریزه ی وته کانیدا گوتی: «به لام دینه سه رباسی کوپی گه وره ی ئەم بنه ماله هاوچه رخه. ئەویش ئەم تومه تباریه وا به ره وپروومان دانیشتوو. ژیان و کرده وه کانیمان له بهر دهستدایه و کاتی ئه وه هاتوو هه موو شتیکمان بۆ پوون بیته وه. به پینچه وانه ی براکانی که ئەوان یه کیان «فه رهنگی خو» و ئه وی تریان لایه نگری «یاسای خه لک» ه. وادیاره ئه و راسته وخو مه زه هری پووسیا یه ئاخ، نه ک هه موو پووسیا، هه مووی نا! پووسیا ی گه شه نه کردوو. سپاس بۆ خودا که مه زه هری ته واوی پووسیا نییه، سه ره رای ئه وهش نیشانده ری پووسیا ی خو شه ویستمانه و دهنگی ئه و دهنگی پووسیا یه و بۆن و به رامه ی پووسیا ی دایکمانی پیوه یه. ئیمه له لایه که وه پشتمان به تاییه تمه ندیی نه ژاد و ره گه زی خو مان به ستوو و له لایه کی تریشه وه ئاویتیه کین له خیره شه ر. که وایه ئیمه لایه نگری فه ره هه نگ و "شیلهر"ین. هه ربویه له مه یخانه و باره کان کیشه و هه را ساز ده که یین و ریشی دۆستانی گه رماو و گولستانی خو مان هه لده که نین. ئاخ، ئیمه ش ده توانین باش و نه جیم بین، به لام کاتیک که هه موو شتیک به دلای خو مان بی.

له گه ل ئه وه شدا ئەندیشه ی بالا و امان لیده کا له خو مان ده رچین، به لام ته نیا کاتیک که ئه و بیرۆکانه به پیی خو یان بین، یانی له ئاسمانه وه نازل بن و پیویست نه بی تاوانه که ی بدهینه وه. هه زمان له دانه وهی تاوان نییه، به لام زورمان پینخوشه وه ریگرین له هه موو شتیکیشدا هه ر واین. ئاخ، ته واوی شته چاکه کانی ژیانمان بده نی (به که متر رازی نابین)، به تاییه ت هیچ له مپه ریکمان نه خه نه سه ر ری، جا ئه و کاته دهرده که وی که ئیمه ش ده توانین باش و نه جیم بین. چاوچنۆک بین، به لام ده بی پاره مان هه بی، پاره یه کی یه کجار زور، جا ئه و کاته ده بین چهنده ده ست و دل بازانه و بی ئه وهی دل مان بوی بسووتی، به شه ویک هه له خه رچی وه ری ده خه یین و هه مووی له ئا و ده که یین. به لام ئەگه ر نه توانین وه ده ستی بینین، دهرده که وی که له کاتی پیویستی زوردا حازرین خو مانی بۆ به ئا و ئاوردا ده یین. به لام ئه وه هه لده گرین بۆ دوا یی، واچاکه روودا وه کان به پیی شوین و کات له به رچاو بگرین.»

«سه رتا، کوپیکی چکوله و فه قیر و پاپه تیمان هه یه که له هه وشه ی پشته وهی ماله که دا ده خولیته وه، هه ر وه ک هاوشاریی خو شه ویست و به ری ز و ره گه ز ئالمانی، جه نابی هیرتیزنیستیوب فه رموویان. دیسان دووپاتی ده که مه وه، پاریزه ری له تومه تبار ناخه مه سه رشانی که سیکی تر. من ئامادم سه ره رای سزادان، پاریزه ریشی لیکه م. به لی، من مروقم، منیش ده توانم کاردانه وهی بنه ماله و مندال له سه ر که سایه تی که سیک هه لسه نگینم. به لام ئه و کوپه گه وره ده بی، ده بیته گه نج و به رگی ئه فسه ری له بهر ده کا؛ به هوی دوئیل و سه ریچی کردن بۆ شاریکی دووره ده ستی سنووری پووسیا ی پیرو زکراومان دوور خرایه وه. له وی وه ک به پله و پایه ی ئه فسه رییه وه ده ست ده کا به کاری نابه جی و سه ره پوی. به لام چونکه به که م قه ناعه ت ناکات و چاو برسیه، زوری پیویستی به پاره ده بی، به رله هه موو شتیک پاره، هه ربویه دوا ی شه ره دهن دوو که یه کی زور له گه ل باوکی پیکدین و باوکی شه ش هه زار رۆبلی بۆ ده نی ری. نامه یه کمان له بهر ده ست دایه که تیی دا هاتوو، ئەگه ر ئه و شه ش هه زار رۆبلی وه رگری ئیتر چاوپوشی له هه موو

شتىك دهكا و ئىتر هيچ ماف و ميراتىكى له لاي باوكى نامىنى و دوايى به كيشهكەيان دى.

پاشان ديدار له گەل كچىكى به پىز و خانەدان و خویندەوار. ئاخ، نامەوى ورده پروداوهكان دووپات بكەمەوه؛ خۆتان هەموويتان بىستوو. چونكه لىزەدا مەسەلەى شەپەف و فیداكارى له ئارادايە و من خۆ له و بارە نادەم. قەلافەتى ئەفسەرىكى لاو، كورپىكى هەرزەى دەستبلاو، له هەمبەر خاتوونىكى به پىز و خانووماندا سەرى كرنۆش دادەنەوینى، ئەویش به شىوہیەكى زۆر هاودلانى به چاوى خۆمان دیمان. ديسان ئەو مافە به خۆم نادەم پرکيشى بكەم. بەلام دواى ئەوه بە شىوہیەكى چاوهرواننەكرا و هەر لەم دادگايەدا دیمان كه پىنچەوانەى ئەوهش پرویداوه. يانى ئەو خاتوونە پەسەن و بەپىزە كرنۆشى بۆ ئەو بردوو. نامەوى زۆرى له سەر برۆم و لىنى بكۆلمەوه، بەلام هۆكارىكى بووه. هەر ئەو كەسە، بەچاوى فرمىسكاوى و رقهوه، گوتى كه به هوى ئەو كردهوهیەوه بەچاوى سووك تەماشای كردهوه. ئەگەرچى كردهوهیەكى كتوپر و نەترسانە بووه، بەلام به ئەنگیزەىەكى بەرز و كەرىمانەوه ئەو كارەى كردهوه. ئەو، ئەو دەزگىرانى ئەوكچە، بەچاوى سووك تەماشای كردهبوو. ئەوكچەش كاتىك دەزانى هەلىخەلەتاندوو (واى فريو دابوو كه هەموو شتىكى لىقەبوول بكا و تەنانەت ئەگەر خەيانەتیشى پىكرد چاوپۆشى لىبكاو هيچ نەلى) بەئانقەست سىهەزار رۆبلى پىدابوو و بەپاشكاوى تىگەياندبوو كه بۆیه ئەو پارەى دەداتى، تاكو فريوبىدا. ئەو پرسىارەش كه له چاويدا بوو ئەمە بوو: «دەى ئەو پارە وەرەگىرى يان نا؟ يانى هەتا ئەو رادەيه بىئابروو بووى؟» ئەفسەرى لاو چاوىكى لىدەكا، سوور دەزانى چىي له دلدايه. (خۆى لىزە له هەمبەر ئىوهدا دانپىدانا كه فكرى كچەى خویندۆتەوه)، ئەو سىهەزار رۆبلى به بىهيچ مەرج و بەلنىك هەلدەگىر بۆ خۆى و له ماوهى دوو رۆژدا له گەل گراوى تازه له ئاوى دەكا. كەوايه دەبى باوهر به چى بكەين؟ برؤا به دىرۆكى سەروانى لاو بكەين كه به ئەنگیزەىەكى كەرىمانەوه دوايىن رۆبلى خۆى دەداتى و بىرى لىناكاتەوه،

واشى دادەنى له پى ئەشق و پاكىدا بەخشىوہىەتى، يان له لايەكى ترەوه هەتا ئەو رادەيه پر له رق و بىزارىيە؟ سىروشتىيە دەبى ئىوانى ئەو دوو جەمسەرە بگرين. بەلام لەم پەروەندەیدا ئەوبابەتە جىناگرى. وىدەچى ئەو له لايەكەوه به راستى نەجىم و جوامىز و له لايەكى ترىشەوه هەرزە و خویرى بووبى، بۆچى؟ چونكه ئەو خاوەنى خووخدەيهكى تۆلاز و داوینتەپانەى كارامازۆفییە . ئەوهش راست ئەو شتەيه كه دەمەوى پىيگەم . كى دەتوانى زۆربەى شتە لىكدرەكان له خۆیدا كۆكاتەوه و هەر له و كاتەشدا سەبارەت به دوو جىهان خەم داىبگرى، يان بىرى لىبكاتەوه. جىهانىك كه له ژوور سەرمانە و جىهانى بەرزترىن ئامانجە، جىهانى ژىرپىشمان يانى جىهانى ناحەزترىن و دزىوترىن خویرىيەتییەكان. يەكىك له شاهیدەكان كه سەعاتىك لەمەوبەر قسەىكرد و له نزىكەوه بنەمالەى كارامازۆف دەناسى . مەبەستم ئاغای راکىتىنە . قسەكانى وەبىر خۆتان بىننەوه: «ماناى خویرىيەتى و ناپاكى بەقەد دەست و دلبارى و پاكى بۆ ئەو مرقە سەرەرۆ و داوین پىسانە پىويستە و گرنگايەتى پىدەدەن.» ئەوهش راستە، ئەوان بەردەوام پىويستيان بەو ئاوتتە ناسروشتىيە هەر هەيه. دوو جەمسەر، دوو جەمسەر گەلۆ، له يەك كاتدا، دەنا داماو و دلشاكاو دەبن و ژيانىكى كۆلەمەرگىيان دەبى، ئەوان دل فراوانن و بەقەد دل فراوانى پروسىاى داىك شت له خۆياندا كۆ دەكەنەوه و تاملیدەكەن.

گوپىگرن ئاغايانى لىژنەى داوهران، مەسەلەى ئەو سىهەزار رۆبلىمان هیناوتە گوپرى و من دەمەوى جەسوورانە تارادەيهك پرکيشى بكەم. دەتوانن كەسىكى ئاوا بىننە بەرچاوى خۆتان كه له گەل وەرگرتنى ئەو برە پارەيه، ئەویش بەوشىوہيه و به قىمەتى ئابرووچوون و شورەيهىەكى ئەوتۆ. توانىيىتى هەتا ئەو رادەيه پىويستى به پارە بى و خۆى بۆ به ئاو و ئاوردا بدا، له لايەكيشەوه هەزار و پىنج سەد رۆبلى بۆ ماوهى مانگىك به ملیدا هەلواسى و بەم لاولادا بىگىرئى! يانى ئەوئەندە خۆراگر بووه له و كاتە ناسكانەدا دەستى بۆ ئەو پارەيهى سەرسىنگى نەبردوو. كاتى مەستى و سەرخۆشى له مەخانىەكان، كاتىك به هەلدەوان دەچوو دەستى له بەر سامسانۆف و مادام

خۆخلاکوڤ پانده کردهوه و هه‌لدههات بۆ لای لیاگافی له چیرماشنیا و هه‌ولیده‌دا به هه‌رشێوه‌یه‌که پاولوویچی باوکی - دوورخاته‌وه. ئه‌گه‌ر ئه‌و پارهییه‌ی پێیوایه‌ قه‌تی ئاوا خۆی تووشی ئازار نه‌ده‌کرد که گراوه‌که‌ی به‌جی بیلی و برۆا به‌دوای پاره‌که‌دا، دلنیا‌م داده‌نیشت هه‌تا ئاخیری پێی ده‌گوت: «من له‌گه‌لتا دیم،» و ئه‌و کاته ده‌یبرد و ده‌رۆیشت بۆ شوینیکی دوورده‌ست، تا‌کو له‌ چنگ ئه‌و هه‌موو به‌لا و ئاپۆره‌ی ده‌وروبه‌ری پزگاریبی.

به‌لام ئه‌و ده‌ست بۆ ئه‌و ته‌لیسمه‌ی سه‌رسینگی نابا، ده‌ی له‌ به‌ر چ هۆیه‌کیش ئاوا دان به‌خۆیا ده‌گرێ؟ هه‌ر وه‌ک عه‌رزم کردن، ده‌لیلی سه‌ره‌کی ئه‌وه بوو که هه‌رکاتی گراوه‌که‌ی گوتی: «له‌گه‌لتا دیم و هی تۆم، بۆ هه‌رکۆیم ده‌به‌ی بمبه،» پارهییه‌کی به‌ ده‌سته‌وه بی بۆ خه‌رجی ریگا. به‌لام ده‌لیلی یه‌که‌م به‌ وته‌ی تۆمه‌تبار خۆشی، له‌ هه‌مبه‌ر ده‌لیلی دووه‌مه‌دا بایه‌خیکی ئه‌وتۆی نه‌بوو. ئه‌و گوتی: هه‌تا کاتیکی ئه‌و پارهییه‌م پێیه، هیچوپوچ و خویڕیم، به‌لام دز نیم، چونکه هه‌رکاتیکی پیمخۆشبوایه‌ ده‌متوانی بچم بۆ لای ده‌زگیرانه سووکایه‌تی پیکراوه‌که‌م و نیوه‌ی پاره‌که‌ی پێیده‌مه‌وه و پێیبیلم: «دیوته نیوه‌ی پاره‌که‌م له‌ ئاوا کرد و ده‌رکه‌وت که مرۆڤیکی خویڕی و گه‌نده‌لم و ئه‌گه‌ر پیتخۆشه، هیچوپوچیشم!» (ئه‌م قسانه‌م ده‌قاوده‌ق له‌ زاری تۆمه‌تبار بیستوه)، «به‌لام هه‌رچه‌نده هیچوپوچ و خویڕیش بم، دز نیم، چونکه ئه‌گه‌ر دز بوایه‌م، ئه‌و نیوه‌شم بۆ نه‌ده‌هینایه‌وه و وه‌ک نیوه‌که‌ی تری حه‌په‌نۆشم ده‌کرد!» ئه‌وه قسه و ده‌لیل! ئه‌م پیاو ئاله‌تییه، ئه‌وه‌نده بی‌جه‌رگ بووه، که نه‌یتوانیوه له‌ هه‌مبه‌ر وه‌سوه‌سه‌ی سێهه‌زار رۆبلدا، ئه‌ویش به‌ قیমে‌تی ئه‌و شووره‌یی و ئابرووچوونه، خۆراگری بکا، که‌چی له‌ نا‌کاو غیره‌تیک له‌ ده‌روونی ده‌زی، هه‌زاروپینچ سه‌د رۆبل له‌گه‌ل خۆی به‌م‌لاولادا ده‌گێڕی بی‌ئه‌وه‌ی ده‌ستی بۆ به‌ری. ئایا شتیکی له‌گه‌ل ئه‌و خووخده‌یه‌ی دامانه‌ به‌ر تیشکی لیکۆلینه‌وه، یه‌ک ده‌گریته‌وه؟ نا، من ئه‌گه‌ر ئیزنم بدن عه‌رزتان ده‌که‌م دیمیتری کارامازوفی راسته‌قینه له‌ هه‌لومه‌رجیکی ئه‌وتۆدا چیده‌کرد، هه‌لبه‌ت به‌ شێوه‌یه‌ک که به‌ راستی خۆی قانع کردبوو که ئه‌و پارهییه‌ وه‌لا بخات.

له‌گه‌ل یه‌که‌م وه‌سوه‌سه‌ بۆ وینه، رابواردن له‌گه‌ل ژنیک که نیوه‌ی پاره‌که‌ی له‌گه‌ل ئه‌و به‌با دابوو تووره‌که‌که‌ی هه‌لده‌پچری و وای دانین سه‌ره‌تا سه‌د رۆبلی لی ده‌ردینا، چونکه بۆ ده‌بی راست نیوه‌ی ئه‌و پارهییه، یانی هه‌زاروپینچ سه‌د رۆبل بداته‌وه به‌ خاوه‌نه‌که‌ی. بۆ هه‌زاروچارسه‌د رۆبل بوایه‌ ئاسمان ده‌رووخا؟ ئه‌و کاته‌ش هه‌ر ده‌یتوانی بلی خویڕی و هیچوپوچه، به‌لام دز نییه، چونکه هه‌زار و چوار سه‌د رۆبلی بۆ بردۆته‌وه. پاشان جاریکی دیکه‌ش تووره‌که‌که‌ی هه‌لده‌پچری و سه‌د رۆبلییه‌کی دیکه‌ی ده‌رده‌هینا و پاشان سه‌دی سیه‌م و سه‌دی چواره‌م و هه‌تا ئاخیری مانگ دوا‌ین سه‌دی ده‌رده‌هینا، هه‌ستیده‌کرد ئه‌گه‌ر ته‌نیا ئه‌و سه‌د رۆبله‌ش به‌ریته‌وه بۆ کاترینا ئیوانا، ئامانجه‌که‌ی وه‌دیها‌توه، یانی هه‌رزه و هیچوپوچه، به‌لام دز نییه. دووه‌زاروئۆسه‌د رۆبلم خه‌رجکردوه، به‌لام لانیکه‌م سه‌د رۆبلم هیناوه‌ته‌وه و ئه‌گه‌ر دز بوایه‌م هه‌موویم خه‌رجده‌کرد و چاوت پێینه‌ده‌که‌وته‌وه. له‌ کۆتاییدا کاتیکی ده‌بینی تا‌قه‌گه‌لایه‌کی سه‌د رۆبلی پێ‌ماوه، چاویکی لیده‌کا و به‌ خۆی ده‌لی: «به‌راستی بردنه‌وه‌ی ئه‌و سه‌د رۆبله‌ هیچ بایه‌خیکی نییه و عه‌بییشه، چاک‌ترویه ئه‌وه‌ش خه‌رجکه‌م!» دیمیتری کارامازوفیکی راسته‌قینه، ئه‌و جو‌ره‌ی که ده‌یناسین، به‌م‌شێوه هه‌لسۆکه‌وتی ده‌کرد. به‌سه‌ره‌اتی ئه‌و تووره‌که‌یه به‌ هیچ شێوه‌یه‌کی له‌گه‌ل راستی یه‌ک نا‌گریته‌وه. ده‌توانین هه‌موو شتیکی به‌راست بزانی، به‌لام به‌ هیچ شێوه‌یه‌ک ئه‌وه نا‌کری. به‌لام دواتر ده‌گه‌رپێنه‌وه سه‌ر ئه‌و باسه.

دوای ئاماژه‌کردن به‌ هه‌موو ئه‌و زانیاریانه‌ی سه‌باره‌ت به‌ کیشه و حیساب و کیتابی باوک و کو‌ر درابوو، به‌و ئاکامه‌ گه‌یشتن که ئه‌و مه‌سه‌له‌یه به‌ هیچ شێوه‌یه‌ک روون نابیته‌وه و مه‌علووم نییه هه‌ق به‌ کامیانه. ئیپۆلیت کیریلوویچ هاته سه‌ر باسی ئه‌و سێهه‌زار رۆبله‌ی که زه‌ینی میتیای به‌ خۆیه‌وه خه‌ریک کردبوو و له‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌رپه‌ بوو باوکی پێی قه‌رزداره. بۆیه به‌ پێی شایه‌دی پزیشکه‌کان له‌و باره‌وه ده‌ستی‌کرد به‌ ئاخافتن.

لیکۆلینهووی میرووی

پزیشکه پسیپورهکان ههولیانداوه پیمان بسهلمینن که تۆمهتبار شیت و لیوهیه، من دهلیم ئەو شیت نییه، ئەوەش تهنانهت زۆر خراپتره، چونکه ئەگەر شیت نهبوایه، زیرهکانهتر ئەو کاره دیه کرد. بهلام سهبارت به ماخولیا بوونهکهی، لهگهڵ ئەوهدا کۆکم، بهلام له خالیکدا، تهنیا لهو خالهدا که پزیشکانی پسیپور ئامارهیان پیکرد، یانی ئەو کاموسه سی سهبارت بهو سیهزار رۆبلهیه که ویدهچی باوکی پییقهزدار بووی. سهرهپای ئەوانهش پیموایه دهتوانین هویهکی سانتر له تیکچوونی بو بدۆزینهوه. من خۆم لهگهڵ ئەو دوکتوره لاره هاورام که دهلی تۆمهتبار له ههموو باریکهوه ئاساییه و تهنیا تووره و رقههستان و توورهیه تهنیا له بهر ئەو بره پارهیه تۆمهتباریش لهو رقههستان و توورهیه تهنیا له بهر ئەو بره پارهیه نهبووه؛ بهلکو هویهکی تایبهتی ههبووه. ئەو هویهش ئیرهیی و دلپرسی بووه!».

لیرهدا، ئیپولیت کیریلوویچ به وردی سهبارت بهو دلدۆراوییه نهخسهی تۆمهتبار دووا که تا ئەو رادهیه بو گرووشنکا سووتابوو. وتهکانی لهوساتهوه دهستیپیکرد که تۆمهتبار خۆ دهکا به مالی ئەو «خاتوونه جحیلدا بو ئەوهی لییدا.» دادوهر له قسهکانیدا گوتی: «وتهی تۆمهتبار خۆیهتی بهکاری دینم. بهلام بهجی لیدان، لهوئ له بهر پییدا دانیشت. ئەمه سهرهتای ئاشق بوونی بوو. ههه لهو کاتهدا باوکی تۆمهتباریش دلی بهو خاتوونه شوخوشهنگهوه بوو - ریکهوتیکی نهخس و سهرسووریهتهر بوو،

چونکه ههردووکیان هاوکات دلیان چوه سهری و ئاشقی بوون، ئەگهه رچی ههردووکیان پیشتر دیبوویان و دهیاناسی. ئەویش بههیزترین گری ههوهسی لهناخاندان ههگیرساند که تایبهتی بنهمالهی کارامازوفه. دانپیانانی خۆشیم بیستوه: «پیکه نینم به ههردووکیان هات.» بهلی له ناکاو دیته سهه ئەوهی ههردووکیان له خسته بهری. پیشتر ئەو ئارهزووهی لهسهردا نهبوو، به ئیستا کتوپر ئەوهی به زهین گهیشت و ههردووکیانی خسته داوی ئەشقی خۆیهوه. پیرهپیاو که رۆح و گیانی به پارهوه بهندبوو، ههه له ریهوه سیهزار رۆبلی لاخت تاکو ههراکتیک گرووشنکا هاته ژوانی بیداتی، بهلام دواي ئەوه زۆر زوو هاته سهه ئەوهی که ئەگهه شووی پییکا تهواوی مال و سامان و ناوهکهی دهپێژیته بهر پیی. لهو بارهوه بهلگهشمان به دهستهوهیه. سهبارت به تۆمهتباریش بلیم چی، تراژیدیای چاره نووسی ئەو ئاشکرایه؛ له بهرانبهرماندا داندراوه. بهلام «پی رابواردنی» ئەو خاتوونه شوخوشهنگه ئاوابوو. ئەو جادووبازه تهنانهت تۆزه هیوایهکی بهو لاره ناشاده نهدا. چونکه هیوا، هیوای راستهقینه، ههتا دوایین سات ههه دریغی لیکرا، یانی ههتا ئەو کاتهی میتیا له بهر دهمی چۆکی دادا و دهستی بو لای درێژ کرد، ئەو دهستانهی خوینی باوکی - رهقیبه خیشه سهرهکهی - پیوه بوو. ههه لهو کاتهشدا بوو قۆلبهستیان کرد. ئەو ژنهش، له کاتی قۆلبهست کرانیدا، به پهشیمانیهکی سادقانهوه گوتی: «منیش لهگهڵ ئەودا بنێرن بو سبیریا. من تووشی ئەو رۆژه رهشهه کرد، له راستیدا من دهبی سزا بدریم.»

لاوی زمان پاراو، که باسکرد، یانی ئاغای راکیتین، که بهرپرسایهتی راقهکردنی ئەو پهروهندهیهی له ئەستو گرتووه، زۆر به کورتی هاته سهه باسی کهسایهتی ئەو ژنه و گوتی: «ههه له سهرهتای ژیانیهوه سهه رکویژ کراوه، دهزگیرانهکهی فریویدا و بهجیهیشت. بنهماله بهرینهکهشی بی بهریان کرد و ههژار و بیکهس مایهوه. پیرهپیاویک بالی وهسهه کیشا و هیشتاش ههه ئەو به پشتیوان و دلسۆزی خۆی دهزانی، رهنگه دله

گه نجه که ی زوری چاکه تیدا بووبی، به لام زور زو تواتوا بوو. بوو به حیسابگه ری سامسانوف و پاره ی له سهر یهک هه لچنی. له هه مبه ر کومه لگادا بیزار ی و گالته جار یی کرده پیشه. «دوای ئەم زانیارییه له سهر که سایه تی ئەو، بۆمان دهرده که وئ که شهیتان ئاسایی به ههردووکیان بیکه نیوه.

تومه تبار دوای مانگیک ئەوینی هیوا بر اوانه و زه بوونی ئەخلاق ی که له و ماوه یه دا خه یانه تی به ده زگیرانه که ی کرد و پاره یهک که به شیوه ی ئەمانه ت پی سپی درابوو، نایه ته نگه ی باخه لی و پاشان به هه له خه ر جی هه مووی له ئاو کرد. به هوی ئیره یی بردنی به رده و امه وه وهک شیته لی هات - ئیره ییش به کی ده با؟ به باوکی! له وهش خراپتر ئەوه ی ئەو پیره پیاوه شیته به و سی هه زار پۆبله ده یویست دولبه ره که ی وه سهر ته ماح بخا و بیخاته داوه وه. هه ر ئەو سی هه زار پۆبله ی که کوره گه وره که ی به چاوی به شه مالی خوی چاوی لیده کرد و به شیکی له میراتی دایکی بوو، که باوکی لی دایگر کرد بوو، به لی، دانی پیداده نیم که تاملکردنی دژوار بوو؛ مرۆقی تووشی شیته ده کرد. مه سه له ی پاره له گوریدا نه بوو، به لکو ئەم راستییه که ئەم پاره یه به شاتوشووت و خورانان به وتوانه جارز که ره وه له کار ده کرا بۆ ئەوه ی به خته وه ریبه که ی له نیو به ری!»

پاشان دادوهر هاته سه ره ئەوه ی که تومه تبار چۆن له سه ری داوه باوکی بکوژی، بیرو پای خو شی به راستییه کان روون ده کرده وه.

«سه ره تا ته نیا له نیو مه یخانه کان باس مان ده کرد - ئەو مانگه هه ر له سه ر ئەوه پویشتن. ئاخ، ئیمه پیمان خو شه شان به شانی هاوریکانمان بچینه پیشی، هه ره ها پیمان خو شه هه موو شتیکی له لای هاوریکانمان بدرکینن، ته نانه ت پرمه تر سیترین و دراندانه ترین بیرو که کانیشمان؛ پیمان خو شه له هه موو بیرو که یه کدا خه لکی به شدار بکه ین و له بهر هویه ک ده خوا زین ته واوی ئەو که سه انه ی که ده یانکه ینه مه حره می رازی خو مان، به هاودلییه کی ته واوه وه له گه لمان به ره و روو بن و ببنه شه ریکی شله ژان و

له خورپه کانمان. لایه نی ئیمه بگرن و له هیچ کاریکدا دژایه تیمان له گه ل نه که ن. ده نا ئاله تی ده بین، له دین دهرده چین و له مه یخانه هه موو شتیکی وردوخاش ده که ین و ده یشیوینین.» (پاشان باسی رووداوه که ی سه روان ئیسنگیریف کرا.) «ئه وانه ی چاویان به تومه تبار که وت و قسه کانیان بیست، پیمان وابوو سه باره ت به باوکی ده سته دکا به هات وه اوار و گوره گور و شیت بازارییه ک وه ریده خا و له وانه یه ده ستیش بکا به هه ره شه و گوره شه.» (لیره دا دادوهر باسی دیداره که ی بنه ماله ی کارامازوفی کرد له کلپسه و وتووێژ له گه ل ئالیووشا و دیمه نی دلّه ژینی په لاماره که، ئەو کاته ی تومه تبار دوای شام هیرشی بردبووه سه ر مالی باوکی.)

دادوهر له درێژه ی قسه کانیدا گو تی: «نا توانم لیبر اوانه بلیم که تومه تبار بهر له و رووداوه قه سته کوشتنی باوکی له دلدا بووه. به و حاله ش ئەم بیرو که یه چه ند جار به زه ینیدا هاتبوو و بیری لی کردبووه - له و باره وه راستییه کان و شایه د و وتاره که ی خو یمان هه یه.» پاشان گو تی: «برایانی لیژنه ی داوه ری، دان به وه دا ده نیم که هه تا ئەمرۆ دوودل بووم که تومه تبار پیشتر قه سته ی ئەو کاره ی بووه یان نا. ته واو قانع بوو بووم که له پیشدا چه ندین جار دیمه نی ئەو رووداوه شوومه ی هیناوه ته بهر چاوی خو ی و لی روون بووه که ده توانی ئەو کاره بکا، به لام به وردی بیری له وه نه کردبووه چۆن و که نگ ی ئەو کاره ده کا.

به لام ته نیا هه تا ئەمرۆ دوودل بووم، یانی تا کاتیکی خاتوو ویر خو فتی سو ف ئەو به لگه یه ی دا به دادگا. خو تان گویتان له قسه کانی بوو: «خوی پیلانیکه، سیناریوی پیاو کوژی!» ئەو به م شیوه باسی نامه نووسی نی ئەو تومه تباره ناشاده ی له کاتی مه ستیدا کرد. له راستیشدا، به و نامه یه دا بۆمان دهرده که وئ که هه موو رووداوه که به پی پیلانی له پیشدا دار یژرا و به ریوه چوووه. نامه که دوو پوژ بهر له رووداوه که نوو سراوه، که وایه ده توانین دلنیا بین که تومه تبار چل و هه شت سه عات بهر له دار شتنی ئەو پیلانه سامنا که ی، سویند ده خوا ئەگه ر پوژی داها توو ئەو پاره یه

وهدستههينى، باوكى دهكوژى و ئهو پاكهته پارهيه له ژير بالنجهكهى دهردينى، «به بزگوريكى پهمه يى به ستراره، ههلبهت ئه گهر ئيوان له مال نه بى.» «ههلبهت ئه گهر ئيوان له مال نه بى» - سه ره نجه دن؛ دهر ده كه وي بيري له هه موو شتيك كردو ته وه و ته واوى بارو دوخه كهى هه لسه نگان دو وه، هه موو شتيكيشى راست به و شيوه ئه نجامدا وه كه نووسيوه تى. كه وايه خاترجه مين كه پيشتر قه ستي ئه و كارهى بو وه؛ ئه و جينا يه تهى بو پاره كرا وه، ئه و خاله ش به روونى باسكرا وه، يانى به نووسرا وه و ئيمزا وه له بهر ده ستمان دا يه. تومه تبار خو حاشا له ئيمزا كهى خو ي ناكا.

ده لين ئه و كاتى نووسينى نامه كه مه سته بو وه. به لام ئه و قسه يه بايه خى نامه كه كه م ناكه ته وه، ته وا و به پيچه وانه؛ ئه و له كاتى مه سته دا شتيكى نووسيوه كه كاتى وشيارى پيلانه كهى بو دارشتو وه. ئه گهر له كاتى وشياريدا پيلانه كهى بو دانه رشتا يه، كاتى مه ستي ئه وهى نه ده نووسى. ده پرسن: كه وايه بو له مه يخانه كان باسيده كرد؟ كه سيك كه بو جينا يه تيكي ئاوا قه ستي پيشووى هه بى، زمانى ناگه رى و له لاي هيجكس نايدر كينى. به لى، به لام بهر قه ستي پيشوو و دارشتنى پيلان، باسيده كرد، يانى كاتي ك كه دلى پيوه نه بو و ئه و كاره بكا و ته وا و له سه رى ساغ نه بو بو وه. دواى ئه وه ئيتر زورى خو له قه ره ي ئه و قسه و باسانه نه ده دا. ئه و نامه يه ي شه وي له مه يخانه ي ميترؤپوليس نووسى و به پيچه وانه ي عاده تى پيشووى بيده نگ بو، ئه گه رچى خه ريكي خوار دنه وه بو. بيلياردى نه كرد. له قوژبنى ك دانىشت له گه ل هيج كه س نه دوا. له راستيدا دوو كانداريكي له جيى خو ي هه ستان، به لام ئه م كارهى تاراده يه ك بى ئيختيار و به پيى عاده ت ئه نجامدا. چونكه به بى وه ريخستنى كيشه و هه را نه يده توانى بچيته مه يخانه يه كه وه. راسته له وان ه يه دواى بر ياردانه كهى هه ستي به نيگه رانى كرد بى كه زورى باسى پيلانه كهى و قه سته كهى كردو وه و هه ر ئه وه ش دواى به رپيوه بردنى پيلانه كه، له وان ه يه ببينه هوى قولبه سترانى. به لام ريگايه كى ديكه ي پى شك نه هاتو وه؛ نه يتوانيوه قسه كانى خو ي وه رگريته وه، پيشتر به خته كهى

هينابووى و ديسانيش ده يهينى. خو ده زانن ئيمه ئيمانمان به به ختى به ر زمان هه يه! با ئه وه شتان عه رز بكه م تا وانبار بو خو پاراستن و شويته ونكى ئه و په رى هه ولى خو ي دا وه. هه ر وه ك به و شيوه ي تايبه ت به خو ي ده نووسى: «سه به ينى هه ولى خو م ده دم و ئه و پاره يه له كه سيك قه رز ده كه م. ئه گه ر ئه وه شم بو جي به جي نه بى، خو ين ده رپيژم.» ئه مه ش هه ر له كاتى مه سته دا نووسرا وه و ديسان له كاتى وشياريشدا به رپيوه ي بردو وه. راست ئه و جو ره ي كه نووسيووى.»

ليزدا ئيپوليت كيريلوويچ به وردى باسى هه وله كانى ميتيا بو وه رگرتنى پاره و خو پاراستن له و جينا يه تهى كرد. هه روه ها باسى ديداره كهى ميتيا له گه ل سامسانوف و چوون بو لاي لياگافى كرد، كه هه موويان شا يه دييان له سه ر درابوو. «وه زاله هاتو وه، گالته ي پيكراره، برسى و شه كه ت - دواى فروشتنى سه عاته كهى بو خه رچى ريگا (ئه گه رچى ده لى هه زارو پينج سه د رو بلى پييوه) - خو ره ي ئيره ييش كه وتوته گياني و ترسى ئه وهى بو وه كاتي ك له شار چوته ده رى له وان ه يه چاوى ئه وى لى خافل بى و گرا وه كهى بچى بو لاي فيودورپاولوويچ. پاشان ده گه رپيته وه بو نيوشار و به شاديبه وه بو ي دهر ده كه وي كه گرا وه كهى نه چو وه بو لاي ره قيبه كهى. هه تا مالى كوژماكوژوويچ سامسانوف به رپى ده كا. (سه يرش ئه وه يه دلپيسى له سامسانوف نه كردو وه، كه ئه وه له بارى ره وانناسيبه وه جيى سه رنجه.) پاشان به په له ده گه رپيته وه نيو باخچه كهى پشت مالى باوكى كه له وي دا ده چو وه بو سه وه و چاوى له سه ر ده رگا كه هه لئه ده گرت، نه كا گرووشنكا بچيته ژوانى باوكى. هه ر له ويى ئاگادار ده بى ئيسمير دياكوف سه رودلى لى هاتو وه و ئه و خزمه تكاره ي ديكه ش نه خو شه - كه وايه هيجكس نييه پيشى پيگرى، «عه لامه ته» كانيش ده زانى - تووشى بيره بيره ده بى! هه روا له هه مبه ر ئه و بيره بيره يه دا خو راگرى ده كا؛ ده چى بو لاي خاتوونى ك كه ماوه يه كه له م شاره نيسته جي بو وه و هه موومان ريزى زورمان بو ي هه يه، مادام خو خلاكوف. ئه م خاتوونه، له ميژه بو وه به دل سو زيبه وه ئاگادارى

کاروباره‌کانی بووه، ئامۆژگاریی زۆر حه‌کیمانه‌ی ده‌کا، بۆ ئه‌وه‌ی له‌و ژیا‌نه ئالۆز و ده‌ستبلاوی و ئه‌شق و ئاشقییه‌ ناره‌وايه و به‌فیرۆدانی وزه‌ی لاوی له‌ مه‌یخانه‌کان ده‌ست هه‌لگرئ و بچئ بۆ دۆزینه‌وه‌ی کانگای ئالتون له‌ سیبیریا: «ئه‌وه‌ ده‌روویه‌که‌ بۆ ده‌رباز بوون له‌ ده‌ست وزه‌ی سه‌ره‌پۆیا‌نه و خووخده‌ی پۆمانتیک و کیشه و ئالۆزییه‌کانی تافی لاویت.»

دوای باسکردنی ئاکامی ئه‌و وتووێژه‌ و ئه‌و کاته‌ی تۆمه‌تبار ئاگادار ده‌بی گرووشنکا له‌ مالی سامسانۆف نه‌ماوه‌ته‌وه‌، ئۆقره‌ لی‌هه‌لگیرانی میتیای چاره‌په‌ش، که‌ دلپسی و ئیره‌یی برستی لیپریبوو، خه‌یالی ئه‌وه‌ش که‌ نه‌کا گرووشنکا فریویدا‌یی و ئیستا چووبیته‌ ژوانی باوکی، ئیپۆلیت کیریلوویچ دیته‌ سه‌رباسی کاردانه‌وه‌ی نه‌خسی به‌خت. «ئه‌گه‌ر فینیا‌ی کلفه‌ت پییگوتایه‌ گرووشنکا چووه‌ بۆ ما‌کرۆیه‌ و له‌ لای ده‌زگیرانه‌ پی‌شووه‌که‌یه‌تی، ئه‌و رووداوه‌ نه‌ده‌قه‌وما. به‌لام له‌ ترسانا وه‌ک شیتی لیهات و له‌ په‌ستا سویندی ده‌خوارد و ده‌یگوت نازانی له‌ کوئییه‌. دیمیتری فیۆدۆرۆویچ بۆیه‌ نه‌یکوشت، چونکه‌ زۆری په‌له‌ بوو بۆ ئه‌وه‌ی گراوه‌ غایه‌نه‌که‌ی بدۆزیته‌وه‌.

«به‌لام سه‌رنج‌بده‌ن، ئه‌گه‌رچی ئه‌و هه‌مووه‌ تووره‌ و تۆسن بوو، به‌و په‌له‌په‌له‌ش ده‌سکا‌ونگه‌که‌ی له‌گه‌ل خۆی برد. بۆ ده‌سکا‌ونگ؟ بۆ چه‌کیکی دیکه‌ی نه‌برد؟ به‌لام به‌وه‌دا که‌ مانگیکی ره‌به‌قه‌ بیرى له‌و پیلانه‌ کردۆته‌وه‌ و خۆی بۆ ئاماده‌ کردوه‌، هه‌ر شتیکی وه‌به‌رچاو بکه‌وتایه‌ هه‌لیده‌گرت. له‌ ماوه‌ی مانگی رابردوودا به‌و ئاکامه‌ گه‌یشتبوو که‌ شتیکی ئاوا کارى ده‌مانچه‌یه‌ک ده‌کا، هه‌ر بۆیه‌ له‌رێوه‌ ده‌ستی دایه‌ و زانیی کاره‌که‌ی به‌وه‌ جی‌به‌جی ده‌بی. که‌وايه‌ هه‌لگرتنی ئه‌و ده‌سکا‌ونگه‌ به‌ هیچ شتیوه‌یه‌ک بی‌ئیختیار و له‌خۆرا نه‌بووه‌. پاشان ده‌چیته‌ حه‌وشه‌ی مالی باوکی و هیچ ملۆزمیک نابینی، جگه‌ له‌ تاریکی و ئیره‌یی، هیچ شتیکی دیکه‌ش له‌ گۆریدا نابن. گومانی ئه‌وه‌ی گرووشنکا له‌وئییه‌، له‌گه‌ل ره‌قیبیه‌که‌یه‌تی و له‌ باوه‌شیدا‌یه‌ و ره‌نگه‌ ئیستا به‌و پییکه‌نی که‌ ئه‌و کلاوه‌ی له‌ سه‌ری ناوه‌، وه‌

هه‌ناسه‌برکیی ده‌خا. ته‌نیا هه‌ر گومان و ئیره‌یی نه‌بوو، بۆ له‌خۆرا باسی گومان و ئیره‌یی بکه‌ین - ده‌رگای فیل و ده‌هۆ ئاواله‌ بوو، ئاشکرا بوو. ئه‌و حه‌تمه‌ن له‌وئییه‌، له‌و وه‌تاغه‌ پرووناکه‌دا، له‌پشت په‌رده‌که‌یه‌. حه‌تمه‌ن له‌وئییه‌. تۆمه‌تبار ده‌یه‌ه‌وئ پیمان بسه‌لمینئ که‌ به‌ دزییه‌وه‌ چۆته‌ به‌رپه‌نجیره‌که‌، به‌رپزه‌وه‌ سه‌ری کیشاوه‌ته‌ ژووره‌که‌ و له‌ ترسی ئه‌وه‌ی نه‌کا رووداویکی ترسناک و بی‌ئه‌خلاقانه‌ بقه‌ومی، به‌ئه‌ده‌بانه‌ کشاوه‌ته‌ دواوه‌. هه‌ولیشه‌ده‌دا ئه‌وه‌مان پی‌سه‌لمینئ، ئه‌ویش به‌ ئیمه‌، که‌ له‌ خووخده‌ی ده‌گه‌ین و ده‌زانین له‌و کاته‌دا له‌ چ هه‌لومه‌رجیکدا بووه‌. ئه‌وه‌ش ده‌زانین که‌ ئه‌و عه‌لامه‌تانه‌ی زانیوه‌ که‌ به‌ هۆی ئه‌وانه‌وه‌ ده‌توانئ بچیته‌ ژوورئ.» لی‌ره‌دا ئیپۆلیت کیریلوویچ باسه‌که‌ی راگرت و به‌ پیویستی زانی ئاماژه‌یه‌کیش به‌ ئیسمیر دیاکۆف بکا و له‌و باره‌وه‌ شیکردنه‌وه‌یه‌کی کورت بدا به‌ ده‌سته‌وه‌. بۆ ئه‌وه‌ی پیوه‌ندیی گومانای پی‌سیمیر دیاکۆف له‌گه‌ل قاتل ره‌شکاته‌وه‌ و ئه‌و بیروکه‌ به‌ ته‌واوی له‌ زه‌ینیا‌ن ده‌رهاوێژئ. له‌و باره‌وه‌ ئه‌وپه‌ری هه‌ولی خۆی نواند و هه‌مووان بۆیا‌ن ده‌رکه‌وت، ئه‌گه‌رچی ئه‌و گومانه‌ به‌ شتیکی بی‌بنه‌ما ده‌زانئ، گرنگایه‌تییه‌کی ته‌واو به‌ مه‌سه‌له‌که‌ ده‌دا.

باسيڭ سەبارەت بە ئىسمير دياكۆف

«سەرەتا، ئاخىزگەي ئەو گومانە چى بوو (ئىيۆلېت كىرېلۆۋىچ ئاۋاي گوت)؟ يەكەم كەس كە ھاۋارىكرد ئىسمير دياكۆف قاتلە، تۆمەتبار بوو لە كاتى قولبەستكراندا. بەلام لەو كاتەۋە تا ئىستا چكۆلەترىن دەلىلى بۇ سەلماندى ئەو تۆمەتە بە دەستەۋە نەداۋە. ئەو تۆمەتە تەنيا سى كەس قەبوۋلىانە - دووبراكەي و خانمى ئىسۆتيلۆف. ئىۋان فىۆدۆرۆۋىچى براى ئەمپرۆكە بېگومان توشى ياۋى مېشك بوۋبوو، باسى گومان و دېدۆنگى خۆى كرد. بەلام دەزانىن لە ماۋەى دوومانگى رابردوودا لەمەر تاۋانى براكەيەۋە بە تەۋاۋى لەگەل ئىمە ھاۋرا بوو و ھەۋلى نەدەدا لەگەل ئەو بىرورپايە دژايەتى بكا. بەلام ئەۋە ھەلدەگرىن بۇ دۋايى. برا چكۆلەكەيان دانىپىنانا كە چكۆلەترىن دەلىلى نىيە بۇ سەلماندى ئەۋەى كە ئىسمير دياكۆف تاۋانبارە. تەنيا بە قسە و رەنگ و پوۋى تۆمەتباردا بەو ئاكامە گەيشتوۋە. بەلى، ئەو ئەمپرۆ ئەم دەلىلە سەرسوۋرھىنەرەى دووجار ھىناۋەتەۋە. قسەى خانمى ئىسۆتيلۆف لە ھى ئەۋىش سەرسوۋرھىنەرتر بوو، «ئەۋەى تۆمەتبار دەلىلى دەبى باۋەرى پىنكەن؛ ئەو مروفىك نىيە درۆ بكا.» ئەۋە ھەموو ئەو دەلىل و ھۆيانەيە كە بە دژى ئىسمير دياكۆف لەلايەن ئەو سى كەسەۋە شايدەىى لە سەر دراۋە. چونكە ئەو سى كەسە زۆر دلگرانى چارەنۋوسى تۆمەتبارن. بە ھۆى ئەو بىرورپايانەۋە تاۋانى ئىسمير دياكۆفېش كەوتۆتە سەر زمانان. يانى ئەۋە جىي باۋەرە؟ يانى پياۋ دەتوانى بىرىشى لىنكاتەۋە؟»

لىرەدا ئىيۆلېت كىرېلۆۋىچ بە پىۋىستى زانى لە كەسايەتتى ئىسمير دياكۆفى رەحمەتى، «كە بە ھۆى شىتتىيەۋە خۆى لە نىۋ برد،» بکۆلېتەۋە. ئەۋى بە مروفىكى ئەقل سووك زانى، ھىندىكى زانىرى پىر لە كەم و كوۋرى بە دەستەۋە بوو، كە ئەندىشەى فەلسەفى و زياتر لەھەدى خۆى ھاۋسەنگىيەكەى تىكدا، ھەرۋەھا بىرورپاي ھاۋچەرخانەى سەبارەت بە ئەركىك كە بە كىرەۋە لە ژيانى سەرەپۆيانەى ئەربابەكەيدا - فىۆدۆرپاولۆۋىچ - كە رەنگە باۋكىشى بى، ۋەدەستھىنا، ۋىدەچى لە كورى دوۋەمى ئەربابەكەشى، ئىۋان فىۆدۆرۆۋىچ، كە لەۋانەيە بۇ سەرگەرم كىردى خۆى، يان نەدۆزىنەۋەى ئامانجىكى باشتر، ئەۋ كارهى كىردى و ۋەك رابواردىن چاۋى لىكردى. ئىيۆلېت كىرېلۆۋىچ لە شىكرەنەۋەى قسەكانىدا گوتى: «خۆشى باسى بارودۇخى رۇخى خۆى بۇ كىردم كە ئەۋ چەند رۆژە لە مالى باۋكى ماۋەتەۋە. بەلام كەسانىكى تىرىش لەۋ بارەۋە شايدەىى خۆيان دا تۆمەتبار و گرىگورى - يانى تەۋاۋى ئەۋ كەسانەى بە باشى دەياناسى.»

«ئەۋ كاتە ئىسمير دياكۆف كە زەبرى فى و سەرودل لىھاتن، بناغەى لەش ساغىي ۋەلەرزىن خىستبوو، «قەۋەتى بە جوۋجەلەيەك نەدەشكا.» تۆمەتبار خۆشى بەرلەۋەى بزانى ئەۋ وتەيە چەندە بە زەرەدى خۆيەتى، ئەۋەى بە ئىمە گوت: «ئەۋ خۆى دا بە سەر كەۋشەكانمدا و لاقى ماچكردم.» ھەرۋەھا بەۋ شىۋە بەيانەى تايبەت بە خۆى، سەبارەت بە ئىسمير دياكۆف گوتى: «ئەۋ جوۋجەلەيەكى فىدارە.» تۆمەتبار ئەۋىشى ۋەك مەحرەمى رازى خۆى ھەلبىزارد. (وتەكانى خۆى شايدەىيە بۇ ئىمە)، بەھەرەشە و گورەشەش ناچارى كرد سىخورپى بۇ بكا. ۋەك سىخورپىكى ناۋمال ئەربابەكەى خۆى ھەلخەلەتاند و بوۋنى ئەۋ پاكەتە پارەيەى بۇ تۆمەتبار ئاشكرا كرد، ھەرۋەھا ئەۋ ەلامەتانەى كە تۆمەتبار بتوانى بە ھۆى ئەۋەۋە بچىتە ژوۋرى. جگە لە گوتنى راستىش ھىچ چارەيەكى دكەى نىيە. كاتى لىپرسىنەۋە، لەھالىكدا تەنانت لە ھەمبەر ئىمەشدا دەلەرزى ئەگەرچى لەۋ كاتەدا ئەشكەنجەگەرەكەى قولبەستكرابو و نەيدەتوانى ئازارى پىنگەيىنى - گوتى: «ئەگەر پىمنەگوتبايە، دەيكوشتم، لىمروون بوو

دەیکۆشتم. ھەمیشە لە من بەگومانبوو. بە ترس و لەرزەووە تەواوی راز و نەینییەکانم پێگوت بۆ ئەوێ ئارامی کەمەو، بۆ ئەوێ تێگاکە فریوینادەم و بەوجۆرە گیانی خۆم رزگار کەم.» ئەو ڕاست قەسە ئەو. ھەموویم نووسیوە بۆ ئەوێ لە بیرم نەچیتەو. «ھەر کە دەیگوراند بەسەرمدا، ئەژنۆم وەلەرزین دەکەوت.»

«لەزاتی خۆیدا مەروئەتیکی دروستکار بوو، لەو کاتەووە ئەو چەند رۆبەلە پارەییە ئەربابی دۆزیووە و پێیدا بۆو، تەواو بوو بۆو جێی متمانە، ھەربۆیە و یدەچی ئەو لاوە دامارە بە ھۆی فیلکردن لە ئەربابە کە یەو، کە وەک سەرچاوەی بژیوی خۆی خۆشیدەوێست، زۆری ھەست بە پەژێوانی دەکرد. بەپیتی وتە ئارەزاترین پەوانناسان، ئەو کەسانە نەخۆشی سەرودلیان لەگەڵ ھەمیشە خۆیان لۆمە دەکەن و زۆر خۆ بە کەمزانی. بەردەوام بەو دڵگران کە دەرھەق بە کەسیک یان شتیک تووشی «تاوان» بوون، وێژدانیاں ئازاریان دەدا، زۆر جار بەی ھۆ شتەکان لە خۆیان گەورە دەکەن و ھەموو جۆرە ھەلەو تاوانیک دەدەن پال خۆیان. لێرەشدا ئێمە لەگەڵ مەروئەتیکی لەوچەشنە تیکەوتووین کە ترس و تۆقین تووشی ھەلە و تاوانی کردوو.

سەرەرای ئەوێش، لە دلی چەقیوو کە ئەو بارو دۆخە لە بەرچاوی زەق بۆتەو، ئاکامیکی باشی نییە. کاتیک کۆری دووھەمی فیۆدۆر پاولوویچ، یانی ئیوان فیۆدۆرۆویچ، ڕاست بەر لە رووداوەکە، خۆی ئامادە کردبوو بچێ بۆ مۆسکو، ئیسیمیر دیاکۆف تکایلیکرد نەروا. ئەگەرچی بە ھۆی شەرمیونییەو نەیتوانی ھۆی ترسەکە روونبکاتەو. دەستیکرد بە ئاماژە کردن، بەلام ئەو لە ئاماژەکانی نەگەیشت. ئەوێشمان لە بیر نەچی ئیوان فیۆدۆرۆویچی بە پارێزەر و پشتیوانی خۆی دەزانی و بوونی ئەویش لە مالا کەدا زەمانەتیک بوو بۆ ئەوێ رووداویک نەقەومی. ئەو ڕستەییە نامەکە دیمیتری فیۆدۆرۆویچ وەبیر بیتنەو: «ئەو پیرەپیاو دەکوژم، ھەلبەت ئەگەر ئیوان لە مالی نەبی.» کەوایە حزووری ئیوان لە مالیدا بۆ ھەمووان زامنی نەزم و ھیمنایەتی بوو.

بەلام ئەو لێیدا و رۆی، ئیسیمیر دیاکۆفیش سەعاتیک دوای رۆیشتنی ئەربابە لاوەکە، سەرودلی لێھات. بەلام ئەو روون و ئاشکرایە. لێرەدا دەبی بلیم کە ئیسیمیر دیاکۆف، لە تەنگزەوی ترس و ناھومییدا، لە ماوەی ئەو چەند رۆژە دواییدا ھەستی کردبوو کە بە شێوھەکی زۆر پرمەترسی و درێژخایەن تووشی گەشکە دەبی. ھەلبەت ناتوانی رۆژ و سەعاتی ئەو نەخۆشییە پێشینی بکە، بەلام ھەموو نەخۆشیکی فیندار دەتوانی پێشتر ھەستبکا کە لەوانەییە تووشی گەشکە بی. دوکتۆرەکان دەلێن. کەوایە لەگەڵ رۆیشتنی ئیوان فیۆدۆرۆویچ، ئیسیمیر دیاکۆف خەم دایدەگری، ھەستەکا یار و پارێزەری نییە، بۆیە خەمبار و شەکەت دەروا بۆ ھەمارەکە. بە قالدەرمەکاندا دەروا تە خوارێ و لە خۆی دەپرسی بلی سەرودلی لێبی یان نا، دەی ئەگەر لەرێو لێی بی چبکا؟ ھەر ئەو پەرۆشییەش، ئەو پرسیارە، لەناخەو شەژاندی و ھەر ئەوێش بوو ھۆی ئەوێ سەرودلی لێبی و بە سەرەو بەوێتە نیو ھەمارەکە و بیھۆش بی، لەو رووداوە تەواو سەرۆشتییەدا، خەلک زۆر سەر سەختانە ھەلەدەن شوینی درێوگی و گومان ھەلگرن و بلین کە ئەو بە قەستی خۆی بیھۆش کردوو. بەلام ئەگەر ئەو کارە بە ئانقەست بووی، ھەرلەپێو ئەو پرسیارە دەھاتە پێشی، کە مەبەستی لەو کارە چی بوو؟ پستی بە چی بەستوو؟ مەبەستی چی بوو؟ باسی زانستی پزیشکی ناکەم: پێیانگوتوو لەوانەییە زانست ڕاست نەبی، یان تەواو ھەلە بی: پزیشکەکان نەیتوانی فی لێھاتنی ڕاستەقینە و بە ئانقەست لیکبکەنەو. لەوانەییە واش بی، لەوانەییە واش بی، بەلام وەلامی پرسیارێکم بەدەنەو: ئەو بۆ ئەو خۆ نەخۆش خستە چ قەستیکی بوو؟ ئەگەر پیلانی قەتلی دارشستی، ئایا بەر لەو و یستوویەتی بە خۆ بیھۆش خستن سەرنجی ئەندامانی بنەمالە بۆ لای خۆی راکیشی؟

برایانی لێژنە داوھری، ئەو بزانن، کە لە شەوی رووداوەکەدا مالی فیۆدۆر پاولوویچ پینج کەسی لێبوو فیۆدۆر پاولوویچ خۆی (بەلام دیارە خۆی خۆی نەکوشتوو)؛ نوکەرەکەشی گریگۆری، ھیندە نەمابوو خۆی بە کوشت بەدا؛ سێھەم کەس ژنەکەشی گریگۆری، مارتا ئیگناتیفنا بوو، بەلام زۆر شوورەییە

ئەگەر بىرىشى لىكەينەوۋە كە ئەو ئەربابەكەى كوشتېى. دەمىنئەوۋە دووكەس - دىمىترى فىۋدورۋويچ و ئىسمىر دياكوف. بەلام ئەگەر باوەر بە قەسەكانى تۆمەتبار بىكەين كە قاتل نىيە، كەوايە حەتمەن ئىسمىر دياكوف قاتلەكەيە. چونكە لايەنىكى دىكە لە گورېدا نىيە و ناتوانىن كەسىكى دىكەش پەيدا بىكەين. ھەر ئەمەيە بۆتە ھۆى ئەوۋەى ئەو تۆمەتە بەدەنە پال ئەقل سووكىكى قوربەسەر كە دوئى خۇكوزىي كرىد. راست بەوھۆيەوۋە تەنيا بەو ھۆيەوۋە، كە كەسىكى دىكە لەو مالاۋا نەبوۋە. ئەگەر تارمايىي گومان بىكەوتايەتە سەر كەسىكى دىكە، ئەگەر شازدە كەسىش لەو مالاۋا بوايەن، لە سەر ئەو باوەرەم كە تەنانت تۆمەتبارىش بە شوورەيى دەزانى تۆمەت بەداتە پال ئىسمىر دياكوف و ئەو شازدە كەسەى بە تۆمەتبار دەزانى. چونكە تۆمەتدەنە پال ئىسمىر دياكوف و پىنەيەكە و بەس.

براىان، لىگەرېن با رەوانناسى وەلانئىن، با تەنيا راستىيەكان لەبەرچاۋ بگرىن و تەنانت مەنتقىش بىنئىنە ئەو لاۋە، با زانستى پزىشكىش وەلانئىن. پووبىكەينە راستىيەكان و بزانىن راستىيەكان چىمان پىدەلئىن. ئەگەر ئىسمىر دياكوف كوشتېىتى، چۆنى ئەو كارە كر دوۋە؟ بە تەنيا كر دوۋىەتى يان بە ھاۋدەستىي تۆمەتبار؟ لىگەرېن با لايەنى يەكەم لەبەر چاۋبگرىن و بلئىن بە تاقى تەنيا ئەو كارەى كر دوۋە. ئەگەر ئەوۋى كوشتېى، حەتمەن لە بەر قازانچىك بوۋە. بەلام خۇ دەزانىن ئىسمىر دياكوف ھىچكام لەو ئەنگىزانەى نەبوۋە كە دىمىترى فىۋدورۋويچ ھەيەتى. نە رقى لئى بو، نە ئىرەيى پىدەبىرد، نە... رەنگە بۇ وەدەستەيتانى پارە ئەو كارەى كر دى، بۇ ئەوۋەى ئەو سى ھەزار پوۋبلەى نىۋ پاكەتەكەى وەگىر كەۋى. لەگەل ئەوۋەشدا، ھەموو نەپىيەكان دەركىنئى ئەۋىش لە لاي كەسىك كە ئەو ھەموۋەى حەز لەو بابەتەيە، يانى تۆمەتبار سەبارەت بە پارە و عەلامەتەكان و شوئى شاردنەوۋەى پارەكە و پاكەتەكە چى لە سەر نووسراۋە و بە چى بەستراۋە و لە ھەموۋشى گرىنگتر ئەو عەلامەتەنى پىدەلئى كە بە ھۆى ئەوانەوۋە دەتوانئى بچىتە ژوروى. ئايا ئەو كارەى لە بەر ئەوۋەكر كە خۇى پىۋە بىكا؟ يان رەقىبىك ھانبا بۇ ئەو كارە، رەقىبىكىش كە تامەزرۋ بو ئەو پاكەتە پارەيە وەدەستىنئى؟ دەلئىن: «بەلى، لە ترسانا ئەو نەپىيانەى

پىگوتوۋە.» بەلام چۆن دەتوانن ئەوۋەم پىسەلمىنن؟ كەسىك كە بتوانئى بىر لە كر دەۋەيەكى ئاۋا چەپەل و درندانە بىكەتەوۋە و پىلانئىكى ئاۋا دارپىژئى و بەرپوۋەشى بەرى، راستىيەك دەركىنئى كە بۇ ھىچ كەس پوۋن نىيە و ئەگەر دەمى خۇى گرېبدايە ھىچ كەس بىرىشى بۇى نەدەچۋا!

نا، ھەرچەندەش ترسەنۆك بى، ئەگەر پىلانى جىنايەتىكى ئاۋاى كىشابى، ھىچ شتىك ناچارى ناكات نەپنى پاكەتى پارە و عەلامەتەكان بەركىنئى. چونكە راست وەك ئەوۋە وايە لەپىشدا خۇى بە دەندوۋك پىۋە بىكا. ئەگەر ناچارىش بىكرايە راستى ئەوانە بلئى، دەيتوانى درۋىەك بسازىنئى و لەخۇرا شتىك پىكەوۋە بنئى، بەلام لەو بارەوۋە زمانى نەدەگەر. دوۋپاتى دەكەمەوۋە، چونكە لەلايەكى ترەوۋە، ئەگەر سەبارەت بەۋپارەيە ھىچى نەگوتبايە، جىنايەتەكەى بىكرايە و پارەكەى بەزىبايە، ھىچكەس نەيدەتوانى بە ھۆى دزى و جىنايەتەوۋە تۆمەتبارى بىكا، چونكە جگە لە خۇى ھىچ كەسىكى تر ئاگادارى ئەوۋە نەبوۋە. تەنانت ئەگەر تۆمەتى قەتلەكەشى بەرايەتە پال، گومانى ئەوۋە نەدەكرا قەستىكى ترى بوۋى بۇ ئەو كارە. بەلام بەۋەدا كە ھىچكەس لەو ئەنگىزەيەى ئەو نەگەيشتوۋە و بەپىچەۋانە، ھەموو دەياندى كە ئەربابەكەى زۆرى متمانە پىيەتى و لئى خاترجەمە، دوايىن كەس دەبوۋە كە گومانى لىبىكرئى، خەلك لەپىشدا گومانىان لە كەسىك دەبوۋە كە بۇ ئەو كارە قەست و ئەنگىزەيەكى ھەبوۋى. لە كەسىك كە خۇى رايگەياندبوۋە كە ئەو قەستەى ھەيە و بە ئاشكرا باسىكر دوۋە؛ ئەوان لە راستىدا شكىان دەپەرىيە سەر كورە گورەكەى فىۋدورپاۋلوۋويچ، يانى دىمىترى فىۋدورۋويچ. ئەگەر ئىسمىر دياكوف بىكوشتېايە و پارەكەى بەزىبايە، كورەكەى تۆمەتبار دەكر، ئەوۋەش بۇ ئىسمىر دياكوف زۆر چاك دەكەوت. سەرەپاى ئەوانە ئايا بۇ ئەوۋە دەبى پىاۋ باوەر بىكا، كەسىك پىلانئىكى ئاۋاى دارپىژئى و نەپنى پارەو پاكەت و عەلامەتەكان بە كەسىكى دىكە بلئى؟ بەرپوۋاى ئىۋە ئەقلى تىدەچى؟ بۇ ئەو دەبى پىاۋ بىروا بەشتى وا بىكا؟

ئىسمىر دياكوف، راست پوۋزى پوۋداۋەكە پىلانەكەى دارپىژتوۋە و فىئى لە خۇى ھىناۋە و لە پلىكانەكانەوۋە خۇى بەرداۋەتەوۋە. بە چ ئامانچىك؟ بەو

ئامانجهى كه بهرله هه موو شتىك، گريگورى ويستوييه دهواكهى به خوا، ئه وئيش ده بينى هيچكس نيه ئاگادارى له ماله كه بكا، پاشگهز ده بئته وه و گوئ قولاغ ده بئ. دواى ئه وه، ئه ربابه كهى كه ده بينى هيچكس نيه پاريزگارى لئىكا و ده ترسى كورپه كهى بئت، دوو هئنده ورياتر ده بئ و ههست راده گرى. پئموايه به و ئامانجهش كه ئيسمير دياكوف له چيشخانكه وه ده برئ بؤ ژوورده كهى گريگورى، يانى له شوئنيك كه جيا له وانى ديكه ده خوت و به ئاره زوى خوئ هاتوچوى ده كرد، ده گويزرئته وه بؤ ژوورى پيشخزمه ته كان، شوئنيك كه هه ركاتى سه رودله كهى لئده هات ده يانبرده ئه وئ، سئ ههنگاو له قه روه ئله كهى گريگورى و خيزانى دووربوو، هه ر له وه تاغه كه دا په رده يه كيان كيشابوو و له و پشت په رده رايان ده كيشا. له و كاته وه زانبيويان ئيسمير دياكوف فيداره، ئه رباب و مارتائىگناتيفناى دلنه رم و خاوه ن به زه بئ ئه و شوئنه يان بؤ ته رخانكرد كه له وكاتانه دا بييه نه ئه وئ و ئاگادارى لئىكه ن. هه ر وهك پيشوو ده بييه نه پشت په رده كه و رايده كيشن، ئه وئيش ده سته كا به نالين و واده نوئنى كه وهك جاران فيئ لئها توه، به وشئوه ئه و شه وه نه يه ئشت خه و بچئته چاويان (هه ر وهك گريگورى و ژنه كهى شايه دييان دا). ئيمه ش ده بئ باوه ر بكه ين كه ئه مانه بؤ ئه وه بووه تاكو سانتر له جئى خوئ هه ستن و بچئ ئه ربابه كهى بكوژئ!

به لام ده لئىن ئه و بويه خوئ ئاوا هئنا حالى جاو و فيئ له خوئ هئنا دا بؤ ئه وهى شكى تينه كه ن، بويه ش رازى پاره و عه لامه ته كانى به ديميتري گوت بؤ ئه وهى وه سه وه سئى بكا و تووشى ئه و قه تلئ ببئ، كاتئكىش قه تلئ كه كراوه و قاتل پاره كهى هه لگرتوه و هه لاتوه، كاتى هه لاتئيش حه تمه ن به هه را و هاوار خه لكى له خه و هه ستاندوه، ده بئ بروا بكه ين كه ئيسمير دياكوف هه ستاوه و چؤته نئو وه تاغه كه وه . بؤچى؟ بؤ ئه وهى جارئكى تر ئه ربابه كهى بكوژئته وه و پاره يه ك كه دزراوه، هه لئگرئ و ببيا؟ برايان، پئده كه نن؟ خه جاله تى ده كيشم ئه و قسانه ده كه م، به لام ئه گه رچئ بؤ باوه ر كردن نابئ و ئاوا پياو سه رى لئى سوور ده ميئنى، كه چئ تومه تبار له سه ر ئه وه سووره. كاتئك هه لاتوه و ويستوييه به نه رده كاندا هه لگه رچئ، گريگورى داوه به زه ويدا سه رى شكاندوه و هه را و

هاوارى وه رچئ خستوه. ده لئى ئيسمير دياكوف هه ستاوه، چؤته وه تاغ و باوكى كوشتوه و پاره كهى دزيوه! له سه ر ئه وه پئداگرئ ناكه م كه ئيسمير دياكوف پئشتر بئرى له و مه سه له يه نه كرد بئته وه و پئشبينئى كردبئ كه ئه و كورپه توورپه و تونده ته بيعه ته هه روا بئت و به ئه ده بانه سه رئىك بكيئشئته ژوورئ، له گه ل ئه وهى عه لامه ته كانئشى زانئوه، بگه رپته وه و غه نيمه ته كه بؤ ئيسمير دياكوف به جئ بئئئى. برايانئ لئژنه ئى داوه رى، ئه و پرسياره تان زور خؤمانه عه رز ده كه م؛ ئه و كاته چ كاتئك بووه كه ئيسمير دياكوف توانئى ئه و جئنايه ته ئى تئدا ئه نجامبدا؟ پئمبلئىن چ كاتئك بووه؟ ده نا له خوړا ناتوانن تومه تبارئ بكه ن.

به لام رهنگه به راستئ فيئ لئها تئبئ، ئه و پياوه نه خوئشه له ناكاو چاك ده بئته وه، گوئى له هاوارئىك ده بئ و ده چئته ده رى. ده ئى - پاشان چئ؟ چاويك له ده وروبه رى خوئ ده كا و ده لئى: «بؤ نه چم ئه رباب بكوژم؟» ده ئى ئه و چووزانئ چئ قه و ماوه، چونكه تا ئه و كاته بيهؤش كه وتوووه. به لام ئه م خه يال و گومانانه ش ئه نذازه ئى هه يه.

تاقمئىك خه لكى وردبين پئمه دلئىن: «هه روايه، به لام ئه گه ر ئه وان پئكه وه ده ست به يه كئيان كردبئ چئ؟ ئه گه ر كوشت بئتيان و پاره كه يان به شكردبئ چئ - ئه و كاته ده لئىن چئ؟» به راستئ پرسيارئكى باشه! راستئيه كئيش كه قه بوولئده كه ن جئى سه رسوورمانه. كه سئىك تاوان ئه نجامده دا و له هئچ به لايه ك ناپرئنگئته وه و خوئ ده خاته مه ترسييه وه، هاوده سته كه شئى له لايه ك راكشاوه و خوئ نه خوئ خستوه، بؤ ئه وهى ده وروبه ريه كان تووشئ گومان و دردؤنگئ بكا و ئه رباب و گريگورىش بترسيئنى. جئى خوئيه تئى سه رنج بده ين و بزائين چ ئه نكئزه يه ك بؤته هؤى ئه وهى ئه م دوو هاوده سته پئلانئكى ئاوا درندانه دارپئژن.

به لام رهنگه ئه م هاوده ستييه له لايه ن ئيسمير دياكوف وه كه مه تر خه ميئ تئدا كرابئ يان به زورى رازئى كرابئ؛ رهنگه ئيسمير دياكوف له ترسانا قه بوولئى كردبئ و نه يوئستبئ به رگرئى لئىكا. پئشبينئى ئه وه شئى كردوه بئتو هاوار نه كا يان له هه مبه ر قاتلدا خوړاگرئ نه كا و هه روا به ئاسانئ ئئزن بدا ئه ربابه كهى بكوژن، پاشان ده كه وئته به ر لافاوى لؤمه و سه ركؤنه، ئئزنى له ديميتري

کارمازۆف ورگرتوووه که خۆی نهخۆشبخات و پرسی بۆ چۆلېکات - «هەرچۆنیکت پینخۆشه بیکۆزه، بۆ من گرینگ نییه.» بهلام تهنا تهنا تهنا ته گهر ئاواش بوو، چونکه فی لیهانتی ئیسیمیر دیاکۆف مالهکهی تووشی ئالۆزی دهکرد مهحال بوو دیمیتیری کارمازۆف پیلانکیکی وا قه بوولبکا. لهگه له ئه وه شدا، چاوپۆشی لهو خاله دهکههه. وای دادهنننن که دیمیتیری کارمازۆف قه بوولیدهکا، دیسان بهو ئاکامه دهگهین که قاتل، یانی قاتل و هاندهری سه رهکی دیمیتیرییه و ئیسیمیر دیاکۆف هاودهستییک بووه که لهو کاره دا چالاکی نه بووه، تهنا تهنا به هاودهستیکی حساب ناکرئ. چونکه له ترسی گیانی قه بوولیکردوووه، دلنیاشم دادگا دهتوانی روونی بکاتهوه، بهلام ئیمه چی دهبینن؟ تۆمه تبار، کاتیک قۆلبه سته دهکرئ ههرله رپوه، ئیسیمیر دیاکۆف تۆمه تبار دهکا و هه موو خه تاکان دهخاته ئه ستوی ئه و. نهک وهکو هاودهستییک، به لکو وهک قاتل. دهلی: «به ته نیا ئه و کاره ی کردوووه. کوشتوو یه تی و پاره که ی دزیوه. کاری خۆیه تی.» ئه وه یه هاوده ست ههرله رپوه یه کتری تۆمه تبار دهکه ن! شتی وا ههر نابئ! بیر له و مه ترسییه ش بکه نه وه که بۆ کارمازۆف دیته پیتشی. دوا ی کاره ساته کههه. ئه و قاتلی سه ره کییه و که سیکی دیکه نابیته قاتلی سه ره کی. ههر له و کاته دا که هاوده سته که ی له جیدا که وتوووه، تاوانه که دهخاته ئه ستوی ئه و. به لام ئه و که سه ی دیکه، یانی ئه و که سه ی له جیدا که وتوووه، له وانیه ئه و کاره ی زۆر پیناخۆشبوو بئ. له بهر پاراستنی گیانی دانی به راستییه که دا بنئ. «ئیمه هاوده ست بووین، به لام من قه تله کهم نه کرد، به لام له ترسانا له گه لی پیکهاتم و ئیزنم پندا.» چونکه ئه و، یانی ئیسیمیر دیاکۆف دهیزانی دادگا به راده ی تاوانه که ی خۆی سزایده دا. بۆیه لیکیده دایه وه و به و ئاکامه دهگه یشته که سزاکه ی له تاوانباری سه ره کی که متره. به لام دلنیا م به وشپوه، دانپیدا نه ده نا، ئه گه رچی قاتلی راسته قینه له سه ر تۆمه تبار کردنی ئه و پیداکری دهکا و دهلی ئه و به تاقی ته نیا ئه و کاره ی کردوووه.

ئه نجا ئیسیمیر دیاکۆف کاتی لیپرسینه وه گو تی خۆی سه باره ت به پاکه تی پاره و عه لامه ته کان بۆ تۆمه تبار دواوه، ده نا ئه و خه به ری ئه وشتانه ی ههر

نه بوو. ئه گه ر ئه و له راستیدا هاوده ستی تاوانباره که بوایه، ئایا کاتی لیپرسینه وه ئاوا به تامه زرۆوی و راشکاوانه ئه و قسه یه ی ده کرد، یانی ده یگوت خۆی تۆمه تباری له وانه ئاگادار کردوووه؟ به پیچه وانه، هه ولیده دا حاشای لی بکا یان بیشاریته وه، یان زۆر به سه رساردی چاوه له مه سه که بکا. هیچکه سه جگه له مروقی بیتاوان، که ترسی ئه وه ی له دلدا نه بوو تۆمه تی هاوده ستی لیپدرئ، ئه و کاره ی ئه و ناکا. به هۆی ماخولیا بوونه وه که رهنگه کاردانه وه ی ئه و رووداوه و نه خۆشبییه که ی خۆی وای لیکردبئ، خۆی هه لواسی و کو تایی به ژیا نی خۆی بیئئ. یادداشتیکی به جی هیشته وه که به شیوازی خۆی نووسیویه تی: «به پیی ویست و ئیختیاری خۆم کو تایی به ژیا نم دینم، خه تای هیچ که سیکی تیدا نییه.» ئایا چی تیده چوو بۆ ئه و رسته یه کی دیکه ی پی زیاد بکا: «قاتل منم، نهک دیمیتیری کارمازۆف؟» به لام ئه وه ی نه نووسی. ئایا ویژدانی وایلیکرد خۆکوژی بکا، یان دانپیدانانی تاوان؟

دوا ی ئه وه چی رووی دا؟ ههر ئیستا سی هه زار رو بلیان هی نا بۆ دادگا، خۆشحالیشین که ئه وه ههر ئه و پاره یه که له پاکه ته که دا بووه، ئیستاش ئه و له هه مبه رماندا له سه ر ئه و میزه داندراوه و رهنگه رۆژی پینشو له ئیسیمیر دیاکۆفی وه رگرتبئ. به لام پیویست ناکا ئه و دیمه نه دلّه ژینه وه بیر بینینه وه. ئه گه رچی ده مه وئ تۆزی بیرو رای خۆم ده ربیرم و باسی یه ک دوو مه سه له ی که م بایه خ بکه م، که له وانیه له روانینی یه که مدا به جوانی ئاشکرا نه بئ و نه که ویته بهر سه رنج. له لایه که وه ویده چی ئیسیمیر دیاکۆف پاره که ی دابیته وه و دوینئ به هۆی په شیمانیه وه خۆی خنکاندبئ. (چونکه ته نیا به هۆی په شیمانیه وه خۆی هه لواسی.) ههر دوینیش له لای ئیوان دانی به تاوانه که یدا ناوه. به وته ی ئیوان فیودورۆویچ. ئه گه ر به راستی وانه بووه، بۆ ئیستا ئیوان بیده نگه ی لیپه ناوه؟ که وایه، ئه گه ر ئه و دانی به تاوانه که یدا ناوه، دیسان ده پرسم بۆ له ودوایین یادداشته دا که له پاش خۆی به جیی هیشته وه، ئه و راستییه ی نه درکاندوووه؟ خۆ دهیزانی تۆمه تباری بیتاوان رۆژی دوا یی له گه ل ئه و موحا که مه ترسناکه به ره رووو ده بئ.

پاره به تهنیا نایبته به لگه. حهوتووی پیشوو به ریکهوت من و دووکه سی تر له و راستییه ئاگادار کراین، که ههردوو کهسه که ئیستا له دادگایه جزووریان هیه، گوايه ئیوان فیوودورویچ دوو کوپینی پینج لهسه دی که هه رکامیان پینج ههزار رۆبل بووه و له سهر یهک دهکاته دههزار رۆبل، ناردوویه بۆ ناوهندی پاریزگا بۆ ئهوهی بیگورپیته وه به پاره. بویه ئهوه قسه یه م کرد، بۆ ئهوهی روونیکه مه وه که هه موو کهس، له کاتی تایبه تدا ده توانی پاره ی هه بی، که وایه ئه گهر سی ههزار رۆبلی لی هه لگری و له گه ل خوی بیهیتی، ناتوانی بیسه لمیتی که ئه و پاره یه هه ر ئه م پاره یه یه، یانی هه ر ئه و پاره یه ی که فیوودورپاولوویچ له پاکه ته که ی خستبوو.

«له ئاکامدا ئیوان فیوودورویچ، دوینی دوا ی بیستنی ئه و هه واله گرینگه له زمانی قاتل، دانه چله کی و هه ر گویشی نه دایه. بۆ له رپوه به دادگای رانه گه یاند؟ بۆ هه تا ئه مرۆ به یانی دهنگی نه کرد؟ پیموایه هه قی ئه وه م هه یه بلیم بۆ؟ چونکه له ماوه ی حه وتووی رابردودا نه خۆش که وتوو: له لای دوکتور و دوسته نزیکه کانی گوتوویه تووشی ناره حه تیی رۆحی بووه و تا پۆی مردووان ده بیینی: ئه و خه ریک بوو تووشی یاوی میتشک ده بوو، که ئه مرۆ به جار ی لی پیس کرد و برستی لیبری. له و بارودوخه دا له ناکاو هه والی مه رگی ئیسمیر دیاکوفی پیده گا و خیرا بیرده کاته وه: «ئه و کورده مردوو، ده توانم تاوانه که بخه مه ئه ستوی ئه و و برا که م رزگار بکه م. پاره شم هه یه. چه که یه ک پاره له گه ل خۆم ده به م و ده لیم ئیسمیر دیاکوف به ر له مردن پییداوم.» ده لین ئه و کاره شه رافه تمه ندانه نییه: ته نانه ت تۆمه تبار کردنی مردوو و نه جاتدانی گیانی براش، شه رافه تمه ندانه نییه. وایه، به لام ئه گهر له رووی تینه گه یشتنه وه ئه و تۆمه ته ی بداته پال چی؟ دیمه نی پیشووتان دی: حال و بالی تۆمه تبارتان دی. به پیوه راره ستابوو قسه یده کرد، به لام بیر و خه یالی له کوئی بوو؟

له دوا ی شایه دیدانی ئه و نه خۆشه، به لگه که یان هینا بۆ دادگا، یانی نامه ی تۆمه تبار که دوو رۆژ به رله رووداوه که بۆ خانمی ویرخوفیتیسوفی نووسیوو و له ویدا به راشکاوی باسی سیناریوی ئه و قه تله ده کا. که وایه بۆ چاره وروانی

سیناریویه کی دیکه له لایه ن که سانیک تره وه بین؟ جینایه ته که راست به پیی ئه و نامه یه به رپوه چوو. هه یچ که سیش جگه له نووسه ری نامه که ئه نه جامینه داوه. به لی برایانی لیژنه ی داوه ری به بی هه یچ به رگیزه وه یه ک رویدا! به ئه ده ب و ریزه وه له به ر په نجیره که ی باوکمان هه لئه هاتین، ئه گه رچی ته واو به و قه ناعه ته گه یشتبووین که گراوه که مان له لای ئه وه. نا، ئه وه قه ت رپی تیناچی! ئه و چوو ژووری و باوکی کوشت. هه ر له گه ل چاوی به ره قیبه دزیوه که ی کهوت، ئیتر چاوی به راییی نه دا و ئاوری بی ئامانی تییه ربوو و کوشتی. به لام دوا ی کوشتنه که ی، که زور ویده چی به و ده سکاونگه لییدا بی. دوا ی ئه وه ی له مردنی دلنیا ده بی، به وردی ژووره که ده گه ری و بوی مه علوم ده بی گراوه که ی له وی نییه، پاره که ی وه بیر هاته وه، ده ستیکرد به ژیر بالنجه که دا و ده ریهننا. پاره که ی هه لگرت و پاکه ته که ی له وی فریدا، پاکه ته دراوه که ش ئه وه تا له سهر میزه که یه.

بویه باسی ئه و راستییه ده که م، ده مه وی سه رنجتان بۆ لای دیارده یه کی ئاشکرا راکیشم. ئه گهر ئه و قاتلیکی خاوه ن ئه زمون بوایه و ئه گهر ته نیا بۆ پاره ئه و کاره ی بگردایه، ئایا پاکه تی پاره که ی له په نا ته رمه که فریده دا؟ ده ی بۆ وینه ئه گهر ئیسمیر دیاکوف بۆ وه ده سته یانی ئه و پاره یه ئه ربابه که ی بکوشتبایه، پاکه ته که ی له گه ل خوی ده برد، بی ئه وه ی زه حمه تی هه لپچرینی له سهر سه ری ته رمه که به خوی بدا؟ چونکه سوور ده یزانی پاره ی تیدا یه . چونکه له به ر خاتری خوی فیوودور پاولوویچ خستبوویه نیو پاکه ته وه و لاکوموری کردبوو ئه گهر پاکه ته که شی له گه ل خوی بگردایه، هه یچکه س له مه سه له ی دزییه که ئاگادار نه ده بوو. برایانی لیژنه ی داوه ری، له ئیوه ده پرسم، ئایا ئیسمیر دیاکوف ئاوا ی پیلانه که ی به ئه نه جامه ده گه یاند؟ ئایا پاکه ته که ی هه ر له وی به جی ده هیشت؟ نا، ئه و کاره کاری قاتلیکی تونده ته بیعه ت و به تالۆکه یه . قاتلیک که دز نه بووه و به ر له وه ش به عومراتی خوی دزیی نه کردوو. پاره که ی له ژیر بالنجه که ده ره یناوه، نه ک وه ک دزیک که بیه وی بیدزی، به لگو وه ک ئه وه پاره که ی خوی له دزیک بستینیته وه. چونکه ئه و پاره یه بیرۆکه یه ک بوو له زهینی کارامازوفدا و وه ک وه سوه سه یه کی شیتانه ی لیها تبوو. کاتیک ئه و پاکه ته ی ده سته که وت که هه یچکات

چاوی پیننه که وتبوو، دراندی بۆ ئه وهی دُنیا بی پاره ی تیدایه یان نا، به فریدانی ئه و پاکه ته دراوه، به لگه یه کی پر مه ترسیی به دژی خۆی به جی هیشتووه. هه مووشی به وهۆیه وه بوو که کارامازۆفه، نه ک ئیسمیر دیاکۆف چونکه بیرى لینه کرده وه، دهرفته ی بیر کردنه وه شی نه بوو. تیی ته قاند و هه لات؛ نوکه ری پیر وه دوای که وت و نه راندی؛ نوکه ری پیر گوتی: «به لام قه وهی پیی نه شکا و زه بری ده سکاونه که که کارى خۆی کرد و له عهرزى دا.

تۆمه تبار به زه بی پیندا هات، له سه ر نه رده که هاته خواری و چاوی لیکرد. باوه ر ده که ن؟ پیمان ده لی به زه بی پی دا هاتووه، له به ر دلسۆزی، گه رایه وه سه ری بۆ ئه وه ی بزانی ده توانی کاریکی بۆ بکا یان نا. ئایا ئه و کاته کاتی دلسۆزی نواندن بووه؟ نا، ته نیا به و قه سه ته گه رایه وه بۆ ئه وه ی دُنیا بی تاقه شایه دی جینایه ته که ی مردووه یان زیندوو. جگه له وه هه ر هه ست و ئه نگیزه یه کی تر هه بی ناسروشتیه. ئه وه بزانی که سه باره ت به گریگۆری خۆی تووشی زه حمه ت کرد، سه ری به ده سه سه ر پاک کرده وه و که دُنیا بوو مردوو، په ریشان و شه لالی خوین به ره ومالی گراوه که ی پیی پیوه نا. چۆن بوو بیرى له وه نه کرده وه چنگوپل و سه روچاوی خویناوییه و لیی ئاشکرا ده بی؟ به لام تۆمه تبار خۆی دُنیا مان ده کا که ته نانه ت بیرى له وه نه کردۆته وه که شه لتانی خوینه. ده توانین برۆا به وه بکه ین، له راست ده چی. ئه و مه سه له یه بۆ ئه و جوړه تاوانبارانه له کاتیکی ئاوا هه ستیاردا دیته پیشی. جارى وایه له خالیکیدا زیره کییه کی وا له خویان ده نوینن ده ستی شه یان له پشته وه ده به ستن، له خالیکی دیکه شدا هه موو شتیکیان له بیر ده چیته وه. به لام ئه و له و کاته دا، ته نیا بیرى له شتیکی ده کرده وه. گراوه که ی له کوئییه؟ ده یویست ده ست به جی تیگا گراوه که ی له کوئییه، بۆیه خیرا به ره و شوینی نیشته جی بوونی تیی تووراند و به هه والیکی چاوه پروانه کراو و ناخۆش ئاگادار بوو. گراوه که ی چووه بۆ ماکرۆیه بۆ ئه وه ی چاوی به «ئاشقه که ی یه که م» ی، ئاشقه «هه قدر» که ی بکه وئ.

(۹)

زێده وهری له ره ونا سیدا. خیشک به چوارنال

کوئایی وتاری دادوهر

ئییولیت کیریلوویچ بۆ پیشه کیی وته کانی ره وه شتی میژوویی هه لبژارد، ره وه شتیکی که ته واری ئاخیه وهرانی تووره و ده مارگرژ هه زی پینده که ن و له و چوارچیوه یه دا به ره به ستیک بۆ وتاره شه پۆل ئاسا که یان ده بیننه وه. ئه و له م کاته دا سه باره ت به «ئاشقی هه قدری یه که م» ی گرووشنکا دوا و بیروکه گه لیکی سه رنجراکیشی به یان کرد.

«کارامازۆف که شیتانه ئیره بی به هه موو که س ده برد، له ناکاو له هه مبه ر ئه و یه که م ئاشقه دا خۆی دۆراند و هه ستی به وردبوون کرد. ئه وه ی بابه ته که ی سه یر و سه رنجراکیش کردبوو، ئه وه بوو که گوایه بیرى له و مه ترسییه تازیه نه کردۆته وه که له وجودی ئه و ره قیبه چاوه پروانه کراوه دا سه ری هه لداوه. به لام وه ک مه ترسییه کی دووره ده ست چاوی لیکردبوو و کارامازۆف هه میشه له ئیستادا ده ژى و بیر له رابردوو و داهاوو ناکاته وه. ویده چی ئه وه ی وه ک ئه و سانه یه ک چاوی لیکردبی. به لام ده لیه برینداره که ی له ریوه تیگه یشت که ئه م ژنه ره قیبه تازیه که ی شار دۆته وه و فریویداوه، چونکه ره قییبی تازه بۆ ئه و ژنه ئه و سانه نه بوو، ته نیا هیوای ژیا نی بوو. کاتیکی له وه گه یشت له ریوه بۆری خوارد.

برایانی لیژنه ی داوهری، جگه له و دیارده چاوه پروانه کراوه ی خووخده ی تاوانبار پالپشتیکی تر نییه بۆ قسه کانم، دیارده یه ک که گوایه خۆشی توانایی

ئەو ھەقىقەت ئىكەنلىكىنى بىلىۋېتىش. لە ناكاز ئارەزىيەتلىكى ۋە سەرتاپاي دادەگىرى كە ناتوانى خۇراگى لەھەمبەردا بكا. رېزدانان بۇ ئەۋ ۋە ۋە رېدانى مافى خۇشويستىن بۇ ئەۋ. ھەموو ئەۋانەشى لەۋ كاتەدا بۇ دەرگەۋەت كە لە بەر خاتىرى ئەۋ ۋە دەستى بە خويىنى باۋكى ئالۋودە كىردىۋو! ئەۋەش راستە ئەۋ خويىنەي كە رېشتىبويى ھاۋارى تۆلەي كىردىۋو، چۈنكە دۋاي فەۋتاندنى رۇخ ۋە ژيانى لەم دىنبايەدا، ناچار بوۋوبو ھەر لەۋ كاتەدا لە خۇي بېرسى، ئايا ئىستاش من بەرۋاي ئەۋ ۋە جادۋوبازە، ئەۋ كەسەي لە رۇخ خۇشتر دەۋى، لە ھەمبەر ئەۋ رەقىبەدا، ئەۋ «ئاشقەي يەكەم» كە ناتوانى حاشاي لىيكا، چ بايەخىكم ھەيە. چۈنكە ئەم ئەشقىي پىشۋو كە بە تەۋايى لە كىردەۋەي رابردۋوي پەشيمان بوۋوبو، ئىستا بە ئەشقىي تازە ۋە پىشنىي شەرەفەتمەندەنە بە ۋادە ۋە بەلىنى ژيانىكى نويى ۋە پىرەختەۋەرى، گەرابۋو بۇ لاي ژىيىك كە جارىكى خەيانەت پىكرىدو. ئەۋىش پىۋويكى چارەپەش ۋە لىقەۋماۋە ۋە ئىستا دەتوانى چ بەۋ ۋە بىدا، دەتوانى چ دىيارىيەكى پىشكەش بكا؟

كارامازۋف لە ھەموو ئەۋانە گەيشت، بۇ دەرگەۋەت بە ھۇي جىنبايەتەكەيەۋە ۋە بە ھۇي ئەۋەۋە تاۋانبارىكى مەككۋومكراۋە، ھەموو دەرۋويەكى لىبەستراۋە! ئەۋ بىرۋەكەيەش بە جارى تىكىشكاند ۋە فەۋتاندى. ھەربۋيە خىرا ئەۋ پىلانە دىندانەيەي دەرشت ۋە بەرۋاي مۇۋىكى خاۋەن خوۋخەي كارامازۋفيايەنە ھەتمەن ۋەك دەرۋويەك بۇ دەرۋاز بوۋن خۇي نواندوۋە. ئەۋ دەرۋوي دەرۋازبوۋنەش خۇكۋى بوۋ. بۇيە بەپىرتاۋ دەچى بۇ لاي پىرخۋىنى دۋستى كە دەمانچەكانى لە لاي بە بارمە دانابو، لە رىگا بەدەم ھەلاتنەۋە پارەيەك لە گىرفانى دەرۋىنى كە بۇ ۋەدەستەيتانى دەستى بە خويىنى باۋكى رىمۋودە بوۋوبو. ئاخ ئىستا لە ھەموو كاتىك زىاتىر پىۋويستى بە پارە بوۋ. كارامازۋف دەمى، كارامازۋف بە گۈللە لە خۇي دەدا ۋە لە يادى ھەموۋاندا دەمىنى! بە راستى ئىمە شاعىرىن، بە راستى، لە تەۋايى ماۋەي ژيانماندا ئەۋ ۋەزىيەمان بەفېرۋ داۋە. «بۇلای ئەۋ، بۇ لاي ئەۋ! لەۋىش، ئاخ، تەۋايى دىنيا بۇ ميانى بانگەيشت دەكەم. مياندارىيەك

ۋە رېدەخەم بىۋىنە بى ۋە ھەتا ماۋەيەكى زۇر لە بىر نەچچەۋە ۋە بىتە بىنەشتەخۇشەي سەرزارى خەلك! لەگەل ھاۋار ۋە بەزمى مەپنۇشان ۋە سەما ۋە ئاۋازى مەستانى شاد ۋە رۇخۇشدا، پەرداخ، پەرداخ، بە سەلامەتىي ژىيىك دەۋشەين كە خۇشمان دەۋى ۋە مەتھىدەكەين. ھەرۋەھا بە سەلامەتىي بەختەۋەرى تازە پەيدابوۋ دەخۇينەۋە! ئەۋ كاتە، لەرپۋە لە بەر پىيدا، مېشىكى خۇمان دەپىرژىيىن ۋە خۇمان سزا دەدەين! ژنەش ھىندى جار مېتىا كارامازۋفى ۋە بىر دېتەۋە ۋە تىدەگا چەندەي خۇشويستوۋە ۋە بە بەرد لە چۆكى خۇي دەدا!»

لىرەدا لەگەل ئەشقىي زىدرويانە، ناھومىدى دىناسكىيەكى رۇمانتىك ۋە مەترسىيەكى ۋە حىشيانەي كارامازۋفانە بەرەۋروۋىن. بەلى، بەلام برايانى لىژنەي داۋەرى، شتىكى دىكەش لەگۈرپىدايە، شتىك كە لە گيانىدا ھاۋار دەكا، بەردەۋام لە زەينىدايە ۋە خۇ دەنويىنى ۋە ھەتا سەرمەرگ ژەھرخاردى دەكا. ئەۋ «شەتە» ۋە بىژدانە، برايانى لىژنەي داۋەرى، ئازارە سامناكەكەي ۋە خۇسزادانەكەي! داۋەرىيەكەي، ھەموو بە دەمانچە كۆتايى پىدى، دەمانچە تەنيا رىگاي دەرۋاز بوۋنە! بەلام «ئەۋ دىنيا» نازانم ئايا كارامازۋف لەۋ كاتەدا سەبارەت بە دىنباي دۋاي مەرگ پىرسىياري لە خۇي كىردوۋە؟ بلىيى كارامازۋفىش ۋەك ھاملىت، سەبارەت بە دىنباي پاشمەرگ پىرسىياري لە خۇي كىردى؟ نا، برايانى لىژنەي داۋەرى، ئەۋان ھاملىتيان بوۋ، بەلام ئىمە تا ئىستا جگە لە كەسانىكى ۋەك كارامازۋف كەسى ترمان نەبوۋە!»

لىرەدا ئىپۋىلىت كىرلىۋويچ ۋەنەيەكى لە كەلۋپەلى مياندارى ۋە ئەۋ دىمەنەي رۋويداۋە لە مالى پىرخۋىنەۋە ھەتا دەگاتە ماکرۋيە ۋە تەۋايى ئەۋ قسە ۋە كىردەۋانەي شايدىيان لە سەر بوۋ، باسىكد. ئەۋەش كاردانەۋەيەكى باشى لە سەر خەلكەكە ھەبوۋ. تاۋانى ئەۋ مۇۋقە ھىۋاپراۋ ۋە ۋەزالە ھاتوۋە، كاتىك كە ھەموۋان راستىيەكانىان لىكدايەۋە، ۋەك دىمەنىكى رۋوناك ۋە قەناعت پىھىنەر كەۋتە بەرچاۋى ھەموۋان.

«ئەو چ پىئويستىيەكى بە خۇپاريزى ھەبوو؟ دووسى جار ھەتا رادەى دان پىنان، ئاماژەى پىكرد، بەلام راشكاوانە ھىچى نەدرکاند.» (پاشان شايدەى دانى شاھيدان بەدوايدا ھات.) تەنانت گوراندى و بەو لادىيەى گوت کہ بە فایتون بردى بۇ ماكرۆيە - ئاندري :- «دەزانى خەرىكى پياوكوژىك لەگەل خۆت دەبەى؟» بەلام مەحال بوو بۇى بتوانى راشكاوانە باسى مەسەلەكە بكا، دەبوو بگاتە ماكرۆيە و چىروكە ئاشقانەكەى دوايى پىئىنى. بەلام چى چاوەروانى ئەو پياوہ چارەرەشە بوو؟ ھەر لەگەل گەيشتنە ماكرۆيە لە يەكەم ساتدا بۇى دەرکەوت و بە تەواوى تىگەيشت کہ رەقىبە لەشكان نەھاتووەكەى رەنگە بە ھىچ شىئوہيەك ئاوا لەشكان نەھاتوو نەبى و خواردنەوہش بە سەلامەتییى ئەو بەختەوہرىيە تازەيەى ئەوان پەسند نىيە. بەلام راستىيەكان، ئاغيانى لىژنەى داوہرى، ھەر لەسەرەتای يەكەم لىپرسىنەوہو لە ھەمووى ئاگادارن. کارامازوف بە سەر رەقىبەكەيدا زالبوو و سەرکەوتنى وەدەستھينا، لىرەشدا - ئاخ - لىرەدا رۆحى دەكەوئتە قۇناغىكى تازەوہ، رەنگە سامناکترىن قۇناغ بى کہ رۆحى پىيدا تىپەريوہ يان تىدەپەرى.

برايانى لىژنەى داوہرى، بە دلنیاى دەتوانىن بلينن کہ سروشتى شىواو و وەحشى و دللى تاوانبار زۆر لە حوكمى دنياىى و عەدالەتى مرؤف زياتر تۆلە دەستىنى. سەرەراى ئەوہش، عەدالەت و سزای ئەم جىھانە سزای سروشست کہمدەكاتەوہ و سووكیدەكا. لە راستیدا بۇ رۆحى تاوانبار لەوساتانەدا زۆرىش پىويستە چونكە لە ھىواپرەوى نەجاتیدەدا. چونكە ناتوانم ترس و نازارى وىژدانى کارامازوف بىنمە بەرچاوى خۆم کہ لەو كاتەدا تىگەيشت ژنە خۆشیدەوى و لە بەر خاترى ئەو «يەكەم ئاشقى ھەقدار»ى جواب کرد و مېتياى بەرەو ژيانىكى نوئى راکىشا و بەلىنى بەختەوہرىيى پىدا، چۆن بووہ؟ ئەویش لە چ كاتىكدا؟ كاتىك کہ ھەموو شتىك گەيشتبووہ كۆتايى و ھەموو دەرگاكانى لە سەر داخرايون!

لىرەدا، خالىكى گرینگ دىنمەوہ بىرتان کہ بۇ روون كەردنەوہى حال و وەعزى تۆمەتبار لەو ساتەدا پىويستە. ئەم ژنە، ئەم ئەشقى ئەو، ھەتا

دوايىن كات، ھەتا كاتى قۆلبەستكرانى مېتيا، وەك كىوى قاف وابوو، يانى بەئاواتەوہ بوو پىيىگا، بەلام بە ھىچ شىئوہيەك دەستى پىيرانەدەگەيشت و لەگەل ئەوانەشدا، بۇ لەو كاتەدا بە گوللە لە خۆى نەدا؟ بۇ چاوپۆشى لە پىلانەكەى خۆى کرد و تەنانت لە بىرى چۆوہ دەمانچەكانى لەكوئىن؟ راست ئەم ئارەزووى ويسالە و ھىواى بەدلدارگەيشتنى وازى لەوكارە پىھينا. لە ماوہى بەزم و رەزم و كەيف و نەھەنگەكەياندا لە پال گراوہ خۆشەويستەكەيدا بوو، پىكەوہ سەرخۆش بوون و لەبەرچاويشى لە ھەموو كاتىك زياتر جوان و دلرفين بوو، بۇيە دللى نەھات لىى دووركەوئتەوہ و لە بەر پىيدا نىوچاوانى نايە زەوى. ئەو ئەشقى گەرموگورەى بۇ ساتىك جگە لە ترسى قۆلبەستكران، نازارى وىژدانىشى لە بىر بردەوہ. ساتىك، ئاخ، تەنيا ساتىك. حالاتى زەينى تاوانبارىك کہ پابەندى سى شتە و بە چروپىرى شويىنى لە سەر داناوہ، دەتوانم ھەستىيەكەم و بىھىنمە بەرچاوى خۆم - يەكەم - شوئىن دانانى شەراب، ھەرا و ھوريا، دللەرزە، بەزمى سەما و ھەلپەركى و مۇسقىقا و ئاوان، ئەو ژنەش، کہ شەراب گەشاندوويەتەوہ، کہ سەماى بۇ دەكا و گۆرانى دەلى و پىدەكەنى! دووھەم، ھىواداربوون بەوہى کہ جارى ئەو ئاكامە تال و نەخسە دوورە و ئەوانىش لانىكەم ھەتا بەيانى نايەن بۇ قۆلبەستكردى. كەوايە چەند سەعاتىكى دەرفەت ھەبوو. ئەوہشى لى سەروزىادە! لە چەند سەعاتدا مرؤف دەتوانى بىر لە زۆرشتان بكاتەوہ. پىموايە ھەستى وەك ھەستى ئەو تاوانبارانە وابوو کہ بەرەو شوئىنى سزادان راکىش دەكرىن. ئەوان شەقامىكى دوور و درىژى دىكەيان لەپىنشە کہ دەبى بە بەرچاوى ھەزاران كەسدا تىپەرن، ئەویش زۆر بە گرژى و ھەنگاوى خىرا. پاشان بادانەوہ بەرەو شەقامىكى تر، لەكۆتايى شەقامەكەشدا دىمەنى دللەژىنى سىدارە! پىموايە پىاوى مەحكوم لەسەرەتای سەفەردا، كاتىك سوارى عارەبانە دەبى، رەنگە ھەستىكا ھىشتا ژيانىكى بىكوتايى لەپىنشە. مالەكان دوور دەكەونەوہ، فایتون رىگا دەبرى، ئاخ، ئەو ھىچ نىيە، ھىشتا ھەتا پىچى شەقامەكەى تر رىگايەكى درىژى لەپىنشە و ئەو ھەروا بىباكانە چاوە

دەرووبەرى خۆى دەكا، لەو ھەزاران مەرقە دەرقە دەروانى كە چاويان تىبىرپوھ و پىيانوايە ئەويش مەرقەكە ۋەك ئەوان. بەلام ئىستا كاتى ئەويە بەرەو شەقامىكى دىكە باداتەوھ. ئاخ، ئەوھش ھىچ نىيە، ھىشتا شەقامىكى تەواوى لەپىشە، ئەگەرچى مالانىكى زۆر ماون بەجىيان بىلى، ھىشتا پىيانوايە زۆرى ماوھ بگاتە كۆتايى مالەكان. بەم شىوھە ھەتا كۆتايى شەقامەكە و شويىنى سزادانەكەى زۆرى ماوھ.

پىموايە حال و رۆزى كارامازوفىش لەو كاتەدا ئاوا بووھ. ھەتمەن بە خۆى گوتووھ: «ھىشتا دەرفەتيان بۆ ھەلنەكەوتووھ، ھىشتا دەكرى رىگەى دەربازبوون پەيدا بكا، ئاخ، ھىشتا دەكرى پىلاننىك دارىژى بۆ پارىزگارى لەخۆى، ئىستا، ئىستا - ئەو چەندە شوخوشەنگە!»

ترس وشلەژان رۆحى داگرتبوو، بەلام تەوانى نىوھى پارەكەى ۋەلا بخات و لە شويىنىك بىشارىتەوھ ون بوونى نىوھى ئەو سى ھەزار رۆبلىھى لە ژىر بالنجەكەى باوكى دەريھىنابوو، ناتوانى رەون كەرنەوھىكەى لەوھ باشتر بە دەستەوھ بكا. پىشتىش زياتر لەجاريك چووبوو بۆ مەركۆيە، لەوئى دوو رۆژ لەگەل ئەو خەرىكى بەزم و كەيف و نەھەنگ بووبوو، ئەومالە گەورەى بە دالان و سووچ و قوژبەكانىوھ دەناسى. پىموايە نىوھى پارەكەى، ماوھىك بەرلە قۆلبەستكران لەوئى شارەبۆوھ، لە كەلەن و قوژبىنىكا، لە ژىر چەقى ژۆرىكا، لەسووچىكا، يان بنمىچىكا. دەپرسن: بە چ ئامانجىكەوھ؟ رەوداوەكە لەوانەيە زۆر زوو بقەومى، ئەو ھىشتا بىرى نەكەردبۆوھ چۆن لەگەلى بەرەورەوبى. ھەلى بۆ نەرەخسابوو، كەوتبووھ دلەكوتى و خەيالى لای «ئەو» بوو، بەلام پارە - پارە بە ھەر شىوھىكەى بى زۆر پىويست بوو! پىاو بە پارەوھ پىاوھ. رەنگە ئەو جۆرە پىشپىنىيە بۆ داھاتوھ لە كاتىكى ئاوادا لەرەوانگەى ئىوھە سەروشتى نەنوئى! بەلام خۆى دلنىامان دەكا كە مانگىك لەمەوبەر، لە كاتىكى ناسك و پردلەخورپەى دىكەدا، پارەكەى كەردوھ بە دوو بەشەوھ و بەشىكى لە توورەكەيەكى ناوھ. ئەگەرچى ئەو وتە راست نەبوو، ھەر بەجۆرەى كە دەيسەلمىنىن، دەردەكەوئى كە ئەندىشەيەكى ئاوا بۆ كارامازوف

ئەندىشەيەكى ئاشنا بووھ. لەگەل ئەوھشدا، كاتىك لە لىپرسىنەوھدا گوتى كە ھەزاروپىنج سەد رۆبلى لە توورەكەيەك ناوھ (كە ئەوشتە ھەر نەبووھ) لەوانەيە ئەو توورەكە چكۆلەى كتوپر بە زەيندا ھاتىن. چۆنكە دووسەعات بەرلەوھ پارەكەى كەردبوو بە دووبەشەوھ و ھەتا بەيانى نىوھى لە مەركۆيە شارەبۆوھ، تەنيا لە بەر ئەوھى لە لای خۆى نەبى. دوو جەمسەر، برايانى لىژنەى داوھرى، لە بىرتان نەچى كارامازوف دەتوانى لەكاتىكا لە سەر دوو جەمسەر ھەلوھستە بكا. ئىمە ھەموو كەلەن و قوژبىنى مالەكە گەراوين و پارەكەمان بۆ نەدۆزراوھتەوھ. لەوانەيە ھىشتا ھەر لەوئى بى، يان لەوانەيە دواتر ون بووبى و ئىستا لە لای تۆمەتبار خۆى بى. ھەرچۆنىك بى لە لای «ئەو» بوو، لە بەردەميا بە چۆكدا ھاتبوو، ئەويش لە سەر چرپاكە پال كەوتبوو. كارامازوف ھەردوو دەستى بۆ لای ئەو راکىشابوو و مەستى ئەشق و جوانىيەكەى بووبوو ئاگاي لە مەحمودى بىزەواد نەبوو. تەنانەت ترپەى پىي ئەو كەسانەشى نەبىست كە چووبوون بۆ قۆلبەستكرانى. دەرفەتى نەبوو شىوھىك خوراكى لە زەينى خۆيدا ئامادە بكا. خۆشى و زەينىشى خافلىگر كران.

ئەويش لىرەيە، بەرەورەوى دادوھر و قازىبەكان دانىشتووھ كە چارەنووسى لە دەستى ئەواندايە. برايانى لىژنەى داوھرى، لە كاتى بەرپىوھبردنى ئەركەكانماندا جارى وايە ناتوانىن لەگەل كەسىك بەرەورەو بىن، بە برواي ئەويش ئاوا دژوارە! كاتى ھەلوئىستە كەرن لە سەر ئەو ترسە ھەيوانىيە، كاتىك تەوانبار دەبىنى ھەموو شتىك بەبا چووھ، بەلام ھەروا كىشمەكىش دەكا، ھەروا قەستى ئەوھى ھەيە گىرەوكىشە ساز بكا، ئەو كاتانەى كە غەرىزەى دان بەخوداگرتن لەرپۆھ لەناخىدا سەرھەلدەدا و ئەو بەچاويكى وردىن و خەمبار و پىر پىسارەوھ چاوتان لىدەكا، بىر لە رەخسار و ئەندىشەتان دەكاتەوھ، نازانى لە كام لاوھ زەبرى لىدەدەن، زەينىشى لە ساتىكا ھەزار پىلان دادەپىژى، بەلام ھەروا لە قسە كەرن دەترسى. دەترسى خۆى پىوھ بكا و بەدەمى خۆى راستى لە خۆى بلى! ئەم ئازارى رۆحە، ئەم تامەزرۆيە بۆ دان بەخۆدا گرتن، ئەم

ساتانهی رۆچی مرۆقی ئیدا سووکوچرووک دهبی، زۆر سامناکه، هیندی جار تهنانهت قازیش تووشی ئه و ترس و دلسۆزیه دهبی و بهزهیی به تاوانباردا دئ. ئهوهش شتیکی بوو که له و کاتهدا بهچاوی خۆمان دیمان.

سههرهتا تووشی سهرسوورمان بوو و لهترسانا چهند جار وشهیی زۆر سازشکارانهی به زاردا دئ. «خوین! ههقم بووه!» بهلام خیرا دانی به خۆیدا گرت. خۆی ئاماده نهکردبوو و نهیدهزانی بلێ چی، دهبی چ وهلامیک بداتهوه، جگه له حاشاکردنیکی وشک و خالی هیچیتری به زاردا نهدههات. «من تۆمهتباری مهگی باوکم نیم.» له و دهمودهستهدا گردولکهی ئیمه ئه مه بوو و هیوداربووین پشت ئه و تیرهگه بکهینه مهتهریز. سهبارت به وشهیی سازشکارانهی پینشوو به پهله دهستیکرد به روونکردنهوه و گوئی تهنیا بهرپرسی مهگی گریگورییه. «تاوانی رشتنی خوینی ئه و له ئهستو دهگرم، بهلام ئاغایان کی باوکمی کوشتووه، کی کوشتوویهتی؟ ئهگهر من نهکوشتووه، ئهی کی کوشتوویهتی؟» گویتان لێیه، ئه و پرسیارهیی له ئیمه دهکرد. له ئیمه که چووبووین ههر ئه و پرسیاره له ئه و بکهین! گویتان لێیه، ئه و قسهیه - «ئهگهر من نهکوشتووه» - به چ پهلهپهلیکی خاویلکانه درکندی، به چ مهکریکی حهوانی و ساویلهکی و بیسهبرییهکی کارامازوفییانهوه؟ به پهله دانی پیدانا (بهپهله بوو زۆریش بهپهله) من نهکوشتووه و نابێ پیتان وابی من کوشتوومه! دهمویست بیکوژم، ئاغایان، دهمویست بیکوژم، بهلام بهوه تاوانبار نابم، من بکوژی ئه و نیم. له لای ئیمه دانی پیدانا که ویستوویه بیکوژی، دهتگوت دهلی تیدهگه چهنده راستوژم. ههربۆیه زۆر زوو بۆتان دردهکهوی کاری من نییه! ئاخ، لهوجۆره کاتانهدا تاوانبار زیاتر به شیوهیهکی سهرسورهینهر پوالتبین و خوشباوهره.

له و کاتهدا، یهکیک له پاریزهران، وهک بلێی به ههلهکهوت، پرسیاریکی زۆر سادهی لیکرد: «بلێی ئیسیمیر دیاکوف نهیکوشتی؟» پاشان به پیتی چاوهروانیی ئیمه، به و پرسیاره خافلگیر بوو، بهرلهوهی بشتیوانی ساتیکی لهبار بۆ هینانی ناوی ئیسیمیر دیاکوف ههلبژیری، به توندی رقی ههستا. وهک ههمیشه ههلات

بۆ ئه و جهمهسهرهی دیکه و دهستیکرد به خاترجهه کردنی ئیمه و گوئی کاری ئیسیمیر دیاکوف ههر نییه و ئه و قهتی ئه و کاره له دهست نایه. بهلام باوهر به قسهکانی مهکهن، ههمووی فیل و دههۆیه و بهس. لهراسیتدا، بیرى ههر له لای ئیسیمیر دیاکوف بوو. دهیویست به ههر شیوهیهکه دیسان مهسهلهی ئه و بینیتهوه گۆری. چونکه له راستیدا جگه له ئه و کهسی پینشک نهدههات. دهسته چهورهکهی خۆی له سههری ههلساوی، بهلام دواتر ئه و کارهیی ههر دهکرد، چونکه دهیزانی جارێ کاردانهوهی نابێ، رهنگه رۆژی دوايي، یان تهنانهت چهند رۆژ دواتر، له ناکاو دهرفتهی دینا و هاواری دهکرد: «دهزانن، من له ئیوه زیاترم شک له ئیسیمیر دیاکوف بوو، خۆتان خۆ ئهوهتان له بیره، بهلام ئیستا خۆشم دلنایم ئیسیمیر دیاکوف کوشتوویهتی. ئهري ههر کاری ئهوه!» بهلام جارێ به حالهتیکی خهبار و وهرهزهوه دهستیکردوو به حاشاکردن. لهگهله ئهوهشدا، بیسهبری و رق هانیدا دهستبکا به روون کردنهوهیهکی نابهجی و قسهیهکی کرد که هیچکس ناتوانی برۆ بکا، له پهنجیرهکهوه چاوم له ژوورهکهی باوکم کرد و بهریز و ئهدهبهوه کشامه دواوه. له ههمووشی خراپتر ئهوهیه، ئاگاداری ئهوه بوو گریگوری زیندوو و شایهیدی دها.

دهستمانکرد به پشکنینی و ههموو گیانی گهراين. ئه و کارهش زۆری رقههستاند و ههر له و کاتهشدا هیواداری کرد و بهوه دلخۆشبوو که سیههزار روبلهکهی پین نییه، بهلکو نیوهی پینیه. بیگومان ههر لهوکاتهی رق و بیدهنگیدا بوو نهقلی ئه و توورهکه چکۆله به زهینی گهشیت. بیگومان خوشی دهیزانی ئهوشته لهراستی بهدووره و ههولیدهدا ههرچۆنیکه بیسهلمینی و تان و پۆی نهقلهکه وا پیکهوه بهتئی وهک راست بنوینی. لهوجۆره کاتانهدا، ئه رکی یهکه و گرینگترین ئه رکی دادوهر ئه وهیه که رینگا له خهبابهتی تاوانبار بگری و به شیوهیهکی چاوهروان نهکراو بیخاته داوهوه. بۆ ئه وهی ئه و بیر و ئهنديشانهی هیوای گهوره و گرانی پینانه، به شیوهیهکی ساده و نائاسایی بدرکینی. تهنیا به پرسیارى کتوپر و چاوهروان نهکراو دهتوانن تاوانبار وهقسه بینن، به شیوهیهک که وا بنوینی ئه و پرسیاره به ههلهکهوت بووه و راستییهکی

نوی و بارودوخیکی زورگرینگه و پیشتر لئی ئاگادار نه بووه و نه يتوانیوه پیشینی بکا. ئیمه ئه و راستییانه مان به دهسته وه بوو، ماوه یه کی زوربوو ئاماده بوو. ئه و شایه دی دانه ی گریگوریش سه بارهت به ئاوه لا بوونی ده رگا که، که تومتبار له ویوه ده رباز بوو بوو. ئه و مه سه له ی به جار ی له بیر بر دبووه و ته نانه ت پی وانه بوو گریگوری دیویشییه تی.

کار دانه وه که ی سه رسور هینه ر بوو. راجله کی و هاواریکرد: «که وایه ئیسمیر دیاکوف کوشتوویه، کاری ئیسمیر دیاکوفه!» به و شیوه یه هه موو شتیکی لی ئاشکرا بوو و ئیتر ریگه ی حاشاکردن و به رگریکردن له خو ی لیپرایه وه. چونکه روون و ئاشکرایه کاتیک ئیسمیر دیاکوف ده توانی ئه و قه تله ی کردبی که گریگوری دابی به زه ویدا و هه لاتبی. کاتیک گوتم گریگوری به رله که وتن چاوی به ده رگا که که وتوو ه ئاوه لا بووه، هه روا که له وه تاغی خه وه که ی هاتبوو ه ده ری، گو یی له ناله نالی ئیسمیر دیاکوف بوو بوو. کارامازوف به جار ی تیکشکا، هاوکاری به ری ز و قوشمه م، نیکولای پارفنویچ دواتر پیگوتم که به دیتنی ئه و خه ریک بووه ده ستبکا به گریان. پاشان تومه تبار ده ستیکرد به گیرانه وه ی نه قلی تووره که که. باشه، ئیستا گو ی له وه قایه ته بگرن!

برایانی لیژنه ی داوه ری، پیشتر گوتم که بوچی ئه و هه قایه ته به شتیکی ناراست و ورینه یه کی بی بنه ما ده زانم، ئه گه ر پیاو له سه ر مه رج بیگوتبایه چیرۆکیکی زور نا ئاسایی ده گیزمه وه که هیچکه سه نه بیستبی و جیی باوه ریش نه بی. هه ر شتیکی ئاوی ده گیزایه وه. خراپی ئه و جو ره هه قایه ته ش له وه دایه که هه قایه ت ویژانی زال، له به ر هیندیک ورده کاری تووشی سه ر لیشیواوی ده بن و شکست ده خوون و ژایانی راسته قینه ش جوانییه کانی خو ییان لیده ستینیته وه، ئه م هه قایه ت ویژه چاره ره ش و بی ورانه ش ئه وان وه ک شتیکی بیبایه خ له بیر خو یان ده به نه وه. ئه وان بیر ی خو یان به وشته وردانه وه خه ریک ناکه ن. شه شدانگی بیر و هوشیان بو دا هینانه مه زنه که یان ته رخانه که ن. بو که سیک ده ویر ی شتیکی چکوله و بی بایه خیان پی زیاد بکا؟ به لام تاچه ریگای خافلگیر کردنیان هه ر ئه وه یه. پرسیار له تومه تبار کرا: «په رو ی تووره که

چکوله که ت له کو ی هیئا و ک ی بو ی درووی؟» «خوم درووم.» «پارچه که یه ت له کو ی هیئا؟» تومه تبار به و پرسیاره زور تیکچوو، پیوابوو به و پرسیاره که مبابیه خه سووکایه تیی پیکراوه، بر واشده که ن ره نجانه که ی زور سادقانه بوو! به لام هه موویان هه روان. کوتیکم له کراسه که م بری.» «که وایه سه بینه له نیو کراسه کانتدا ئه و کراسه بر دراوه ده دوزینه.» جا بیهیننه به رچاوی خو تان برایانی لیژنه ی داوه ری، ئه گه ر به راستی ئه و کراسه بر دراوه مان بدوزیبایه ته وه (بو ده کرا ئه و کراسه له نیو دولا ب یان یه غدانیکدا بدوزیته وه؟) وه ک به لگه یه ک حیسابی له سه ر ده کرا و ده بووه به لگه یه کی ئاشکرا بو سه لماندنی قسه کانی! به لام توانایی ئه و ئه ندیشه یه ی نه بوو. «له بیر نییه، پیموانییه له کراسه که م بریبی، پاره که م نایه تو یی کلاویکی خاوه ن ماله که م و درووم.» «کلاویکی چو ن بوو؟» «بزگوره که تانیکی کو ن بوو له سه ر عه رزه که که وتبوو.» «ئه وه ت به جوانی له بیره؟» «نا، له بیرم نییه.» زور به توندی تووره بوو، بیر ی لیبکه نه وه، سه ره رای ئه وان هه ش وه بیر ی نایه! مرؤفیک له دژوارترین ساتی ته مه نیدا، بو وینه کاتیک ده یبه ن بو پای سیداره، ئه وشته ئاساییانه ی وه بیر دیته وه. هه موو شتیکی له بیر ده چیته وه، جگه له و سه ربانه سه وزه ی که به لایدا تپه ریوه، یان قشقه ره یه ک له سه ر خاچیک. ئه وه ی وه بیر دیته وه. دروونی ئه و تووره که چکوله ی له ئه ندامانی بنه ماله که شارده وه، حه تمه ن ترسی ئه وه ی بووه ئابرووی بچی، نه کا که سیک بچیته ژووری و بیبینی ده رزی و دروومانی به ده سه ته وه یه، هه ر گو یی له ده نگ و خشپه یه ک بوایه هه لده هات بو بن په رده که و خو ی ده شارده وه. (شوینی نیشه جی بوونه که ی په رده یه کی لیه.)

ئییولیت کیریلوویچ له ناکاو گوران دی: «برایانی لیژنه ی داوه ری، بو ئه م شته بیبایه خانه تان بو باسده که م؟ چونکه ده زانم له م ساته به دواوه تومه تبار له سه ر ئه و قورپاته پیداکری ده کا. له و شه وه نه خسه وه هه تا ئه مرؤ دو مانگ رابردوو و هیچی بو روون نه کردووینه ته وه، تاچه ده لیلیکی راسته قینه و روون که ره وه ی به قسه پرگومانه کانی پیشووی زیاد نه کردوو؛ هه مووشی

قسهی ههلیت و پلێته. «چونکه پیاویکی شهرافه تمه ندم دهبی برۆا به قسه کانم بکهن.» ناخ، زۆرمان پێخۆشه باوه بکهین، زۆر زۆریشمان پێخۆشه، ته نانهت ئه گهر له سههر قهولی شهرفه فیش بی! بۆ ئیمه چه قه ل و گورگین تینووی خوینی مرۆف بین؟ ته نیا به لگهیه کمانن نیشانبدن به قازانجی تومه تبار بی و بیسه لمینی که تاوانبار نییه، ئیمه خۆشحال ده بین. به لām به لگهیه کی راسته قینه و عهینی بی، نهک وهکو قسهکانی برای تومه تبار که برۆای به براکهی کردبوو و دهیگوت کاتیک براکهی به مشت له سینگی خۆی داوه، حه تمه ن مه بهستی ئه و تووره که چکوله بووه که به ملیا هه لیاوسیوه، به و تاریکه ئاماژهی به وه کردووه. ئه گهر به لگهیه کی تازه رادهستی دادگا بکهن زۆر خۆشحالده بین و یه که م که س ده بین که تومه ته کان رهدده که یه وه و تومه تبار فحیل ده که یین، به لām ئیستا عه داله ت هاوار دهکا و ئیمه پیداکری ده که یین که ناتوانین هیچ شتی که رته که یه وه.»

لیردها ئیپۆلیت کیریلوویچ گه یشته کۆتایی وتهکانی، دهنگوت ژانیکردووه و که وتوته چه قوچۆ. باسی خوینیکی ده کرد که هاواری تۆله و قین دهکا، خوینی باوکی که به دهستی کوپه که ی رژاوه و به هۆی ئه نگیزه ی خویریانه ی دزیه وه کوژراوه! ئه و ئاماژه ی به هه ماهه نگیی تراژیک و دروه شاوه ی راستیه کان کرد.

ئیپۆلیت کیریلوویچ نه یوانی دان به خۆیدا بگری و ئاماژه به م بابه ته نهکا. که: «ههر وتهیه کیش له پاریزه ریکی خاوه ن مرخ و به ناوبانگ بیستن، هه رچه نده زمان پاراوی و هه ست و سۆزی ئیوه بجوولینی، له بیرتان بی که له م ساته دا له به رده م په رسنگه ی عه داله ت دان. له بیرتان بی ئیوه پاریزه رانی عه داله تی کۆمه لگا که مانن، پاریزه رانی عه داله تی رووسیای پیروژ - بنه ماکه ی، بنه ماکه ی و ههر شتی که به پیروزی ده زانن! به لئی، ئیوه لی ره له م ساته دا نوینه رانی رووسیای، حوکمی ئیوه ش نهک به ته نیا له م ته لاره دا ده بیستری، به لکو له سه رانسهری رووسیادا دهنگ ده داته وه. ته واوی خه لکی رووسیش وهک پاریزه ر و دادوهری ولاته که یان حوکمه که تان ده بیستن و هومید و هیوا برۆایی رووسیای له گره وی ئیوه دا ده بی. رووسیای چاوه روانیه کان

تووشی ناهومیدی مه که ن. ئه و خیشکه نه خسه ی ئیمه به پرتاوه رهنگه به ره و ناخی فه وتان برۆا، ته واوی خه لکی رووسیای ماوه یه کی زۆره دهسته ودوعا ده پارینه وه بۆ ئه وه ی ئه م تیژ تی په رینه بی باکانه یه ی ئیمه کۆتایی بی. ئه وه ش کاتیک ده گونجی که ته واوی نه ته وهکانی دیکه ی جیهان خۆیان له و خیشکه دوور راگرن، بۆ ریزگرتیش نا، ئه و جۆره ی که ئه و شاعیره ده لئی، له ترسانا. سه رنج بدهن، له ترسانا، یان له به ر رق و بیزاری. زۆر باشیشه خۆیان دوور راگرن و ریگا به ردهن، به لām له وانیه ره ژیک ئه و کاره نه که ن و له به ر خاتری سه لآمته ی و رۆشنیری و ژیاریان دیواریکی قایم له سه ر ری ئه و تا پۆ تیژ تپه ره هه لچنن و به ر به هیرشی شیتانه و بی باکانه مان بگرن. دهنگی راگه یانده ی مه ترسیمان له فه رهنگ بیستووه، ئه وان وه دهنگ هاتوون. تووشی وه سه سه یان مه که ن! به حوکم پیدانیک که کوشتی باوک به دهستی کوپه که ی به باش ده زانی، ئاگری رق و بیزاریان مه گه شیننه وه و به دهستی خۆتان ئیزنگ و ئاوردووی پیوه مه نین!»

وه لحاسل ئیپۆلیت کیریلوویچ له گه ل ئه وه ی سادقانه هه ژا بوو، وتاره که ی به و داخوازه روون و ئاشکرایه کۆتایی پیهینا - شوینیکی زۆریشی له سه ر خه لکه که دانا. کاتیک وتهکانی ته واو بوو، به په له پۆیشته ده ری و هه ره وهک پێشتر گوتومه، له وه تاغه که ی ته نیشیتی هۆله که ده کری بلیین بوورایه وه. دهنگی چه پله لی دان له هۆلی دادگاوه نه ده بیسترا، به لām ئه و که سانه ی جیدی بوون زۆر شاد و پازی دیار بوون. ژنان زۆر پازی نه بوون، ئه گه رچی ئه وانیش زمان پاراوییه که یان به دل بوو، به تایبه ت ئه وه ی سه باره ت به ئاکامی محاکمه که دلگران نه بوون و ئیمانیک ته واویان به فیتی یوکۆویچی پاریزه ر هه بوو. «ئاخری دیته زمان و پینانده لئ پووتیک چه ن سه یه.» هه موو چاویان له میتیا بریبوو. سه ری داخستبوو و دهستی هه لده گولۆفی و دانی پیکدا ده نا، له ماوه ی ئاخافتنه که ی دادوهردا مه ته قی نه کرد. به لām جار جار سه ری هه لدیتا و گوپی راده گرت، به تایبه ت کاتیک که ناوی گرووشنکا ده هاته گوپی. کاتیک دادوهر بیروپاری راکیتینی سه باره ت به گرووشنکا گیرایه وه، بزیه کی تووره و

پر سووکایه تی نیشته سەرلیوی میتیا و بە ورتەورتیکی وا که دەنگی دەبیسترا گوتی: «بیرناردانە!» کاتیک ئیپۆلیت کیریلوویچ گوتی لە ماکرۆیە کاتی لێرسینەو ئەزازی داو، میتیا گوی قولاغ بوو و سەری هەلینا. لە شوپینیکا تۆزیک مابوو هەستیتە سەرپی و بنەرین، بەلام دانی بە خۆیدا گرت و بە رقی و بیزارییەو شانی هەلتەکاند. خەلک دواتر باسی ئاخافتی دادوهر و سەرکەوتنە بەرچاوەکی لێ پرسینەو هی گوندی ماکرۆیەیان دەکرد و ئیپۆلیت کیریلوویچیان وەبەر پلاری تەشەر و توانج دابوو و بە گالتهو دەیانگوت: «مەگین دەکرێ پیاو ئەو هەموو سەبارەت بە زیرەکی خۆی چاوپاوا بکا.»

کۆتایی محاکمەکە راگەیهندرا، بەلام بۆ ماوێهەکی کورت، نزیکە ی چارەگینک یان بیستدەقیقە. خەلکە دەستیان کرد بە سرتوخور و پرسیار و وەلام. بڕیک لەو قسانەم لە بیر ماو.

لە نیو پولیکدا کابرایەک بە لەبزیکی جیددی گوتی: «ئاخافتنیکی بە کاکل بوو.» دەنگیکی تر گوتی: «زۆری گرنگی بە رەوانناسی دا.»

- بەلام هەمووی راست بوو، لاپ هەقیقەت بوو!
- ئەری لە رەوانناسیدا شارەزایە.
- هەمووی بردووە سەرێک.
دەنگیکی دیکە هەلیدایە: «ئەری ئیمەشی بردووە سەرێک. لە بیرتانە لە سەرەتای قسەکانیدا راشکاوانە گوتی هەموومان وەک فیوودۆر پاولوویچ واین؟»

- لەکۆتاییشدا، بەلام هەمووی قسەکانی هەلیت و پلێت بوو.
- زۆریش تەمومژاوی.
- چاک کەوتبوو ژیر کاریگەری ئیجساسات.
- بی ئینسافانە، بی ئینسافانە، کاکە.
- نا، هەرچۆنی دادەنێی، داینی، بەلام کارەکی شارەزایانە بوو. ماوێهەک بوو چاوەروان بوو، ئاخری قسە ی خۆی کرد هی - هی!
- بلێ پارێزەر بلێ چی؟

لە پۆلیکی دیکە دا بیستم:
- نە دەبوو ئاوا بەو کابرا پترزبۆرگییەو بەدا: «دەستەو داوینی ئیجساساتی ئیو بەی» - لە بیرتە؟
- ئەری زۆر ناخەز بوو.
- زۆریش بەپەلە بوو.
- مروفیکی توورە و تۆسنە.
- ئیمە پێدەکەنین، بەلام تۆمەتبار لە چ حالیکدا یە؟
- ئەری، بلێ میتینکا لە چ حالیکدا یە؟
پولیکی دیکە سەریان پیکەو نابوو:
- ئەو خاتونە چکارەیه، ئەو قەلەو چاویلکە لە چاوە، کە لەو سەرەو دە دانیشتوو.

- ژنی ژینرالیکە، تەلاقی وەرگرتوو، دەیناسم.
- خویەتی، هەر ئەو خاتونە چاویلکە ی لە چاودایە.
- خۆ ئەو نەندەش جوان نییە.
- ناخ، نا، ژنیکی زۆر دەم هەراشە، بزانی دەمانخوا.
- دوو ریز لە پشت ئەو وەو ژنیکی قژزەردی چکۆلە دانیشتوو، ئەو جوانترە.
- قۆلبەستکردنی میتیا لە ماکرۆیە کاریکی زۆر زیرەکانە بوو، نا؟
- ئەری زیرەکانە بوو. پێشتریش بیستوو، لە هەرکوی دادەنیشی خیرا دەگێریتەو، کردوو یە تە بنیشته خۆشەکە!
- ئیستاش نەیتوانی خۆی لێ ببویرێ. بە شانازییەکی گەورە ی دەزانی.
- مروفیکی رقی لەزگە، هی - هی!
- ئەری، زووش قسە بەدلەو دەگری. زۆریشی قسە ی زل و هەلەو دەری کرد.

- ئەری، دەیهوی وریاییمان پێدا. لەسەرێک هەولیدەدا وریاییمان پێدا.
خۆ نەقلی خێشکەکەت لەبیرە؟ هەر وەها نەقلی «ئەوان هاملیتیان هەیه و ئیمەش کارامازوفمان هەیه!» زیرەکی لە قسەکانی دەباری!

- ئەو دەيوست ماستاو لەبەر لىبرالەكان سارد كاتەو، زۆريان هيلكە لەبەر دەكا.

- ئەرى بۇ ياساناسانىش ھەروايە.

- ئەرى، بلى فیتی يۆكويچ بلى چى؟

- ھەرچى بلى دەردىك لە سەرى گوندنشىنەكانى ئىمە كەم ناكاتەو.

- وابىر دەكەيتەو.

دەستەى چوارەم:

- ئەوەى سەبارەت بە خىشك گوتى زۆر سەرنجراكىش بوو، مەبەستم ئەو

بەشەى كە پئوھندىى بە نەتەوھەكانى ترەو ھەبوو.

- شتىكىشى سەبارەت بە تاقەتھىنانى نەتەوھەكانى دىكە گوت، راست وایە.

- مەبەستت چىيە؟

- ئاخىر ھەوتووى رابردو لە پارلەمانى ئىنگلىس يەككە لە ئەندامان ھەستا

و سەبارەت بە نىھىلىستەكان پرسىارى لە ھەيئەتى وەزيران كرد و گوتى كاتى

ئەو نەھاتوو قولى لى ھەلمالان و دەرسىكى عىبەت بەتاقمە وەحشىيە بدن؟

ئىپوليت بىرى لەو دەكردەو، دلنىام. سەبارەت بە مەسەلەى ھەوتووى پىشوو

دەدوا.

- كارىكى ھەروا ئاسان نىيە.

- كارىكى ئاسان نىيە؟ بۆ؟

- دەى كرۆنشات دادەخەين و ناھىلین گەنم بەرنەدەرى. ئەو كاتە گەنم

لەكوئى دىنن؟

- لەئەمرىكا. ھەر ئىستاش لە ئەمرىكاي وەردەگرن.

- قسەى قۆر دەكەى!

لەپر زەنگيان لىدا، ھەموو بەپەلە لەجىي خويان دانىشتنەو. فیتی يۆكويچ

چوو ەشت مىزى ئاخافتن.

(۱۰)

وتەى پارىژكارى. شمشىرى دوودەم

ھەركە قسەكانى ئاخىوەر، پارىژكارى بەناويانگ لە دادگاكدە دەنگى دايەو، ھەموو بىدەنگبوون. حازريان ھەموو چاويان تىبىرى. زۆر سادە و راشكاوانە دەستىپىكرد، بە حال و ھەوايەكى ئارام و خاترجەمەو، بىئەوەى چكۆلەترىن نىشانەى غروور و خۆنواندن بە قسەكانى ھەو نەدەبىنرا. لە سەرى رەوانىيىزى و زمان پاراوى و بزواندى ھەستى بەزەبىي دادوھەكان پىداگرى نەكرد. وەك كەسىك وابوو كە لە نىو كۆرى ھەوال و ھاوپىيانى ھاودلى خۆيدا قسە دەكا. دەنگى بەرزى لەدل دەنىشت و سەداقت و ساكارى بەدەنگىيەو دياربوو. بەلام ھەمووان بويان دەركەوت كە ئاخىوەر لەوانەى لە ناكاو پەنا بۆ بەزەبى و پارنەو بەرى و «دەرگاي دل بە وزەبەكى نەويژراو بكاتەو» قسەكانى لەقسەى ئىپوليت كىرلىوويچ رىكويپىكتر نەبوو. بەلام بە وردىبىنيەكى زياتر و لەسەرەخۆتر قسەى دەكرد. شتىكى بەدلى ژنەكان نەبوو: ئەو بەردەوام بۆ پىشەو دادەھاتەو، بەتايبەت لە سەرەتاي ئاخافتنەكەيدا. ناكرى بلىين دادەھاتەو، بەلكو دەتگوت سىلە لە بىسەرانى دەگرى، پىشتەدرىژەكەى ھەتا نىوھى دەنووشتاندەو، دەتگوت نىوھەراستى ئەوپىشتە درىژ و بارىكەى فەنەرى تىدايە كە دەيتوانى ئاوا دابىتەو. سەرەتا وتەكانى پچرپچر و دەتوانىن بلىين بە شىوھەىكى ئاسايى و مەنتقى نەبوو، راستىيەكانى جياواز لە يەكتر ھەلدەسەنگاند، ئەگەرچى

۱۰- دىرە شىعەرىكى پووشكىن: «لەو لەمى نامەىكى بىناونىشاندا.»

۹- پىگەى ھىزى دەربايى، كە پارىژكارى لەدەرووى سنپترزبۆرگ دەكا.

لهكوتاييدا ئه و راستيانه هه موو پيكه وه پيونه دايه وه. دهكړي وته كاني بكهين به دوو به شه وه، به شي يه كه م داگري ئه و به لگانه بوو كه تومه ته كه ي رد دهكړدوه و هيندي جار تانه و توانجي پيوه بوو. به لام له به شي دووه مدا له ناكاو له بز و شيوه ئاخافتنه كه ي گوړي و خستيه باري به زه يي و دلوفاني. وايده نواند كه خه لگه كه هه موو چاوه پروان و تاسه و تامه زروبي وه له زيني خستوون.

فيتي يو كوويچ راست چووه سه رباسي سه ره كيي وته كاني و ئاوا دهستي پي كرد و گوتي ئه گه رچي له پترزبورگ ئيشي پاريزه ري دهكا، له جاريك زياتر نه چووه بو شاره كان تاكو پاريزه ري له وتومه تبارانه بكا كه به برواي خو ي بيتاوانن، يان لانيكه م له پيشدا هه ستيان به بيتاواني كردوه. له پوون كردنه وه ي وته كانيدا گوتي: «هر له م په روهنده يه ي ئيستادا ئه وه م بو هاتوته پيشي. هر له ويه كه م راپورتانه ي روژنامه كاندا مه سه له يه ك له پيشدا به قازانجي تومه تبار سه رنجي راکيشام. وه لحاسل شتيك له هه موو شتيك زياتر سه رنجي راکيشام، راستييه ك بوو كه له كاري پاريزه ريديا ديته پيشي، به لام قهومانه كه ي به م شيوه تايبه تي و زیده په ويپانه ي له په روهنده يه كي وهك ئه م په روهنده يه دا هه يه، دهگمه نه. ده بي له كوتايي وته كاندا بيمه سه رباسي ئه م تايبه تمه ندييه، به لام هر له م سه ره تايه وه ئه و كاره ده كه م، چونكه كه م ئه زمونبي من له وه دايه راست ده چمه سه ربابه تي سه ره كي و تيره كانم له تيرداندانا ناگرم و له ئاخافتندا ده ست به وشه وه ناگرم و زيده په وي ده كه م. ئه م مه سه له يه په نگه له لايه ن منه وه چاونه ترسانه بي، به لام لانيكه م سادقانه يه. ئه وه ي له زه ينمدايه ئه مه يه: بريك به لگه هه يه به زياني تومه تباره، هر له و كاتدا ئه گه ر به شيوه يه كي جياواز هه لسه نگيندرين، په نگ ده گوړن. ئه م په روهنده يه م له ريي روژنامه و راپورته كانه وه ناسي و به ورد ي كه وتمه پي وشوي ني. جار له گه ل جار زياتر سه رنجي راده كيشام، تائه وه ي له ناكاو له لايه ن خزم و كه ساني تومه تباره وه داواكار ييه كم به ده ست گه يشت، كه پاريزه ري له و په روهنده يه وه ئه ستو بگرم. به هه شتاو هاتم بو ئيره و ليړه

به ته واوي به وقه ناعه ته گه يشتم كه پاريزه ري ليكه م. بويه شم قه بوو لكر د تاكو ئه و زه نجيره به لگه سامناكه پس پس بكه م و نيشانيان بده م كه هه موو به لگه يه ك به شيوه ي جياواز سه رنجي بدر يتي، خه يالي و نه سه لميندراوه.» پاريزه ر به و شيوه ده ست يكر د به قسه كردن و گوتي:

«ناغاياني ليژنه ي داوه ري، من ليړه پياويكي غه ريبه م و هه ربويه ده توانم سه باره ت به كار دانه وه يه ك كه خه لكي ئه م شاره له سه ر كه سيك هه يانه، به شيوه يه كي بي لايه نانه داوه ري بكه م. تومه تبار كه پياويكي سه ره رو و تونده تبيعه ته، هيج بي حورمه تي و سووكايه تبييه كي به من نه كردوه. به لام له م شاره دا په نگه سووكايه تبيي به سه دان كه س كر دي و زور كه سي له خو ي تووره و په شبين كر دي. هه لبه ت ده زانم خه لكيش هه قيانه به دژي راوه ستن و رقيان ليبي، چونكه تومه تبار ر ق ئه ستور و سه ره پويه. له گه ل ئه وه شدا له هه موو كوړ و كو بوونه وه كاندا به شدار ييد ه كرد، ته نانه ت له مالي دوستي زور به ريزم جه نابي دادوه ريش به گه رمي پيشوازي ليده كرا.

(زور چاك سه رنجبده ن. دووسي كه س له نيو حازرياندا به م قسه يه م پي كه نين، به لام خيرا دانيان به خوياندا گرت، به لام هه موو تيگه يشتن. هه موومان ده زانين دادوه ر به پيچه وان ه ي ويستي خو ي ريگاي به ميتيا دها بچيته مالي. چونكه ژنه كه ي حه زي به هاموشوي ده كرد. هه لبه ت خيزاني دادوه ر ژنيكي زورپاك و به ريزه، به لام بي چه قين و وازي وازيبه، هر له خوړا ده ويوست له گه ل بيرو را ي مي رده كه ي دژايه تي بكا. سه ره را ي ئه وه ش ميتيا زوري هاتوچوي ماله كه يان نه ده كرد.)

پاريزه ر له دريژه ي قسه كانيدا گوتي: «به و حاله شه وه ده توانم به دلنيابي بليم كه جه نابي دادوه ر ئه گه رچي خاوه ني بي ريكي سه ره بخو و خووخده يه كي بي لايه نانه يه، ويده چي دهره ق به تومه تباري چاره ره ش تووشي ده مارگرژيبه كي نابه جي و په شبينانه بو بي. ئه وه ش زور ئاساييه؛ ئه م پياوه چاره ره شه ش مسته ه ق ي ئه وده مارگرژي و ساردييه بووه. ئه خلاق يكي سووكايه تي پي كرا و له سه روو ئه وه شه وه هه ست يكي جواني ناسانه ي

سوکایه تی پیکراو، زۆر جار بینه زهیییه. دادوهری به پریز له وته کانیدا لیکدانه وهیه کی زۆر توندی له سهر خووخده و ئاکاری تۆمه تبار هه بوو، که هه موومان گویمان لیوو. بیروپای توند و په خنه گرانه ی ئه و به پریزه له سهر په روهنده که به ئاشکرا دیار بوو. که چی بۆ پوون کردنه وهی چۆنایه تی بابه ته که، چوو هه سهر خالگه لیککی باریکی په وانناسانه، به لام ئه گهر که مترین ده مارگرژی ئاگاداران هه و په شینیشی ده رهق به تۆمه تبار ببوایه ئه و کاره ی نه ده کرد. به لام له وه ستنه دا شتی که هیه که ته نانه ت له باری په شینی و ناعه داله تییه وه زۆر له وه خراپتر و پرمه ترسیتره. ئه وه ش له کاتی که یه که غه ریزه ی هونه ری، یان به وته یه کی تر، ئاره زووی خولقاندنی به ره می هونه ری - بۆینه نووسینی پۆمان - به تاییه ت ئه گهر خودا ناسینی پۆح و په وانی پی به خشیبیتین، له پری هه تله مان ده کا. به ره وه ی به ره و ئیره وه پری بکه وم، له پتر زبۆرگ وریاییان پیدام و خۆشم له وه ئاگادار بووم؛ که له گه ل په قییککی زۆر زانا و خاوه ن مرخ تیده که وم، که وردینی و په وانناسی ئه و به پریزه له کۆر و کۆبوونه وه قه زاییه کاندایه سالانیکه ناوبانگی ده رکردوو. په وانناسی ئه گه رچی زۆر زانستیکی قووله، به لام وه ک شمشیری دوو ده م وایه. «خه لکه که پیده که نن» هه لبه ت داوای لیبور دن ده که م که ئاوی هه لده سه نگینم و پیککی ده گرم؛ نالیم زمان پاراوم و خۆشمی پیوه رانانیم. به لام ده توانم هه موو وته کانی دادوهر بخه مه وه سه ری هه ک و نمونه ی لیده رکیشم.

«تۆمه تبار که به نیو ئه و باخه تاریکه دا هه لاتوو، به نه رده کاندایه هه لده گه ری، پیتشخزمه ت لاقی ده گری و ئه ویش به ده سکاونگ ده کیشی به سه ریدا و له سه ر عه رزی تخیلی ده کا. پاشان باز ده داته خوار و نزیکه ی پینچ ده قیقه له ژووهر سه ری هه لده ترووشکی و ده یه وه ی بزانی کوشتوو یه تی یان نا. دادوهر نایه وه ی قه بوولی بکا که تۆمه تبار له به ر دلسوژی گه راوه ته وه سه ر گریگوری. ده لی: «ئه و جوړه هه سه ته له کاتیکی ئاوادا مه حاله، شتی وا هه رنابی، ئه و بۆیه گه رایه وه سه ری بۆئه وه ی دلنایی شاهیدی کرده وه که ی مردوو یان زیندوو، به و شیوه یه ش نیشانی نه دا که قه تلی کردوو، چونکه

له بهر هیه هۆیه کی تر نه ده گه رایه وه. «لیره دا له گه ل په وانناس تیکه وتوون؛ به لام لیگه ری با هه ر ئه وزانسته بگری و به شیوه یه کی دیکه پیوه ندی بده یان به مه سه له که وه، ئاکامه که شی ویده چی هه ر به و شیوه یه بی. ده لین قاتل بۆیه بازیدا تاکو بۆی ده رکه وی شاهیده که زیندوو یان نا، له گه ل ئه وان هه شدا، هه روه ک دادوهر خۆشی به لگه ی بۆ هینایه وه، له نیو ژووری متالا کردنی باوکیدا به لگه یه کی سه رسوپه ینه ر، پا که تیکی دراو که له سه ری نووسراوه سی هه زار پۆلی تیدایه، به جی دیلی. «ئه گه ر ئه و پا که ته ی له گه ل خۆی ببردایه، هیه عیباد به شه ری که له وپا که ته و پاره که ی نیوی ئاگادار نه ده بوو و به ندی زۆر به ئاسانی ده یوانی حاشای لیتکا.» ئه وانه قسه ی دادوهر خۆیه تی. که وایه له لایه که وه سه رساردییه کی ته واو به رچاو ده که وی، پیاویکی له ون لیگۆراو له ترسانا هه لاتوو و به به جیه یشتنی ئه و پا که ته بیانوی داوه ته ده ستیان، دوو ده قیقه دواتر که سیکی تری کوشتوو و به وه دا هه قمانه به مرۆقیکی دلره ق و خاوه ن دۆلاب و ده وی بزانی. به لام ته نانه ت ئه گه ر ئه وه شمان قه بوولی، به بروای من، ورده کاری په وانناسی ئه و حوکه ده کا که له بارودۆخیکی تاییه تدا وه ک هه لویه کی قه فازی، چاوتیز و خوین خۆر بم و له هه لومه رچیکی تریشدا وه ک ججه کویره یه کی ترسه نوک و ابم. به لام ئه گه ر ئه وه ند ه خوینخۆر و فیلاوی بم کاتی که سی که ده کوژم بگه ریمه وه سه ری و بزانی زیندوو تاکو به زه ره دی من شایه دی بدا، بۆ ده بی پینچ ده قیقه له ژووهر سه ری قوربانیه که راوه ستم و به به ره ورو بوون له گه ل چه ندشایه دی دیکه خۆم تووشی مه ترسی بکه م؟ بۆ ده بی به خاوین کردنه وه خوین و خوری سه ری ده سه سه ره که م له خوین هه لکیشم، تاکو دوا یی بیته به لگه یه ک به دژی خۆم؛ ئه گه ر ئه و هه تا ئه و را ده یه دلره ق و فیلاوی بووه بۆ هه ر به و ده سکاونگه چه ند زه بری دیکه ی له سه ری ئه و خزمه تکاره پیره نه دا بۆئه وه ی به یه کجاری بیکوژی و دلی خۆی له مه ر شایه ده وه ئاسوده بکا؟

«له لایه کی تریشه وه، ئه گه رچی به په له گه رایه وه سه ر شایه ده که بۆئه وه ی بزانی زیندوو یان نا، شایه دیککی دیکه ی هه ر له وی به جیه یشت، یانی ئه و

دەسكاونگەى كە لە مالى فینیا ھەلگرتبوو و ئەوان دەیانتوانى ئەو ئاسنەوالەھىە بناسنەوہ و شاھەدى بەدن كە لەمالى ئەوان دەستى داوہتى و بردوویەتى. لەوہ ناچى ئەو دەسكاونگەشى لەبەر كەمتەرخەمى یان پەلەپەل لە سەر رینگاکە فریدابى، نا، چەكەكەى توور ھەلدابوو، چونكە پازدەھەنگاۋ لەولای شۆینەكەى گرینگورییەوہ دۆزیمانەوہ. بۆ كاریكى ئاۋای كرد؟ لەبەر ئەوہى كوشتنى خزمەتكارىكى پیر تووشى خەم و كەسەرى كردبوو؛ دەسكاونگەكەشى لەبەر توورەھى و قین توور ھەلدا و نەحەتى كرد لەوچەكە چەپەل و مەرگاویيە. حەتمەن وابووہ، دەنا چ ھۆیەكى دیکەى ھەيە فریدانەكەى؟ ئەگەر میتیا توانایى ئەوہى بووبوۋایە كە بە كوشتنى كەسكە ھەست بە خەم و بەزەھى بكا، بۆمان رووندەبیتەوہ دەستى لە كوشتنى باوكیدا نییە. ئەگەر ئوۋى بكوشتابە، قەت بەھۆى بەزەھىیەوہ نەدەگەرپایەوہ سەر قوربانىيەكى دیکە؛ ھەر گویشى نەدەدایە و مېشكیشى میوان نەدەبوو. شكیشى تیدانىيە ئەو كاتە بى بەزەھىیانە دەرویشت و ئاوریشى لێنەدەدایەوہ. یان دەگەرپایەوہ و بەجى ئەوہى پینچ دەقیقە كاتى خۆى لە ژور سەرى پیرەخزمەتكار بەفیرۆ بدا، بە زەھرىكى دیکە مېشكى لەبەرپەك دەبرد. ھەر لەبەر ئەوہش بوو ھەتا ئەو كاتە ویزدانى پاكبووہ و بۆ ھەستى بەزەھى دەرگای رۆحى ئاۋالە بووہ. لێرەدا لەگەل رەوانناسىيەكى جیاۋان بەرھەرپووین. برايانى لێژنەى داوہرى، من بە ئانقەست ئەم شیۋەيەم لەبەر چاۋ گرتوۋە، بۆئەوہى نیشانى دەم كە دەتوانین بە رەوانناسى ھەموو شتىك بسەلمینین. بەلام دەبى بزانى چۆنى بەكار بېنى. رەوانناسى تەنانەت جیددیتىن مرقۇش و لیدەكا دەستبكا بە ھۆننەوہى ھەقايەت، ئەویش تەواۋ بىئختیارانە. ئاغايان، من باسى رەوانناسى پەرلەزیدەوہرى دەكەم، یان كەلكوہرگرتنى خراپ لە رەوانناسى.»

دەنگى پێكەنین و پەسندكردنى قسەكانى، بەقىمەتى ریسواۋبوونى دادوہر، دیسان لە نیو دادگاكدەكەوتە بەرگوئ، نامەوئ بەوردى وتەكانى دادوہر بگێرمەوہ، تەنیا بەشكە لە وتەكانى دینمەوہ.

(۱۱)

بارەى ڤى و دزى ڤى؟

پاریزەر لە وتەكانیدا ئاماژەى بەشتىك كرد كە سەرنجى ھەموانى راکیشا. ئەو بوونى سى ھەزار رۆبلە نەخسەكە و لە ئاكامدا گریمانەى دزرانەكەى، بەتەواۋى رەتكردهوہ.

ئاۋا ھاتە قسە: «برايانى لێژنەى داوہرى، تايبەتمەندى بەرچاۋى ئەم پەروەندەيە سەرنجى ھەموو چاۋەدێرىكى تازە رادەكیشى، بەشەرتىك دەمارگرتانە چاۋى لى نەكا. یانى تۆمەتى دزى و مەحال بوونى سەلماندى ئەوہى شتىكى بۆ دزى لیبووئى. بە ئیمەیان گوتوۋە كە ئەو پارەيە - سى ھەزار رۆبل - دزراوہ، بەلام ھىچكەس نازانى پارەيەكى وابووہ یان نا. چۆنمان نەقلی ئەو پارەيە بیستووہ و كى دزىوہتى؟ تەنیا كەسكە كە دیویەتى لەپاكەتەكە خراوہ و لە لیبوسینەوہى سەرەتاییدا باسكرد، ئیسمر دياكۆف بوو. بەرلە رووداۋەكە نەقلی ئەو پاكەتە پارەيەى بۆ تۆمەتبار و ئیوان فیۆدورۆۋىچى براى گیراۋەتەوہ. بە خاتو ئیسۆتیلوفیش و تراۋو. بەلام ھىچكام لەو سى كەسە چاۋیان بەپارەكە نەكەوتبوو، ھىچكەس جگە لە ئیسمر دياكۆف نەیدیوو.

لێرەدا ئەو پرسىارە دیتە پىشى، ئەگەر راستە پارەيەك لەگۆریدا بووہ و ئیسمر دياكۆف دیویەتى، دوایین جار كە دىتى كەنگى بوو؟ ئەگەر ئەرپابەكەى ئەو پاكەتەى لەژىربالنجەكەى دەرھینابى و بى ئەوہى ئەو ئاگادار بكا، خستووہتەوہ نیو سندووقى پارەكانى چى؟ سەرنجبدەن بەپى گىرپانەوہى ئیسمر دياكۆف، پارەكەى ناوہتە ژىربالنجەكەى؛ رەنگە تۆمەتبار

له ژیربالبچه که دهریهینای، به لّام له گهل ئه وه شدا به تانی و بالنج و دوشکی سهر چرپاکه دهستی لینه درابوو. ئه و مه وزووعه ش له شایه دننامه که دا تومار کراوه. تومه تبار به بی ئه وهی جیوبانه کهی تیکدای، پاره کهی چوون دوزیوه ته وه؟ ئه ی چوون به وچه نگ و پله خویناوییه وه مه لافه ی سپی و خاوینی سهر چرپاکه هه روا خاوینه و په له ی خوینی پیوه نییه؟ به لّام ده لین پاکاته که بۆ له چه قی ژووره که دا که وتوو؟ به لّی، واچاکه چه ند وشه ش له وباره وه بدوین. تارادهیه که توشی سهر سوورمان بووم که بیستم دادوهی لیزان و خاوه ن مرخ جه نابی ئیپولیت کیریلووچ، کاتیک هه ولیده دا تومه تبار کردنی ئیسمیر دیاکوف به هیچ نه زانی و بایه خی پینه دا، به ئاره زووی خوی - سهرنجبدن، به ئاره زووی خوی بلّی: به لّام ئه و پاکه ته، هه روه ها بۆ له سهر عه رزه که فریدراوه؟ هیچ عیبادبه شه ریک ئاگاداری ئه و پاکه ته و پاره کهی ناوی نه ده بوو، ئه گهر وای تومه تبار دزیویه تی. هه ربۆیه ئه و کاغه زه دراوه به نووسراوه کهی سهریه وه، هه روه که دادوه رای خوی له سهر داوه، ته نیا به لگه یه که بۆ ئه وهی له سهر دزی پیداکری بکه ن. «ئه گهر وانه بی هیچکه س له ودزییه و رهنگه له پاره که ش ئاگادار نه بویه.» به لّام به پیی ئه وراستییه که ئه و پاکه ته دراوه له وئ که وتوو، حه تمن ده بی له سهر ئه وه سووربینه وه که پارهی تیدا بووه و دزراوه؟ له گهل ئه وه شدا دهنگی ناره زایه تی به رز ده بیته وه که ئیسمیر دیاکوف پارهی نیوپاکه ته کهی دیوه. به لّام له ئیوه ده پرسم، دوایین جار که ئه و پارهییه دیوه کهنگی بووه؟ من له گهل ئیسمیر دیاکوف قسه مکرد، ده یگوت دوو رۆژ بهر له رووداوه که دیویه تی. که وایه بۆ ده بی بیر له وه نه که یه وه که فیودور پاولووچی پیر، که شیتانه چاوه پروانی هاتنی دل به ره کهی بووه و ئارا و قارای لی هه لگیراوه و ده رگای له سهر خوی گاله داوه، هه ر خوی پاکه ته کهی هه لچریبی و پاره کهی دهرهینای و خوی پیوه خافلاندی: «ئه و پاکه ته به کاری چی دی. باوه ریش ناکا پارهی تیدایه، به لّام کاتیک چه که یه کی پارهی سی هه زار رۆبلی نیشاندیم، زور چاکتری شوین له سهر داده نی و له خویشیا نا ده می ئاو ده کا.» هه ربۆیه

پاکه ته که دهرپینی پاره کهی دهردینی و پاکه ته دراوه که فریده دا.» به وپییه که ده زانی خاوه نی ئه وه، بۆ به جیهیشتنی ئه و به لگه یه خوی شلوخی ناکا. گوینگر براین، ئه م بۆچوونه ش وه که ته وای بووچوونه کانی دیکه ری تیده چی و ده توانین به راستی بزاین. به چه هۆیه که ده بی باوه رمان به و بۆچوونه نه بی؟ که وایه ئه گهر ئه و بۆچوونه راستی، تومه تی دزی ده بی هه لوه شیته وه و وه لا بزنی؛ چونکه ئه گهر پارهییه که له گوریدا نه بووی، دزییش نه کراوه. ئه گهر ئه و پاکه ته دراوه بکریته به لگه که پارهی تیدا بووه، بۆ له سهر پیچه وانه ی ئه وه پیداکری نه که م که بۆیه ئه و پاکه ته دراوه هه روا که مته رخانه مانه له وئ فریدراوه، پیشتراوه نه کهی پاره کهی لیده رهیناوه؟ به لّام ده لین ئه گهر فیودور پاولووچ خوی پاره کهی دهرهیناوه، چی لی کردوه؟ بۆ کاتیک پولیس ماله که یان پشکنی نه یان دوزییه وه؟ به لّام به شیکی پاره که یان له مجریه کی چکوله دا دوزییه وه، به شه کهی دیکه شی رهنگه هه ر ئه و رۆژه به یانی عه سری رۆژی پیشو دهریهینای و به شیوه یه کی دیکه که لکی لیوه رگرتبی؛ رهنگه پیلان و ویسته که شی گورپی، بی ئه وهی به پیویستی بزانی ئیسمیر دیاکوف له و پاشگه ز بوونه وهی ئاگادار بکا. ئه گهر که مترین گریمان بۆ ئه و مه سه له یه له گوریدا بی، چوون ده توانین ئاوا لیبراوانه دیمتری فیودورووچ تومه تبار به دزی قه تل بکه یین. ئه وه ئیتر وه که هه قایه ت و ئه وسانه ی لیدی. ئه گهر پیداکری له سهر دزانی بکه ن، ده بی ئه و شته نیشانبده ن، یان لانیکه م بیسه لمینن که شتیکی وا هه بووه. به و حاله شه وه هیچ که س چاوی به وپاره یه نه که وتوو.

«ماوه یه که له مه و بهر له پترزبورگ لویکی هه ژده سالانه، که له نیو بازاردا ده ستفرۆشی ده کرد، به رۆژی روون به ته وریکه وه خۆده کا به دووکانیکی سه رپافیدا و زور نه ترسانه کابرای دووکاندار ده کوژی و هه زاروپینج سه د رۆبل هه لده گری و ده روا. پینج سه عات دوا ی رووداوه که قۆلبه ست ده کری و ته نیا پازده رۆبلی خه رجکردبوو و پاشماوه ی پاره کهی هه ر له باخه لدا بووبوو. کاتیک شاگرد دووکانه که دوا ی رووداوه که ده گه ریته وه، به وردی

پۆلیس ئاگاڧار دەكا و پېئان دەلى چەندە پارە دزراوہ و چەند گەلا و چەند كوتە ئالتون بووہ. ئەوانىش راست ئەو پارە و ئالتونانە لەگىرفانى تاوانباردا دەدۆزنەوہ. تاوانبارىش چارى نامىنى و دان بەتاوانەكەيدا دەنى. برايانى لىژنەى داوہرى بەوہ دەلىن بەلگە. چونكە ئەوہ پارەكە لەبەر چاوہ، دەستى لىدەدەى، دەبىژىرى و ناتوانى حاشاى لىبكەى. ئايا ئەم پەرودەندەى ئىستاش واىہ؟ بەلام ئەوہ تان لەبىر نەچى لىرەدا مەرگ و ژيانى مرؤفېك لەگۆرېداىہ و دەبى چارەنوسى مەلوم بكرى.

«بەلى، دەلىن تۆمەتبار ئەو شەوہ خەرىكى عەيش و نۆش و ھەلەخەرجى بووہ؛ مەلومىش بوو كە ھەزار و پىنج سەد رۆبلى پىبووہ. ئەو پارەىہى لەكوئى ھىناوہ؟ بەلام چونكە لە ھەزار و پىنج سەد رۆبلى زىاترى پىنەبووہ و ھەزاروپىنجسەد رۆبلىكەى ترى ديار نەبووہ. بە لەبەر چاوگرتتى كات، ھەر لە لىرسىنەوہى سەرەتايدا دەرکەوت كە تۆمەتبار دواى رۆيشتن لەلاى كلفەتەكانى گرووشنكا، راست رۆيشتووہ بۆ مالى پىرخوتىن و ھىچ كوئى دىكە نەچووہ. بەو شىوہ بۆمان دەرەكەوئى لە ھىچ كوئى بەتەنيا نەبووہ و ناكرى بلىن نىوہى پارەكەى لەشونىكى نىوشار شارەدۆتەوہ. ھەر بەوپىنە جەنابى دادوہر پىنواىہ مېتيا نىوہى سى ھەزار رۆبلىكەى لە كەلىن و قوژبنىكى ماكرۆىہ ھەشار داوہ. ئاغايان بۆ نەلىن لە رەشچالەكانى ئادولفودا شارەدووىتەوہ؟ بلى گومانىكى ئاوا زۆر لەراستى بەدووربى؟ سەرنجبدەن، ئەگەر ئەو گومانە لە نىو بچى كە پارەكە لە ماكرۆىہ نەشاردراوہتەوہ، تۆمەتى دزى لەگۆرېدا نامىنى، چونكە ديارنىيە ئەو ھەزاروپىنجسەد رۆبلى چى بەسەرھاتووہ. بە چ مۆجزەىك وندا بووہ و چۆن دەسەلمىندرى كە زىندانى بۆ شونىكى دىكە نەچووہ؟ ئىمەش دەمانەوئى بەخەيال و بۆچونىكى ھەقاىەتئاساى ژيانى مرؤفېك لە نىو بەرىن!

«دەلىن زىندانى نەيتوانىوہ رۆونى بكاتەوہ كە ئەو ھەزاروپىنجسەد رۆبلى لەكوئى ھىناوہ و ھەمووش دەزانن كە پىش ئەو شەوہ كوئىكى پارە پىنەبووہ. بەلام بفرمون كى دەيزانى؟ تۆمەتبار زۆر راشكاوانە و بەرۆونى گوتى پارەكەى چۆن وەدەستەيتاوہ. ئاغايان ئەگەر لەوبارەوہ بىروراي من دەپرسن، دەلىم كە رۆونكرنەوہى تۆمەتبار راستە و وىناچى درؤ بكا، قسەكانىشى لەگەل خووخدەى بەتەواوى يەكدەگرىتەوہ. جەنابى دادوہر لە نىو تەلىسى ئەوسانەكەى خۆيدا گىرى خواردووہ. دەلى: پىاوىكى بىئىرادەىہ، خۆى رازىكردووہ برىك پارە لە دەزگىرانەكەى وەرگىرى، ئەویش ئاوا بەسووكاىەتییەوہ پىندا. ناكرى نىوہى پارەكەى لە تۆورەكەىك نابى و زاركەكەى دووربى و لەملى كرىبى، چونكە ئەگەر ئەو كارەشى كرىبى ھەر دوو رۆژ بووہ. دواى دوو رۆژ ھەلىچرپوہ و گەلاىەكى سەد رۆبلى لىدەرھىناوہ، بەم شىوہىہ ھەموو پارەكەى لە مانگىكدا خەرجكردووہ. لە بىرتانە تەواوى ئەو وتانەى بە لەبىكى ئاوا دەربرى و ھىچجۆرە دژاىەتییەكى پىنكەھىنا. بەلام ئەو مەسەلەىہ بە شىوہىەكى دىكە رۆوى دابى چى؟ ئەگەر ئەوسانەكەى تر رىكبخن، ئەویش سەبارەت بە كەسىكى تر چى؟ راستواىہ، خۆتان كەسىكى دىكەتان داتاشىوہ.

«رەنگە بلىن شاىەدەكان گوتوىانە ئەو بەرۆژىك تەواوى ئەو سى ھەزار رۆبلى خەرجكردووہ كە خاتوو وىرخوفتىسوف مانگىك بەرلەروداوہكە پىى داوہ، بەوپىنە نەيتوانىوہ ئەو پارەىہ بكا بە دوو بەشەوہ. بەلام ئەو شاىەدانە كىن؟ دادگا باىخى شاىەدىيەكانى لەبەر چاو گرتووہ؟ لەگەل ئەوہشدا پارەى كەم بە دەست كەسىكى دىكەوہ زۆر دەنوئى، ھىچكام لە شاىەدەكانىش پارەكەيان نەبژاردووہ، بەلكو ھەموو روالەتى پارەكەيان قەرساندووہ. ماكسىموف شاىەدىى دەدا كە تۆمەتبار بىستەھزار رۆبلى بە دەستەوہ بووہ. برايانى لىژنەى داوہرى، دىوتانە رەوانناسى شمشىرى دوودەمە. واچاكە ئىستا ئەو شمشىرە وەرگىرم، با بزانىن بە چ ئاكامىك دەگەين.

۱۱- رۆمانىكى گوتىك ئان رادكلىف، بەناوى ئەسرارى ئادولفو كە ئەو كاتە لە رۇوسىا بەناوبانگ بووہ.

«مانگیك بهرله پرووداوهكه، خاتوو كاترینا ئیوانا سى-ههزار رۆبلى داوه به زیندانی تاكو بهرپى پۆسته بۆى بنیرى بۆ مۆسكو. بهلام پرسىار لیره دایه: ئایا راسته كه ئه و پارهی به شیوهیهكى ئاوا پرسووكایه تی - بهوتهى دادوهر - پییدراوه؟ یهكهم پروونکردنه وهى خاتوو ویرخوڤتیسوڤ له سهر ئه و مهسهلهیه جیاواز بوو، تهواو جیاواز. له پروونکردنه وهى دووهه مده تهنیا گویمان له هاتوهاواری پر له رڤ و بیزارى بوو، بیزاریهك كه دیاربوو له میژه له دلیدا پهنگی خواردۆتهوه. ههروهها ئه وراستیهش كه شاید له یهكهم شایه دى خۆیدا راست نه پویشتووه، كه وایه هه قمانه به وئاكامه بگهین كه شایه دى دووهه میس به پیچه وانهى راستى بووه. دادوهر خۆى له قهره ی ئه و باسه نادا، (خۆى گوتهنى) ناویرى خۆ له قهره ی بدا. منیش ناچمه سهر ئه وه، بهلام با شتیكتان عهرز بكم، ئه گهر كه سىكى ماقوول و ئادابزان، كه خاتوو كاترینا ئیوانا زۆر بهرپزه و بیگومان كه سىكى وایه، ئه گهر ئه و كهسه له دادگا كتوپر ئیزن به خۆى بدا كه له شایه دىیه كه ی یهكهمى پاشگه ز بیته وه - ئه ویش به و قهسته ی تۆمه تبار له نیو بهرئ - دیاره شایه دىیه كه ی ئه و تۆ ناتوانى بی غه زانه بی. ئایا هه قى ئه وه مان نییه پیمانوبى ژنىكى تۆله خواز له وانه یه له قسه كانیدا زیده ره وى كرده بی؟ بهلئى زۆریش ویده چى، به تابهت ئه و كاته ی سه بارهت به سووكایه تی و شكاندنى كه سایه تی تۆمه تبار زیده ره وى كرده و گوتى ویستوو یه به پیدانى ئه و پارهی سه ووكى بكا. نا، ئه و پارهی به شیوه یهك پیدایه كه وهرگرتنه كه ی ئابروو چوون و سووكایه تی به دواوه نه بووه. به تابهت بۆ مرقىكى كه مته رخه مى وهك دیمیترى فیوڤدورویچ. له هه مووشى گرینگتر، تۆمه تبار به هیوا بوو زۆر زوو ئه و سى-ههزار رۆبلى له باوكى وهرگرئ كه پى قه رزدار بوو. ئه وهش سه رساردى ئه و ده گه یینئى. بهلام هه ر ئه و سه رساردىیه ی بووه هۆى ئه وه ی تائه و راده یه دلنیابى كه باوكى قه رزه كه ی ده داته وه، یان ده یگه یینئیه ده ستى، هه ربۆیه ده توانى پارهیك كه خاتوو كاترینا ئیوانا پى سپارد بوو، به ئاگاتای خوشكى بگه یینئى و له ژیر منه تی بیته ده رئ.

«بهلام دادوهر نایه وه ی قه بوولیکا كه تۆمه تبار هه ر ئه و رۆژه نیوه ی پاره كه ی وه لاخستوو وه و له تووره كه یه كى چكۆله ی ناوه. ده لئى، خووخده ی ئه و وانیه، هه ر ناشین هه ستىكى وای بی. له گه ل ئه وانه شدا خۆى باسى خده و سروشتى به ربلأوى كارامازوفى ده كرد؛ سه بارهت به دوو پاژى زیده ره وى و كه مته رخه مى - كه كارامازوف ده توانى له یهك كاتدا بیر له هه ردوو لا بكاته وه - ده دوا. كارامازوف خاوه نی ئه و سروشته دوولایه نه یه و به شیوه یهك له نیوان دوو بی سنووریدا خه رىكى كه وتن و هه ستانه وه یه، كه ته نانهت كاتىك به هیزترین تاسه بۆ كه یف و نه ههنگ گیانى دادگرئ، ئه گهر له لایه كى دىكه وه شتىك به زه یینیدا بی، ده توانى دان به خۆیدا بگرئ. له لایه كى تریشه وه ئه وین، ئه و ئه وینه ی كه له دلیدا بلیسه ی ساندبوو و له بهر خاترى ئه و ئه شقه پىویستى به پاره بوو؛ ئاخ، بۆ مه وزوو عىكى زۆر گرینگتر له كه یف و رابوردن له گه ل گراوه كه ی. ئه گهر گراوه كه ی پىیگوتایه: «من ته نیا تۆم ده وئى، فیوڤدور پاولوویچ به هیچ نازانم،» ئه و كاته ده بوو پارهی به ده سته وه بی و بتوانى له گه ل خۆى بیبا. ئه مهش زۆر گرینگتره له كه یف و رابوردن. ئایا كارامازوفىك ناتوانى له وه بگا؟ ئه م دل خورپه یه ش راست ئه و شته بوو كه تووشى بوو بوو - وه لاخستن و شارندنه وه ی ئه و پارهی بۆ رۆژى تهنگانه بۆ ده بی نائاسایى بی؟

«زه مان رابرد و فیوڤدور پاولوویچ ئه و سى-ههزار رۆبلى به كوره كه ی نه دا؛ به پیچه وانه، به گوئى گه یشته وه كه باوكى ده یه وه ی له وگۆژمه پارهی بۆ فریودانى گراوه كه ی ئه و كه لك وهرگرئ. له دلئى خۆیدا گوتى: «ئه گهر فیوڤدور پاولوویچ ئه و پارهی م نه داتئ، له بهر چاوى كاترینا ئیوانا سووكده بم و به دز ده رده چم.» ئه و كاته به دالغه یدا هات بچى بۆلای خاتوو ویرخوڤتیسوڤ و ئه و هه زارو پینجسه د رۆبلى به ملیدا هه لیواسیوو، له به رده مى داینئ و بلئى: «من هیچ وپوچ و خویریم، بهلام دز نیم.» كه وایه لیره دا به لگه یه كى دوولایه نه مان به ده سته وه یه كه بۆ وهك چاوى خۆى ئاگادارى له و پارهی كرده وه؟ بۆ ئه و تووره كه چكۆله ی نه دراندوو وه و هه رجارى گه لایه كى سه د رۆبلى

لیدرههینن؟ بۆ دهبی حاشا لهههستی شههرف و ویزدان بکهین لهناخی تۆمهتباردا؟ بهلی ئه و ویزدان و شههرفی ههیه، بهلام دهزانین جیگورکی پیکراره. ئهوهش دهزانین که زور جار ههله رووده. سههرای ئهوهش ههیهتی و دهگاته سنووری ئهشق و شهیدابوون؛ ئهوهشی سهلماندوو.

«بهلام ئیستا مهوزووعهکه پینچهلاووچتر دهبن؛ نازاری ئیرهیی بردنهکهی لهپادهبهدر دهبی و ئه و دووپرسیاره میتشکی پرتاویای زیاتر و زیاتر نازار دهدا: «ئهگه پارهکهی کاترینا ئیوانا بدهمهوه، چون دهتوانم گرووشنکا هه لگرم و برۆم؟» ئهگه له ماوهی ئه و مانگه دا به شیوهیهکی وهحشیانه ههلس وکهوتی دهکرد، مهشرووبی دهخواردوه و لهمهخانه کیشه و ههرای سازدهکرد، رهنگه هوی ئهوه بووبی لهناخهوه ئارا و قارای لی هه لگیراره و خوی به داماو و بیدهرتان زانیوه و نازار پۆخی هه لچوقاندوو. ئه م دووپرسیاره وا لهدهروونیدا رهگاژو دهکا، ئاخری به ره وچالی هیواپراوی رایده کیشتی. دوایی جار براچکوله کهی نارد بۆ مالی باوکی بۆئوهی ئه و سیه زار پۆبله ی بۆ وهگرئ، به لام بی ئه وهی چاره پیری وه لام بی، خوی کرد به مالی باوکیدا و له بهر چاوی چهند شایه د پیره پیاوی کوتا. دوا ی ئه وهی بی هومید بوو. بوی ده رکهوت که ناتوانی ئه و بره پارهی له هچکس وهگرئ؛ دوا ی ئه و لیدانه دهیزانی باوکی ئه و پارهی ناداتی. هه ر ئه و ئیوارهیه له سینگی خۆیدا، له و شوینه ی سینگی که تووره که ی پاره که ی پیوه بوو، سویندیشی بۆ برا که ی خوارد که هۆکاری به خویری دهرنه چوونی له ئیختیاردایه، به لام هه روا خویری و هیچ وپوچ دهمینیته وه، چونکه پیشینی ده کرد که لک له و که ره سه یه وهرناگری، توانایی ئه و کاره شی نییه و له گه ل خووخده ی ئه و یه ک ناگریته وه. بۆ، بۆ جه نابی دادوهر برۆا به ئالکسی کارامازوف ناکا، که ئاوا راست و سادقانه و ئاوا دلنیاکارانه شایه دیی دا؟ بۆ ناچارم ده کا، باوه ر به پارهی هه شار دراو له که لین و قوژبنی ره شچاله کانی کوشکی ئادولفودا بکه م؟

«هه ر ئه و ئیوارهیه، دوا ی وتووێژ له گه ل برا که ی، تۆمه تبار ئه و نامه نه خسه ی نووسی. هه ر ئه و نامه یه ش بۆته به لگه یه کی زور گه وره و

سه رسوور هینه ر که تۆمه تبار دزیی کردوو! «دهستی داوا بۆ لای هه موو که س درێژ ده که م و ئه گه ر ئه و گوژمه پارهی م وه ده ستنه که وئ، هه ر له گه ل پۆیشتنی ئیوان باو کم ده کوژم و ئه و پا که ته له ژیر بالنجه که ی دهر دینم که به بزگوریکی په مه یی به ستراره.» به ئیمه یان گرتوو که ئه وه سیناریوی بی که م و کووری قه تله که یه، که وایه کار کاری ئه و بووه. دادوهر نه راندی: «هه موو شتیکی به و شیوه یه ئه نجامدا که نووسی بووی.»

«به لام به رله هه موو شتیکی، ده بی بلیم ئه و نامه یه نامه ی مرۆفیککی سه رخۆشه و به و په ری توور په ییه وه نووسیویه تی؛ له لایه کی تریشه وه سه باره ت به و پا که ته ده بی بلیم به پیتی قسه کانی ئیسمیر دیاکوف نووسیویه تی. چونکه خوی ئه و پا که ته ی نه دیوه؛ هه روه ها راسته نامه که ی نووسیوه، به لام چۆنی ده سه لمینن که کاریکی وای کردوو؟ ئایا زیندانی ئه و پا که ته ی له ژیر بالنجه که دهر هینا؟ بلیی پاره که ی دۆز بیته وه؟ بلیی به راستی پارهی که ی وا بووبی؟ بلیی بۆ وه ده ست هینانی ئه و پارهی. ئه گه ر له بیرتان بی. ئاوا به توور ه یی خوی کرد بی به مالی باوکیدا؟ بۆ دزی نه ده چوو بۆ ئه وئ، به لکو بۆ دۆزینه وه ی مه وزووعیک، ده یویست بزانی ژنیکی که ئارا و قارای لی هه لگرتوو، له کوئییه. هیرشی نه ده برد بۆ مالی باوکی که سیناریو که ی به ریوه به ری، بۆئوه ی نووسراوه که ی به ئه نجامبگه یه نی، یانی نه ک بۆ دزییه ک که پیشتر بیری لی کرد بیته وه، به لکو به شیوه یه کی کتوپر، له بهر رق و ئیره یی هیرشی برد. به لی! ده لین: به لام کاتیک گه یشته ئه وئ و فیودور پاولوویچی کوشت، پاره که شی دزی. به لام ئاخری باوکی خوی کوشت یان نا؟ من تۆمه تی دزی به توندی ره تده که ومه. ئه گه ر چۆنییه تی دزییه که دهر نه که وئ و تیگه یشتنی مه حال بی، ناتوانی له خۆرا که سیک به تاوانی دزیکردن تۆمه تبار بکه ی: ئه وه ریسایه کی گشتییه. به لام ئایا بی ئه وه ی دزی بکا کوشتی، ئاخری کوشتی یان نا؟ ئه وه سه لمیندراوه؟ بلیی ئه مه هه قایه تیکی هه لبه ستراره نه بی؟

تەتلىش لە كۆرپدا نەبوو

«برايانى لىژنەى داوهرى، ئىزن دەخووزم وەبىرتان بىنمەو وە كە ژيانى مروفتىك لەمەترسىدايە و ئىنو دەبى زور وردبىن بن. بىستوو مانە دادوهر خووشى تەسىقى كردووه كە لە پيشدا ئاگادارانە بىر لەو تاوانە كرايىتەو و ەتا ئەمپوش ەەر سەبارەت بەو مەسەلەيە و تاوانى تۆمەتبار دردۆنگ بوو. ەتا ئەو كاتەى نامە دىزەكە رادەستى دادگا كرا، ەروا دردۆنگ بوو. «ەموو شتىك بەويپىيەى نووسراو، بەرپۆه چوو.» بەلام ديسان دووپاتى دەكەمەو، تۆمەتبار بۆ ئەو خووشى كرد بەمالى باوكيدا، دەيوست گراووكەى بدۆزىتەو و خەمى ئەو دەى بوو چوو بىتە ژوانى باوكى. ئەو پراستىيەش حاشاى لىناكرى. ئەگەر ئەو لەمالەكەى خووشى بوايە، تۆمەتبار بۆ ەيچ كوئىيەكى تر نەدەچوو و لە لاي ئەو دەمايەو و بەو شىوئەيە ئەو كارەى بەرپۆه نەدەبرد كە لە نامەكەدا نووسىبووى. شىوئەى ەلاتنەكەشى چاوەرپوان نەكراو و بەهەلكەوت بوو، ەتا ئەو كاتە زور وىدەچى ئەو نامەيەشى ەەر لەبىر نەمايى كە بە مەستى نووسىبووى. دەلئىن: «ئەودەسكاونگەى ەلگرت.» لە بىرىشتانە بناغەى دنيايەك رەوانناسى لەدەورى ئەو دەسكاونگە دارپۆزا - بۆ تۆمەتبار ناچار بوو بەچاوى چەكىك بروانىتە ئەو دەسكاونگە و ەلگىرى؟ لىزەدا بىرۆكەيەكى زور كەمبايەخ بەزەينم گەيشت: ئەگەر ئەو دەسكاونگە لەبەر چاو نەبوايە، ئەگەر لە سەر مىزەكە دانەندرايە و لە ئىنو دۆلابەكەدا بووايە، ئەو رووداو دەقەوما؟ ئەگەر وا بوايە تۆمەتبار چاوى پىنى نەدەكەوت و بە دەستى بەتال و بەبى چەك لەوئ دەرويشت و دلنيام كەسى

نەدەكوشت. كەوايە چۆن دەتوانىن دەسكاونگىك بەكەينە ەو بۆ چەكدار بوونى تۆمەتبار و پىمان وابى قەستى پيشووى بوو؟

«بەلى، بەلام لە مەيخانەكانىشدا باسى كوشتنى باوكى دەكرد و دوو رۆژ بەرلەو، ئەو شەوئەى نامەكەى نووسى، زور ئارام و لەسەرخۆ بوو و لە ئىنو مەيخانەكەدا تەنيا لەگەل دووكاندارىك شەرىكرد، چونكە «كارامازوف باكى لەشەر و قرە نەبوو!» بەلام وەلامى من ئەوئەيە كە ئەگەر بەپىي نامەكە پىلانى قەتلىكى ئاواى دارشتىن، لىمروونە لەگەل دووكاندارىكىش بەشەر نەدەهات، يان وىدەچى سەرى بەمەيخانەدا نەكردبايە، چونكە كەسىك كە پىلانى جىنايەتتىكى ئاوا دارپۆزى، بەشوىن ەيمنايەتى و تەنيايىدا دەگەرئى، بۆئەوئەى خووشى لەئىنو بەرى، لە بىستەران و بىنەران پارىز بكا، بۆئەوئەى لەبىران بچىتەو، ئەوئەى نەك ئەوئەى پيشتر حىسابى بۆ كەردى، بەلكو لەپرووى غەرىزەو. برايانى لىژنەى داوهرى، رەوشتى رەوانناسى شمشىرى دوودەمە و ئىمەش دەتوانىن كەلكى لىوهرگرىن. بەلام باسى كىشە و ەراى مەيخانەكان لە ماوئەى ئەو مانگەدا، مەگىن تائىستا كەممان بىستوو مندالان، يان پىاوانى سەرخوش لە مەيخانە دىنە دەرى و دەگورپىن: «دەتكورم؟» ئەگەرچى ئەو شات و شووتەش دەكەن بەلام ەيچكەس ناكورن. بەلام ئەو نامە دىزە، پىتان وانىيە ئەوئەش رق و ەلچوونىكى مەستانەيە؟ ئەوئەش ەاوارى كەلەشىرى لارى نىيە لەدەرەوئەى مەيخانە: «دەتكورم، ەمووتان دەكورم.» ەرئەوئەيە. بۆدەبى وانەبى؟ چ ەوئەكى ەيە ئەگەر ئەو نامەيە بە جىي قسەى ەللىت و پلىت، «نەخس» ى پىللىين؟ بەوئەيە كە باوكى كورراو، بەوئەيە شايەدىك تۆمەتبارى دىو ەكەى بە دەستەو بوو و بەنىوباخەكەدا ەلاتوو و بە دەستى ئەو دراو بە زەويدا و سەروچاوى شەلالى خوئىن بوو: كەوايە ەموو شتىك ەەر ئەو جورەى لەنامەكەدا پىلانى بۆ دارپۆزرايو بەرپۆه چوو، ئەو نامەيەش «ورپىنە» نەبوو، بەلكو «نەخس» بوو. «ئىستا شوكر بۆخودا، گەيشتوونەتە خالى راستەقىنە: «بەوئە كە لەنىوباخەكەدا بوو، ەتمەن باوكى خووشى كوشتوو.» تەواوى رىگاكەن بۆ

خوازيارى سزا لەم چەند وشەيەدا حەشار دراوہ: «بەوہدا كە... بوو، كەوايە حەتمەن.» ئەگەر ريش «حەتمەن» لەئارادا نەبووايە، تەنانتە ئەگەر ئەو لەویش بووب؟ چى؟ ئاخ، تەسقى دەكەم كە زەنجيرەى رپون كەردنەوہكان - دەقاودەق سى قسەكان پيشاندەرى شتىكە. بەلام تەواوى ئەوراستيانە با بەجياجيا و بئەوہى چاوە پيتوہندى نيوانيان بكەين، پيشاندا بچينەوہ. بۆوينە، مەقامى دادوہرى بۆ باوہر بە قسەكانى تۆمەتبار ناكەن، كە دەلى لەبەر پەنجەرەى ژوورەكەى باوكى بووہ و ھەلاتووہ؟ لەبزى توانج ئاميزى دادوہر سەبارەت بە ھەستى پرلە ريز و «ئايينى» كە لە ناكاو تۆمەتبار لەدلى دا ھەلسوكەوتەكەى بەئەدەبانە بئ، وەبىر بئیننەوہ. بەلام ئەگەر شتىكى لەوچەشنە - ئەگەر نەلئين حورمەتى باوكايەتى، بەلكو ناوى بئيين ھەستى خۇفى ئايينى - لەگۆرندا بووبى چى؟ كاتى لئيرسینەوہى سەرەتايى تۆمەتبار راست ئەو قسانەى كردووہ: «لەو كاتەدا حەتمەن داىكم دوەى بۆ كردووم.» بەم شيوەيە ھەركە دلتيا دەبى خاتوو ئيسوتيلوف لەلای باوكى نييە، بە ھەشتا و رادەكا. جەنابى دادوہر نارەزايەتى دەردەبرئ: «بەلام كوا بەتەماشاكردن لەپەنجەرەوہ بۆى مەلوم دەبى؟» بۆ بۆى مەلوم نابى؟ بۆ؟ تۆمەتبار ھەركە تەقەى لە پەنجيرەكە ھەستاند و عەلامەتەكانى دا، پەنجيرەكە كرايەوہ. دەى حەتمەن فيؤدۆر پاولوويچيش شتىكى گوتووہ، قسەيەك كە تۆمەتبارى دلتيا كردووہ كە گراوہكەى لەوئ نييە. بۆدەبى ھەموو شتىك ئەو جورەى كە دەيھينينە بەرچاوى خۆمان و بىر لئدەكەينەوہ، ئەو جورەى كە زەينمان ناچار دەكەين برؤا بكا، لەبەر چاوە بگرين؟ لەوانەيە ھەزاران شت لەم دنيايەدا رپو و بدا كە لەبەر ناسكترين ھەست و خەيال رادەكا.

بەلى، بەلام گريگورى ديتى كە دەرگا كە كراوہتەوہ و بەويپيە دەبى تۆمەتبار حەتمەن لە ژوورئ بووبى و كەوايە ئەو كوشتوويەتى. جائىستا سەبارەت بەو درگايە، بريانى لئژنەى داوہرى... جوان سەرنجبدەن ئيمە لەمەر ئاوہلابوونى ئەو دەرگايەوہ تەنيا شاھەديكمان ھەيە، ئەويش لەو كاتەدا نەخۆش و بئەيژ بووہ و... بەلام گريمان دەرگا كە ئاوہلا بووبى؛ واى دادەنيين تۆمەتبار بۆ

پاريزگار يکردن لە خوى حاشاى لئکردووہ، كە لەباروؤخىكى وادا و بۆ كەسىكى وەك ئەو شتىكى ئاسايە، بلئين درؤى كردووہ؛ گريمان چووبيتە نيؤژوورەكەى باوكيشيەوہ - دەى پاشان چى؟ چۆن دەتوانين بەوئاكامە بگەين، كە چونكە ئەولەوئ بووہ، فيؤدۆر پاولوويچ بە دەستى ئەو كوژراوہ؟ لەوانەيە وەك تيسكەى تەنگ خوى كردبى بە ژووريدا و ھەموو وەتاغەكان گەرابى؛ لەوانەيە پالى بە باوكيەوہ نابى و لئشيدابى؛ بەلام ھەركە بۆى دەرکەوتووہ خانمى ئيسوتيلوف لەوئ نييە، لەخوشيانا پيى پيوەنابى و ھەلاتبى. كە ديارە باوكى نەكوشتووہ. رەنگە ھەر بەو ھۆيەوہ خوى لەداوى وەسوہسە رزگار كردبى، چونكە ويژدانى پاك بووہ و باوكى نەكشتووہ، زۆرخۆشحال بووہ. ھەستىكى بئوينە ناخى داگرتووہ، ھەستى بەزەبى و دلؤقانىي بووہ و ساتيك دواتر، لەبەر شادى و جەزم بوون گريگورى داوہ بەزەويدا و گەراوہتەوہ بۆ يارمەتى.

«دادوہر بەزمانىكى تەر لە ماكرويه باسى شلەژانى رۆحى تۆمەتبارى بۆكردين: كاتيك ئەشق لەبەردەمى رسكا و بەرەو ژيانىكى نوئ بانگيكرد و دەروويەكى نوئ بۆ كردەوہ، ئەويش لەكاتيكدا كە بەجارى ھيوابراو بووبو، چونكە تەرمى خويناوى باوكى بووبووہ لەمپەرى رېگاي و لەولاي تەرمەكەشەوہ سزادان. سەرەراى ئەوانەش دادوہر ئەشقى پئراو بينى و بە پيى شيوازى خوى، ھاتە سەر باسى مەستيبەكەى و تاوانباري كە بەرەو شوينى سزادان و كوشتنەوہ راکيش دەكرئ، ھەرەوھا گوتى ھەتا شوينى ترسناكى سزادان رېگايەكى دوور و دريژى لەبەرە و... بەلام ديسان لە جەنابى دادوہر دەپرسم ئايا قارەمانىكى خەياليت نەخولقاندووہ؟ يانى تۆمەتبار ئەوہندە دلرەق و بئەزەبەيە كە دواى كوشتنى باوكى بەچنگ و پلى خويناوويەوہ بىر لە ئەشق و وفروفيل بكاتەوہ بۆ دەر باز بوون؟ نا، نا، نا! ھەر لەگەل بۆى دەرکەوت گراوہكەى خۆشى دەوئ و بانگيكرد بۆلای خوى و مزگينى بەختەوہريەكى نوئ پيدا، ھەر ئەو كاتە، ئەگەر داخى كوشتنى باوكى لە سەر دلى بووايە، ئەنگيزەى خۆكوشتنى دووبەرانبەر و سئ بەرانبەر ھەست پئدەكرد. ئاخ، نا، لەبىرى نەدەچۆوہ دەمانچەكانى لە كوئيە! من تۆمەتبار دەناسم:

پیوهندی دانی ئەو دلرەقییه به میتیاوه، له لایه‌ن جه‌نابی دادوهره‌وه، له‌گه‌ل خووخده‌ی ئەو یه‌کی نه‌ده‌گرت‌ه‌وه. خو‌ی ده‌کوش‌ت، سو‌ر ده‌زان‌م، خو‌ی ده‌کوش‌ت. راست به‌وه‌ی‌ه‌وه بو‌و که «دو‌عای دایکی نه‌جاتی دابوو،» ئەو ده‌ستی له‌ کوش‌تنی باوکیدا نه‌بوو، هو‌ی خه‌فه‌ت و شله‌ژانی ئەو شه‌وه‌ی له‌ ما‌کرو‌یه ته‌نیا گری‌گوری بو‌و، له‌به‌رخودا ده‌پارایه‌وه ئەو پیره‌پیاوه چاکبیت‌ه‌وه و زه‌بره‌که‌ی کاری‌گه‌ر نه‌بوو، له‌ چنگ ئەو ئازاری و‌یژدانه‌ رزگاریی. بو‌ده‌بی شرو‌قه‌ی ئەو‌راستییانه‌مان قه‌بو‌ل نه‌بی؟ چ به‌لگه‌یه‌کی جیی باوه‌رمان به‌ ده‌سته‌وه‌یه که باوه‌ر به‌ تۆمه‌ت‌بار نه‌که‌ین؟ به‌لام دیسان ده‌پرسن: «ته‌رمی باوکی له‌و‌ییه! ئە‌گه‌ر نه‌یکوش‌تووه و هه‌لاتووه، ئە‌ی ک‌ی کوش‌تی؟»

دوو‌پاتیده‌که‌مه‌وه، ته‌واوی مه‌نتقی دادوهری هه‌ر له‌م خاله‌دایه. جگه‌ له‌ ئەو ک‌ی کوش‌تی؟ ک‌ی هه‌یه‌ بتوانین ئەو تۆمه‌ته‌ی بده‌ینه‌ پال؟ هه‌چ‌که‌سی دیکه‌ نییه. برایانی لیژنه‌ی داوهری، ئایا راستی وایه؟ پیتان وایه سه‌داسه‌د کاری ئەوه و ده‌ستی هه‌چ که‌سی دیکه‌ی تیدا نییه؟ بیستوومانه‌ که‌ جه‌نابی دادوهر ئەو که‌سانه‌ی به‌ قامک بزاردووه که‌ ئەو شه‌وه له‌ماله‌که‌دا بوون. ژماره‌یان پینج که‌س بو. قه‌بو‌لمه‌ که‌ س‌ی که‌سیان ئەو کاره‌یان له‌ ده‌ست نه‌هاتووه - کوژراوه‌که‌ و گری‌گوری پیر و ژنه‌که‌ی. که‌وايه‌ ده‌میتیت‌ه‌وه دووکه‌س، تۆمه‌ت‌بار، دیمیتری فیو‌دو‌روویچ و ئیس‌میر دیاکو‌ف. دادوهر به‌ له‌بزیکی کارتی‌که‌رانه‌ گوتی که‌ تۆمه‌ت‌بار ئاماژه‌ی به‌ ئیس‌میر دیاکو‌ف کردووه، چونکه‌ هه‌چ که‌سی تر نه‌بووه بتوانی ئەو تۆمه‌ته‌ی بداته‌ پال، که‌سینکی شه‌شه‌میش له‌ماله‌که‌دا بوایه، ته‌نانه‌ت تارمایی که‌سی شه‌شه‌م، له‌ری‌وه ده‌ستی له‌ تۆمه‌ت‌بار کردنی ئیس‌میر دیاکو‌ف هه‌لده‌گرت و شکی ده‌په‌رییه‌ سه‌ر ئەو که‌سه. به‌لام، برایانی لیژنه‌ی داوهری، بۆ من پ‌یچه‌وانه‌ی ئەو مه‌سه‌له‌یه‌تان بۆ روون نه‌که‌مه‌وه؟ دوو که‌س گومانیان له‌ سه‌ره، دیمیتری فیو‌دو‌روویچ و ئیس‌میر دیاکو‌ف. من پارێزه‌ری زیندانیم و مافی ئەوه‌م هه‌یه‌ ب‌ل‌یم بۆ تۆمه‌ت‌باری ده‌که‌ن، چونکه‌ به‌ هه‌چ ش‌یوه‌یه‌ک ئیس‌میر دیاکو‌ف تۆمه‌ت‌بار ناکه‌ن و پاکانه‌ی بۆ ده‌که‌ن. راسته‌ ته‌نیا چوارکه‌س، زیندانی و دوو‌برا‌که‌ی و خانمی ئیس‌تیلو‌ف ئیس‌میر دیاکو‌فیان

تۆمه‌ت‌بار کرد. به‌لام که‌سانینکی‌تریش هه‌ن که‌ تۆمه‌ت ده‌دنه‌ پالی: تیگه‌یش‌تنی گوماناوی، در‌دو‌نگی و راپو‌رتی لی‌ل و ته‌م‌وم‌ژاوی له‌گور‌یدا هه‌یه. هه‌روه‌ها ئاو‌یت‌ه‌یه‌ک له‌ راسته‌قینه‌ی زو‌ر ئاشکرامان به‌ ده‌سته‌وه‌یه که، قه‌بو‌لی ده‌که‌م، لی‌پراوانه‌ نین و ده‌بنه‌ هو‌ی شک و گومان. راست ئەو پو‌ژده‌ی رووداو‌ه‌که‌ بۆ شه‌وی قه‌وما، ئەو سه‌رودلی لی‌دی، که‌ سه‌باره‌ت به‌ راست بوونی ئەو ئازاره‌ دادوهر به‌ ئه‌رکی سه‌ر شانی خو‌ی زانیوه‌ پارێزگارییه‌کی پیاوانه‌ی لی‌کا. دوا‌ی ئەوه‌ش خو‌کوش‌تنی کتوپ‌ری ئیس‌میر دیاکو‌ف شه‌وی به‌رله‌محا‌که‌مه‌. پاشان شایه‌دییه‌ سه‌رسو‌وره‌ینه‌ری ئیوان فیو‌دو‌روویچ لی‌ره - له‌ دادگا - که‌ به‌و قه‌ناعه‌ته‌ گه‌یش‌ت‌بوو تاوان‌بار ئیس‌میر دیاکو‌فه، ئە‌م‌رو چ‌ه‌که‌یه‌کی پاره‌ راده‌ستی دادگا کرد و به‌ ئاشکرا رای‌گه‌یان‌د که‌ ئەو قاتله‌. ئاخ، منیش وه‌ک قازیبه‌کان و جه‌نابی دادوهر له‌ سه‌ر ئەو باوه‌ر‌ه‌م که‌ ئیوان تووشی یاوی میتشک بووه و روونکردنه‌وه‌که‌ی هه‌والی‌کی لی‌پراوانه‌یه‌ تا‌کو تاوانه‌که‌ بخاته‌ ئه‌ستوی که‌سیکی مردوو، بو‌ئه‌وه‌ی برا‌که‌ی نه‌جات بدا. به‌لام دیسان ناوی ئیس‌میر دیاکو‌ف هاتو‌ته‌وه‌ گور‌ی، دیسان ده‌لیل و هو‌ی پرله‌ راز و نه‌ینی له‌ گور‌یدایه. هه‌چ ش‌تیکی نا‌ئاشکراش نه‌ماوه و ئە‌گه‌ر بش‌بی ئاشکرا هه‌رده‌بی. به‌لام ئیستا نا‌چینه‌ سه‌ر ئەوه‌ هه‌لیده‌گرین بۆ دوا‌ی.

«دادگا بریاری داوه‌ در‌یژه‌ به‌ محا‌که‌مه‌که‌ بدا، به‌لام ئیزن ده‌خو‌ازم چه‌ند وشه‌یه‌ک سه‌باره‌ت به‌ که‌سایه‌تی ئیس‌میر دیاکو‌ف بدو‌یم، که‌ دادوهر زو‌ر به‌ وردی و لی‌هاتووی رازه‌یکرد. به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌ی مه‌ت‌حی لی‌هاتووییه‌که‌ی ده‌که‌م، ناتوانم له‌گه‌لی هاو‌را بم. قسه‌م له‌گه‌ل ئیس‌میر دیاکو‌ف کردووه و ده‌بی ب‌ل‌یم شو‌ینتیکی زو‌ر جیاوازی له‌ سه‌ر من دانا. راسته‌ مرو‌قیکی لاواز و بی‌داروباره، به‌لام له‌ باره‌ی وره‌ و خووخده‌وه‌ تا ئەو راده‌یه‌ش زه‌عیف نه‌بوو که‌ جه‌نابی دادوهر با‌سی‌کرد. ئەو ترس و له‌رزه‌ش که‌ جه‌نابی دادوهر ئەوه‌نده‌ی پ‌یدا‌گری له‌ سه‌ر ده‌کرد، من دیارده‌یه‌کم له‌و ترسه‌ پ‌یوه‌ نه‌دی. ئەوه‌ی پ‌یوه‌م دی ره‌ش‌بینی و در‌دو‌نگی له‌ راده‌ به‌ده‌ر بوو، که‌ له‌ ژیر ده‌مامکی سالی‌و‌حی و هو‌ش و زو‌رزانیدا شار‌دبوویه‌وه. دادوهر زو‌ر سه‌رسارد و ساده‌ بووه که‌ ئەوی وه‌ک مرو‌قیکی

ناهير و ئەقل سووك ھاتوتە بەرچاۋ. شوئىننىك كە لە سەر منى دانا، زۆرباش خاترجەمى كىردم: يانى بۆم دەرکەوت زۆر مرقۇئىكى دەخەزدار و رقلەزگە، لەرادە بەدەر بەخىل و ركوونى و ھەلخوازە، زۆرىش چاۋبىرسى و تامەزى پىنگە و مەقامە. زۆرم پىرسىيار و لىكولەنە ھەتە ئەنجامدا: لە بنەچەك و رەگەزى خۆى بىزار بوو، زۆرىشى پىشورەى بوو، ھەركات وەبىرى دەھاتە ھەتە كورپى «لېزاوتى بۆگەنىو»، دەكەوتە ددانەچىرە و بىزى لە خۆى ھەلدەستا. بىحورمەتى بە گرىگورى و ژنەكەى دەكرد، كە بە ساۋاى ئاگادارىيان لىكردبوو. رپوسىياى تف و نەحەت دەكرد و بە ئاۋاتە ھەتە بوو بچى بۆ فەرەنسا و بىتتە فەرەنسى. ھەمىشە دەىگوت ئەو ھەلەى بۆ نارەخسى و پارەىكى واى بە دەستە ھەتە بۆ ئەو كارە. پىمواىە جگە لەخۆكوشتن چارەىكى تى نەبوو، چونكە زۆر مرقۇئىكى لەخۆرازى و بەدبىن بوو و ھىچ كەسى خۆشەدەۋىست. پىئوبوۋ فەرەنگ و ژيار يانى جلوبەرگى جوان و تازە و كراسى خاۋىن و پۆستال و پىلاۋى بۆبەكراۋ. بە ھەتە كە دەيزانى كورپى ناشەرەى فىۋدور پاولوۋىچە (لەو بارە ھەتە بەلگە مان ھەىە)، رەنگە بە دىتنى بارودۇخى خۆى و ئەو سى كورپەى تى ئەربابەكەى، رقى ھەستابى، كە ئەوانە ھەموو شتىكىان ھەىە و ئەو ھىچى نىبە و دەبى خزمەتكارى ئەوانىش بى. ئەوان ھەموو ماف و ھەقىكىان بوو، مىرات و بەشەمالىان بوو، ئەۋىش ئاشپەزىك بوو و ھىچى تر. خۆى پىنگوتە يارمەتى فىۋدور پاولوۋىچى داۋە كاتى پارەكانى خستوتە پاكەتەكە ھەتە. چارەنووسى ئەو پارەىە - پارەىەك داھاتوۋى ئەۋى دابىندەكرد - رەنگە توۋشى رق و بىزارى كىردى. دەمزانى ئەو سى ھەزار رۆبلى دىۋە كە ھەموۋى گەلای تازە و گول لەپشت بوون. (بەئانقەست لەوبارە ھەتە پىرسىيارم لىكرد). پىمواىە باش نىبە پارەى زۆر پىشان مرقۇى بەئىرەى و تامەزى پىنگە و مەقام بدرى! يەكەم جار بوو چاۋى بە ھەموو پارەىە دەكەوت بە دەستى كەسىكە ھەتە. دىمەنى چەكە رۆبلى گول لەپشت لەوانەى شوئىننىكى خراب، بەلام بەبى ئاكامى لە سەر بىر و خەيالى داناى.

دادوۋى خاۋەن مرخ و لىھاتوۋ، لەرادە بەدەر وردىبىنانە، تەواۋى دەلىلە رازى و نارازىبەكانى سەبارەت بە مەسەلەى تاوانەكەى ئىسمىر دىاكوف بۆ

بەيانكردىن، بەتايبەت لىمانى پرسى كە ئىسمىر دىاكوف بۆ ئەۋخۆ نەخۆش خستتە چ ئەنگىزەىكى بوۋە. بەلام لەوانەىە خۆى نەخۆش نەخستى، بەلكو بە شىۋەىكى سىروشتى فى لىھاتى و ھەروا سىروشتىش ھاتىتە ھەتە سەرحالى ئاساى و چاك بوۋىتە ھەتە، رەنگە بە تەواۋىش چاك نەبوۋىتە ھەتە، بەلكو خەرىك بوۋى و ھەۋش بىتە ھەتە - ھەر ئەو جۆرەى كە بۆ نەخۆشە فىدارەكان دىتە پىشى.

جەنابى دادوۋە دەپرسى لە چكاتىكا ئىسمىر دىاكوف تۋانىۋىەتى ئەۋتاۋانە ئەنجامىدا؟ بەلام دەستىشان كىردى ئەۋ كاتە زۆر سانايە. رەنگە ھەر ئەۋ كاتەى كە گرىگورى بەھىز و قەۋەتى خۆى ھاۋارىكرد: «باۋكوزا!» لەخەۋ راپەنىبى (چونكە ئەۋ تەنبا خەۋى لىكەۋتبوو - چونكە ھەمىشە خەۋىكى قورس بەدۋاى فىلېھاتنەكەدا دى). لەۋ بىدەنگى و تارىكەشەۋەدا ھاۋارىكى و ابەرز لەوانەىە ئىسمىر دىاكوفى لەخەۋ ھەستاندى، كە وىدەچى لەۋ كاتەدا خەۋەكەى زۆر قورس نەبوۋى. رەنگە سەعاتىك پىش ئەۋەش بە شىۋەىكى سىروشتى خەبەرى بوۋىتە ھەتە. لە پىخەۋەكەى دىتەدەرى و بەدەم خەۋە ھەتە بەرەۋلاى ھاۋارەكە ۋەرى دەكەۋى، بۆئەۋى بۆى دەرکەۋى چباسە. بەھۋى سەرودل لىھاتنەكەۋە ھىشتا سەرى لەگىزەۋە ھاتوۋە. ھىشتا بەتەۋاۋى خەۋ بەرىنەداۋە، بەلام ھەركە دەگاتە نىۋباخەكە، دەروا بۆ بەر پەنجىرە رۋوناكەكە و ئەۋ ھەۋالە ناخۆشە لە ئەربابەكەى دەبىستى كە رەنگە بە دىتنى ئىسمىر دىاكوف خوشحالىش بوۋى. لەرپوۋە زەىنى دەكەۋىتە كار. ئەربابەكەى بە شلەژاۋى ھەموو شتىكى بە وردى بۆ دەگىرپتە ھەتە، وردە وردە لە زەىنە پەرىشانەكەىدا ئەندىشەىەك زەق دەبىتە ھەتە - ئەندىشەىەكى ترسناك، بەلام خاپىنەر و زۆرىش مەنتقى. كوشتنى پىرەپىاۋ و ھەلگرتى ئەۋ سى ھەزار رۆبلى ھىتانى بە سەر دىمىترى فىۋدورۋىچدا. جگە لە ئەربابى لاۋ دەكرى تۆمەت بەدەىە پال كى؟ جگە لە ئەۋ كى تىرەھىە؟ ئەۋ لەۋى بوۋە و بەلگەى تەواۋىش لەدەستدەىە. بۆى دەردەكەۋى كە ھىچكەس گومان لەۋ ناكە. لەوانەىە تاسە و مگىزى ئەۋ پارەىە بەسەرىدا زالبوۋى. ھەلەكەشى زۆر لەبارە و چاكى بۆ

هەلکەوتوو. ئەو ئەنگیزە کتوپرانه سەرھەلەدەن و ئارا و قارای لئەھەلدەگرن، ئەویش زیاتر بۆ کەسانیک دیتە پیشی کە پیشتر بیران لەو تاوانە نەکردۆتەو کە دەیانھەوی ئەنجامیدەن. ویدەچی ئیسمیر دیاکۆف چوویتە ژووری و ئەندیشە و پیلانەکی یەکلای کردبیتەو. بەچی دەبی کوشتیبیتی؟ دەی، رەنگە بەردیکی لەنیو باخە کە ھەلگرتبی و لەگەل خۆی بردبیتی. بەلام بۆچی و بە چئامانجیک؟ دەی دیارە تەماحی ئەو سئەزار رۆبلە، چونکە ئەو پارەییە دەتوانی داھاتووی دابینکا و بە ئاواتەکی بگەینەنی، ئاواتی بوونە فەرەنسی. پیموانییە قسەکانم ھەلە و نابەجی بن زۆر ویدەچی ئەو پارەییە ھەبووی. رەنگە تەنیا ئیسمیر دیاکۆف زانیبیتی لە کوئ حەشار دراو، ئەربابەکی لە کوئ دابینکردوو. پارەکەش لە نیو ئەو پاکەتە دراو دا بوو.

«تاویک لەمەوبەر دادوەر لەپوون کردنەو ی قسەکانیدا زۆر بەوردی گوتی تەنیا دزیک بئەزموونی وەک کارامازۆف پاکەت لە سەر زەوی فریدەدا و کەسیکی وەک ئیسمیر دیاکۆف وەک بەلگەییەکی تاوان بەجیی ناھیلی، لەگەل ئەو ی گویم بۆ شل کردبوو، بۆم دەرکەوت کە مەبەستییکی زۆر ئاشنایە دەیبیستم و بروام پئبکەن، راست ئەو بەلگە ھینانەو یە، راست ئەو بۆچوونە، کە کارامازۆف چۆن ھەلسوکەوت دەکا، دوو رۆژ لەمەوبەر لە ئیسمیر دیاکۆفم بیست. ھەر ئەو کاتە قسەکانی سەرنجی راکیشام. بیرم کردوو کە سایلۆحییەکی ساختەییە و دلۆدلی دەکرد و دەبویست ئەو ئەندیشەییەم بەجۆریک بخاتە دل و زەینەو کە پیموایی بیروکی خۆمە. بەتەییەکی تر، دەبویست پیمی تەلقین بکا. ئایا ھەر ئەم ئەندیشەییە بە چیرۆک تەلقین نەکرد؟ ئەو ئەندیشەییە بە چیرۆکیکی زۆر بەمرخ و بەرھەفیش نەخستە دلمانەو؟

«دەپرسن: کەوا یە ئەو پیریزنە، ژنەکی گریگوری چی؟ ئەو شەو بەردەوام گوئی لەنالە و ورتینە ئەو پیاو نەخۆش و فیدارە بوو. بەلئ گوئی لەنالە بوو، بەلام شایەبیبەکی ئەوتۆ ریزەییەکی جیی باوەر نییە. ژنیکم دەناسی سکالای دەکرد کە سەگیک شەوی تەبەییانی لە حەوشەکیان دەوهری و نایەلئ خەو بچیتە چاوی. بەلام دەرکەوت ئەو گەمالە بەستەزمانە تەنیا دووسی جار

و دەپیبوو. ئەویش سروشتییە. ئەگەر کەسیک لەخەودایی و نالەییەکی بیستی، رادەچەنی، بەوراچەننەش، نارەحەت دەبی، بەلام دیسان خەوی لیدەکەویتەو. دووسەعات دواتر دیسان نالەییەکی دەبیستی، رادەپەرئ و دیسان خەوی لیدەکەویتەو؛ دواي دووسەعاتی تر دیسان بیستی نالەکی و رادەچەنی و خەوتنەو. لەسەریەکی سئ جار. بەیانی رۆژی دواي ئەو کەسە دەستدەکا بە سکالا کە شەوگاری ئەو شەو کەسیک نالاندوویە و نەبەشتوو خەو بچیتە چاوی. دەبی ھەرپیشیوایی: چونکە مەودای دووسەعاتە خەوکی لەبیر نامیتی، بەلکو تەنیا رادەچەنەکی لەبیر دەمینئ، ھەر بۆیە وا ھەستدەکا کە ئەو شەو خەوی لیتەکەوتوو.

«دادوەر دەپرسی: بەلام بۆ، بۆ ئیسمیر دیاکۆف لەدواین نامەکیدانی بەو تاوانیدا نەناو؟» «بۆ ویژدانی ھانیدا ھەنگاوی یەکەم ھەلینیتەو، بەلام ھەنگاوی دووھەم ھەلنەھینیتەو؟» بەلام ویژدان تۆبە دەگەییەنی و خۆکوژ لەوانەییە ھەستی بە تۆبە نەکردبی و تەنیا ھەستی بە ناھومیدی کردبی. تۆبە و ناھومیدی دوو شتی لیک جیاوازن. کەسیک کە ھیواپراو لەوانەییە ناسازگار و تۆلەئەستین بی و خۆکوژ، دەستداتە خۆکوشتن، لەوانەییە دەرھەق بەو کەسانەکی کە لە ماوہی تەمەنیدا ئیرەیی پئ بردوون، ھەست بە رق و بیزارییەکی زیاتر بکا.

«برایانی لیژنەکی داوہری، خۆ لەحوکمی ناھەق ببوین! تا ئیستا ئەو ی عەرزەم کردوون، کامە ی ھەلە و نااسایی بوو؟ خەتایەکی لە بەلگەکاندا بدۆزنەو، لەکویدا پیم خوار دانوو و لە راستی و یاسام لادوو. ئەگەر بەلگە ھینانەو کە پیزەییەکی شیمانە لیدەکرئ، مەحکوومی مەکن. سویند بەتەواوی پاکي و پیرۆزییەکانی دنیا، ئیمانم بە تەواوی ئەو راقە و لیکۆلینەوانە ھەییە کە لەمەر ئەو رووداوو بە دەستمەو داو. ئەو ی بۆتە ھۆی توورەیی و شلەژانم ئەو یە کە لە نیو ئەو ھەموو بەلگانەدا کە جەنابی دادوەر بەزەرەدی تۆمەتبار داوی بە دەستەو، تەنانت یە کدانەیان ئاشکرا و حاشا ھەلنەگر نییە. لەگەل ئەوانەشدا تۆمەتباری چارەرەش ئەو ھەموو بەلگەییە لەنیوی دەبا.

ئەرى، زۆر بوونى بەلگەى تاوان سەرسورھىنەرە: خوین، خوینىك كه له قامكى دەچۆرى، كراسى شەلالى خوین، شەویكى تارىك كه هاوارى «باوكوژ» لەدایدا دەنگىدایه وه و پیره پیاویكى كۆلۆل به سەرى شكاه وه كه وتوو به زهويدا. دواى ئەوهش ئەو هەموو پروونکردنە وه و قسە و ئاماژە و هاوارانە! ئاخ! ئەمەش كارتىكە رىبەكى سەختى لىدەكه ویتە وه و دەتوانى زەین تووشى دەمارگرژى بكا؛ بەلام برايانى لىژنەى داوهرى، بللى بتوانى زەینى ئىوهش تووشى دەمارگرژى بكات؟ لەبیرتان بى كه توانایىبەكى تەواوتان پیدراوه، توانایى پيوندان و هەلپساندن. بەهەر چەندە توانایى زۆرتەر بى، بەرپرسایەتیش بەو رادەیه دژوار دەبى. تەنانەت هەنگاوێك لەوهى گوتوومه پاشگەز نابمە وه. بەلام وايدانین بۆ ساتىك لەگەل مەقامى دادوهرى دەبمە هاودل و هاواران، پارىزگارى كه سىكىشم كه دەستى بەخوینى باوكى سوور بووه. دووپاتى دەكه مە وه، ئەوه تەنیا شىمانەیه كه و بەس؛ تەنانەت ریزهیه كیش گومانم لە بىتاوانى ئەو نىبە. بەلام گرینگ نىبە، واى دادەننن كه تۆمەتبار مەحكوم بە تاوانى باوكوژىبە. تەنانەت ئەگەر واشبى، تكاتان لىدەكه م گویم بۆ راگرن. لەدل م دایه شتىكى تراتان پىبلىم، چونكه هەستدەكه م كیشەیه كى گەوره لەدل و دالغەتان دایه. برايان، ببوورن كه ئاماژە بە دل و زەینتان دەكه م، بەلام دەمههوى هەتا كوتایى سادق و خۆمانە هەلسوكەوت بكە م. وا چاكە هەموومان پرووراست بىن!»

لىرەدا چەپلەیه كى توند و تەكانى هەلبىرى. لەراستیدا، پارىزەر دواىبىن وشەكانى به سەداقەتیکه وه دەربىرى كه هەموو هەستیانكرد شتىكى گرنگى بۆ وتن پىبە و دەبیهوى بیدركىنى. بەلام سەرۆكى دادگا به بىستى دەنگى چەپلە، به دەنگىكى بەرز هەره شههیکرد ئەگەر جارىكى دىكه دووپاتى بكەنە وه، هەموویان لە دادگا دەكاتە دەرى. دەنگەكان دامرکان و فیتى یۆكۆویچ بەدەنگىكى تازه و پرەسته وه و به لەبزیكى جیاواز لەئاخافتنەكهى پىشوووى دەستىكردە وه به قسەكردن.

(۱۳)

رېكړى نەندیشه

فیتى یۆكۆویچ بەدەنگىكى پتەو و ئاهەنگدار گوتى: «براىانى لىژنەى داوهرى، خۆ تەنیا هەلچىنى بەلگە نىبە كه هەره شهى فەوتان لەتۆمەتبار دەكا، نا، ئەوهى كه لەراستیدا هەره شهى لەنىوچوون لەتۆمەتبار دەكا راستىبەكه و بەس - تەرمى باوكى. ئەگەر ئەو پەروەندەیه پەروەندەیه كى ئاسایى بووايه، پىداچوونە وهى جىاجىاى هەركام لە بەشه كانى، بەبى كه م بايهخ بوون و كه موکوورى چۆنىبە تى بەلگەكان، تۆمەتەكانتان رەتدەكردە وه؛ يان لانىكە م، بۆ لەنىو بردنى ژيانى مروؤفیک، بەهوى دەمارگرژىبەكه كه سەبارەت بە ئەو لەگۆریدایه و بەداخه وه شىاوى ئەوهش هەیه، دلأودل بووايهن. بەلام ئەم پەروەندەیه پەروەندەى قەتلىكى ئاسایى نىبە، پەروەندەى باوكوژىبە. هەر ئەوخالەش شوین لە سەر زەینى خەلك دادەنى، ئەویش بەرادەیه ك كه بىبايهخ بوون و كه م و كووربى بەلگە تەنانەت بۆ زەینىكى كه بەبى دەمارگرژىش كه م تر بىبايهخ و ناقىس دەبى. تۆمەتبارىكى وا چۆن فحیل دەبى؟ ئەگەر كه سىكى به دەست چووبى و رزگارىبى لە سزادان چى؟ ئەوهش شتىكه كه هەموو كه سىك، كه م تا كورتى به شىوهیه كى غەرىزى، لەدلیاندا هەستىپىدەكه ن.

«بەلى، رشتنى خوینى باوك ترسناكه - باوكىك كه بنۆسى بوونم بووه، خۆشى وىستووم، ژيانى خۆى بۆ من تەرخانكردووه، لەسەردەمى مندالیبە وه تائىستا مشوورخۆرم بووه. لە ماوهى ژياندا لەبىرى بەختە وه رىمدا بووه و شەرىكى شادى و سەرکه وتنه كانم بووه. كوشتنى باوكىكى وا - لە خەيالیشدا ناگونجى. برايانى لىژنەى داوهرى، باوك چىبە؟ باوكى راستەقینه؟ مانای ئەو وشە گەورهیه چىبە؟ ئەم ناوه ئەندیشهیه كى مەزنى لەپشته وهیه. هەرىستا

ههتا ږادهیهک ئاماژه‌مان پیکرد که باوکی راسته‌قینه چیه و ده‌بی چی‌بی. له‌وپه‌رونده‌یه‌دا که ئیستا پیوهی سه‌رقالین و دل‌ی‌وه‌ژان خستووین - له‌وپه‌رونده‌ی ئیستادا، باوک، فیوډور پاولوویچ کارامازوف، له‌گه‌ل واتایه‌ک که هه‌رئیس‌تا سه‌بارت به باوک باسمانکرد، یه‌ک‌ناگریته‌وه. که هوی چاره‌ه‌شیه. له‌راستیدا، هیندیک له باوکان سه‌رتاپا چاره‌ه‌شین. واباشه‌ئو چاره‌ه‌شیه هیندیک وردتر پیداجوونه‌وهی بو بکه‌ین. برایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، سه‌رنجدان به‌گرنگایه‌تی بریاریک که ئیوه ده‌یدن، نابی له‌هیچ شتیک پروو وهر‌بگیرین. ئه‌رکی تایه‌تی ئیمه‌یه که نابی وه‌ک مندالان و ژنانی تو‌قیو، له‌هیچ بیرۆکه‌یه‌ک سل‌بکه‌ین و پرووی لیوه‌ر‌بگیرین هه‌ر ئو جو‌ره‌ی که داوه‌ری خاون مرخ و لی‌هاتوو به‌خته‌وه‌رانه به‌یانیکردوو.

«به‌لام ره‌قیبی به‌پیزی من (که به‌له‌وه‌ی زمانم بگه‌رئ ره‌قیم بوو) له‌دریژه‌ی ئاخفتنه‌گه‌رموگوره‌که‌یدا چه‌ند جار ئاشکرایکرد: «من پاریزگاری له‌تومه‌تبار ناخه‌مه‌ئسه‌توی پاریزه‌ریک که له‌پترزبورگه‌وه هاتوو. من داوه‌رم، به‌لام، پاریزه‌ریشم!» چه‌ند جاری ئاماژه به‌وه کرد، به‌لام له‌بیری نه‌بوو بل‌ی ئه‌م تومه‌تباره ترسناکه بیست‌وسه‌ی سالی ره‌به‌ق به‌رمه‌تی محیبه‌تی مرو‌فتیک بی که نیوکیلو پسته‌ی بوکریوه، پیتانوايه ناکری که سیکي وا بیست‌وسه‌ی سالی ته‌واو له‌بیری مابی که له‌حه‌وشه‌ی پشته‌وه‌ی مالی باوکی - هه‌روه‌ک پزیشکی دل‌و‌خان هیرتیزنیستیوب گوتی - «پیاخوس» به پانتو‌لیکه‌وه که به‌ته‌نیا دوگمه‌یه‌ک به‌ندبوو» غار بدا؟

«ئاخ، برایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، چ پیویست ده‌کا وردتر بر‌وانینه ئه‌م «چاره‌ه‌شی»‌یه، بو شتیکی که هه‌موومان ده‌یزانین دووپاتیکه‌ینه‌وه؟ تومه‌تبار کاتی هاتن بوئیره، له‌مالی باوکی له‌گه‌ل چی به‌ره‌وروو بوو، بو ده‌بی ئو به‌چاوی دیوه‌زمه‌یه‌کی دل‌ره‌ق و له‌خو‌رازی بینن؟ ئه‌وه سه‌ره‌رو و هه‌وسار پساندوو، وه‌حشی و سه‌ربزیوه - هه‌ربۆیه‌ش ئیستا دادگایی ده‌که‌ین - به‌لام کی به‌رپرسی ژینانی ئه‌وه؟ سه‌ره‌رای خووخده‌ی بیوینه و دل‌ی چاکه‌خواز و پره‌ه‌ستی، کی به‌رپرسی باره‌ینانی ئه‌وه و به‌چه‌شنیکی شیاو

نه‌ی‌عاملاندوووه؟ ئایا به‌شیوه‌یه‌کی باش و ماقوولانه که‌سیک باری هینا؟ که‌سیک بوو بیخاته سه‌ره‌ریگه‌ی راست و زه‌ینی به‌خویندن و زانین رووناک بکاته‌وه؟ کاتی مندالی خوشه‌ویستی له‌که‌سیک دیوه؟ تومه‌تبار وه‌ک هه‌یوانیکی کتوی به‌ره‌للا کرا. دواي سالانیکی زور دهردی دووری، ره‌نگه‌تامه‌زروی دیتنی باوکی بووی. به‌وه‌بیره‌ینانه‌وه‌ی سه‌رده‌می مندالی، له‌وانه‌یه هه‌زاران تاپوی ترسناک و تو‌قینه‌ر که چنگیان نابوووه ئه‌وکی خه‌ون و خه‌یاله مندالانه‌که‌ی، ویستی‌تی ئه‌وانه له‌خوی بتارینی و به‌ئاوته‌وه بووه سه‌ر به‌سنگی باوکیه‌وه بنی و باوه‌شی پيدا بکا و لی‌ببووری! ده‌ی چی چاوه‌روانی بوو؟ له‌گه‌ل تانه و توانج و گومان لی‌کردن و گرفتی مالی به‌ره‌وروو بوو. ژینانکی تال و داهاتوویه‌کی لی‌ل. جگه له‌قسه‌ی شه‌یتانی و پرله‌ناهومیدی و ره‌شبینی که هه‌موو روژی کاتی «مه‌ستی» گویی لی‌نده‌بوو، هیچی تری نه‌ده‌بیست. ئاخ‌ری بو‌ی دهرکه‌وت که باوکی به‌پاره‌ی ئه‌و خه‌ریکه‌گراوه‌که‌ی لی‌هه‌ل‌ده‌فریوینی! ئاخ، برایان، ئه‌وه ئیتر زور قیزه‌ون و زالمانه‌یه! زور کاریکی ناحه‌ز و دزیوه. ئه‌و پیره‌پیاوه به‌رده‌وام سکالای له‌ده‌ست کوره‌که‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت زالم و دل‌ره‌قه و ریزی باوکایه‌تی له‌به‌ر چاو ناگری. له‌نیو خه‌ل‌کدا به‌خرابه‌بایده‌کرد، هه‌ستی دهر‌وشاند و ناوینتکه‌ی لی‌هه‌ل‌ده‌دا و بوختانی پیده‌کرد و هه‌موو چه‌شنه‌فی‌ل و ته‌له‌که‌یه‌کی ساز ده‌کرد و به‌شه‌قه‌رزه‌کانی ئه‌وی ده‌کریه‌وه و کاریکی ده‌کرد نه‌توانی بیداته‌وه، بوئوه‌ی بکه‌ویته به‌ندیخانه.

«برایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، که‌سیکی وه‌ک ئه‌م تومه‌تباره که من بوومه‌ته پاریزه‌ری، له‌پواله‌تدا تووره و سه‌ره‌رو و یاخین، به‌لام له‌راسیتدا، زور دل‌ناسکن و دان به‌خویناندا ده‌گرن و ناید‌رکین. پیمه‌که‌نن، به‌وبیرۆکه‌یه‌م پیمه‌که‌نن! داوه‌ری خاوه‌ن‌مرخ زور بی‌به‌زیبانه پیکه‌نینی هات به‌ئشقی تومه‌تبار، کاتیک گوتی ئاشقی به‌ره‌مه‌کانی شیلره - ئه‌شقیکی «جوان و پیروژ» - به‌لی ئه‌و جو‌ره‌سروشخانه - ئاخ، ئیزنم بدن بو به‌ره‌فانی له‌وسروشت و خووخدانه‌سه‌بکه‌م - که به‌شک و گومانیکی زالمانه‌وه لی‌یان

دەروان - ئەو سىروشتانە بەپېچەوانەى سەرەپۇبى و ىر ق و توورەبىيان، زياتر تىنوى خۆشەويستى و چاكە و عەدالەتن - بىئىختىيار تامەزرۆى ئەو، بىئەوئەى خۆشيان بزانت، بەلام ھەرچۆنىك بى تامەزرۆن. لەروالەتدا توورە و تۆسن و ئالەتتەن، بەلام ھەلگىرى ئەوئەش ھەن، ئاشقى ژنىك بن، ئەوئەش بە ئەشقىكى بەرز و پىرۆزەو. دىسان پىمپىمەكەنن، ئەم مەسەلەيە گەلى جار لەگەل ئەو چەشەنە خەدە و سىروشتانە يەك دەگرىتەو. بەلام ئەوان ناتوانن تاسە و ھەزەكانيان كە - ھىندى جار زۆر ترسناكە - بىشارنەو، ئەمەش و بەرچا و دەكەوئ، بەلام مەروقى ناوھكى نابىندى. ئاگرپىزىن زو و دادەمركى؛ بەلام ئەو مەروقى بەروالەت توورە و سەرەپۇبە لەپال بوونەو ھەرىكى شەرىف و بەرز و پىرۆزدا بە دوئى ژيانىكى نويدا دەگەپى، بۆئەوئەى خۆى پاك بىكاتەو، چاك بى، بەشەرف و ئابروومەند بى، يانى «بەرز و پىرۆز و جوان»، ئەگەرچى ئەم وتەيە بۆتە ھۆى پىكەنن و لىچھەلقورتاندى تاقمىك.

«ھەرىئىستا گوتم كە نامەوئ پىكىشى بىكەم و بچمە سەرباسى دەزگىرانەتتى تۆمەتبار لەگەل خانمى و ىرخۆفتىسۆف. بەلام ئىزىنم بەدەن با شتىك بلىم. ئەوئەى بىستمان، شاھەدى نەبوو، بەلكو ھەلچوونى ژنىكى ورووژا و توورە و تۆلەئەستىن بوو، ئەو نەيدەويست - ئاخ، نەيدەويست! تۆمەتبار سەركۆنە بكا، چونكە بۆى تىچاندوئە! ئەگەر رىزەيەك دەرفەتى بىركردنەوئەى ھەبوئە، ئەو شاھەبىيەى نەدەدا. وريابن و باوئە بەقسەكانى مەكەن! نا، تۆمەتبار ئەو جورەش كە ئەو باسىدەكا وانىيە، ئەو قەت ئەوئەندە دىر و دلرەق نىيە! مەروقى خۆشەويست شەوئەى لە خاچدراھەكەى گوتى: «من شوانىكى باشم، شوانى باش گىانى لەپىناوئەى مەرەكانى دادەنى و ناھىلى ھىچكامىان لەنىوبچى» قەت مەخوازن رۆحى مەروقىك بە دەستى ئىمە لەنىوبچى!

«ھەرىئىستا پىرسىم ماناى «باوك» چىيە و گوتم كە وشەيەكى بەرز و پىرۆزە، ناوئەى خۆشەويستە. بەلام، برايان پىاو دەبى وشەكان سادقانە

^{۱۲} - ئىنجىلى يوحەننا، بەشب دەھەم.

بىركىنى و من بە پىكىشىيەو دەمەھوئ شتەكان بەناوئەى راستەقىنەى خۆيان بخوئىمەو، بەدروستى ناوئەرىيان بىكەم: باوكىكى وەك كارامازوئەى پىرى كوژراو بۆئەوئەى ناوئەى باوكى لىبىنى، شىاوئەى ئەوناوئەى نىيە. خۆشويستى باوكىكى ناھىژا مەھالە. چۆن دەتوانئەى خۆشەويستى؟ ناكىرئەى شەق لەھىچ بخولقىنى: تەنيا خۇدا دەتوانئەى لەھىچ شتىك بخولقىنى.

«يەكئەى لە پىغەمبەران، بەدلىكى پىرلەگىرى ئەشقىو دەنووسى: «ئەى باوكان، مندالانى خۇتان توورە مەكەن.» لەبەر خاترى تۆمەتبار نىيە ئەو قسانە دەگىرەمەو، ئەو بۆ تەواوئەى باوكانە با گوئىيان لىبى و لە گوئى گىرن. كئەھقى پىداوم كە مەوعىزە بۆ باوكان بىكەم؟ ھىچكەس. بەلام وەك مەروقىك و شارۆمەندىكى ئىوئە لىتان دەپارىمەو - Vivos Voco^{۱۳} - زۆر لەم دنيايەدا نامىنن، ئەو ھەموو كارە شەيتانىيە دەكەين، ئەو ھەموو وتە شەيتانىيە بە دەماندا دى. كەوايە وەرن ھەتا پىكەوئەين، كاتىكى لەبار و ھەلىكى باش بىرەخسىنن و بە باشى لەگەل يەك بدوئىن. ئەوئەش كارىكە كە من دەيكەم: ھەتا لىرەم، ئەو دەرفەتە دەقۆزەو. ئەم شوئەنىيان بەخۇرايى پىنەداوئەى - تەواوئەى خەلكى روىسنا گوئىيان لە دەنگمانە! تەنيا بۆ ئەو باوكانە قسە ناكەم كە لىرە دانىشتوون، بانگەوازم بۆ ھەموو باوكانە: «ئەى باوكان، مندالانى خۇتان توورە مەكەن.» ئەرى، واچاكە سەرەتا خۇمان فەرمانى مەسىح بەرپۆئە بەرىن و ئەوسا چاوەروان بىن مندالەكانىشمان بەرپۆئە بەرن. دەنا، باوك نىن، بەلكو دوژمنى مندالەكانمانن، ئەوانىش مندالى ئىمە نىن، بەلكو دوژمنانن، ھەر بە دەستى خۇشمان ئەوانمان كردۆتە دوژمنى خۇمان. «ھەر بەوئەوانەيەى خۇتان پىتان پىواو، بۆ ئىوئەشى دەپىون^{۱۴}.» ئەو قسەى خۇم نىيە، ئىنجىل دەفەرمى. چۆن دەتواننن رەخنە لەمندالەكانمان بگىرن، ئەگەر بەوئەوانەيەى خۇمان بمان پىون؟

^{۱۳} - رىسالەى پۆلسى پىغەمبەر بۆ ئەفسەسىان، بەشى شەھەم.

^{۱۴} - «زىندوھكان بانگ دەكەم.»

^{۱۵} - ئىنجىلى لۇقا، بەشى شەھەم.

«ماوهیهک له مه و بهر له فه نلاند، شکیان په پیه سه رکلفه تیک که به دزییه وه مندالی بووه. خستییانه ژیرچاوه دیری، له قوژبني ژووریکدا له پشت کوزگایه ک که رپو وچدا، سندووقیکیان دییه وه که هیچکس خه به ری لیی نه بوو. سندووقه که یان کرده وه، تهرمی مندالیکی تیدابوو، که کلفه ته که کوشتبووی. هر له وسندووقه دا ئیسک و پرووسکی دوو مندالی دیکه شیان دییه وه، که ژنه دانپینانا خوی کاتی له دایکبوون کوشتبوونی. برایانی لیژنه ی داوهری، ئایا ئه وه دایکه؟ راسته ئه و مندالانه ی بووه، به لام ئه رکی دایکایه تی به جیهیناوه؟ ئایا که سیک دهویرئ ناوی پیروزی دایک له و ژنه بنی؟ ئاغان، وهرن با جه سوور بین، وهرن با ته نانه ت بی باکیش بین. ئه رکی سه رشانمانه له م کاته دا وا بین. له بریک وشه و ئه ندیشه نه ترسین - وهک ژنانی بازرگانی موسکوی که له «ئاسن» و «گوردا» ده ترسن. نا، وهرن بیسه لمینین که پیشکه وتی ئه و چند ساله ی رابردو شوینی له سه ر داناوین، وهرن راشکاوانه بلین: باوک ئه و که سه نییه مندالیک دروستده کا، به لکو که سیکه کاتیک منداله که ی ده بی، ئه رکی باوکایه تی به جی دینی.

«ئاخ، هه لبه ت مانایه کی تر، لیکدانه وه یه کی تر بؤ وشه ی «باوک» له گوریدایه. که به پیی ئه وه پیداغری ده که ن و ده لین هر باوکیک، ئه گه ر دپنده و دیوه زمه ش بی، ئه گه ر دوژمنی منداله کانیشی بی، هر باوکمه، چونکه دروستیکردووم. به لام ئه مه وهک واتایه کی عارفانه یه که به ئاوه زم ناتوانم تییبگه م. به لکو ده توانم به هوی ئیمان وه قه بوولیبکه م، یان باشتر وایه بلیم له سه ر ئیمان، وهک زوربه ی ئه و شتانه ی تر که تینانانگه م، به لام ئاین فه رمانم پیده دا که ئیمانم پینان هه بی. به لام ئه و کاته وا باشتره به دهر له سه نته ری ژیانی راسته قینه رابگیرئ. له سه نته ری ژیانی راسته قینه دا که له راستیدا هه ق و مافی خوی هه یه، به لام ئه رکیشمان ده خاته سه رشان، له و به ستینه دا ئه گه ر بمانه وئ مروّف بین - له راستیدا مه سیحی بین - ده بی له سه ر بنه مای بیر و

۱۶- شانۆنامه ی «ره شه با» به ره می ئیستراسکی «ئاسن» و «گوردا» وهک دیارده ی خورافات و کۆنه پهره ستی دیار ده که ون.

باوه ریک چالاکی بنوینین که پروونکردنه وه ی ئه زموون و ئاوه زی پیوه بی، که لکی شروّفه و لیکدانه وه تییه ربی؛ به کورتی و به کوردی ده بی ماقوولانه هه لس و که وت بکه ین، نه ک شیتانه، جوړیکیش نه بی پیمانواپی له خه ون و ورینه داین، نه کا ئازار به که سیک بگه یه نین، خراپی له گه ل بجوولینه وه و له نیوی به رین. ئه و کاته یه که کاره که مان خوداپه سندانه ده بی، یانی جگه له عارفانه، ماقوولانه و مروّف دوستانه ش...»

لیره دا دهنگی چه پله له هه موو لایه کی دادگاوه به رز بووه، به لام فیتی یوکوویچ دهستی راته کاند، وهک ئه وه ی له به ریان بیارپه ته وه نه په رنه نیوقسه کانی و لیبگه رین باسه که ی ته واو بکا. بیدهنگی دیسان دادگاکی داگرته وه. پاریزه ر دریزه ی به قسه کانی دا.

برایانی لیژنه ی داوهری، پیتانواپه منداله کانمان کاتیک باردین و ده سته که ن به مژیوه ری، ده توانن له وجوره پرسیارانه پاریز بکه ن؟ نا، ناتوانن، ئیمه ش ده یانخه ینه ته نگزه وه و بیرورای خومانیان به سه ردا ده سه پینین. دیمه نی باوکی نه شیاو پرسیاریکی تال و جه رگبر ده خاته زه نییه وه، به تاییه ت کاتیک که باوکی له گه ل باوکانی بیوینه و هیژا هه لده سه نگینئ. وه لامی دیاریکراوی ئه و پرسیاره ش ئه مه یه: «ئه و دروستی کردی و تو گوشت و خوینی ئه وی، که وایه وه زیفه ته خوشتبوی.» لاویک، بی ئیختیار له خوی ده پرسئ: «به لام ئه و کاته دروستیکردم، خوشی ویستم؟ ئایا له به ر خاتری خوم دروستیکردم؟ له و کاته دا، له وساته ی تاسه و هه وه سدا، یان رهنگه له ئاوری مه شرووبدا، منی ده ناسی، ته نانه ت ئاگای له په گه زم بوو، یان ته نیا حه زی مه ی نوشینی بوجه سته ی من گوئیسته وه - له وه زیاتر چیی بؤ کردووم... له کاتیکدا دوا ی ئه وه هه ربیریشی لینه کردوومه ته وه؟»

«ئاخ، رهنگه پیتانواپی ئه م پرسیاره تو سن و زالمانه یه، به لام نابی چاوه روانیمان له زه نیی لاویک هه بی که له چوارچیوه یه کی دیاریکراودایه. «ئه گه ر خووخده له دهرگاوه وه دهرینی، له په نجیره وه دپه وه.» له

هه مووشی گرینگتر. وهرن با له «گۆگرد» و «ئاسن» نەترسین، بەلکو لەمەر پرسیارهوه له سەر بنەمای ئاوهز و مروڤایهتی بریار بدهین، نەك له پرووی بیروکەیی عارفانهوه. لەمەر ئەوهوه چۆن بریار دەدری؟ چاکه ئاوا: باشتر وایه کور له هه مبهه باوکیدا راوهستی و بپرسی: «باوه. پیمبلی بزانه بۆدهبی تۆم خۆشبووی؟ باوه، پیم نیشاندە که دهبی خۆشمبووی،» جا ئەگەر ئەو باوکە بتوانی وهلامی بداتهوه و دهلیلکی باشی بۆ بینیتهوه، ئەو کاتهیه که پێوهندی باب و فرزهندی دهبیته پێوهندییهکی راستهقینه و سروشتی و بناغهکهی دهمارگرژییهکی عارفانه نییه، بەلکو بنهمایهکی ماقوولانه و بهرپرسانه و مروڤدۆستانه ی ههیه. بهلام ئەگەر وا نهکا، دهبی دهست له پێوهندی بنه ماله دابشووی. ئەو ئیتر بۆ کورکهی باوک نییه و کورپه ههقیهتی بهچاوی بیگانه و تهنانهت دۆژمن چاوی لیککا. ئاغایانی لیژنه ی داوهری، پینگه ی ئیمه دهبی مهکتهبی ئەندیشهگه لیککی دروست و سالم بی.»

لیزه دا دهنگی چهپله لیدان هۆلی دادگای داگرت و بهجۆریک بوو که کۆنترۆل نه دهکرا و هینده شیتانه چهپله یان لیده دا پاریزهر له وتاردان ویستا. هه موو خه لکه که چهپله یان لینه ده دا، بهلکو نیوه یان و رهنگه زیاتر له نیوه شیان. دایکان و باوکان چهپله یان لیده دا. دهنگی هاوار و سه رسو پرمان له نیو ریزی تایبه تی ژنانه وه ده بیسترا و ده سه ریه یان هه لده سوو پراند. سه روکی دادگا به تووره یی قامکی به زهنگه که دا نا. دیار بوو له دهست ئه وخه لکه ئیمان هه رده بووه، بهلام ئەمجاره هه ره شه ی ده رکردنی لینه کردن. تهنانهت که سایه تیه په پایه به رزه کان و پیره پیاوانی ئەستیره داریش که له پشت قازییه کانه وه له شوینکی تایبهت دانیشتیوون، چهپله یان بۆ پاریزهر لیدا و ده سه ریه یان هه لسه سوو پراند. بهجۆریک که کاتیک ژاوه ژاوه که دامرکایه وه، سه روکی دادگا هه میسان هه ره شه ی ده رکردنیانی دووپاتکرده وه. فیتی یۆکوویچ شاد و سه رکه وتوو دریزه ی به قسه کانی دا.

«برایانی لیژنه ی داوهری ئەو شه وه سامناکه ی که ئەمرو زۆری باسکرا، له بیرتانه، یانی ئەو شه وه ی که کورپه به سه ر نه رده کاندایا باوک و

له گه ل دۆژمنه ئەشکه نجه گه ره که ی، یانی ئەو که سه ی ژیا نی پێبه خشیبوو، به ره و پروو بوو. ته واو له سه ر ئەوه جهخت و پیداکری ده که م که بۆ پاره خۆی به مالی باوکیدا نه کرد: تۆمه تی دزی، هه روک پێشتریش سه لماندم، ورینه یه و به س. بۆ کوشتنی فیو دۆر پاو لوو و پچیش نه چوو. لیم پروونه نه بۆ دزی چوو، نه بۆ پیاو کوشتن. ئەگەر پیلانیکی وای به دهسته وه بوایه، لانیکه م خۆی به چهک ته یار ده کرد. خۆ ده مانچه شی هه بوو. ده سکا ونگه که ش هه روا دهستی دایه، بی ئەوه ی خۆشی بزانی چه دکا. وایدانیین له په نجه ره که ی داوه و باوکی هه لفریواندوه، گریمان ریگای بۆکراوه ته وه بچیته ژووری - گوتووشمه که باوه ر به و چیرۆکه خه یالییه هه ر ناکه م، به لام قه یناکا با وابی، گریمان وایه. ئاغایان، سویند به ته واوی پاکیه کانی دنیا، ئەگەر ئەو که سه باوکی نه بوایه، به لکو که سیکی ئاسایی بووایه، دوا ی گه ران به نیو ژووره کاندایا و دلنیا بوون له وه ی که ئەو ژنه له وی نییه، به په له ده رده په ری بی ئەوه ی ئازار به ره قیه که ی بگه یینی. ره نگبوو لیدا، یان پالیپیه بنی، له وه ش زیاتر هیچی نه ده کرد، چونکه نه بییری له وکاره کردبووه، نه ده رفه تیشی هه بوو. ئەو ته نیا ده یویست دلنیا بی گراوه که ی له وییه یان نا. به لام باوکی، باوکی! دیتنی باوکی، باوکی که له مندالییه وه رقی لیبوو، دۆژمن و ئەشکه نجه گه ری بوو، ئیستاش بوو بووه ره قیبی، هه ره وه شی به سه بوو له دین ده رچی! هه ستیکی پرله رقی و بیزاری، ئارا و قارای لی هه لگرت و به سه ریدا زال بوو، خوین به ری چاوی گرت، له ساتیکدا وه ک ئاگری به پووشو گری گرت! ئەنگیزه یه کی شیتانه بوو، به لام ئەنگیزه ی سروشتیش بوو، بۆیه ئوقره ی لیبری و نه یوانی خۆ له بهر ئەو وزه یه دا بگری (وهک هه موو شته کانی تری سروشت) ده یوانی تۆله ی پیشیلکردنی یاسای ئەبه دی بکاته وه. به لام تهنانهت ئەو کاته ش نه یکوشت - له وه دلنیا م و به ده نگیکی به رزیش رایده گه یینم! - نا، له کاتی هه لچوونی رقی و بیزاریدا، ده سکا ونگه که ی هه لینایه وه، نه ک به قهستی ئەوه ی بیکوژی، نا نه یده ویست بیکوژی. ئەگەر ئەو ده سکا ونگه گلاوه ی به دهسته وه نه بووایه، ره نگبوو ته نیا بیدا به زه ویدا، به لام نه یده کوشت، کاتی هه لاتن

نەیدەزانی ئەو پیرەپیاوێی که دابووی بەعەرزیدا، کوشتووویەتی یان نا. قەتلیکی ئاوا قەتل نییە. قەتلیکی ئاوا باوککوژی نییە. نا، کوشتنی باوکیکی ئاوا ناکرێ باوککوژی پێ بلیی. تەنیا بەهۆی دەمارگرژییەو دەتوانین قەتلیکی ئاوا بە باوککوژی بزانی.

«بەلام من لەناخی دلمەو دەیسان لیتان دەپارێمەو؛ ئایا ئەو قەتلە بەراستی روویدا؟ برایانی لیژنەیی داوهری، ئەگەر ئەو مەحکووم بەسزا بکەین، بە خۆی دەلی: «ئەم مەرۆقانه بۆ بارههتانه و دەرس خۆیندەم هیچ کاریکیان نەکردوو، بۆ باشکردنی چارهەنوس و نیشاندانی ریگی راست و بە مەرۆف کردنم هیچ هەولیکیان نەداو. ئەم مەرۆقانه هیچ خواردمەنی و شەرابیکیان پێنەداوم، بەبەندیخانە و کاتی لێقەوماویدا سەردانیان نەکردووم و ئیستاش دەمنێرن بۆ بەندیخانە بەکاری دژوارەو. سەربەسەر هاتووینەو، ئیستا ئیتر هیچیان پێقەرزدارنیم و هەتا دنیا بەدنیایە هیچ شتیکی بەکەس قەرزدارنیم. ئەوانە ناپاکن و منیش ناپاک دەبم. ئەوانە زالم و منیش زالم دەبم!» برایان، ئەوێ دەلی ئەمەیه. سویندیش دەخۆم بە مەحکوومکردنی ئەو کارەکەیی بۆ ئاسان دەکەنەو: ویزدانی ئاسوودە دەکەن، نفرین لەو خۆینە دەکا که پشتووویەتی و ئاخ و داخی بۆ هەلناکیشی. لەگەڵ ئەو شدا ریگی ئەوێ لێدەبرنەو که ببیتە مەرۆقیکی نوێ، چونکه پاشماوێ ژیانی هەر بەناپاکی و دلکویری دەمیتیتەو.

«بەلام دەمەهوی بزانی دەتانهوی سزایەکی قورسی بەسەردا بدەن. سامناکترین سزا، لەگەڵ ئەو شدا نەجاتی دەن و گیانی تووشی ئازار بکەن؟ ئەگەر بتانەهوی بەرەحمەت تیکی بشکینن! جا دەبینن و دەبیستن چۆن وەلەرزین دەکەوی و ترسی لێدەنیشی. «چۆن دەتوانم لەهەمبەر ئەو بەرەحمەتەدا تاقەت بینم؟ کوا تاقەتی ئەو هەموو ئەشق و خۆشەویستیەم هەیه؟ پیتانوایه شیایوی ئەو دەبم.» ئەمەیه ئەوێ لەخوتانی دەپرسن. ئاخ، ئەو دلە دەناسم، ئەو دلە وەحشی و بەئەمگە! لەهەمبەر بەرەحمەتی ئێویدا کرنۆش دەبا؛ تینووی کردەوێهەکی گەورە و پرلەدلۆقانییە، هەلەدەگیرسی و

رادەپەرێ. مەرۆقگەلێک هەن که لەچارچێوێ تەنگەبەری خۆیاندا تەواوی مەرۆقاییەتی سەرکۆنە دەکەن. بەلام یەکیک لەو مەرۆقانه بەرەحمەت بۆر بدەن، خۆشەویستی و دلسوژی نیشاندەن، تف لە رابردووی خۆی دەکا، بۆچی؟ چونکه زۆری ئەنگیزەیی چاک لە دلدایه. دلێ مەرۆقیکی ئاوا دەکریتەو و دەبینی خودا دلۆقانه و مەرۆقەکانیش چاک و بەئینسافن. ترس دايدەگرێ، لەژێرباری پەشیمانی و ئەرکینکا که لەو بەدواو دەکەوێتە سەرشانی پشتی دەچەمیتەو. ئەو کاتە ئیتر نالی: «سەربەسەر هاتینەو،» بەلکو دەلی: «لەبەر چاوی هەموو مەرۆقەکان تاوانبارم و لە هەموو کەس خۆپێ و ناچیزەترم.» بەفرمیسکی توبە و دلەخورپەیهکی لەشتاوینەو دەلی: «هەموو خەلکی لە من چاکترن، ویستیان نەجاتم دەن، نەک لەنیوم بەرن!» ئاخ، بەرپێو بەردنی بەرەحمەت بۆ ئێو زۆر ئاسان بوو، چونکه بە نەبوونی بەلگەیی راستەقینە زۆرتان بۆدژوارە رایگەیینن: «ئەو تاوانبارە.» فحیل کردنی دە تاوانبار چاکترە لە سزادانی بیتاوانیک! گویتان لێیه، گویتان لێیه ئەو دەنگە پرشکوویه لەسەدەیی رابردووی پر شانازیمانەو دێ؟ لە سەر منی بچووک نییە وەبیرتان بینمەو بوونی دادگای رووسیا تەنیا بۆ سزادان نییە، بەلکو بۆ نەجاتدانی گیانی تاوانبارانیشتە! لێگەرین با نەتەوێکانی دیکە لەبیری کوشتنەو و بەرپێو بەردنی راشکاوێهە یاسادا بن، ئیمە چنگ لەرۆحی مانا گیر دەگەین - نەجاتدان و چاککردنەو و هینانەو سەرپێی هەلەشە و پێلێون بووان. ئەگەر ئەو راست بی، ئەگەر رووسیا و عەدالەتەکەیی ئاوا بی، هیوادارم سەرکەوتوو بی! هەولمە دەن بە خیشکی هەوسار پساو که تەواوی نەتەوێکان بە بیزارییەو پاریزی لێدەکەن، بمانترسینن. خیشکیکی هەوسار پساو نییە، بەلکو فایتوونی شاهانەیی رووسیا یە که بەشکو و ئارامییەو بەرەو مەزلی خۆی بەرپێوێهە. چارهەنوسی تۆمەتبار لە دەستی ئێویدا، چارهەنوسی رووسیا لە دەستی ئێویدا، بەرەقانیی لێدەکەن، نەجاتی دەن، دەیسەلمینن که کەسانیک هەن پارێزگاریی لێدەکەن و بە دەستی کەسی خۆی دەسپێرن!»

لادىيەكان قورس و قايم رادەۋەستىن

فېتى يۈكۈۈپچ وتەكانى خۇى بەم شىۋەيە كۈتابى پېھىنا، خەلكەكە ھەست و سۆزىيان ۋەك سىلاۋ ھەستابوو و نەدەنىشتەۋە. بە ھىچ شىۋەيەك پېشىشى نەدەگىرا: ژنان دەگىران، زۆر لە پىاۋانىش دەگىران، تەنانەت دوۋكەس لەو كەسايەتییە گرىنگانەى نىو دادگاش فرمىسكىان ھەلۋەرانند. سەرۋكى دادگا تەسلىم بوو، تەنانەت لىدانى زەنگەكەشى ۋەدرەنگ خست. ھەرۋەك دواتر ژنان گوتىيان: «دامرکاندەۋەى ئەو ھەست و سۆزەى خەلك ۋەك ئەۋەبوو بىانەھەى شتىكى زۆر پىرۆز دامركىننەۋە.» ئاخىۋەر خۇشى دلى پر بووبوو. ھەر لەو كاتەدابوو ئىپۈلىت كىرلىۋىچ بۇنارەزايەتى دەربىر پىن ھەستا. خەلكەكە بەرق و بىزارىيەۋە چاۋىيان لىدەكرد. ژنان دەستىانكرد بە سرتوخورت: «چى؟ ئەۋە دەيھەۋى بلى چى؟ يانى ھەر بەراست دەۋىرى ناپرەزايەتى دەربىر؟» بەلام ئەگەر ژنانى دىنا، تەنانەت ژنەكەى خۇشى، ناپرەزايەتتىيان دەربىرپايە، لەو كاتەدا نەياندەتوانى پىشى پىگىرن. رەنگى بزركابوو، ۋا شلەژابوو، كەۋتبوو ھەناسەبركى و دەلەرزى. تەنانەت چەند وشەى سەرەتاي قسەكانى كەس لىنى تىنەگەىشت، نەيدەتوانى بەرۋونى باخىۋى و زووزوو قسەكەى لى دەشىۋا. بەلام زوو ۋەخۇھاتەۋە. لەو دوايىن وتانەى ئەو تەنیا چەند رستەتان بۇ دەگىرمەۋە.

«... رەخنەم لىدەگىرن كە ھەقايەتى خەيالیم ھەلبەستوو. بەلام ئەم بەرەقانىيەى جەنابى پارىزەریش ھەرئەۋەيە و بەۋ پىيە ھەقايەت لە سەر ھەقايەتە! تەنیا شتىكى كەمبوو، ئەۋىش شىعەر بوو. فىۋدۇر پاولۋوۋىچ،

لەكاتىكدا چاۋەپروانى گراۋەكەيەتى، پاكەتى پارەكە دەدپىنى و فرىدەداتە سەرچەقى ژوورەكە. تەنانەت ئەۋەى لە كاتى ئەو كىردەۋە سەرسورھىنەردە بەدەمىدا ھات، بۇى گىراپنەۋە. ئەى ئەۋە خەيال نىيە چىيە؟ چەلگەيەكىشمان بە دەستەۋەيە كە خۇى پارەكەى ھەلگرتوو؟ كى گوىى لەقسەكانى بوۋە؟ ئىسمىر دىاكۆف، ئەو گەمژەى ئەقل سوۋكە، دەبىتە پالەۋانىكى بايرۆن شىۋە و لەبەر زۈلپىيەتى خۇى تۈلە لەكۆمەلگا دەكاتەۋە. ئەمە ھەقايەتتىكى بە شىۋەى بايرۆن نىيە؟ كورپىكىش كە خۇ دەكا بەمالى باوكىدا و دەپكوژى، بىئەۋەى بىكوژى، ھەقايەتتىكى خەيال نىيە. تۆقىنەرەكەى نەزىلەيەكمان لىدادىنى و خۇشى ماناكەى نازانى. ئەگەر كوشتى، ئەۋە كوشتوۋىەتى و براپەۋە. ماناى كوشتى ئەۋ، بىئەۋەى كوشتېتى، نازانم چىيە و تىيناگەم. كى سەرى لەۋە دەردەچى؟

«پاشان، وريايىمان پىدەدا كە ئەم شوپنە شوپنى ئەندىشەگەلى دروست و سالمە و لەم شوپنەۋە «ئەندىشەگەلى سالم» وتەى ژىرانە دەبىستىن كە «باوككوژى» بە باوككوشتن بزانى دەمارگرژىيەكە و بەس! بەلام ئەگەر باوككوژى دەمارگرژىيە و ئەگەر ھەموو مندالىك ناچاربى لە باوكى بېرسى، بۇ دەبى خۇشى بوى، چىمان بە سەر دى؟ بىنەماى كۆمەلگا چىي بە سەر دى؟ بىنەمالە چىي بە سەر دى؟ دەردەكەۋى كە باوككوژى ترستىنەرى ژنە بازىرگانەكانى مۆسكۆيە؟ خۇشەۋىستىن و پىرۆزترىن پىشتىۋانى بۇ چارەنۋوس و داھاتوۋى عەدالەتى رۋوسى بە شىۋەيەكى لاپى و گەۋجانە پىشانمان دەدرى بۇ ئەۋەى بە ئامانچىك بگەين. پاكانەيە بۇ شتىك كە ناتوانى پاكانەى بۇ بگەى. پارىزەر ھاۋار دەكا: «ئەى خەلكىنە، بەھۋى رەحمەتەۋە تىكى بشكىن؟» بەلام ئەمە ئارەزۋوى تاۋانبارە و سبەينى دەبىنن چۆن تىكشكاۋە. ئايا پارىزەر بە داۋاكارىيەكى وشك و خالى بۇ فحىل بوونى تاۋانبار شەرم و ھەيا داپنەگرت؟ پىتان چۆنە بۇ سەربلىندى و شانازى «باوككوژ» دامەزراۋەيەكى خىرۆمەند بىنا بگەين بۇ ئەۋەى كارە جوانەكەى بۇ بەرەى داھاتوو ۋەك يادگار بىننىتەۋە؟ ئايىن و ئىنجىل

ههله چنی دهکری - دهلین ئه مه عیرفانه، مه سیحیه تی ئی مه ته نیا مه سیحیه تیکه که بۆ ته فه رمانبهر و چاوله بهری ئاوهز و مه نتق. هه ربویه قه لافه تی درۆینهی مه سیحمان له هه مبه ردا قیت ده که نه وه! پاریزه ر ده گورین: «هه ر به و پێوانه یه ی ده بییون، بۆ ئیوه شی ده پتون،» هه ر له رپوه به و ئاکامه ش ده گا که مه سیح فیرمان ده کا تا کو به و پێوانه یه ی بۆ ئی مه پیوراوه، بییون - ئه ویش له شوینی هه قیقه ت و فامی دروسته وه! ته نیا شه وی به ر له مژولیا ییش سه ر به نیو ئینجیلدا ده که یین، تا کو له گه ل نووسراوه کانی ئاشنابین، چونکه هه رچۆنیک بی ره سه نه و له وانه یه بۆ هه لخراندنی هه ستی خه لک و شوین دانان له سه ریان به کاربی، به و وتانه تووشی سه رسوورمانیان بکه یین - هه مووشی بۆ ئه وه ی به ئامانجه که مان بگه یین! به لām ئه وه ی مه سیح فه رمانمان پینده دا شتیکی ته وا و جیاوازه: ئه و فه رمانمان پینده دا له ئه نجامدانی ئه و کاره پاریز بکه یین، چونکه دنیا ی ناپاک خۆی ئه و کاره ده کا، به لām ئی مه ناچارین لیبور دوو بین و به و باره ی دیکه دا بیسوورینین، ئه ویش نه ک بۆ ئه شکه نجه که ره کانی شمان هه ر به و پێوانه یه بییون که ئه وان بۆ ئی مه ی ده پتون. ئه وه یه ئه وه ی خودا که مان فیری کردوین، فیری نه کردوین به رگریکردن له عه ولاد بۆ ئه وه ی نه هیلین باوکی خۆی بکوژی، ده مارگرژییه. ئی مه ش له پیگه ی هه قیقه ت و فامی دروسته وه، ئینجیلی په روه ردگارمان هه له چنی نا که یین، په روه ردگاریک که پاریزه ر هه ر به وه په سنده ده کا که ئه و ئاشقی له خاچدانی مرۆقایه تییه، راست به پیچه وانه ی ته واوی خه لکی ئورتودۆکسی رووسیا که ئاوی پینده لین: "چونکه تۆ خودای ئی مه ی!"

لیزه دا سه روکی دادگا هه لیدایه و پیتی به و ئاخپوه ره به جه رگه گرت، داواشی لیکرد زیده ره وی نه کا و پپی زیادی دانه کیشی ... هه ر ئه و جو ره ی که له به ینی سه روک دادگا کاندایا وه و ده توانن فه رمانبده ن. خه لکه که شله ژابون: ته نانه ت بیرو پای زور تووره و تۆسنانه ده که وته به رگوئی. فیتی یۆکوویچ نه یده ویست وه لāmبیداته وه؛ ته نیا کاریکی که کردی ئه وه بوو چووه سه رسه کوکه و ده ستی نایه سه ردلی خۆی و به له بزیکه خه مبارانه، چه ن

قسه ی غروور ئامیزی به ده مده ات. دیسان به له بزیکه پرله سووکایه تی و کینایه ئامازه ی به «دیروک دارپیزی» و «ره وانناسی» کرد و له جیی خۆیدا گوئی: «ژوو پیتیر، تۆ رقت هه ستاوه، که وایه له هه له دای،» بووه هوی ئه وه ی خه لکه که ده ستبکه ن به پیکه نین، چونکه ئیپولیت کیریلوویچ به هیچ شیوه یه ک له ژوو پیتیر نه ده چوو. ئه نجا فیتی یۆکوویچ، سه باره ت به وتۆمه ته ی که باوکوژی فیری به ره ی لاو ده کا، به پۆز و ده ماریکه وه گوئی ته نانه ت وه لāmیشی ناداته وه. له مه ر ئه و تۆمه ته شه وه که باسی بیروباوه ری ئورتودۆکسی و دانانی مه سیح به جیی «خودا» و وه ک «ئاشقی له خاچدانی خه لک»، هه روه ها شتیکی ئاوا له «پیگه ی هه قیقه ت و فامی دروست» نابی هه رباسبکری، گوئی: «ئه مه ته لقینیکی تا که که سییه و چاوه روانیم له دادگا هه یه ئیزن نه دا به وتۆمه تانه، سووکایه تی به ئابرووی منی وه فادار به خاک و ولات بکری.» به لām سه روکی دادگا لیزه دا له ده می ئه ویشی دا. به لām پاریزه ر له گه ل چه پله و هاواری خه لکه که، به کرنۆشیک کو تایی به و لām نامه که ی هینا. ئیپولیت کیریلوویچیش بۆ هه تاهه تایه له به ر چاوی ژنانی شاره که که وت.

پاشان تومه تبار ئیزنی پیندا قسه بکا. میتیا هه ستا سه ری. به لām زور که م دووا. له ش و رۆحی شه که ت بووبوو و خه ریکبوو له پی ده که وت. ئه و سه ره به ستی و حال و هه وا و هیزه ی سه ره له به یانی کاتی هاتن بۆ دادگا به هه لس و که وتییه وه دیار بوو، که م تا کورتی له نیو چووبوو. وای ده نواند که ئه و رۆژه له کلی تاقیاری هاتۆته ده ری و بۆ پاشماوه ی ته مه نی شتیکی زور گرینگ، که هه تا ئه و کاته تیننه گه یشتبوو، فیربووه. ده نگه کزبوو، وه ک پیتشوو نه یده نه راند. وته کانی ئاهه نگیکی تازه ی پیوه دیار بوو، که لیورپژ بوو له شکست و خا که رای و ته سلیم.

ئاغایانی لیژنه ی داوه ری، بلیم چی؟ ئیستا کاتی داوه رییه، هه سته ده که م ده ستی خودا له سه ر سه رمه! کاری مرۆقیکی خه تا کار گه یشتۆته کو تایی! به لām له ده رگانه ی خودادا دووپاتیده که مه وه، من ده ستم له کوشتنی باوکمدا نییه و ئه و تۆمه ته له من مه دن! بۆ دواییین جار دووپاتیده که مه وه من قاتلی

ئەو نەبووم! من ھەلەيەكم كرد، بەلام لايەنگرى چاكە بووم. ھەميشە ھەولمەدا سەرم داخەم و ريگەي راست و چاكەكارى بگرەم بەر، بەلام ھەك جانەوھريكى وھشى دەژيام. زور سپاسى دادوھر دەكەم، زورشتى سەبارەت بەمن گوت كە نەمدەزانی؛ بەلام ئەم وتەيە راست نيبە كە باوكى خۆم كوشتبى، دادوھر بەھەلە چووھ. پاريزەرەكەشم سپاسدەكەم. گويم لەقسەكانى گرتبوو، دەستمكرد بە گريان. بەلام ئەم وتەيە راست نيبە كە من باوكى خۆم كوشتبى، پيوستيش نەبوو ئاوا بىرېكەنەوھ. باوھر بەقسەي پزىشكەكانيش مەكەن. تەواو ئەقلم لەسەرخويە، بەلام دلگرانم. ئەگەر واز لە من بىتن، ئەگەر ئىزئەمبەن برۆم، دوعاتان بۆدەكەم. دەبەمە مروفتىكى باشتر. لەبارەگای خودادا قەولى شەرەفتان پىدەدەم كە مروفتىكى باشم! ئەگەر مەحكومم بەكەن شمشىرەكە لە سەرى خۆمدا دەشكىنم و لەتوكوتەكەي ماچدەكەم. بەلام واز لە من بىتن، خوداكەم لى مەرفىنن! خۆم دەناسم، ياخى دەبم! دلگرانم، ئاغايمان... وازم لىبىنن!

ميتيا ھەك ئەوھى لاقى شلبووبى و خوى پىرانەگىرى كەوت بەسەر كورسىيەكەدا؛ دەنگى لەگەر وويدا كپ بوو؛ زور بەزەحمەت دوایين رستەي دەربىرى. پاشان قازىيەكان بەپيوستيان زانى وتوويزەرەكە دوایي پىبىنن و داوايان لە ھەردوولا كرد ئاكامى محاكەمەكە بخەنەوھ سەريەك. بەلام ناچمە سەر لايەنە وردەكان. ئاخى ئەندامانى لىژنەي داوھرى ھەستان و بۆ تەگىير و راويژر چوونە وھتاغىكى تر. سەرۆكى دادگا زور ماندوو بووبوو، ھەربۆيە بەدەنگىكى كز دوایين داواكارىي خوى لە لىژنەي داوھرى كرد: «بى لايەن بن، نەكەونە ژىركارىگەرى و زمانپارووى پاريزەر، ھەموو بەلگە و بۆچوونەكان ھەلسەنگىنن، لەبىرتان نەچى بەرپرسايەتییەكى گەرەتەن لەئەستۆيە»، و... ھتد.

ئەندامانى لىژنەي داوھرى چوونە دەرى و دادگا بە شىوھى كاتى تەعتىل بوو. خەلك دەيانتوانى لەجىي خويان ھەستن و بەملا و بەولادا برۆن و بىروپا بگۆرنەوھ و لە چاىخانەكە تۆزى لىويان تەر كەنەوھ. درەنگوھخت بوو،

نزىكەي سەعاتىكى شەو لادابوو، بەلام ھىچكەس دادگای بەجى نەھىشت و برۆا بەدوای كارى خۆيدا؛ ھەموو كەوتبوونە دلەراوكى و وچان و پشوودانىان ھەر لەبىر نەبوو. ھەموو بەدلەكوتىوھ چاوەروانىيان دەكىشا؛ ئەگەرچى، لەوانەيە ئەم قسەيە فشەش بووبى، چونكە ژنان بى ئۆقرەيىەكى شىتانە داىگرتبوون و دلان پەرۆش نەبوو. پىيانووبو ھوكمى فحىل بوونى تۆمەتبار يەكجاريە. ھەموو خويان بۆ ساتىكى پرشادى و خۆشى گشتى ئامادە كردبوو. ئەوھەشم لەبىر نەچى، لە نىو پىاوەكانىشدا زۆركەس برۆايان بوو ھوكمى فحىل بوونەكەي ھەتمىيە. تاقمىك شاد و رازى بوون، دەستەيەكيش گرژومۆن نىوچاوانيان تىكنابوو، تاقمىكيش مەيموونەكەيان تۆپىبوو و پىيان خۆش نەبوو فحىل بى. فىتى يۆكۆويچ لە سەركەوتنى خوى خاترجەم بوو. دەستەيەك لە دەورى كۆزلىكەيان بەستبوو و پىرۆزباييان لىدەكرد و ماستاويان لەبەر سارد دەكردەوھ.

ھەرۆك دواتر بۆيان باسكردم، ئەو بە تاقمىكى گوت: «تالىكى ناديار ھەيە كە پاريزەر و ئەندامانى لىژنەي داوھرى پىكەوھ پىوھند دەدا. ئەويش كاتىك كە ئەو تالانە شكليان گرتى، پىاو لە كاتى وتارداندا ھەستىپىدەكا. لەوانە ئاگادار بووم. دەزانم ھەن. ئىمە بەئامانج گەيشتووين. خاترجەم بن.»

پىاويكى تىكسەرپراوى خىل، كە يەكىك لە مالىكانى ناوچەكە بوو، خوى لەو دەستەيە نزىكردەوھ كە خەرىكى مشتومر و مقۆمقۆ بوون و گوتى: «ئىستا لادىيەكانى ئىمە دەبى بلىن چى؟»

- بەلام ھەموويان لادىيى نىن. چوار مىرزابنووسى دەولەتيان لەگەلدايە. يەكىك لە ئەندامانى شورای ناوچەكە، ھاتە رىزى ئاپۆرەكەوھ و گوتى: «ئەرى، ھەروايە.»

- نازارىف، ئەو بازركانە خاوەن مىداليایەي كە يەكىك لە ئەندامانى لىژنەي داوھرىيە، دەيناسن؟

- جا بۆ؟

- مروفتىكى زور تىگەيشتووه.

- به لام زور که مدووه.

- چه قه سرۆی ناکا، به لام چاکتر. پئویست ناکا ئەو کابرا پترزبۆرگییه
دەرسی دادا؛ خۆی دەتوانی دەرسی هەموو پترزبۆرگییه کان دادا. باوکی
دوازدە منداڵە. بیری لێیکەنەو!

یەکیک لە کارمەندە لاوەکانی ئیمە لە گرووپیکی تردا گوتی: «ئەری هەر
بەراست بلێی فحیلی بکەن؟»

کابرایەک بە دەنگیکی بەرز و راشکاوانە گوتی: «حەتمەن فحیلی دەکەن.»
کارمەندی لاو گوتی: «بەراستی مایە شەرم و ئابرووچوونە ئەگەر
فحیلی بکەن! وایدانیین ئەوی کوشت. باوکمان هەیه تا باوک! ئەو کاتە شیت
بووبوو... پەنگە تەنیا دەسکاوانگە کە هەلسوو پاندی پیرە پیاو کە دابی
بەزەویدا و جگە لەو هەچ کاریکی تری نەکردی. بەلام جیی داخە کە ناوی
ئەو ئیسمر دیاکۆفە خویرییه یان هینایە گوری، چونکە تەنیا شیمانەیه کی
پوچ بوو! ئەگەر بە جیی فیتی یۆکوویچ بووایەم، راست و پەوان دەمگوت:
ئەوی کوشت؛ بەلام بیتاوانە، خۆ دنیا کاولنە دەبوو!»

- هەر ئەو کارەشی کرد، بەلام نەگوت: «خۆ دنیا کاول نە دەبوو!»

سێهەمین کەس گوتی: «نا، میخاییل سیمی یۆنیچ ئەو هەشی گوت.»
- ئاغان، لە پۆژانی پارێزدا ژنە ئاکتەرێکی شارە کەمان، کە میدرە
تۆلانە کە خۆی سەربری بوو، فحیل بوو.

- ئاخیری کاری برینە کە تەواو نەکرد.

- فەرق ناکا، کاری برینە کە دەستپیکردبوو.

- بیرو پاتان سەبارەت بە و منداڵانە کە باسیکرد، چی بوو؟ مەحشە ربوو، نا؟
- مەحشە ر!

- هەر و هە سەبارەت بە عیرفانی!

کە سێکی تر هاواریکرد: «ئاخ، عیرفان بەتوون. لە مەرۆ بەدواوه چاو
لە چارەنووسی ئیپۆلیت بکەن. ژنە کە لە سەر میتیا سبەینی چاوی دەردینی.

- ژنە کە لێرەیه؟

- جا ئەو قەسەیه؟ ئەگەر لێرە بوایە هەر لێرە لە دادگا چاوی دەردینا.

ددان ئیشە لە مائی بەستوو یە تەو. هی، هی، هی!

- هی، هی، هی!

لە نیو گرووپیکی تردا:

- پیمۆایە ئاخیری میتیکا فحیل دەکەن.

ئەگەر سبەینی مەخانی مەرۆپۆلیس ژێرە و ژوور بکا، پیم سەیرنییه. هەتا
دە پۆژ لە سەریه ک دەخواتەو!

- نەحەت لە شەیتان!

- دەستی شەیتان لە کار دایە. بۆ شەیتان کوێ لە ئێرە باشتر.

- ئاغان دانی پێدا دەنیم کە زور زمان پاراوانە قەسە یکرد. سەرەرای ئەو هەش،
شکاندنی سەری باوک بە دەسکاوانگ کاریکی دروستنییه! ئەگەر ئاوا بپرواتە

پیشی دەزانی چیمان بە سەردی؟

- عارە بانە، عارە بانە تان لە بیرە؟

- ئەری؛ خیشکی کردە عارە بانە!

- سبەینیش، ئەگەر بە مەسلەحەتی بزانی، عارە بانە دەکاتە خیشک.

- لەم سەردەمەدا چەندە مان مەرۆقی وریا هەیه. مەگین لە پرووسیا
عەدالەتیک هەیه کە بتوانین پێیگەین؟

لە پەر زەنگ لێدرا. ئەندامانی لێژنە ی داوهری راست لە سەعاتیکدا بە بی زیاد
و کەم، پراویژیان کرد. هەر لە گەل ئەو هی خەلکە کە لە جیی خویان دانیشتنەو،

بێدەنگییه کی کړوکپ بالی بە سەر دادگادا کیشا. لە بیرم نییه ئەندامانی لێژنە ی
داوهری چۆن هاتنەو و نیو هۆلی دادگا. وە لە حاسل پرسیارە کان بە پیک و پیتی

دوو پات ناکە مەو، راستییه کە هی هەر لە بیریشم نییه. تەنیا وەلامی یە کەم و
گرینگی سەرۆکی دادگام لە بیرە: «ئایا تۆمە تبار چوو بۆدزی و بە پیتی قەست

و پیلانی پیشوو قەتڵە کە ی کرد؟» (دەقی وشە کانیم لە بیر نییه.) بێدەنگی
دیسان دادگای داگرتهو. و تەبێژی لێژنە ی داوهری، جحیلترین کەسیان

لهوچوار ميرزابنوسه دهولت، بهدهنگيكي فهسيح و بهرز بيدهنگييه كه تيکچرژاند و رایگه ياند:

- بهلئ، تاوانباره!

هر ئه و هلامه شى بۆ هه موو پرسيارىک دووپاتده کرده وه: « بهلئ، تاوانباره!» ئه ویش به بى پیزه يهک چاوپوشى کردن. هيچکس ئه و چاوه پروانييه نه بوو؛ زوربه ي خه لکه که پتيانوابوو ميتيا فحيل ده بى و ده به خشرى. بيدهنگي هه روا به سهر هۆله که دا زالبوو، هه موو خه لکه که مات بوو بوون: هه م ئه وانه ي پتيان خو شبوو مه حکوم بکرى، هه م ئه وانه ش که به ئاواته وه بوون وه بهر عه فوو بکه وئ، به لام سه رسورمانه که يان ته نيا چهند ساتيکي خياند، قرم وقال و ژاوه ژاويک به دوايدا سه رى هه لدا. زوربه ي پياوه کان شاد و رازيبوون. تا قميک بئ ئه وه ي هه ولبدن خو شحالييه که يان بشارنه وه له په ستا ده ستيان هه لده گولوفى. ئه وانه ش که دژى حوکه که ي دادگا بوون، هه موو مات بوون و دياربوو شکستيان خواردوو. شانيان هه لده ته کاند و خه ريکي مقومقو و سرت وخورت بوون. ده تگوت هيشتا له مه وزوو عه که نه گه يشتوون. به لام چون باسى حال وبالى ژنه کان بکه م؟ پيموابوو هه ر ئيستا ئاژاوه يه ک وه رى ده خه ن. سه ره تا برويان نه ده کرد. پاشان له ناکاو ئه م پرسياره له دادگادا ده نگيدا يه وه: «يانى چى؟ پاشان چى؟» هه موو هه ستان. ده تگوت ده يانه وئ سه باره ت به حوکه که ليکولينه وه ئه نجامبده ن. هه ر له و کاته دا، ميتيا له ناکاو له جيى خو ي هه ستا و ده ستى هه لئنا، به ده نگيکي دلته ژين هاوارىکرد:

- به خودا و به پوژى سامناکى جهزا سويند دهخوم من باوكم نه کوشتوو!

کاتيا، ليتخوشده بم! برايان، دوستان، به زه بيتان به حالئ ژنيکي تر دا بيته وه!

ئيتر نه يتوانى دريژه به قسه کانى بدا و ده ستىکرد به گريان، گريانىک که له هه موو لايه کى دادگاکه وه ده بيسترا، ئه ویش به ده نگيک ده گريا که هى خو ي نه بوو، ده نگيکى تازه و سه رسورهيته ر که خودا ده زانى له کوئوه پيبرابوو. له دوورترين سووچى دادگاکه وه، له پشت پيزى ژنه کانه وه، ناله يه کى دلته زين

هه ستا - گرووشنکا بوو. توانيىبووى بهرله ده ستپيکردنى خويندنه وه ي حوکه که ي دادگا، ئيزنى هاتنه ژوورى وه گرئ. گريان هه کى زور جه رگبر بوو، له وانه بوو هه مووان بگريينئ. ميتيان برد. خويندنه وه ي ده قى حوکه که يان هه لگرت بۆ پوژى دوايى، ژاوه ژاو و زه نازه نا هۆلى دادگاکه ي داگرتبوو. خه لکه که هه ستابوون و ده يانويست برؤنه ده رى. ئيتر رانه وه ستام، به لام له کاتى هاتنه ده ريذا له بييرمه له سه ر پليکانه کان گويم له چهند وشه بوو:

- سه فه ريکى بيست ساله ي له به ره و ده بى له کانگا رايبوئى!

- يانى حوکه که يه کجارييه!

- بهلئ، لادينييه کانمان قورس و قايم راوه ستاون.

- ميتىکاي ئيمه شيان ئاوا ته فروتونا کرد!